

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Móring József Attila,
Szávay István, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	5903
A köztársasági elnök átiratának ismertetése államtitkár kinevezéséről: <i>Móring József Attila</i> jegyző	5903
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP)	5903
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	5905
<i>Pintér Tamás</i> (Jobbik)	5907
<i>Bodó Sándor</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	5908
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	5910
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	5912
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	5914
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	5915
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	5917
<i>Dr. Nagy István</i> agrárminiszter.....	5918
<i>Juhász Hajnalka</i> (KDNP).....	5920
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	5922
<i>Nyitrai Zsolt</i> (Fidesz)	5923
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	5925
A Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló Szerződés kihirdetéséről szóló számú törvényjavaslat zárószavazása.....	5927
A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között a polgári ügyekben nyújtandó kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	5927
A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az országokénti jelentések cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	5927
Az áruknak TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó, Genfben, 1975. november 14-én kelt vámegyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	5927
A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény és kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5928
Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5928
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5929
A 2019. év II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat zárószavazása	5930
A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvénynek és a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvénynek a túlszolgálatlal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	5930
A hazai kis- és középvállalkozások fejlesztéséhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	5930

A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5930
Az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5931
A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	5931
A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvénynek az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5931
Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5932
Az oktatási nyilvántartásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5932
A felsőoktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	5933
Döntések előterjesztések tárgysorozatba vételéről	5933
Egyes agrárszabályozási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5935
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	5935
Felszólalók:	
Gyórfly Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5939
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5941
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	5943
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5944
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	5946
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	5948
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	5950
Egyes törvényeknek a mező- és erdőgazdasági földek forgalmával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5952
Gyórfly Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	5953
Felszólalók:	
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	5955
Czerván György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5957
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5958
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5961
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	5965
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	5968
Dr. Apáti István (független)	5972
Ander Balázs (Jobbik)	5978
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	5980
Jakab István (Fidesz)	5984
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	5986
Schmuck Erzsébet (LMP)	5987
Jakab István (Fidesz)	5988
Czerván György (Fidesz)	5988
Dr. Apáti István (független)	5990
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	5992
Gyórfly Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	5993

Egyes törvényeknek az agrárgazdaság versenyképességével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5999
Győrffy Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	5999
Felszólalók:	
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	6001
Czerván György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6002
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6003
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6007
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	6010
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	6014
Font Sándor (Fidesz)	6017
Dr. Varga László (MSZP)	6018
Győrffy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	6019
A Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanácsról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6021
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	6021
Felszólalók:	
Cserenyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	6023
Riz Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6024
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6024
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6026
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	6027
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	6027
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	6030
A sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6032
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	6033
Felszólalók:	
Dr. Szabó Tünde , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	6035
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6038
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6040
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6041
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6042
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	6043
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	6044
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	6047
Dr. Varga László (MSZP)	6048
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	6049
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	6050
A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6052
Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	6052
Felszólalók:	
Dr. Szabó Tünde , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	6054
Koncz Ferenc , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6055
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6056
Dr. Latorcai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6058
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6060
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	6062
Volner János (független)	6065
Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz) előterjesztői válasza	6067
A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6068
Dr. Bajkai István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	6068
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6071

Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6072
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	6073
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	6074
Dr. Varga László (MSZP)	6075
Dunai Mónika (Fidesz)	6076
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	6078
Volner János (független).....	6078
Dr. Bajkai István (Fidesz) előterjesztői válasza	6079
Dunai Mónika (Fidesz) előterjesztői válasza	6081

A munkaidő-szervezéssel és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6082
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	6082

Felszólalók:

Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	6088
Barcza Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6091
Pintér Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6093
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6096
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6097
Székely Sándor , a DK képviselőcsoportja részéről	6100
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	6103
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	6107
Dr. Szél Bernadett (független)	6110
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6116
Ander Balázs (Jobbik).....	6117
Volner János (független).....	6121
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6125
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	6127
Korózs Lajos (MSZP)	6131
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6134
Dr. Varga László (MSZP)	6135
Mesterházy Attila (MSZP)	6138
Demeter Márta (LMP).....	6141
Dr. Szél Bernadett (független)	6145
Varju László (DK).....	6146
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	6146
Kósa Lajos (Fidesz).....	6148
Csárdi Antal (LMP)	6149
Tordai Bence (Párbeszéd)	6150
Dr. Szél Bernadett (független)	6151
Varju László (DK).....	6151

Ügyrendi kérdésben felszólaló:

Csárdi Antal (LMP)	6152
Csárdi Antal (LMP)	6153
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6153
Dr. Varga László (MSZP)	6154
Varju László (DK).....	6155
Demeter Márta (LMP).....	6159
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	6160
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	6162
Dr. Szél Bernadett (független)	6163
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6163
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza	6164

Ügyrendi kérdésben felszólaló:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	6171
Mesterházy Attila (MSZP)	6171

<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	6171
<i>Demeter Márta</i> (LMP).....	6172
<i>Dr. Vadai Ágnes</i> (DK).....	6172
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (független)	6173
<i>Varju László</i> (DK).....	6173
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd)	6174

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 6174

Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője 6175

Felszólalók:

Dr. Orbán Balázs, a Miniszterelnökség államtitkára..... 6176

Barcza Attila, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 6176

Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza..... 6177

A honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 6177

Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője..... 6177

Felszólalók:

Kósa Lajos, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 6180

Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 6182

Az ülésnap bezárása..... 6184

Az ülésen jelen voltak:

DR. ASZÓDI ATTILA, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
23. ülésnapja

2018. november 27-én, kedden

(9.00 óra - Elnök: *Jakab István*)

Jegyzők: *Móring József Attila és dr. Varga László*)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 23. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Varga László jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr új **államtitkár kinevezéséről szóló átiratot** küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát. Jegyző úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, továbbá a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - 2018. december 1-jei hatállyal dr. Kovács Zoltánt a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárává kineveztem. Budapest, 2018. november 26. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak az államtitkár úrnak és sok sikert kívánjak a munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk a munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjából. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormánypropaganda előszeretettel foglalkozik a menekültkérdéssel. Nem múlik el nap anélkül, hogy ne riogatnának a hazánkat megostromolni készülő migránsokkal. Rendben van, akkor beszéljünk a menekültek és a menekültek ügyéről!

Talán önök nem is tudják, hogy évente ezres nagyságrendben menekülnek el otthonukból magyar emberek, elsősorban anyák és gyermekeik. Igen, ők is menekültek, és éppen annyit törődést kapnak az Orbán-kormánytól, mint amazok. Még szerencse, hogy nem toloncolják ki őket az országból.

Az önök médiájában nagy port kavart minden egyes eset, amikor egy bevándorló egy fehér, európai

nőt bántalmaz, de a fülük botját se mozdítják, ha az európai nő magyar és az elkövető is magyar ember.

Most vasárnap, november 25-én volt a nők elleni erőszak megszüntetésének világnapja. Beszéljünk hát arról, miért is támogatja az Orbán-kormány a mindennapi erőszakot - mert önök ezt teszik. *(Németh Szilárd István: Atyaisten!)* Nemcsak asszisztálnak a nők elleni erőszakhoz, hanem tettestársként bátorítják is az erőszaktevőket. Emlékeznek Seres Barbarára? Tudják, az ő gyerekeit dobta ki az ablakon volt partnere. Barbara nem kapott védelmet, pedig kért, sőt könyörgött érte. Hiába sorolta a figyelmeztető jeleket.

De említhetném Renner Erika esetét is, akit volt partnere féltékenységből lúggal öntött le, megcsónkítva ezzel nemi szervét. Erika esetében is voltak előjelek, a támadás előtt már egy jó ideje nem mert sehova kíséret nélkül menni, mégsem hitték neki. Ezután pedig még ő volt az, akit újra és újra megaláztak. A bíró például azt a kérdést tette fel neki, hogy a lúggal szétmárt hüvelye okoz-e neki bármilyen problémát a hétköznapi életben. Megalázás, meghurcolás és érzéketlenség - ezt kapják az erőszakot elszenvedő nők igazságszolgáltatás helyett. Ebből is jól látható, hogy Magyarországon még a jogalkalmazás szintjén is működik a zsigeri áldozathibáztatás. Mégis Renner Erikának volt bátorsága végigharcolni azt az öt évet, amíg az ügyében ítélet született. Ő egymaga többet tett a családon belüli erőszak ellen, mint ez a kormány az elmúlt nyolc évben összesen. Mert sajnos az ő esete nem egyedi. Statisztikák szerint a nők egyharmada tapasztal valamilyen erőszakot életében, minden harmadik nő. Minden ötödik nőt rendszeresen bántalmaz a férje vagy partnere.

A teljesség igénye nélkül következzen egy felszólalás arról, amit ez a kormány és önök nem tettek meg, hátha így megértik, mekkora is az önök bűne. Önök nem ratifikálják a családon belüli erőszak visszaszorítását segítő isztambuli egyezményt - ez alávaló időhúzás, a bajok elhallgatása, a nők cserbenhagyása. Az Orbán-kormány nem épített ki megfelelő védelmet az áldozatoknak. Aki ma áldozat, menekül - gyerekekkel, éhesen, pénz nélkül, sokszor az ország másik végébe, mert csak ott lel menedéket. Az Orbán-kormány pedig VIP-páholyból nézi mindezt, miközben láthatóan az erőszaktevőknek szurkol, őket segíti.

És államtitkár úr, kérem, a válaszában ki ne merje ejteni a száján, hogy van hét új krízisambulancia! *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* A magyar GDP 6 százaléka jön európai uniós forrásokból. Önök nyolc éve kormányoznak, ez idő alatt futotta ennyire - ez kevés. Az önök képviselőtársa volt az a honatyá, aki szilánkosra törte a partnere arcát, majd azt hazudta, hogy átesett egy vak komondoron. Üldözik a hajléktalanokat és más szerencsétleneket, miközben védik, sőt támogatják a nők bántalmazóit. Ráadásul önök nemcsak elnézik és bátorítják az erőszakot, hanem kormányzatilag is elkövetik azt.

A nők elleni erőszak ugyanis nemcsak fizikai vagy lelki terrort jelent, hanem azt is, ha egzisztenciálisan fenyegetik őket.

A legújabb kormányzati elképzelés a munka törvénykönyvének átalakításáról pontosan ilyen. A túlórapénzek éveig történő visszatartása, a dolgozó nők reggeltől estig tartó dolgoztatása igenis egzisztenciális erőszak, egy anyaeellenes és egy családellenes rabszolgatörvény. Önök szerint ez a családok éve, de közben még több munkára kényszerítik a családtagokat, és évekre elveszik a túlórapénzt tőlük. Ezt miért nem kérdezik meg a konzultációs kérdőíveken? Miért nem kérdezték meg, hogy a családok akarnak-e többet dolgozni úgy, hogy a túlórapénzt akár három évig sem kapják meg? Önök csak beszélni tudnak a nők megbecsüléséről és védelméről.

Elvárjuk, sőt követeljük, hogy a magyar nők kapják meg a lehető legtöbb védelmet a fizikai, lelki és egzisztenciális erőszak minden formája ellen. Addig, ameddig az Orbán-kormány nem tesz konkrét lépéseket, ne is álmodjanak arról, hogy a magyar nők bármit is elhisznek önöknek. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném visszautasítani a kérdésben megfogalmazott állítást, amit a képviselő asszony felvetett. Az Orbán-kormány soha nem támogatta az erőszaknak semmilyen formáját, ellentétben a 2006-os erőszakos cselekményekkel, amelyeket önök követtek el, sőt levezényeltek.

A másik, hogy pontosan egy olyan párt jogutódjaként, amely traktorosokat akart képezni a nőkből, teszik szavá azt, hogy a foglalkoztatási viszonyok erőszakot jelentenének a nőkkel szemben - ezek is azért nagyon erős csúsztatások.

Az isztambuli egyezményvel kapcsolatos felvetésére: talán nem volt benn tegnap a képviselő asszony, ugyanilyen tárgyú felszólalás elhangzott, ahol tisztáztuk, hogy gyakorlatilag valamennyi olyan pozitív előrelépés megtörtént az aláírás óta, amit az egyezmény tartalmaz, ami a nők védelmét szolgálja. Európában ma a legszigorúbb büntetőjogi szabályok Magyarországon vannak ezen a területen, és gyakorlatilag az egyezménynek az aláírása csak olyan vitákat nyitna meg, amelyek jelenleg a társadalomban, hogy úgy mondjam, megosztó jellegűek, úgyhogy ezt továbbra is mérlegelni kell. Fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy 13 tagállam továbbra sem ratifikálta az egyezményt, tehát egyáltalán nem vagyunk elkésve ezen a területen, és kihangsúlyoznám, hogy valamennyi, a nők védelmét szolgáló lépést pedig már megtettük.

Ha visszaemlékszünk, 2013-ban a jobboldali többségű Országgyűlés jelentős mértékben szigorított a családon belüli erőszak különböző formáinak büntetési tételén, önálló tényállássá tette a kapcsolati erőszakot; lapozza fel, képviselő asszony, az akkori jegyzőkönyveket, tanulmányozza az akkor elfogadott jogszabályokat!

A jogalkotó célja elsődlegesen az egymással kapcsolatban lévő személyek emberi méltóságának, egzisztenciális biztonságának, önrendelkezésének, személyi szabadságának és testi épségének kiemelt jogi védelem alá helyezése volt. A családi típusú kapcsolatok tág értelemben vett erőszaktól való mentessége nemcsak egyéni, de társadalmi érdek is, amit a jogalkotó minden jogalkotási aktusnál hangsúlyozott. A Btk. az elévülési időt megemelte, a bűncselekmények többsége a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább öt év - a korábbi három helyett - elteltével évül el.

(9.10)

Hangsúlyoznám, hogy az önök idejében ez nem így volt. 2010-ig nem voltak ilyen szigorúak a szabályok. Hirtelen önök megvilágosodtak, és most már a szigorítást sem tartják elég szigorúnak. Szóval, elég demagóg álláspont, amit ebben a kérdéskörben önök képviselnek, és gyakorlatilag az érdemi lépéseket, amikor a nők helyzetét könnyítettük az elmúlt időszakban, ezeket nem is szavazták meg.

Kiemelten fontosnak tartjuk az áldozatok segítségét, és az ellátórendszer folyamatos működtetése mellett a magyar kormány 2020. december 31-éig 3 milliárd forintot fordít különböző ellátórendszerek költségvetésére. A kríziskezelő szolgáltatások fejlesztésére szánt forrás 1 milliárd 160 millió forint. E konstrukció keretében valósul meg az országos kríziskezelő és információs telefonszolgálat fejlesztése és a gyermekvédelmi jelzőrendszerhez tartozó mintegy 5 ezer szakember képzése. A „Biztos menedék” programra szánt forrás 1 milliárd 640 millió forint. A konstrukció a kapcsolati erőszak és az emberkereskedelem áldozatait segítő ellátórendszer komplex elemét tekintve egymást kiegészítő fejlesztésére irányul.

6 milliárd 200 millió forintos keretösszeggel meghirdetett „Védőháló a családokért” pályázat keretében az áldozattá válást megelőző prevenciós programok megvalósítására lehetett pályázni. Jelenleg 17 szervezet valósít meg egységes módszertanra épülő ismeretbővítést, szemléletformáló foglalkozásokat iskolai keretek között.

A „Családbarát ország” elnevezésű kiemelt projekt három ponton kapcsolódik a kapcsolati erőszak elleni küzdelemhez. Támogatja egy olyan országos reprezentatív kutatás megvalósítását, amely felméri a kapcsolati erőszak általi érintettséget, a témával kapcsolatos általános ismeretszintet és attitűdöt; leírja a kapcsolati erőszak jelenségének összetettségét.

A projekt keretében megvalósul majd egy országos kampány, amely a kapcsolati erőszak elfogadhatatlanságára, a probléma mielőbbi jelzésének fontosságára hívja fel majd a figyelmet. Emellett szakembereknek és érintetteknek szóló kiadványok is készülnek. A fejlesztések 2017-ben indultak, és megvalósításuk jelenleg is folyamatban van.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ezúton szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány elutasítja a nők elleni erőszak valamennyi formáját, elkötelezett a bántalmazás felszámolása mellett. Ezek nemcsak szavak, hanem tettek formájában is testet öltenek.

Amit még szeretnék hangsúlyozni, hogy az említett esetekben - valamennyi esetben - az ügyészség képviselte a vádat, ahol példás büntetések születtek a bíróságokon. Tehát minden olyan felvetés, amely az igazságszolgáltatási szervek működését kifogásolja, nem igaz egyszerűen. Valóban súlyos büntetések születtek, valóban súlyos jogszabályok születtek. Az önök idejében ez nem így volt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Pintér Tamás képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kósa Lajos és Szatmáry Kristóf fideszes képviselők éppen egy hete gondoltak egyet, és nyolc óra pihentető alvás után kigondolták azt, hogy miért ne dolgoztassák hülyére a magyarokat, mert ők ezt is megtehetik. Miért maradjon a dolgozóknak heti egy kötelező pihenőnapjuk, ha elég nekik havi egy is? Miért ne dolgozhatnak évi 250 óra helyett 400-at túlórában? Azaz miért ne tölthetnének távol családjuktól plusz 50 napot a kétkezi dolgozók?

Megdöböntő és sokkoló dolgokat tartalmaz a munka törvénykönyvének tervezett módosítása. Ezek után már kevésbé lepődünk meg azon, hogy mindezt önálló képviselői indítványként terjesztették elő, elkerülve a szükséges egyeztetéseket és szakmai vitákat a munkaadókkal és a szakszervezetekkel, hiszen nem is lett volna egyetlenegy olyan épeszű ember sem, aki erre rábólint. A javaslat több pontja is dolgozó- és munkavállaló-ellenes lépéseket tartalmaz.

Három évre emelnék a munkaidőkeret tartalmát az eddigi egy év helyett, vagyis a munkáltatók számára lehetővé tennék azt, hogy három év átlagában számoljanak el a dolgozókkal, a túlmunkákkal és az ezzel járó szabadnapokkal. Ez a lépés családokhoz vezethet, amelynek eredménye az lehet, hogy a dolgozókat az egészséges határon túl is agyonterhelhetik. Nem elvárható ugyanis a munkavállalótól, hogy évekre visszamenőleg tudja azt, hogy mennyit is dolgozott, és az óraszámra megfelel-e a törvényben előírtaknak. Tudják, hogy még mit jelent ez? Hogyha valakit akár két és fél évig túlórára kötelezhetnek, csak utána kapja meg az ellentételezést.

A javaslatnak a másik arcpirító része, amelyet már a mondandóm elején is kiemeltem, a túlórák számának drasztikus növelése a jelenlegi 250 órától 400 órára. Ez heti egy plusz munkanapot jelent. A munkáltató ezzel lehetőséget kap arra, hogy mondjuk, minden szombaton behívja a dolgozóját egész napra dolgozni. A megemelt óraszám miatt a magyar munkás egy évben akár 14 hónapnyi munkát is el kell hogy végezzen, ami egyszerűen embertelen és elfogadhatatlan.

Ha az Országgyűlés fideszes többsége megszevasza ezt a tervezetet, azzal a magyar gazdaság, illetve a magyar munkások sírját ássa meg. A Jobbik Magyarországért Mozgalmat felháborítja a munka törvénykönyvének tervezett módosítása, és azt nemcsak család-, hanem egyenesen életellenesnek tartjuk. A Fidesz által a családok évének nevezett időszakban ugyanis a magyar dolgozók ezreit fosztanák meg attól, hogy a megérdemelt szabadidejüket nyugodt körülmények között a családjikkal tölthessék. Ha a tervezetet elfogadják, egy másik tragikus következménnyel is számolniuk kell.

Az ilyen kiszámíthatatlan és a dolgozók kiszígelését szolgáló munkakörülmények felállításával a gazdasági kivándorlást fogják segíteni azokba az országokba, ahol normális és nyugodt körülmények között dolgozhat a munkaerő. Már eddig is 600 ezer magyar ment külföldre dolgozni. Önök miért akarják azt, hogy rohamtempóban elüldözzék ezeket az embereket, akik itt maradtak? És mindenre az a magyarázat, miszerint a dolgozók érdekében nyújtották be ezt a javaslatot, hogy aki többet akar dolgozni és keresni, az megtehesse, egyszerűen nevétséges és szomorú is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A munkaerőhiányt nem a munkaórák, hanem a fizetések emelésével kell megoldani. Ma már nem az '50-es éveket írjuk, amikor is kényszerítve a munkavállalókat elvárják azt, hogy ingyen robotoljanak a gazdaságért szombatonként. A munka törvénykönyvének tervezett módosítása szakmaiatlan, embertelen és családellenes. A Fidesz ezzel ismét a multik oldalára áll a magyar kétkezi dolgozókkal szemben, hiszen ez a módosítás csak nekik áll érdekükben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A képviselő úr felvetését hallgatva azt kell hogy mondjam, hogy a munkaerőpiac egy folyamatosan változó színes, gazdag világ, és itt a gyors reagálás a rugalmasság, a hatékonyság érdekében elengedhetetlen.

A munkaidő szervezésével és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvénytervezet

a munkaidő beosztásának jelenlegi szabályait, a munkaidőkeret jobb alkalmazásának feltételeit célozza módosítani. A tervezet célja, hogy számos gazdasági területen az általánostól eltérő munkarendben foglalkoztatott munkavállaló, valamint az őket alkalmazó munkáltató számára korunk gazdasági környezetéhez igazodó munkakörülmények kialakítását tegye lehetővé.

A munkaidő-szervezésről szóló törvénytervezet nem célozza a munkabérek jelenlegi szabályainak módosítását, bár a munkaidőkerettel összefüggésben egyes bérkérdések is felmerülnek, így az alábbi kedvező adatokra kívánom tisztelt képviselőtársam figyelmét felhívni.

A kormány az elmúlt időszakban határozott lépéseket tett a munkabérek színvonalának jelentős emeléséért. A kormány tehát nemhogy lerontaná a béreket, hanem radikális lépéseket tett azok pozitív irányú elmozdításáért.

2010-17 között a reálbérek a családi kedvezmény hatását is figyelembe véve nemzetgazdasági szinten átlagosan 36,3 százalékkal emelkedtek, ami kétszeresen meghaladta a GDP ezen időszak alatt bekövetkezett 17 százalékos növekedését. Az átlagosnál jóval nagyobb mértékben gyarapodott a többgyermekes munkavállalók bérének vásárlóereje, így a kétgyermekeseké 45,8 százalékkal, a három- vagy többgyermekeseké pedig 64,8 százalékkal. A reálkeresetek dinamikus növekedése a 2018. január-augusztus közötti időszakban is folytatódott. A mérsékelt infláció mellett az első félévben nemzetgazdasági szinten a reálkeresetek a családi kedvezménnyel együtt 9,3 százalékkal haladták meg az egy évvel korábbi.

Ha ez a tendencia folytatódik - márpedig folytatódik -, akkor 2016-17 után az idei év lehet a harmadik, amikor nagyjából egyhavi bértöbblet juthat egy átlag magyar munkavállaló. A legfrissebb adatok szerint családi kedvezmény nélkül 2018 első nyolc hónapjában 9 százalékkal növekedtek a reálkeresetek az előző év azonos időszakához képest. A keresetnövekedés a versenyszférában továbbra is jelentős mértékű. A jelentős növekedésben fontos szerepet játszik a 2016. november hónapban a szociális partnerekkel megkötött többéves bérmegállapodás.

A magyar minimálbér összege 2010-ről 2018-ra forintban kifejezve 87,8 százalékkal emelkedett, nemzeti valutában számítva az uniós országok közül a harmadik legnagyobb mértékben.

(9.20)

Felhívom tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló irányelv nem rendelkezik a túlmunka maximumáról, annak maximális mértéke a napi és heti pihenőidő, a heti munkaidő és az éves szabadság rendelkezéseinek a fényében alakítható ki. A tagállami szabályok ezért egymástól jelentősen eltérően rendezik a kérdést. Az irányelv csupán annyit mond, hogy a

túlmunkát korlátozni kell. Az irányelv szerint hétnapos időtartamokban az átlagos munkaidő - a túlórárt is beleértve - nem haladhatja meg a 48 órát, tehát a javaslat szerinti módosítás megfelel a munkaidő-irányelv rendelkezéseinek.

Az Európai Unió munkaidőre vonatkozó irányelve a túlóra hosszára vonatkozóan nem tartalmaz közvetlen szabályt, annak maximális mértéke a napi és a heti pihenőidő, a heti munkaidő és az éves szabadság rendelkezéseinek a fényében alakítható ki. A tagállami szabályok ezért egymástól jelentősen eltérően rendezik a kérdést. Engedjen meg néhány konkrét példát! Ausztria és Németország a munkajogi szabályok zömét kollektív szerződés útján rögzíti. A törvényi minimumszabályoktól a munkáltatók és a szakszervezetek az egymással kötött megállapodás szerint eltérhetnek. Mindkét országban a heti munkaidő maximális mértéke 60 óra lehet megállapodás esetén. Engedjen meg egy közelebbi példát is: a visegrádi országokban, hasonlóan Magyarországhoz, nincs olyan komoly történelmi alapja a kollektív tárgyalásos szabályozásnak, mint a nyugat-európai országokban, ezért itt a törvény részletesebb követelményeket rögzít. Lengyelországban és Szlovákiában a munkavállaló beleegyezésével bármely ágazatban 400 óra lehet a túlmunka ideje.

Tisztelt Képviselő Úr! A most javasoltak szerint a munkavállalóknak három év során folyamatosan minden hónapban meg kell majd kapniuk az alapbérüket, még akkor is, amikor a beosztásukból eredően az átlagosnál kevesebb munkát végeznek. A jövőben is ki kell majd fizetni a bérpótlékokat a beosztástól eltérő túlmunkáért is. A gazdasági felzárkózás pedig ezzel együtt kell hogy járjon, így ezt követi a bérek felzárkóztatása is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, Demokratikus Koalíció. Megadom a szót, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miközben a mai német sajtó újabb részleteket tárt fel arról, hogy hogyan jutott el Gruevszki Magyarországra, azért nem baj, ha azt is megállapítjuk, hogy Orbán Viktor szerint meg kellett menteni az ő szövetségését. Orbán Vikornak egy köz-törvényes bűnöző a szövetségese. Magyarországnak embercsempész kormánya és embercsempész miniszterelnöke van.

De hogy pontosan lássuk, hogy kikkel van dolgunk, amikor a Gruevszki-ügyről beszélünk, akkor azt is beszéljük meg, hogy Gruevszki rokona vezette a titkosszolgálatokat. Az már önmagában teljes képtelenség, hogy egy miniszterelnök rábízza a saját rokonára a titkosszolgálatokat. De ennek a Gruevszkinak a rokona 20 ezer macedónt figyelgetett meg, és ezzel is lebukott. Ez egy ilyen ember volt. Ez az ember, ez a Gruevszki Orbán Viktor szövetségese.

Ezt az embert menteti és menekíti az Orbán-kormány. Ő az Orbán-kormány és Orbán Viktor személyes VIP-migránsa, akiről a mai napig nem tudjuk, hogy került ide, legalábbis hivatalos verzióban nem, egyáltalán jelenleg hol tartózkodik, Mészáros Lőrinc valamelyik luxusszállodájában, esetleg valamelyik gyógyfürdőjében piheni ki a fáradalmakat, olyan gyógyfürdőben, ahol egyébként betegeket nem fogadnak, mert Mészáros Lőrinc még ezt is megteheti.

De hát a kérdés az, hogy kinek használt még ez, kinek az érdekeit képviselte Orbán Viktor, amikor ezt a manővert végigcsinálta. Vajon mit tudhat Vlagyimir Putyin Orbán Viktorról? S ezek az információi még a rendszerváltás előtti Orbán Viktorról származnak, vagy esetleg az utóbbi évek korrupciós botrányairól vannak bizonyítékai, amelyek alapján gyakorlatilag tartótisztjévé válik a magyar miniszterelnöknek.

S az is egy nagy kérdés, hogy hogyan viszonyul ehhez az Európai Néppárt, amelyik most éppen csúcsteljesítményre választotta meg - a Fidesz támogatásával - azt az embert, aki egyébként megszavazta a Sargentini-jelentést. Jó lenne tudni, hogy ennek a nemzetközi és európai következményei hogyan alakulnak. Mit szól ehhez a történethez a NATO, mit szól ehhez a történethez az Egyesült Államok? Ugyancsak ma reggeli hír, biztosan önök is találkoztak vele, hogy az Egyesült Államok nagykövetsége jelzi, hogy kételkedik Magyarország szövetségi elkötelezettségében a fegyvercsempész ügy kapcsán, amikor önök lecsaptak egy orosz fegyvercsempész brigádra, és a bűnözőket valamiért mégiscsak Putyinnak adták ki és nem az Egyesült Államoknak. Ez sem azt jelzi, hogy önök elkötelezettek lennének az Európai Unió vagy a NATO-szövetségeseink iránt.

Azt is érdemes megjegyezni, ha már a Gruevszki-ügynél tartunk, hogy tegnap elhangzott itt a parlamentben az is, hogy miféle kommunista tempó ennek a történetnek a folyamatos előhozása. Szeretném jelezni, miközben mindenkit sajnálok, akit bármilyen rendszerben meghurcoltak, hogy ez az ügy maga a kommunista tempó. Szeretném jelezni, hogy az ötvenes években Hruscsov, Kádár, Tito, Mao pontosan így rakosgatták az embereket, és döntötték el, hogy ki az, akit kimenekítenek valahonnan, ki az, akit fölakasztatnak, ki az, akit száműznek. Amit önök csinálnak, az pontosan a kommunista tempó. Ne másokat kommunistázzanak, akik ezt önökön számonkérnek!

S ha már itt tartunk, azt is beszéljük ebben az országban egyre többen, hogy Orbán Viktor azért szöktetett meg egy embert, mert ő is keresi majd az utat, hogy mi lesz az ő menekülési útvonala, amikor majd eljön a számonkérés. Mert el fog jönni, merthogy rendszer még nem maradt fel, és még egyetlen diktátor sem maradt örökké hatalmon, Orbán sem fog maradni. Ezért aztán nagyon fontos lesz az igazságszolgáltatás szempontjából, hogy talál-e olyan országot, biztonságos országot vagy nem biztonságosat, ahova el tud menekülni a magyar miniszterelnök, és mindazok, akik ezt a rendszert hitvány módon kiszolgálták. Ennek az idejét természetesen ki fogjuk várni.

És természetesen ennek az igazságszolgáltatásnak is el fog jönni az ideje.

S mielőtt még veszett gyurcsányozás és „elmúlt-nyolcévés” lesz erre a válasz, nos, az a nyolc év 16 évvel ezelőtt kezdődött. Csak szeretném jelezni, hogy a Medgyessy-kormány idején csatlakoztunk az Európai Unióhoz, a Gyurcsány-kormány idején csatlakoztunk a schengeni övezethez. A Gyurcsány-kormány úgy tárgyalt az Európai Unióval, hogy az utolsó pillanatban még 1 milliárd eurót, folyó áron 320 milliárd forintot szerzett Magyarországnak, s Magyarországnak Európa-szerte és az Egyesült Államokban is megbecsült kormánya volt. Akkor még fogadták a magyar miniszterelnököt a Fehér Házban, és nem kellett hitvány sorosos kampányokat csinálni ennek a reményében.

Azt gondolom, hogy ezek az idők el fognak múlni, és el fog jönni a számonkérés is. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is határozottan visszautasítom a Magyarország törvényes kormányát ért megalapozatlan, becsmérő szavait, és visszautasítom azt, amit a miniszterelnök úrról mondott. Miniszterelnök urat és Magyarország törvényes kormányát, a Fidesz-KDNP-frakciónak a választottát meg a magyar választópolgárok. *(Arató Gergely: Kisebbséggel választották meg! - Gréczy Zsolt: Rádásul csalással!)* Folytatom, köszönöm szépen, elnök úr. A DK-s padosorokban a képviselők között izgalom került elő. Úgy tűnik, hogy nem tudják végighallgatni türelmesen a választom, mert nem is kíváncsiak az igazságra, pedig én az igazságot mondom, tisztelt képviselőtársaim.

Ami az ön által szóba hozott ügyet illeti, szeretném elmondani, hogy a bevándorlási és menekültügyi hatóság által lefolytatott eljárások mindenben megfelelnek a magyar törvényeknek és a nemzetközi jogszabályoknak. Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága 2018. november 20-án tartott zárt ülésén a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal főigazgatója hiteles tájékoztatást adott a napirend előtti felszólalásban említett menekültkérelemlről. A magyar hatóságok a menedéjogi törvény rendelkezéseinek betartása érdekében nem adhatnak tájékoztatást egyetlen menekültügyi eljárásról sem, a döntésről egyedül a kérelmezőt lehet a törvényeknek megfelelően tájékoztatni.

Ha menekültkérelemlről van szó, tisztelt képviselő úr, Magyarország mindenkinek megadja a tisztességes eljáráshoz való jogot. Önöknek az is fáj, hogy Macedónia is kerítést épített, mert önök az illegális bevándorlást akarják erősíteni. *(Arató Gergely: Mikor mondtuk ezt?)* Sokkal fontosabb lenne, ha azzal

foglalkoznának, hogy a balkáni útvonalon jelenleg is körülbelül 70 ezer migráns várakozik arra, hogy az Európai Unió területére jusson. *(Arató Gergely: Már csak 69 999!)*

(9.30)

A görög hatóságok az elmúlt napokban 14 ezer migránst hoztak át a szárazföldre, akik bármelyik pillanatban útnak indulhatnak Európa felé. Önöket nem érdekli az sem, hogy a migránskártyáknak mi lesz a hatása; több száz euróval feltöltött, névtelen bankkártyákat osztogatnak a migránsok között, nem tudjuk, hogy ezt mire költik a migránsok *(Arató Gergely közbeszól.)*, és milyen hatása lesz az embercsempész-hálózatokra.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha önöknek valóban fontos lenne Magyarország és a magyar emberek biztonsága, az a biztonság, amelyet ez a kormány évek óta szavatol, és ezt a biztonságot egyébként szerte a világban is elismerik, és Magyarországot Európa és a világ egyik legbiztonságosabb országának tekintik, szóval, képviselőtársaim, ha ezeket az értékeket önök tiszteletben tartanák, akkor nem állítanának olyanokat, amiket Gréczy Zsolt képviselőtársam is említett, teljesen megalapozatlanul, amikor az 50-es évekbeli diktátorokhoz hasonlította a jelenlegi magyar kormányt. Ezt határozottan visszautasítom, tisztelt képviselő úr.

Úgy gondolom, hogy a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalt ért valótlan és megalapozatlan állításait is vissza kell utasítanom. Fölvívom itt a figyelmet, az ön figyelmét, és a tisztelt Ház figyelmébe is ajánlom, hogy a magyar Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal szakmai munkája az Európai Unió vonatkozásában is az egyik legjobb, szakmailag teljes mértékben elismert munka. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal munkatársainak azért a munkáért, amit az elmúlt három és fél évben Magyarország biztonsága érdekében végeztek. *(Arató Gergely: Nem is látták ezt a kérelmet. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Arató képviselő úr, kérem, hogy a párbeszédet most zárjuk le. Államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormánya betartja a törvényeket, a magyar hatóságok is a magyar törvények és a nemzetközi jogszabályok szerint járnak el. Kérem önöket, kérem képviselőtársamat, hogy ennek megfelelően értékelje ezt a munkát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Elnézést szeretnék kérni, hogy egy olyan témával hozakodok itt elő, ami majd napirendre fog kerülni a törvény tárgyalása során az általános vitában is. De egy olyan fontos kérdéstről van szó, amit, azt gondolom, mindenképpen ismételni kell és többször is el kell mondani, ez pedig a következő.

A KSH a 2021-es népszámlálásnál azt tervezi, hogy hosszú idő után ismételt pontos névvel végzi el az adatfelvételt. Felmerül a kérdés, hogy vajon miért tervezi ezt, hiszen a 2001-es és a 2011-es népszámlálás sikeresen lebonyolódott úgy, hogy nem volt szükség arra, hogy nevet is vegyenek föl. A hivatalos indoklás szerint a KSH négy fontos dolgot említ, hogy miért van erre szükség.

Az egyik pont az, hogy így jobban lehet hasznosítani az adatokat, hiszen össze lehet kapcsolni a különféle adminisztratív adatbázisokat, és ez komoly előnyöket fog jelenteni. Ez kétségtől így van, de csak abban az esetben, ha ilyen adminisztratív adatbázisok rendelkezésre állnak. Sajnálatos módon azonban ezek nincsenek meg, tehát hiába lesz név szerinti fölvétel, nem lesz mit igazából összekapcsolni.

A másik érv az, hogy az önköltés esetén így majd az emberek komolyan veszik a kérdőívek kitöltését, és megfelelő adatokat fognak közölni, hiszen a korábbiakban volt rá példa, hogy fals adatokat közöltek. Azt gondolom azonban, hogy a szoftverek módosításával, illetve a lakcím alapján ezt a kérdést is megfelelően lehet kezelni, tehát rá lehet venni az embereket arra, hogy ne fals adatokat adjanak meg.

A harmadik érvük az, hogy több európai országban is név szerinti népszámlálási fölvétel van, tehát van rá nemzetközi gyakorlat. Ez kétségtől így van, de olyan országokról van szó, amely országokban régóta demokrácia van, ahol a fékek és ellensúlyok rendszere jól működik, ahol az állam működése átlátható, ahol tehát megfelelő bizalom van az emberekben, hogy az államhoz juttatott adatok nem kerülnek rossz kezekbe és rossz felhasználásra.

Végül a negyedik az érvként, hogy az adatrögzítés pillanatában automatikus módon elvégzi az adatok álnevesítést; ez van benne a törvényben. Szeretném fölhívni az önök figyelmét, hogy itt nem egy pillanatról van szó, hiszen az adatfölvételtől az adatfeldolgozásáig hónapok fognak eltelni. Vajon ez idő alatt ki és hogyan, milyen módon juthat hozzá az adatokhoz? Másrészt pedig az álnevesítést egyébként az igazi név kikerülésével is meg lehet tenni, hiszen akár a lakcím-ből is lehet generálni álneveket, amelyek azonosításra alkalmasak, ahogy ez a korábbiakban is történt.

Mik azok a veszélyforrások, amelyek miatt azt gondolom, hogy nem lenne szabad ezt a törvényt így semmiképpen sem elfogadni? Az első dolog az, hogy ha nevet is fognak kérni, akkor sokan majd meg fogják tagadni a szenzitív kérdésekre a választ. Hiszen vannak olyan kérdések, amelyekre nem kötelező a válaszadás, például nemzetiségi hovatartozás, vallási hovatartozás vagy az egészségügyi helyzet. Tehát egy

olyan adatfelvétel lesz, amely bizony nem fogja mutatni a tényleges helyzetet.

A másik dolog az, hogy a feldolgozás időszakában kiszivároghatnak adatok. Ez annál is inkább elképzelhető, mert a Statisztikai Hivatal azt tervezi, hogy elemző kft.-t fog létrehozni, ami az adatok előkészítését, feldolgozását és közzétételét fogja végezni. Csofálkozom ezen, mert hiszen legjobb tudomásom szerint emberemlékezet óta létezik a népszámlálási főosztály a KSH-ban. Akkor a népszámlálási főosztály egyébként mit fog tenni? Valószínűleg azért van erre szükség, mert így könnyebben ki lehet majd az adatokat játszani.

És végül hadd említsek valamit. Van nekünk egy nagyon-nagyon rossz történelmi tapasztalatunk. Az 1941-es népszámlálás adataival ugyanis a politika nagyon durván visszaélt. Bizonyos társadalmi csoportokat üldözött ennek alapján és rendelte el a kitelepítéseket. Ugye, 1944-45-46-ról beszélek.

Arra szeretném kérni önöket, hogy ne adjuk meg a lehetőségét annak, hogy ilyen felvétel legyen. Legyen továbbra is név nélküli az adatfelvétel, mert nagy a csábítás. Azt gondolom, biztonságosabban tudunk aludni akkor, ha a régi módszer szerint történik majd a népszámlálási felvétel.

Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is azt kell megjegyezni, hogy ön jól láthatóan sportot üz abból, hogy a volt munkahelyeit becsmerli. Hogy ebből egyébként a Párbeszéd-frakció milyen következtetéseket von le, az rájuk tartozik, de mi már láttunk ilyet.

Ön először is a Századvég Gazdaságkutató egyik vezetője volt, majd miután onnan távozott, olyanokat állított nagy nyilvánosság előtt, amelyek alapján jogerős bírósági döntés van arról, hogy ön nem mondott igazat, és bocsánatot kellett kérnie.

Ön korábban a KSH-nak is elnöke volt, és információim szerint ugyanígy járt el a KSH-val kapcsolatban is. Szakmai konzultációra fogadták önt, tiszteleggel fogadták önt, minden kérdésére válaszoltak, ön pedig képviselői minőségére hivatkozva kötekedett a portással, és hozta kellemetlen helyzetbe a volt titkárnőjét, aki egyébként még mindig ott dolgozik a KSH-ban, ezzel is bizonyítva, hogy egy független szakmai intézményről van szó.

És most ugyanezt csinálja itt a parlamentben. Visszaél képviselői minőségével, mert a parlamentbe hozza azt a szakmai nünükéjét, nem tudok máshogy fogalmazni, a saját szakmai baklövését, és ezt kéri szá-

mon a volt munkahelyén, ezt kéri számon a parlamenten, s ezzel ugyanúgy nyomást gyakorol egyébként egy független, az európai jog alapján is független intézményre.

Ugyanis a történethez az is hozzátartozik, amit ön elfelejtett említeni, hogy a hazai népszámlálások történetében éppen a 2001-es volt az első olyan alkalom, ahol a név felvételére nem került sor. Ezt Majtényi László akkori adatvédelmi biztossal karöltve önök ketten találták ki.

(9.40)

Tehát ez valójában az önök szakmai nünükéje. A 2011-es népszámlálás is ennek alapján zajlott így, és 2011-ben csak Magyarországon került sor a népszámlálás személyazonosításra alkalmatlan módon történő összeírására. A nemzetközi gyakorlat nem ismeri ezt az összefüggést, amit ön mondott.

22 európai országból, amelyek 2011-ben kérdőíves adatgyűjtést végeztek, a 22 európai országból 21-ben a népszámlálás személyazonosításra alkalmas módon történt, ráadásul egyébként a nemzetiségi és a vallásról szóló adatok felvétele mellett több esetben, több mint tíz esetben ezen adatok felvétele mellett is a személyazonosításra alkalmas módon történik. Tehát azt lehet mondani, hogy ez a szakmai sztenderd.

De miért szól mégis így a törvényjavaslat? Azért, mert a KSH egyébként fontosnak tartotta, hogy ezzel kapcsolatban a magyar állampolgárok véleményét is megkérdezze, hogy ők hogy élnék meg az adataik védelmével összefüggésben. És az jött ki a közvéleménykutatásokból, hogy a válaszadók 83 százaléka megadná a nevét, tehát az a probléma és az a veszély, amire ön itt próbált célozni, egyszerűen nem létezik. A magyar emberek szívesen megadják statisztikai célból az azonosításhoz szükséges módon a nevüket. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)*

És hogy mi indokolja ezt? Egyszerűen a módszertani biztonság miatt egyértelmű azonosítást tesz lehetővé, és az adminisztratív adatokkal való összevetést szolgálja a név megadása, ami kizárólag statisztikai célú, megfelelő törvényi garanciák mellett és ellenőrzött módon történik. Ezt egyébként, az ehhez szükséges garanciákat a törvényjavaslat tartalmazza.

Ön egyébként hasonló dolgokat szokott mondani az inflációval kapcsolatban is. Az is egy kedvenc témája a képviselő úrnak, mindig azt mondja, az az ön érzése, hogy az infláció magasabb, mint azt a hivatalos inflációs adatok mondják. Azt tudom mondani önnek, hogy a tudomány igazolja, az ön érzéseit a tudomány kutatja, ezt hívják érzékelt inflációnak. Tehát annak, amit ön mond, valójában van amannézise, van diagnózisa és terápiája is tudományos szempontból. Szóval, én arra szeretném önt kérni, hogy az ezzel kapcsolatos nyomásgyakorlásról és információs kampányról is tegyen le.

Emellett az a népszámlás, amit 2021-ben tervez az ország végrehajtani, a társadalmi, gazdasági, politikai döntések előkészítéséhez, a helyi közösségek jobb megismeréséhez, tudományos kutatások és elemzések elvégzéséhez kifejezetten szükséges, ezért arra szeretném kérni önt, hogy ne éljen vissza képviselői minőségével, ne állítson valótlanosságokat, ne kérjen számon a volt munkahelyein szakmai nünükéket, szakmailag zsákutcás elképzeléseket. Ne támadja politikai alapon az uniós jog és a magyar jog alapján független intézményeket, és ezzel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) ne próbálja nehéz helyzetbe hozni azt a nemzetstratégiai programot, amit népszámlálásnak nevezünk, és ami véleményünk szerint rendkívül fontos. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Köszönöm a türelmüket. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt nyolc évben megtapasztalhattuk, hogy az Orbán-kormány nemcsak velünk, ellenzéki képviselőkkel, de a magyar emberek életével, egészségével és jövőjével is játszik, veszélyeztetve életminőségünket és a természeti örökségünket.

2010-ben a Fidesz integrációs bürokráciacsökkentés címén felszámolta az önálló környezetvédelmi minisztériumot, bedarálta az Agrárminisztériumba; érdemi vezetőit szinte azonnal kirúgta és a hamvait pedig szétszórta két minisztériumba. De később a környezetvédelemmel kapcsolatos háttérintézmények és a környezeti érdekek képviselőire hivatott hatóság sem kerülhetett el a sorsát. Teljesen súlytalanra tette a kormány őket, a környezetvédelmi és a természetvédelmi felügyelőségeket, amelyek a hatósági feladatokat végezték, beolvasztották a kormányhivatalokba. Nem véletlenül, mert így kis erőfeszítéssel lehet a mindenkori politikai akaratot érvényesíteni.

Márpedig a kormány politikai akarata mindig arról szól, mint ahogyan látjuk, hogy miképpen lehet egy beruházás, egy Fideszhez közel álló vállalkozó érdekét a környezet- és természetvédelmi érdekek elé helyezni. Így vált lehetővé az elmúlt években, hogy a zöldfelületeket feléelő beruházások nagyon nagy támogatást kaptak, és semmi sem tudott gátat szabni ennek, még a klímaváltozás fenyegetettsége sem. Elkeresítő, ugyanis a politika óriási ütemben zabálta fel a jövő nemzedékek életfeltételeit.

Az elmúlt évek rombolását a környezet- és természetvédelem intézményrendszerében a közelmúltban a kormány tökélyre vitte. A közigazgatás modernizációjáról szóló legutóbbi kormányhatározat döntő csapást mért a környezet- és természetvédelem megma-

radt létszámára. Az Agrárminisztérium környezeti államtitkárságát, amely a természetvédelem irányítását is magában foglalja, több mint 40 százalékkal építették le. Ráadásul a több évtizede ott dolgozó szakértőket az ügyfélkapun keresztül rúgták ki. Sajnos, a még megmaradt háttérintézmények létszámát is jelentősen megvágták. Hogy a nemzeti parkok sorsával mi lesz, arra mind a mai napig nem kaptunk megnyugtató választ.

Az egyik legnagyobb veszteséget az elmúlt években a természetvédelem szenvedte el. A nemzeti parkokat a költségvetési források megvonásával, a szakértők kirúgásával arra kényszerítették, hogy elsősorban ökoturizmussal foglalkozzanak, hiszen valamiből működniük is kell. A biológiai sokféleség megőrzése, az ökoszisztéma-szolgáltatások megóvása a kormány számára nem sokat jelent, viszont annál többet, hogy hogyan lehet egy jó zsíros beruházást megvalósítani.

Jó példa erre a Csarna-völgyben tervezett kisvasúti beruházás, ami most szerencsére megfeneklett, de garancia is kellene arra, hogy ez soha nem fog megvalósulni. A Börzsöny-hegység északi részén, Kemence község határában terül el a fokozott védelem alatt álló Csarna-völgy, amely mintegy ezerhektáros háborítatlan erdőterület. 40 éve nem történt itt fakitermelés, ami ekkora területen egyedülálló az országban. Mégis van, akinek eszébe jutott, hogy a Kemencétől a Csarna-völgy bejáratáig tartó kisvasutat meg lehetne hosszabbítani. Három és fél kilométeres szakaszról van szó, ami egyébként gyalogosan is látogatható, amiről korábban kormányhatározat született.

Ez egy olyan projekt, tisztelt képviselőtársaim, ami veszélyeztetné a Duna-Ipoly Nemzeti Park egyik legértékesebb völgyének az élővilágát. Fel kell tennem a kérdést, hogy milyen országban élünk, ahol egy ilyen kormányhatározat megszülethet, ahol néhányak profitérdeke előbbre való, mint mindannyiunk közös érdeke. Egy jól működő intézményrendszer esetében a Csarna-völgyi kisvasút terve, de más, súlyosan környezetet és természetet károsító projektek nem jutottak volna el idáig, mert már az első gondolatnál gátat vetett volna ennek a törvény és az intézményrendszer.

Itt az ideje a kormánynak rádöbbennie arra, most a felgyorsult klímaváltozás hatásait Magyarországon megtapasztalva, hogy radikális változásra van szükség. Ehhez pedig az első lépés egy önálló környezetvédelmi minisztérium felállítása. Remélem, miniszterelnök úr meghallja az idők szavát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Nagy István agrárminiszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Miniszter úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, hogy szóba hozta ezt a témát, és mindig köszönöm, amikor természetvédelemről, környezetvédelemről szólhatunk, hiszen egy

nagyon fontos kérdéskörrel, egy nagyon fontos feladatról, mindnyájunkat érintő kérdéskörrel beszélhetünk.

Azért is vagyok hálás, hogy szóba hozta ezt, mert napok óta tévesen keringő, mindenféle megalapozottságot nélkülöző hírekkel borzolják jó szándékú emberek idegrendszerét, és szeretném ezt a leghatározottabban cáfolni, hiszen szó nincsen arról, amit próbálnak beállítani. Én nagyon-nagyon tiszteltem az ön munkáját is és a környezetvédelmi szervezetek munkáját is, de arra kérem önt is és ezeket a szervezeteket is, hogy farkast csak akkor kiáltssanak, amikor valóban jön a farkas, mert ha sokszor kiáltunk úgy farkast, úgy hogy egyáltalán semmilyen alapja nincsen ennek, amikor valóban baj lesz, akkor sem fogja senki elhinni azt, hogy milyen probléma van.

(9.50)

Amit felvetnek a 40 százalékról, hadd mondjam el, hogy 2,7 százalékról beszélünk összességében. Mindaz, amit állított arról, hogy mennyire veszélyben van és mennyire leértékelődött a környezetvédelem kérdése a minisztériumban: hadd mondjam el, kedves képviselőtársam, a XXI. században az egyik legkiemeltebb és legfontosabb kérdéskörünk a természet és a környezet védelme, hiszen minden embert érzékenyen érintő kérdésről van szó. De a természet nem a Kossuth tér 11-ben van, hanem ott, ahol több mint 300 ezer hektáron zajlik ez a védelem, ahol nap mint nap ott vannak a kiváló szakembereink, akik igen, felveszik a csizmát, kimennek és megnézik azt, majd beülnek az irodájukba és a legmodernebb kommunikációs eszközökön megírják a jelentéseket, megírják azokat a feladatokat, beszámolókat, amikre szükség van. Életközeli tesszük a természetvédelmet, oda visszük és ott tartjuk jelen, ahol vannak. Tíz igazgatóságon dolgoznak a mi kiváló szakembereink, és nap mint nap megfeszített munkával végzik mindazt.

Csak néhány számot hadd mondjak önnek! 300 ezer hektár védett területen 14 ezer óshonos magyar állatot gondoznak. 2014-ig mintegy 38 milliárd forintos programot hajtottak végre, 2020-ig ez már 60 milliárd forintra tudott nőni. E munka során 130 ezer hektáron növeltük a környezet természeti állapotát. Évente 1,6 millió látogatót fogadunk. Gondolja el, hogy mennyi szövetségest találunk, hány magyar családnak tudunk élményt, benyomást szerezni azzal, hogy eljönnek és meglátogatják, mennyi szövetségünk tud így alakulni a természet barátaival! A 700 ökoturisztikai létesítmény több mint a fele nemzeti parki kezelésben működik. Azt hiszem, hogy ez egy óriási munka. Hogy mennyire nem kell farkast kiáltani akkor, amikor nincs ott a farkas, és ez mennyire veszélyes, hadd mondjam önnek azt, amiről nagyon-nagyon kell, hogy beszéljünk, pontosan a Csarna-völgyi kisvasút kérdéséről. Azt kell mondjam önnek, hogy semmilyen kisvasút nem fog épülni a Csarna-völgyben.

A szakmai felügyeleti jogkörömben eljárva 2018. november 22-én a terület vagyongazdálkodóját, az Ipoly Erdő Zrt.-t a beruházás engedélyeztetésére vonatkozó kérelem visszavonására utasítottam, és azt mondtam, hogy garancia is kell ahhoz, hogy ne történjen. Ezen túl soron kívül intézkedtünk arról, hogy a terület az Állami Erdőgazdálkodó Zrt. kezeléséből a természetvédelmi kezelésért felelős szerv, a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság vagyongazdálkodásába kerüljön át. A Duna-Ipoly Nemzeti Park részét képező fokozottan védett, a nemzeti park természeti övezeteként lehatárolt Csarna-völgyben kizárólag természetvédelmi céllal, a természeti folyamatok működésének biztosítása, elősegítése érdekében történhet beavatkozás. E követelmény teljesülése a terület nemzeti park-igazgatósági vagyongazdálkodásba kerülésével garantálható.

Azt hiszem, most is bizonyítékát adtuk annak, hogy semmi olyan nem történhet, ami a természetben olyan beavatkozást eredményezne, amely káros lehet. Azt hiszem, mindaz a XXI. századi struktúra, amely jogos elvárása az embereknek, hogy legyen bürokráciacsökkentés, hogy a modern technikai eszközöket tudjuk alkalmazni, azt gondolom, pontosan ezt tesszük, életközeli, emberközeli tesszük a magyar természetvédelmet. Azt hiszem, kedves képviselőtársam, legyen segítségünkre abban, hogy az ön tekintélyével, szakmai hozzáértésével segítse a nemzeti park munkatársait, segítse a magyar környezetvédelem ügyét, hogy határozottan és eredményesen tudjuk képviselni itt, Magyarországon is és szerte külföldön is a magyar érdekeket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Juhász Hajnalka képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport. Megadom a szót képviselő asszonynak.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A határon túli magyarokat érintő aktuális ügyeket érdemes áttekinteni Románia és Ukrajna vonatkozásában, különös tekintettel arra, hogy vannak komoly aggodalomra okot adó körülmények. Elsőként fontos beszélni a romániai restitúciós folyamat állásáról. A román legfelsőbb bíróság a múlt héten jogerősen elutasította a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium államosított épületeinek a visszaszolgáltatását. A Székelyföld egyik legrangosabb iskolájaként számon tartott tanintézet épületeit az 1948-as kommunista államosítás során a református egyháztól vették el. A bírói testület háromszori halasztás után hozott döntést a restitúció elutasításáról. Az ítélet kivonatában az szerepel, hogy a fellebbezést a legfelsőbb bíróság megalapozatlannak találta. A román állam 2002-ben visszaszolgáltatta az ingatlanokat a református egyháznak, később azonban egy feljelentés nyomán a romániai korrupcióellenes ügyészség büntetőpert indított a visszaszolgáltatási kérelmet

elbíráló bizottság tagjai ellen, az ingatlanokat pedig újraállamosították.

Az egyház újabb restitúciós kérését 2016 májusában elutasította a restitúciós bizottság. Az elutasító határozat megsemmisítéséért indított perben első fokon eljáró brassói táblabíróság nem fogadta el az egyház érveit. A legfelsőbb bíróság a Brassóban 2016 decemberében hozott ítélet ellen benyújtott egyházi fellebbezés ügyében kihirdetett friss ítélete aggodalomra ad okot a romániai restitúció további kimenetelére vonatkozóan.

Ukrajna vonatkozásában továbbra sem javul a helyzet. Aki nyomon követi az eseményeket, az ukrán oktatási törvény mellett egy benyújtott kisebbségi nyelvtörvény, amely elfogadása esetén monopolizálná az ukrán nyelv használatát az élet minden területén, valamint az állampolgársági törvény is napirenden van az ukrán törvényhozásban. Teszi Ukrajna mindezt úgy, hogy a legfontosabb nemzetközi kisebbségvédelmi dokumentumokat az Európa Tanács tagállamaként ratifikálta, nem tanulván Szerbia példájából, amely nemcsak a gyakorlatban, hanem elméletben is igyekszik az Európai Unió felé. Múlt héten fogadta el Szerbia azt a javaslatot, hogy a tartományi parlamentben minden nemzetiségi képviselő az anyanyelvén szólalhat fel még a bizottsági üléseken is.

De az elmúlt napokban történt eseményekről is szólnunk kell. A XXI. században elfogadhatatlan, hogy Orosz Ildikót, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola rektorát a napokban beidézte az Ukrán Biztonsági Szolgálat, hogy adjon magyarázatot az 1956-os évforduló alkalmából a budapesti ünnepségen elhangzott beszédére, amelyben a kárpátaljai magyarok oktatási jogainak a megfosztásáról is beszélt, azaz a reális helyzetről. Orosz Ildikónak az ukrán büntető törvénykönyv 161. cikkelye, a polgárok egyenjogúságának megsértése faji, nemzeti... - alapján 1. pontjának megsértését róják fel. A szóban forgó jogsértésekért 2-5 évig terjedő szabadságvesztés róható ki.

Mindezek mellett tovább folytatódik a magyarellenes kampány Kárpátalján. Ukrán nyelvű magyarellenes óriásplakátokat helyeztek el ismeretlenek több helyütt Kárpátalján. Az óriásplakáton Hennagyij Moszkal, Kárpát-megye kormányzója és Orosz Ildikó rektor asszony látható. A rendvédelmi szervek és az ukrán biztonsági szolgálat nem tudja, ki helyezte ki az óriásplakátokat, érdemi lépéseket pedig nem tesz. Ezért rendkívül fontos a magyar kormány következetes álláspontja a fent említett ügyekre tekintettel, hiszen választások következnek Ukrajnában, és a további helyzet fokozódása várható az ukrán vezetéstől, amelyet a napokban feszültebbé vált ukrán-orosz reláció is tovább árnyal. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt években egyértelművé tettük, hogy Magyarország felelősséget visel minden magyarért, és minden helyzetben kiáll a magyar közösségekért, és nem tart elfogadhatónak semmilyen visszalépést a magyar kisebbségek által megszerzett jogokból. Ugyanígy vagy ebből következően, ebből levezethető módon a bilaterális kapcsolatokban törekszünk a külhoni magyarság szempontjainak érvényesítésére, valamint a nemzetközi fórumokon is képviseljük a külhoni magyarság érdekeit.

Ezért aztán az ukrán helyzettel kapcsolatban azt tudom önnek mondani, amellyel, hogy kiállunk Ukrajna területi integritása és szuverenitása mellett, aggodalommal figyeljük, hogy Ukrajnában és ezen belül Kárpátalján is folytatódna a nemzeti kisebbségek elleni negatív folyamatok, amelyeknek része a magyar közösség elleni támadások és a médiában zajló hangulatkeltések sorozata.

Az elmúlt időszakban ez a magyarellenes kampány a kárpátaljai magyar értelmiségiek, közszereplők és újságírók vegzálásában nyilvánult meg. Megengedhetetlen, hogy egy európai uniós és euroatlanti integrációt zászlajára tűző országban a kárpátaljai magyar közösségeknek az elmúlt időszakban a XX. század legsötétebb óráira emlékeztető történetekkel kellett szembenéznük.

(10.00)

A szabad gondolat-, vélemény- és szólásszabadság európai érték, amit egy demokratikus jogállamnak tiszteletben kell tartania.

Az oktatási törvény kapcsán a magyar álláspont továbbra is változatlan maradt. Az új ukrán oktatási törvény nem szűkítheti a magyar nemzeti kisebbség meglévő, az ukrán alkotmányban, nemzetközi szerződésekben és más államközi szerződésekben garantált jogait. Elvárjuk, hogy az ukrán fél biztosítsa az anyanyelvi oktatás feltételeit az oktatás minden szintjén.

A kárpátaljai magyarságot érintően aggódva figyeljük a nyelvtörvénytervezetet is, amelynek rendelkezéseivel a kisebbségi nyelvek használata kizárólag a magánbeszélgetések és az egyházi szertartások színterére szorulna vissza. Elfogadhatatlannak tartjuk a kárpátaljai magyarság nyelvhasználati jogának bármilyen szűkítését.

Sajnos hasonló tendenciákat érzékelünk Romániában is, ugyanis a jogállamisággal összeegyeztethetetlennek tartjuk a romániai magyarságot sújtó jogfosztásokat és hatósági intézkedéseket, aggodalommal figyeljük azok sűrűsödését és kiszélesedését. Megdöbbenéssel vettük mi is tudomásul a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium ügyében csütörtökön hozott ítéletet, amelynek értelmében a román legfelsőbb bíróság jóváhagyta a korábban a református egyháznak már visszaszolgáltatott ingatlan visszaállamosítását.

Az európai szellemiséget teljesen nélkülöző, a jogállamisággal teljes mértékben összeegyeztethetetlen döntés ellen a leghatározottabban tiltakozik a magyar kormány, és a magyar kormány, amint eddig, úgy a továbbiakban is mindenben támogatja a romániai restitúciós folyamatban negatívan érintett közösségeket jogos tulajdonukért folytatott harcukban. Bátor döntésnek tartjuk azt is, hogy az Erdélyi Református Egyházkerület az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordul, és azt tudjuk mondani, hogy ott leszünk mellettük a nemzetközi fórumokon is.

Ugyanezt gondoljuk az Erdélyi Magyar Ifjak gyergyószentmiklósi nyári táborának résztvevőit érintő rendőrségi vizsgálatok túlkapásaival kapcsolatban is. Azt gondoljuk, hogy a román fél nem várhatja el tőlünk azt, hogy a történelmünket megtagadjuk, az erdélyi magyarságnak joga van a szabad szimbólumhasználatához, és ezt a jogot közösen kell megvédenünk.

2018. november 16-án ülésezett a Magyar Állandó Értekezlet, a legnagyobb összmagyar fórum. Az ülésen elfogadott zárónyilatkozatban a tagszervezetek rögzítették, hogy közösen állnak ki a kárpátaljai magyarság mellett a jogaikért és a biztonságos életfeltételeikért folytatott harcban. Felhívták a nemzetközi szervezetek figyelmét a romániai restitúciós folyamat visszásságaira, és tiltakozott a Magyar Állandó Értekezlet a Székely Mikó Kollégium és a gyulafehérvári Batthyáneum ügyében hozott döntésekkel szemben is. A Magyar Állandó Értekezlet idei ülésének legfontosabb eredménye, hogy végre konszenzus van a magyarországi politikai erők között abban, hogy a külföldi magyaroknak joguk van a magyar állampolgársághoz, a választójoghoz és az autonómiához; egyetlen kivétel van, a Demokratikus Koalíció padsoraiban ülő képviselők nem értenek ezzel egyet. (*Arató Gergely közbeszól.*) De ezen túlmenően a magyar pártok és a parlamenti képviselők között egység van a tekintetben, hogy ez a magyar nemzetstratégia legfontosabb célja.

Éppen ezért arra szeretném önöket kérni, hogy továbbra is támogassák a kormány ez irányú törekvéseit, és köszönöm szépen a képviselő asszony munkáját, és hogy ezt az ügyet az Országgyűlés elé hozta. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, ön a szó.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a szót és a lehetőséget. A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség országgyűlési képviselőcsoportja nevében most azért kértem szót napirend előtt, mert ma, november 27-én van a magyar véradók napja. Ezen alkalmából azt javaslom, hogy itt, a Magyar Országgyűlés nyilvánossága előtt hangsúlyozzuk a magyarországi véradók fontos szerepét, segítségét, áldozatvállalását.

Tisztelt Országgyűlés! Nélkülözhetetlen az a segítség, amelyet a magyar véradóktól kap a nemzet, hiszen évente nagyságrendileg 400 ezer véradás történik, 250 ezer segítő szándékú véradónak köszönhetően.

Tisztelt Országgyűlés! A vér nélkülözhetetlen a nagyobb műtétekhez, életmentő kezelésekhöz, gyógyászati vérkészítmények előállításához.

Tisztelt Országgyűlés! A vér és a véradás az életet jelenti. Emberi vért csak emberi szervezet tud termelni. A gyógyításban a vérkészítmény-alkalmazás szerepe nem pótolható. Számos betegség vagy vérvesztéssel járó állapot emberi vér adása nélkül nem kezelhető. Az önkéntes véradók segítségével évente több mint 400 ezer vérre szoruló beteg gyógyulására nem kerülhetne sor. Ahhoz, hogy hazánkban, Magyarországon a vérellátás folyamatos és biztonságos legyen, naponta közel 2 ezer véradás szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! A hazai véradásokat a Magyar Vöröskereszt és az Országos Vérellátó Szolgálat szervezi. A véradásszervezői mozgalomnak köszönhetően naponta országosan 60 helyszínen lehet a véradóknak élni a segítséggel, lehetőség szerint minél közelebb az otthonukhoz, munkahelyükhöz. A véradás egyfajta önkéntes szűrővizsgálat is egyben, hiszen ezáltal saját egészségünkért is sokat tehetünk, segítünk, és magunkat is vizsgáljuk. A Magyar Vöröskereszt jóvoltából már egy telefonos applikáció figyelmeztet bennünket, hogy véradás után eltelt 56 nap, és újra mehetünk vért adni, ugyanakkor azt is megmutatja, hogy ezt hol tehetjük hozzánk a legközelebb. A véradások száma a nyári évszakban a legalacsonyabb, így ekkor különösen érdemes erre odafigyelni.

Tisztelt Országgyűlés! Arra biztatom a képviselőcsoportok tagjait, hogy aki teheti, az adjon vért. A véradás nemzeti ügy.

Tisztelt Országgyűlés! Ma, a magyar véradók napján köszönettel tartozunk a Magyar Vöröskeresztnek, a Vöröskereszt munkatársainak, önkénteseinek, hogy egész évben szervezik a véradásokat, hiszen napi közel 2 ezer véradásra van szükség.

Köszönet az Országos Vérellátó Szolgálatnak és a szolgálat munkatársainak, hogy ők is részt vesznek a véradások szervezésében, valamint hogy megőrzik a vérkészletek stabilitását, megelőzve ezzel a vérhiány kialakulását.

Tisztelt Országgyűlés! Itt, a Ház nyilvánossága előtt szeretnék köszönetet mondani a több mint 250 ezer véradónak, hogy személyes segítséget nyújtanak az élethez, a gyógyításhoz. Arra kérjük Magyarország Kormányát, hogy adjon meg minden támogatást a véradóknak. A véradás nemzeti ügy, tisztelet a magyar véradóknak!

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm a képviselő úr felszólalását. (*Dr. Rétvári Bence szólásra emelkedik.*) Tisztelt Országgyűlés! (*A padsorok között állva beszélgető képviselők felé:*)

Mielőtt megadom a szót az államtitkár úrnak válaszára, kérem tisztelettel képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket csendben elfoglalni, ismételten kérem, foglaljanak helyet! *(Megtörténik.)* Köszönöm. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy rendkívül fontos, hiszen valóban az életről, életbevágó kérdéssről beszélt a képviselő úr akkor, amikor a véradásról beszélt. Minden társadalomnak egyfajta lenyomata is, hogy vannak olyan emberek, akik a saját vérüket adják akár általuk ismert hozzátartozójukért, amikor irányított véradással adnak vért, vagy pedig csak időről időre, egyre többször elmenve a véradóközpontokba olyan emberen segítenek, akit nem ismernek, olyan emberen, akivel nem találkoztak soha, akitől nem is várnak köszönetet, csak úgy gondolják, hogy egy közösség tagjai, és az emberiség szempontjából nekik ez egy fontos érték, hogy másokon segítsenek ismeretlenül, önkéntesen, ellenszolgáltatás nélkül. Köszönjük nekik, hogy ezt teszik napról napra, hétről hétre, évről évre.

Magyarországon az Országos Vérellátó Szolgálat szervezi a véradásokat, ő gondoskodik a vérkészletről, ő figyeli azt, hogy milyen készletek vannak, és mikor van szükség külön is kampányokra, hogyha beavatkozásokhoz vagy nagyobb balesetek, több operáció esetén több vérré lenne szükség.

Köszönjük annak a naponta átlagosan 1600-1800 önkéntes véradónak, aki elmegy a mai napon is, bár ma lehet, hogy egy kicsit többen, de átlagosan 1600-1800-an ott vannak a véradóközpontokban és vért adnak.

Arra törekszik a Vérellátó Szolgálat, hogy minél több mindenkivel működjön együtt, és minél közelebb vigye az emberekhez a véradásnak a lehetőségét, éppen ezért naponta 60-70 helyszínen van lehetőség országsszerte véradásra, így mindenki a saját lakóhelyéhez, munkahelyéhez viszonylag közelebbi helyszínt tud választani. Nyilván fontos a Vérellátó Szolgálat toborzási tevékenysége is, hiszen az évente szükséges 400 ezer egység vérhez nagyon sok kampányra, nagyon sok figyelemfelhívásra van szükség.

Azt mondhatjuk, hogy Magyarország, a magyar véradók messze az európai átlag fölöttiek, hiszen az egy főre eső véradások száma az európai átlag fölött van Magyarországon szerencsére, és ezt köszönjük mindenkinek.

(10.10)

Ez azt jelenti, hogy a segíteni akarás, az önzetlenség értéke Magyarországon még nagyobb és szélesebb körű, mint más nyugat-európai országokban. Ezeket az értékeket fontos figyelembe venni, és nem mindig csak mások feltétlen utánzását követni, hanem a saját

értékeinket, a saját embereink önkéntességét, másokért való áldozatvállalását is figyelembe kell venni és el kell ismerni.

Az Országos Vérellátó Szolgálat az, amely finanszírozza a képviselő úr által említett Magyar Vöröskereszt tevékenységét is, a vonatkozó egészségügyi miniszteri rendelet alapján, hogy miként lehet az emberi vért gyűjteni, vizsgálni, feldolgozni, tárolni, elosztani, illetőleg miként lehet a technikai követelményeknek megfelelni. Az egyik legfontosabb feladat nyilván itt is a fiatalok bevonása, a fiatalok körében a véradás népszerűsítése, hiszen a véradásnak is van egy korfája, és mint sok másik korfa, ez is lefelé szűkülést mutat, magyarul a fiatalok kevésbé adnak vért, mint az idősebb emberek, de nyilván ezen a helyzeten lehet változtatni akkor, ha megfelelő kampányokat indítunk. Ebben természetesen mindenkinek örömmel vesszük a közreműködését.

Az Országos Vérellátó Szolgálat azt a célt tűzte ki ebben az évben maga elé, hogy minden középiskola végzős osztályában megjelenjen, és egy osztályfőnöki óra keretében elmondja, hogy miért fontos vért adni, eloszlassa azokat a tévképzeteket, amelyek esetleg vannak, és ösztönözze a fiatalokat a véradásra, és mivel a fiatalokat leginkább online csatornákon lehet most már elérni, éppen ezért az internetes hirdetések, a Facebookon való megjelenés különösen fontos a Vérellátó Szolgálat számára. Nemcsak véradókampányok, nemcsak ajándékok, hanem most már ilyesfajta facebookos, internetes megjelenés is segíti azt, hogy a jövő generációban is minél többen legyenek, akik vért adnak, nemcsak irányított véradás keretében, hanem önkéntes felajánlással bárki javára.

A Vérellátó Szolgálat természetesen folyamatosan monitorozza is, hogy mekkora vérkészletek vannak. Itt nyilván szűkebbek a határidők, mint más esetben, ezért fontos megőrizni a stabilitását a magyar vérkészleteknek. A képviselő úr is utalt rá, hogy főleg a nyári hónapok azok, amikor külön is kampányokra van szükség, akkor kell még intenzívebben felhívni az emberek figyelmét a szabadsággal kapcsolatos és más okokból is, hogy jöjjenek és adjanak vért. Ettől függetlenül Magyarországon teljesen kiegyensúlyozottnak mondhatjuk a vérkészlet-gazdálkodást. Szerencsére vannak emberek, akik másokért ismeretlenül is a saját vérüket adják. Azt kell mondjuk, hogy az önkéntes véradás egyrészt a fiatalok számára az egészséges személyiségfejlődést is szolgálja, másrészt pedig nemcsak életet ment, de a nemzeti összetartozásunknak is egy fontos szimbóluma.

A mai napon is és a többi napon is köszönjük mindenkinek, aki akár egyszer, akár többször, de évente vért ad, és más emberek életét, egészségét segít megőrizni, megmenteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. 10 óra 13 perc van, munkánkat határozathozatalokkal pontosan 10 óra 15 perckor kezdjük.

10 óra 15 percre szünetet rendelék el. Arra kérem képviselőtársaimat, ezt a két percet töltsük együtt itt az ülésteremben. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem szeretném!)* Kérem, ne hagyják el az üléstermet, hogy tudjuk folytatni a munkát. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Soron következik a **Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló Szerződés kihirdetéséről** szóló T/3356. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3356. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 145 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között a polgári ügyekben nyújtandó kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/3357. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3357. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 172 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az országonkénti jelentések cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/3360. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3360. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 172 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik az **áruknek TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó, Genfben, 1975. november 14-én kelt vámegegyezmény módosításának kihirdetéséről** szóló T/3363. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3363. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 173 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik a **turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény és kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/3375. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3375/6. számon, összegző jelentését pedig T/3375/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Szabó Timea indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 33 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.20)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3375/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3375/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról** szóló T/3292. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3292/11. számon, összegző jelentését pedig T/3292/12. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a 6. számú, az LMP képviselőcsoportja a 2. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 3., 4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslatban Schmuck Erzsébet, az 5. számú módosító javaslatban pedig Szávay István azonos tartalommal terjesztettek elő javas-

latot. A frakciók mindkét indítvány fenntartását kezdeményezték, ezért ezekről egy döntéssel határozunk. Felhívom figyelmüket, hogy ezek elfogadása kizárja a 6. számú, szintén fenntartásra kért módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a 2. és az 5. számú módosító javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Szabó Timea indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Szávay István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Szávay István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3292/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3292/15. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról** szóló T/3374. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3374/8. számon, összegző jelentését pedig T/3374/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3374/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3374/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a 2019. év II. Rákóczi Ferenc-emlékévé nyilvánításáról** szóló H/3355. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/3355. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 178 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik **a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvénynek és a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvénynek a túlszolgálatlal összefüggő módosításáról** szóló T/3053. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3053. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a hazai kis- és középvállalkozások fejlesztéséhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról** szóló T/2938. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2938/5. számon, összegző jelentését pedig T/2938/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2938/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2938/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 52 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény végrehajtásáról** szóló T/1671. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

(10.30)

A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/1671/32. számon, összegző jelentését pedig T/1671/33. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/1671/32. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1671/34. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 59 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról** szóló T/2928. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2928/5. számon, összegző jelentését pedig T/2928/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2928/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 42 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2928/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 43 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról** szóló T/3252. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3252. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 150 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvénynek az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggő módosításáról** szóló T/2939. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a záró-

szavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2939/8. számon, összegző jelentését pedig T/2939/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2939/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 126 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2939/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/2936. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2936/6. számon, összegző jelentését pedig T/2936/7. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Varga-Damm Andrea indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2936/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 49 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2936/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 58 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az oktatási nyilvántartásról** szóló T/2940. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2940/7. számon, összegző jelentését pedig T/2940/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2940/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 149 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2940/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 151 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **felsőoktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/3294. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3294/6. számon, összegző jelentését pedig T/3294/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Szabó Timea és Mellár Tamás indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 120 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3294/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 146 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.40)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3294/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 158 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e az Ungár Péter, LMP, képviselő által „Az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépéséből fakadó intézkedésekről” címmel H/1492. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 57 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Hohn Krisztina, LMP, képviselő által „A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvénynek a közfoglalkoztatottak foglalkoztatást helyettesítő támogatásának megteremtéséhez szükséges módosításáról” címmel T/1494. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 58 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Timea, Párbeszéd, képviselő által „Az állami vezetők kiemelt egészségügyi ellátásának megszüntetéséről” címmel H/1936. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 57 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tordai Bence, Párbeszéd, képviselő által „A hatnapos munkahetek betiltása érdekében a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról” címmel T/3043. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 57 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A demokrácia helyreállítása érdekében a családi pótlék emeléséről valamint az iskolakezdéshez nyújtott egy havi külön juttatás bevezetéséről” címmel T/1504. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 54 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Z. Kárpát Dániel, Jobbik, képviselő által „A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról” címmel T/2896. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 55 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Mirkóczi Ádám és Z. Kárpát Dániel, Jobbik, képviselők

által „Az önálló határőrség megteremtésének szükségességéről” címmel H/3011. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 53 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végeére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. Köszönöm együttműködésüket.

(Szünet: 10.45 - 10.49)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat. (Csenget.) Köszönöm megértésüket, köszönöm, hogy helyüket elfoglalták, köszönöm, hogy a következő napirend tárgyalását megindíthatjuk. Megkérem az előterjesztő képviselőtársamat, szíveskedjen helyét elfoglalni.

(10.50)

Tisztelt Országgyűlés! Miután a helyüket elfoglalták, megkezdjük munkánkat.

Soron következő az **egyes agrárszabályozási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3630. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Agrárminisztérium összegyűjtötte és egy csomagba építette azon törvénymódosítási igényeit, amelyek rövid terjedelműknél fogva vagy technikai tartalmukra tekintettel nem igénylik azt, hogy az Országgyűlés külön-külön foglalkozzon velük, azonban hatálybalépésüket tekintve még a 2018. évi őszi ülészakában indokolt az elfogadásuk. Ennek eredményeként került a tisztelt Ház elé az egyes agrárszabályozási tárgyú törvények módosításáról szóló iromány, amelyben a kormány 16 törvény módosítására tesz javaslatot. A módosuló jogszabályok közül a fontosabbakat kívánom csak kiemelni, nem rabolva az idejüket technikai részletekkel.

A természet védelméről szóló törvény 2004. évi módosítása vezette be a natúrpark fogalmát, majd az ezt követő 14 évben kialakult a hazai natúrparkok működési gyakorlata, amely rávilágított a definíció hiányosságaira. A gyakorlati tapasztalatok alapján a törvényjavaslatban szereplő új definíció reflektál a natúrparki működés hazai gyakorlatban is megvalósuló

legfontosabb elveire. Fontos kiemelni, hogy a natúrpark-névhasználathoz való miniszteri hozzájárulás esetén nem jön létre új védett természeti terület, így a félreértésre okot adó rendelkezések pontosítása is szükségessé vált.

A tulajdoni lapok szolgáltatása vonatkozásában egyrészt a költségvetési szervek alanyi mentességével a belső pénzügyi bürokrácia csökkenhet, másrészt tárgyánál fogva díjmentessé válik a tulajdonilapmásolat lekérdezése, ha azt a nyomozó hatóságon és a nemzetbiztonsági szolgálton kívül szabálysértési hatóság a feladatai ellátása érdekében kéri.

A következő témakör a vadász kamaráról szóló törvény módosításával foglalkozik, amely kimondja, hogy a kamarának a vadászjegy kiállításával és érvényesítésével, valamint a vadászati engedély kiállításával kapcsolatos eljárásában fizetett ellenérték nem minősül igazgatási szolgáltatási díjnak, mert nem hatósági eljárásért, hanem az állami tulajdonban álló vad elejtésére való jogosultság megszerzéséért kerül megfizetésre. Ezen bevételt a kamara az államtól átvett feladatok térítéseként és egyéb működési költségeinek fedezetéül használhatja fel.

A földhivatali eljárások során előfordul, hogy egy adott ingatlanra vonatkozó jog bejegyzésére irányuló kérelem iktatását követően kerül benyújtásra az ingatlanra korábban bejegyzett zálogjog törlésére irányuló kérelem. Ilyenkor az ügyfelek érdeke természetesen az, hogy a teherként megjelenő zálogjogok minél előbb törlésre kerüljenek az ingatlan tulajdoni lapjáról. Ez jelenleg csak úgy lehetséges, ha a soronkívüliséget biztosító úgynevezett rangsorcserehez valamennyi érdekelt hozzájárul, ami a gyakorlatban a kérelmezőket indokolatlan költségekkel és kellemetlenséggel terheli. A javaslat arra irányul, hogy a zálogjog törlése a beadványok rangsorára való tekintet nélkül átvezethető legyen az ingatlan-nyilvántartáson.

Az élelmiszerlánc-biztonság kérdésében: az állam küldetése az élelmiszerlánc-biztonság javítása, ezáltal az emberi egészség és a társadalom védelme. Ezt a célt szem előtt tartva a törvényjavaslat keretében módosításra kerül az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletről szóló törvény. A legnagyobb veszélyt ma az élelmiszerlánc-termékekkel való visszaélés, a hamisítás és az adóelkerülés jelenti. Ez az élelmiszer-bűnözés a fogyasztók egészségét veszélyezteti, hátrányba hozza a tisztességes vállalkozókat, és bevételkiesést okoz az államnak. Az élelmiszer-hamisítás és -csalás kapcsán szigorítások bevezetésére kerül sor.

Többek között - néhány részfeladatként - szigorodnak a felelősségi szabályok. A hamis vagy hamisított termék esetén az előállító, nem hazai előállítású termékeknel az első forgalomba hozó, valamint valamennyi további forgalmazó is felelőssé tehető, ha a hibát jóhiszemű működése során észre kellett volna vennie.

A következő ilyen gondolat: a visszaélésekkel szembeni küzdelem hatékony eszközének mutatózó nyilvánosság ereje erősödik a „nyilvánosságra hozható” kibővítésével.

S harmadjára, de nem utolsósorban: az élelmiszerrendezések olyan hatékony intézkedésekre válnak jogosulttá, mint például igazoltatás, ruházat, csomag átvizsgálása, jármű feltartóztatása, átvizsgálása, a bilincs használata ellenszegülés esetén, továbbá akár előállítás is lehetséges.

Az állategészségügy kérdésköréről. Az elmúlt évek egész Európán végigsöpörő állatjárványai szükségessé teszik a járványügyi intézkedések szabályainak módosítását. A komoly nemzetgazdasági következményekkel járó fertőző állatbetegségek - az elmúlt években komoly fertőzés, komoly járvány söpört végig Magyarországon a madárinfluenza vonatkozásában, ma pedig érzékenyen figyeljük az afrikai sertéspestis esetleges terjedését, és komoly munka folyik a megfékezésére, lokalizálása területén -, az ezen fertőzések elleni hatékony küzdelem érdekében gyors, azonnal bevethető, speciális tudással, eszközökkel rendelkező személyi állomány megszervezése szükséges, amely az ország bármely részén haladéktalanul végre tudja hajtani a szükséges intézkedéseket. A járási és megyei határokat is átlépő megbetegedések egységes és hatékony intézkedéseket kívánnak, mint például a betegségekre fogékony állatok létszámának, földrajzi elhelyezkedésének felmérése, illetve meghatározott állatjárványügyi intézkedések egységes végrehajtása.

A versenyképesség javítása és az adminisztráció csökkentése a következő témakörünk, amelynek érdekében tovább bővül azon termékek, tevékenységek köre, amelynek során elegendő a nyilvántartásba vétel a nehézkes, esetlegesen elhúzódó engedélyezési eljárás helyett. Ügyfélbarát intézkedésként jelenik meg a bírságfizetési kötelezettség halasztása vagy részletekben történő teljesítésének engedélyezése. Az informatikai fejlesztések, az adminisztrációcsökkentést és a versenyképességet támogató eszközök a legális élelmiszer-szereplők adatbázisának hatékony elemei, valamint a hatósági ellenőrzési funkciók jobb ellátásának elősegítői. Az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszer finomhangolása az egyik legfontosabb módosítása a jelen javaslatnak.

*(Az elnöki széklet dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A FELIR az élelmiszerlánc-felügyelet irányítása érdekében a hatóság által működtetett valamennyi adatbázist magába foglalja. A FELIR ugyanakkor nemcsak egy gyűjtőfogalom a szakterületi adatbázisok felett, hanem egy olyan keretrendszer, amely az egységes információmenedzsmentet valósítja meg. A FELIR ugyanakkor nemcsak gyűjti, hanem elemelni is hivatott az élelmiszerlánc kapcsolatos adatokat, amely a hatékony ellenőrzést és a stratégiai döntéshozatal segítségét egyaránt célul tűzte ki.

A FELIR-rel kapcsolatos módosítások kiterjednek az élelmiszerlánc-felügyeleti adatok vonatkozásában megvalósuló adatátadásokra, az egyes nyilvántartásokhoz és adatkörökhöz való hozzáférések

pontosítására, továbbá a hatékony élelmiszerlánc-felügyelet érdekében más hatóságok, intézmények részéről a Nébihnek történő adathozzáférés biztosítására.

(11.00)

A piacvédelemről. A hazai piac védelmének, valamint a minőségi élelmiszerek exportjának növelése érdekében a hatóság által garantált állami minősítési rendszer létrehozása szükséges. A törvényjavaslat ehhez kíván hozzájárulni a minősítési rendszerek ellenőrzésével, a minősítési rendszer tevékenységekre való kiterjesztésével, az állami monitoringrendszer további kibővítésével, hogy csökkenthető legyen az ellenőrzések száma.

Az említetteken kívül az élelmiszerlánc-törvény módosítása tartalmaz továbbá további, az EU-tag-ságunkból eredő kötelezettség teljesítéséhez szükséges rendelkezéseket, mint például az új élelmiszer fogalmának pontosítása, az ökológiai termeléssel kapcsolatos rendelkezések kibővítése, illetve a növényvédelmi gépek műszaki felülvizsgálatára vonatkozó szakmai felügyelettel kapcsolatos előírások.

Fontos következő kérdéskörünk, az erdőtörvény módosításáról szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel. Az erdőtörvényt érintő módosítások közül kiemelendő az évtizedekkel korábban kötött úgynevezett megbízási szerződések ez év végén lejáratú kivételével határidejének további másfél évvel való meghosszabbítása, figyelemmel arra, hogy kellő felkészülési időt szükséges adni a mintegy 200 ezer hektárt érintő erdőtulajdonosnak az új szerződések megkötésére.

Emellett pontosításra kerülnek az illegális fakitermelésből származó, faanyag-kereskedelmet érintő ellenőrzési szabályok, valamint indokoltan lehetővé kell tenni az illegálisan kitermelt, ezért kereskedelmi forgalomba nem kerülő faanyagok a közérdekű célú felhasználását, önkormányzatok, közhasznú szervezetek, egyházak részére történő átadással.

A hegyközségi szervezetekről is néhány gondolatot. A helyközségi szervezet kiegészítésre kerül a borsrégiós szinttel, amely a borsvidéki és az országos szervezetek között foglalja el a helyét. Ezen borsrégiós tanácsokat az önálló borsrégióknak minősülő tokaji borsvidék kivételével 2019. május 31. napjáig kell megalakítani.

Végezetül pedig a halgazdálkodásról szóló törvény módosításáról kívánok röviden szólni. A kormány által elfogadásra került a nemzeti halgazdálkodási és horgászati stratégia és az országos horgászati hálózati program. Ennek végrehajtásával összefüggésben a horgászok és a horgászegyesületek országos érdekképviselőjét és koordinációját ellátó Magyar Országos Horgász Szövetség számos közfeladatot vállal át az államtól, amelynek ellentételezéseként a horgászjegy és a fogási napló kibocsátásáért beszédhető díjak részükre kerülnek átengedésre.

Az adott vízterületen bérleti formában gazdálkodó jogosult beruházásai, befektetései és a gazdálkodás hosszú távú fenntartása érdekében indokolt elővásárlási jogot biztosítani számára, ha az állam a kivett minősítésű, azaz nem termőföld meder tulajdonjogát el kívánja idegeníteni. Erre vonatkozóan is tartalmaz rendelkezéseket a törvényjavaslat.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan az elmondottakból is észlelhették a tisztelt képviselő hölgyek és urak, jelen törvényjavaslat nagyon szerteágazó és sok szakterületet ölel fel, ugyanakkor rendelkezései többnyire technikai jellegűeknek minősíthetők, politikailag fajsúlyos kérdést az említettek kivül nem érintenek. Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, képviselőtársaimat, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és majd később szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK : Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyórfy Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GYÓRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, az egyes agrárszabályozási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3630. számú törvényjavaslat, ahogyan azt államtitkár úr is ismertette, 16 törvény módosítására tesz javaslatot. A javaslatcsomag célja alapvetően az Agrárminisztérium feladatkörét érintő törvények jogalkalmazók részéről felmerült, illetve az elmúlt évek tapasztalatai alapján indokoltan szükségessé vált szakmai módosítások elvégzése, valamint más törvényekkel való szabályozási összhang megteremtése. A javaslatcsomag célja továbbá az egységes jogalkalmazás elősegítése, a közfeladatok hatékonyabb ellátása. A törvényjavaslatban szereplő törvények módosítását a szakmai tapasztalatok, valamint az időközben történt jogszabályváltozások indokolják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakkal egyetértve államtitkár urat nem szeretném ismételni, úgyhogy röviden szeretnék kitérni néhány technikai, valamint a dolgos hétköznapi munkavégzését egyszerűsítő, segítő módosításra. Elsőként a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosításában rögzítésre kerül, hogy a gazdasági aktáknak tartalmazniuk kell az adatszolgáltatató élelmiszerlánc-felügyeleti információs azonosító számát, vagy ahogyan többen ismerjük, a FELIR azonosítót is.

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvényt illetően

eddig nem került meghatározásra a faanyag-kereskedelmi lánc fogalom meghatározásánál a szállítás, ami értelemszerűen a faanyag-termékpálya velejárója, szükségszerű része. Ez most pontosításra kerül. Az illegális fakitermelések és a vásárlókat megkárosító faanyag-értékesítés eredményes felderítéséhez az erdészeti hatóság számára szükséges a szállításhoz használt járművek adatainak ismerete. Az e-közigazgatási fejlesztések eredményeként mára számos társhatóság képes közvetlen hozzáférést biztosítani az adatbázisaihoz megfelelő törvényi felhatalmazás esetén. A kiegészítés ezt a hozzáférési lehetőséget teremti meg. A közvetlen hozzáférés mind a megkereső, mind a megkeresett hatóság számára egyszerűbb, olcsóbb, és gyorsítja a közigazgatási eljárás lefolytatását.

Egyúttal szeretném megköszönni, hogy az erdő-törvényt érintő módosítással többek között kamarai kezdeményezésre a megbízási szerződések ez év végén lejáró kivezetési határideje meghosszabbításra kerül.

Az elmúlt évek gyakorlati tapasztalatai alapján módosul a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény. Itt két fontosabb módosítást szeretnék kiemelni. Fontos, hogy olyan nemzeti értékeket, amelyek nem köthetők településhez, megyéhez, de országos jelentőségűek, ágazati értéktárba felterjeszthessenek a javaslattevők, ezért a javaslat a minisztériumok számára kötelezővé teszi az ágazati értéktárak működtetését. Fontos továbbá, hogy a Hungarikum Bizottság döntést hozhasson a már felvett értékek leíró szövegének módosításáról, egyes értékek együttes címszó alatt történő, összevont kezeléséről vagy akár törléséről is.

Módosul továbbá a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi LXVI. törvény. Ha a földmérő nem egy telekalakítás vagy más földmérési munka során tünteti fel az alappontot, hanem önálló változási vázrajzzal, akkor, mivel ez az állami adatvagyon része, javasoljuk, hogy díjmentesség illesse meg. Ez véleményünk szerint ösztönzőleg fog hatni annak érdekében, hogy minél több alappont kerüljön bejegyzésre. A módosítás célja, hogy a Magyar Államkincstár számára az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerben történő felhasználáshoz az állami ingatlan-nyilvántartási, térképi adatbázisból előállított kataszteri fedvényadatokat átadása szabályozva és biztosítva legyen.

Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény módosításánál két rövid pontosítással találkozhatunk. Az egyértelműség végett kimondásra kerül, hogy a törvény alkalmazásában hivatalos halór tekintetében a működési területét érintő valamennyi halgazdálkodási vízterületet, halastavat, valamint annak partját kell érteni. A halgazdálkodási ágazatban történt változások következtében időszerűvé vált a halászati őr megnevezés hivatalos halórra módosítása.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat tartalmát megismerve nyugodt szívvel kijelenthetjük, hogy a módosítások valóban a hatékonyabb közfeladat-ellátást, a hasznos és érdemi szakmai tapasztalatok érvényesítését hivatottak szolgálni. Kérem tehát, támogassák az önök előtt fekvő T/3630. számú törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérőrnoka Steinmetz Ádám képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó. Megvárjuk, amíg képviselő úr felteszi a mikrofont, és onnan indul majd az idő. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! És nem utolsósorban tisztelt Farkas Sándor Államtitkár Úr! Látszik, hogy dolgozik az Agrárminisztérium: jelenleg 16 törvénymódosítás van előttünk, a tisztelt Ház előtt. Nem volt könnyű ezeket áttanulmányozni, de el kell ismerni, hogy ezek többsége technikai jellegű módosítás, és egyetértek államtitkár úrral, hogy ezek ritkán politikailag fajsúlyosak, szakmai javaslatok. Valóban én is csak végigmenve, és nem is kívánok túl hosszú lenni, de meg szeretném említeni, hogy ezek a javaslatok többségében bürokráciacsökkentő és az európai uniós elvárás is kielégítő módosítások. Ezek többsége természetesen részünkről is támogatható.

Meg kell emlékezni a piacvédelemről és a minőségvédelem kérdéséről. A hungarikumtörvény technikai jellegű módosítása is főleg pontosításokat tartalmaz, viszont az elmúlt évek tapasztalatai alapján ki lehet jelenteni, hogy ebben még több lehetőség is van, további állami menedzselő tevékenységre lenne szükség ezen a téren.

Igen, a halgazdálkodás területén is egy fontos pontosítás, hogy a halór működési területeit is meghatároztuk. Az én választókerületemben is lehet látni, hogy milyen áldozatosan végzik ezek az emberek a munkájukat, tényleg járják a területet, és fontos, hogy mindenki számára nyilvánvaló legyen az, hogy hol és milyen feltételekkel, milyen szabályok szerint tudják a munkájukat ellátni.

Itt található egyébként javarészt az elmúlt évek tapasztalatait halászati törvénybe építő módosítás. A horgászszerszözök halfogásra alkalmas állapotát pontosabban határozza meg, így az orvhalászat ellen hatékonyabb fellépést segít elő. Én azt gondolom, hogy ez is fontos, ezen a téren is sokat léptünk előre az elmúlt időszakban, de még mindig vannak, akik ilyen nemtelen, erkölcstelen és jogtalan eszközökkel fogják a halat az élővizeinkből.

Az étel- és élelmiszer-biztonság napjaink súlyos kihívása, valóban figyelmet kell rá fordítani. Ez is egy üdvözlendő dolog, hogy megjelenik ebben a törvényjavaslatban.

Az erdőgazdálkodásról is egy pár mondatot meg kívánok említeni. Számos állami tulajdonban lévő erdőnk van, de nagyon sok magántulajdonban lévő erdő is található Magyarországon. Ez is egy hatalmas értéket képvisel, de ezeknek az erdőknek a többsége osztatlan közös tulajdon, bár tudom, hogy az Agrárminisztérium - idézőjelben mondva - hadat üzen az osztatlan közösnek, és azt gondolom, hogy ez nagyon jó út. Én remélem, hogy az erdők tekintetében - és ott talán még nagyobb a kátyvasz, van olyan tizen-egynéhány hektáros erdőterület Somogyban, tudom mondani például, 92 tulajdonosa van ennek, és az erdőhasználat kérdése is rendezetlen. Nyilván ennyi tulajdonos nagyon nehezen tud megegyezni, és nagyon kevés olyan tulajdonos van ezek között, aki egyáltalán megfelelő szakképesítéssel rendelkezik.

De hogy államtitkár úr kéréséhez híven a témánál maradjunk: most arról szeretnék beszélni, amit ez a módosítás érint, jelesül, hogy szigorodik a fa és a fatermékek hatósági ellenőrzése, szállítás és forgalmazás is szigorúbb dokumentációhoz kötött. Ez szintén egy jó dolog és támogatandó dolog, hiszen a mai napig azért jelentős az illegális fakitermelés vagy hogy pontosabban fogalmazzak, a falopás, és ez rendkívüli módon hergeli az erdőtulajdonosokat. És meg kell említeni azt is, hogy rendben van, hogy megvan ez a törvényi szabályozás, de örömteli lenne, ha a személyi állomány is rendelkezésre állna, amely ezeket a szabályozásokat meg tudja valósítani és betartatja ezekkel az emberekkel, mert most, hogy hűvösre fordult az idő, november végén, ilyenkor jellemzően tömegesen fordulnak elő ezek a cselekmények. És bízunk abban is, hogy a rendőrség is szíven viseli majd ezeket a törvénytöréseket, és hatékonyabban fog tudni eljárni a megakadályozás, illetőleg az elrettentés érdekében.

Szeretnék továbbmenni. Üdvözlendő, hogy a vadászjegy és a vadászati engedély kiállításáért bevezetett díj teljes összege immáron az Országos Magyar Vadászklubra fogja megilletni. Erre azért is szükség van, mert az államtól átvett feladatokért jogos, hogy ezt térítésként megkapják. Ugyanígy üdvözlendő, hogy a vadászjegy-kiállítás, valamint az évenkénti, merthogy minden évben érvényesíteni kell a vadászjegyeket... - hogy ezek kiállítása igazgatási szolgáltatási díjtól mentes lesz a jövőben.

Végezetül a rendkívül fontos ágazatról, a szőlő- és borászati ágazatról egy pár gondolat és észrevétel. Itt említette államtitkár úr is a borrégiós tanácsok megalakulását, 2019. év május 13. napjáig szükséges ezt felállítani. Itt külön lesz választva a szőlészeti és a borászati szekció. Erről azért érdemes beszélni, mert most is a nyár végi, őszi tapasztalatokból kiindulva lehet látni, hogy sok esetben ellenérdekeltek a szőlészek és a bortermelők. Ez a szőlőfelvásárlási árak, illetve a szőlő felvásárlása során éleződött ki. Sajnos,

bizonyos régiókban rendkívül nyomott áron vásárolták fel a szőlőt, sok gazda itt a borászok kartelljére gyanakszik.

Nyilván számos más tényező is, kereslet-kínálat befolyásolja az ár kialakulását. De kétségtelen, és ha már továbbmenve szóba kerül a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, illetőleg a hegyközségi tanácsok is és az ő szerepük is, a szőlősgazdák és a borászok is azt szeretnék, hogy túl azon, hogy nagyon helyesen ezek a szakmai szervezetek most ezzel a módosítással is lényegesen több feladatot fognak ellátni a jövőben, de hogy ezek a feladatokat a borászok és a szőlősgazdák érdekei védelmében is végezzék. Tehát hangsúlyosabb szerepet kapjon az érdekvédelem, és akkor talán a jövőben megelőzhető lenne az idén is kialakult alacsony felvásárlási árak és az ebből fakadó... - hozzáteszem, nyilván ez nem mindenkit érintett, mert általában a termésmennyiség meghaladta a korábbi átlagos termésmennyiséget, és ez azért kompenzált bizonyos jövedelmet, de ebből általános vélekedést, úgy gondolom, hiba leszűrni. Nagyon sokan gyakorlatilag deficitesen termeltek idén, és sokan gondolkoznak azon - főleg kisebbekről beszélek -, hogy ha ez a továbbiakban nemhogy bevételkiesést fog okozni, hanem veszteséget, akkor fel fognak hagyni ezzel a tevékenységükkel.

(11.20)

Én úgy gondolom, hogy egy felelősen gondolkodó kormányt és egy felelősen gondolkodó Agrárminisztériumot ez arra fog sarkallni, hogy elemezze a most kialakult helyzetet, és lehetőség szerint mindent megtegyen azért a Hegyközségek Nemzeti Tanácsával karöltve, illetőleg a szakmai képviseletet ellátó hegyközségi tanácsokkal, illetőleg a későbbiekben fölállított borrhéiós tanácsokkal is, hogy a gazdák boldogulni tudjanak.

Köszönöm szépen a hozzászólás lehetőségét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Földi László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mind államtitkár úr, mind pedig az előttem szóló képviselőtársaim részletesen elemezték az ezen törvénycsomagban lévő változásokat, én nem kívánom ezt megtenni, hiszen mindenki tudja, hogy mely törvényeket kívánja ez a törvénycsomag módosítani. Csak annyit teszek ehhez hozzá, hogy nemzetgazdasági szempontból kulcskérdés a magyar agrárium helyzete, és mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy minél jobb helyzetbe hozzuk az agráriumból élőket, közvetlenül, illetve közvetve, hogy biztonságos élelmiszer - és így tovább - kerüljön az asztalunkra.

A KDNP részéről teljes egészében támogatjuk ezen törvényjavaslatot, és arra kérem kedves képviselőtársaimat, hogy önök is támogassák. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Megvárom, nyugodtan tegye föl a mikrofont, hisz az előbb még itt ült fönt mellettem, le kellett mennie. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon több agrártárgyú előterjesztést is tárgyal az Országgyűlés. Hadd mondjak rögtön egy pozitívumot erről: a kormány előterjesztésében tárgyaljuk ezt a 16 törvényt érintő salátatörvényt. Ez azért tartom helyesnek, mert nyilván akkor a jogalkotási törvénynek megfelelően az előzetes egyeztetések ilyenkor megfelelően lezajlanak, vagy azt gondolom, hogy így történetet, legalábbis az anyag - ami valóban terjedelmes módosítási javaslat - elemeinek a többségét végigtekintve ez vélhetően így is volt.

Ahogy elmondta, nagyon sok technikai jellegű javaslatot tartalmaz ez az előterjesztés. Ezeknek a nagyon nagy része egyébként támogatható. Én azt gondolom, hogy ezeknek egy részét elmondták, tehát ezekre én nem térnék ki újra. Nyilván egy része európai uniós kötelezettségből fakad, részint, mondjuk, akár a szőlőtermesztésről, az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló törvény módosítása, vagy az erdőgazdálkodás kapcsán Steinmetz Ádám által felvetettek kérdésköre; nyilván ez rendben van.

A kérdés mindig az - és ez tegnap is nagy viták tárgya volt -, hogy hogyan lehet egy-egy ilyen módosításról egyértelműen szavaznia akár egy ellenzéki képviselőnek is. Van 16 törvény, amit módosítanak, és egy-két ponton elhelyeznek olyan kérdéseket, amik adott esetben az egésznek az elfogadását is megkérdőjelezhetik, majd persze egyébként - például tegnap, azt hiszem, egy azonnali kérdés kapcsán vagy talán egy interpelláció kapcsán volt erről vita - a többi, egyébként előremutató javaslatnak, mondjuk, adott esetben a nem támogatása, ha egy ilyen salátatörvényt végül nem támogat a frakció, akkor pedig az önök által kritizált, hiszen mondhatják azt, hogy a kormány előremutató javaslatait sem támogatja az ellenzék.

E közül a 16 törvényt érintő javaslat közül is sikerült nekem találni olyat, ami kérdőjeleket vet föl. Hadd mondjak két ilyen! Szerintem fontos kérdés. Az egyik, hogy a vadászat kapcsán - amiről már nagyon sokan beszéltek - a vadászati engedély kiadási eljárása díjmentes lesz. Nyilván ez egy olyan kérdés, ami a vadászok körében népszerű lesz. De emellett el kell mondani, hogy miközben a vad az államé, a vadászat kapcsán beszédett egyéb díjak a vadász kamaráé lesznek ezentúl. A kérdésem az, hogy mi indokolja ezt

így konkrétan, mert szerintem még az államtól átvett engedélyezési feladatok ellentételezése sem indokolja ezt a kérdést feltétlenül. Konkrétan megfogalmazva: én nagyon sok vadászt ismerek Borsod-Abaúj-Zemplén megyében is, akik nagyon tisztességesen élnek ennek a vagy hivatásnak, vagy nagyon komoly hobbinak, és nagyon tisztességesen bánnak az erdővel, a vaddal, nagyon méltányolható az ő tevékenységük. De azt jelentheti-e az ő támogatásuk, hogy feltétlenül támogatni kell a vadászkarát, vagy a vadászkarát folyamatosan nem indokolható előnyökhöz kell juttatni, olyan gazdasági előnyökhöz, amik abból kiindulva, hogy a vad az államé, ezáltal közvetve minden magyar emberé, aki ebben az országban él... - szóval ezek ellentmondásosak számomra, és mindenképpen elgondolkodtatnak az egész javaslatról való végleges döntés kapcsán.

A másik ilyen kérdés, ami, ha az előzőt egyfajta lex Semjénnek tekintjük, akár lex Ádernek is tekinthető, amely mondjuk, a horgászokkal kapcsolatos. Ingyenesen lehet majd halastó üzemeltetéséhez természetes vízből vizet kivenni. Itt szó szerint úgy fogalmaz a javaslat, hogy halastó üzemeltetéséhez az ökológiai célból szükséges vízkivétel nem minősül a vízgazdálkodásról szóló törvény szerinti mezőgazdasági vízszolgáltatás igénybevételének. Ennek nincs észszerű indoka, a természeti javak felelőtlen kizsákmányolását teheti lehetővé, miközben a halastó a halgazdálkodás helye. Állami halgazdálkodási jog átengedhető horgászszövetségnek a miniszter általi kijelölés útján, ami szerintünk átláthatatlan és antidemokratikus is lehet.

Itt csak zárójelben jegyezném meg, hogy miközben itt, mondjuk, esetleg a természeti javak felelőtlen kizsákmányolása is felmerülhet, addig egy másik ügyben, mondjuk, a kutak kérdéskörében nagyon sokáig lebegett vagy egy meghosszabbított moratórium után még tovább lebegethet majd sok százezer magyar ember fölött Damoklész kardjaként az a kérdés, hogy az ő telkükön egyébként a házi vízigényük kielégítését szolgáló kút engedélyeztetése kapcsán milyen elképesztő összegeket kell majd nekik kifizetni.

Azt gondolom, hogy ha például a vadászati engedély eljárása kapcsán is díjmentesnek lehet lenni, meg egyébként ilyen méretű támogatása lehet a halgazdálkodásnak, akkor szerintem az arra rászoruló, egyébként nehéz sorban élő kiskút-tulajdonosok engedélyezési eljárását is díjmentessé kell tennie a magyar államnak. Így lenne ez kerek, erről kéne már látni előterjesztést végre. Ha ilyen salátatörvényeket látunk, akkor adott esetben ezt ide is be lehetett volna rakni. Megjegyzem, hogy több MSZP-s képviselőtársammal együtt a kútadó - most ezt időjelben mondom - és általában a kúthelyzet kapcsán egy indítvánnyal éltünk az Országgyűlés előtt, remélem, hogy ennek a tárgysorozatba vételéről való döntés a szakbizottság előtt meg tud még történni ezen az ülészakán, és meg tudjuk tárgyalni azt, hogy ez valóban így legyen, ne fenyegetsen sok százezer magyart az, hogy

indokolatlan, akár százezer forintnál is nagyobb költség terhelje őket a kútjuk engedélyezése kapcsán.

Egy szó, mint száz: nagyon sok előremutató javaslat van, tényleg nagyon sok technikai. Azt gondolom, hogy a következő két agrártárgyú törvény kapcsán nagyobb vita lesz, tehát nem itt lesz a legnagyobb vita, ezt most előrebozsátom. De egyébként ez a két momentum tipikusan olyan kérdés, hogy az, hogy mondjuk, adott esetben szimpátiát érez az ember, tiszteli a vadásztársadalmat vagy a horgásztársadalmat, az azt jelenti-e, hogy egyben gazdasági előnyöket kell juttatni bizonyos szervezeteknek, vagy adott esetben egy halastó - amely a halgazdálkodás helyszíne - tulajdonosának. Ez szerintem nem így van. Tízmillió magyar ember tulajdonáról beszélünk akkor, amikor ezekről a természeti javakról beszélünk, és nagyon sok természetvédelmi szempontról is beszélünk.

Úgyhogy ezek fényében a 16 törvényjavaslatot érintő salátatörvénnyel kapcsolatos, végleges álláspontunkat az általános vita, a részletes vita és az esetleges módosítások fényében fogjuk kialakítani. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP, az LMP és a DK soraiban.)*

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt áll előttünk egy 53 oldalas törvényjavaslat egyes agrárszabályozási tárgyú törvények módosításáról. A javaslat általános indoklása, amely fellelhető az Országgyűlés honlapján, a következőképpen hangzik: „A törvényjavaslatban szereplő törvények módosítását a szakmai tapasztalatok, valamint az időközben bekövetkezett jogszabályváltozások indokolják. Üres tartalom”. Ezt csak azért szerettem volna felolvasni, merthogy nyilván egy nagyon nagy terjedelmű és sok esetben - ahogy az államtitkár úr is említette - technikai jellegű módosításról van szó, ezért bizony néha elkerülte a figyelmet a helyesírás, elkerülte annak a figyelmét a helyesírás meg a tartalmi írás, aki ezt készítette. Talán éppen ezért ilyenkor azt tudom mondani, hogy a kevesebb egy picikét több.

Hatalmas, valóban, 16 törvényt érintő módosításról és kiegészítésről van szó, és ahogy Steinmetz Ádám képviselőtársam említette már, az világosan látszik az indoklásokból és az elhangzott felszólalásokból is, hogy a cél valamiféle bürokráciacsökkentés, valamiféle átalakítás, valamiféle könnyítés. Ugyanakkor azt látjuk, hogy a törvényjavaslatban - ahogy képviselőtársaim is elmondták - vannak előremutató lé-

pések, vannak előremutató javaslatok, közben a kormány más területen ezt a bizonyos bürokráciacsökkentést egész egyszerűen úgy oldja meg, hogy egyes kormánytisztviselőknek az alapszabadságát csökkentti, hogy az Agrárminisztériumból embereket rugdos ki, hogy a természetvédelemmel foglalkozó embereket egész egyszerűen utcára teszi, ráadásul mindezt a hírek szerint november 6-án 10 óra körül a kormányablakon keresztül.

A bürokráciacsökkentés egy borzasztóan fontos dolog, ezzel egyetértünk, de azt tudomásul kell venni, hogy azok a szakemberek, akik benn dolgoztak az Agrárminisztériumban - és itt nem bizonyos politikusokra gondolok, hanem szakemberekre, akik benn dolgoztak és benn dolgoznak a minisztériumban -, ma ők a törvényeket tartják be, az önök által hozott törvényeket próbálják végrehajtani, és hogyha ezek az indokoltnál szabályozóbbak, akkor a rendszert hiába nevezzük a változáshoz gyorsan és rugalmasan alkalmazkodni képes, hatékony, költségtakarékos, demokratikus, pártsemlegesen, törvényesen működő közigazgatásnak, a rendszer agyonnyomja a benne dolgozókat. Ráadásul ezekben a javaslatokban, még egyszer mondom, magam is azt gondolom - Varga képviselő úr nagyon jól megfogalmazta a lényegét -, vannak előremutató, támogatandó javaslatok, mégis azt látjuk, hogy nem igazán abba az irányba megy, hogy azt a fajta könnyebbséget a közigazgatásban, a bürokráciacsökkentésben megteremtene.

A létszámkérdéssel maga a törvényjavaslat nem foglalkozik, de muszáj foglalkozni, mert hogyha csökkenteni akarjuk a bürokratikus terheket, hogyha csökkenteni akarjuk összességében a közigazgatási bürokráciát, akkor annak nyilvánvalóan nem az a megoldása, hogy ész nélkül kirugdosnak embereket az Agrárminisztériumból, különösen nem például, mondjuk, ahogy említettem, a természetvédelmi területről, és először, amikor láttam, hogy módosítanak a természetvédelemmel kapcsolatos törvényt is, arra gondoltam, hogy végre, hátha azt írják bele, hogy szükséges felállítani az önálló környezetvédelmi minisztériumot. Ezt még a környezetvédelem nagy barátjának, Áder Jánosnak sem sikerült elérni az elmúlt időszakban. Igen nagy kár, hogy ez a terület, ez elnyomottá válik az agrártárcán belül, és nincs önálló környezetvédelmi minisztérium. Sajnálom, hogy LMP-s vezérszónok nincsen, mert igazából ők azok, akik ezzel nagyon sokat foglalkoztak, de engedjék meg, engedje meg, államtitkár úr, hogy kifejezetten felhívjam arra a figyelmet, hogy miközben az agrárgazdálkodás borzasztóan fontos, közben azt látjuk, hogy a természetvédelem, és éppen a kártevők következtében egyre inkább kevésbé lesz fontos, és ez meghatározza a jövőnket.

Én biztos vagyok benne, hogy rengeteg olyan ki egészítés, módosítás van a törvényjavaslatban, amely természetesen szükséges ahhoz, hogy hatékonyan működjön a közigazgatás. Pontosan ezért is kérdzem, hogy a 130. §-ban, amely az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi

XXXVII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LVI. törvény - szintén - módosítása okán az erdészeti szakigazgatási információs és ügyintézési rendszer... - 130. §, megtalálta, államtitkár úr? (Farkas Sándor: Igen.) Igen. Tehát abban az eredetileg kiírt határidő 2019. január 1-je volt, és ezt módosítják 2022. január 1-jére. Szintén azt látjuk, hogy a sertés tartásával és szállításával összefüggő valamennyi bejelentési kötelezettséget az állattartónak elektronikus úton kellene teljesítenie az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv felé, és itt is azt látjuk, hogy van egy 2019. január 1-jei dátum ennek az elektronikus bejelentési kötelezettségnek a bevezetésére, ami mégiscsak egyszerűsítene a bürokráciát, és itt is azt látjuk, hogy egy évvel későbbi hatályba léptetés van. Ez különösen annak tudatában fontos, amiről ön is beszélt, hogy Magyarországon az agrárium végigélt egy madárinfluenzát, most pedig Romániában afrikai sertéspestis volt és van, közeledett, és el is érte Magyarországot, tehát éppen ezért nagyon-nagyon fontos lenne, hogy ezen a területen az elektronikus úton történő teljesítés minél inkább megvalósulhasson, hiszen ez nagyon-nagyon gyors.

Azt látjuk ezen a két területen, tehát az erdészeti szakigazgatási információs és ügyintézési rendszer-nél, valamint az élelmiszerlánc-felügyelet felé történő állattartói elektronikus bejelentés tekintetében, hogy csúszás van az elektronikus rendszerben. Nem tudom, hogy mi lehet az oka, lehet, hogy nem készült el az informatikai háttér, de azt gondolom, hogy ha valóban hatékony bürokráciát akarunk, akkor annak elengedhetetlen feltétele, hogy ezek az informatikai hátterek a lehető leggyorsabban kiépüljenek, úgyhogy én erre választ szeretnék kapni az államtitkár úrtól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. (Senki nem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok.

Akkor a rendes képviselői felszólalások következnek. Fazekas Sándor képviselő úr kért szót, a Fidesz-képviselőcsoportból. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon hasznosnak tartom azt, hogy az Agrárminisztérium ezt az összetett törvényjavaslatot, törvény-módosításokat magában foglaló javaslatot előterjesztette, hiszen jó néhány olyan, az elmúlt évek jogalkalmazási gyakorlata során felmerült problémát szükséges orvosolni, amelyek itt, az előttünk lévő anyagban benne foglaltatnak.

(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)

Fontos területét érinti a javaslatnak a természet védelmének általános szabályairól szóló törvény, az

1996. évi LIII. törvény módosítása. Itt külön felhívom a figyelmet a natúrparkokra vonatkozó szakaszra, a 3-4. §-ban találhatóak ezek. Ismeretes az, hogy az elmúlt években jó néhány új natúrpark létesült Magyarországon, összesen 12 van, ezek tehát olyan területek, ahol az önkormányzatok, a társadalmi szervezetek, a lakosság, állami szervezetek összefogásával egy-egy tájegységre vonatkozó természetvédelmi, természetjárás lehetőséget tévő intézkedések, beruházások történnek, elég itt az Írottó Natúrparkra, a Vértesi, a Cserhát, a Szatmár-Beregi Natúrparkra vagy a Pannontájra, a Gerecsére gondolni, és újabbak is előkészület alatt vannak, tehát van egy olyan szabályozási terület, amely mindenképpen megérdemli azt, hogy odafigyeljünk, így örvendetes, hogy a fogalmak pontosítása, az eljárásrend belekerül a jogszabályi javaslatba.

Az elmúlt években a magyar állam több tíz milliárd forintot fordított erdészeti, illetve turizmussal összefüggő jóléti létesítményekre, turistaházakra, turistaútvonalakra, látogatóközpontokra, pihenőhelyekre, azért is fontos, hogy ezek a beruházások egy adott tájba illeszkedve, egységes turisztikai szolgáltatást nyújtva jelenjenek meg, és így a turisták, a magyar emberek idehaza, kulturált, ápoltságban tudják eltölteni a szabadidejüket. Mindenképpen hasznos, hogy a szabályozás ezeket a területeket érinti.

Szeretnék egy másik területet is kiemelni, ez a hungarikumokra vonatkozó jogszabály, a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosítása. Emlékeztet, hogy az Országgyűlés ellenszavazat nélkül fogadta el a hungarikumtörvényt, amely bizonyította a létjogosultságát, hiszen az elmúlt években a Hungarikum Bizottság, a hungarikummozgalom önkormányzatok, értékvédők sikeres munkájának köszönhetően egy olyan értékkört tudott összegyűjteni, a magyarságnak olyan csúcsteljesítményeit tudta összegyűjteni, definiálni, megvédeni, amelyek a nemzeti identitásnak a részét képezik, amelyekre büszkék lehetünk, és amelyek megérdemlik a védelmet is, azt, hogy ez a védelem a jogalkotó oldaláról is a fogalmak pontosításában, a gyakorlati tapasztalatoknak megfelelő módosításokban megjelenjen.

(11.40)

Külön kiemelném a különböző értéktárakat, helyi, megyei értéktárakat, hiszen itt több ezer aktivista, értékőr, művész, helyi népművész munkája került összegyűjtésre, hagyományok kerültek összegyűjtésre. Ma már ezek - különösen a kistelepüléseken - identitást erősítő, a települési önazonosság-tudatot megjelenítő kategóriák, ezért is fontos, hogy ezekre az értéktárakra külön odafigyelés történjen, illetve az ágazati értéktárakra, hiszen sok településen megfogalmazódik az, hogy van olyan érték, ami akár hungarikum is lehetne. Ugyanakkor lehet, hogy ezek

más településeknél is megjelennek, akár ételekről, akár népszokásokról van szó, ágazati értéktári szintig fel lehet őket hozni akkor, hogyha ezek rendelkezésre állnak és fogadókészek. Nyilvánvaló, hogy minden ilyen értékünk ugyanakkor nem lehet hungarikum. Tehát ezért is fontos, hogy ez a terület folyamatos odafigyelésben, gondozásban részesüljön. Egyébként látszik az is, hogy a hungarikumok köre gyakorlatilag már kerek, tehát az elkövetkező években néhány új hungarikumra lehet még számítani, illetve olyan értékre, amely megvan, létezik, de ebbe a körbe bekerülhet.

Steinmetz Ádám képviselő úrral egyetérték abban, hogy egy bürokráciacsökkentő jogszabályról van szó. Én minden ilyen dolgot támogatok a kormány részéről. Nagy erőfeszítés a mai bonyolult világban a hivatali munka egyszerűsítése, csökkentése.

Talán még azt szeretném hozzáfűzni képviselő úrnak a hozzászólásához, hogy a hungarikumoknál nyilván kell egy állami menedzsment is, de az is kell, hogy élő, aktív közösség legyen az egyes értékek mellett. Tehát ezt nem tudja pótolni az állami odafigyelés, tehát akár egy termékről, akár valamilyen szellemi kincsről van szó, kell hogy legyen olyan közösség, amely azt magáénak érzi, és amelyre az állami támogatás is rá tud épülni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Farkas Sándor államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e a vitában elhangzotakra válaszolni. *(Farkas Sándor: Igen.)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni mindenkinek a gondolatait, hozzászólását; Gyórfy Balázs képviselőtársamnak azokat a kiegészítéseket, amelyekről én nemigen szóltam, ő kiegészítette azokkal a törvényekkel, azokkal a kérdéskörökkel az én - mondhatnám azt, hogy - tájékoztatómat önök felé. Én ezt köszönöm szépen képviselőtársamnak.

Steinmetz Ádám jobbikos képviselőtársamnak köszönöm a támogatását előzetesen is, amit már a törvénnyel kapcsolatban elmondott. Teljesen egyetértünk abban, hogy bizonyos mértékben bürokráciacsökkentésről is szól ezen törvény bizonyos része, bizonyos részei. Itt a halgazdálkodásban és a halgazdálkodás területén felvázolt néhány gondolatát is üdvözlöm, és nem utolsósorban azokban a kérdésekben, amelyek az erdőgazdálkodás vonatkozásában az osztatlan közös tulajdon körét érintik.

Ez valóban nem ennek a törvénynek a része, de várhatóan az elkövetkezendő, ha már ebben az évben nem, de a következő év első hónapjaiban az osztatlan közös tulajdon kérdéskörét is szeretnénk rendezni, és

ebben, azt hiszem, hogy teljes mértékben egyetértünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen kívül még a hozzászólásokról beszélhetünk, többek között Földi László képviselőtársamnak köszönöm a KDNP részéről a támogató nyilatkozatát, Varga László képviselőtársamnak köszönöm az előzetes bizalmát. Értem én az ön felvetését (*A képviselőtársaival beszélgető dr. Varga László felé fordulva:*), nem tudom, egy pillanatra, hogyha idefigyelne, képviselő úr, bocsásson meg, nem akarom megszólítani, de hogyha már önhöz beszélek, akkor legalább... - eddig is próbáltunk valami szemkontaktust tartani.

Én köszönöm azt a megjegyzését, amit elmondott, és valóban így van, 16 törvényről dönteni nem egyszerű dolog. Én is voltam nyolc évig ellenzéki képviselő, ismerem ezt a világot, de azért én azt hiszem, hogy túl kellene már ezen lépniünk, és néha nem ártana egy kicsit nagyobb bizalommal lenni egymás felé. Én ezt azért kérem ebben az esetben, mivel ez egy olyan törvény, ami inkább szakmai törvény jelentős részben, tehát ebben jó volna egyszer egy olyan példát is látni, amikor talán felül tudunk ezen emelkedni. De ezt én csak privát emberként jegeztem meg önnek.

A horgászati és a vadászati törvénnyel kapcsolatos aggályait értem, ugyanakkor azért egy dologra itt szeretnék kitérni. Tehát a kúttörvény - ha így fogalmazzuk, amire ön is utalt - nem ennek a törvénynek a része. Az a BM-nek az előterjesztésében fog várhatóan elébünk kerülni, az Agrárminisztériumnak az együttműködésével - ha fogalmazhatok így - és véleményével, és bízom abban, hogy abban is egy megelőgezett - én legalábbis ezt vettem ki a szavaiból - jó-hiszemű gondolkör, hogy talán sokkal könnyebben és sokkal egyszerűbben lehet majd ezt a kútkérdést rendezni. Én bízom benne, hogy így lesz, és abban is lehet akár egységes álláspontra is jutni önökkel. Nagyon örülnék, hogyha ebben a kérdésben eljutnánk idáig.

Vadai Ágnes képviselő asszonynak a helyesírási szabályokra tett utalását köszönöm, biztos, hogy erre még mód lesz kijavítani. A bürokráciacsökkentés, ezt azért már néhány gondolatban érintettük az előbb, de igazából a konkrét bürokráciacsökkentés nem ennek a törvénynek a része, és az a létszámkérdés, ami a minisztériumoknak a - mondhatnám úgy, hogy - humán erő-gazdálkodását is taglalja, az nem ennek a törvénynek a része.

Én megértem az aggódását, képviselő asszonynak, az Agrárminisztérium és a környezetvédelem terén tett gondolatait, de azt azért szeretném mondani, hogyha annyira félt bennünket és annyira szeretné, hogy kevesebb bürokrácia legyen, akkor ne vegye rossz néven, de nagyon sűrűn látom az ön írásbeli kérdéseit, ami számunkra szintén egy elég komoly, mondhatnám így, hogy bürokráciát okoz (*Dr. Vadai Ágnes: Az nem bürokrácia, az az önök ellenőrzése!*), hogy azokra hetente többször, több módon kell válaszolni.

Én köszönöm a kérdéseit, az írásbeli kérdéseit, természetesen erre válaszolunk. De ön az egyik legaktívabb ellenzéki politikus, aki ilyen kérdéseket tesz fel. Én ezt köszönöm szépen, de azt hiszem, hogy ez is hozzájárulna ahhoz, hogy esetleg talán kevesebb munkát adna pluszként.

Fazekas miniszter úrnak pedig köszönöm azokat a javaslatait, amit a természetvédelem területén, a hungarikumok és a helyi értéktárak vonatkozásában osztott meg velünk. Én úgy gondolom, hogy ezek a kérdések, akár a hungarikum, akár a helyi értéktár még számtalan olyan új lehetőségeket tartalmaznak, amire talán még azt nem mondom, hogy nem gondolunk, de némi finomítása, némi pontosítása még biztos, hogy szükséges.

A természetvédelem területén pedig a natúrparkok, a természeti értékeink megőrzése egy fontos feladat, és úgy gondolom, hogy ez a törvény is rendelkezik ennek a biztonságáról és a hosszú távon való működéséről.

Köszönöm szépen, elnök úr, ennyivel szerettem volna válaszolni a feltett gondolatokra. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Jakab István alelnök úr fel kíván szólni az egyes agrárszabályozási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3630., az egyes törvényeknek a mező- és erdőgazdasági földek forgalmazásával összefüggő módosításáról szóló T/3636., valamint az egyes törvényeknek az agrárgazdaság versenyképességével összefüggő módosításáról szóló T/3637. számú törvényjavaslatok általános vitája során.

Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Jakab István alelnök úr az előterjesztések további tárgyalása során - amennyiben szükséges - vezethesse az ülést. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Köszönöm, ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége indítványomat elfogadta.

Most soron következik az **egyes törvényeknek a mező- és erdőgazdasági földek forgalmával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Győrffy Balázs, Font Sándor és Jakab István fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/3636. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Győrffy Balázs képviselőtársunknak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány hónapja mutatta be többéves fejlesztési programcsomagját a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, amelyben konkrét javaslatokat fogalmaztunk meg a stabil és versenyképes birtokszerkezet megteremtése, a működési formák átláthatóvá tétele, az önkéntes együttműködések ösztönzése, a modernizáció felgyorsítása, a termés- és jövedelembiztonság javítása, illetve a teljes élelmiszerlánc fejlesztése érdekében.

(11.50)

A programban megfogalmazott célok megvalósítása érdekében két törvénymódosító javaslatcsomagot készítettünk elő. Az egyik javaslatcsomag a mező- és erdőgazdasági földek forgalmának szabályozásával kapcsolatos. A termőföld használatának kérdése nemzetpolitikai fontossággal bír. A hazánk EUCsatlakozásakor biztosított tízéves moratóriumi időszak lejártát követően léptek hatályba az új földforgalmi rendelkezések. Az új rendelkezések hatályosulásával kapcsolatban a kamara az elmúlt négy évben számos gyakorlati tapasztalatra tett szert. Ezek felhasználásával elérkezettnek látjuk az időt a földforgalmi törvény finomhangolására.

A törvényjavaslat a földek forgalmával kapcsolatos következő törvényeket módosítja: a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvényt, illetve az ezen törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvényt, az úgynevezett feles törvényt, valamint a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvényt. A javaslat alapján módosulnak a földbizottságokra vonatkozó szabályok. A 2014-ben hatályba lépett új földforgalmi törvény eredetileg az úgynevezett helyi földbizottságoknak szánta feladatult a termőföld-adásvételek véleményezését. Tekintettel arra, hogy ezek nem alakultak meg, feladatukat a NAK területi szervei látják el. Több mint 12 ezer települési agrárgazdasági bizottsági tag vesz részt az eljárásban. 2014 óta évente 50-70 ezer termőföld-adásvételt véleményeznek a települési agrárgazdasági bizottságok, illetve a NAK megyei elnökségei.

A benyújtott törvénymódosító javaslat célja, hogy megerősítse a NAK és ezáltal a helyben lakó gazdák szerepét a földforgalom ellenőrzésében, és ezáltal segítse a birtokpolitikai célkitűzések megvalósulását, a termőföld magyar kézben tartását. A NAK területi szerveinek állásfoglalásával szemben jelenleg az önkormányzatok képviselő-testületéhez lehet kifogást benyújtani. Ezen testületek döntése ellen a bíróságon lehetett fellebbezni. A perköltségek megfizetése azonban egy vesztes per esetén nagyon sok kistelepülés működését is veszélyeztette, ha azok számossága jelentősen megnőtt.

A benyújtott törvénymódosító javaslat értelmében a képviselő-testületek a jövőben nem vennének

részt az eljárásban. Csak hogy teljesen egyértelmű legyen: ezzel együtt a földbizottság döntése ellen továbbra is lesz jogorvoslati lehetőség a kormányhivatal döntésén keresztül, a kormányhivatal döntésével szemben pedig bírósághoz is lehet majd fordulni. A bíróság viszont a döntést nem változtathatja meg, csak új eljárásra utasíthat. Ennek oka, hogy a földbizottság célja mindig is a helyi gazdálkodói akarat megjelenítése, ami a köztudomású tények és a legjobb ismeretek alapján történt. Amennyiben a bíróság megváltoztathatná a döntést, úgy elvenné a helyi gazdálkodók szerepét, s maga a bíróság alakítaná a birtokpolitikát.

A törvényjavaslat újraszabályozza a vizsgálati szempontokat is az adásvételek vonatkozásában. Kifejezetten a helyben felmerülő, ott értékelhető körülmények vizsgálatát adja feladatult. A földbizottságoknak azt kell vizsgálniuk, hogy egy-egy szerződés helyi szinten veszélyezteti-e 1. az életképes gazdaságok kialakulását, 2. a helyi gazdálkodói közösségek kialakulását és fennmaradását, 3. a földpiaci viszonyokat, 4. a helyi gazdálkodók földszerzését. Ezen szempontok egyike sem célozza azonban azt, hogy hatósági árat vezessünk be a földekre, a helyi sajátosságoknak a jövőben is helyt kell adni. A tervezet egyértelműen kimondja: a földbizottságnak azt kell vizsgálni, hogy a földnek az ügylet szerinti ellenértéke alapos indok nélkül jelentősen eltér-e a helyben szokásos piaci értéktől.

A vételárát tehát a helyi viszonyok alapján kell vizsgálni. A célunk az, hogy a földet a jövőben is a valóban gazdálkodni kívánók szerezhessék meg, és ne váltsák fel nyaralók a szőlők helyét, amennyiben a benyújtott törvénymódosító több javaslatot is tesz annak érdekében, hogy megakadályozza a visszaéléseket, és ezáltal igazságosabbá tegye a földforgalmi szabályozást.

A tervezet módosítaná az állattartók jogosultságát az elővásárlásra és előhaszonbérletre azzal, hogy a földek művelési ágának és méretének igazodnia kellene a tartott állatok takarmányszükségletéhez. Tehát például rétre, legelőre a szarvasmarhát vagy kiskérődzőt tartók jelentkezhetnének. Szigorodnának a következményei annak, ha valaki nem tartja be az elővásárlás során előnyt adó vállalt kötelezettségeit. Ebben az esetben azok a gazdák, akik az elővásárlási sorban hátrébb szorultak, eredeti áron megvásárolhatnák a termőföldet.

Amennyiben egyikük sem élne vételi jogával, akkor pedig az állam, vagyis az NFA venné meg a birtokot. A törvénymódosító csomag szerint, elfogadását követően, feles bérletet vagy részesművelési szerződést nem lehetne már kötni, a meglévők pedig legkésőbb tíz év múlva hatályukat veszítik. Ennek oka, hogy ezekkel nagyon sokan többször is visszaéltek.

Immár földcsere esetében is szükség lenne a helyi földbizottság jóváhagyására, erre szintén a visszaélések miatt volt szükség.

Bevett gyakorlattá vált ugyanis, hogy egy kisebb, akár osztatlan közös tulajdonban álló földterületre

becserélte magát a tulajdonos, majd később ezen területre hivatkozással élt elővásárlási jogával.

Az agrárium versenyképességének növelése szempontjából kulcsfontosságú az öntözés fejlesztése. Ennek érdekében a tervezet egyszerűsítene a közös tulajdonban álló területeken a földfelszín felett vezetett vízi létesítmények megvalósulását azzal, hogy az eddigi egyhangú döntés helyett egyszerű többségi döntést írna elő.

Az ismertetett témák különösen fontosak a hazai agrárium fejlődése szempontjából. Emiatt nyújtottuk be ezt a javaslatot Font Sándor és Jakab István képviselőtársaimmal. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Farkas Sándor államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Farkas Sándor: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztők! Tisztelt Képviselőtársaim! A jogszabály előkészítője számára mindig nagyon hasznos, ha visszajelzést kap a jogalkalmazóktól az adott törvény gyakorlati működéséről, valamint az esetleges hiányosságokról. Sajátos a helyzet a földforgalmi törvény vonatkozásában, hiszen az annak napi szintű alkalmazásával foglalkozó Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke egyben képviselőtársunk is, így a jogalkalmazási tapasztalatokon alapuló korrekcióra maga is javaslatot tud tenni. Jelen törvényjavaslat négy fontos problémakört vet fel, amelyek megoldására javaslatot is készített.

A földforgalmi törvény megalkotásakor az elrendendő célok között szerepel az állattartás mint magasabb értéket termelő mezőgazdasági ágazat segítése, amelynek egyik eszköze a kedvezményes elővásárlási, illetve előhaszonbérleti ranghely biztosítása. Ugyanakkor a napi gyakorlat megmutatta, hogy ezen kedvezményt több esetben, mondhatnám, csalárd módon kívánták kihasználni, erre számtalan egyéb példát is lehet említeni. Habár a földforgalmi törvény szövege maga is az állattartáshoz szükséges takarmány-előállítás biztosításáról rendelkezik, mégis ezt kiforgatva próbálkoztak többen olyan föld vagy földek megszerzésével, amelyek az általuk tartott állat takarmányozási szükségleteit és sajátosságait figyelembe véve nem alkalmasak közvetlenül a tartott állatok ellátására.

Erre figyelemmel támogathatónak tartom a javaslat azon módosítását, amely az érintett állatok takarmányigényeit feltételül szabja az adott föld művelési ágához kapcsolódóan, azaz kérődzők esetében a legeltetésre alkalmas területek, míg abrakolt állatok vonatkozásában a szántók megszerzhetőségét biztosítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A földek tulajdonjogának megszerzését jóváhagyó hatósági eljárás a 2014.

május 1-jei hatálybalépést követően előbb az Alkotmánybíróság egyik döntése, majd a bírói joggyakorlat alapján változott. Mára beláthatjuk, hogy az eljárásban részt vevő települési önkormányzatok számára sokkal inkább probléma, mintsem vívmány az eljárási szerepük. A kamara állásfoglalásával szemben betervezett jogorvoslati kifogás elbírálása nem illeszkedik a képviselő-testületek profiljába, és annak tartalmát is nekik kell képviselni és megvédeni a bíróság előtt. Ráadásul az így beékelődő bírósági szakasz tovább nyújtja az amúgy is hosszadalmas jóváhagyási eljárást. Helyes iránynak tartjuk, ha a képviselő-testületeket mentesítjük a jelenlegi terhek alól, és a kamara eljárásjogi státusát úgy alakítjuk, hogy nekik legyen módjuk az állásfoglalásuk megvédésére a bírósági szakaszban. Azt gondolom, hogy erre alkalmas formát biztosít az ügyféli jogállás, amely ellentétben a szocialista képviselőtársaim által a hétvégén gerjesztett hisztériával, a legkevésbé sem jelenti azt, hogy a jövőben a kamara mondaná meg, hogy ki vásárolhat földet.

(12.00)

Kiemelten felhívom a figyelmüket a közigazgatási rendtartásról szóló törvényre, amely meghatározza az ügyféli jogokat, és jelzem, hogy a döntés továbbra is a kormányhivatal mint hatóság kezében lesz. Sem a közigazgatási rendtartási törvényben, sem jelen javaslatban nem található olyan rendelkezés, amely a kamarából hatóságot kreálna, és a törvényi elővásárlási jogosulti sorrend továbbra is hatályban marad.

A kamara vizsgálati szempontjainak zártkörű felsorolása és pontosabb meghatározása szintén a jogalkalmazók biztonságát erősíti, hiszen előre tudható, hogy milyen feltételeknek kell megfelelniük ahhoz, hogy a föld megszerzése során kedvezőbb támogatást kaphassanak. A szankciók közé beépülő vételi jog jelentős újdonság a törvény rendszerében, de azt gondolom, hogy ez igen erős visszatartó hatást tud majd gyakorolni a valótlan nyilatkozatok megtételével szemben.

A javaslat ezen részei vonatkozásában ugyanakkor további módosításokat is szükségesnek látunk, amelyek a földforgalmi törvény szövegébe bevarrják az új szankciós elemeket. A felesbérleti és részesművelési szerződések eddig - egy hasonlattal élve - mint virágok a réten gazdagították a törvény jogcímeinek sokszínűségét, de a gyakorlat korántsem volt ennyire rózsás.

Sajnálatos, hogy ezen jogcímekeket szinte minden esetben arra használták fel, hogy akár az adócsalás esetleges következményeit is bevállalva megkerüljék az előhaszonbérleti jogot. Különösebb működési problémát nem fog okozni ezen szerződéstípusok kivétele a rendszerből, külön figyelemmel arra, hogy ha a feleket valós és jóhiszemű szándék vezette ezen

jogcímekhez, akkor azt a haszonbérleti konstrukciónkban is meg tudják valósítani, legyen szó akár a terményben történő haszonbérfizetésről vagy a gazdálkodási részfolyamatok közös végzéséről.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottaknak megfelelően a kormány támogatja a törvényjavaslatot. Erre figyelemmel is kérem a képviselőtársainkat arra, hogy jobbtét szándékú módosító javaslataikat, amennyiben felmerülnek, terjesszék a parlament elé. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Czerván György képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

CZERVÁN GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mind az előterjesztő képviselője, Győrffy Balázs képviselőtársam, mind a kormány nagyon részletesen szolt és indokolta a törvényjavaslat támogathatóságát; én is csatlakozom ehhez.

A földforgalmi törvény megalkotásakor, tehát a tízéves moratórium után, egész pontosan 2014-ben kijelöltük azt a birtokpolitikai irányt, amelyre hosszú távon a magyar mezőgazdaságot vezetni kívánjuk. A hosszú távú stabil szabályozásnak a formai alapját az biztosította, hogy a szabályozás sarkalatos tárgykörbe tartozik, így a módosítása is kellő körültekintést és széles parlamenti felhatalmazást igényel. Ugyanakkor nagyon fontos, hogy a mindennapi élet során felmerült problémákat ne hagyjuk megoldatlanul, ha már kellő tapasztalattal rendelkezünk mind az esetleges hibákról vagy visszaélésre lehetőséget adó joghézagokról, mind pedig az azok kiküszöbölésére alkalmas eszközökről. Ilyen joghézagnak tekinthető az állattartót megillető elővásárlási és előhaszonbérleti jog nem kellően szigorú alkalmazása. Azért beszélek alkalmazásról, mert a törvény eredeti és jelenleg is hatályos megfogalmazása álláspontom szerint - és itt csatlakozom az államtitkár úrhoz - világosan kifejezi, hogy a kedvezmény célja az állattartáshoz szükséges takarmány-előállítás biztosítása. Ezt nem keresztfi-nanszírozással, hanem ténylegesen megtermelt takarmánnyal kell megtenni. Ha kell, akkor így, a jogalkalmazó számára szinte szájba rágva mondjuk ki, hogy a legeltetett állatokhoz legelőt, az abrakolt állatokhoz szántót lehet a kedvezménnyel megvásárolni, illetve bérelni.

Szintén az arcátlanóság határait súrolja az a viselkedés, amikor a kedvező elővásárlási pozíció megszerzése érdekében az érintett kijelenti, hogy a jövőben milyen feltételeknek fog megfelelni, majd miután a tulajdonjogot már a zsebében tudja, erről hamar elfeledkezik. Ezen esetek vonatkozásában valóban nagy visszatartó erőt fog jelenteni a vételi jog bevezetése, és a csaló által megelőzött és így hoppon maradt másik

elővásárlásra jogosult vagy vevő így kellő elégtételt kap azzal, hogy az eredeti áron szerezheti meg a földet.

A visszaélések mindennapi megjelenési formája volt a csere és a felesbérleti vagy részesművelési szerződés. A csereügyleteknek hatósági kontroll alá vétele és a felesbérleti és részesművelési szerződéses jogcímek megszüntetése sok bosszankodástól fogja megkímélni a gazdatársakat, és növeli a közbizalomba vetett hitet is. Számomra megnyugtató örömet jelent, hogy jelen módosítás az ügyeskedők számára leáldozó időszakot fog hozni.

Ami a képviselő-testületek szerepének megszüntetését illeti, itt vita van, hogy ez vajon hatáskör-sor-bítás vagy esetleg tehermentesítés. Én húsz évig voltam települési önkormányzati képviselő, tudom, hogy választott testületként milyen döntéseket tud szakmailag felvállalni a képviselő-testület, de ezek között a kamara állásfoglalásának felülbírálata csak kevés testület esetében mondható el. Ez ma olyan nyűg inkább a településeknek, amelytől örömmel szabadulnak, a kamara pedig lehetőséget kaphat, hogy a helyi gazdák érdekeit megjelenítve kialakíthassa és akár a bíróság előtt is képviselhesse az álláspontját.

Én nem osztom azon aggodalmakat, hogy a kamara visszaélésszerűen fogja gyakorolni a jogosítványait, már csak azért sem, mert mind maga a kamara mint köztisztület, mind pedig annak települési agrár-gazdasági bizottságai a gazdákból álló és a gazdák által választott szervezetek. Ma Magyarországon a helyi gazdálkodói érdekek megjelenítésére alkalmasabb szervezetet nem nagyon lehet ezen kívül mondani. Számomra pedig a bíróság kasszációs joga kellő garanciát jelent, mert habár a döntést közvetlenül nem változtathatja meg, de az ítéletben kötelező jelleggel leírhatja, hogy az új eljárás során milyen tartalommal kell helyesen meghozni a döntést.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Megtisztelő figyelmüket megköszönve kérem a törvényjavaslat támogatását, és természetesen a kormánypárti frakciók is nyitottak módosító indítványok befogadására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Steinmetz Ádám képviselő úr. Megvárom, amíg felteszi a képviselő úr a mikrofont. Parancsoljon, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és a türelmet. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen pillanatban egyszerűbb a helyzetünk, mert nem 16, hanem 3 törvénynek a módosítási javaslata fekszik előttünk, azonban ezekről már kevésbé lehet elmondani, hogy ezek politikailag nem érzékenyek; ezek politikailag érzékeny kérdéseket is érintenek.

A törvényjavaslat kapcsán két fő észrevételem van. Egyrészt az apróbb jogszabály-módosítással

egyed tudok érteni, hiszen ezek javarészt pontosítások és az uniós jogszabályokhoz való igazítás. Támogatható a jogszabály, mivel valóban a tényleges életviszonyokhoz és a gazdák igényeihez hangolását segíti, segíti a családok kiszűrését, és ahogy Czerván képviselőtársam is említette, a joghézagoknak a rendezését.

Aggályos viszont a tervezet azon része, amelyben az agrárkamara olyan jogköröket kapna, amelyek ellen fellebbezésnek helye nem lesz. Az Állami Számvevőszék mellett ez egy újabb szervezet ma Magyarországon, amelynek a döntése ellen nem lehet fellebbezni, hiszen a bíróságok ez esetben nem tudnak dönteni majd, hanem csak újabb eljárásra jogosítani a földforgalmi viszonyok kapcsán. Tehát elfogadhatatlannak tartjuk azt az elképzelést, hogy a földvételek miatti perek esetében a bíróságoknak ezután ne legyen ráhatásuk az egyes vitás döntésekre, és úgy gondoljuk, hogy a valódi gazdákat ezzel komoly jogi lehetőségétől fosztják meg.

(12.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném fölhívni a figyelmüket arra, hogy a termőföld egy véges erőforrás, és általánosságban elmondható, hogy Magyarországon, különösen egyes régiókban egyre kevesebb a megvásárolható föld, azok is egyre drágábbak. Ma már ott tartunk, hogy a gazdák egy nadrágszíjnyi parcellán is képesek összeveszni, tehát nagyon oda kell figyelni erre a szabályozásra, mert egyre élesebb viták fognak kialakulni.

Pár szót, pár gondolatot szeretnék a Nemzeti Agrárgazdasági Kamaráról megemlíteni, csak a félreértések elkerülése végett. Nagy tisztelettel figyelem és kísérem elnök úr, Gyórfy Balázs munkásságát, aki egyébként ennek a jogszabálynak, törvénymódosítási javaslatnak az egyik előterjesztője is. Szeretném idehozni az Országgyűlésbe rengeteg gazdatársam gondolatát a kamaráról. Nagyon pozitív és üdvöztető, hogy hírlevelek, programok szervezése útján sok tájékoztatást kapnak a bürokrácia útvesztőiben; tehát egyszerűbb tanácsokat, javaslatokat is megfogalmaz, illetőleg az innovatív és a kor színvonalának megfelelő gazdálkodással kapcsolatban is nagyon sok szakmai anyag jut el hozzánk, illetőleg van egy nagyon komoly programanyaga is a NAK-nak, amely most már hozzáférhető. Tehát azt gondolom, elnök úr felkészültségéhez, munkabíráshoz és alázatosságához nem fér kétség. Úgy gondolom, személyes jó viszonyunk is megvan, és bízom benne, hogy megmarad a kritikák után is, merthogy vannak kritikák is a NAK tevékenységével kapcsolatban, és arról is beszélni kell.

Sok gazda számára nem elfogadható, hogy kénszerrel kellett belépni a kamarába. Sok gazda azt sem tartja elfogadhatónak, hogy a befizetett tagdíjjal nem feltétlenül áll arányban az a szolgáltatás, amit a kamara nyújt. Nem feltétlen kell ezzel egyetérteni, én is ezt egyébként fenntartással kezelem, de azért elmondom. További kritika egyáltalán maga a kamara létjo-

gosultsága is. Miért mondom ezt? Lehet látni a kamarai választásokon, hogy mennyien vesznek részt, mennyien aktívak, mennyien érzik magukénak az agrárkamarát. A falugazdászok - hogy is mondjam, és ne menjünk el szó nélkül amellett - nagyon sok helyen úgymond lepkehalóval fogdoszták a kamarai tagokat, hogy ugyan, menjenek már el, vegyenek már részt azon a választáson, ahol sok helyen egyetlenegy képviselőre lehetett szavazni, voksolni.

Sajnos az sem üdvözlendő dolog - vagy nem is tudom, hogyan fogalmazzak -, nem szerencsés dolog, így mondanám: túl azon, hogy még egyszer mondom, nem fér kétségem elnök úr szakmaiságához és munkásságához, hogy ért hozzá és jó felé viszi ezt a kamarát, de azért mégiscsak országgyűlési képviselő egy párt színeiben. Tehát egy szakmai fórum, egy szakmai szervezet élén egy párt politikusa áll, nyilván Fidesz-színekben. Tehát, ha úgy tetszik, akkor a Fidesz irányítja a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarát, és most ez az Agrárgazdasági Kamara fog majd hatásköröket kapni és különböző vitás kérdésekben döntést hozni. Még egyszer mondom, finoman fogalmazva sem szerencsés döntés ez, hiszen úgy gondolom, hogy legalább a látszata sincsen fenntartva annak, hogy egy független szervezet hozná ezeket a döntéseket. Tehát amíg a szervezet a kormányhoz köthető, addig sajnos az emberekben a jövőben is fog élni kétely.

Továbbmegyek: nemcsak a bíróságok döntési joga csorbul, hanem az önkormányzatokat is kivesszük a döntési rendszerből, hivatkozva a megterhelő perkoltségekre. Ezen is el lehet vitatkozni, hogy ez mennyire jogos vagy mennyire nem. Én el tudom képzelni és el tudom fogadni azt, hogy az önkormányzatoknál, főleg ott, ahol olyan emberek vannak döntéshelyzetben, akik nem igazán rendelkeznek mélyreható vagy mélyenszántó tudomással az agráriumról, ezt nyűgként élük meg, illetőleg azt is el tudom fogadni, hogy ez bizonyos költségeket is jelent az önkormányzatnak, de attól még ki kell mondani, hogy ez egy hatáskör-csorbitás.

Az bizonyos, hogy számos módosító indítványt be fogunk nyújtani a csomaghoz, és ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását is ettől tesszük függővé. Úgyhogy örülök neki, hogy a Fidesz-frakció is jelezte, hogy ezt meg fogják tenni, illetőleg, ha jegyzetem nem csal, akkor Farkas Sándor államtitkár úr is megemlítette, hogy ők is jobbító szándékkal fognak módosító indítványokat beadni, illetőleg fel is kért minket, minden parlamenti frakciót arra, hogy ezt tegyék meg. Még egyszer mondom, ezt jobbító szándékkal egyébként meg is fogjuk tenni.

Még azt is fontosnak tartom megjegyezni, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény anomáliáit már évek óta próbálták jobbikos képviselőtársaim kezelni, módosítani, fölhívni erre a figyelmet, de a kormánypárti képviselőtársaim rendre azzal utasították el ezeket a javaslatokat, hogy addig nem kíván a kormány a földforgalmi törvényen módosítani, amíg európai uniós

kötelezettség-szegési eljárás zajlik ez ellen. Tudomás szerint az eljárás jelenleg is zajlik, most mégis van egy ilyen rendkívül érzékeny módosítás. Egy picit ellentmondást tapasztalok az eddig elhangzottakkal szemben: akkor most ott mégis van lehetőség és szándék arra, hogy a módosítást megtegyük, megtehessek.

Úgyhogy, mint említettem, a javaslat támogatását a módosító indítványaink elfogadásától tesszük függővé, amelyek ezeket az anomáliákat kívánják majd megoldani és az agrárkamara - talán kimondható - indokolatlanul nagy befolyását megfékezni. Bizom benne, hogy a fékek és ellensúlyok rendszere a mezőgazdaságra is igaz kell hogy legyen. Most kérem az előterjesztőket végezetül, hogy nyugtassanak meg minket arról, hogy az agrárkamara a most kapott többletjogosultságokkal nem fog visszaélni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Igen, ismét egy több törvényt érintő módosítást tárgyalunk, igaz, nem olyan széles körűt, mint az előző. A különbség az, amire már az előbb is utaltam, hogy ezt nem a kormány terjesztette elő, hanem képviselői önálló indítványként tárgyalja meg az Országgyűlés.

Ez egy örök vita, hogy minden képviselőnek van joga előterjeszteni különböző indítványokat, ez természetes, másrésztől a kormány által előterjesztett indítványok társadalmi egyeztetése végső soron azért valamelyest garantáltabb még ilyen körülmények között is, amiben a magyar jogállamiság most van. Tehát tulajdonképpen fennáll annak a gyanúja, hogy az ilyen típusú indítványokat azért terjesztik be önálló képviselői indítványként, hogy egyébként ezeket a társadalmi egyeztetéseket megkerüljék. Szerintem ez most is fennáll, és el lehet ennek kapcsán azt mondani, hogy jobbító szándékú módosító indítványokat szívesen vár mind az előterjesztő, mind maga a kormány képviselőjében itt lévő államtitkár - és itt had mondjam el, hogy nagy tisztelője vagyok Steinmetz Ádám munkásságának, és sportpályafutását is figyelemmel követtem, tényleg nagyon tisztetem, ő ebben a ciklusban került be az Országgyűlésbe -, azt szeretném mondani, hogy a korábbi ciklusokban és most sem nagyon van annak gyakorlata, hogy ellenzéki indítványokat, érdemi indítványokat elfogadjanak kormánypárti képviselők vagy a kormány képviselői.

(12.20)

Őrizze meg hitét ebben! Tényleg ez egy fontos dolog, meg fontos szakmai javaslatokat tenni, azonban egy idő után az ember ebbe néha már-már belefárad,

mert azt látom, én személyesen, és azt látjuk, hogy nem így lehet megközelíteni ezeket a kérdéseket. Az ilyen javaslatok valamilyenfajta célt szolgálnak; nem feltétlenül értékeket, hanem érdekeket. Most szerintem, csakúgy, mint más javaslatok kapcsán, arról van szó, és az a célja a javaslatnak is, hogy lehetőleg egy szűk, kivételezett, a mai kormánypártokhoz lojális kör szedje lehetőleg a hasznait a mezőgazdaságnak, használja a földeket, vagy tulajdonolja a földeket, és ebből a szemszögből lehet megítélni minden egyes módosítást.

Szerintem ez a módosítás ilyen értelemben nem javítható, nem is lesznek nyitottak a kormánypárti képviselők az alapirányok megváltoztatására, ezért gondoltuk azt, hogy helyesebb volna levenni napirendről ezt a javaslatot, és megfelelő társadalmi egyeztetés után visszahozni. Egyébként ezt több javaslat kapcsán is elmondtuk. Ennek kapcsán is volt polémia a szakbizottság ülésén. Hogy ezt még világosabbá tegyem, tennék is fel kérdést az előterjesztőnek, illetve a kormány képviselőjének azzal kapcsolatban, hogy az Alaptörvény P) cikk 2. pontjának megfelelően várható-e még, hogy behoznak a karácsony előtti időszakban további agrártárgyú jogszabályokat, különös tekintettel ennek a konkrét idézett pontnak megfelelően az integrált mezőgazdasági termelés szervezésére, a családi gazdaságokra, a mezőgazdasági üzemekre vonatkozó sarkalatos szabályozásra. Hát jó, meg fogjuk ezt látni. Ezt csak azért mondom, mert az ilyen típusú módosításokkal egybefüggően, komplexen végiggondolva és a megfelelő társadalmi egyeztetés kapcsán lehet ezeket a kérdéseket megítélni. Egyebekben nyilván már nem fogják levenni ezt a javaslatot, és a közel változatlanúsága esetén, azt gondolom, hogy még akár alaptörvény-ellenesség is felmerülhet néhány pontja kapcsán.

De nézzünk meg néhány olyan kérdést, amiket Harangozó Gábor, az MSZP agrárpolitikusa valóban feszegetett a hétvégi sajtótájékoztatóján! Erre a bizottságban és most is történt utalás. Erről is beszéljünk egy picit, meg arról is, hogy milyenek azok a problémás elemek, amelyek elfogadhatatlanná teszik ebben a formában a javaslatot a számunkra. Egyrészt a javaslat átírja a földbizottság jogkörét. Egyébként ezek információink szerint sok esetben meg sem alakultak megfelelően helyben, és gyakorlatilag a kamara helyi szervezeteként funkcionálnak. A kamarai választásokról már esett szó, de ha ezt az egyre nagyobb döntési jogkörökkel bíró testületet vizsgáljuk, akkor érdemes a kamarai választásokra is kitérni.

Elhangzott már itt a vitában a kvázi kényszerbe lépés kifejezés is, ami szerintem helyes kifejezés, és különösen a magas tagdíj tekintetében a szolgáltatások milyenségének, minőségének a vizsgálata is. Ilyen körülmények között nem meglepő, hogy a kamarai választásokon a tagoknak csak mintegy 10 százaléka vett részt. Olyan információim vannak, hogy nem voltak effektív olyan közgyűlések, amelyek programvitára vagy álláspontok ütköztetésére lehettek volna alkalmasak, mondjuk úgy, hogy mobilizációra, tehát a

gazdatársadalom mobilizációjára és az ebben való részvételre. Technikailag szavazás volt, ami egyfajta logisztikai feladatot jelentett a kormányhú támogatók mobilizálására. Szerintem szerencsésebb lett volna, ha a teljes gazdatársadalom mobilizálása történt volna meg, és nem feltétlenül csak a magoszosoké. De persze ez biztos sok mindennel összefügg, ebben tehetett volna sok mindenki mást is, de mégiscsak, mondjuk úgy, a preferenciáit egy-egy ilyen földbizottságnak mindenképpen bemutatja.

Szerintem helytálló az a kijelentés, hogy a földbizottságok, tehát egy-egy ilyen bizottság tulajdonképpen véglegesen eldöntheti, hogy ki kap földet, ki juthat földhöz és ki nem. S itt a földcsere esetén is van egy ilyen típusú jogosultság; ez már elhangzott. Tehát ilyen értelemben változik azt előterjesztés szerint a szabályozás. Értem én, hogy az önkormányzatok kivétele jelentheti azt, hogy egyfajta tortúrától szabadul meg az önkormányzatok esetében a magyar önkormányzati rendszer, sok olyan döntéstől, amihez nincs megfelelő kompetenciája, de végső soron az önkormányzatokat, a képviselő-testületeket mégiscsak minden magyar embernek joga van megválasztani az adott településen, ahol él. Tehát azt gondolom, az egy elvi és szemléletbeli kérdés, hogy a magyar föld kérdése minden magyar ember ügye, vagy csak azoké, akik adott esetben gazdálkodnak, földet tulajdonolnak vagy használják a földeket. Én arra bátorítanám önöket, hogy próbáljunk abban közmegegyezést teremteni, hogy a magyar mezőgazdaság minden magyar ember ügye, és lehetnek olyan sajátos nézőpontok, amelyeket adott esetben egy önkormányzat vagy más helyre telepített jogkörök garantálhatnak. Szerintem ez így ebben a formában nem helyes, különös tekintettel arra, hogy szubjektív szempontok is befolyásolhatják már a döntést véglegesen.

Szolgálja-e a konkrét eset a birtokpolitikai irányelveket? Ez azért egy elég szubjektív kérdés, ami szubjektív döntéseket is eredményezhet, és a földbizottság összetétele kapcsán elmondott kritikáimnak megfelelően eredményezheti azt is, hogy végső soron olyan ember jut földhöz, aki önkormányzatnak megfelelő. Hozzátenném itt azt, hogy adott esetben, ha egy állattartónál szükséges a takarmányüzem minősítése ahhoz, hogy bizonyos földekre pályázzon, akkor hogy tud az ilyen minősítést elérni, akinek korábban elvették a földjeit, ahol takarmányt termelt. Nem egy és nem két ilyen esetről tudunk az előző ciklusokból. Gógös Zoltán szocialista képviselő számtalan ilyen esetet tárt fel, és azt, hogy milyen visszaélések történtek. Ez tulajdonképpen bebetonozza azt a helyzetet, ami kialakult az előző években, és nagyon nehezen tudnak kitörni azok az állattartással foglalkozó tisztességes szakemberek, termelők, akik korábban ilyen módon veszítették el a földjeiket.

Szó volt a jogorvoslatról és a kasszációs jogról. A bírósági eljárás nem változtathatja meg a döntést, tulajdonképpen új eljárást rendelhet el ebben a tekintetben. Ez végképp egy nagyon nagy erőt ad a földbi-

zottságnak, és azt gondolom, hogy a szubjektív szempontokkal is egyetemben elég egyértelmű, hogy egy akár évekig elhúzódó helyzetet eredményezve, addig-addig húzva az egyes ügyeket, amíg a megfelelő helyre nem kerülnek ezek a bizonyos földek. Azt gondolom, hogy ezek mind-mind az önkormányzatok érdekét szolgálják, és elfogadhatatlanná teszik ebben a formában a javaslatot. Nem tudom, hogy lehetne bármilyen módosító indítvánnyal ezt az alapszándékot - hiszen nagyon világos az önkormányzatok alapszándéka - megváltoztatni.

Nagy kritika érte a Harangozó Gábor által tartott hétfői sajtótájékoztatót egy ponton. Már a bizottságban is elhangzott, hogy a föld árát végképp nem a piaci viszonyok határozzák majd meg, hanem a termőképesség. Harangozó Gábor utalt arra, hogy mondjuk, egy Pest megyei földterület értékét vagy bizonyos értékesebb földek értékét ez le fogja vinni, mert ez következik ebből a javaslatból. Itt hadd idézzek: „A föld értéke megállapítása során piaci összehasonlító adatokon alapuló forgalmi értékbéslés nem alkalmazható.” Ez elég egyértelmű, tehát piaci alapon nyugvó forgalmi értékbéslés nem alkalmazható. Ez értelmezhetetlen rendelkezés, különösen az előző passzussal összevetve: „A földnek az ügylet szerinti ellenértéke alapos indok nélkül jelentősen eltér a helyben szokásos piaci értéktől.” Ott meg egy ilyen kitétel van. Nagyon világos, hogy ez rengeteg embernek, nagyon óvatos megfogalmazással is sok százezer földtulajdonosnak értékelheti le a földjét, és az előző változtatások a földbizottságok kapcsán, az elővásárlási jog kapcsán tetten érhető változtatásokkal ez bizony lehetőséget ad arra, hogy olcsón átjuttassanak sok földet az önkormányzatokhoz közel állók kezébe.

(12.30)

Azt mondták, hogy itt valami méltatlan ellenzéki kritika érte ezt a javaslatot a hétfőn. Most hadd idézzek itt a hozzászólásom végén egy szocialista elhajlással nem igazán vádolható Borsod-Abaúj-Zemplén megyei kistéleplési polgármester által elmondottakból. Itt az ő szavait fogom idézni, ezt a napokban mondta: „Nem kizárt, hogy újabb állami földek eladását készítik most elő. Az államnak továbbra is óriási területei vannak, így pedig lehetősége nyílna arra, hogy a kiszemelt embereknek adjanak el olcsón földet.” Ezt Komlóska polgármestere, Köteles László mondta, aki egyébként maga is gazdálkodó, és még egyszer mondom, teljesen más szemszögből, nem pártpolitikusként és végképp nem MSZP-s elhajlóként erre a következtetésre jutott.

Tehát mind az érintettek körében, mind a szakmában és az ellenzéki pártok köreiben is azt látom, hogy komoly felháborodás övezi azt, hogy ezt az egyébként alapvető kérdéseket átalakító és problémás pontokat tartalmazó javaslatot önkormányzatok ilyen körülmények között gyorsan át kívánják erőtleníteni az Országgyűlésen. Ezért még egy kísérletet téve arra hívnám

föl önöket, hogy ezt a javaslatot vonják vissza. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony! Igazítsa meg az ülését, képviselő asszony. Köszönöm szépen.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Igen, azon vagyok. Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma a Gyórfy Balázs, Font Sándor és Jakab István által benyújtott, az egyes törvényeknek a mező- és erdőgazdasági földek forgalmával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatról kellene beszélnünk. De sajnos azt hiszem, ismételten arról fogunk vitázni, hogy hogyan akarja a Fidesz a totális ellenőrzést és megfélemlítést fokozni vidéken és az agráriumban.

A benyújtónak köszönhetően a törvényjavaslat általános indoklásának elején már rögtön rögzíti, hogy mi is a célja; szerintem világos, államtitkár úr meg még kifejezetten utalt is rá. Ez pedig nem más, hogy erősödjön a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara szerepe a földforgalom ellenőrzésében és így a birtokpolitikai célkitűzések megvalósításában. Ez Fidesznyelvről lefordítva azt jelenti, hogy a NAK és annak vezetői, azaz a Fidesz akar dönteni minden egyes földvásárlás esetében.

Az elvben érdekvédelmi szervezetként működő kamara vezetése a 2010-es választásokat követően teljes mértékben összemósódott a kormánnyal, és ez 2017 után sem változott. Államtitkár úr is utalt arra, ő ugyan szerencsés dolognak nevezte, szerintem rendkívül kellemetlen és szerencsétlen, hogy a NAK elnöke, vezetője itt ül az Országgyűlésben, történetesen a Fidesz frakciójában. Ami még ennél is szánalmasabb, hogy annak idején Jakab István képviselőtársunkkal együtt, aki a Magosz elnöke... - és egyébként a Magosz nyerte a legutolsó választásokat mind a 19 megyében, ahol nagyon szépen elmondták, hogy 13 százalékos volt a részvétel és ez mennyire remek, csak hogy ez nagyjából 45 ezer érvényes szavazatot jelentett, miközben ön is pontosan tudja, hogy a gazdák száma tízszer ennyi, legalább tízszer ennyi ma Magyarországon.

Szóval, önök annak idején benyújtottak egy törvénymódosítást annak érdekében, hogy egyszerűbb legyen a kamarai választás. Ezt, ahogy jeleztem, Jakab István, a Magosz elnöke és Gyórfy Balázs, a Magosz akkori elnöke, most már kamarai elnök jegyezte. Tehát valóban nagyon szerencsés, szépen itt összeülnek a Magosz vezetői, a kamara vezetői, az agrártárca vezetői, és szerintem be sem kell ülni a plenáris ülésre, kiülnek oda a folyosóra, és meg tudnak beszélni mindent: ki nyújtson be és milyen szabályt, kinek legyen ez és miképpen jó. Azt láttuk az elmúlt években, hogy pontosan ezt intézték, nem is tettek mást. Egyébként ezt azért hoztam föl példának, mert a földbizottsági teendők kapcsán a következőt mondja

az indoklás: „A javaslat értelmében a jövőben a helyi földbizottság feladatait az agrárgazdasági tevékenységet folytatók kötelező tagságán - hát ezzel kapcsolatosan volt már egy-két kritika -, és a tagok egyenlő szervezeti jogán alapuló köztestületként működő Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamara az alapszabályban meghatározott területi szervei útján látja el. A javaslatban szereplő, a kamara státuszát pontosan rögzítő meghatározást az indokolja, hogy a kamara önálló feladatkörként a földbizottsági teendőket csak abban az esetben tudja pártatlanul ellátni, ha státuszában megjelennek az előzőekben konkrétan meghatározott célok.”

Tisztelt Képviselőtársaim! A kamara akkor tudná ellátni pártatlanul a tevékenységét és bármilyen működést, ha nem Gyórfy Balázs fideszes politikus lenne a vezetője, hanem egy független személy, valamint megszabadulna, bocsásson meg, alelnök úr, Jakab István és a Magosz gyámsága alól, és valóban a gazdák érdekét képviselné. Abban nem vitatkozom, hogy valóban a kamara rengeteg információval látja el a gazdákat. Nem biztos, hogy mindig hasznos, de az államtitkár úr az előbb kifogásolta a sok írásbeli kéredezésemet. *(Farkas Sándor közbeszól.)*

Szeretném önök mondani... - de hogy én növelem ezzel a bürokráciát. Szeretném mondani, hogy írásbeli kérdéseim egy részének alapját az agrárkamara által szervezett különféle konferenciák jelentik, ahol bizony érdekes dolgok szoktak elhangzani és őszintébb dolgok, sokkal őszintébbek, mint amikor önök itt agrárkérdésekben az Országgyűlésben beszélnek, vagy éppen írásbeli kérdésekre válaszolnak.

Mindig oda kell figyelni arra, amikor a Fidesz-KDNP a földdel kapcsolatban tesz valamilyen intézkedést. Talán emlékeznek, ott volt a „Földet a gazdáknak!” program. A programról szóló 2016. évi CVI. törvény... - amiben öntömjénezve volt képük leírni, hogy soha nem volt még ilyen program, ami akkora mértékben támogatta volna a gazdákat meg a magyar vidéket. Hát, meg lehetne kérdezni egy-két gazdát és itt is elhangzott ellenzéki képviselőtársaim részéről példa, hogy kik voltak azok, akik ennek a programnak a nyertesei voltak, és bizony hány magyar gazdát tettek önök tönkre az elmúlt években.

Önök szerint ez a program elősegítette, idézem, a magyar vidék fellendülését, és megerősítette a kis- és középbirtokos réteg agrárgazdasági pozícióit, és nagyban hozzájárult ahhoz a célhoz, hogy a kis- és nagybirtok arány az eddigi 50:50 arányról 80:20-ra változzon. Az Országgyűlés kormánypárti része méltatta a „Földet a gazdáknak!” program eredményeit, a felelős állami vagyongazdálkodást. Így gyorsan a 26/2016. számú országgyűlési határozattal a „Földet a gazdáknak!” programból származó értékesítési bevétel teljes összegét is az államadósság csökkentésére fordították.

Ugyanakkor volt önöknél olyan, aki ezzel nem nagyon értett egyet, történetesen a Vidékfejlesztési Minisztériumon belül. Úgy hívták, hogy Ángyán József. Ő volt a parlamenti ügyekért felelős államtitkár,

aki a földprogram kapcsán a hűbéri birtokadományozó, ám hűtlenség esetén attól megfosztó árverésekről beszélt. A volt államtitkár pontosan megmutatta jelentésében, hogy a klientúráknak kijátszott földek mellett kegyesen adtak egy kicsit az olyan, hogy mondjam, gazdáknak, akiket önök leginkább köznépnek tartanak. És ennek a keselyűhadnak, az önök keselyűhadának lett kiszolgáltatva a magyar vidék.

Több képviselőtársam is megemlítette már, hogy az adásvételi szerződés jóváhagyására irányuló eljárásban az agrárgazdasági kamarának a szerződéssel érintett fél földfekvése szerinti területi szerve lenne a helyi földbizottság. Ezt a szerepet álláspontunk szerint, a Demokratikus Koalíció álláspontja szerint nemhogy véglegesen, de még átmeneti jelleggel sem szabadna a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarának végezni, mert nem szabad egy ilyen szervezetnek ekkora hatalmat adni, főleg nem, ha világosan látszik, hogy pártpolitikai befolyás alatt áll.

Egyébként megjegyzem, itt rövid zárójelet nyitnék, nincs ma - talán az ellenzéki pártok kivételével és egy-két civil szervezet kivételével - olyan szerv vagy szervezet, de állami szervezet egészen biztosan nincs, függetlennek mondott állami szervezet, amelyik ne állna a Fidesz valamilyen keselyűhadának befolyása alatt. Ugye, ha a jóváhagyást a mezőgazdasági igazgatási szerv megtagadja, akkor eddig a mezőgazdasági igazgatási szerv döntésével szemben el lehetett menni bírósági felülvizsgálatra. Amennyiben elfogadják ezt a törvényjavaslatot, akkor ez egész egyszerűen megszűnik, és az a helyzet áll majd elő, hogy ott azt az állásfoglalást, amit a helyi földbizottság hozott, nem lehet megváltoztatni.

Eljutottunk arra a helyzetre, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara szava erősebb lesz a perben, mint egy jogot ismerő, jogvégzett emberé. Szerintem ez egész egyszerűen abszurd. A föld értéknek megállapítása kapcsán Varga képviselőtársam már elmondta, hogy az a legújabb elképzelés, hogy a piaci összehasonlító adatokon alapuló forgalmiérték-becslés nem lesz alkalmazható, és az erdőnek minősülő föld kivételével a föld értékét a hozamszámításon alapuló értékelési módszerrel kell megállapítani.

Nem tudom, mit szeretnének ezzel elérni. Tényleg azt szeretnék elérni, hogy mondjuk, a még megmaradt földterületek vagy általában a földterületek, amelyek valóban értékesek, azok egész egyszerűen ne érjenek annyit? Miért zavarja önöket, ha a földterületek piaci értékelésen vagy piaci összehasonlító adatok alapján kerülnek értékelésre, és ott netán magasabb árat lehet elérni? Mi indokolja? Én nem merném feltételezni azt, hogy megint lopni készülnek, bár ez alapvetően, ahányszor benyújtanak egy törvényjavaslatot, ott van önöknél, ha földről van szó, akkor aztán kifejezetten azt láttam az elmúlt időszakban, hogy igazán a saját klientúrájukat, mezőgazdasághoz semmilyen módon nem értő embereiket támogatták.

Van önök között olyan országgyűlési képviselő, aki erről nagyon-nagyon sokat tudna beszélni, és

most kivételesen nem Font Sándorra, Győrffy Balázsra vagy Jakab Istvánra utalok.

(12.40)

Azt tudom mondani önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez nagyon-nagyon alaposan átgondolt törvényjavaslat. De ezt ne vegyék dicséretnek, mert a javaslat célja, hogy le lehessen fegyvelni az önöknek nem tetsző mezőgazdasági vállalkozásokat. Önök, azt gondolom, hogy az elmúlt években nagyon sokat ártottak már a magyar mezőgazdaságnak. Önöknek fogalma sincs arról, hogy azok az emberek, és itt az állattartókról beszélek, akik rengeteget küzdöttek olyan földterületeken, amikért senki, de senki nem harcolt, hogyan tették önök tönkre azért, hogy a saját klientúrájukat támogassák az Alföldön.

Varga képviselő úr helyesen fogalmazta meg: a mezőgazdaság ügye nem csak a mezőgazdaságban dolgozóknak, no pláne nem csak a Mezőgazdasági bizottságban ülő országgyűlési képviselők ügye, ez mindannyiunk ügye, hiszen végső soron, ami az asztalra kerül, és amikor megesszük, mégiscsak szeretnénk, hogy az a magyar földről teremjen, meg a hús, a tojás, minden onnan jöjjön.

Én azt szeretném kérni önöktől, egyáltalán nem bízva abban, és ezt Steinmetz képviselőtársamnak mondom, hogy bármilyen ellenzéki érdemi módosító javaslatot befogadnak, hogy szerintem jobban jártunk volna, ha elfogadjuk azt a javaslatot, hogy visszavonják ezt a törvényjavaslatot. Nyilvánvalóan ez a törvény így fog átmenni. Nyilvánvalóan önök bármilyen javaslatunkat, ami például arra irányulna, hogy ne így legyen a földvásárlás meg a földértékesítés dolga, azt nem fogadják el, önök ezt eldöntötték, megbeszélték egymás között, nevezhetik ezt kamarai taggyűlésnek, de ez nem volt az, inkább frakcióülés, szóval a frakcióülésen szépen eldöntötték, hogy ezt meg fogják csinálni.

Ezek után azt szeretném kérni önöktől, hogy majd ne csodálkozzanak akkor, hogy amikor egyszer a nem túl dicsőséges kormányzásuk véget ér, akkor nagyon-nagyon sok olyan gazda, aki ma azt mondja, mondjuk, egy kamarai választáson is, hogy nem tud mit tenni, önökre szavaz, az önökkel soha többet szóba nem fog állni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egyetlen fontos részére szeretnék kitérni, amit a vidék fenntarthatósága szempontjából a legaktuálisabbnak tartok ki-

emelni, ez pedig nem más, mint a termőföld adásvételében, tehát a vidék legfőbb erőforrásának forgalmában kulcsszerepet játszó helyi földbizottságok, illetve az agrárkamara szerepe.

A nemrégiben benyújtott agrártárgyú törvényjavaslatok, közöttük ez a most tárgyalt is, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara és a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetségével együttműködésben született meg. Az összefonódás szembeütik a két, erősen átpolitizált szervezet között, de erről később szövegek.

Röviden és tömören. A T/3636. számú törvényjavaslat a nagybirtok és nagytőke érdekeit képviselő, a kormányzathoz közel álló szervezetek munkája, amellyel, és ezt aláhúzom, a gazdacsaládokat árulják el. A törvénymódosítás szakít a jelenlegi gyakorlattal, amely szerint a helyi földbizottságok feladatát, azaz a termőföldek adásvételének véleményezését a NAK területi szervezetei látják el, és állásfoglalásukkal szemben az önkormányzatok képviselő-testületéhez lehetett kifogást benyújtani. Ezen testületek döntése ellen a bíróságon lehetett fellebbezni, azonban az előttünk fekvő törvénymódosítás elfogadása esetén a képviselő-testületek a jövőben nem vennének részt az eljárásban, ezzel pedig tovább csorbulna a közösségi kontroll.

Ezen túlmenően a bíróságok nem változtathatnák meg a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara területi szervezeteinek döntését, csak új eljárás lefolytatására adhatnának utasítást. Ezzel egyértelműen csökkenne a helyben lakó gazdálkodók szerepe a földforgalom ellenőrzésében és ezzel a közérdek érvényesülése a termőföldforgalom során.

Miért gondolom mindezt? Az LMP sokat foglalkozott az elmúlt években az agrárkamara növekvő szerepével a magyar agrárkormányzásban. Aggasztott minket az az agresszív térfoglalás, amit láttunk. Továbbá komolyan vettük az Ángyán József által írt vidékstratégiában lefektetett elveket, amelyek szerint a megoldás a vidék helyzetére a megerősödő családokban, az önálló gazdasági egységekben, az erős civil szférában és helyi közösségekben, autonóm kistérségekben és azok együttműködésében, a kis egységek hálózatában nyugszik. Ángyán tanár úr az ország külső kiszolgáltatottságának jelenlegi mértékét csökkenteni akarta, és ebben fontos eszköznek tartotta a térségek gazdasági autonómiájának növekedését, a munka hasznának helyben tartását, az önfoglalkoztatás és az önellátás mértékének növelését.

Ezen célok egyike sem arról szól, hogy az átpolitizált agrárkamara felülről, központilag, átnyúlva a helyi közösségek feje fölé megmondja, hogy helyben ki juthat termőföldhöz, és ki nem, épp az ellenkezője: a helyi kisközösségek tudják a legjobban, hogy mi a legjobb nekik. Sokszor tapasztaltuk, hogy egy dolog a kormány retorikája, és megint egy másik, hogy valójában mit csinál.

Míg szavakban marad a kisgazdaságok támogatása, addig minden jel szerint egyre inkább hajlanak rá, hogy a birtokkoncentráció világhíreségének okait

elfogadják. Az előttünk fekvő törvényjavaslat épp ezt szolgálja: a káros birtokkoncentrációt, a termőföld-adásvétel politikai kézi vezérlését, a termőföldek koncentrációját a Fideszhez közel állók kezébe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Láthattuk az elmúlt években, hogy az állami földpályázati rendszer és az agrárkamara által kezdeményezett földprivatizáció hogyan akadályozta meg sok-sok településen azt, hogy a termőföld a kis- és közepes gazdálkodó családok kezében maradjon, illetve hogy oda kerülhessen végre. Az jutott földhöz, aki megbízhatónak számított a Fidesz-kormány számára.

A Fidesz elmúlt 8 éves agrárkormányzása során nem tudott fordítani a magyar agrárium negatív folyamatait. Gyórfy Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke idén januári évértékelő, évindító sajtótájékoztatóján el is ismerte, hogy a jövőben birtokkoncentráció és a gazdálkodók számának csökkenése várható.

Megállapíthatjuk, hogy a birtokkoncentráció jelenleg nagyobb Magyarországon, mint a Horthy-korszak idején. A földhasználók elenyésző kisebbségének birtokában van a termőterület 75 százaléka. Tartunk tőle, hogy a törvényjavaslat egyik, általunk nem kívánt eredménye a birtokkoncentráció politikai rásegítéssel történő további felgyorsítása lenne. Ezt szintén ellentétesnek tartjuk a helyi közösségek érdekével, vagyis a közérdekkel. Ez a jelenség a fenntarthatatlanság irányába mutat, és semmiképpen sem a társadalmi béke megőrzését, a családok mindennapi megélhetésének biztosítását szolgálja. Ellenkezőleg, még több termőföld még kevesebb kézbe kerülne így.

Az agrárkamara nem más, mint a Fidesz meghosszabbított keze az agráriumban. Ennek ékes jele volt az is, ahogy befurakodott a termőföld-adásvételi szerződés jóváhagyására irányuló eljárásba, elfoglalva a helyi földbizottságok szerepkörét, hiszen a helyi földbizottságok szerepe az lett volna eredetileg, hogy a helyi gazdák elől spekulánsok, tőkebefektetők ne tudják elvinni a földet. Mindehhez nem lett volna szükség az agrárkamara bevonására. A helyi gazdálkodók, illetve a helyi képviselő-testület képesek lettek volna véleményt formálni a földhöz jutást illetően, egy megfelelő jogszabály alapján. Csakhogy a kormány burkolt célja az agrárkamara révén eleve a termőföld politikailag irányított áramoltatása volt, amely folyamat nem a nemzeti vidékstratégia fentebb leírt céljait szolgálta, hanem a Fidesz-közel spekulánsok megerősítését.

Nézzük csak végig, hogyan jutottunk el a jelen helyzetig a 2012-ben a kormányzati kommunikációban megjelenő helyi földbizottságoktól! Ott kezdtem, hogy a helyi földbizottságok a megszabott határidőre, 2014. május 1-jéig azért nem alakulhattak meg, mert nem jelent meg a létrehozásukat szabályozó végrehajtási kormányrendelet. Ez vélhetőleg azért volt így, mert a kapkodva megalkotott földforgalmi törvény révén 2013-ban a kormány olyan szabályozást hozott létre, amely nem felelt meg az EU követelményeinek, noha ott volt például a működő osztrák minta a helyi

földbizottságokra, a Fidesz célja valójában nem is az volt, hogy működőképes, autonómiával bíró helyi földbizottságokat alkosson. Mivel nem jöhettek létre az újonnan kötött földadásvételi szerződéseknél a vétőjoggal bíró autonóm helyi földbizottságok, a testületek szerepét átmenetileg az agrárkamara megyei elnökségei vették át 2014 során.

(12.50)

Ismétlem: a helyi földbizottságok eredendően végrehajtási rendelet hiányában jöttek létre. Végrehajtási rendelet hiányában azonban a földforgalmi törvény 2014. május 1-jén úgy lépett hatályba, hogy a helyi földbizottságok de facto nem jöttek létre. Ez egyértelműen exlex állapot, amely egy törvényen kívüli, törvény által nem szabályozott helyzet, ami a Fidesz-kormány szándékolt mesterkedését mutatta.

Az agrárkamarai elnökségek később az úgynevezett települési agrárgazdasági bizottságok véleményét kérték ki, amelyek az agrárkamara legkisebb szervezeti egységeiként jöttek létre. A települési agrárgazdasági bizottságokkal kapcsolatban is kifogásként merül fel, hogy összetételük nem olyan, mint amilyennek a helyi földbizottságoknak kellett volna lenniük. A kamarai bizottságokban ugyanis már nem csak földhasználók vettek részt. És hozzáteszem: nagyrészt megbízható, Fidesz-közeli emberek kerültek ide.

Lényegében az agrárkamara innen kezdve kezében tartotta az egy-egy települést érintő földadásvételi szerződések elbírálásának jogát, ami az eredeti kormányzati ígéretek szerint a helyi közösségé kellett volna hogy legyen. Mivel a megszabott határidőig nem tudtak megalakulni a helyi földbizottságok, a földforgalmi törvény értelmében szerepüket az agrárkamara vette át, de a jogszabály arról nem szól, hogy az ideiglenesség négy napot vagy négy évet jelent-e. Mint látjuk, az utóbbi történt.

A kormány szándéka most az, hogy végül az átmeneti jelleg helyett a helyi földbizottságok, a helyi közösség döntési jogkörét véglegesen átvegye az agrárkamara. Számunkra egyértelmű, hogy pártatlan társadalmi kontrollról így nem lehet szó a helyi földpiac felett.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara ma antidemokratikusan, politikai összefonódások mentén működik, ezért nem alkalmas a gazdálkodók érdekeinek képviselésére; gyakorlatilag törvényalkotói szerepet töltve be egyeduralkodója lett a hazai mezőgazdaság alakításának. Ellensúlya nincs, csak jól látható hatalomvágya és szándéka pénzforrások maga felé terelésére. Ha a kormánypárti képviselőtársaim megszárazzák ezt a módosítást, egy politikailag elfogult, a helyi közösség jogköreit bitoroló intézmény jött létre.

Mit tenne az LMP e törvény elfogadása helyett rövid és középtávon? A fenntarthatóság alapelve azt diktálja számunkra, hogy a vidék, a helyi közösségek és gazdálkodó családok érdekében az európai gyakorlatot és saját hazai tradícióinknak is megfelelő családi

gazdasági és szövetkezeti modellt kövessük. A XXI. század kihívásainak megfelelni képes, élhető vidék megteremtéséhez olyan átfogó vidék- és agrárpolitikai intézményekre van szükség, amelyek a hangsúlyt a természeti erőforrások közérdekű védelmére és a helyi közösségek autonómiájára helyezik.

Az európai uniós tagállamok már korábban is alkalmazták a helyi közösségek bevonását a földszerzési eljárásba; ezeket a példákat tanulmányozni kell. A helyi földbizottságok mint új intézmény felállításának eredeti célkitűzéséhez kell visszakanyarodni, amely az volt, hogy a helyi viszonyok és érdekek előtérbe kerülhessenek, és a hatóság által egyébként nem ismert szempontok is hangsúlyt kaphassanak.

Összefoglalóan: véleményünk szerint az osztrák helyi földbizottsági mintát alapul véve a helyi közösség bevonásával lehet elérni azt, hogy a föld tulajdonjogát ne spekulánsok és nagygazdák, hanem csak olyan személy szerezzék meg, aki maga fog gazdálkodni azon a területen.

Középtávon a vidéki fiatalok számára vonzóvá kell tenni a mezőgazdaságot. Ehhez egy sor intézkedés szükséges. Az agrárcéghálók, a jogi formákkal való ügyeskedés és az agrárium kifehéritése érdekében meg kell hozni a már régen beígért üzemszabályozási törvényt, tehát fontos lenne kimondani, hogy egy természetes személy ugyanazzal a tevékenységgel csak egyetlen jogi személyiséget képviselhesen. Ennek hatálybalépése 2014 óta húzódik az ellenérdekeltelek sokasága miatt.

A mezőgazdasági üzem fogalmának világos meghatározásának hiánya, hogy mi tekinthető olyan önálló technikai-gazdasági egységnek, amely egységes üzemvezetés alatt áll, melegágya a támogatások összeharcsolásának. Modern szellemű, a szövetkezésre nevelő közép- és felsőfokú agrároktatást kellene biztosítani a fiataloknak.

Olyan agrároktatási rendszerre van szükség, amely megtanít arra, hogy hogyan lehet alkalmazkodni a XXI. század kihívásaihoz az élelmiszer-gazdaságban. A vidék útja pedig nem a politikai kapcsolatokon, a zsákmányszerzésen és birtokkoncentráción keresztül vezet, ahogy önök ezt próbálják erőltetni, hanem a közérdek érvényesítésén, a fenntarthatóságon, a kis és közepes családi gazdaságokon, az önkéntes szövetkezéseiken és a magas szintű tudáson. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelenkezőt nem látok.

Apáti István képviselő úr felszólalása következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint

ez a törvényjavaslat jelenlegi formájában teljességgel elfogadhatatlan. Növekvő sorrendben mondom az ezzel kapcsolatos ellenérveket. Egyrészt nagyon helytelen, hogy az agrárkamara súlya extrém mértékben növekszik, és a döntéshozatalt a korábinál is nagyobb mértékben képesek akár politikailag motiváltan befolyásolni. Másrészt rendkívül helytelen, hogy a bíróságokat gyakorlatilag kiiktatják, a bíróságok szerepét jelentősen csökkentik azáltal, hogy érdemi jogorvoslatot a bíróság nem tud nyújtani, legfeljebb majd egy újabb eljárás indításában merül ki a bíróság mozgásteretere.

Jelzem önök felé nagy tisztelettel, hogy akkor más törvényekhez kellett volna hozzányúlni, vagy másféleképpen kellene abba az irányba hatni, hogy a bíróságok ne csak azt vizsgálják, hogy adott személy 300 hektár mennyiségű vagy térmértékű földet, attól kevesebbet vagy attól többet tulajdonol vagy van a haszonbérletében. Hiszen azzal egyetértek, hogy a bíróságnak ez a fajta vizsgálati területe vagy vizsgálati hatóköre rendkívül szűk és félrevezető. Tehát valóban helytelen az, hogyha a bíróság vagy az eljáró bíró csak azt vizsgálja egy jogvitában, hogy egy adott személynek már 300 hektár földje van-e avagy nincs. Viszont más törvények módosításával el lehetne érni ezt a célt, és akkor nem kellene gyakorlatilag kiherélni a bíróságok ilyen értelmű mozgásterét.

De a legcsodálatosabb, persze ezt ironikusan vagy cinikusan mondom, legveszélyesebb, legveszedelmesebb a 24. § (4) bekezdése, tisztelt képviselőtársaim, amit itt már többen érintettek. Én ebbe szeretnék mélyebben, kicsit gyakorlatiasabban is, a vitát egy kicsit gyakorlatiasabbra fordítva belemenni.

A földérték meghatározása: mesélhetünk egymásnak, mondhatunk egymásnak szép fogalmakat, de gyakorlatilag állami árszabályozásról van szó. Én most úgy érzekelem szóbeli egyeztetések alapján, hogy önökben van hajlandóság pozitív irányba elmozdulni, és képesek feladni a (4) bekezdésben foglalt eredeti álláspontjukat. Az nagyon jó, ha így van, de azért természetesen várjuk meg még a vita, illetőleg a módosító indítványok elbírálásának menetét, hiszen az, hogy a forgalmiérték-bececlést gyakorlatilag kiiktatják az eredeti javaslat szerint, az teljességgel elfogadhatatlan, vérlázító, felháborító és döbbenetes.

Már abba bele sem akarok menni, hogy ha mondjuk, a lakóingatlanokkal kapcsolatban mernének bevezetni ilyen szabályokat, a forgalmiérték-bececlést persze nem lehet összehasonlítani egy lakóingatlant termőfölddel, de ha egy kicsit távolabbi hasonlatot vagy példát akarok hozni, gondolják el, hogyha ott akarnánk kiiktatni vagy a parlament ott akarná megszüntetni a forgalmiérték-bececlés szerepét.

Lehet, hogy közgazdászok vagy agrárközgazdászok számára világosabb az, ami ide le van írva, hogy hozamszámításon alapuló értékelési módszer. Csak néhány gyakorlati tényezőt hadd vessek föl! A föld hozama nyilván nem csak a föld minőségétől, aranykorona-értékétől függ. Egyszerűbb lett volna, ha azt ír-

ják le, az egy megfogható fogalom, hanem az alkalmazott technológiáktól, a gépesítettségtől, az alkalmazott vegyszerektől, a befektetett szaktudástól, számos tényezőtől függ. A hozamszámítást idehozza, aztán az erdő esetében pedig egy még bonyolultabb fogalmat alakítanak ki, ami gyakorlatilag erdőmérnököket vagy erdőszaktikusokat leszámítva az egyszerű erdőgazdálkodónak vagy erdőtulajdonosnak végképp követelhetetlen.

Amit önök ide leírtak, az nemcsak nagyon nehezen betartható és gumifogalomként ide-oda értelmezhető nyilván a gazdaságilag potensebb fél javára, hanem gyakorlatilag majdnemhogy szakértők bevonását feltételezi a szerződéskötés folyamatába.

(13.00)

Kezdjük először, mondjuk, az erdővel, egy erdő értékének a meghatározásával! Hát, azért, hogy ott az erdőn milyen fafajok találhatóak, mennyi az erdő életkora, milyen fahasználatot írt elő az üzemtervben az erdőfelügyelőség, milyen az ipari- és tűzifaarány az erdőn belül, az mondjuk, a legszeleesebb alku tárgyát kellene hogy képezze, ezt az alkufolyamatot engedni kellene az eladó és a vevő között. És milyen alapon fogja majd erre bárki azt mondani, hogy az adott vételár, az túlzóan magas? Hát, hogy lehet itt összehasonlítani, mondjuk, egy véghasználatos nemesnyarat, mondjuk, egy véghasználatos kocányos vagy kocánytalan tölgygel? Mert hogyha csak azt nézzük, mondjuk, egy keménylombos erdőnél véghasználat esetén, hogy hektáronként akár tízmilliókat is érhet, akkor az adott esetben félrevezető lehet, mondjuk, egy szántó vagy egy legelő árához képest, és egy, az erdőforgalmiérték-meghatározásban kevésbé jártas szereplő megtorpedózhat egy teljesen normális áron meghatározott vagy rögzített vételárú szerződést. De ugyanezt mondhatnám a szántóknál és a gyümölcsösöknél.

Három művelési ággal lesz nagyon nagy baj: a szántó, a gyümölcsös és az erdő művelési ágakkal. Majd bevonunk szakértőket a szerződéskötés folyamatába? Aztán jön egy másik szakértő, majd jön egy harmadik, aki vagy amelyik majd az első két szakértő szakvéleményében foglalt ellentmondásokat hivatott feloldani. Gyakorlatilag polgári peres eljárás nélkül egy kvázi polgári peres eljárást fogunk generálni, az amúgy is borzasztóan hosszú szerződéskötési folyamatot extrém mértékben elnyújtva. És higgyék el, ebben semmi túlzás nincs, semmi sarkítás. Gyakorlatilag már-már szakértőket kell majd bevonni ennél a három kiemelten fontos művelési ágnál annak a megállapítására, hogy az adott vételár túlzott mértékű, avagy teljes mértékben megfelel a terület valós értékének.

Vagy hány olyan tényező van egy szerződéskötési folyamatban, egy alkufolyamatban, amely nem is a föld értékétől, meg nem is a föld hozamától függ, te-

hát nemcsak az aranykorona-értéktől vagy a minőségétől, az alkalmazni kívánt technológiától, szaktudástól, megszerezéstől s a többi, hanem az eladó és a vevő személyes helyzetétől, akár gazdasági helyzetétől, akár pedig személyes, a mezőgazdasági pozíciójától teljesen független helyzetétől, hogy mennyire gyorsan akarja piacra dobni azt az adott területet, mennyire gyorsan van szüksége parázspénzre, készpénzre az egyéni élethelyzetéből adódóan. A föld fekvése, mondjuk, aszfaltozott úthoz való vagy onnan mért távolsága, birtokösszevonási céllal vagy birtokösszevonási cél vagy birtokegyesítési cél nélkül a vevő számára más szempontból fekszik kedvező helyen. Lehet, hogy mondjuk, az aranykorona-értéke alacsonyabb, de olyan jó a fekvése, olyan kedvezőek a fekvés által kínált szállítási útvonalak, hogy adott esetben érhet többet, mint egy nagyon nehezen megközelíthető helyen fekvő, de mondjuk, magasabba aranykorona-értékű föld.

Szóval, itt számos olyan gazdasági tényező, mezőgazdasági jellegű tényező és személyes tényező játszik szerepet, amely esetében azt mondom, hogy a forgalmiérték-becslést megszüntetni, kiiktatni, tiltani óriási hiba. Úgyhogy nagy tisztelettel arra buzdítom önöket, hogy ezt vegyék ki. Talán most - megint mondom - mutatkozik erre hajlandóság, de erre szeretnék ráerősíteni, hogy vegyék ki a norma szövegéből, mert ez egész komoly tiltakozást fog kiváltani, ugyanis gyakorlatilag az ár meghatározását az eladó és a vevő kezéből vagy kicsavarják, vagy jelentős mértékben csökkentik az eladónak és a vevőnek, a két legilletékesebb szereplőnek a lehetőségét, a mozgásterét az alkufolyamatban a vételár meghatározásánál.

Vagy hogy megint mondjak önöknek egy gyakorlati példát: ugve, egy körülbelül 4-5 vagy inkább 6 hónapos folyamat, alapesetben inkább fél évhez közelítő folyamat, míg a tulajdonjog-bejegyzés megtörténik - maradjunk az adásvételnél, és a cserébe akkor még bele sem mentünk. Nem mindegy, hogy mondjuk, a vételárát a szerződéskötéses folyamat végén fizetik ki, vagy adott esetben az eladó és a vevő úgy állapodnak meg, hogy már a szerződéskötéskor megtörténik a vételár kifizetése - ez akár egy több tíz százalékos alkupozíciót jelenthet a vevő, illetőleg az eladó oldalán, jellemzően, mondjuk, a vevő javára, hogy ő rögtön kifizeti a területnek a vételárát; szerződésbe foglalják, hogy ha elővásárlásra jogosult bejelentkezik, érvényes elfogadó nyilatkozatot tesz, vagy - egyszerűbben fogalmazva - leüti az elővásárlási jogát, él az elővásárlás jogával, akkor majd az eredeti vevő által már korábban kifizetett vételárát és ügyvédi költséget ügyvédi letétbe helyezi, ezáltal biztosítandó azt, hogy az eredeti vevő által kifizetett vételár ne vesszen kárba, és az elővásárlásra jogosult, aki a sorrendben előrébb helyezkedik el, az ilyen módon élhessen ennek az elfogadó nyilatkozatnak a megtételével az elővásárlási jogával. A vételár megfizetésének az időpontja is jelenthet egy olyan, vételárát befolyásoló tényezőt, amelyet eszerint, mivel az kívül esik a hozamszámítás hatókörén, majd figyelmen kívül kell hagyni.

Tehát számos érv szól amellett, hogy ezt a (4) bekezdést alapvetően meg kell változtatni.

Vagy hadd kérdezzek önöktől nagy tisztelettel valamit, és akár az államtitkár úrtól, akár bármelyik más, jelen lévő kormánypárti szereplőtől egyenes választ várnék erre, mert hozzáteszem, hogy szóbeli elbeszélésekre tudok hagyatkozni akkor, amikor majd most társadalmi kapcsolatokat fogok említeni, de Bács-Kiskun megyei és Bács-Kiskun megyéhez közeli társadalmi kapcsolataimon keresztül tudomásomra jutott információk alapján Kecskemét környékén legalább 3 ezer hektárnyi gyümölcsültetvényt kívánnak létrehozni különböző gyümölcsfajtákból - 3 ezer hektárnyi, tisztelt képviselőtársaim! -, és állítólag ennek a tervezett beruházásnak a környékén Matolcsy György matat. Hát, jelzem, hogy ha ez igaz - nem vádaskodok, kérdezek -, akkor ne nagyon matasson a jegybankelnök úr Kecskemét környékén. És esetleg nem arra megy-e ki a játék vajon, hogy az amúgy nagyon nagy költségen, nagyon nagy kivitelezési költségen létrehozható gyümölcsültetvényekhez szükséges földvásárláshoz a vételárakat önök le akarják szorítani? Ugyanis egy intenzív gyümölcsültetvény egy hektárja testvérek között is 12-15 millió forint, profi jéghálós jégvédelmet feltételezve, a föld vételára nélkül, tehát a 12-15 milliós kivitelezési költséghez, hektáronként kivitelezési költséghez még hozzá kell számítani adott esetben a föld vételárát, amely az én ismereteim szerint Kecskemét környékén nem éppen a, mondjuk, Csenger közeli egy-másfél milliós szántóhektáronkénti árak, hanem azok jóval magasabbak, jó eséllyel szántóföldet szeretnének gyümölcsművelési ággá tenni.

Kérdezném tehát, hogy ennek a társadalmi kapcsolatokon keresztül tudomásomra jutott információnak van-e az önök legjobb tudomása szerint bármifajta valóságalapja. Mert hogyha van, akkor az súlyos kérdéseket vet fel. Az előbb elmondottak alapján a 3 ezer hektár kivitelezési költsége 30 és 45 milliárd forint közötti összeg, plusz ezen felül a szükséges föld vételára. Mert hogyha igaz, hogy Matolcsy Györgynek és Fidesz-prominenseknek ebben bármilyen szerepe van, akkor... - hát, akkor legalábbis Bács-Kiskun megyében a következő parasztfelkelést nagyjából bearázhatják, mert azért egy 3 ezer hektárnyi területnek az áron alul való felvásárlását nem fogja a helyi közösség sem olyan könnyedén benyelni.

Vagy - ismét kérdezek, nem vádaskodok, kérdezek - itt a kisajátítások kérdése mintha kimaradt volna ebből a normaszövegből, és itt az embernek a fejében elindulnak a hangyák, próbálja használni a józan paraszti eszét, ugve, bejelentették, hogy Debrecenben hamarosan BMW-gyárat fognak létrehozni. Az nagyon jó, tehát hogyha ez sok ezer munkahelyet hoz létre évtizedeken keresztül, természetesen nincs ellenünk, de ehhez termőföldeket kell felvásárolni. Vajon nem lehet-e köze a 6-8 millió per hektár áron rebesgetett termőföldvásárlások esetén, ami az üzem létrehozásához szükséges, a vételárak leszorításának ehhez a javaslatához?

Kérdezem önöket nagy tisztelettel, mert az elmúlt nyolc és fél évet ismerve - tisztelet a kivételnek, akinek nem inge, ne vegye magára - azért rendkívül gyanúsak ezek a fajta hadmozdulatok, és adott esetben lehet, hogy még a javaslat betérjesztői sem tudnak feltétlenül mindenről. Én tehát egy szóval sem mondom azt, hogy ez mindenki részéről egy előre kitervelt folyamat, adott esetben lehet, hogy az önök jó szándékát is felhasználják az önök pártcsaládján vagy politikai közösségén belül jóval befolyásosabb szereplők. Hiszen azt azért nagyon-nagyon nem szeretnénk, hogy akár kisajátítások esetén, ahol mondjuk, már 6-8 millió forintot is érne egy hektárnyi szántóföld, azt erre a 24. § (4) bekezdésre hivatkozással majd töredékére szorítanák le, mert a folyamat megint ellenkező irányú, tehát megint pont az ellenkezőjét csinálják annak, mint amit kellene, mert nem arról van szó, hogy a kelet-magyarországi, a jelenlegi Románia és Ukrajna határához közeli alacsony árakat húznák fel a közép- és nyugat-magyarországi szintre, hanem pont fordítva: a magasabb árakat szeretnék ezáltal jelentősen csökkenteni - megint mondom nagy türelemmel: hogyha ez a normaszöveg így marad, amennyiben ez módosul, természetesen akkor ez a kritika enyhül vagy adott esetben megszűnik.

És még egy gondolat: ha már itt az állami meg a hatósági árszabályozás - mert ez jelenleg az, akármit is beszélünk - gondolata felmerült önökben, akkor tessék már nekem megmondani, hogy miért nem avatkoznak be ilyen elképesztő lendülettel és halált megvető bátorsággal a felvásárlási árakba!

(13.10)

Amikor arról beszélünk, hogy 14 forint a léalma ára, amikor arról beszélünk, hogy az idén katasztrófa-állis helyzetben volt a gyümölcságazat döntő többsége, akkor azt mondják, hogy micsoda eretnek gondolat itt az uniós kötelezettségek meg egyebek közepette, meg azok figyelembevételével bármifajta hatósági vagy állami árszabályozásról beszélni.

Úgy látszik, hogy ami működne vagy legalábbis amit megkísérlelnék az egyik oldalon, az hirtelen lehetetlenné válik egyébként a másik oldalon; mert nem akarok véletlenül se a demagógia talajára lépni, de azért az mégiscsak vérlázító, tisztelt képviselőtársaim, hogy odahaza, Szatmárban az első osztályú, meg osztályon felüli minőségű almát a termelők jó része a Szamos-partra borítja ki, jó esetben el tudja adni talán 50 forintért, olyat, amit Pesten látni se lehet. Pesten azt a lomot, amit mi szégyellünk beletenni a konténerbe meg a ládába, 300-400 forintos kilónkénti áron adják, amit tőlünk 50 forintért sem akarnak megvenni.

Inkább ezzel kellene foglalkozni, mintsem ilyen érdekes jogszabályokat alkotni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd tegyem itt teljesen egyértelművé a Jobbik frakciójának álláspontját ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan. A Mezőgazdasági bizottság alelnöke, Magyar Zoltán képviselőtársam, aki most otthon betegen fekszik, ezt írta a közleményében: „Amennyiben a jelenlegi formájában megy át a parlamentben a javaslat, a Fidesz földesúri rendszere korlátlan hatalomra tesz szert a magyar vidéken.”

Azt hiszem, hogy nagyon világos, nagyon tiszta beszéd. Azzal kapcsolatosan, amit az előbb itt hallottunk, hogy esetleg valamely kormányzati nagyparazita áll az egész szervezet mögött, és önök jószándékúan tulajdonképpen csak a nevüket adják ehhez, nem is gyanítják, hogy mi van a háttérben, ebbe én nem akarok most belemenni. Az a helyzet, hogy olyan mélyenszántó agrárismeretekkel én nem rendelkezem, mint Magyar Zoltán képviselőtársam, viszont vidéken élek, és látom azt, hogy mivé lett a vidék az elmúlt évtizedekben.

Akkor egy kis empirikus tapasztalati csokrot hadd tárjak már tisztelt kormánypárti képviselőtársaim elé, ugyanis én azt nagyon tiszteltem, nagyon tetstszik, amikor azt mondja, mondjuk, Győrffy Balázs képviselőtársam, hogy bizony, a földforgalmi visszaéléseket meg kell akadályozni. Ez így van. De így történt ez az elmúlt néhány évben, képviselőtársaim? Akkor szűkebb pátriámra, Somogyországra hadd utaljak, és hadd hozzak onnét néhány példát! Itt fordulhatott elő az a gyalázat, hogy egy német cég 8 ezer hektárnyi területet bérelhetett hektáronként mindössze 10 forintért 99 évre, egyébként úgy, hogy az innét befolyó földalapú támogatás körülbelül egymillió euró.

Mondom a következőt: az önök elszámoltatási biztosa volt az egyébként, aki most országgyűlési képviselő lett, Budai úr, akinek bizony - így írta a sajtó - megremegett a keze, amikor el kellett volna számoltatni azt az olasz divatmágnást, divatmogult, aki ott Dél-Somogyban szedett össze 6-7-8 ezer hektárnyi földet, úgy, hogy meg kell nézni, hogy azok a települések, amelyek ott vannak a környéken, milyen nyomorba süppedtek. Azok az emberek, akik ott élnek, a rendszerváltás előtt - benne egyébként az ot-tani cigányság is - becsülettel dolgoztak, amikor ez oda betette a lábát, a munkahelyeiket elveszítették, és azt a társadalmi katasztrófa-helyzetet, amit ez okozott, a magyar embereknek, a magyar államnak kell végső soron megfizetni.

Önök ezzel a helyzettel sem kezdtek semmit. Nem kezdenek azzal se semmit, hogy ezen az irtózatosan nagy latifundiumon tulajdonképpen embert nem akar foglalkoztatni, meg kell nézni, hányan dolgoznak ott hivatalosan: nagyon-nagyon kevesen. De még egyszer mondom: ezeket az inaktív embereket vagy inaktívvá tett embereket valakinek, a magyar államnak el kell tartania.

Aztán sorolhatjuk még a borzasztóbbnál borzasztóbb példákat. Itt volt a földárverések rendszere,

amelyre oly előszeretettel szoktak hivatkozni. Hogyan fordulhat elő, hogy mondjuk, egy kérges tenyerű kisgazda 400 millió forintért vásárol egybefüggő 200 hektáros területet, és kinek akarják kormánypárti képviselőtársaim beadni azt, hogy ez egy valóban kisgazda ember volt? A fenéket, szó nincs ilyesmiről!

Összességében, amit csak Somogy megyében elárvereztek, ez a 10 ezer hektár, ez után befolyt ott körülbelül 12 milliárd forint, ennek az egyharmadát, tehát 4 milliárd forintnyi összeget tíz nagy érdekeltség pengette ki, köztük egyébként az a Benetton-família is, amelynek a tagjai körülbelül egymilliárd forint összegben vásárolhattak földet Dél- és Belső-Somogyban.

Akkor megint óriási az a disszonancia, ami itt a szent szöveg és a megfigyelhető magyar rögvalóság között megnyilvánul. Én ezt tárom önök elé, mert még egyszer mondom: ami ebben a törvényjavaslatban sok esetben olvasható, azzal teljes mértékben egyet tudnánk érteni, vagy azzal, amit itt Gyórfy Balázs elmondott. Egyetértünk, támogatjuk elviekben, csak a gyakorlat nem így működik önöknél, tisztelt képviselőtársaim.

Még egy példa: Lábod község, szintén Dél-Somogy. Kipattintottuk a botrányt, ott egy olasz birtokos szeretett volna egy 100 hektáros táblát megszerezni. Közbelépett a magyar állam, megvásárolta az NFA 135 millió forintért, aztán az egyik csókos cimborának el is adták némi kis árengedménnyel, összességében olyan 60 millió forinttal kevesebért. Akkor hogy van ez?! Tehát a cimborák, azok kapnak? Itt az egyik tagról van egyébként szó, aminek a piaci értéke 80 millió forint lett volna, 20 millió forintért továbbadták. 75 százalékos árengedmény! Melyik magyar ember az, aki hogyha nem rendelkezik jó kapcsolatokkal a Fidesz-KDNP felé, akkor 75 százalékos, 60 millió forintos árengedményben részesülhet? Szóval ne viceljünk!

Jön a következő példa. 2014. június 17-én mintegy 67 millió forintot fizetett ki az NFA 24 hektár területért, egy 30 hektáros osztatlan közös földbirtokból, aminek az összaranykorona-értéke 103 aranykorona volt. Tehát 67 millió forintért megvette ebből 24 hektárnyi területet - 82 aranykoronás területről van egyébként szó összességében -, tehát hektáronként majdnem 3 millió forintot fizettek ezért a területért.

Vizsgálódjunk, hogy kié volt ez a föld? Megnézzük? Meg fogjuk nézni, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim! Meg fogjuk nézni, hogy önök kitől vették meg hektáronként majdnem 3 millió forintért ezt a földet, úgy, hogy amikor ugyanabban a tagban, abban az osztatlan közös földben lévő birtokot el akarja adni, mondjuk, egy egyszerű átlag magyar falusi ember, akkor öneki az a válasz jön az NFA-tól, hadd idézzem: „Sajnálattal tájékoztatom, hogy az NFA-nak nem áll módjában megvásárolni a fent megjelölt ingatlant, tekintettel arra, hogy annak gazdaságos hasznosítására a jelenlegi jogszabályi keretek között nincs lehetősége.

Így a magyar állam tulajdonába kerülése sem indokolt. Javaslom, hogy az ingatlan értékesítését a termőföldpiacon próbálja meg.” Egy nyolcvan-egynéhány éves idős ember, akit a kommunisták meggyötörttek, akinek a kommunisták annak idején elvették a földjét, és ezzel az osztatlan közösen lévő földdarabbal szúrták ki a szemét, tulajdonképpen kárpótlás formájában - ezt a választ adják neki.

A másiktól pedig, még egyszer mondom, majdnem hektáronként 3 millió forintért megvásárolják. Vizsgálódjunk? (Dr. Fazekas Sándor: Nyugodtan!) Belemenjünk a részletekbe? Bele fogunk menni, még egyszer mondom, és ezért ne kérjék önök tőlünk azt, hogy ne legyenek fenntartásaink, ne legyen gyanúnk egy-egy ilyen törvényjavaslat kapcsán, amikor idehozzák elénk, és nekünk erről dönteni kell, mert akkor jön a vád, hogy igen, lám-lám, a Jobbik is milyen demagóg, nem bízunk a kormányban, és mindenben csak a rosszat keressük. Ez nincs így!

A tapasztalatokról számolunk be, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, arról, hogy mondjuk, akkor szűkebb pátriám, Somogyország a latinamerikanizálódás felé tart, sőt már javában abba süppedt, halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorították, egy óriási és összefüggő gettóterességgé válik az egész, ahonnet, aki teheti, az menekül. Ez a helyzet.

Tanítottam - még egyszer mondom, nem vagyok az agrárium szakértője, de ott élek és elég fölmennem, mondjuk, a Facebookra, végigpörgetni és megnézni a volt tanítványoknak a sorát, kint van, kint van, kint van, kint van, mert menekülnek a falvakból és nem kalandvágyból, nem azért, amit önök itt mondanak, hanem azért, mert megélhetés, népelességmegtartó erő ezekben a falvakban nincsen.

(13.20)

Nem csodálkozunk. Tehát ha valaki fentről tekint erre a tájra, úgy, ahogy tette azt egyébként a komcsi Czinege, aki felénk járt vadászni, Kaszóba, és helikopterről lövöldözte a szarvasokat, az így viszonyul Somogyhoz is, annak a déli részéhez. Mi viszont ezt nem vagyunk hajlandóak elfogadni. Azt mondjuk, igen, hogy ha a nemzet egy tölgy, akkor ennek a tölgynek a gyökérzete a vidék. Ezt a gyökérzetet viszont férges rágiák. Köszönöm a figyelmet. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Fazekas Sándor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Hasznosnak és fontosnak tartom azt a törvényjavaslatot, amely most előttünk van. Meggyőződésem, hogy aktuális is a földforgalmi törvény módosítása. Öt év tapasztalat már rendelkezésünkre áll, és elmondhatjuk azt, hogy a földforgalmi törvény

jó, bevált, és azokat a célokat, amelyeket annak idején a nemzeti ügyek kormánya kitűzött, hogy a gazdákat segítse, hogy a termelőket segítse, nagyrészt sikerült elérni. Ez onnan is látható, hogy a földtörvény, a földforgalmi törvény egészéhez képest csak bizonyos részekhez, fontos, bár kis részekhez kell hozzányúlni. Összességében tehát a tervezet is jó, és szolgálja azt a célt, hogy a magyar termőföld védelmét elsősorban a termelők, a földművesek, a magyar gazdákra, az ő szervezeteikre kell bízni, ők igazán oda tudnak figyelni arra, hogy ki az, aki földtulajdonhoz jut, és ténylegesen gazdálkodni akar. Az, hogy a helyi földbizottság külön jogszabályokat kap, szerintem azért is hasznos, mert ezáltal a gazdák önkormányzata tényleges beleszólási jogot nyer, bármennyire is fáj ez bizonyos magyarországi gazdaellenes erőknek, földművelésellenes erőknek.

A nemzeti ügyek kormánya tehát bátran felvállalta azt, hogy a gazdákra, a gazdák szervezeteire, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarára bízta a földdel kapcsolatos állásfoglalásokat. A kormányhivatalhoz lehet fordulni az új eljárási rendben, és a bíróság is új eljárásra utasíthat ebben az esetben. Megértem, hogy nyilván ellenzéki oldalról ez támadási pont, az ellenzék az egész földtörvényt támadta annak idején, de ez nem egy szokványos hatósági eljárás. Egyetérték azaz, hogy a föld egy egészen különleges nemzeti kincs, amelyre külön eljárásokat kell kidolgozni. Ezért is támogatja a helyben lakó gazdákat, illetve az ő bizottságaikat a jogszabály. A részletes feladatkör-meghatározás pedig segíti az eligazodást a teendőkben. Illeszkedik mindez a kormány politikájához, amely egyébként nem változott 2010 óta. Gazdabarát megoldásnak tekinthető egy gazdabarát kormány és a gazdabarát Fidesz-KDNP-frakció részéről is.

Elhangzottak itt kritikák is. A „Földet a gazdáknak!” programot is ezek a szabályozások tették lehetővé.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársak! Az elhangzottakra azért szeretnék olyan szinten reagálni, hogy nyilván önök is olvasnak újságot, láttak földárveréseket is, tehát amikor kritizálják a földértékesítést, fel kell hívni a figyelmet arra, hogy nyilvánosan, közjegyző előtt történtek ezek az értékesítések. Ott mutyiról, különböző konspiratív dolgokról szó nem lehetett. Ezt garantálta az eljárás, illetve az, hogy összesen 33 ezer gazda jutott földekhez az elmúlt években.

Azt az agrárközéposztályt igyekszik erősíteni ezáltal is a kormányzat, amely a magyar vidék, társadalom gerincét alkotja. Tehát 33 ezer földműves, az összes földműves egyharmada, ez mutatja azt, hogy ehhez hasonló program soha nem volt. Az állattartó telepek pedig továbbra is támogatásban részesülnek. Ez a korrekció más ágazatok érdekeit is méltányolja, de összességében a szabályozás szelleme, annak a felfogása nem fog változni.

Néhány hozzászóláshoz szeretnék kommentárt fűzni. Steinmetz Ádám részéről, meggyőződésem, hogy korrekt volt a hozzászólás, és örülök, hogy most

a Jobbik nem kolompol, mint a földtörvény elfogadása idején, ahol példátlan rendzavarásnak lehettünk itt a tanúi, bár hozzátartozik, hogy Apáti és Ander Balázs kiabáló, demagóg hozzászólása a régi mederbe illeszkedik, hetet-havat összehordtak összefüggés nélkül. *(Dr. Apáti István: Hihetetlen! Hihetetlen!)* Én ezzel nem kívánok részletekbe menően foglalkozni. Szerintem amit önök mondtak, arról a magyar vidék döntött, Somogy megye is döntött - nem tudom, ön mit mutogat itt a teremben -, döntött erről a magyar vidék, amikor önöknek nem szavazott bizalmat egyetlen vidéki körzetben sem. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Csalás!)* Nyilván ez nem véletlen, és a magyar gazdák sem álltak önök mellé, mert akkor az egyéni körzetekben máshogy szerepeltek volna. *(Ander Balázs: Claessens nem támogatott!)* Hozzátartozik az is, hogy a lábodi kérdésben, Ander képviselő úr, szándékosan valótlanokat állít, tudomásom szerint már többször részletes tájékoztatásban részesült a konkrét ügyet illetően.

Steinmetz Ádám hozzászólásával összefüggésben nekem meggyőződésem, hogy az új agrárkamara létrehozása nem egyfajta kényszer volt a gazdák részére - hogy abban mindenkinek tagnak kell lenni, az élelmiszer-gazdaság szereplőinek is -, hanem egy olyan igény teljesítése, amely már évtizedek óta megfogalmazódott, hogy a magyar gazdatársadalomnak egy erős érdekképviseleti szervező struktúrára van szüksége, egy olyan szervezetre, amely képes összegyűjteni az elképzeléseket, az érdekérvényesítő erőt, és ezáltal a magyar gazdasági életben, a törvényhozásban is kellő súllyal tud megjelenni a magyar vidék, a magyar földműves-társadalom. Ezért egy óriási előrelépés az, hogy ez az egységes kamara létrejött. Hogy ennek a működésével kapcsolatban vannak javaslatok, kritikák fogalmazódnak meg, elképzelések, szerintem természetes. Nyilván a kamarának is alkalmazkodnia kell a folyamatosan változó gazdasági, politikai környezethez, de ez meg is történik. Nekem meggyőződésem, hogy a gazdák igénye teljesült ezáltal is. Ez a mostani törvényjavaslat is, amely szerintem kifejezetten hasznos, a termelők, a gazdák védelmét szolgálja.

Vadai Ágnes képviselő asszony totális ellenőrzésről és megfélemlítésről beszél. Szerintem ez erős túlzás, tisztelt képviselő asszony, biztos a saját félelmivel küszködik, és azokat vetíti ki itt a teremben, ami a pártjának a szerény százalékos szereplésével van összefüggésben.

Tisztelt Képviselő Asszony! Alig hiszem, hogy itt Magyarországon azt az ezres nagyságrendű földbizottságot bárki képes lenne megfélemlíteni vagy totális ellenőrzés alá vonni. Nincs is ilyen szándék, nem tudom, hogy ezt ön honnan veszi. De az kétségtelen, hogy ez a gazdaellenes és gazdákat lebecsülő hozzáállás - amely, úgy látom, abban is megnyilvánul, hogy mintha Vadai Ágnes képviselő asszony elhagyta volna a termet, most nem látom itt - azért ismert a magyar gazdák előtt. A Demokratikus Koalíció sem tudott egyetlen vidéki körzetben sem nyerni. Itt nemcsak a

kamarai választásra gondolok, hanem az egyéni körzetekben sem tudott nyerni. (*Gréczy Zsolt: Egy zsák krumpliból került nektek a szavazat!*) Az önök agrár-felfogását vagy annak a hiányát, amit most itt valami (*Zaj. - Az elnök csenget.*) kommentár formájában próbálnak pótolni, a magyar gazdák ismerik, és erről véleményt is mondtak.

Ami az Ángyán-jelentést illeti, árverési eredményeket taglal ez a jelentés, nem a tényleges tulajdon-szerzést - erre nyomatékosan szeretném felhívni a figyelmet -, ugyanis a tényleges tulajdonos nyilván az is lehet, aki az árverésen jogosultságot nyer, az is lehet, aki elővásárlási joggal rendelkezik, tehát ez csak a telekkönyvi adatok ismeretében értelmezhető. Egyébként meggyőződésem, hogy a magyar vidék, a magyar gazdátársadalom ezt a földhöz jutási formát elfogadta. Látható azon, hogy 33 ezren éltek a földvásárlás lehetőségével, egyébként a DK, az LMP és a Jobbik támogatói is.

Tisztelt Országgyűlés! Még annyit a Vadai Ágnes által elmondottakhoz, hogy ki ártott a magyar vidéknek és ki nem: nekem meggyőződésem, hogy a nemzeti ügyek kormánya volt az elmúlt évtizedekben az egyetlen, amely ténylegesen eredményesen dolgozott a magyar vidékért, a magyar mezőgazdaságért. Ez mérhető számokban is, bármennyire is kellemetlen, önök szoktak ilyen számokat kérdezgetni, hiszen talpra állt a magyar vidék, a magyar mezőgazdaság erősödött, 70 ezer új munkahely jött létre, miközben a mezőgazdaság technikai ellátottsága növekedett, fejlődött, és másfélszeresére nőtt a magyar mezőgazdaság kibocsátása, miközben a DK által, az MSZP által adott miniszterelnök idején folyamatos volt a hanyatlás és a csökkenés.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony is megnyilvánult itt a vita folyamán. Nyilván mindenki tudja, hogy Schmuck Erzsébet Gyurcsány Ferenc államtitkár-helyettese volt, a Gyurcsány-kormány munkáját segítette annak idején (*Schmuck Erzsébet: Nem igaz! Nem úgy van!*), illetve az MSZP-kormány munkáját. Ha nem úgy volt, akkor elnézést kérek, de az MSZP-kormány idején volt helyettes államtitkár az életrajza szerint. (*Schmuck Erzsébet: Majd elmondom, hogy volt!*) Tisztelt Schmuck Erzsébet, akárhol is volt ön az MSZP-s időszakban, azt azért el kell mondani, hogy a magyar gazdák az LMP gazdasági programját és a Sallai Róbert Benedek által képviselt irányvonalat mintha nem támogatták volna, pedig Sallai Róbert Benedek még a Jobbikkal is együtt kampányolt a körzetben, ahol indult azért, hogy a parlamentbe kerüljön vagy ő, vagy az általa támogatott jobbikos.

(13.30)

Tehát én azt javaslom, hogy Schmuck Erzsébetnek érdemes visszavenni egy kicsit itt a hangerőből, mert azt a felfogást a magyar vidékről egyébként, amit ő közvetít, lehet, hogy sokan támogatják, de hogy a

magyar gazdák nem, az egyértelmű. Erre van egy mérhető adat, a legutóbbi parlamenti választás.

Tisztelt Országgyűlés! Minderre tekintettel én tehát azt javaslom, hogy az előterjesztést, amelynek a célja az, hogy a magyar gazdák földszerzését segítse, erősítse a gazdák szerepét a földbizottságok által is, a tisztelt Országgyűlés támogassa.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Jakab István alelnök úr következik felszólalásra. Parancsoljon, alelnök úr!

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Én először arra gondoltam, hogy külön-külön megpróbálok mindenkinek reagálni a felszólalására, de nem teszem, eltekintek tőle, inkább témakörönként.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamaráról szóló törvényt, azt gondolom, rég elfogadtuk, és a kamara igazolta a létjogosultságát, igazolta azt, hogy küldetésének tökéletesen megfelel. Egy. Természetesen fejlődési lehetőség és szükségyszerűség adott, és kell is hogy változzon.

De azért egy dolgot elfelejtettek, kedves képviselőtársaim, méghozzá azt, hogy ez a kamara az egész magyar agrár-élelmiszer gazdaságot átfogja úgy, hogy Brüsszelben akkreditált 17 szakmai szervezet csatlakozott a kamarához a választások során, plusz még kettő, tehát összesen 19 szervezet fogott össze. Az egész magyar agrár-élelmiszer gazdaság és az egész magyar vidék. Lehet, hogy ez egy kicsit szomorú azok számára, akik másként gondolják a jövőt, de ez szívük joga, ahogy gondolják.

Másik kérdés, most már közelítve a problémákhoz. Kérem szépen, igen, az élethez igazítottuk a törvényt, ezért nyújtottuk be a javaslatot. Az élethez igazítottuk, tehát ha az gond, hogy mi igenis arra törekszünk, hogy a birtokviszonyok átláthatóak legyenek, hogy a spekulatív földszerzést megakadályozzuk, hogy üzletszerű művelés alatt álló, élet- és versenyképes gazdaságok, életképes birtoktestek jöjjenek létre, ha ez bűn, akkor természetesen vállaljuk. Ha a helyi gazdálkodói közösség érdekeinek érvényesítését akarjuk, ha ez bűn, akkor azt is vállaljuk, és sorolhatnám.

Visszatérve a bizottságokra. Borzasztóan fáj önöknek az, hogy 12 ezer területi agrárgazdasági bizottsági tag dolgozik ma Magyarországon. Borzasztóan fáj önöknek az, hogy 28 ezer helyi szervezet működik. Borzasztóan fáj önöknek az, hogy szakmailag megalapozott háttérrel dolgoznak, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara jogászai segítik a munkájukat. Borzasztóan fáj önöknek az, hogy ezek az emberek a helyi viszonyokat jól ismerik, és aszerint kívánnak dönteni, mert ezért támadják a bizottságot. Azért szeretném jelezni önök felé, hogy gyakorlatilag a bizottság ülése teljes mértékben nyitott, minden érintett fél számára. Interneten közzéteszik a helyét, az időpontját. Teljes körű transzparencia van. Nem értjük, hogy mi a gond.

A földárak tekintetében igen, kell róla beszélni. Tudják miért? És tudják, miért kerül be? Tőlem tudják meg. Nem én voltam a javaslattevő, de egyetérttem azzal, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozni kell. Azért, kedves képviselőtársaim, mert ha egy adott település határában valaki kinéz magának egy ingatlant, és teljesen mindegy, mibe kerül, azt megvásárolja, mondjuk, felnyomja 30 ezer forintba hektáronként, és ugyanazon a településen 3 ezer forint egy hektár föld... A gazda mit akar? Élni akar, boldogulni, kiegészíteni a birtokát, működőképessé tenni nemcsak ma, hanem hosszabb távon. Ehhez neki nyilván növelni kell a birtokot. Bármennyire mondja képviselőtársam, hogy itt nem lehet növelni, igen, növelni kell. Ha a világ tendenciáit nézik - önök mindig nézik a nemzetközi összefüggéseket -, szíveskedjenek megnézni, hogy Európában, szíveskedjenek megnézni, hogy a világban hogyan alakulnak a birtokméretek. Nem azt mondjuk, hogy óriásbirtokok kellenek. Persze meg kellene egyezniük Vadai képviselőtársammal, mert egyikőjük a nagybirtokot félti, a másikójuk pedig úgy dönt, hogy a kisebb birtokokat és kisgazdaságokat kell előtérbe helyezni. Döntsék már el, hogy mégis akkor milyen álláspontot alakítanak ki! *(Dr. Vadai Ágnes: Külön pártban ülünk! Nem tűnt fel? Helló!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérve, a helyzet az, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara képes volt összefogni a vidéket, képes volt konszenzust teremteni a szakmai szervezetek között, és mint ahogy Apáti képviselőtársam említette, igen, nagyon fontos dolog az, hogy a földárakban olyan megoldást találjunk, ahol az élethivatás-szerűen gazdálkodni akaró magyar gazda a településen, a fiatal gazdák a településen ki tudják a birtokaikat egészíteni.

És valahol itt korlátot kell szabni, mert a befektetői tőke, a kincsképzés vagy pedig a gazdálkodni akaró ember között óriási különbség van. Ezt akár elfogadják, akár nem, ez attól még tény marad. Ezért mondom, kedves képviselőtársaim, lehet róla vitatkozni, kell is róla vitatkozni. Találjuk meg a legjobb megoldást, mert meg lehet találni, meggyőződésem. Itt van önök előtt.

Visszatérve, én azt gondolom, az a meggyőződésem, hogy ezek a módosítások - és sorolhatnám itt az élethez igazítást azzal, hogy ha valaki éppenséggel szarvasmarha-tenyésztő gazda, és mondjuk, a szőlőterületet kívánja felvásárolni a szarvasmarhára való hivatkozással... Életszerű, hogy a kertész vásárolhasson? Életszerű az, hogy a tevékenységéhez igazodóan tudjon földet vásárolni? Igen. A termőföld kincsképzésszerűen csökkenteni akarjuk. A gazdálkodó jusson hozzá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Felelősek vagyunk azért, hogy milyen birtokpolitika lesz Magyarországon. Felelősek vagyunk azért, hogy mennyire tudunk olyan rendszert kialakítani, ahol képesek vagyunk a magyar vidék életképességét megtartani, sőt az emberek életminőségét javítani. Nagyon fontos az, hogy szervezett keretek között működjünk. Azt viszont gondolják végig, hogy ma a vidék egységes, együtt

van. Ma a szakmai szervezeteket kérdezzék meg, vizsgálják meg, nézzék meg, hogy az egyes szakmai szervezetek hogyan tesznek javaslatot, hogyan működnek együtt. Ez a nemzeti agrárgazdasági kamarák keretein belül zajlik.

Lehet a Magosz elnökét szidni, minden további nélkül, csak tudják, az a helyzet, hogy én ezt közel három évtizede csinálom, és nem akarok visszahivatkozni, nem szokásom, tehát ezért most eltekintek attól, hogy visszahivatkozzam 2005-re és még jóval korábbi dátumokra. Nem felejtettük el, lezártuk. A tanulságokat levontuk, és amikor a jövőt építjük, akkor ezeket a tanulságokat bizony számontartjuk és igénybe vesszük.

Azt kérem önöktől, fontolják meg, mert nincsenek mögöttes szándékok, ne a trükköket keressék. Azt nézzék meg, hogy az embereknek hogyan lehet segíteni. És utolsó gondolat körben engedjek meg, ha most nem vagyunk hajlandók a jövőre koncentrálni, akkor, amikor robbanásszerű technológiai változások vannak, a tudományban komoly változások vannak, akkor, amikor szükséges a gazda-együttműködést segíteni, a precíziós gazdálkodásban, a digitális technológiák alkalmazásában, hogyan lehet, ha nincs egy olyan szervező erő, aki vidéken képes az embereket összefogni, képesek figyelni egymásra? Hogyan lehet az, hogyan történhetett meg, hogy a 650 falugazdász közreműködésével szinte az utolsó centig az uniós forrásokat le tudtuk hívni, hogy képesek voltunk arra, hogy digitális eszközökkel segítsük a munkájukat, hogy a pénzügyi, szakmai és gazdasági információkat el tudjuk az emberekhez juttatni? A szakmai szervezetek tökéletesen értik ezt. Én arra kérem önöket, gondolják végig, hogy a szervezeti kereteket ehhez a tevékenységhez hogyan lehet úgy módosítani, hogy valóban versenyképesek legyünk. Erre megvan a lehetőség.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat ezt a célt szolgálja, hisz négy esztendő alatt azért nagyon sok olyan rést észleltünk, ami nem az eredeti jogalkotói szándékkal esett egybe, és ezeket bizony le kell zárni, ezeket a kiskapukat be kell csukni. És ne az ellenségeskedést keressék, hanem azt, hogy a mi szándékaink a vidék életképességének a növelése, az emberek érdekének a képviselete. Ezt vállaltuk, ezért van itt a törvényjavaslat. Várjuk jobbító szándékaikat. Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Most van lehetőség kétperces hozzászólásra. Meg is nyitom a kétperces kört. Elsőnek Steinmetz Ádám képviselő úrnak adok szót, őt majd Schmuck Erzsébet képviselő asszony követi. Visszaigazítják az órát. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Élvezettel hallgattam Jakab István képviselőtársam szenvedélyes felszólalását. Engedje meg,

nekem nem ingem, ezért nem veszem magamra azt, én nem tartozom azok közé, akiknek fáj, hogy a NAK bővül és erősödik. Éppen ellenkezőleg, én ennek örülök, és nem vonom kétségbe a létjogosultságát sem.

(13.40)

Az más kérdés, hogy felhozok olyan kritikákat, amivel esetleg önök nem szembesülnek, mert esetleg azok a gazdák önöknek nem merik a szemükbe mondani, vagy nem ennyire konkrét módon teszik ezt.

Amire én utaltam, az igazából az a kérdés, hogy ez az előttünk fekvő törvényjavaslat, amelyik most többletjogosultságot ad a kamarának, esetleg az nem fog-e ezzel visszaélni a jövőben. Én ezt firtattam mindössze, illetőleg erre is vagyunk elsősorban kíváncsiak, úgyhogy én az előterjesztőktől igazából erre várok továbbra is választ.

Egyébként pedig a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara működéséről rendkívül pozitív személyes tapasztalatom van, és bízom benne, hogy ez a jövőben is, a mostani felszólalásaim után is megmarad majd. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Hozzászólásomat Jakab képviselőtársam szenvédeyes hozzászólása váltotta ki. Én azt gondolom, hogy az az alapvető különbség a megközelítésünkben, hogy önök mást gondolnak és ön mást gondol a jövőről, mint amit én is gondolok a közeljövőről és az elkövetkezendő évekről. Önök azt hiszik, hogy a jövő és a közeljövő is a jelennek majd ilyen egyenes folytatása lesz, és majd ételmiszerrel el tudjuk látni a 20 millió lakost, és a nagybirtokon minden rendben lesz. Viszont azzal szembesülni kell, ha a jelenlegi globális kihívásokat és a folyamatokat nézzük, hogy a jövő nem a jelennek a folytatása. Itt a migráció, itt a klímaváltozás, és még sorolhatnám tovább, nem lehet ugyanúgy a mezőgazdálkodást és az ételmiszer-termelést folytatni, mint ahogy eddig van. *(Fazekas Sándor: Csak jobban.)* Nem véletlen... Nem lehet jobban! Nem lehet jobban, államtitkár úr! Az biztos, hogy a jelenlegi gyakorlat egyszerűen össze fog omlani.

És az lenne a kulcskérdés, hogy ne csak a kevesek kezében legyen a föld, hanem nagyon sok embernek ott, a kistelepüléseken legyen egy kis birtoka, legyen egy kis földterülete, ahol majd meg fogja tudni termelni a számára szükséges ételmiszert. Nem lehet a jövőt, higgye el, most előrevetíteni! Egy biztos, hogy olyan elkövetkezendő évekkkel fogunk szembenézni, amit most nem lehet előre megjósolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Jakab István alelnök úr kétperces felszólalása következik.

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr, és ígérem, hogy a mai nap ez az utolsó felszólalásom.

Megkövetem önöket, lehet, hogy túlzottan szenvédeyes voltam *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Á, nem! - Dr. Vadai Ágnes: Nem. Bírjuk.)*, de tudják, nekem mindössze ez csak az életem. Csak az életem, ennyi. Most az egyszer hadd mondjam ki ebben a Házban!

Kedves Képviselőtársam! Azt gondolom, hogy a fejlődést megállítani, bármennyire is sokan szeretnék, nem lehet. A változásoknak nem tudnak keresztbefeledni, az élet halad, és vagy beszállunk a versenybe, vagy pedig véglegesen lemaradunk. Nekünk a lehetőségeinkkel élni kell. Említette a klímaváltozást, említette a vízgazdálkodást, én említettem plusz a digitális technológiákat, említettem a precíziós gazdálkodást, és említhetném az ételmiszeriparban történő hihetetlenül magas technológiai színvonal megjelenését a fogyasztói igényekhez igazodva.

Nézzze, ha valaki Magyarországon ma a vízgazdálkodással, a korszerű vízgazdálkodási, vízhasznosítási rendszerekkel foglalkozott, talán most itt áll ön előtt. Ha valaki azzal foglalkozott éppen eleget, hogy hogyan lehet nemzeti vagy Kárpát-medencei szinten a legkorszerűbb módon hasznosítani a vizet, a felszíni vizeket, hogyan lehet élhető vidéket, hogyan lehet élhető környezetet teremteni, ezen dolgozunk, erről szól a történet, ebben keressük a partnerséget. Ehhez viszont kell az az összefogó erő, az az ernyő, aminek keretén belül meg tudjuk vitatni a saját ügyeinket, meg tudják az érintettek vitatni. Tudja, az a 17 szakmai szervezet, amelyik Brüsszelben is akkreditált, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara osztályait vezető, irányítja - a saját tagságának az érdeke is ott van -, ki a maga szakmai területén.

Így működik a világ. Örülök, hogy ezt legalább elmondhattam. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Most ismételt felszólalások következnek. Elsőnek Czerván György képviselő úrnak adok szót, a Fidesz-képviselőcsoportból. Parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A vidék gerince a mezőgazdaság, ezt a yorki egyezmény mondta ki, és ez talán egy olyan gondolat, amivel itt legalábbis elvi szinten mindannyian egyetértünk. Tehát ha a mezőgazdaság fejlődik - de számokkal fogom alátámasztani, hogy a magyar mezőgazdaság az utóbbi nyolc évben hogyan fejlődött -, akkor a vidék is fejlődik, szemben azzal, amit itt jó néhányan, Vadai Ágnes, Ander Balázs állítottak, hogy tönkretettük a mezőgazdaságot, tönkretettük a vidéket. És nagyon lenézi az a képviselő, aki itt bekiabált, hogy azért nyertünk, mert vidéken egy zsák krumpliért vettük meg a szavazatokat, kedves Gréczy képviselő úr. *(Gréczy Zsolt: Két zsákért!)*

Vadai Ágnes említette, hogy a magyar mezőgazdaságot tönkretették. Úgy látom, hogy ő a DK legújabb agrár- és vidékfejlesztési szakértője (*Dr. Vadai Ágnes: Én kérdést tettem fel.*), de ilyen szerény számú frakcióban nyilván minden képviselőnek mindennel foglalkoznia kell...

ELNÖK: Képviselő asszony! Képviselő asszony, szordinó!

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): ...és a szegény ember vízzel főz. Az előző napirendnél a hozzászólásából kiderült, hogy fogalma sincs a közös agrárpolitikáról, amikor itt a természetvédelemmel, a környezetvédelemmel kapcsolatos dolgainkat kritizálta. Ehhez joga van, de ha ismerné a közös agrárpolitika lényegét, akkor tudná azt, hogy az egyik legfontosabb célkitűzése a közös agrárpolitikának, hogy fenntartható gazdálkodás folyjon a természeti erőforrásokkal, ugyanis, ahogy azt meg szokták indokolni, ezzel lehet a nyugat-európai adófizető polgároknak elmagyarázni azt, hogy a közös agrárpolitikán belül többről van szó, mint mezőgazdasági termelésről; környezetvédelemről, természetvédelemről és vidékfejlesztésről, a vidéki életminőség javításáról is szó van. És ha ismerné a közös agrárpolitikát, akkor tudná, hogy a közvetlen támogatások kifizetésének van egy olyan feltétele, hogy helyes mezőgazdasági gyakorlat, kölcsönös megfeleltetés; akkor tudná, hogy a területalapú támogatások 30 százaléka az úgynevezett zöldítés alatt kerül kifizetésre, amelynek van egy olyan lába, hogy diverzifikáció, leegyszerűsítve: vetésforgó alkalmazása, van egy okszerű gyepgazdálkodási része, illetve ökológiai célterület alkalmazása. Ez mind természetvédelemmel és környezetvédelemmel kapcsolatos feltétel. A II. pillérben van az agk-támogatás rendszere nagyon szigorú feltételekkel, vagy az ökológiai gazdálkodás, és még sorolhatnám. Tehát ha ön tisztában lenne a közös agrárpolitika lényegével, akkor nem mondta volna azt, amit egyébként mondott; de ami késik, nem múlik, mindent be lehet pótolni.

Ami a mezőgazdaság tönkretételét jelenti: 2010-2017 között az ágazat kibocsátása folyóáron 52 százalékkal nőtt, ez első ez alatt az időszak alatt az Európai Unión belül, és változatlan áron pedig 27 százalékkal nőtt, ez a harmadik legmagasabb növekedést jelenti az Európai Unión belül. Így tettük tönkre a mezőgazdaságot, kedves Vadai képviselő asszony. Az agárexportunk most már eléri a 9 milliárd eurót. Minden idők legmagasabb agrárexportértékét értük el, és ez 52 százalékkal nagyobb, mint 2010-ben volt, és az aktívum is, hiszen itt nagyon jelentős aktívumról beszélünk, az szintén 50 százalékkal növekedett. Az utóbbi nyolc évben a magyar mezőgazdaság többször is húzóágazata volt a nemzetgazdaság növekedésének. Nőtt a foglalkoztatás 27 százalékkal, nőtt a beruházások értéke 33 százalékkal, nőtték a nettó jövedelmek és nőtt a nemzeti költségvetésből, tehát az uniós támogatásokon kívüli támogatások összege, amit a mindenkori költségvetésből fizetünk, másfélszeresére

emelkedett, többek között a sertés-, baromfiágazatot ebből tudtuk életben tartani. Tehát ha önök szerint ez a tönkretétel jelenti, akkor ám legyen!

Kedves Schmuck Erzsébet! Nemcsak Jakab képviselőtársunk szokott szenvedélyesen beszélni, hanem ön is, és ezt én pozitív tulajdonságnak ítélem meg, tehát nincs ezzel semmi baj. Azt szeretném megkérdezni így költőien, nem tudom, hány polgármesterrel tetszett beszélni (*Schmuck Erzsébet: Sokkal.*), hogy ezt a jogkört elveszik vagy elveszük tőlük a javaslat szerint. Én is beszéltem sokkal, hiszen választókerületem van most már több mint húsz éve, és a polgármesterek közül egyetlenegy olyan nem volt, akivel beszéltem, aki azt mondta volna, hogy harakirit követ el, ha ez a feladatkörük el fog majd tűnni; én inkább azt éreztem, hogy örülnek, hogy megszabadulnak ettől a nyúgtól.

(13-50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném mondani, továbbra is fenntartom, hogy nyitottak vagyunk minden módosító javaslat elfogadására, illetve megvitatására, és ha úgy alakul, akkor elfogadására. De azt hiszem, hogy ezt majd a szakmai berkeken belül, bizottsági ülésen a részletes vita keretében fogjuk megbeszélni; itt nem sok értelmét látom.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak ismételt felszólalásra Apáti István képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Fazekas exminiszter úrra szeretnék reagálni, aki hetet-havat összehordott, és a rá jellemző pökhendiséggel és végtelen gyűlölettel beszélt ellenzéki képviselőtársairól. Szeretném a figyelmébe ajánlani, tisztelt exminiszter úr, hogy én tényeket mondtam, a földvédelárat befolyásoló körülményekről, tényezőkről gyakorlati példákat említve részletesen beszéltem. Valószínű, hogy ezeket ön sem tudja megcáfolni, ezek mind a való életből, a gyakorlatból vett példák, hogy milyen soktényezős körülmény befolyásolhatja egy alkufolyamat eredményeként a föld vételárának a meghatározását. De valószínűleg nem is soroltam még fel mindet, hiszen számos egyéb, akár a föld minőségével, akár pedig az eladó és a vevő személyes körülményeivel kapcsolatos tényezőt esetleg ki is felejtettem ebből a felsorolásból.

Bele lehet menni az egyéni és a listás mandátumok kérdésébe. Valószínű, hogy 1994-ben, 2002-ben és 2006-ban ön is máshogy viszonyult ehhez a kérdéshez, de hát hol van már a tavalyi hó, régen elmúltak ezek az idők. Jelzem egyébként, hogy Ander Balázs 38 százalékot, jómagam pedig 33 százalékot értem el a körzetemben. Nem vagyunk ezzel elégedettek, de szégyenkezésre sincs okunk, önnel szemben,

aki még egyéni jelölt sem volt a 2018-as választáson, hanem vegytisztán listáról került be.

ELNÖK: Képviselő úr! Csak arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy a törvényjavaslatról beszéljen. (Dr. Apáti István: Arról beszélek!) Képviselő úr, ne vigye el a szót olyan személyes dolgokra, amelyek nem részei a törvényjavaslatnak.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Engem úgy neveltek, hogy amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisiten, amilyen a mosdó, olyan a törölköző. Én inkább elpusztulnék, mint hogy ne válaszoljak.

ELNÖK: Ne tegye, szörnyű színfolt maradna üresen! (Derűltség.)

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Úgy gondolom, hogy megfelelő választ adtam a miniszter úrnak, aki inkább azzal foglalkozzon, hogy néhány sorral már feljebb ül.

De térjünk vissza a (4) bekezdésre, a 24. § (4) bekezdésére, tisztelt képviselőtársaim! Úgy veszem észre, hogy van szándék - és ennek nagyon örülök - arra, hogy az a szöveg jelentősen módosuljon, ugyanis amin leginkább megy a huzavona köztünk, azt fel lehetne oldani például egy, a közbeszerzési törvényből vett fogalommal, a „kirívóan aránytalan ár” fogalmának beiktatásával, amit persze aztán körül is kellene írni, mert ez is egy túlságosan kiterjesztő vagy adott esetben túlzottan szűken értelmezhető gumifogalommal válhat. De az már sokkal közelebb állna ahhoz a jogalkotói szándékhoz, ami az önök szavaiból kitűnik, mert továbbra is tartom azt, hogy a forgalmi érték-becslés teljes kiiktatása óriási hiba lenne, egy indokolatlan és nagyon drasztikus korlátozása az eladó és a vevő alkufolyamatának.

Arra viszont továbbra is várnám a választ nagy tisztelettel, hogy mi a helyzet a Kecskemét-faktor kapcsán, tehát van-e bármi valóság alapja annak, amit én itt néhány perccel előbb említettem, hogy akár Matolcsy György érdekeltiségébe tartozóan, akár egyéb frontvonalbeli fideszes politikusok által erősen motivált ez a javaslat, ugyanis ezzel gyakorlatilag jelentősen lehetne csökkenteni egyébként értékes földek vételárát. Én annak szurkolok és annak örülnék, ha ebből egy szó sem lenne igaz. Tehát kivételesen olyan ellenzéki felszólalást hallanak, amikor a felszólaló annak örül, hogyha nincs igaza, mert akkor ez önöknek is könnyebb lenne. Mert ha mégis igaz valami abból, hogy egy 30 és 45 milliárd forint értékű beruházást készítenek elő, hogy a föld vételárán Matolcsy és körei jelentős pénzt spóroljanak, és ehhez adott esetben uniós forrásokat vonjanak be, az borzasztó szegényteljes lenne, hogy más egyéb spekulatív szándékokról már ne is beszéljek.

Azt továbbra is fenntartom, s erre is várnánk érdemi válaszokat ahelyett, hogy önök közül egyesek az ellenzék ellenzékének a szerepét játsszák immár közel egy évtizede, hogy mi indokolja azt, hogy a bíróságok

hatáskörét, mozgásterét, jogkörét ilyen mértékben csökkentik, szűkítik. Hiszen, ahogy az előbb elmondtam, egyetértünk azzal, én személy szerint legalábbis egyetérték azzal, hogy hibás az a bírói szemlélet, amelyik csak azt vizsgálja, hogy a 300 hektár területnagyságot elérte-e már a vevő tulajdonjogának a mértéke vagy sem, tehát ennél szélesebb körben kell vizsgálni. De ez nem azt jelenti, hogy akkor a bíróságtól a valódi jogorvoslati eszközt el kellene vonni, vagy teljes mértékben el kellene venni. Tehát lényegesen mérsékeltebb megoldással is elérhető az a cél, amelyben egyébként egyet tudok érteni önökkel.

Ezekre várnám az érdemi válaszokat és érdemi reakciókat ahelyett, hogy abba hajszoljuk bele egymást, hogy közvetlenül vagy közvetve személyeskedő irányba vinnénk el ezt a vitát, mert annak valóban a világon semmi értelme nincs. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak ismételt felszólalásra következik Fazekas Sándor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A vitában elhangzott néhány okfejtésre szeretnék reagálni. Az egyik: az LMP részéről hangzott el, de mások is nagybirtokpártiságot emlegettek itt, a tisztelt Ház falai között. Schmuck Erzsébet képviselő asszony sajnos nincs itt. Szerintem nem lehet hiteles az az LMP-s kistermelőpárti ideológia, ami mindig vissza-visszaköszön, hiszen emlékezzünk arra, hogy az LMP-ben volt egy képviselő, Sallai Róbert Benedek, aki, ha jól emlékszem, 2600 vagy 2300 hektárra adott be pályázatot különböző földpályázatokon, ami nem tekinthető egy szerény birtokfejlesztési igénynek. Igen, ez így volt, bármennyire is fáj. Ennek a fényében, mivel egy parlamenti képviselő ilyen sok földre pályázott, aligha hiteles az, hogy az LMP igazából a kis- és közepes gazdálkodók pártján állna.

Viszont a nemzeti ügyek kormánya és a Fidesz-KDNP-frakció jó néhány olyan intézkedést hozott az elmúlt években, amely a helyi termelőket, a helyi gazdálkodókat segíti, döntően azokat, akik kis vagy közepes földdel rendelkeznek. Elég itt az elővásárlási jogra gondolni, vagy a mostani földbizottságra, hiszen nincs minden településen nagyobb birtokos, és ezekben a földbizottságokban a helyi kisebb, illetve közepes termelők is szóhoz tudnak jutni.

De ha megnézzük azt, hogy az elmúlt években a gazdapiacok támogatása - ami végül is a megélhetést segíti - eredményeként mintegy 70-ről 200-ra nőtt a piacok száma, ha megnézzük azt, hogy a földhasználati maximumot csökkentette az az új földtörvény, amelynek a tárgyalása most folyik, hogy csökkentettük az agrártámogatásokat, tehát van egy olyan támogatási plafon, amit meghúzott a kormányzat, akkor ez mind-mind azt mutatja, hogy a kisebb termelők irányába történt elmozdulás, sőt az egyszerűsített agrártámogatási, területalapú támogatási igénylési rendszer is ezt a célt szolgálja.

De idekapcsolható a kézműves termékek meghatározása is, illetve az, hogy a kistermelői élelmiszerellátás mint forma elsősorban a helyi termelők részére preferált. Ez lehetővé teszi azt, hogy az általuk megtermelt javakat közvetlenül értékesítsék. 2010-ben mintegy 4700 ilyen kistermelő volt, most a számuk 17 ezer. Ennyi új munkahely, ennyi új megélhetési lehetőség nyílt meg. Egyébként a rövid ellátási láncok támogatása is zajlik. Ez egy olyan pályázat, amelybe sokan bekapcsolódtak, és más intézkedések - például a védjegy - is ezt segítik.

Apáti István képviselő úr lehet, hogy konkrétumokat mondott. Én úgy emlékszem, hogy annak idején a kolompolók között volt a földtörvénnyel kapcsolatban. Ez tényleg egy építő jellegű dolog. Nyilván majd megvizsgálja ezt a tárca, és megvizsgálja a frakciónk is, hogy mi az, ami ebből átvehető.

Azért arra szeretném csak így zárójelben felhívni a figyelmet, tisztelt képviselő úr, hogy 1990 óta, amely választáson elindultam, nem is egyen, a választópolgárok engem mindig kitüntettek a bizalmukkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki szándékozik még felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Gyórfy Balázs képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Gyórfy Balázs: Igen.)* Kíván. Parancsoljon, öné a szó.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Azt gondolom, két részre lehet bontani a hozzászólásokat, nem is a hozzászólásokat, hanem a hozzászólások tartalmát, az egyik, ami az előterjesztésről szól, a másik pedig az, amelyik általános agrárpolitikai diskurzusnak minősíthető. Kronológiai sorrendben próbálok válaszolni azokra a feltett kérdésekre, amelyeket feljegyeztem magamnak

Először is Czerván György képviselőtársamnak köszönöm a támogató hozzászólást, és köszönöm a frakció partnerségét is.

(14.00)

A következő felszólaló Steinmetz Ádám képviselőtársam volt, aki valóban abszolút korrekt szakmai alapon közelítette meg ezt a kérdést; engedje meg, hogy én is így válaszoljak önnek. Szeretném mondani, hogy nem egy fellebbezés nélküli jogkörről van szó. Itt hadd válaszoljak általánosságban is, mert több képviselő is felvetette azt, hogy miért biztosítunk kasszációs jogot a bíróságoknak. Itt utalnék Apáti képviselő úr felszólalására is, hogy valóban nagyon nagy probléma az, hogy a bíróságok abban az esetben... Mondanék konkrét példát, ami talán megmutatja azt, hogy

miért jutottunk el odáig, hogy hozzá kell nyúlni ehhez a jogszabályhoz.

Konkrét példa. Egy személy komoly vagyonhoz jutott, teljesen mindegy, milyen forrásból, és egy bizonyos területen nagyon komoly földvásárlásokat indított. Egyébként teljesen irreális áron az ottani viszonyokhoz képest, de legalábbis a helybeli gazdálkodók által fel nem érhető összegeket idéteve. Abban az esetben, ha összegyűlt neki a 300 hektár, szépen elajándékozta a gyerekének, aztán a másik gyerekének, aztán a feleségének. És amikor a helyi települési agrár-gazdasági bizottságok, a kamara megyei elnöksége azt mondta erre, hogy ez nyilvánvalóan egy felhalmozási célú földvásárlás, mert nem szól másról, mint a pénzeszköz földvagyonba történő átmentéséről, akkor azt mondták, hogy nem támogatják a földszerzést.

Az a helyzet, hogy pillanatnyilag a bíróság nem tud mást vizsgálni, azt mondta, hogy ennek az embernek nincs 300 hektár földje, itt szó sincs felhalmozási célú ingatlanszerzésről. Tehát ezért mondjuk azt, hogy ne a bíróság folytasson birtokpolitikát, hanem adjuk meg a lehetőséget az eredeti jogszabályi gondolatosság szerint a helyben élő gazdálkodóknak. Ezért van szükség erre. Egyébként fellebbezési lehetőség van, ha a jogszabálynak nem megfelelő döntést hoz a kormányhivatal. Mert a kamara is az álláspontját mondja el, és a kormányhivatal az, amelyik végül meghozza a jogi értelemben vett végső döntést, és ezt a döntést egyébként bíróság előtt lehet támadni.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt szeretném mondani, hogy az önkormányzatok vonatkozásában van egy szereptévesztés, ahogy az önkormányzatoknál is volt. Az önkormányzat nem jogosult arra, hogy szakmai alapon felülbírálja azt a döntést, amit a földbizottságként eljáró kamara megyei elnöksége hozott. Az önkormányzatnak egyetlen lehetősége volt: ha nem jogszabályszerű volt a döntés, akkor megváltoztathatta azt. Nagyon sok esetben egyébként az önkormányzatok próbáltak politikai, gazdaságpolitikai, birtokpolitikai, ha úgy tesszük, döntést hozni. Ebben az esetben természetesen mi éltünk azzal a lehetőséggel, hogy bírósághoz fordultunk.

A felszólalás többi része alapvetően talán a kamara működési elvét érintette. Képviselő úr, hadd mondjam, hogy ebben nem értünk egyet. Azon lehet vitatkozni egyébként, hogy a kamara önkéntes vagy kötelező tagsággal működjön. Azt gondolom, a kötelező tagságban óriási erő van. Egyrészt egy önkéntes kamara ilyen feladatokat, mint a földbizottság, nem tudna ellátni. Azt gondolom, így reprezentatív, és így van az a lehetősége meg mindenkinek, aki az agrárgazdaságban érintett, hogy véleményt formáljon.

Hogy hányan mennek el, azon lehet vitatkozni, ez egy nagyon szubjektív kérdés. Mert ha összehasonlítjuk egy önkormányzati vagy egy parlamenti választással, akkor soha nem fogunk olyan eredményeket

kapni. Ne felejtjük el, hogy míg az egyik helyen nagyon sok helyen lehet leadni a voksot, egy kamarai választáson nem tudunk lehetőséget biztosítani minden településen arra, hogy ott a szavazati jogukkal éljenek az emberek. Ezért azt javaslom, hogy inkább hasonlítsuk össze más agrárkamarai választásokkal. Ebben az esetben elmondhatjuk, hogy nincs okunk szégyenkezésre, hiszen ez a részvételi arány teljesen normálisnak számít más országokban is.

A tagdíj ár-érték arányában is hadd vitatkozzam önnel. Egyébként pont a kötelező tagság adta lehetőséget kihasználva indítottunk el olyan programokat, mint a jégkarmérséklő rendszer, ami csak az idei évben több tíz milliárd forint értéket óvott meg a magyar vidéknek. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a kamara tagdíjbevétele körülbelül 7 milliárd forint, akkor azt hiszem, ezzel az egy programmal teljesítettük azt az elvárást, hogy az ár-érték arány valahol legyen pariban a befizetett tagdíjjal. Azt is hadd jegyezzem meg, európai viszonylatban egyáltalán nem tűnik túlzónak az a kamarai tagdíj, amit mi Magyarországon alkalmazunk.

Egyébként megkérdeztük a kamarai választások előtt egy reprezentatív közvélemény-kutatás alkalmával, hogy mit gondolnak a kamarai tagok arról, hogy a kamara elnöke országgyűlési képviselő. A zöme, nagyon nagy többsége azt gondolta, hogy ez jó, mert az érdekérvényesítésnek ez egy jó formája. De ezt a kérdést egyébként a kamarai választásokon eldöntötték, úgyhogy ebbe nem szeretnék a továbbiakban belemenni.

Hogy visszaélünk-e ezzel a lehetőséggel, ezt nyilvánvalóan a jövőbe mutatóan, a jövőre előre nézve csak ígérni lehet. Ugyanakkor hál' istennek, van mögöttünk négy év, tisztelt képviselőtársaim, és ezt többeknek is szeretném mondani. Ebből a négy évből, azt gondolom, nem fognak tudni olyan példát hozni, ahol kimutatható lenne az, hogy akár a települési agrárgazdasági bizottságok, de legfőképpen a megyei elnökségek, amelyek földbizottságként járnak el, politikai indíttatású döntést hoztak volna. Én ilyen ügyvel nem találkoztam. Ilyen szempontból nagyon nyugodtan állok a következő időszak elé is, hiszen politikai típusú döntést soha nem hoztak. Csak azért, mert valakinek más a politikai nézete, mint mondjuk, nekem vagy bármelyik másik kamarai vezetőnek, hogy valaki ezért ne tudott volna földet venni, ilyenről nem tudok. Ha mégis van, akkor kérem, hozzá a tudomásomra, mert én nem támogatom ezt a fajta hozzáállást.

A vezérszónokiakban a következő Varga László volt. Annyit hadd jegyezzek meg egyébként itt a parlament nyilvánossága előtt, hogy a vezérszónoki felszólalásokat úgy hallgattam végig, hogy a bizottsági ülésen ezek közül a felszólalók közül az égvilágon senkivel nem találkoztam. Nem voltak jelen ezen az eseményen, tehát olyannyira fontos volt ez. Bocsánat, elnézést, bizottsági tag nem volt jelen - akkor így mondom -, Steinmetz képviselő úr késve érkezett oda; a többi vezérszónoki felszólaló vagy nem bizottsági tag,

vagy nem vett részt ezen az eseményen. Bár azt megmondom egyébként, hogy az MSZP-nek, a DK-nak és PM-nek egészen pontosan összesen nulla képviselője van a Mezőgazdasági bizottságban. Ilyen óriási jelentőséget tulajdonítanak a magyar vidéknek. Csak akkor tudnak megnyilvánulni, amikor valamilyen formában üvöltözni kell a parlamentben, és vádolni bennünket olyanokkal, aminek a valóságához nincs túl sok köze.

Varga képviselőtársamnak elmondanám azt, amit egyébként a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy én mondtam, hogy nem volt ott a felszólalók közül, aki bizottsági tag is. Tehát volt-e egyeztetés? Képviselő úr, volt egyeztetés. Azt gondolom, nem rejtettük véka alá azt a szakmai szándékot, amit most jogszabály formájában egy kodifikált anyagban a parlament elé tettünk.

Hogy mi azért dolgoznánk, hogy egy szűk kör használhassa a földet, ezt engedje meg, hogy visszatartsam. Teljesen abszurd ez a fajta hozzáállás. Gondoljuk már végig, és azt kellene eldönteni, hogy kinek akarunk egy földbirtok-politika alakításával kedvezni. Kinek az érdeke az, ha nyaklő nélkül emelkednek a földárak? A földet használó gazdálkodóknak vagy a spekulációs tőkét a mezőgazdaságba befektetni szándékozóknak? Szerintem nekünk nem lehet célunk az, hogy abszurd földáremelkedés legyen. És igen, megpróbáljuk ezeket lehetőség szerint kordában tartani, hogy lehetőséget biztosítsunk azoknak a kis- és közepes gazdálkodóknak, akik ebből szeretnének megélni, hogy hozzáférjenek ahhoz a termelési esz-közkhöz, ami az egész gazdálkodásuk alapja, nevezetesen a földhöz.

Varga képviselő úr, én nagyon nehezen élem meg azt, hogy a kamarai választás kapcsán ön ilyen kritikákat fogalmaz meg, hogy én miért vagyok a kamara vezetője. Elfelejteti azt, kérem szépen, hogy az ön volt frakciótársa a Magosszal szemben induló MOSZ listáján indult. Nem értem, ha akkor az lehetett, akkor most ez miért probléma. Azt látom nagyon sok ellenzéki képviselőtől, hogy mivel önökből nem kért a magyar vidék, van egy elemi gyűlölet önökben a magyar vidékkel, illetve a magyar vidéket képviselőikkel szemben.

Köteles László polgármester úrnak viszont innen is meg önön keresztül is szeretném üzeni, polgármester úr valószínűleg nem tájékozódott kellőképpen a jogszabály hatályát illetően. Viszont, képviselő úr, önnek talán több felelőssége van ebben. Szeretném mondani, hogy az állami földek értékesítésénél a földbizottságoknak nincs szerepük. Itt vizionálni feladatot nem kell, mert amikor az állam értékesít, akkor a földbizottságnak nincs szerepe. Úgyhogy Köteles urat tessék megnyugtatni, innen én is megpróbálok üzeni neki, hogy ez az aggodalma teljesen alaptalan, nem kell félnie ettől.

Vadai Ágnes képviselőtársunk felszólalása meglehetősen hevesre sikeredett, amit én örömmel vettem, mert legalább volt szín az előadásban. Szakmai

tartalmat viszont valamivel kevesebbet véltem felfedezni ebben. Azt gondolom, egy olyan kamarai rendszerről nyilatkozni, amikor kötelező tagság van és egy tag - egy szavazat, szerintem ennél reprezentatívabbat és ennél demokratikusabbat én nem tudok lerajzolni.

(14.10)

Segítsenek megérteni, hogy hogy tudnánk ebben előrelépni, mert én nem igazán látom, hogy hogy tudnánk ennél jobb modellt felvázolni.

Schmuck képviselő asszonynak, képviselőtársamnak a következőt szeretném mondani, amire egyébként több kormánypárti képviselő is utalt már, hogy mi a nagybirtokot képviseljük, ez egy elég extrém hozzáállás. Tehát mondjuk, személyesen engem ezzel megvádolni is egy elég abszurd kijelentés. Nem is tudom, hogy erre érdemben érdemes-e reagálni. De a következőt szeretném mondani, mert ugye, egy megnyilvánulása azért volt, hogy én a birtokkoncentrációt vizionálok, igen, viszont elfelejtette hozzátenni, hogy mi volt a mondatnak a vége.

Hiszen ha ez szóba kerül, én ezt mindig hozzáteszem: az, hogy birtokkoncentráció van, ha tetszik, ha nem tetszik, nemcsak nálunk, hanem az egész világban zajlik. Ez ellen nagyon nehezen tudunk tenni, viszont ilyenkor azt szoktam mondani, hogy igen, a birtokkoncentráció megállíthatatlanul halad. Két lehetőség van, és azt gondolom, ez az, amit elhazudni, ennek a mondatnak a második felét, komoly politikai felelősség.

Igen, koncentráció kétféleképpen mehet végbe, úgy, hogy a nagyhal megeszi a kishalat, vagy úgy, hogy a kicsik összeállnak, és úgy alakul ki egy koncentrált birtokszerkezet, hogy kialakul egy szövetkezeti, integrációs vagy egyéb más együttműködési forma. És ebben van felelősségünk, mindenkinek, kormánypárti és ellenzéki képviselőknek egyaránt, hogy a szövetkezetekért, azokért az önkéntes gazdálkodói együttműködésekért tegyünk, amelyek egyébként pont azt érik el, hogy a kicsiknek ne kelljen bedobni a törülközőt, amikor egy olyan gazdasági környezettel találkoznak, amit egyébként nagyon könnyen, nagyon rövid időn belül érezhetünk magunk körül.

Képviselő asszonynak még annyit hadd mondjak, hogy egy ügyészségi vizsgálat után, ami validálta a kamarai választási rendszert és a települési agrárgazdasági bizottságoknak a választását, szeretném elmondani, hogy 12 ezer embert választottunk meg, úgy, hogy helyben voltak a választások. Tehát nem gondolhatják komolyan, hogy 12 ezer ember megválasztását mi politikai alapon bonyolítottuk le! Ez egy egészen abszurd megnyilvánulás, ezt hadd utasítsam vissza.

Apáti képviselő úr földérték-meghatározásával kapcsolatban a hozamérték vonatkozásában tett megnyilvánulásához: valóban, személyesen mi erről beszélünk, és szeretném megnyugtatni képviselő urat,

hogy nem az a szándék, hogy eltérítsük a piaci viszonyoktól a földbirtok-politikában az árakat. Hanem egész egyszerűen, mondok egy példát, amivel szeretném érzékeltetni, hogy miért gondoljuk azt, hogy a hozamnak, hogy egy termőföld mire képes, igenis meg kell jelennie nem kizárólagosan, de valamilyen szempontként ebben az értékelésben.

Tegyünk fel egy olyan helyzetet, amikor akár egy Velencei-tavi, akár egy Balaton-felvidéki szőlőt szeretne megvásárolni egy gazdálkodó, de ha nem szőlőként tekint rá valaki, hanem mondjuk, egy panorámas ingatlanként, akkor onnantól kezdve már nem egy súlycsoportban lévő felek versenyeznek, mert az egyik egy panorámas telket lát benne, a másik pedig egy szőlőültetvényt. És a szőlőnek nyilván ilyen szempontból van egy hozama, ami meghatározza, hogy mi az az érték, amit ezért a földért ki lehet fizetni.

Adjuk meg a lehetőséget arra, hogy az önkormányzat természetesen belterületbe sorolhatja, és egyéb más ilyen feladatokat ellátva változtathatja a településrendezési terven keresztül a struktúráját, de ezt ne ilyen fű alatti megoldásokkal segítsük, hanem inkább vessünk ennek gátat. Az önkormányzatnak más megoldása van, ha valamilyen területet szeretne építési ingatlanba tenni, de aki szőlőt szeretne azon továbbra is művelni, azt ne fozzuk meg ettől a lehetőségtől.

Képviselő úr, a gazdák segítése a célunk, efelől szeretném önt biztosítani, és várjuk a módosítókat, mert nem hisszük azt, hogy zsebünkben a bölcsek köve. Ha van olyan javaslata, ami az eredeti célokat alátámasztja, akkor örömmel fogadjuk be őket. Nem a leírt szövegben, hanem a cél elérésében vagyunk elkötelezettek.

Azokat a konteókat, amiket itt felvázolt, azokat én még nem hallottam, izgalommal hallgattam. Tehát sem a nemzeti bankos, sem a BMW-s sztorival én még nem találkoztam, úgyhogy, ha önnek ez garancia, hogy én még erről nem hallottam, akkor ezt a garanciát én önnek most itt a parlament nyilvánossága előtt megadnám.

Az almaföld vonatkozásában szeretném felhívni a figyelmét, hogy sajnos nem tudjuk ugyanolyan eszközökkel védeni az almatermelőket, mint mondjuk, a termőföldet, hiszen a föld az Európai Unió jogrendszerén belül is egy sajátos, speciális, korlátos forgalom alá vetett jószág, míg az alma egy más kategória. Tehát itt kérjük, hogy ne várja el tőlünk azt, hogy ezt a kettőt egyformán kezeljük, mert még ha erre szándék volna, akkor sem tudnánk megtenni.

Ander Balázs képviselőtársamnak annyit mondanék, hogy azért, mert hangosan mond valamit, nem lesz igaza. Viszont volt egy dolog, amiben egyetérttem a felszólalásában, hogy képviselő úr, ehhez ön nem ért. És ezt ne vegye sértésnek, én sem értek, mondjuk, az egészségügyhöz, én sem értek egyébként akár az atomenergiához.

De elhiszem egyébként, Magyar képviselőtársamat azért nem mint egy axiómafogalmazót hozzuk

ide, én elfogadom, tisztellem az ő véleményét, de attól függetlenül nem gondolom, hogy amit ő mond, az a megkérdőjelezhetetlen valóság.

Az, hogy a nagyüzem foglalkoztasson több embert, azzal egyetértünk, és ha megnézzük, a kormányzati intézkedések ebbe az irányba hatnak. Meg kell nézni, hogy a SAPS-támogatások kifizetésénél meg egyáltalán, hogy mennyi támogatást vagy mekkora földet használhat egy-egy nagybirtok, ebben azért jól látszik az a kormányzati szándék, ami egyébként teljesen egybecseng azzal, amit ön is mondott.

Az NFA-val kapcsolatban még egy gondolat: az NFA nem vásárol földet, ezt szeretném mondani önnek. Tehát úgy, hogy odamegy, és vásárol földet, ez az NFA-nak alapvetően nem az elsődleges feladata. Az NFA feladata az, hogy ha elővásárlási jogosultként úgy látja, hogy itt olyan személy vagy olyan érdekkör szerez tulajdont, amit ő nem támogat, mert nem egyezik a birtokpolitikai célokkal, akkor ő ugyanazon az áron, mint ami a szerződésben bent van, mivel abszolút első helyen szerepel az elővásárlási sorban, élhet az elővásárlási jogával. Azt gondolom, hogy ezzel kapcsolatban nem követtünk el hibát, amikor a földtörvénybe ezt beletettük, én ezt most a mai napig is tartom, hogy ez egy nagyon helyes döntés volt. Az államnak az abszolút elővásárlási jogát megadtuk.

Tisztelt Képviselőtársak! Fazekas és Jakab képviselő uraknak köszönöm a támogató szavakat az előterjesztők nevében is. Azt gondolom, hogy nagyon sok szempontból megvilágították azt, amit én is próbáltam pontszerűen kifejtetni. Természetesen nagyon hosszan lehetne még vitázni, de talán maga a jogszabály-módosítás, ami itt most előttünk fekszik, az hosszabb zárszót nem igényel.

Annyit még tényleg utolsó gondolat gyanánt, hogy amennyiben van olyan szakmai javaslatuk, amit szeretnének megvitatni velünk a részletes vita keretein belül, akkor azokat tegyék meg a módosítók benyújtási határideje előtt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek az agrárgazdaság versenyképességével összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Györffy Balázs, Font Sándor és Jakab István, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés a T/3637. számon a parlament informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Györffy Balázs úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

GYÖRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy az előző napirendi pontnál említettem, két törvénymódosító csomagot készítettünk elő, és a földforgalmi javaslatok mellett az agrárium sze-

replóinek versenyképességét javító törvénymódosításokat is kezdeményeztünk. Itt a következő törvényeket érintik a javaslatcsomag egyes részei: elsőként a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvényt, aztán a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvényt, a vízi társulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvényt, a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvényt, illetve a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvényt.

A javaslat régi szabályozási hiányt pótol azzal, hogy szabályozott keretek közé emeli a védett állatok, mint például a vadludak által okozott károk megtérítését. Eddig ezen fajok esetében a természetvédelmi hatóságnak kellett gondoskodni a riasztásról, befogásról, gyérítésről, azonban nem volt meghatározva rendelkezés arra nézve, hogy ki viseli a kárt, ha ez elmarad. A javaslat abból indul ki, hogy az egyes állatfajok védettség alá helyezése nyomós közérdek, és az elrendelés jogalapja az állam közhatalmi funkcióból ered. Ha pedig az állam egyik szerve nem vagy nem megfelelően látja el a feladatait, és amiatt következik be a károkozás, a hatóságnak kártalanítást kell fizetnie a károsultnak.

A javaslat tükrözi azt a célt, miszerint a természeti környezet védelméért való felelősséget megfelelő módon ki kell egyensúlyozni az egyén és a közösség között. 2015-ben elfogadtuk az új vadászati törvényt, amely megoldásokat adott a vadgazdálkodást érintő alapvető kihívásokra. Az azóta eltelt időszak gyakorlati tapasztalatai azonban indokoltá tették a jogszabály finomhangolását.

(14.20)

A törvényjavaslat módosítja a törvény hatályát azzal, hogy csak a vadászterületnek minősülő területre és a természetes környezetben, vadon élő vadfajra terjed ki a törvény hatálya. A javaslat a gyakorlati igények alapján lehetővé teszi a vadgazdálkodási tájegység határának módosítását az üzemtervi időszak lejártakor, valamint a vadászatra jogosultak együttes kezdeményezése alapján az üzemtervi időszakon belül is.

Okafogyottá vált mostanra viszont és az eljárásokat lassítja, hogy a vadászterület ismételt haszonbérbe adása esetén a haszonbérlet előhaszonbérleti jog illeti meg, így ez a lehetőség a jövőre nézve megszűnik. Szintén az életszerűséget szolgálja az a módosítás, miszerint a biztosítandó vadkár alap összegét csökkenteni lehet azon összeggel, amelyet az adott vadászati év október utolsó napjáig vadkárért már ténylegesen kifizettek.

A módosítás kiterjed a vízgazdálkodási társulások küldöttgyűlései által 2012. december 27. előtt meghatározott fizetési kötelezettségekre. A jövőben ilyen kötelezettségek teljesítését csak a közgyűlési szinten elrendelt határozat alapján lehet majd követelni.

A szakképzési törvény módosítását az OKJ egy korábbi átalakítása teszi szükségessé: az erdészeti és vadgazdálkodási technikus szakképesítés különvált, van most már erdésztechnikus és vadgazdálkodási technikus szakképesítés is.

Az agrárkamara törvényt érintő javaslat tartalmazza a jövőben ellátandó új szolgáltatásokat, mint például a digitális agrárakadémia működtetését, a helyi földbizottsági feladatok és a mezőgazdasági és az erdészeti gépkezelői jogosítvány megszerzésével összefüggő feladatok ellátását. Ezenkívül a korábbi tapasztalatok tükrében módosulnak a kamarai választásokkal kapcsolatos, valamint az adatszolgáltatást érintő szabályok. Utóbbi lehetővé teszi például az őstermelők proaktív értesítését bizonyos határidők lejárta előtt.

Az ismertetett témák mind előmozdíthatják a hazai agrárium fejlődését, így kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ahogy az előterjesztőtől hallottuk, ennek a törvénynek is egy fontos tárgyalási szakaszába jutottunk. Az előttünk álló törvényjavaslatról nem szívesen, de mégis azt mondjuk, hogy tipikus salátatörvény, amely külön-külön néha apróságnak tekinthető kérdésekkel foglalkozik, de ha azokat egy javaslatba foglaljuk, mégis rendkívül fontosak, és az ágazat különböző törvényeinél meghatározóak is lehetnek, sőt kimondottan azokká is válnak. Éppen ezért néhány gondolatban szeretném a törvénnyel kapcsolatban a kormány álláspontját elmondani.

A természet védelméről szóló törvény módosítása feloldja azt az áldatlan állapotot, hogy a gazdálkodó maga köteles a természetvédelem finanszírozását átvállalni az államtól, amikor valamely védett állat által okozott kárt túrni köteles, mert a természetvédelmi hatóság valós és méltányolandó természetvédelmi szempontból nem járul hozzá a károkozó állatok gyérítéséhez. Helyes tehát, hogy ilyenkor az állam megfelelő kompenzációt fizessen a károsult gazdáknak.

Másik fontos kérdéskör a víztársulatokról szóló törvény, amely egy eléggé... - több évvel ezelőtt, mondhatnám azt, számtalan alkalommal már megbeszéltük, átbeszéltük ennek a törvénynek a jelentőségét, de mindig vannak benne olyan kérdések, amelyeket le kell zárni, az élethez igazítani, és a víztársulati hozzájárulás fizetésének az ügye is lezáratlan kérés.

Az Országgyűlés a 2011. és 2012. években már törvényben rögzítette, hogy a fizetési kötelezettség előírásához közgyűlési döntés szükséges, hiszen pusz-

tán küldöttgyűléssel vagy elnökségi döntéssel megállapítva sérülne az egyes gazdák joga vagy hogy kifejt-hessék ellenérveiket a döntést megelőző vita során. Ugyanakkor a folyamatban lévő, akár határozatlan időre előírt kötelezettségek kivezetéséről is indokolt rendelkezni, amit jelen javaslat rendez.

További fontos téma a vadgazdálkodási tájegységek határainak ütemtervi időszakon belüli korrekciója, erről az előterjesztő is szólt már, vagy a vadkáralap működésének pontosítása. Ez utóbbi vonatkozásában észszerű, hogy a már év közben kifizetett kártérítések összegét ne kelljen még egyszer megképezni a vadkáralap novemberi feltöltésekor; ez is egy gyakorlati kérdés.

Végezetül pedig a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara működését szabályozó törvény vonatkozásában tett javaslatokról kijelenthető, hogy ezeket is és ezt a kérdéskört is a kormány támogatja úgy, ahogy az előbb említett néhány kérdéskört szintén.

Kérem a tisztelt képviselőtársaim hozzászólásait, illetve később pedig a támogató szavazatukat a törvény elfogadásához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Czerván György képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CZERVÁN GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak nagyon röviden, hiszen az előttem szólók részletesen indokolták az előterjesztést.

Az egyes törvényeknek az agrárgazdaság versenyképességével összefüggő módosításának lényege, hogy a megnyitott törvényeknél a törvény életbelé- pése óta eltelt időszakban tapasztalható, gyakorlat által megmutatott kérdésekre választ adjunk, illetve az eljárásrendeket finomítsuk.

A tervezet olvasatakor látható, hogy nem átfogó, sok törvényi helyet megnyitó indítványról van szó, hanem mindösszesen öt törvény kerül megnyitásra, és a vad védelméről, valamint az agrárkamaráról szóló törvényjavaslatnál kerül sor több szakasz megnyitására. Ennek megfelelően mindösszesen néhány mondatban indoklom, hogy miért ért egyet a Fidesz és a KDNP frakciója ezzel az előterjesztéssel.

A természetvédelemről szóló törvénnyel azt szabályozza az előterjesztő, hogy a védett állatok által okozott kárt is meg kell téríteni, mégpedig a természetvédelmi hatóságnak, ami triviálisnak tűnik, hiszen egy gazdálkodó szenvedett kárt, és a védett állat mivolta miatt még nem is tudott védekezni ellene.

A vadászatról szóló törvény megnyitásának lényege, hogy a vadgazdálkodási tájegység határainak módosítását az ütemtervi időszak lejártakor, valamint a vadászatra jogosultak együttes kezdeményezése alapján az ütemtervi időszakon belül is lehetővé teszi.

A vízi társulatokról szóló törvény megnyitásával azt kezdeményezi az előterjesztő, hogy a tagok felé kiírt díjfizetést csak közgyűlési határozattal és ne küldöttgyűlési határozattal lehessen elrendelni.

A szakképzési törvényről arra reflektál az előterjesztő, hogy az erdészeti és vadgazdálkodási technikus szakképesítés különvált erdésztechnikus és vadgazdálkodási technikus szakképesítésre.

Az agrárkamarról szóló törvényről pedig eljárási rendet egyértelművé tevő indítványt terjeszt elő az előterjesztő.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, valamennyi frakciót, képviselőtársamat, hogy az előterjesztést, ugyanúgy, mint a Fidesz frakciója, támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdem lassan úgy érezni magam, mint Rétvári Bence államtitkár úr az A hét hétfőn, rendszeresen kell felállnia és szólania. Bár új képviselőként nem vagyok ehhez hozzászokva, elég sok törvényhez kell most hozzászólnom, ráadásul ezt szakmai igényességgel kívánom megtenni, úgyhogy elnézésüket kérem, ha többször bele fogok pillantani a jegyzeteimbe, mert egy bizonyos szint fölött már ez szükséges.

Az előttünk fekvő T/3637. számú törvényjavaslat szintén több jogszabályt kíván módosítani. A természet védelméről szóló jogszabály módosítása, ahogy az előbb államtitkár úr is elmondta, felolvasta, teljesen logikus és észszerű. Ugyanígy észszerűnek és támogathatónak tartjuk a víztársulatokról szóló törvény módosításának (1) bekezdését, amely azt eredményezi, hogy egy ilyen közgyűlésen a képviselő legfeljebb öt tagot képviselhet maga helyett megfelelő alakisággal bíró meghatalmazások birtokában.

(14.30)

Én magam voltam olyan vízitársulati közgyűlésen, ahol egy személy, ha jól emlékszem, 64 embert képviselt, illetőleg egy szűk csoport képviselt egy bizonyos többséget, és a megjelentek jelentős többsége kisebbségben maradt ezek miatt a meghatalmazások miatt. Én úgy gondolom, hogy ez számos visszaélésre adhatott okot, és örülök, hogy szándék van ennek a megváltoztatására.

Azt viszont nem igazán értjük, és a jelen formájában nem támogatható, idézem: „a tag által a 2012. december 27. napját megelőzően hozott küldöttgyűlési határozat alapján a társulat részére már teljesített fizetés nem követelhető vissza”, és ezt természetesen

a folyamatban lévő bírósági, valamint végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell - utal erre a jogszabály. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy Magyarországon az általános elévülési idő öt év, ugyan ennek megfelel ez a jogszabály, de azért itt elő kell adnom azt is, hogy egy ilyen társulatnál, ahol zömében csatornaberuházásokról szó, ez nem öt év alatt zajlik le, tehát a tagok első anyagi hozzájárulása, ami rendszerint megelőzi a tervezésnek az időszakát is, illetőleg lefolytatva a tervezést, a különböző egyeztetéseket, sok esetben több önkormányzat társul ilyenkor, és végez el egy adott, több tíz milliárd forintos nagyságrendű, akár ilyen nagyságrendű beruházásokat is, ez számos egyeztetési és tervezési szakaszt is érint. Hogy itt példát mondjak: a Budakeszin és Érden megvalósult ilyen fejlesztések 12 évig tartottak.

Arra is szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy 2007-ben az állami támogatás mértéke még az ilyen beruházásoknál, az ilyen fejlesztéseknél 65 százalék volt, aztán szépen az évek haladtával ez folyamatosan bővült előbb 85, aztán 95 százalékra, és végül a teljes állami támogatást is lehetett kérni, amit egyébként üdvözlünk, és ez egy nagyon jó dolog, hogy az embereknek nem kerül pénzébe vagy kevesebb pénzébe kerül az életminőségüket alapvetően meghatározó csatornák, csatornaberuházás, illetve a települések fejlődését szolgáló infrastrukturális beruházás, viszont azok a befizetett összegek, amelyek ilyen módon, úgy gondoljuk, és nemcsak mi, hanem a tagok is úgy gondolják, hogy mivel az állam ezt később finanszírozta, úgy gondolják, hogy ezeket az összegeket szeretnék visszakapni.

Egy példát mondanék, a Somogy megyei Nagybjom esetét, ahol szintén ez fordult elő: többen befizették a tagi hozzájárulásukat, természetesen voltak, akik nem, de aztán a végén ebből egyfajta káosz alakult ki, sem rendes elszámolás, sem pedig az összegek visszafizetése nem történt meg, és nekünk az a határozott álláspontunk, hogy ezekkel a pénzekkel el kell számolni, és nem lehet például más felújítási alapba, nemegyszer, mondjuk, útfelújításra elkölteni, ami szintén egy hasznos cél egy önkormányzat életében, de az emberek ezt a pénzt nem arra adták. Úgyhogy úgy gondolom, hogy ez így ebben a formában nem elfogadható.

Rátérnék a következő jogszabályra, amely a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szól - ebben a tervezetben talán ez a jogszabály módosul a leginkább. Egypár dolgot kiemelnék, észrevételeznék, illetőleg lennének kérdéseim is majd a tárgyalás során.

A tájegységhatárokat 2016-ban rohammódon és általában nem pontosan határozták, húzták meg. Ezek a sokszögletek ritkán fedik teljesen az adott ingatlanok helyrajzi szám szerinti határát. Példának okáért elmondom, hogy ott, ahol a Marcal folyó lenne az észszerű és természetes tájegységi határ, van, ahol a meghatározott térképi határ átnyúlik a túlpartra - úgy gondolom, szükség van ennek a javítására és felülvizsgálatára, tehát ez teljesen észszerű.

Kérem azonban az előterjesztőt - az előterjesztők közül most Győrffy Balázs képviselőtársamat látom a teremben -, hogy nyugtasson meg arról, illetve nemcsak engem, hanem másokat is, vadgazdálkodókat, hogy ez a jelen módosítás az előbb általam említett észszerű esetet kivéve önkényesen nem fogja átírni a későbbiek folyamán a tájegységi határokat és ezáltal a vadászterületek határát is, ugyanis véleményem szerint a 2016-ban húsz évre megszerzett jogokat elvenni vagy korlátozni törvényellenes, alkotmányellenes lenne.

Továbbmegyek: „A vadászati jog gyakorlásának minősül, ha a vadászatra jogosult... saját tulajdonában álló vadászterületén vagy az általa hasznabérelt vadászterületen saját maga vadászik”, ez is egy fontos és észszerű változtatás, ily módon gazdasági társaságok is folytathatnak bérvadászatot. Ez egyébként szerintem teljesen életszerű a mai viszonyok között.

Szintén továbbmennék, úgy is kezdeném, hogy hallelujá: a földtulajdonosi gyűlés összehívásának körülményei pozitív irányba változtak. Mít értünk ez alatt? Idézek a jogszabályból: „Joghatás a vadászati hatóság központi elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján való közzétételhez fűződik. A hirdetményt a kezdeményezőnek - tájékoztató jelleggel - minden érintett település önkormányzati hirdetőtáblájára is ki kell függeszteni.” Konkrétabban miről beszélünk? Tehát csak és kizárólag a hatóságnál kifüggesztett hirdetményhez fűződik majd a jövőben joghatás, és talán vége annak a kornak, hogy kötelező módon kelljen kifüggeszteni önkormányzati hirdetőtáblákra ezeket a tulajdonosi gyűlést összehívó hirdetményeket. Ezt azért tartottam szükségesnek kiemelni, mert rendkívül pozitív eleme ennek a törvénymódosító csomagnak, ugyanis az elmúlt időszakban sok bonyodalom volt abból, hogy értelemszerűen ellenérdekű felek letépték ezeket a hirdetményeket a hirdetőtábláról, nyilván teljes rosszindulattal. Illetőleg technikai okai is voltak, tehát egy nagyobb vadászterület esetében nemegyszer több, van, ahol példának okáért akár 12 település önkormányzatára kell egy időben, egy napon eljuttatni ezeket a hirdetményeket.

Egy érdekes kérdés: szintén a vadászoknak jó hír, abszolút lehet látni a jó szándékot és az előterjesztőnek tényleg a tapasztalatát, és úgy gondolom, hogy meghallgatták a vadászok kéréseit azáltal, hogy: „A vadkár megtérítésére az köteles, aki a kárt okozó vadfajjal vadgazdálkodási tevékenységet folytat és annak vadászatára jogosult, valamint akinek vadászterületén a károkozás bekövetkezett.” Na most, többi képviselőtársamnak mondom, hogy a lényeg nem itt van, hanem a lényeg ott van, hogy mi volt korábban, vagy hogy mi van a jelenlegi szabályozásban, ugyanis a javaslat szerint a jelenlegi törvényszövegből törölve lett az úgynevezett vadkiváltás intézménye. Fontosnak tartom elmondani, hogy belterületen nem lehet vadászatot folytatni, ezért aztán teljesen észszerű és indokolt, hogy a belterületen vadak által okozott kárt - gondoljunk csak itt a falusi kertekre - milyen alapon kérjük számon a vadásztársaságon, hiszen puskával nem is lehet még csak belépni sem közútra

vagy belterületre, nemhogy még azt használni a falvakban, illetőleg a településeinken.

A vadásztársaságnak ez kétségkívül jó, de mi lesz Mari néni és Laci bácsi krumplijával, mi lesz azzal a terménnyel, amit a vaddisznók túrnak ki a kertjeikből? Hogyha belterületen keletkezik a vad által okozott kár, akkor ki lesz a felelős ezért, és ki fogja azt megtéríteni? A jelen módosításban ugyanis nem látom ennek a szabályozását, ezért kérem az előterjesztőt, hogy adjon megnyugtató választ erre a kérdésre, mert előreláthatóan nagyon sok probléma lesz ebből a felelősségi körből.

(14.40)

Akkor folytatom a 12. §-sal: igazából a Vtv. 100. §-ának (1) bekezdésében a korlátozott látási viszonyok mellett végzett vadászat rendjének a különös szabályait majd itt felhatalmazás alapján a miniszter rendeletben fogja meghatározni. De szólok egyébként államtitkár úrhoz is, hogy ez mit jelent a gyakorlatban. Kérem önöket, hogy ezt fejtsék ki bővebben, lehet, hogy itt ködös időjárásról van szó, tehát mire számíthatunk, mert így nem nevezhető konkrétan ez a megfogalmazás, illetőleg azt is, hogy miért kellett ezt a módosítást belevenni a szövegbe. Kérem, segítsenek a könnyebb megértésben.

Az előhaszonbérleti jogok elvételének esete: ezt is ki merem mondani, hogy nem mindenki számára kedvező. Eddig ugyanis ez a jogintézmény védte a hosszú évek vagy akár évtizedek óta jogszerűen vadgazdálkodó társaságokat. Mire gondolok itt? Akik megfizették a tulajdonosoknak a jogszerűen járó és a haszonbérletben lefektetett haszonbérleti díjat, illetőleg helytálltak rendszeresen a vadkárokért is, eddig az ő érdekeiket védte ez a jogintézmény, az előhaszonbérleti jog, a közeli jövőben pedig számíthatunk arra, hogy elsősorban a most lejáró haszonbérlettel bíró területeknek a jelentős, döntő része olyan vadászterület, aminek földterületei állami tulajdonban vannak, és vélhetően azért, mivel ezt az előhaszonbérletet elvesztik az itt gazdálkodók, ők lesznek ennek a módosításnak a kárvallottjai. Bár hozzáteszem, hogy ők is természetesen beadhatnak majd ajánlatot a földtulajdonosoknak, és az is igaz, hogy a földtulajdonosi közösségnek nem feltétlenül kötelező az anyagilag legjobb ajánlatot elfogadni. Tehát úgy gondolom, hogy a korábbi években megfelelően gazdálkodó társaság, egyesület vagy akár más vadászatra jogosultnak az addigi tevékenysége egy kellő referencia tud lenni.

Úgyhogy én itt be is fejezném. Én köszönöm a figyelmüket, és akkor kíváncsisággal várom majd a választ a feltett kérdésekre, akár a vita során vagy akár a zárszóban. Előre is köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Győrfy Balázs képviselőtársammal komoly praxisunk van abban, hogy elvitázzunk itt az előterjesztések előtt arról, hogy milyen megfelelő volt egy-egy társadalmi egyeztetés. Valószínűleg mást gondolunk erről a kérdésről. Én ugyanezt a vitát újra nem folytatnám le, mindenestre valószínűleg az, hogy tudható önmagáról, hogy mi a szándékuk, vagy hogy egy jogszabályi előírásoknak megfelelő társadalmi egyeztetés lezajlik-e, az szerintem két külön dolog. De ezt itt rövidre zárom, mert azt gondolom, hogy ezt lefolytattuk az előző napirendnél jó hosszan.

Azonban az előterjesztői válaszában az előbb felvetett valamit, ami, azt gondolom, hogy általában is érinti itt a Ház munkáját és az agrárgazdálkodással, a mezőgazdasággal, a vidékfejlesztéssel kapcsolatos jogszabályok kapcsán a frakciónk munkáját. Felvette, hogy nem tudott delegálni tagot, nincs helye az MSZP-nek a Mezőgazdasági bizottságban. Sok kényszer okán állt elő ez a helyzet, és számunkra ez nem jó, tehát nem szerencsés. Ennek kapcsán én állandó meghívottként delegált lettem a Mezőgazdasági bizottságban, részt veszek a bizottság munkájában. Tudja jól, képviselőtársam, hogy ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a szavazásban való részvételen kívül gyakorlatilag mindenféle jogosultsággal rendelkezem. Ott is vagyok rendszeresen az üléseken, hozzá is szólok. Megjegyzem, hogy néhány kormányparti képviselőtársunknál többet vagyok ott és többet szólok hozzá, tehát ez egy ilyen helyzet. Ugyanakkor úgy láttam önön is, hogy az ön számára sem kielégítő így a vita, adott esetben a bizottsági üléseken vagy itt. Én kérném a segítségét. Ugyanis abban maradt a Házbizottság néhány héttel ezelőtt, hogy ezt a politikai megállapodást, ami kötött, felül fogják vizsgálni a frakciók. Sok pontján nem jó, egyébként pedig alapvetően is változtak meg frakció-összetételek, itt több frakciónak az összetétele is az elmúlt hónapokban, tehát egy újragondolásra érett ez a megállapodás.

Ezek után ez bejött itt rajtaütésszerűen a tegnapi napon, nyilván ebben sok a személyi kérdés ezt megelőzően. Ennek kapcsán csak tartózkodni tudtunk, de változatlanul szeretnénk tagot delegálni a mezőgazdasági ügyekkel foglalkozó szakbizottságba. Azt gondoljuk, hogy erre egyébként minden feljogosít minket, segítsen abban, hogy ezt a megállapodást, a frakciók közötti megállapodást újra lehessen gondolni, akkor, azt hiszem, hogy még építőbb jellegű vitákat tudnánk ott folytatni. De megjegyzem: mint ahogy el is ismerte, hogy ott voltam a bizottsági ülésen az előző napirendnél is, és hozzá is szóltam egyébként kétszer is. Azt szeretném mondani, hogy a szavazáson kívül természetesen ott mindenben részt veszek, és a frakciónk eggyel magasabb szinten tudja ezt a munkát folytatni, hogyha ez a megállapodás újragondolásra kerül.

Azt gondolom, hogy nagyon sok mindent elmondott Steinmetz Ádám az előzőekben. Itt változatlanul

egy salátatörvényről beszélünk öt törvény kapcsán. Volt egy diszkrét bája annak, hogy az államtitkár úr is ezzel kezdte, hogy salátatörvény. Nem feltétlenül eretnek dolog az persze, hogy valami salátatörvény, a baj azzal van, hogyha olyan eltérő irányú módosításokat tartalmaz, ami, mondjuk, teljesen más szavazási magatartást váltana ki az ellenzéki képviselők részéről egy-egy ügy kapcsán. Ez részben most is így van persze, nagyon sok előremutató dolgot felsorolt Steinmetz Ádám, én az idő előrehaladtával ezekre nem térnék ki. Természetesen mi is találtunk ilyeneket, azonban szerintünk az alapprobléma az, hogy a természetvédelmi hatóság és a gazdálkodók érdekeinek egyfajta szembeállítás történik meg az előterjesztés kapcsán.

Volt szakértő, aki már-már lex Mészárosnak is nevezte a törvényjavaslatot, mert itt lexeket mondtunk eddig is, már volt lex Semjén meg lex Áder. Itt tulajdonképpen a békési vadászterületek kapcsán került fel ez a történet, a vadgazdálkodási tájegységek határa az üzemtervi időszakon belül is módosítható a vadászatra jogosultak kezdeményezésére. Nyilván itt egy konkrét eset kapcsán került ez fel. Egyébként pedig ennek a konkrét javaslatnak, ennek a lehetőségnek nem sok köze van a mezőgazdaság versenyképességéhez. Az előbb már utalt rá az előterjesztő, hogy túl élénk a fantáziája az ellenzéki képviselőknek. Legyen így, de azért - hogy mondjam - komoly a tapasztalatunk is az elmúlt évek tekintetében, hogy a jogalkotási szándék nem mindig értékalapú az önk részéről, hanem mondjuk úgy, hogy a legtöbbször érdekalapú.

Akkor csak néhány rövid példát mondanék: itt a természetvédelmi hatóság, tehát a természetvédelmi érdeket és a gazdálkodók érdekei között ilyen optimumot kellene megtalálni. Valószínűleg ez lenne egy kormányzati feladat is, mondjuk, adott esetben a gazdálkodót anyagilag érdekeltté tenni az élőhely és a védett fajok megőrzésében. Ez egy nemes cél lenne, és hogyha ilyen célok határoznák meg egy-egy ilyen előterjesztés elkészültét, akkor ez mindenképpen támogatható lenne. Itt szerintem az optimum nem jól került meghatározásra. Van olyan, ami a gazdálkodók érdekeivel ellentétes kitétel, és van olyan, ami egyébként a természetvédelmi garanciákat gyengíti. Mondok egy ilyen például az utóbbira: a vadászterületre meghatározott legkisebb vadlétszám, aminek a megőrzését garantálni kell, ez kikerül, ez gyengítheti a természetvédelmi garanciákat. Lehet azt mondani, hogy legyünk jóhiszeműek, de végül is mégiscsak ilyen garanciákat gyengít.

Megjegyzem, hogy például pont a kúttörvény - ma már hivatkoztam rá, most már használjuk így a kifejezést, elterjedt így - kapcsán is például a köztársasági elnök aggálya, majd az Alkotmánybíróság véleménye is az volt, hogy nem lehet ezekből a természetvédelmi garanciákból a jövő nemzedékek érdekében visszalépni. Szerintem ez is egyfajta visszalépés.

Most, hogy az alkotmányossági problémának milyen fokát jelenti, az lehetne vita tárgya, de ezt vissza lépésnek lehet tekinteni.

Felmerül a kérdés, hogy hogyan járna ez egy alkotmánybíróági próbán, az alkotmányosság próbáját kiállná-e.

(14.50)

Itt van az, hogy akinek a vadászterületéről a kárt okozó vad származik, az már nem köteles vadkárt téríteni. Ez egyébként a mezőgazdaságnak egyfajta hátrány mégiscsak ilyen értelemben. És van benne egy rendelkezés, amely csökkenti a vadkáralap fedezetét, ez is hátrányos a mezőgazdaság számára. Tehát úgy sikerült tulajdonképpen összerakni ezt az előterjesztést ezekben a kérdésekben, és persze sok előremutató dolog van, ezek már elhangzottak, nem fogom ismételtetni, de azt tudom mondani, hogy itt tulajdonképpen természetvédelmi aggályok is felvethetők, meg a gazdálkodók szempontjából is felvethetők aggályok. Ezek a kérdések mindenképpen rendezésre várnak.

(A jegyzői székben dr. Varga Lászlót Szávay István váltja fel.)

Általában véve még arra hadd térjek már ki, ha egy jogszabály-módosító csomagnak és salátatörvénynek az a címe, hogy „Egyes törvényeknek az agrárgazdaság versenyképességével összefüggő módosításáról”, akkor azért az ilyen, részben parciális elemeket tartalmazó módosításon túl egy átfogó dologra gondolna az ember, és majd mindjárt világossá teszem, hogy mire gondolok. Sokszor beszélt miniszterelnök úr is meg mások önök közül arról, hogy a magyar agrárgazdaság 20 millió ember ellátására lenne alkalmas. Egyébként ez, amilyen szakértővel én erről beszéltem vagy amilyen munkákat olvastam, így van, tehát ez tényleg egy nagyon komoly össznemzeti érték, 10 millió itt élő értéke, és azt gondolom, hogy ezt jól kellene használni. Ha versenyképességről beszélünk, akkor szerintem arról beszélünk, hogy olyan dolgokat, olyan ügyeket tegyünk az asztalra, olyan jogszabályokat fogadjunk el, ami efelé visz minket, tehát hogy menjünk előre ebbe az irányba, hogy minden több ember ellátására képes hely legyen a hazánk. Ma a felét sem teljesítjük ennek az előttünk álló lehetőségnek.

Amikor ilyen versenyképességi kérdéseket nézünk, akkor biztos többet vár az ellenzék és az ország lakossága is annál, hogy - bocsánat - adjunk oda a kamarának minél több jogosultságot, és akkor majd minden rendben lesz, meg tegyünk asztalra ilyen parciális érdekeket. Ennél többet várunk. Mondok egy példát: szerintem, ha egy normális vízgazdálkodás lenne ebben az országban - és mondom ezt akkor, amikor évszázados rekordokat megdöntő aszály sújtotta a hazánkat -, és ma is hallottuk, hogy meg kell fogni a vizet, halljuk ezt évek óta, és tényleg meg kell

fogni a vizet, csak mik a konkrét lépések ebben a tekintetben? Ma nagyjából százezer hektár öntözött terület van ebben az országban, 200 ezer hektár volt nem is olyan rég - ez egy óriási feszültség, a kettő közötti különbség szerintem -, és lehetőség lenne a víz megfelelő megtartásával sok szakértő szerint 500 ezer hektár öntözött terület kialakítására is itt a hazánkban. Bólogatnak itt fideszes képviselőtársaim is, például Czerván képviselőtársam. Köszönöm, hogy ebben egyetértünk, hogy hasonlóan látjuk, ezek tényleg objektív dolgok és számok.

Azt hiszem, ha semmi mással nem foglalkozna egy-egy ilyen előterjesztés, csak annak a lehetőségnek a vizsgálatával, hogy hogy tudjuk az öntözött területek arányát növelni, hogy tudunk tartani az 500 ezer hektárhoz vagy legalább elérni újra a 200 ezret, akkor rengeteget tennénk a magyar mezőgazdaság versenyképességéért, akkor valóban beszélhetnénk arról, hogy az olasz és francia mezőgazdasággal fölveheti a versenyt a magyar agrárium. Az errefelé mutató javaslatokat építő jelleggel mindig támogatni fogjuk, azonban a kritikánkat az előbb elmondottaknak megfelelően változatlanul el fogjuk mondani. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, a Demokratikus Koalíció vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Győrffy Balázs, Font Sándor, Jakab István képviselőtársaim benyújtották T/3637. számon az egyes törvényeknek az agrárgazdaság versenyképességével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatukat. Tehát magáról a konkrét törvényjavaslatról beszélnék. Való igaz, képviselőtársaim, az én szakterületem nem az agrárium, az én szakterületem a rendvédelem, a honvédelem és a nemzetbiztonság, és egészen biztosan nem tudok olyan szépen megtekinteni, mint az előző miniszter, és biztosan nem értek annyira a Darányi Ignác-tervhez, a lovasközponthoz, Tápiószentmártonhoz vagy éppen 45 millió forinthez, mint Czerván képviselő úr, aki a Fidesz vezérszónoka volt.

Picit talán többet olvashattam hibrid hadviselésről, mint képviselő úr, mégsem vitatnám el az ön jogát, hogy legközelebb, ha a Magyar Honvédségről vitatkozunk éjszaka, akkor jöjjön be. Már csak azért is, mert én azt gondolom, hogy minél többen beszélünk az agrárium kérdéséről, annál többféle szempontot tudunk megvilágítani. Ráadásul talán abban nincsen közöttünk vita, hogy az agrárium nemcsak az agráriumban dolgozók ügye, nemcsak az agráriummal foglalkozó fideszes országgyűlési képviselők ügye, hanem mindannyiunk ügye. Vagy azért, mert onnan jövünk, vagy azért, mert vannak, akik ott élnek, vagy azért, mert mondjuk, olyan almát eszünk, ami vidékről származik. Úgyhogy igaza van, képviselő úr, kö-

szönöm szépen a közös agrárpolitikára vonatkozó nagyon színvonalas előadását, bár az én megjegyzésem nem erre vonatkozott, hanem arra, hogy hogy nagyon jó lenne, ha lenne környezetvédelmi minisztérium, és ebbéli aggodalmamat fejeztem ki, de még egyszer mondom, elismerem, lovasközpontban ön sokkal jobb, és nyilván a tárca államtitkáráként sokkal nagyobb befolyással bírt a Darányi Ignác-tervre, mint jómagam.

Ha a törvényjavaslatot nézzük, amiről már Varga képviselő úr beszélt, hogy ez az agrárgazdaság versenyképességével foglalkozik, akkor azért itt világossá kell tenni, hogy itt annak az agráriumnak a versenyképességéről beszélünk, amelyről 2018 májusában a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal korábbi elnöke, a jelenlegi Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ főigazgatója a következőt mondta, hogy nevezetesen a támogatások tartják életben, ami nélkül ez működésképtelen lenne. Gyuricza Csaba egy eseményen arra utalt, hogy az ágazat kibocsátása évente 2600 milliárd forint, míg az összes támogatás 600 milliárd forint. A szakember egyébként riasztónak nevezte, hogy 1990 óta világszinten 70 százalékkal nőtt a mezőgazdasági kibocsátás, Magyarországon ez 30 százalékkal csökkent.

És mivel én képes vagyok a tanulásra és mások véleményének az elolvasására, a nap.hu portálon található, „Pályázatfüggővé vált a hazai fejlesztéspolitika” címmel megjelent cikkből szeretnék idézni: „A kiindulóponttal - hogy a magyar mezőgazdaságnek létfontosságúak az uniós források - többen is egyetértettek. Szólláth Tibor, a NAK Hajdú-Bihar megyei elnöke szerint az EU-s támogatások adják az agrárium stabilitását, míg egy mezőgazdasági vállalkozás ügyvezető igazgatója egy másik szemszögből nézve ezt úgy fogalmazta meg, hogy a hazai agrárvállalkozások 30 százaléka - köztük például a saját vállalkozása - lenne képes talpon maradni a piacon közösségi és nemzeti támogatás nélkül.”

És ezeket azért idézem, mert ennek a törvényjavaslatnak a címe, és Varga képviselő úr utalt erre, nem más, mint nyilván a magyar agrárgazdaság versenyképességével összefüggő egyes törvények módosítása.

A következő mondatok is elhangzottak az expón: „A hazai fejlesztéspolitika túlságosan pályázatfüggővé vált: olyan irányú fejlesztésekbe fognak a cégek, amelyeket a pályázati kiírások lehetővé tesznek és amikre forrást biztosítanak, holott éppen a hazai és nemzetközi piac diktálta irányt kellene követni és ennek megfelelően támogatási jogcímeiket kialakítani.”

Ezeket az idézeteket azért hoztam ide, képviselőtársaim, mert bár valóban nagyon fontos, technikai értelemben kiemelkedő, szakmailag meghaladott fogalmak módosításáról, kivezetéséről, értelmezési és jogalkalmazást segítő pontosításokról meg szakmai fogalmakról szól a rendelkezés; egy kivételével természetesen, a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló módosítások, amit egyértelműen elutasítunk, mert semmilyen módon

nem kívánunk részt venni egy politikai alapon szerveződő állonkormányzati szervezetnek bármilyen szintű támogatásában, akik nyilván nem képviselik a gazdák összérdekét, de erről már erről előzetesen vitatkoztunk.

Mi nagyon tudnánk támogatni a törvényjavaslatot és a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamarát is, ha ez valóban egy politikailag független, gazdálkodó, támogató szerv lenne, és egy ilyen irányú módosítás lett volna a javaslatban, de alapvetően azt láttuk, hogy tényleg, bár salátatörvény - ugyan nem nagy terjedelmű salátatörvény, de legalább mezőgazdasághoz illik -, alapvetően nem olyan kérdésekkel foglalkozik a törvényjavaslat, ami a magyar mezőgazdaság versenyképességére irányul, versenyképességének növelésére irányulna. Az meg világosan látszik, a jelenlegi Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ főigazgatója, de akár a NAK-on belül is világosan látják, hogy az európai uniós pénzek nélkül a magyar mezőgazdaság versenyképessége, egyáltalán a magyar vállalkozások fenntartása szinte lehetetlen lenne.

Mivel szó esett az elmúlt órákban az agráriummal foglalkozó szakemberek fontosságáról, és önök nagyon feddően beszéltek arról, hogy a DK-nak jómagam lennék az agrárpolitikusa - amit én nem vennék magamra, merthogy világossá tettem, hogy nem vagyok agrárpolitikus, csak foglalkozni szeretnék ezzel a témával, mert szerintem fontos a jövő szempontjából -, nézzük csak meg, hogy a törvény címe és a benyújtók között milyen viszony van, mert szerintem ez egy fontos kérdés.

(15.00)

Hiszen az, hogy akik benyújtják ezeket a törvényjavaslatokat, hogyan viszonyulnak a versenyképességhez, az agrárium versenyképességéhez, kiemelkedően fontos.

Az egyik benyújtó Jakab István képviselőtársam, akiről tudjuk, hogy a Magosz elnöke. Ő alapvetően azal vált ismertté, hogy annak idején abban a bizonyos 8 évben - ami már sok-sok évvel ezelőtt volt, tehát több mint 8 évvel ezelőtt volt, de ezt önök is tudják - a földtörvény és a Nemzeti Földalapról szóló törvény tervezett módosítása ellen 14 megyében 24 helyszínen 650 traktorral, több mint 1100 emberrel tiltakozott, és ő volt az, aki Dabason tartott egy gyújtó hangú beszédet annak érdekében, hogy mit követelnek az akkori agrárvezetéstől. Ami nagyon szép, ugye, régi szép idők... (Font Sándor közbeszól.)

Csakhogy, amikor a magyar mezőgazdaság versenyképességéről van szó, akkor egyetlenegy szót nem hallottunk arról, hogy a VP beruházási támogatások elbírálási ideje miért másfél év. Miért nem ez szerepel ebben a törvényjavaslatban? Miért nem azzal foglalkozunk, vagy foglalkoztak a kormánypárti képviselők, ha már benyújtottak egy ilyen törvényjavaslatot, hogy ezt a kérdést szabályozzuk, hogy inkább

ezzel tegyük versenyképessé a magyar gazdaságot? Hiszen azt több alkalommal is elismerték nekem írásban és szóban is, hogy bizony a beruházási támogatási értékelési idő akár másfél évet is elérhet. Másfél év, az egy iszonyatos hosszú idő a mezőgazdaságban!

Font Sándor képviselő úr szintén hosszú-hosszú évek óta foglalkozik a mezőgazdaság dolgával a Mezőgazdasági bizottság elnökeként. Sajnos azon a bizottsági ülésen nem tudtam részt venni, de szorgalmasan elolvastam a jegyzőkönyvet, mert azért ez is segít a megértésben, ugyan a hangulatot nem adja vissza, de biztos izgalmas lehetett az a bizottsági ülés is; ott azt olvastam akkor, amikor az agrártámogatási kifizetések helyzetéről tárgyalt a bizottság, hogy egy ilyen kedélyes kis kaszinó alakult ki, beszélgettek. Ugyanezt tapasztaltam a héten a Mezőgazdasági bizottság Kertészeti albizottsága ülésén, ahol szintén elismerték, hogy hát szomorú, de bizony másfél év, amíg elbírálnak egyes támogatásokat a kertészetben belül.

Hölgyeim és Uraim! Én nem értek az agráriumhoz. Önök biztosan jobban ki tudják számolni, hogy másfél év alatt hányszor nő ki a sárgarépa meg a zöldség. Ehhez önök biztosan jobban értenek, mint én, ez tény és való. Tehát nem értek ehhez a témához, csak vásárolni szoktam sárgarépát, és valóban otthon nem termelnek sem kis területen, sem nagy területen. Ezért azért mondom, mert ha a magyar agrárgazdaság versenyképességével kapcsolatosan törvényt akarunk módosítani, akkor ezt a kérdést kell fölvetni.

Győrffy képviselő úrnak már jeleztem korábban is, hiszen ő ugyan országgyűlési képviselőként ül itt, de éppen ebben a törvényjavaslatban is egy agrárkamara módosítás szerepel, tehát nyilvánvalóan elég érdekes és fura helyzet áll elő akkor, amikor az agrárkamara belül megfogalmaznak valami igényt, akkor hirtelen nagyon gyorsan meg tudnak hozni egy törvényt anélkül, hogy ebben valóban egyeztetés lenne, egymás között leülnek akár a Fidesz-frakcióban, vagy gondolom, a Fidesznek is van agrármunkacsoportja, ott szépen megbeszélik, és eldöntik, hogy ebből csinálnak egy törvényt, majd idehozzák az Országgyűlés elé, államtitkár úrral közösen elbábozzák, hogy ezt a kormány mennyire támogatja. Sokkal egyszerűbb lenne, ha most már valamennyi ilyen törvényt egyszerűen odaadnák az agrárkamarának, aztán majd ők megírogatják, hátha akkor a helyesírási hibákra is jobban figyelnek. Ugyanakkor az agrárkamara akkor, amikor arról kell beszélni, hogy mi a helyzet a magyar gazdákkal, mi a helyzet a magyar agrárgazdaság versenyképességével, akkor, bocsásson meg, de én nem emlékszem, hogy önök szóltak volna a 400 napos határidőknél, nem voltak akkor ott, nem hallottam, hogy az agrár- és az élelmiszer-gazdaság szereplői összérdekének kérdésében megszólaltak volna.

Ezek azért nagyon lényeges dolgok, mert olyan személyek nyújtották be ezt a javaslatot, és nyilván olyan személyek fognak bennünket kioktatni agrárgazdaságról... - várom, mert sejtem, hogy ez következik, és el fogják mondani, hogy nyilván én, vagy azért, mert ellenzéki vagyok, vagy azért, mert nő vagyok,

vagy azért, mert nincs akkora tudásom, mint nekik, ehhez a dologhoz én nem értek, én azért azt hiszem, hogy akinek van egy picit józan paraszti esze, és nyilván nem megtekintéssel foglalkozik vagy Tápiószentmártonon lovas oktatási központtal, akkor az pontosan tudja, hogy a 400 napos elbírálási idő nem tartható, az a magyar agráriumnak nemhogy növelné a versenyképességét, hanem folyamatosan csökkenti. Megjegyzem, az agrárkamara kis dolgozatában olvastam tegnap a Kertészeti albizottság ülésén, hogy bizony-bizony a kertészeti ágazatnál az elbírálási időnek is köszönhetően - és sok minden másnak, nyilván - az látszik, hogy a magyar kertészeti ágazat versenyképessége folyamatosan csökken, annak a fenntartása szinte lehetetlen, nemhogy növelni lehessen ezt.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, én azt hiszem, hogy önök lehet, hogy jó szándékúak voltak a törvényjavaslat tartalmát illetően - ezt még csak el sem vitatom -, de hogy egészen biztosan óriást tévedtek a törvényjavaslat címével, az tuti. Ezek az apró javaslatok, amelyek - még egyszer mondom - biztos van olyan állampolgár, akinek az életét alapvetően befolyásolják, az agrárkamara dolgok nyilvánvalóan Győrffy képviselő úr életét alapvetően befolyásolják, de a magyar agrárium versenyképességét nem növelik.

Úgyhogy én azt javaslom, hogy vagy adjanak ennek a törvényjavaslatnak új címet, vagy vonják vissza az egész törvényjavaslatot, és ülünk le valóban, kezdjünk el arról beszélgetni, amit Jakab képviselő úr is említett: a digitalizáció, az éghajlati változások, az oktatási változások, ahol a mennyiségi probléma mellett a minőségi kérdésekről kell beszélni. Tegnap bizottsági ülésen elhangzott például az agrár-munkavállalók tekintetében, hogy most már nem pusztán mennyiségi problémával néz szembe a magyar mezőgazdaság, nevezetesen, hogy kevés az ember, hanem minőségi problémával is szembenézünk. Ha ezekről a kérdésekről akarnak beszélgetni az agrárgazdaság versenyképességével kapcsolatosan, a magyar agrárgazdaság versenyképességével kapcsolatosan, szerintem erre van sok fórum, van vitanap, Mezőgazdasági bizottság, bármilyen fórum.

De én azt hiszem, hogy ebben a formában ezt a törvényt, ahogy önök ezt így benyújtották, komolyan venni nem lehet. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Farkas Sándor államtitkár úr kért szót. Kormánytagként természetesen soron kívül kap szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Két ellenzéki felszólalás készített arra, hogy néhány dologra reagáljak, ami nem kimondottan a törvényhez

tartozik, de úgy gondoltam, hogy emellett nem lehet elmenni szó nélkül, és nem mindig a törvényre hivatkozni, bár nem szeretem az ilyen kitérőket semmilyen vonatkozásban, de természetesen erre reagálni kell.

Varga képviselő úr az öntözésfejlesztésről és az öntözésnek a jövőbeli elképzeléséről vázolt fel néhány gondolatot. S valóban, mi is azt mondjuk, és szerintem abszolút nem elrugaszkodott gondolat az, hogy hány millió embernek tudunk egészséges, biztonságos élelmiszert előállítani a magyar mezőgazdaság vonatkozásában. Hogyan lehet elérni azt a célt, hogyan lehet azt a húsz... - én bátrabb vagyok, én még ötmilliót nyugodtan rá merek tenni, bár ez nem licit kérdése, hanem talán a negyven-egynéhány éves gyakorlati tapasztalatomból merem mondani, hogy milyen lehetőségek vannak előttünk, hol tartunk bizonyos termelési szinteken, hol tartunk bizonyos területeken. Biztos vagyok benne, hogy ebben óriási lehetőségeink vannak, és nem a politikus beszél belőlem, hanem a gazdaságban eltöltött évek tapasztalatai, a felhalmozott információk alapján merem mondani.

Az öntözésfejlesztés tekintetében pedig azért vettem a bátorságot reagálni, mert öntözési és meliorációs mérnök vagyok, tehát ilyen szempontból talán mondhatnám, hogy egy kicsit még jobban a szívem csücske e terület az ágazat vonatkozásában. Ma valóban 92, egyes számítások szerint 98 ezer hektáron történik öntözés Magyarországon. Hogy a korábbi évtizedekben mennyi volt; inkább azt mondanám, hogy a hetvenes években mennyi volt az öntözött terület, amikor a különböző Tisza II., a nagykunsági és az egyéb csatornahálózatok kiépítésre kerültek.

(15.10)

Sajnos ezek a művek jelentős részben elavultak, tönkrementek, leamortizálódtak. Ezeknek a telepeknek, berendezett területeknek a felújítása, rekonstrukciója elkerülhetetlen, ugyanakkor ebben - mondjuk meg őszintén - nagyon komoly gondot okoz az a földtulajdonviszonyokban bekövetkezett változás, amely a kárpótlási törvény és az azt követő földtörvény alapján megtörtént, amikor azok a táblaméretetek gyakorlatilag felaprózódtak. Azokon már olyan mértékű, az akkori technológiának megfelelő öntözést nem lehet végrehajtani. A kormánynak van egy elképzelése, bár ez már nemcsak elképzelés, hanem gyakorlatilag - mondhatnám - egy terv, amit az agrárkamarával közösen a kamarai felmérések vonatkozásában el fog indítani. Ez durván mintegy plusz 120-130 ezer hektár öntözésre való felkészülése azokon a területeken, ahol a legkisebb költséggel a leggyorsabban lehet lépni. Tudjuk, hogy ezek a csatornahálózatok részben megvannak, e csatornahálózatok karbantartásával aránylag kis költséggel el tudunk indulni, és van egy elképzelése a kormánynak arra, hogy évente komoly összeggel, belátható időn belül folyamatosan, minden évben egy fix összeggel fogja az öntözésfejlesztést támogatni.

Úgy gondolom, a mai klimatikus és időjárás viszonyok figyelembevételével ez bizonyos biztonságot tud nyújtani, de önmagában nem elég. Ezt mint öntöző szakember merem önöknek mondani. Az öntözővíz önmagában nem elég, ehhez megfelelő technológiákra van szükség, megfelelő fajtákra, talajművelő eszközökre, nagyon sok minden másra, és nem utolsósorban arra a természetes csapadéokra, amit szeretnénk a Kárpát-medencében minél egyenletesebben megkapni. De persze ebbe nekünk lehetőségünk beleszólni, szerencsére, nincs. Talán ennyit erről, később tudnánk erről sokkal többet is beszélni, de úgy gondolom, ezek már olyan tények, amelyekről az öntözésfejlesztés vonatkozásában szólhatunk.

Vadai képviselő asszonynak az agrárium versenyképessége kapcsán szeretnék néhány gondolatot elmondani. Az a technológiai fejlesztés és fejlődés, amely az ágazatban elindult az elmúlt 6-8 évben, ezt nyugodtan merem mondani, egy olyan szintű minőségi változás, amire korábban, 20-30 éven keresztül nem volt példa.

Mire gondolok? Ön is említette és Jakab elnök úr is beszélt a digitális mezőgazdaságról, emellett a precíziós gazdálkodásról is szólhatunk, vagy netán a robotikát is itt említhetem, mert ennek egyre több példája fog megvalósulni az ágazatban, és ez egy új szemléletet fog alkotni. Önmagában az, hogy milyen humán erőforrással bír az ágazat, ki fog oda menni - és ez már összekapcsolódik az oktatás kérdésével is -, hogy az iskolákban milyen területeken milyen szakmában, milyen beiskolázási lehetőségek vannak, ez megint egy nagyon hosszú kérdés, nem akarok elveszni a részletekben, de látom, a gyakorlatban tapasztaljuk, hogy ma már az ágazatban egy nagyon komoly technológiai fejlődés indult el. Ez nemcsak a szántóföldi növénytermesztésben van így, hanem az állattenyésztés és a kertészet területén is. Pont ezek azok az ágazatok, amelyekben a növénytermesztés prioritást élvezett az elmúlt európai uniós támogatási ciklus alatt a mostanit megelőző időszakban.

Most pedig kimondottan arra gondoltunk - úgy gondolom, helyesen -, hogy ezeket az ágazatokat próbáljuk szintre hozni vagy továbbfejlesztetni, a hatékonyságát növelni különböző támogatási formákkal, tehát ilyen például az állattenyésztésben való támogatási lehetőség, ilyen a kertészet, amivel természetesen senki sincs meglegedve, mert mindenki többet szeretne, de azért van egy határ, amit nem lehet effektíve továbbfejlesztetni. Nem utolsósorban ma itt vagyunk a feldolgozóipari, az élelmiszeripari fejlesztések lehetőségével bírva, ami a magasabb hozzáadott érték alapján természetesen egy újabb kitörési pontja lehet ennek az ágazatnak.

Természetesen tudjuk, hogy jóval több pénzt szeretnénk erre fordítani, de ahogy Czerván képviselőtársam is említette, a tárgyalások majd 2020-21 után újabb kihívásokat fognak jelenteni. Hogy akkor mit fogunk prioritásként kezelni, erre megvannak az elképzelések, de egyértelműen a technológiák és a hatékonyság növelése a cél, és az a cél, hogy minél

magasabban feldolgozott termékek hagyják el az ágazat kapuját, és minél több ember kapjon biztonságos élelmiszert az ágazatból.

Azt hiszem, ha ezekben egyetértünk, a többi már részletkérdés. *(Dr. Vadai Ágnes: Csak fontos!)* Fontos részletkérdés, de azt hiszem, ha ezek az első elvek megtalálhatók közös hangban, akkor sokkal többet erről már nem is kell szólni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Mezőgazdasági bizottság elnökének. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem gondoltam magamról, hogy hallgatva ezeket az ellenzéki felszólalásokat, egyszer elkezdem visszasírni Gógös Zoltánt ide a parlament ellenzéki soraiba. Vele 2002 óta elég sokat vitatkoztunk kérdésekben, de ő legalább értett bizonyos területekhez, különösen a nagyüzemi szántóföldi növénytermesztés és állattartás területéhez. Habár nem azt gondoltuk irányadónak, amit ő képviselt ebben, de azt a területet legalább hitelesen tudta elmondani.

A most hallott ellenzéki felszólalások kapcsán - ne értse félre Vadai Ágnes képviselő asszony, nem szeretnénk megsérteni nőiességében, amire utalt, hogy mi majd abban is fogjuk sértegetni - azért tisztázzunk egy-két dolgot!

A Mezőgazdasági bizottságban négy ellenzéki képviselői helyből hármát a Jobbiknak adtak oda, egyet az LMP-nek. Tehát nem képviselteti magát jelenleg a Mezőgazdasági bizottságban a DK, az MSZP és az Együtt. *(Arató Gergely: Erről beszélt az MSZP-s képviselő!)* Utólag delegáltak parlamenti képviselői joguknál fogva tanácskozái joggal, tehát nem szavazati, hanem tanácskozái joggal rendelkező tagokat, azonban ezzel a joggal Vadai Ágnes még egyetlenegy szer sem élt az elmúlt közel nyolc hónap alatt. Egyetlenegy albizottsági ülésen vett részt, amelynek a tartalma neki nem tetszett.

Mi több, amikor meghallgattuk a Magyar Államkincstár és a vidékfejlesztési államtitkárság első számú vezetőit, hogy hol tart a vidékfejlesztési pályázat, mire várunk még, milyen lehetőségekre, és mi az eddigi tapasztalat, erre a képviselő asszony azt mondta, hogy ez egy lágy hangú, nem érdemi beszélgetés volt. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólása.)*

De érdekes módon az ellenzéknek nem volt olyan kérdése, amelyre ne válaszolt volna ott a két első számú vezető. Ők is azt mondták, hogy tulajdonképpen nagyon korrekt tájékoztatás volt, ilyen korrekt, őszinte tájékoztatást régen kaptak, és szeretnék, ha ez továbbra is megvalósulna. Amíg én a Mezőgazdasági bizottságot vezetni fogom, ez meg fog valósulni.

Minden évben, de ha az ellenzék kérte, akkor sürűbben is, megtartottuk ezt a tanácskozást, ezért Vadai Ágnes érdemi hozzászólását nem tudom méltányolni

(Arató Gergely: Ki kérte?), mert a mezőgazdasághoz tartozó tartalmi kérdések közül valójában egyetlenegy sem tudott érdemileg kifejteni. Köszönöm szépen. *(Arató Gergely: Nem szempont, hogy neked mi okoz örömet!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak Font képviselőtársamnak kérem akkor a segítségét ugyanúgy, mint Gyórfy képviselőtársamnak kértem. Pont arra utaltam a felszólalásom elején, hogy ezt a politikai megállapodást, ami sok kényszert is tartalmazott - de erre most nem térek ki -, felül szeretnénk vizsgálni, különös tekintettel arra, hogy sok minden alakult az elmúlt hónapokban az Országgyűlés előtt.

Egyébként a Házbizottságban ezt felvetettük, konkrétan a szakbizottság kapcsán is felvetette a képviselőnk. Ígéretet kapott a Házbizottságban jelen lévő Fidesz- és KDNP-frakciót képviselő, ott lévő személyektől, hogy egy átfogó felülvizsgálatra kerül ez a megállapodás. Azonban ez nem történt meg. Legyenek partnerek ebben! Nagyon szívesen változtatunk ezen a szakbizottság tekintetében, állunk rendelkezésre.

Amit meg elmondott az ellenzék Mezőgazdasági bizottságban való jelenlétéről, azt kell mondanom, hogy csak azt tudom megerősíteni, amit az előbb elmondtam. Ön is tudja, hogy többek között a kúttörvény kapcsán, de más jogszabályok kapcsán is, egyébként a tegnapi napon is gyakorlatilag a szavazásban nem vettem részt, de tanácskozási joggal ott lévő képviselőként kétszer is hozzászóltam konkrétan a földforgalmi törvény kapcsán. Ezt változtatlanul meg fogom tenni. Tehát gyakorlatilag részt veszek a bizottság munkájában, és a frakción szeretne egy tagi helyet is egy újabb megállapodás keretében. De ezt már elmondtuk, most csak megerősítettem még egyszer.

Az államtitkár úr által elmondottakra pedig azt szeretném mondani, hogy örülök annak, ha vannak ilyen tervek az öntözött földek nagyságának, területének növelésére. Gyakorlatilag nagyjából azt a 200 ezer hektárt érné el a jelenlegi szám és az önök által tervezett szám összege, ami a rendszerváltás környékén még volt, de ennek szeretnénk látni a nyomát. Tehát mondta, hogy forrásokat kell erre elkülöníteni. Valóban. Ha vannak források, az támogatható, ez jelenenél valójában az agrárgazdaság versenyképességének növelését. Köszönöm, elnök úr.

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki kétperces időkeretben élni a felszólalás lehetőségével.

(Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok. Kíván-e még valaki normál időkeretben felszólalni? (Nincs jelentkező.) Ilyen jelentkezőt sem látok.

Az általános vitát, mivel felszólalásra senki nem jelentkezett a továbbiakban, lezárom. Megkérdezem Gyórfy Balázs elnök urat, hogy kíván-e reagálni. (Gyórfy Balázs: Igen.) Megadom a szót.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Czerván képviselőtársamnak köszönöm a pozitív, támogató gondolatokat. Bízom benne, hogy a többi frakció részéről is meg tudjuk majd szerezni a támogatást a benyújtott módosítóhoz.

Steinmetz képviselőtársamnak válaszolnék először. Vadászati ügyben nem először beszélünk, hisz mielőtt még a parlamentben találkoztunk volna, ha jól emlékszem, egy fácánvadászaton volt lehetőségünk személyesen megismerkedni. Szeretném biztosítani arról, hogy csak teljes egyetértés esetén lehet a tájegységi határt módosítani, tehát akkor, ha abban minden érintett egyetért. Ha van négy-öt szereplő, és abból csak egy is nem egyezik bele a módosításba, akkor a módosítás nem fog megtörténni.

A Marcal folyó vonatkozásában remélem, hogy nem a saját szülőfalum vonatkozásában kapott ilyen jelzést, mert úgy tudom, hogy ott minden rendben van. (Dr. Steinmetz Ádám: Nem.) Köszönöm.

A kifüggesztés vonatkozásában teljes mértékben egyetértek. Óriási problémák voltak. A közelmúltban is volt szerencsém ilyen ügyben a panaszt meghallgatóként részt venni, hogy kifüggesztették a vadászterületet, és az ellenérdekelt fél a lejárát előtt két nappal letépte X települési önkormányzat, ahol ki kell függeszteni, egyikének a hirdetőtáblájáról. Az egyébként többször is felmerül, hogy hogy kell ezt kifüggeszteni, az önkormányzatoknak elzárt helyen, valamilyen üvegalitkában kellene tartani, vagy őriztetni, a jó ég tudja. Talán sokkal egyszerűbb, ha a digitalizáció irányába lépünk.

Azt gondolom, hogy a vadkár alap vonatkozásában nincs ellenérdekelt fél, és ezt Varga képviselőtársamnak is hadd mondjam. A gazdálkodónak is ahhoz fűződik érdeke, hogy a vadkár alapba ne kelljen beletenni azt a pénzt, amit már kifizettek. Mert abban az esetben, ha van egy vadkár, amit a vadgazdálkodó augusztusban kifizetne, de ha ezt nem vonhatja le abból az összegből, amit bele kell tegyen az őszi időszakban a vadkár alapba, akkor egész egyszerűen azt fogja mondani a gazdának, hogy nem fizetem ki, csak majd novemberben, mert akkor nekem az egy dupla teher-tételt jelent.

És az a gazdálkodónak is jó, ha le tudja vonni a vadgazdálkodó ezt az összeget, mert akkor lehet, hogy már augusztusban megkapja. Azt hiszem, hogy ez mind a vadgazdálkodónak, mind a gazdálkodónak jó.

Steinmetz képviselőtársam tett egy utalást a korlátozott látási körülmények közötti vadászatra. Azt gondolom, hogy a fegyverlám-pára gondolhatott talán,

de ez nem volt számomra egyértelmű. A fegyverlám-pával kapcsolatos szabályozások szerintem egyértelműen jó irányba mennek, és a kellő szigort adják.

A különös rendeltetésű területek vonatkozásában, amiről itt szó van, tudni kell, hogy legalább 50 százalék, sőt kivétel nélkül - elnézést, nem vagyok ebben naprakész, de az én ismereteim szerint minden esetben - 50 százalék fölött van az állami terület aránya. Tehát jogi értelemben eddig is meg lett volna, ezen módosítás nélkül is a lehetősége arra a földtulajdonosi gyűlésen a többségi állami tulajdonosnak, hogy felmondja az előhaszonbérletet. A mostani szabályozásban az van, hogy ha a bruttó terület 50 százaléka plusz 1 hektár úgy dönt, hogy az előhaszonbérleti jogot megszünteti, akkor erre eddig is volt lehetőség. Viszont most egész egyszerűen, mivel ez a jog amúgy is benne van egy személy mint tulajdonos, a magyar állam vonatkozásában, ezzel csak gyorsítjuk az eljárást, hisz nem kell még ezzel is időt tölteni, tehát gyorsabban felmondható, ha az a szándék, hogy felmondják, ha meg nem, akkor pedig teljesen értelmetlen erről vitázni.

Varga képviselőtársamnak annyit szeretnék mondani, hogy négy ellenzéki képviselő van a Mezőgazdasági bizottságban. Az én ismereteim szerint a Fidesz-frakció abba nem szólt bele, hogy ez a négy tag hogy legyen felosztva. A magam részéről ebbe ezután sem szeretnék beleszólni, azt gondolom, hogy ez az ellenzék saját belügye. Ha minél sokszínűbb, természetesen mi annak csak örülünk. Én támogatom önt, de ebben maximum az elvi támogatásomról tudom biztosítani.

A védett állatok által okozott kár vonatkozásában természetesen én nagyon egyetértek azzal, ha azt mondjuk, hogy próbáljuk meg a gazdákat támogatni, és nem szankciós eszközökkel rákényszeríteni arra, hogy egy-egy védett értéket, legyen az növény vagy állat, óvjon. De itt arról beszélünk, hogy mi van akkor, ha mégis kár keletkezik, mert azt valakinek ki kell fizetni. S én azt gondolom, ha közérdek az, hogy egy-egy természeti értéket védjünk, akkor az azáltal okozott kárt is közpénzből kell megtéríteni, és nem egy-egy gazdálkodóra rákényszeríteni annak az elviselését.

Vadai Ágnes képviselőtársam nincs itt. Vadai Ágnes képviselőtársamat hallgatva egy olyan eset jutott eszembe, mint amikor bekötik három embernek a szemét, akik még nem láttak elefántot, és az egyiket az ormányához állítják, a másikat az oldalához, a harmadikat pedig a lábához. S amikor megkérdezik őket egy elzárt szobában, hogy milyen az elefánt, az egyik határozottan állítja, hogy olyan, mint egy fa, a másik azt mondja, hogy olyan, mint egy fal, a harmadik meg azt mondja, hogy olyan, mint egy kő, és meg van annak győződve róla, hogy igazuk van. Képviselő asszony is nagyon határozottan állít valamiről valamit, amiről csak részfogalmi vannak, de legalább magabiztosan teszi mindezt.

A KAP-támogatások vonatkozásában mondta azt, hogy enélkül nem versenyképes a magyar agrárium. Hát igen, de ez nem magyar sajátosság, hanem

egy európai átlagos helyzet, aminek van alapja, mégpedig az, hogy olyan szigorú előírások vonatkoznak az európai termelőkre, amiket ha betart, a világpiacon egész egyszerűen nem tud versenyképes lenni. Pont ezért van a közös agrárpolitika, cserébe viszont a világ legszigorúbb élelmiszer-biztonsági környezete és szabályrendszere vesz körül bennünket. Nem tudom, hogy ezt miért a magyar gazdálkodóknak kell felróni.

Örülök egyébként, hogy hiányérzete van a képviselő asszonynak, hogy mi hiányzik ebből a jogszabályból. Egész nyugodtan nyújthatott volna be saját maga is módosítót. De hadd mondjam, hogy nekem is hiányérzetem van, mert a DK mindig csak akkor tart sajtótájékoztatót, amikor feljelentik a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarát, de akkor soha nem állnak ki a sajtó nyilvánossága elé, amikor kiderül, hogy alaptalan marhaságokat beszélnek, és vádolnak bennünket mindenféle koholt ökörségekkel. Majd kérem, hogy alkalomadtán, nem kell minden egyes után, csak ha majd öt-hat összegyűlik, akkor elég lesz, ha tartanak sajtótájékoztatót. De ezt a hiányérzetem én is hadd tegyem már ide önök elé.

Hogy mennyit nőtt a teljesítmény nyolc év alatt, amikor önök voltak kormányon, és mennyit nőtt az elmúlt nyolc évben a mezőgazdaság versenyképessége, teljesítménye, nos, ezek számok szerint mérhetőek. Azt gondolom, hogy ezekben butaság vitázni, egész egyszerűen a figyelmükbe tudom ajánlani, hogy ezeket a számokat hasonlítsák össze, és azt gondolom, hogy ezzel a vita el is fog dőlni. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet, és kérem a képviselőtársakat, hogy válaszoljanak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanácsról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Bánki Erik, Fidesz, képviselő által benyújtott előterjesztés T/3632. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat egy nagyon rövid és nagyon egyszerű, könnyen áttekinthető javaslat, hiszen nem szól másról, mint arról, hogy a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács, amely eddig is működött, csak eddig a médiatörvény szabályozta a működését, és a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság alá tartozott, ez most egy önálló tanács lesz, és az eddigi feladataihoz képest további pluszfeladatokat kap.

Tekintsük át, hogy a jelenlegi szabályozás szerint hogyan működött ez a tanács! Ahogy említettem, a

mediatörvény szabályozta a működését, hiszen a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság alá tartozott, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság biztosította a költségvetési működését és a tanács összeállítását is. A titkársági feladatokat is a médiahatóság látta el, tehát ilyen módon mondhatjuk azt, hogy gyakorlatilag a médiahatóság árnyékában, annak felügyeletével működött ez az öt tagból álló testület, melynek elnökét és alelnökét a mostani javaslat szerint és korábban is a miniszterelnök nevezte ki, a tagok közül viszont két tagot eddig a Médiatanács, és két tagot a Tudományos Akadémia delegált.

Feladatai közé tartozott, hogy véleményezze a kormány informatikai hírközléssel kapcsolatos és a média területére vonatkozó stratégiai döntéseit, irányvonalait, előterjesztéseit, a nemzetközi értekezleteken képviselendő magyar álláspontot.

(15-30)

Továbbá a kormány vagy a miniszterelnök felkérésére megvizsgálja a kormány vagy valamely miniszter irányítása, felügyelete alatt álló szerv hírközlési és informatikai tárgyú beszerzéseit, projektjeit, pályázatait, illetve azok teljesülését.

A törvényjavaslat szerint, amely önök előtt fekszik, tisztelt képviselőtársaim, az eddig meglévő feladatok mellé további feladatokat kapna a tanács. Hogy konkrétumokat mondjak, a további feladatai közé tartozik az, hogy ne csak a kormány informatikai, illetve hírközléssel kapcsolatos tevékenységét vizsgálja, hanem vizsgálja meg azokat a fejlesztési terveket, elképzeléseket, amelyek a későbbi időszakra vonatkozóak, és erről adjon szakmai véleményt a kormányzat számára.

A felállításával, illetve működésével kapcsolatos szabályozásváltozás az, hogy kikerül a médiatörvény hatálya alól, és az önök előtt fekvő törvény elfogadásával egy önálló törvény szabályozza működését, illetve szervezeti felépítését is. Amennyiben elfogadásra kerül a törvényjavaslat, onnan kezdve a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács elnökét, elnökhelyettesét és tagjait is a miniszterelnök nevezi ki, illetve mentheti fel a későbbiekben.

A szervezetét önállóan fogja tudni működtetni, egy önálló költségvetéssel fog dolgozni, amelynek részletszabályozását majd a végrehajtási rendelet formájában egy kormányrendelet fogja szabályozni.

Tehát összefoglalva a törvényjavaslat lényegét, tisztelt képviselőtársaim, azt javaslom és azt kérem önöktől, hogy támogassák ennek a javaslatnak az elfogadását, hiszen a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács, ahogy eddig, úgy ezután is alapvetően a kormány működésével kapcsolatos véleményezéseket fogja elvégezni. Annyi változás történik, hogy ezt most nem a médiahatóság keretein belül, hanem egy önálló szervezetként fogja megtenni.

Tehát érdemi változás csak az önállósodás, illetve az módosul, hogy nemcsak vezetőjét és helyettesét,

hanem tagjait is a miniszterelnök fogja kinevezni, illetve felmenti. Köszönöm szépen a figyelmet, és még egyszer kérem a tisztelt frakciótagokat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, megállapíthatjuk, és ebben mindenki egyetért, hogy a digitalizáció, a digitális világ folyamatosan változtatja mindennapjainkat, folyamatosan változtatja a körülményeinket. Az infokommunikációs technológiák és szolgáltatások alkalmazása és megfelelő igénybevétele ma már kulcstényező a hétköznapi életben és a gazdaság szinte minden ágazatában, működési hatékonyság, versenyképesség már nem biztosítható nélkül.

Az értékálló technológiák, korszerű és hatékony informatikai megoldások kialakításához elengedhetetlen, hogy a kormányzat munkáját az informatika terén kellő tapasztalattal és átfogó szemlélettel rendelkező szervezet segítse. A törvényjavaslat célja, ahogy már ez elhangzott, a kormány informatikai, hírközlési véleményező és tanácsadó szerve, a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács működésének és feladatainak újraszabályozása.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nagy hangsúlyt kíván helyezni a digitális állam megteremtésére, arra, hogy mind a polgárok, vállalkozások és az állam, mind pedig az állam szervei között az információ elektronikus úton jusson el, ezáltal gyorsítva az ügyintézését, garantálva az adatok és nyilvántartások hitelességét.

Ennek érdekében az állami informatikai beszerzések növekvő számára figyelemmel szükséges, hogy a beszerzések esetében szakértők vizsgálják annak az állami informatikai rendszerekhez való kapcsolódását, valamint a megvalósítási célhoz való illeszkedését, figyelembe véve a legfrissebb digitális technológiákat, innovatív eszközöket.

Mindezen törekvések megvalósítása érdekében a kormány támogatja, hogy a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács, mint az informatika terén kellő tapasztalattal és átfogó szemlélettel rendelkező szervezet, és amely eddig is hatékonyan támogatta a kormány munkáját, a kormányzat részeként hangsúlyosabban vállaljon szerepet a döntési folyamatokban, azok előkészítésében. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot a vitában is és a későbbiekben is majd szavazatukkal támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

RIZ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács legfontosabb feladatai közé tartozik, hogy véleményezi a kormány felé az információs társadalom kialakításának programját, az informatika, a hírközlés és a média területeire vonatkozó stratégiai döntéseket, a kutatás és fejlesztés irányvonalának meghatározását, valamint a kormány számára készült kormányrendeletek, miniszteri rendeletek tervezeteit, előterjesztéseket, és gazdaságossági szempontok alapján vizsgálja az állami és közigazgatási szervek infokommunikációt érintő pályázatait, projektjeit, beszerzéseit, illetve azok teljesülését.

A Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács jelenlegi működését, feladatát, hatáskörét és alapvető képességét a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács című fejezete határozza meg. A tanács létrehozásának elsődleges célja az volt, és azóta is az, hogy a kormány a hírközlés és az informatika teljes területéről választott, elismert szakemberek álláspontjára és szakértelmére támaszkodjon.

Tisztelt Képviselőtársak! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat szerint a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács új, kibővített szerepet kap, amelyben feladata egyebek mellett a kormányzati hírközlés és informatikai beruházások véleményezése lesz, valamint az NHIT elnökének, alelnökének és tagjainak kinevezését a miniszterelnök hatáskörébe utalja. Mivel a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács a kormány tanácsadó és véleményező szerve, ezért célszerű, hogy annak működését, tagjait és finanszírozását is a kormány lássa el. *(Sic!)* A törvényjavaslat szerint a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács szervezetét a titkárság fogja működtetni, jövőbeni működését és szervezeti felépítését a kormány fogja meghatározni külön rendeleti úton.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslattal a kormány kibővíti a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács feladatait, ezáltal a szervezet működését hatékonyabbá teszi, ennek érdekében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk lévő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal kezdeném, hogy valóban, ahogy ezt az előterjesztő fideszes képviselőtársunktól hallottuk, ez egy könnyen áttekinthető törvényjavaslat. Hiszen ha mondjuk, a rendelkező paragrafusait leha gyom róla, akkor mondjuk úgy, hogy három érdemi paragrafusból, illetve egy negyedikből áll, ami inkább a médiatörvény bizonyos összeférhetlenségi szabályait helyezi hatályon kívül.

Úgyhogy, ha mondjuk, ezt pénteken majd a soproni régióban tartandó fórumomon kellene elmagyaráznom, hogy miről szól ez a törvény, akkor visszautalnék ifjúkoromra, amikor is a sopronbánfalvi búcsúban három pálcáról lehetett lelőni azt a kis táblácskát, amin az szerepelt, hogy 1. § a miniszterelnöknek mindig igaza van; 2. § ha véletlenül még sincs a miniszterelnöknek igaza, és nem ő nevezett ki valakit, akkor automatikusan az 1. § lép életbe. No, de a viccet félretéve (*Nacsa Lőrinc: Pedig jó volt.*), ahogy említettem, a 4. § a Médiatanács összeférhetlenségi szabályait kívánja innen kivenni, teljesen támogatandó cél. Hiszen valóban itt olyan kiemelt szaktudású szakemberek tudnak majd ennek a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanácsnak a tagjai lenni, akik már eddig is jól dolgoztak.

Ugyanakkor az teljesen egyértelmű, hogy az előterjesztők által is kimondottan hangsúlyozott, mondjuk, a digitalizációra vagy az infokommunikáció fontosságára vonatkozó kitételeket nyilvánvalóan senki nem vonja kétségbe. Ugyanakkor itt egy valamilyen formában egyrészt mégiscsak egyfajta olyan hatáskörbővítésről kellene most a tisztelt Országgyűlésnek egy teljesen blankó csekket kiállítania, hiszen külön kormányrendelet szabályozná az egész részleteit, ami a jelenlegi rendszerben, különös tekintettel a média helyzetére, szerintem egy normálisan gondolkodó ellenzéki politikusnál ebben az esetben is bizonyos aggályokat vet fel. Mégpedig, véleményünk szerint, teljesen jogosan.

Itt nyilvánvalóan főleg olyan, valószínűleg infokommunikációs beszerzésekről lehet majd szó, amelyek elbírálásában részt vesz majd ez a testület.

(15.40)

Ez egy olyan törvényjavaslat, amely, azt gondolom, megint nem véletlenül egy egyéni képviselői indítvány formájában kerül a tisztelt Ház elé, tehát semmifajta miniszteriális egyeztetés, semmifajta társadalmi vita nem előzi meg. Ideraknak három paragrafust elének, és elvárják, hogy néhány hangzatos, teljesen üres indokló mondat után erre rábólintsunk. Tehát azt gondolom, hogy ez az Országgyűlés tekintélyének a megsértése konkrétan, hiszen nem lehet elvárni tőlünk, hogy egy olyan helyzetben, ahol a magyar adófizető polgárok 90 milliárdjából fenntartott közmédia reggel, délben és este hazudik az ellenzéki pártokról, olyan, a médiát is érintő törvényjavaslatot

terjesztenek elének, ami gyakorlatilag teljesen üres abban a formában, ahogy ez előttünk fekszik. (*Sic!*) Ennek az egész ügynek a jogi és egyéb részleteiről pedig tisztelt képviselőtársam, Varga-Damm Andrea fogja a Jobbik-frakció véleményét még kifejtteni. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most nézek a képviselő úrra, mert előzetesen nem történt bejelentés, tehát nyilván a képviselő asszony a normál időkeretben kíván felszólalni, nem vezérszónokként. Megbocsásson, de nincs lehetőségem rá, nem volt előzetesen bejelentve; ha be van, akkor megvan rá a lehetőség, de sajnos nem volt, úgyhogy normál időkeretben a képviselő asszony fel tud szólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én rövid leszek. Ellenzéki képviselőként megvizsgáltam az ügyet, megnéztük szakértők segítségével, hogy a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács hogyan és milyen összetételben működött a fennállása óta. 1996-ban egy kormányhatározat hozta ezt létre.

Boldog békeidők - hadd mondjam el, hogy milyen összetétele volt, egészen megdöbbentő a mai viszonyok közepette ezt elmondani. 11 tagja volt, és a 11 tagból összesen 3-at delegált a kormány. 8 egyébként pedig szakember volt kifejezetten, nem elvitatva, hogy a kormány is szakembereket delegál, de szakmai szervezetek delegálták a további 8 tagot. Delegált 3 tagot az ORTT, egyet az Informatikai Érdekegyeztető Fórum, az MTESZ is delegált, a távközlési érdekegyeztető szervezetek közösen is delegáltak, delegált az MTA, tehát egy olyan világot mutat be az akkori kormányhatározat, ami tényleg arra épült, hogy egy konkrét kérdéskörben szakmai szervezetek szakmai véleményeket fogalmazzanak meg, és egyébként többségben vannak a konkrét testületben; a kormány is delegál 3 tagot a 11-ből, de elfogadja a szakmai szervezetek véleményét.

2010 óta ez már egy lényegesen komoly fokkal máshogy van, 2010-ben ez megváltozott az önkormányzása alatt. 5 tagú ez a tanács, ennek - ahogy elmondta az előterjesztő - az elnökét és az alelnökét nevezi ki a miniszterelnök, ezenkívül két tagot a Médiatanács és egyet az MTA. Tulajdonképpen a most előterjesztett javaslat - amellet, hogy persze egy önálló szabályozás - arról szól, hogy mindenkit a miniszterelnök nevez ki. Ha engem kérdez, hogy a miniszterelnök által kinevezett tagok vagy az MTA által kinevezett tag szakmaiságába vetett hitem az erősebb, akkor bocsássa meg nekem az előterjesztő, de az MTA-ba vetett hitem az erősebb. Tehát ellenzéki képviselőként, azt gondolom, én ennyit tudok ebben vizsgálni.

Felmerül az a kérdés, ami előttem elhangzott teljesen jogosan, hogy a készülő beruházások vagy a várható beszerzések véleményezése kapcsán fontos-e ez ennyire; valószínűleg igen, mert mondom, nem érték-alapú előterjesztéseket láttunk itt a mai nap folyamán sem, hanem érdekalapúakat, tehát valószínűleg ez a meghatározó ebben a tekintetben. Tehát azt gondolom, hogy ellenzéki képviselőként ez a javaslat, bár szűk terjedelmű, nagyon látható meg minden, de világosan támogathatatlan, hiszen minden ilyen jellegű jogosultságot a delegálásra a miniszterelnökhöz telepít, ezzel nem lehet a mi részünkről egyetérteni. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a Demokratikus Koalíció vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem rövid lenni. Természetesen az ilyen típusú kinevezési gyakorlat demokratikus országokban nem elképzelhető, abban az értelemben semmiképpen sem, hogy az ellenzéki pártoknak még csak helye sincs egy ilyen testületben, a véleményüket sem hallgatják meg.

Tehát az egész történettel igazából az alapkeret a probléma, az, hogy olyan médiakörnyezetben létezzünk, az államimédia-struktúrában, amiben az ellenzéki pártok gyakorlatilag el vannak némtva - ha megjelenik róluk valami, az többnyire vagy személyes ügy, vagy valamilyen hazugság. Tehát egy ilyen környezetben a miniszterelnök kinevezési gyakorlatának további erősítése semmiképpen nem ad bizalmat.

Azt gondoljuk, hogy az a rengeteg pénz, ami elmegy az állami televízióra, mint azt egyébként, hozzátesszem, a Sargentini-jelentés is jelezte, sőt az Európai Parlament meg az EBESZ is vizsgálta a magyar választás következményeit, és többek között a magyar médiaviszonyok miatt és a magyar úgynevezett közszolgálatimédia-viszonyok miatt nem tekintette szabadnak a magyar választást 2018 áprilisában. Amikor önök állandóan arra hivatkoznak, hogy na de a választók bizalma, akkor azért szeretném jelezni, hogy van olyan bizonyítékunk arra az európai szinterről, ami ennek az ellenkezőjét bizonyítja. A javaslatot nem támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben ezzel nem kívánnak élni, megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportjából, aki írásban jelezte a felszólalási szándékát. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő! Én most nem leszek

olyan udvarias, mint a képviselőtársaim voltak. Azt természetesen nem fogom pontosan megfogalmazni, hogy amikor ezt a javaslatot elolvastam, akkor a gondolataimban milyen szavak jelentek meg, mert az valóban nem tűrne nyomdafestéket, de azt tudom mondani, hogy ez a javaslat elfogadhatatlan egy demokratikusnak nevezett jogállamban.

Nem tudom elképzelni, hogy egy nap reggel az jutott volna Bánki Erik képviselőtársunknak eszébe, hogy ő egy ilyen javaslatot beterjesszen. Majd egyszer vélhetően megtudjuk, hogy miért kell vezekelnie, hogy a lakás-takarékpénztár borzalma után ezt is neki kellett előterjesztetni, reméljük, hogy lassan ez a vezekelési idő lejár, és nem gondolom, hogy Bánki Erik képviselőtársunknak bármilyen szakmai, emberi, képviselői köze lenne ehhez a javaslatához. Ez a javaslat a miniszterelnök úr megrendelésére készült, nem baj, ha ezt az életben nem fogja a képviselőtársunk elismerni, nem is várjuk el tőle, tudjuk mi azt amúgy is.

Azt tudnám mondani politikusként - majd jön a szakma is, most a politikus beszél -, hogy drága miniszterelnök úr, ha önnek házi tanácsadó társaságra van szüksége a médiakérdésben, akkor tessék azt megfizetni. Tessék megfizetni őket, van miből! Tessék velük összeüldögeálni kétnaponta, akárhány naponta, de ne tessék az állami költségvetést terhelni egy privát információs médiatanács játzsásával! Ez ugyanis semmi más, mint játzsás.

Miért mondom, hogy ez játzsás? Ennek az intézménynek az eddigi működését, mindannyian tudjuk, az előbb a tisztelt kollégáink említették, a 2010. évi CLXXXV. törvény szabályozta, gyakorlatilag a médiatörvény, tökéletesen meg volt abban teremtve a 15. §-tól kezdve az, hogy ez a tanács mi, miért áll föl, mi a dolga, kompetenciák, feltételek, kinevezések, kinevezési idők, mik azok a fontos témák, amelyeket nélkülük nem lehet eldönteni a média területén, és elképedtem azon, hogy ez a javaslat hat darab paragrafusból áll, ebből az egyik a hatályba léptető, a másik a hatályon kívül helyező, és három darab paragrafus összesen öt darab mondatával alapítják újra ezt a testületet. Elnézést kérek, nem tudom elképzelni, hogy van a Fidesz-KDNP-frakcióból és a kormányból egyetlen ember is, akinek az jutott eszébe, hogy ez úgy fog itt átmenni, hogy az ellenzék nem szól hozzá egy szót sem.

(15-50)

Nem hiszem, hogy önök egy pillanatig is ezt gondolták. Sőt, nagyon azt gondolom, hogy azt gondolták, hogy hát, azért itt egypár nemszeretem, keresetlen szó lesz. Meg fogjuk természetesen őrizni a Ház tekintélyét, és nem hangoznak el olyan mondatok, amelyek egyébként indokoltak lennének egy ilyen javaslatához. Megtiszteljük kormánypárti képviselőtársainkat azzal, hogy kifejezetten kimondjuk, hogy nem lehet közük ehhez a javaslatához, bár meg fogják szavazni.

Az előbb képviselőtársaim arról beszéltek, hogy a nagy eséllyel 80 milliárdból várható beszerzések ügyében jobb, ha egy olyan tanács közreműködik a véleményezésben - bár ennek a leendő tanácsnak még nem is ismerjük a jogköreit, de ha abból indulunk ki, hogy az eredeti tanácsnak milyen jogkörei voltak, abban valóban a beruházások véleményezése ott volt, és semmiképpen nem lehetett komolyabb beszerzéseket eszközölni a tanács hozzájárulása nélkül.

Miután a tanács tagjait a miniszterelnök nevezi ki, nem tudjuk, mennyi időre, nem tudjuk, kiknek lehet lenni e tanács tagjainak, mert az eredeti törvényből legalább azt tudtuk, hogy e tanács tagjainak legalább 5 éves szakmai gyakorlatának kellett lenni. Ahogy az utolsó szabályozás volt, az 5 tagból 2 tagot a Médiatanács, egy tagot az MTA jelölhetett. Most gyakorlatilag ennek a komoly szervezetnek a takarító néni is lehet a tagja, hogy egyébként miniszterelnök úr egész rokonsága is beválasztható ebbe a tanácsba, hiszen fogalmunk nincs, hogy majd a leendő kormányrendelet miként fogja ezt szabályozni.

Nagyon fontos volt a régi szabályozásban az, hogy csak a törvényeknek voltak alárendelve e tagok. Ezt kifejezetten kimondta a médiatörvény, sőt azt is, hogy nem voltak utasíthatók. Hát, ez pont az, mint ami egy országgyűlési képviselő jogállása, nem voltak utasíthatók, nem valakinek kénye-kedve szerint működhettek. Nem teheték meg, hogy bármire rávegyék őket, ami az elveikkel ellentétes volna. Négy évre szólt a megbízás. Ma nem tudjuk, hogy a kormányrendeletben majd hány évre vagy mennyi időre szól majd a megbízásuk. Ami nagyon fontos volt még, hogy az illetményük is szabályozott volt. Mennyit fognak ezek az emberek keresni? 500 ezret vagy 5 milliót havonta? Bár az utóbbi években, ahogy látjuk, bizonyos szűk körbe tartozó embereknek 5 milliós fizetése is van.

Az eredeti médiatörvénybeli szabályozás 120., 121. és 122. §-ai tökéletesen határozták meg azt a jogkört, jogállást, kinevezési időt, szakmai feltételrendszert, a járandóság mellett az infrastruktúrát, ami nekik jár; és ami tényleg nagyon fontos volt: tudtuk, hogy miért vannak. Nem hallottam az elmúlt nyolc évben egyetlenegy kormánypárti kritikát sem arról, hogy ez a tanács a törvény szellemiségének megfelelően ne úgy működött volna-e. Nem hallottuk azt, hogy ez a tanács bármilyen tevékenységi körében akadály lett volna bármifajta, a média területén szükséges kormányzati tevékenységeknek. Nem hallottunk arról, hogy olyan tagjai lennének, akik esetleg hitelességük megőrzése érdekében akadályoztak volna bármifajta előrehaladást, valami újdonság bevezetését.

Képviselőtársaim, mint ahogy az előbb mondtam, nagyon jóhiszeműen a beszerzésekre gondoltak, nagyon esetleg sokkal inkább bizonyos miniszterelnöki körökbe tartozó embereket szeretnének ehhez igénybe venni. Én ezt a jogszabályjavaslatot egy sokkal komolyabb és nagyobb dimenzióban látom. E jogszabály születése teljes mértékben összefüggésben áll az elmúlt hónapokban beterjesztett egészen más tar-

talmú és célú törvényekkel. Ez pedig az, hogy a kormányzat, jelesül Orbán Viktor miniszterelnök úr csak olyan rendszereket akar látni maga körül, ahol mindent és mindenkit saját maga irányít, olyannyira, hogy ha esetleg a kormányzati többség lehetőségét egy következő választáson elveszítik, a hadseregen, a médiafelügyelő tanácson keresztül tudjon olyan pozíciókat teremteni, hogy egy következő kormányzatot nemcsak gazdaságilag, hanem minden téren megbénítson.

Minden egyes javaslatból ez a cél árad. Ha nem teszünk mást, csak ezeket a javaslatokat egymás mellé tesszük, és megnézzük a feladatrendszereket, a kinevezési lehetőségeket, a potenciálisan a helyzetben szerepet vállalható emberek adottságait, és azt, hogy miként tudja egy kormányzat a saját pozíciója után is felügyelni az elvesztett rendszereket, akkor ezeken a szabályokon keresztül, ezeken a kinevezéseken keresztül, ezeken a pozíciókon keresztül bármely jövőbeni kormányzatot meg tud bénítani. Majd lesz még felszólalásom honvédelmi kérdésben ma, ott ki fogom mutatni abból az aspektusból, abból a nézőpontból, hogy hogyan kapcsolódik ugyanehhez a szándékhoz mindez.

Azért vagyok teljesen nyugodt abban, hogy bár meg fogják a kormányzó pártok ezt szavazni, de biztos vagyok abban, hogy amikor majd egyszer ők is fölismerik mindezeknek a veszélyét, amihez hozzáadják a szavazatukat, akkor saját maguk fogják azt mondani, hogy ezt így nem tovább. Csak még nem tartanak ott, mert még nem érzik azt, hogy ezek a fajta szabályozások, ezek a fajta új rendszerek veszélyt jelentenek a haza demokratikus intézményére nézve.

Ez az új tanácsadó testület tehát, ahogy szoktuk az utóbbi időben mondani, elvesztette független jellegét, ez a Hírközlési és Informatikai Tanács nem az a tanács, amely a médiatörvényben szerepel, nem is lesz az a tanács soha az életben. Ez a tanács a miniszterelnök személyes tanácsadó csapata, megghiúsítja ezzel a javaslattal azt, hogy ez a tanács valaha is a nemzetközi sztenderdek, a médiatörvényben megfogalmazott garanciák figyelembevételével végezze a munkáját. Ily módon ezt nemhogy ellenzéki képviselő nem támogathatja szavazatával, hanem a kormánypárti képviselők sem. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak mint előterjesztőnek a zárszó elmondására. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem

lepett meg az ellenzéki frakciók álláspontja és véleménye, hiszen hozzászoktunk már ahhoz, hogy szinte teljesen mindegy, hogy milyen törvényjavaslatot tárgyalunk a tisztelt Ház előtt, az ellenzék mindenben a kormány túlzott dominanciáját, mindenféle háttérszövetségek pozícióhoz való juttatását és más hasonló rémtörténeteket lát. Ebben az esetben is gyakorlatilag ez a helyzet.

Azzal kezdtem az exozémat, hogy egy nagyon egyszerű és nagyon rövid, jól áttekinthető törvényjavaslatról van szó. Felhívnam tisztelt képviselőtársaim figyelmét az 1. §-ra. „A Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács a kormány informatikai és hírközlési ügyekben véleményező, tanácsadó szerve.” Semmi több. Tehát azok a felvetések és feltevések, amelyek arról szólnak - ahogy a legvégén Varga-Damm Andrea képviselőtársam mondta -, hogy a nemzetközi sztenderdeknek semmilyen formában és semmilyen tekintetben médiafronton nem felel meg, ez nem csoda, hiszen maga a törvényjavaslat vonja ki a médiatörvény hatálya alól ezt a szervezetet, és teszi egy teljesen független státuszba, ahol semmi más dolga és feladata nem lesz, mint a kormány informatikai jellegű beruházásainak és fejlesztéseinek az előkészítésében vesz részt. Pont ez az a többletfeladat, amiről Cseresnyés Péter államtitkár úr is beszélt, amelyet a kormány is támogat.

Tehát itt éppen az a cél, hogy olyan szakembereket és olyan tudást tudjunk a kormány közelébe vonni, akik képesek arra, hogy a mai világ állandó változásaira reagálva azt az innovációt, azt a tudást, ami ezen a piacon a versenyképesség megtartásához és esetleges további javításához szükséges, azt megtegye és azt hozzátegye a kormányzati munka eredményességéhez.

(16.00)

Varga László képviselőtársaim felvetésében elmondta, hogy számára a Magyar Tudományos Akadémia delegáltja sokkal szakmaibb, mint egy kormányzati delegált. Én azért ezzel vitatkoznék, hiszen a kormány számos területen bebizonyította azt, hogy olyan szakértőkkel, olyan kormányzati munkában részt vevő alkalmazottakkal és dolgozókkal, olyan hivatalnokokkal rendelkezik, akik képesek olyan törvényjavaslatok előkészítésére és olyan stratégia alkotására, amely ma már a nemzetközi szinten is kiváltotta mind az európai szervezetek, mind a hitelminősítő intézetek elismerését.

Konkrétan itt a Pénzügyminisztériumra gondolok, amely egy olyan új adócsomagot rakott össze és egy olyan gazdaságfejlesztési programot indított el, amelyet bár számos fronton támadtak a 2010-es évek elején, mára valamennyi mértékadó piaci elemző elismeri, hogy Magyarország igenis egy sikeres gazdasági fordulatot hajtott végre, és igenis sikeres volt abban,

hogy lehetetlen körülmények közepette, egy államszűkítésben lévő országot átvéve évek alatt egy dinamikus és azóta is fenntartható növekedési pályára tudott állítani. Ebben tehát én nem lennék ilyen szinten elfogult.

Gréczy Zsolt képviselőtársam mondandójában gyakorlatilag azt erősítette, hogy ez nem demokratikus megoldás. Még egyszer mondom: itt egy kormány mellett működő tanácsadó és véleményező szervezetről beszélünk. Ebben az esetben szerintem teljesen természetes az, hogy a kormány vagy a kormányfő nevezi ki annak tagjait, elnökét, alelnökét és egyéb tagjait, és pont ezért volt fontos az, hogy kivegyük a médiatörvény hatálya alól, hogy még véletlenül se keltjük azt a látszatot, minthogyha ez a médiatörvény hatálya alatt működő tanácsként ilyen szoros kormányzati felügyelet alá kerülne.

Varga-Damm Andrea képviselőtársamnak nagyon köszönöm az aggodalmát. Szeretném megnyugtatótani a tekintetben, hogy semmiféle büntetés alatt nem állok, tehát nem annak tekintem sem a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény benyújtását, sem ezt. Állítom, és bármilyen szakmai fórumon képes vagyok megvédeni a lakás-takarékpénztárakról szóló törvényjavaslat minden egyes pontját, hiszen meggyőződésem az, hogy ennél sokkal jobban működő előtakarékosági formák vannak, és határozott álláspontom az az elemzések alapján, hogy az a fajta hozzáállás, amelyet a lakás-takarékpénztárak jó része végzett az állampolgárok befizetéseivel történő gazdálkodás során, az a minimális szintjét sem érte el annak a szakmaiságnak, ami egy ilyen szervezettől elvárható lenne.

Arra a felvetésére pedig, miszerint ha privát információs médiatanácsadó testületet hoz létre a miniszterelnök, akkor ezt tegye meg saját pénzből, én azt gondolom, hogy itt nem a miniszterelnök tanácsadó testületéről beszélünk, hanem - ahogy a törvény is fogalmaz - a kormány tanácsadó testületéről beszélünk, és ilyen értelemben szerintem az teljesen normális, hogy a kormány határozza meg ennek a működési forrásait, ennek a tanácsnak a működési forrásait is, illetve a szervezeti működésével kapcsolatos kérdéseket is.

Én tehát azt gondolom, hogy egy jó döntést hozunk azzal, hogyha ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk, és arra is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák majd a szavazás során.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a képviselő úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté, Bánki Erik és Gulyás Gergely, Fidesz, képviselők által

benyújtott előterjesztés T/3634. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez alkalommal is egy viszonylag rövid, de annál jelentősebb törvényjavaslat tárgyalását végezzük itt a tisztelt Ház előtt, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy ez esetben tényleg tekintsenek el azoktól a politikai nézetbeli különbségektől, amelyek a parlamentben helyet foglaló frakciók között állnak fenn, és tényleg tekintsenek úgy erre a javaslatra, mint az azokról szóló javaslatra, akik megfeszített munkával, elképesztő teljesítménnyel, számos lemondással és helyenként némi szerencsével olyan eredményeket értek el, amelyekre nemcsak Magyarország, a hazai és a Kárpát-medencében élő magyarság, hanem az egész világ felvetette a fejét.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az olimpiai játékok során Magyarország 168 aranyérmét, 148 ezüstérmét és 170 bronzérmét szerzett, felsorolni sem tudnám még azokat a versenyzőket, akik olimpiai helyezésekkel olimpiai pontokat gyűjtöttek e nemes vetélkedések alkalmával. Magyarország az elmúlt több mint száz év teljesítményének köszönhetően a világ tíz legeredményesebb országa között van az olimpiai aranyérmek, illetve az olimpiai érmek megszerzését tekintve. Elmondhatjuk magunkról, hogy Magyarország egymaga több olimpiai aranyérmét szerzett, mint a világ 160 másik országa együttvéve. Azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ez olyan teljesítmény, ami előtt bármelyik politikusnak kalapot kell emelnie.

Aki valaha is sportolt, akár amatőr szinten, de aki versenyzői szinten sportolt, még akkor is, ha nem volt élsportoló, az pontosan láthatta, hogy milyen lemondással jár, milyen kőkemény munka, mennyi kinkserves pillanat kell hogy bekövetkezzen, mennyit kell átélnie egy sportolónak ahhoz, hogy ilyen eredményeket el tudjon érni, aki pedig szurkolóként valaha is ott volt sportlétesítményben vagy akár csak a tévéképernyő vagy a számítógép előtt, az pontosan tudja - nekem most is libabőrös a hátam -, hogy milyen érzés az, amikor a sportolóink ott állnak egy-egy világvérseny után a dobogón, legyen az bármelyik fok, de azt gondolom, hogy az semmivel nem összevethető, amikor a Himnusz eljátsszák egy magyar versenyzőnek vagy éppen egy magyar csapatnak. Akkor mindannyian, mind a 15 millió magyar azt gondolja, hogy ez valamennyiünk közös sikere, hogy ebben valamennyi részben mi is benne vagyunk.

Annak érdekében, hogy ebben valamennyi részben mi is benne legyünk, és minél nagyobb részben lehessünk benne, annak érdekében arra kérem önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, amely most önök előtt fekszik. Ez a törvényjavaslat nem szól másról, mint arról, hogy az eddigi, egyébként hozzá kell tegyem, kormányoktól függetlenül - ha itt most az elmúlt 15 évet figyelembe veszem - is nagyvonalúnak nevezhető támogatási rendszert szeretnénk igazságosabbá tenni, azt az olimpiai járadék-rendszert, amelyet a magyar kormányok, még egyszer megerősítem, kivétel nélkül támogattak. Nagyon örülök annak, hogy egységes volt az álláspont abban a tekintetben, hogy azok a sportolók és azok az edzők, akik ezeket a kiváló eredményeket elérték, megérdemlik azt, hogy a sportpályafutásuk befejezését követően, a sportolók esetében hogyha a 35 éves kort betöltötték, akkor olimpiai életjáradékban részesüljenek, és ezzel ismerje el a magyar állam, a magyar költségvetés és ezzel együtt a magyar társadalom azt a mérhetetlen mennyiségű munkát és azokat a csodálatos eredményeket, amelyeket elérték.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat az elfogadásával igazságosabbá teszi ezt az egyébként - még egyszer szeretném megerősíteni - nagyvonalú és nemzetközi szinten is kiválóan működő rendszert a korábbi szabályozáshoz képest, amikor is egy olyan sportoló, aki a saját sportágában több érmet, több aranyérmét, ezüstérmét vagy bronzérmét szerzett, nem minden érem után kapta meg ugyanazt a juttatást. Ha konkrétumokról beszélünk, akkor egy aranyérmét szerző sportoló az első aranyéremért kapott juttatásához képest a második vagy a harmadik aranyérménél már csak annak a 20 százalékát kapta támogatásként, összességében pedig ha mondjuk, öt vagy hat aranyérmét is szerzett, akkor sem kaphatott több járadékot, mint ami a két érem után megítélt maximális járadék; arról nem beszélve, hogy ha még emellett ezüst- és bronzérmét is szerzett, mert tényleg olyan kiváló teljesítményt tudott elérni, akkor a harmadik, tehát a bronzérme után már egyáltalán nem kapott semmilyen járadékot sem.

(16.10)

Az edzőknél sem mondhatjuk azt, hogy igazságos volt a rendszer, hiszen azok az edzők, akiknek a tanítványai több érmet, több aranyérmét, ezüstérmét vagy bronzérmét szereztek, ők a sportolók juttatásához képest annak az 50 százalékát kapták, de csak egy érem után, egy aranyérem után kaphatták meg ezt a járadékoságot. Hála istennek, a magyar sporttörténet számos olyan sikeres mesteredzőt tud felmutatni, akiknek a tanítványai sok aranyérmét, ezüstérmét és bronzérmét tudtak a saját sportágukban megszerezni, tehát azt gondoljuk, hogy ezek a sikeres edzők is megérdemlik azt, hogy ne csak egy versenyző egy érme után, hanem valamennyi versenyző valamennyi érme után részesüljenek abban az elismerésben és abban a

támogatásban, amit az olimpiai járadékról szóló törvény biztosít számukra.

Így tehát, ha ezt a törvényjavaslatot elfogadja a tisztelt Ház, tisztelt képviselőtársaim, akkor valamennyi sportoló valamennyi érme után, az arany-, ezüst- és bronzérmek után minden egyes esetben azt a járandóságot fogja halmozottan megkapni, ami neki azokért a megszerzett érmekért egyébként járna. Ennél igazságosabb elosztási rendszert nem tudunk elképzelni, és azt gondolom, hogy most a magyar gazdaság van már abban az állapotban, a magyar gazdaság teljesítménye elérte azt a szintet, ahol azok a többletbevételek, amelyeket a költségvetés számára ez a kiemelkedő - az elmúlt negyedévben 5 százalékot elérő - gazdasági növekedés teljesítménynövekedésként produkálni tud, ebből a többletbevételekből biztosítható az a költségvetési fedezet, amely ennek az igazságos elosztási rendszernek a finanszírozásához szükséges.

Hogy a számokról is beszéljek önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim, a 2019-es költségvetésben valamivel több mint 1,9 milliárd forint van betervezve az olimpiai járadék, életjáradék kifizetésére. Ezzel az új és egyébként igazságosabb rendszerrel pedig kicsivel több mint 3,6 milliárd forint lesz a forrásigény. Még egyszer mondom: a költségvetési tartalékból ez a forráskülönbözet gond nélkül fedezhető, ezért ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása semmiféle kockázattal költségvetési szinten nem jár.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Arra szeretném önöket kérni, hogy tényleg politikától függetlenül, a magyar sport kiemelkedő eredményeit, a magyar sportolók hihetetlen teljesítményét figyelembe véve támogassák ezt a javaslatot, hiszen az előbb felsorolt érmekkel nemcsak azt tudták elérni arany-, ezüst- és bronzérmekkel a magyar sportolók, hogy Magyarország még most is a világ tíz legeredményesebb országa között van, hanem hogyha ezt lakosságszám-arányosan nézzük, akkor Magyarország a világon a második legeredményesebb olimpiai sportnemzet. Erre tényleg valamennyien méltán lehetünk büszkék.

Ezért kérem önöktől, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, és ezzel egy igazságosabb elosztási rendszert az olimpiai járadék terén. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Én is köszöntöm képviselőtársaimat, és most megadom a szót Szabó Tünde államtitkár asszonynak a kormány nevében.

DR. SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/3634. számú törvényjavaslat az olimpiai járadék szabályait kívánja módosítani.

Mint tudjuk, az olimpiai és paralimpiai játékokat az egész országban és az egész világon fokozott figyelem kíséri, világszerte milliók követik az ott zajló

sporteseményeket. Az olimpiai érmesek nemzeti lobogója, a győztes sportoló nemzetének himnusza a világ összes országában hirdeti azt az emberfeletti teljesítményt, ami az érmek mögött megtalálható.

Biztosan állíthatjuk, hogy a sportolók dicsőségének a társadalomra gyakorolt pozitív hatása felbecsülhetetlen. Az olimpiák történetében, az olimpiák művészeti versenyein elért eredményekkel együtt hazánk sportolói 177 arany-, 151 ezüst- és 174 bronzérmel szereztek. Az elért eredmények alapján magyar szempontból az '52-es helsinki olimpia tekinthető a legsikeresebbnek, ezen a játékon összesen 42 érem született, 16 aranyérmel, 10 ezüst- és 16 bronzérmel szereztek a sportolóink. Ezzel a szerepléssel az éremtáblázatnak a harmadik helyére érkeztek a magyarok, úgyhogy ez is fantasztikus siker, ahogy képviselő úr is mondta az előzőekben.

A megszerzett érmek alapján a nyári olimpiai sportágak közül a legsikeresebb sportágaink között van a vívás sportág összesen 87 éremmel, ezt követi a kajak-kenu sportágunk a 80 érmevel, és ezután következik az úszás 73 éremmel. A téli olimpiai sportágak közül az érmek számát tekintve a műkorcsolya a legsikeresebb magyar sportágunk, de rövidpályás gyorskorcsolyázóink a pjonghcsangi diadaluk során is bemutatották, hogy ezen sportág és szakág előtt is fényes jövő áll.

Az olimpiai részvétel, a becsületos helyállítás, a helyezések vagy győzelem nemcsak a sportolót, hanem az egész országot, így a sportoló nemzetét is büszkeséggel tölti el. Jól tudjuk, hogy az olimpia és az olimpián legendává váló sportolók kiemelkedően ösztönző hatással bírnak a társadalomra, az ország sportéletére, hiszen gyermekek százai, sőt ezrei kapnak kedvet a sporthoz, egy-egy sportághoz, felnőttek, idősebb korúak is elkezdnek sportolni és mozgásgazdag életmódot élni.

Az olimpiai járadéknak mint állami juttatásnak a bevezetéséről 1997 áprilisában döntött az Országgyűlés. Az olimpiai járadék intézményének fő célja a kimagasló sporteredményt elérő sportolók elismerésének, megbecsülésének kifejezése.

Az állam az olimpiai járadékkal kívánja részben viszonzni a sportolóknak és az őket segítő felkészítő edzőknek a hosszú éves munkáját, az egész országnak szerzett büszkeséget és örömet, azzal, hogy életük végéig a bérből és fizetésből élők átlagkeresetének megfelelő összeget, illetve annak meghatározott hányadát nyújtja számukra. Emellett az olimpiai járadék segíteni próbál azokon az esetleges nehézségeken, amelyek abból fakadnak, hogy a sportoló fiatal- és fiatal felnőtt korában energiái és idejének nagy részét szakmai fejlődése helyett a sportra fordította.

Továbbá figyelemmel kell lenni arra is, hogy a sportolók akár egy kiemelkedő anyagi biztonsággal járó külföldi profikarrierről is lemondanak az olimpiai részvétel érdekében. Ezekben az esetekben is érvényesül az olimpiai járadék kedvező hatása, hiszen a sportolók számíthatnak arra, hogy visszavonulásuk esetén életük végéig biztosítva lesz részbeni megélhetésük.

Az olimpiai járadék megállapításával és folyósításával kapcsolatos feladatokat az Emberi Erőforrások Minisztériumának sportért felelős államtitkár-sága látja el. A személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján az olimpiai járadék adómentes juttatás.

Az olimpiai járadék bevezetése óta eltelt 20 évben több alkalommal is módosításra kerültek az olimpiai járadék szabályai, ennek során bővült például a járadékban részesülők köre az érmesekkel, majd az edzőkkel. Kiegészítésre került az olimpiai járadékra jogosító sportesemények köre, többek között például a paralimpiával és a siketlimpiával, valamint bevezetésre került a járadék összegének az aranyérmek számához igazodó megállapítása is. Emellett bevezetésre került az olimpiai járadékra való érdemtelenység intézménye, amelynek eredményeként nem részesülhet olimpiai járadékban az, aki büntetett előéletű vagy próbára bocsátás hatálya alatt áll.

Mindezen törvényi szabályok alapján ma mintegy 900 fő részesül olimpiai járadékban sportolói, özevegyi vagy edzői jogcímen. Az Országgyűlés legutóbb 2011-ben módosította a járadékra jogosulttá válás feltételeit. Többek között megállapításra kerültek olyan sportszakmai követelmények, feltételek, amelyeknek valamennyi járadékra jogosító sporteredmény tekintetében érvényesülniük kell, hiszen valamennyi sportoló azonos módon részesül olimpiai járadékban, függetlenül attól, hogy járadékra jogosító helyezését melyik sporteseményen, olimpián, paralimpián, siketlimpián vagy sakkolimpián szerezte.

Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy minden egyes olimpiai, paralimpiai, siketlimpiai vagy sakkolimpiai érem mögött emberfeletti teljesítmény húzódik meg, hiszen egy-egy érem mögött sportolók és szakemberek dolgoznak, akár évtizedes munkával. Nincs különbség aközött, hogy az érmeiket milyen sportágban, egyéni vagy csapatsportágban szereztek, hiszen minden egyes eredmény ugyanazt a nemzeti büszkeséget és a sportágat választó fiatalok sokaságát vonja magával.

A jelenlegi hatályos szabályozás hátrányos rendelkezéseket tartalmaz - ahogy hallhattuk képviselő úrtól - azon olimpiai érmesek vonatkozásában, akik egynél több érmet nyertek hazánknak, függetlenül attól, hogy arany-, ezüst- vagy bronzéremről legyen is szó. A jelen szabályozás szerint a többszörös aranyérmesek az első aranyérem után járó olimpiai járadék 20 százalékát kapják, a többi aranyérmük után még a bajnokok ezüst- és bronzérmei egyáltalán nincsenek figyelembe véve. A több ezüst- és bronzéremmel rendelkező érmeseink pedig mindössze egy érem után részesülnek és részesültek eddig járadékban.

Ezt a helyzetet kezeli a jelen módosítás, amely minden egyes érmet teljes mértékben méltányol azáltal, hogy a többszörös olimpiai érmeseink valamennyi érem után jogosulttá válnak majd az érme után járó járadék teljes összegére, ezzel is elismerve valamennyi érem mögött a kivételes sportemberi teljesítményt és hirdetve a nemzetre gyakorolt pozitív hatását.

A módosítás a többszörös érmesek élethosszig tartó anyagi biztonságának, megbecsülésének biztosítása mellett lehetőséget is ad arra, hogy az eredményeket még nagyobb megbecsülésben részesítsük, és ezáltal minden érem után olimpiai járadékot tudjunk adni.

(16.20)

A törvényjavaslat az eddigi kérelmekre irányuló hatósági eljárás helyett arról is rendelkezik, hogy a járadékra jogosultságot és a járadékot a sportpolitikáért felelős miniszter az általa vezetett nyilvántartás alapján közigazgatási hatósági eljárás keretében, hivatalból állapítsa meg, és gondoskodjon annak havonta történő folyósításáról.

Összességében elmondható, hogy a törvényjavaslat a jelenlegi hatályos szabályozásnál igazságosabb szabályozást teremt meg a többszörös olimpiai, paralimpiai, siketlimpiai és sakkolimpiai érmesek és az őket felkészítő szakemberek megbecsülése érdekében, viszonzva részükre azt a sok erős és sokéves emberfeletti munkát és erőfeszítést, amelyekkel sportsikereiken keresztül hazánknak hírnevet hoztak, és azt öregbítették.

Ennek megfelelően a kormány támogatja a módosító javaslatot, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényt módosítást támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Simon Róbertnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország sportolói már az első, 1896-ban Athénban megrendezett újkori nyári olimpiai játékokon is részt vettek, majd ezt követően majdnem az összes nyári, illetve az összes téli olimpián indultak versenyzőink.

Talán nem mindenki tudja, ezért megemlítem, hogy az 1920. évi nyári olimpiai játékokra Magyarország azért nem kapott meghívót, mivel az első világháború vesztesei között volt, pedig ez lett volna a magyar olimpia, a rendezés jogát ugyanis Budapest nyerte el, a háborús vereség miatt azonban átszállt a jog később Antwerpenre.

Dr. Kemény Ferenc jóvoltából Magyarország már a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, a NOB 1894-es megalapításában is tevékenyen részt vett, és ennek hatására másfél évvel később, 1895. december 19-én megalakult az ország olimpiai bizottsága, a Magyar Olimpiai Bizottság. Országunk versenyzői - ahogy elhangzott, de megismétlem - a nyári és a téli olimpiákon, beleértve a művészeti versenyeket is, eddig 177

aranyérmeket, 151 ezüstérmeket és 174 bronzérmeket, a paralimpiákon pedig 30 aranyérmeket, 41 ezüstérmeket és 55 bronzérmeket nyertek. A nyári olimpiákon megszerzett érmeivel Magyarország a legeredményesebb olyan nemzet, amely még nem rendezett olimpiát. Bízom abban, hogy még a mi életünkben sor kerül arra, hogy Magyarország is olimpiát rendezzen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sportolóink közül most a teljesség igénye nélkül csak néhány kiválóságunk nevét említem. Elsőként Gerevich Aladárét, aki vívásban hat olimpián vett részt, és 7 aranyérmeket szerzett, továbbá 1 ezüst- és 1 bronzérmeket, ezzel ő a legeredményesebb magyar olimpikonunk; Egerszegi Krisztinát, minden idők legeredményesebb egyéni női úszóját a nyári olimpiák történetében, aki minden érmét - 5 arany-, 1 ezüst-, és 1 bronzérem - egyéni versenyszámban szerezte; a 2018-ban Phjonghcsangban megrendezett téli olimpiai játékokon országunk történetében az első aranyérmeket nyert, rövidpályás gyorskorcsolyában ötezer méteres távon győztes csapatunk tagjait: Burján Csaba, Knoch Viktor, Liu Saoang és Liu Shaolin Sándor; paralimpiai bajnokaink közül pedig kitűnő úszónkat, Sors Tamást említem, aki eddigi pályafutása során három olimpián vett részt, ahol 2 aranyérmeket, 2 ezüstérmeket és 4 bronzérmeket nyert.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az olimpiai életjáradékról, amit olimpiai érmeseink, illetve felkészítő edzőik kapnak, 2004-ben született törvény. Az általunk most tárgyalt törvényjavaslat célja, hogy igazságosabbá tegye a támogatási rendszert. A törvényjavaslat szerint minden olimpiai aranyérem után ugyanakkora összeget kapnak életjáradékként az egykori és a jelenlegi klasszisok. A jelenlegi szabályozással ellentétben, amikor az első aranyat követően a többiért már jóval kevesebb pénz jár, ez azt jelenti, hogy például egy háromszoros olimpiai győztes háromszor akkora összeget kap, mint egy egyszeres aranyérmes, ezüst-, illetve bronzérem esetén pedig azoknak 60, illetve 40 százalékára lesz jogosult. Mert minden egyes megszerzett aranyérem ugyanannyit ér, hiszen hatalmas teljesítmény van mögötte, amit természetesen az ezüst-, illetve bronzérmekről is el kell mondani.

A javaslat az edzők munkáját is még jobban elismerné azzal, hogy valamennyi érem után, amely vonatkozásában a sportoló őt jelölte meg edzőjének, jogosulttá válna olimpiai járadékra. Magyarország a tíz legsikeresebb nemzet közé tartozik az ötkarikás játékokon, a népszerűsége vonatkozásában pedig a világelső között vagyunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Országunk gazdasági helyzete most lehetőséget biztosít arra, hogy nagyobb járadékot kapjanak az olimpiai érmeseink. Adjuk meg kiválóságainknak ezt az elismerést! A Fidesz vezérszónokaként jelzem, hogy frakciónk támogatja a törvényjavaslatot, és bízom abban, hogy a többi parlamenti párt képviselői is támogatják a módosítást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Steinmetz Ádámnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, aki az emelvényről mondja el vezérszónoki beszédét.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításának általános vitájában előljáróban szeretném elmondani, hogy nem lesz közöttünk nagy vita. Épp ellenkezőleg, szeretném megköszönni az előterjesztőknek, név szerint Kocsis Máténak, Bánki Eriknek és Gulyás Gergelynek, valamint az adófizető magyar állampolgároknak, hogy lehetővé teszik, hogy az olimpiákon érmet szerző élsportolóink már hosszú évek óta anyagi megbecsülésben részesülhetnek, 35. életévük betöltését követően, illetőleg most ez a módosítás pedig arról is tesz és gondoskodik, amiről mi, olimpikonok - vagy a magam nevében nem tudok beszélni, mert én egyszeres olimpiai bajnok vagyok, engem ez a módosítás nem érint, és vélhetően nem is leszek már soha többet többszörös *(Dr. Gréczy Zsolt: Nana! - Derűltség.)*, de azért nem zárom ki ennek a lehetőségét.

Komolyra fordítva a szót, való igaz, és elhangzott a vitában, hogy korábban egy ötszörös olimpiai bajnok annyi juttatást kapott, amennyit két egyszeres olimpiai bajnok havonta. Úgy gondolom, hogy ez egy olyan helyzet, amire érdemes odafigyelni és orvosolni, és külön örülök, hogy erre volt fogadókészség, mert azért az olimpikontársaim már annak is örültek, hogy egyáltalán van egy ilyen lehetőség. Nem szeretek volna szerintem telhetetlenek lenni, és nem tudom, én vélelmezem, hogy nem is az ő részükről érkezett ez a kérés, hogy legyen módosítva ez a jogszabály.

A sikeres és eredményes sportolók pedig méltán hírnevet szereznek az országnak, és nem véletlenül büszke rájuk a magyar társadalom. A magyar emberek elismerik a kimagasló sportteljesítményt, sokan példaképként tekintenek az élsportolóinkra. Ha valaki, akkor szerintem Szabó Tünde államtitkár aszszony és én magam is tudhatom, hogy milyen nehéz kijutni egy olimpiára, és ott érmet szerezni, dobogós helyen végezni, dobogóra felállni az eseményt követően. Azt szeretném mondani, hogy ez egyre nehezebb lesz; egyre nagyobb a konkurencia, egyre nagyobb a verseny, és hosszú éveken vagy akár évtizedeken keresztül kell úgymond a topon lenni és csúcsformában lenni ahhoz, hogy valaki egyáltalán kijusson egy ilyen versenyre, vagy ott maradandót alkosson.

(16.30)

Szeretném megemlíteni azt is, hogy az élsport mellett nagyon nehéz szakmát tanulni, diplomát szerezni vagy munkát végezni, vállalkozást üzemeltetni, ez ezért is nagyon nagy segítség. Kimaradnak ezek az évek, ezek a szakmai gyakorlatok vagy diplomák,

szaktudás, sportolóink többsége az egész életét a sportpályán vagy adott esetben a medencében tölti.

Úgyhogy ők ebből a szempontból hátrányt szenvednek a társadalom többi tagjával szemben. Örömmel tölt el az is, hogy a törvényjavaslat szerint nem csupán az érmeseket, hanem edzőiket, illetőleg haláluk esetén azok özvegyét is megilleti a halmozott járadék, legyen ugyanis szó egyéni vagy csapatsportágról, egy jó edző és egy jó stáb nélkül ma már nem lehet győzni.

Végezetül szeretném felhívni az Országgyűlés figyelmét, képviselőtársaim figyelmét, hogy nem minden élsportolónak van vagy volt lehetősége az olimpiákon érmet szerezni, vannak olyan sportolóink ugyanis, akiknek a sportáguk nem volt olimpiai sportág sikereik elérésekor. Példaként hoznám itt Jónyer Istvánt, aki négyszer, illetőleg Klampár Tibort, aki két alkalommal is asztaliteniszben világbajnoki aranyérmet szerzett, és ők is dicsőséget hoztak Magyarországnak, rájuk is méltán lehetünk büszkék, az ő anyagi megbecsülésüket is illene biztosítani. De továbbmegyek, szeretném, ha gondolnánk a jövőben az Európa-bajnokságokon és a világbajnokságokon is kimagasló eredményt elérőkre, akiknek szintén nem adatott meg, hogy olimpián érmet szerezzenek. Bár tudom nagyon jól, hogy Magyarországon az olimpiának egy külön presztízse van, a társadalom megítélése merőben más, mint adott esetben egy Európa-bajnoki vagy egy világbajnoki szereplés, de ez nem feltétlenül jelent kisebb sportolói tevékenységet, hiszen teljesítményük ugyanolyan értékű, mint akár olimpikonjainké.

Van számos példa arra, nem kell messzire mennünk, itt vannak déli szomszédaink, Szerbia, Horvátország vagy adott esetben kicsit messzebb, de nem olyan messze Montenegró, ahol, konkrétan tudom, hogy a vízilabdázók körében egy megszerzett Európa-bajnoki vagy egy világbajnoki érem is már életjáradékot eredményez. Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy a költségvetés teherbíró képessége véges, de azzal is tisztában vagyunk, hogy jelen pillanatban Magyarországnak egy sportszerető kormánya van, úgyhogy ezen az alapon én nagyon optimista vagyok, hogy ezt önök majd meghallgatják, mérlegelik, és reményeim szerint a jövőben azok a sportolók is, akik most kimaradnak ebből a körből, majd ők is megkapják a társadalmi elismerést, ami egyébként meg fog valósulni anyagi ellentételezésben, honorárium formájában is.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Újat nem tudok már mondani igazából, hiszen

mind Bánki Erik mint előterjesztő, államtitkár asszony, de Steinmetz képviselőtársam is teljes egészében elmondta azt, amit ez a módosítás tartalmaz. Egy dologgal szeretném kiegészíteni, mégpedig azzal, hogy ezen törvény elfogadása kapcsán, aki ma a nemzet sportolója és olimpiai bajnok volt, eddig csak a nemzet sportolója után járó díjazást kaphatta. Most az új törvény alapján, ha ezt elfogadja a tisztelt Ház, akkor a nemzet sportolójáért járó díjazást is megkaphatja és az olimpiai érmei után is megkaphatja a díjazást.

Köszönöm az előterjesztőknek ezt a nagyon jó törvénytervezetet, és én bízom benne, hogy a parlament minden oldala, mint ahogy hallottuk az előző felszólalásban is, támogatja és el fogja fogadni ezt a törvényt. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hiszékeny Dezsőnek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Asszony! Képviselőtársaim! Ígérem, hogy rövid leszek, ennek az az oka, hogy kevés kritikai észrevétel van ezzel a javaslattal kapcsolatban nekünk. Azt gondolom, azt is el kell mondani, ha valami jó. Úgy gondoljuk, hogy ez a törvényt módosító javaslat jó. Azt is gondoljuk, hogy nem idegen tőlünk, sőt kifejezetten szimpatikus az a gondolkodásmód, amelyet tükröz ez a módosító javaslat. Nem idegen tőlünk az, hogy a teljesítményt, a valós teljesítményt el kell ismerni, és a sportolók esetében objektív, nagyon jól mérhető a teljesítmény, különösen ezeknek a sportolóknak az esetében, akik nemzetközi versenyeket nyerne, világszínvonalon tudtak teljesíteni. Azt gondolom, hogy a jövő generáció számára is ez ösztönzőleg fog hatni. Tehát úgy gondoljuk, hogy ez egy jó javaslat.

De nem állhatom meg, hogy egy másik törvényjavaslat kapcsán, amelyet, ha jól tudom, csütörtökön tárgyalt majd az Országgyűlés, azzal kapcsolatban egy-két mondatot ne szóljak. Ha ez a törvényjavaslat ösztönző a fiatalság számára, akkor azt gondolom, hogy az, ahol viszont százmilliós nagyságrendben adókedvezményt biztosítunk azok számára, akik messze nem érik el ezt a nemzetközi színvonalat, ez viszont demoralizáló ugyanezen réteg számára. Azt szokták mondani, hogy vannak a sportolók és vannak a focisták. Mondom ezt én, aki ötvenvalahány éve futballozom, de úgy tűnik, hogy ez egy klasszikus igazság, a kettőt nagyon nehéz összevetni.

Elhangzott már Steinmetz képviselőtársam szájából az a mondat, hogy az adófizetőknek is köszönjük. Találkoztam ilyen adófizetőkkel, és az volt a tapasztalatom e javaslat kapcsán, hogy nem sajnálják erre a pénzt, nem irigykednek ezekre a sportolókra, és jó szívvel tudják olyan sportolóknak megszavazni, és erre ösztönöztek engem is, hogy szavazzam meg ezeket a javaslatokat, mint Egerszegi Krisztina, Kozák

Danuta, Kemény Dénes, és nagyon sokáig sorolhatnám ezeket a neveket. Tehát úgy gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat a mi megítélésünk szerint is elfogadható.

Zárógondolatként csak részlegesen idekapcsolódó kérdéskör, hogy jó lenne végiggondolnunk azt, hogy a valami másban világszínvonalon teljesítők számára nem kéne-e valami hasonlót esetleg kitalálni. Talán érdemes lenne rajta elgondolkoznunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsoltnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Magasztos pillanat, úgy látom, most ez a beszélgetés az Országgyűlésben és én magam is csatlakozom hozzá. Azt gondolom, hogy ezeknek a nagyszerű sportembereknek a teljesítménye, az eredményei a mi boldogságunk és a mi büszkeségünk is. Ugyanakkor szeretném megjegyezni, hogy olimpiaiéletjáradék-emelésről már a Medgyessy-kormány is döntött Gyurcsány Ferenc sportminisztersége idején, és Gyurcsány Ferenc vezette be a nemzet sportolója elismerést is. Azt gondolom, ezt is fontos rögzíteni a jegyzőkönyv számára, mert látom, hogy a kormánypárti képviselők előszeretettel emlegetik, hogy bezzeg a nemzet sportolói. Ez Gyurcsány Ferenc személyes sportminiszteri elővezetésében jelent meg a magyar politikában és a magyar sportvilágban.

Ugyanakkor Hiszékeny képviselőtársamhoz hadd csatlakozzam, feltűnően összecsúszik két történet, és nagyon bízom benne, hogy a kettő között az összecsúszásban nincs sandaság, ugyanis ez az olimpiai bajnokokra, érmesekre, edzőikre és a paralimpikonokra vonatkozó előterjesztés, azt gondolom, hasznos, viszont az az összeg, ami az ő javukra fordítódik majd - ha jól tudom, ez nagyjából tízmilliárd forint körüli összeg lesz -, ez nagyjából két-három futballista ára lesz azután, amikor majd hirtelen ki fog nyílni ez a piaci lehetőség, hogy adókedvezményt kapnak a csapatok ahhoz, hogy labdarúgókat vásároljanak. Nem szeretnék futballelles hangulatot kelteni, de ez természetesen ettől még igaz.

Ugyanakkor azt is szeretném mondani, hogy az olimpiai járadéokra vonatkozó tervezetet a Demokratikus Koalíció támogatni fogja, fontosnak tartjuk, és azt gondolom, hogy ezeknek az embereknek a teljesítményét el kell ismernie az országnak. Ezt az összeget érdemes erre áldozni, szerintem ebben simán nemzeti konszenzus tud lenni ebben az országban. Valamennyien nagyon boldogok vagyunk és büszkék vagyunk, ha látjuk őket a dobogó bármely fokán, a helyezéseiknek is nagyon örülünk.

Persze azt is tudjuk, hogy időnként egy-egy körön vagy tuson vagy századmásodpercen sorsok múlhatnak, és most nem kezdem el Güttler Károlyt és hosszasan másokat emlegetni, akiknek mondjuk, ilyen

kicsin múlt, hogy nem az lett, amiben végül is eredménykedett. De mindannyiuk teljesítménye a mi büszkeségünk is, ezért ezt a javaslatot a Demokratikus Koalíció meg fogja szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk, és következnek a normál hozzászólások. Elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért merek ebben a kérdésben megszólalni, mert 2012-ben, amikor az egycsatornás sportfinanszírozási rendszer bevezetésére került, a MOB gazdasági igazgatójaként magam voltam, aki ennek a rendszernek a felépítését elkezdte.

Azért merek felszólalni, mert arról az oldalról szeretném ezt a kérdést megvilágítani, hiszen számtalan sportolónkkal, olimpiai érmeseinkkel, helyezetteinkkel személyesen találkoztam a munkám során - természetesen alapvetően az idősebb korosztályról beszélek -, akiknek bizony az edzésártalmak, a rendkívül komoly fizikai erőfeszítés idősebb korokra sokkal hamarabb hozta el azokat a mozgáskoordinációs problémákat, azokat a mozgásnehézségeket, amelyek egyértelműen arra voltak visszavezethetők, hogy elképesztő fizikai teljesítményt kellett nyújtaniuk. Nekik, akik nem tudtak gazdag, szakmai pályafutást felépíteni, hiszen a sport rengeteg idejüket vette el, bizony a létfenntartásukat teremtette meg ennek az olimpiai járadéknak az intézménye.

2012-ben, amikor testközlelől volt alkalmam a rendszer működését megtapasztalni, és felismertem azt, hogy bizony a többes helyezés és érmes pozícióban igazságtalanságok vannak a szabályban, kértem a MOB akkori elnökét és főtítkárát, hogy mielőbb az államtitkárságra terjessze be azt a javaslatot, hogy ezek igazságosabban kerüljenek megállapításra, mert, amint olimpiai bajnok képviselőtársam és államtitkár asszony is, aki olimpiai ezüstérmes sportolónk, elmondta, hogy bizony olyan igazságtalan helyzetek alakultak ki, hogy egy ötszörös olimpiai bajnok annyit kapott, mint két egyszeres olimpiai bajnok. De ezt még lehetne fűszerezni, mert számtalan olyan helyzet kialakulását láttam, ami feltétlenül korrekciót igényelt. Én egyet sajnálok, hogy ez hat év múlva kerül ide a Ház elé.

Államtitkár asszony egy rendkívül gazdag nyelvezetű és tartalmú előterjesztést tett a kormány nevében, és hogy őszinte legyek, eszembe jutott, hogy majd egyszer megkérdezem, mert hiszen az előterjesztő államtitkár asszonnyal is vagyok olyan nexusban, hogy magyarázzák ezt el, hogy ezt miért nem a kormány vagy a minisztérium terjesztette be. Bár az

is igaz, hogy én azt szeretném, ha Bánki Erik képviselőtársunk ilyen jellegű javaslatokat terjesztene be, és nem a lakás-takarékpénztár és nem a Hírközlési Tanács kérdését, mert szerintem képviselőtársunknak ez a téma áll jobban.

Lehetséges, hogy azt akarta valaki, hogy a politikatörténetbe a három betervező írja be a nevét, mindenestre én azt hiszem, hogy azért elvárhatja a parlament és elvárhatják a parlamenti képviselők, hogy egy ilyen, a hazánk büszkeségeit érintő törvényjavaslatot, egy rendszer módosítására irányuló javaslatot hadd terjesszen már elő az a tárca, és annak államtitkára legyen az előterjesztő, aki a gazdája ennek az ügynek, akik az adófizetők pénzéből ezt a fajta tisztes és megérdemelt javadalmazást olimpikonjainknak nyújtják.

Egyetlenegy dolgot nem nagyon értek a javaslatban, és majd nagyon kérem államtitkár asszonyt, a végén ezt magyarázza el. Az 5. §., amiben az van, hogy majd a kormány határozza meg a Nemzet Sportolója cím elnyerésének részletes feltételeit és az életjáradék értékét. Én ezen nagyon csodálkozom. A magyar parlament nem méltó arra, hogy a Nemzet Sportolója cím elnyerésének feltételeit törvényben határozzuk meg? Miért degradáljuk ezt a rendkívül szép címet arra, hogy még az alapfeltételeit sem a nemzet diplomáiban a nép képviselői határozzák meg, hanem egy kormány egy kormányrendeletben?

Én azt kérem a szavazásig nagy tisztelettel a kormány képviselőitől, hogy hagyják meg nekünk ezt a lehetőséget. Adják meg nekünk ezt a tiszteletet, hogy ha már a nemzet büszkeségeiről beszélünk, és elképesztően csodálatos sportmúltja van Magyarországnak, akkor legalább ebben a kérdésben hadd mi mondjuk meg, hogy kik lehetnek a nemzet sportolói. Már csak azért is, mert ezzel még inkább ők maguk érezhetik megtisztelve magukat, hogy nemcsak egy aktuálisan éppen valamely ideig regnáló kormány az, aki ezt meghatározta, hanem az egész népet képviselő összes országgyűlési képviselő ott lehetett ennek megfogalmazásánál, ott lehetett ennek a gyönyörű tisztségnek a jutalmazásánál.

Tehát én azt érzem, hogy olyan örömmel tárgyaljuk ezt a kérdést, és annyira örülök, mert pár órával ezelőttig azért itt a Házban eléggé impulzív viták folytak különböző kérdésekről, és most olyan finommá, széppé, kellemessé vált az ülésterem, még ha kevesen is vagyunk. Nem érzem azt, hogy egy ilyen szép javaslatba ezt a kitéltet bele kellene venni, és hogy úgy mondjam, ennyire ledegradálni ezt a fajta döntést arra a szintre, amihez képest, úgy ítélem meg, hogy jobb kellene.

Ha már itt vagyunk a Házban, két kérdéstről szeretnék még beszélni, hiszen a kormány képviselője jelen van. Az egyik az, hogy megemlítette Steinmetz Ádám képviselőtársam az Európa-bajnoki és világbajnoki érmek, helyezések kérdését. Vannak a nem olimpiai sportágak. A nem olimpiai sportágakban, ahol legalább ilyen mértékű és befektetett munkából eredő eredmények vannak, rendkívül méltánytalan, hogy

ezek a sportolónk nem tudnak semmifajta életjáradékban részesülni, holott legalább ugyanolyan hosszú időn át, legalább ugyanolyan odaadással és ugyanolyan fizikai erővel, felkészültséggel és idővel nyerek el az Európa-bajnoki, illetve a világbajnoki érmeket, helyezéseket.

Tudjuk azt persze, hogy a sportágakban évente, nagy részében évente vannak Európa-bajnokságok, világbajnokságok, de én azt hiszem, hogy azok a szakemberek, akik a sport világában dolgoznak, össze tudnak ülni, és ki tudnak találni egy olyan rendszert, ami nem degradálja le ennek a járadékrendszernek az intézményét, de legalább a nem olimpiai sportágak számára, sportolók számára egy ilyen jutalmazást, egy ilyen köszönetet tud nyújtani.

A másik, amit még szeretnék megemlíteni, az az, hogy a Magyar Művészeti Akadémia intézményével a művészeinknek elég tisztes járadékot fizetnek az adófizetők. Tehát annak az intézménynek a felépítésével ez megteremtődött. Viszont van egy nagyon komoly társadalmi csoport, akikre büszkék lehetünk, ezek pedig a tudósok. A tudóstársadalmunk javára ilyenfajta rendszerszerű hálája a nemzetnek nincs. Persze vannak tudósaink, akik egy-egy eredményeik okán bizonyos, a világon megteremtett díjakat kapnak, mint például most Kondorosi Éva egyik nap, illetőleg van lehetőség arra, hogy különböző állami kitüntetésekkel, amelyekhez pénzjutalom jár, tudósainkat évről évre kitüntetik. De mégis úgy gondolom, hogy bizony nagyon sok olyan tudós honfitársunk van, akiknek eredményeire nagyon büszkék lehetünk, és Magyarország megítélését elképesztően növeli, amikor valamely tudós honfitársunk nemzetközi eredményekhez igazodóan biztos, hogy ki lehet találni valamilyen olyan járadékrendszert, ami azt hálálja meg, hogy a kutatóinknak bizony sokkal nehezebb volt magas jövedelmet realizálni azzal, hogy éveken át, hosszú éveken, évtizedeken át a kutatóintézetekben, szemünk előtt nem látva, rendkívül odaadóan és szeretettel végzik ezeket a tevékenységeket, és adják hazánk jó hírét a tudományos világban is.

(16.50)

Ezt köszönöm az előterjesztőknek, de elsősorban, miután úgy gondolom, hogy ezt a minisztérium készítette el, és államtitkár asszony nem szimplán a kormány álláspontját fejtette ki, hanem valójában előterjesztőként vagy de facto előterjesztőként áll itt a Ház előtt, hogy megköszönjem ezt. Örömmel fogjuk támogatni, csak azt az egyetlen 5. §-t még a szavazásig tegyék már meg, hogy megfontolják. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzájárulását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Azért is kértem szót, mert nemcsak mint képviselő szeretnék hozzájárulni, hanem mint a Magyar Hallássérültek Sportszövetségének elnöke és a Magyar Paralimpiai Bizottság elnökségi tagja is.

Ez tipikusan olyan módosító javaslat, amivel szinte az összes párt egyet tud érteni. Konszenzus van közöttünk. Abban nincs is vita, és abban is egyetértünk, hogy az olimpiai, paralimpiai és siketlimpiai érmesek minden elismerést megérdemelnek. Az ókori játékokon az athéniak is megbecsülték a bajnokaikat. Például egy munkás 14 évi bérének megfelelő jutalomban részesítették a bajnokokat, nem kellett adót fizetniük, ingyen látogathatták a színházakat, de azt is hozzá kell tenni, hogy háborúban viszont a frontvonalban kellett nekik harcolniuk.

Azóta eltelt pár évtized, pár évszázad, pár évezred. Az újkori olimpia történetét mindannyian ismerjük. Az ehhez kapcsolódó jutalmazási rendszer és járadékok szabályozása folyamatosan változott, folyamatosan fejlődött. Az életjáradék, az érmesjáradék nem hungarikum, más országokban is van rá példa, ahogy Steinmetz képviselőtársam is utalt erre. Viszont nem gyakori, hanem ritka. A nagy sportnemzeteknél, például Amerikában, Németországban nincs járadék, csak egyszeri jutalmazás. Viszont Romániában van, csak más módon van szabályozva, egy érem az átlagbérenek megfelelő összeget éri, aki pedig több érmet szerzett, az az átlagfizetés duplájával számolhat.

Viszont azok a szabályozások felső határt szabnak, a járadék nem haladhatja meg az átlagkereset ötszörösét. Szerbiában is van életjáradék, az átlagbér háromszorosa jár. Az olimpiai ezüstért, a világbajnoki aranyért az átlagfizetés két és félszeresét kapják a sportolók. Ugyanakkor az életjáradék viszont csak egy érem után jár, ha valaki Európa-bajnok, világbajnok és olimpiai bajnok is, csak az olimpiai bajnoki érem után kapja a járadékot.

Amikor Magyarországon bevezették a járadékot, akkor, ahogy ezt többen is elmondták, az elsődleges cél az volt, hogy elismerjük a sportolók hatalmas teljesítményét, munkáját, és kompenzáljuk azokat az éveket, amelyeket a sportra áldoztak a szakmai karrierjük helyett. De ugyanígy az is célja volt, hogy anyagi biztonságot nyújthasson azoknak, akiknek esetleg nem vált be az aktív sportolói pályafutás után a szakmai életút.

Ez nagyon emberséges, nagyon előremutató jogszabályozás volt már akkor is. Egy szempontot kivéve talán. Ez pedig a paralimpikonok és a siketlimpikonok helyzete. 1984 után a siketlimpián és paralimpian érmet szerzett sportolók kaphattak járadékot; akik előtte szerettek érmet, ők nem jogosultak erre. Minden fórumot megjárt már ez a kérdés, és nagyon sok kritika érkezett a fogyatékos sportolók részéről is. 2012 óta ebben a kérdésben nem változott a helyzet.

Jómagam is többször foglalkoztam már ezzel a kérdéssel, például olyan módosítót is adtam már be, amely kezeli azt a helyzetet, hogy amikor 2012-ben módosult az érmesjáradék, illetve ennek a feltételei, akkor az a 2012 után indult eljárásokra vonatkozott csak. Viszont itt meg kiesett néhány olyan sportoló, akik 2012 előtt szerettek érmet, de csak 2012 után tudták beadni a kérelmet az életkoruk okán. Tehát ezt sikerült elintézni, és azóta már ők is megkapják a járadékot.

Most itt van előttünk ez a javaslat, amely szintén nagyon előremutató, nagyon gáláns és nagyon támogatható. Minden párt is támogatólag nyilatkozott erről. Arról nem lehet vita, hogy mennyire kell elismerni a kiváló sportolókat. És nagyon előremutató abból a szempontból is, hogy motiváló hatása lehet az utánpótlás számára, az ép sportolókra ugyanúgy, mint a fogyatékossgal élő sportolókra, hogy még nagyobb erővel, még nagyobb kedvvel és energiával készüljenek a jövőben. Nagyon bízom benne, hogy pár év múlva még több érmes sportolónak tudunk gratulálni, akik öregbítik a magyar sport hírnevét.

De látni kell azt is, hogy nőni fognak a különbségek a '84 előtti érmesek, illetve a '84 után érmet szerzett sportolók között, és ez feszültséget is okozhat közöttünk. Mindannyian ugyanúgy Magyarországnak, a hazának szerettek dicsőséget és elismerést az érmeiken keresztül. Mint a Magyar Hallássérültek Sportszövetségének elnöke és mint a Paralimpiai Bizottság elnökségi tagja elvi és erkölcsi kötelességemnek érzem, hogy kérjem a kormány, kérjem államtitkár asszony és képviselőtársaim támogatását abban, hogy a '84 előtt érmet szerzett sportolók helyzetét is valahogy rendezzük. A paralimpikonok esetében 2 fő sportolóról van szó, mind a ketten asztaliteniszezők, akik '72-ben és '76-ban szerettek aranyérmet. A siketlimpiai érmesek közül - 1924 óta rendezik a siketlimpiákat, eleinte még világbajnokság címen, most már siketlimpia néven - a '84 előtti sportolók száma körülbelül 50 fő. Ma már elmondták képviselőtársaim, hogy hány olimpiai és paralimpiai érem született. Én is elmondanám, hogy a siketlimpiákon 1924 és 2017 között 47 aranyat, 46 ezüstöt és 36 bronzérmet szerettek a sportolóink.

Még egyszer nagyon kérem képviselőtársaimat, államtitkár asszonyt, hogy támogassanak és segítsenek, és működjenek együtt abban, hogy rendezzük ezt a helyzetet. Nagyon köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP részéről.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon rövid lennék, mert Hiszékeny Dezső már korábban elmondta a frakciónk nevében az álláspontunkat. A javaslatot támogatjuk, hiszen megfelelő és támogató célokat tartalmaz. Azt gondolom, hogy olimpiai érmeseink teljesítménye valódi

teljesítmény, az ő számukra az ennek a teljesítménynek az elérésére fordított éveket a társadalomnak nyilvánvalóan megfelelően kompenzálni kell, és anyagi biztonságot kell teremteni. Ez mindenképpen egy támogatandó cél. Az már csak egy apró megjegyzés a részemről, hogy érdekes a héten az Országgyűlés napirendje, mert van egy ilyen típusú, a frakciók közötti megegyezést is bemutató javaslat, ami azt gondolom, hogy közmegegyezést is bemutathat, hiszen a magyar társadalom nagyon honorálja az olimpián érmekeket szerző sportolóink teljesítményét.

(17.00)

A másik oldalról pedig csütörtökön utolsó napirendként tárgyalunk majd egy javaslatot, amely arról szól, hogy az ekho plafonját 500 millióra emelik bizonyos sportágak mai élsportolói kapcsán, de vélhetően ez NB I-es focistákra fog vonatkozni. Ott már a teljesítményt sok esetben meg lehet kérdőjelezni. De nem akartam elrontani a hangulatot, csak megjegyzem, hogy ez jön majd csütörtökön. Ez meg egy támogatandó dolog.

Hadd mondjam el itt, hogy a Tapolczai Gergely által felvetettek is szerintem az államtitkár számára is megfontolhatók, támogathatók, de amit Varga-Damm Andrea jelzett, szerintem szintén támogatható, hogy a Nemzet Sportolója cím feltételeit törvényben szabályozza az Országgyűlés. Általában véve nem jó folyamat szerintem az, hogy egyre több részletszabályt rendelet szabályoz, szerintem lehet annyi bizalom az Országgyűlésben, hogy ilyen szabályokat képes megalkotni, nem hiszem, hogy ez az az ügy, amin olyan nagyon összevesznének a frakciók vagy méltatlan politikai viták tárgya lenne.

Ügyhogyszerintem ez is egy megfontolható javaslat, de természetesen még ebben a formában is, azt gondolom, hogy a frakciónk támogatását fogja élvezni. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Elnézésüket kérem, tisztelt képviselőtársaim, hogy újra megszólalok, de Tapolczai Gergely képviselőtársunk előadása után úgy éreztem, hogy meg kell szólalnom, tekintettel arra, hogy már 2012-ben ez a kérdés - bizonyára emlékszik államtitkár asszony - az asztalon volt. Én azt hittem, ha majd ezt az olimpiajáradék-kérdést egyszer módosítani kezdeményezi a kormányzat, akkor a sikertlimpián indult és érmet szerzett sportolóink kérdése is majd végre rendezésre kerül.

Annak idején nemcsak egycsatornás sportfinanszírozási rendszer volt, hanem az Olimpiai Bizottság égisze alá került a Paralimpiai Bizottság is, és gyakorlatilag az összes olimpiával kapcsolatos szervezet integrálásra került, és mind a költségvetést illetően,

mind a különböző, sportolókat érintő kedvezmények, életjáradék ügye egységesen került kezelésre. Akkor ott számtalan szakmai beszélgetés hangzott el erről a kérdésről, amit Tapolczai Gergely képviselőtársunk előadott, és el szeretném önöknek mondani, hogy alapvetően akkor olyan típusú indokok voltak ennek visszautasítására, amit egyszerűen ma sem értek. Én azt hiszem, hogy nincs a 199 képviselő között olyan, aki ne azt mondaná, hogy bármifajta testi fogyatékos-sággal bíró ember, ha képes világszínvonalú, a világ sportolói között a saját fogyatékos-sága ellenére olyan teljesítményekre, amely olimpiai érmet, helyezést eredményez neki, akkor ezeknek a honfitársainknak minden előnyt, amit csak lehet, meg kell adnunk. Még egy egészséges embernek is elképesztő teljesítmény egy-egy olimpiai indulás lehetősége, hosszú évtizedeket öl bele egy-egy sportágba, de az, hogy egy fogyatékkal élő sportoló, ha ugyan testi fogyatkozása nincs, de siket vagy vak, az is, ha tetszik, ha nem, sokkal komolyabb nehézségek között készül a sporteredményekre, mint egy egészséges sportoló.

Ha már ez a javaslat itt van a Ház előtt, nagy tisztelettel kérem államtitkár asszonyt, nem kell sok idő arra, hogy a Tapolczai Gergely képviselőtársunk által felvetett kérdést esetleg ebbe a módosító javaslatba elhelyezzék, mert van körülbelül 50 honfitársunk, aki a szabályok hiánya miatt nem részesülhet a nemzet hálájában, mert ez a nemzet hálája. Ezt valahogy oldják meg, terjesszék elénk, és biztos vagyok benne, hogy még nagyobb örömmel fogjuk ezt a törvényjavaslatot vagy azt a törvényjavaslatot, ami a szavazásra idekerül, megszavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt.

Így az általános vitát lezárom. Megadom a szót Bánki Eriknek, az előterjesztőnek.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem valamennyi frakció képviselőinek vezérszónoki hozzászólását, illetve képviselőtársaim hozzászólását a vezérszónoki körön kívül is, hiszen valóban, ahogy az expozéban is kértem, hogy mindenki próbáljon a politikai nézeteltérésektől elvonakoztatni és magát azt a nemes célt nézni, amit ez a törvényjavaslat szolgál, ez tökéletesen sikerült. Ritka pillanat ez a Magyar Országgyűlésben az utóbbi időszakban.

Annak külön örülök, hogy a törvényjavaslat vitájában két érintett sportoló is részt vett, államtitkár asszony, illetve Steinmetz képviselő úr személyében, hiszen ez azt jelenti, hogy igen, a politikában is helye van azoknak a sikeres sportolóknak, akik a sport terén bizonyítottak, és akik ott megállták a helyüket, ahogy látjuk, a politikában is hasonló eredményességgel és hasonló sikerrel tudnak érvényesülni.

A felszólalásokat tekintve: Steinmetz Ádám képviselő úr kiemelte, hogy olimpikontársai is örülnek ennek a kezdeményezésnek. Erről nem beszéltem az expozéban, de mielőtt a törvényjavaslatot benyújtottuk frakcióvezető úrral, illetve miniszter úrral, előtte én is jó néhány olimpiai érmessel és olimpián indult versenyzővel beszélgettem, éppen azért, hogy a véleményüket kérjem elsősorban arról, hogy nem szüle esetleg feszültséget a sportolók között ez a fajta új szabályozás, és azokat a válaszokat kaptam, amiket előzetesen vártam, hiszen ugyanaz az összetartás, ugyanaz az egymásért való küzdés következett ezekből a beszélgetésekből, amit a sportolók pályafutása során is láthattunk. Tehát azok is, aki, egyébként konkrétan nem érintettek, hiszen nem olimpiai érmesek, hanem csak olimpikonok és olimpiai helyezettek, ők is azt mondták, hogy nagyon örülnek ennek a rendezésnek, mert valóban ez lesz egy igazságos elosztás.

Földi László képviselőtársamnak köszönöm, hogy kiemelte a Nemzet Sportolója címre vonatkozó összeférhetlenség megszüntetését, hiszen azt gondoljuk, hogy ez sem volt jó szabályozás. Nem lehet elvenni az olimpiai járadékot a nemzet sportolótól, akik éppen attól a nemzet sportolói, hogy nemcsak a sportolói pályafutásuk eredményével, hanem az emberi kapcsolatok terén mutatott és a társadalom irányába tett felelősségvállalásukkal és munkájukkal érdemelték ki azt, hogy a nemzet sportolói lehettek.

Köszönöm szépen az MSZP támogatását is Hiszékeny Dezső képviselőtársamnak. Azt mondhatom, ez nem az első alkalom, hogy tőle ilyen támogató hozzászólást és támogató véleményt kaptunk sporttal kapcsolatos törvényjavaslat terén, legutóbb a vizes világbajnokság megrendezése előtt benyújtott és a vizes világbajnokság ilyen színvonalon történő megrendezését lehetővé tevő törvényjavaslatnál is a képviselő úr támogatását és a frakció támogatását is élvezhettük, úgyhogy ezt külön köszönjük.

Az pedig, hogy a Demokratikus Koalíció is, Gréczy Zsolt szavaival élve, támogatója ennek a törvényjavaslatnak, azt is köszönjük, mert így teljes körű, valamennyi parlamenti frakció részéről támogatást tapasztalunk a törvényjavaslathoz.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony felvette azt a kérdést, hogy a Nemzet Sportolója cím megítélésével kapcsolatos szabályozást miért nem törvényi szinten rendezzük. Szeretném megnyugtatni képviselő asszonyt, hogy ezen a téren a kormány eddig is nagyvonalú magatartást tanúsított, hiszen minden alkalommal a nemzet sportolói saját maguk választották meg azt, aki bekerülhetett ebbe a körbe, soha ebbe a kormány semmilyen módon nem szólt bele, és ezt nem tervezi ezután sem.

Az, hogy kormányrendelet szintjén történjen a szabályozás, én azért támogatom, mert ez az élet bármilyen változásához sokkal könnyebben tud alkalmazkodni. A kormány sport irányába történő elkötelezettségét senki nem kérdőjelezheti meg ezekben a padosorokban, mert azok a döntések, amelyeket meghoztunk az előző években, pontosan azt mutatták,

hogy minden sporttal kapcsolatos kérdésben támogatólag lépünk fel, és mindenhol igyekszünk olyan döntéseket hozni, amelyek a az aktív sportolók és már az aktív időszakon túl lévő sportolók életét és életkörülményeit is javítják. Tehát ebben én nem látok kockázatot.

Tapolczai Gergely képviselőtársam felvetésére: valóban mindig találhatunk olyan pontot, ahol tágítani lehetne ezt a kört. Én abszolút megértem, hogy amikor húzunk egy vonalat és ez 1984, ez nem véletlenül került annak idején meghatározásra, hiszen nagyjából a paralimpiai rendszerben ez az 1984-es volt az első olyan rendezvény, amikor tényleg olyan kvalifikációs versenysorozat előzte meg magát az olimpiai játékokat, amire azt lehet mondani, hogy ez már valóban jól szervezett, és csak azoknak a sportolóknak a kijutását teszi lehetővé, akik arra a teljesítményük alapján is érdemesek.

(17.10)

Én abszolút elfogadom azt, hogy mindenkit támogatni kell, aki bármilyen, akár szellemi, akár fizikai hátránnyal rendelkezik, mégis fontosnak tartja azt, hogy sportolóként részt vegyen bármilyen rendezvényen, de azért az a teljesítmény, amit az olimpiai életjáradékkal kívánunk elismerni, az azért egy nagyon komoly és határozott feltételrendszert kell hogy kövessen.

Nyilvánvaló, majd a kormánnyal megvitátjuk ezt a kérdést, ezt csak azért szerettem volna előljáróban elmondani, hogy nem véletlenül történt annak idején ennek a határvonalnak a meghúzása. Nyilván meg kell nézni azt, hogy ez milyen további költségvetési hatásokkal járhat, de szerintem ennél sokkal fontosabb, hogy esetleg milyen további feszültségeket eredményezhet, ha ilyen szinten tágítjuk a kört, de alapvetően elvi szinten ellentmondás ebben a kérdésben részéről nincsen.

Tehát szeretném még egyszer megköszönni valamennyi képviselőtársamnak a támogató hozzászólását, és nagyon remélem, hogy majd a parlamenti zárszavazáson is számíthatunk valamennyi frakció támogatására. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Bencsik János és Czunyiné Bertalan Judit képviselők által benyújtott előterjesztés T/3627. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Czunyiné dr. Bertalan Judit asszonynak, az előterjesztőnek.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/3627. számú, a bányászatról szóló '93. évi XLVIII. törvény módosításáról szóló, viszonylag rövid javaslat. A javaslatot Bencsik János képviselőtársammal nyújtottuk be, lévén hogy mindketten bányavidék, illetve a bányászati tevékenységgel érintett térség egyéni országgyűlési képviselői vagyunk.

Az előttünk fekvő javaslat a bányászatról szóló törvényt akként módosítja, hogy az átmeneti bányászjáradékban részesülő, a nemzetgazdaság számára érdemi és jelentős tapasztalattal rendelkező munkaerő-tartalékokat is jelentő, átmeneti bányászjáradékra jogosultak számára méltányosságból tegye lehetővé a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló '97. évi LXXXI. törvény 83/B. §-ában foglalt éves keresetkorlát átlépése esetén is a járadék továbbfolyósítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánkban közel háromszor magyar állampolgár részesül átmeneti bányászjáradékban. A járadék annak a bányásznak jár, aki legalább 25 évig vagy ötezer műszak föld alatti munkát végzett, ezt követően átmeneti bányászjáradékkal jóval a korhatár betöltését megelőzően korhatár előtti átmeneti bányászjáradékban részesülhet.

A javaslat 1. §-a a bányászatról szóló '93. évi XLVIII. törvény 49/C. §-át egészíti ki egy olyan (3) bekezdéssel, amely alapján az átmeneti bányászjáradékban részesülők egyedileg elbírált kérelem alapján, méltányossági alapon mentességet kaphatnak a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény szerinti kereseti korlát alól. Ez jelenleg úgy működik, hogy amennyiben a korhatár előtti átmeneti bányászjáradékban részesülő a munka törvénykönyve hatálya alá tartozó munkaviszonyból jövedelmet szerez, akkor be kell jelentenie a keresetét abban az esetben, ha a minimálbér 18-szorosát eléri, és ettől a bejelentéstől a nyugdíjfolyósító szünetelteti az átmeneti bányászjáradék folyósítását.

Arra teszünk javaslatot képviselőtársammal, hogy az átmeneti bányászjáradékban részesülők esetében, tekintettel az előbb említett munkatapasztalatra és értékes munkaerejükre, és mert ismerjük a helyben élő átmeneti bányászjáradékosokat, velük konzultáltunk a javaslat benyújtásakor, ők dolgoznak, szeretnének dolgozni, és a keresetkorlát eltörlésével a helyzetük javulna, illetve jelentősen jobb pozícióba kerülnének.

Tisztelt Ház! Az átmeneti bányászjáradékra jogosultak körének életkora, a bányászattal korábban érintett térségek munkaerőpiaci helyzete, az átmeneti bányászjáradékra jogosult, korábban bányászati munkakörökből átmeneti járadékra menők köre - akik egyébként olyan ipari szakmunkát végeznek, amelyek szakipari, szakmunkás területen akár hiányszakmát is jelenthetnek - miatt az ők további, ily módon való kedvezményes foglalkoztatása jó a térség és jó az ott élő, átmeneti bányászjáradékra jogosultak körének egyaránt.

Kérem, támogassák a javaslatunkat, amely egyrészt könnyíti a foglalkoztatási szabályokat, másrészt

pedig elismeri és könnyíti az átmeneti bányászjáradékra jogosultak járadék melletti foglalkoztatásának a lehetőségét. Kérem a tisztelt Házat a javaslat érdemi vitájára és annak támogatására. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Szabó Tünde államtitkár asszonynak.

DR. SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A bányászatról szóló '93. évi XLVIII. törvény módosításáról szóló T/3627. számú törvényjavaslat általános vitáján, kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban a kormány nevében megerősítsem az előttünk lévő törvényjavaslat tartalmi elemeit.

A javaslat szerint különös méltánylást érdemlő körülmények fennállása esetén a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az átmeneti bányászjáradék folyósításának a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló '97. évi LXXXI. törvény 83/B. §-a alapján történő szüneteltetése alól kérelemre méltányosságból mentesítést adhat. Az átmeneti bányászjáradékban részesülők tehát egyidejűleg elbírált kérelem alapján méltányossági alapon mentesítést kaphatnak a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény 83/B. §-a szerinti kereseti korlát alól.

A törvényjavaslat azt kívánja elismerni ezáltal, és méltányosságból lehetővé is teszi az átmeneti bányászjáradék folyósítását a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény 83/B. §-a alapján és abban foglalt éves keresetkorlát átlépése esetén is, hogy azok az állampolgárok, akik átmeneti bányászjáradékban részesülnek, a nemzetgazdaság számára jelentős tapasztalattal rendelkező munkaerő-tartalékok jelentenek. Átmeneti bányászjáradékban ugyanis az a dolgozó részesülhet, aki 25 évig vagy ennél hosszabb ideig föld alatti munkát végzett, ahogy azt a képviselő asszonytól is hallhattuk. Annak a bányászjáradékra jogosultnak pedig, aki a járadék folyósítása mellett dolgozik, jelenleg szüneteltetni kell a járadéka folyósítását, ha keresete a minimálbér 18-szorosát és annak megfelelő összeget meghaladja.

Jelenleg a kereseti korlát elérése miatt mintegy 30 fő esetében az átmeneti bányászjáradék folyósítása szünetel, és ez alapján a bányászatról szóló '93. évi XLVIII. törvény módosítását, illetve annak 2019. január 1-jétől történő hatálybalépését a kormány is támogatja. Ennek megfelelően én is ezúton is kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvény módosítást támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt folytatnánk a munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Latorcai János alelnök úr fel kíván szólalni a mai általános vita során. Alelnök úr képviselői felszólalása

esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e, hogy Latorcai János alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse a későbbiek során az ülést. Kérem, kézfelemeléssel jelezék, akik ezzel egyetértenek. *(Szavazás.)*

Nagy többséggel, teljes egyhangúsággal elfogadta a tisztelt Ház, így ennek megfelelően a felszólalásra lehetőség lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások kerülnek sorra. Elsőként megadom a szót Koncz Ferencnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.20)

KONCZ FERENC, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A T/3627. számú, a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hazánk nemzetgazdasági érdekét szolgálja, a dolgozni akaró átmeneti bányászjáradékosoknak pedig könnyíti a munkavégzés lehetőségét. A javaslat alapján az átmeneti bányászjáradékban részesülők egyedileg elbírált kérelem alapján méltányosságból mentességet kaphatnak a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 83/B. §-ában foglalt kereseti korlát alól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánkban a 2017-es adatok szerint 2860 átmeneti bányászjáradékban részesülő magyar állampolgár van. A korábbi, korhatár előtti nyugdíjbavonulási lehetőség megszűntét követően a bányásznyugdíj helyébe 2012. január 1-jétől az átmeneti bányászjáradék lépett. Ahogy ma már hallottuk is, az átmeneti bányászjáradék annak a bányásznak jár, aki legalább 25 évig, vagy legalább 5 ezer műszak föld alatti munkát végzett. Az ellátás korhatárra tekintet nélkül megállapítható, ezért akár 45 évesnél fiatalabb személyek is igénybe vehetik.

Az átmeneti bányászjáradék a korhatár előtti nyugdíjak helyébe lépett ellátások egyike, vagyis nem nyugdíj. Az ellátás mellett végzett munkáért járó keresetből a járadékos nyugdíjjáradékot fizet, ezért további szolgálati időt szerez és a nyugdíj összege kiszámításához az ellátás folyósítása mellett szerzett keresetet is figyelembe kell venni. Az ellátás melletti jogszerzésre tekintettel a járadékos a nyugdíjkorhatár betöltésekor a járadék megállapítása után akár több mint 20 évvel öregségi nyugdíj megállapítását kérheti. Amennyiben az újonnan megállapított öregségi nyugdíj összege magasabb, mint az átmeneti bányászjáradék évenkénti nyugdíjmeléssel növelt összege, azt kell számára folyósítani. Ha a járadék összege magasabb, azt kapja tovább öregségi nyugdíjként.

Annak a bányászjáradékosnak, aki a járadék folyósítása mellett dolgozik, szüneteltetni kell jelenleg a

járadéka folyósítását, ha a keresete a minimálbér 18-szorosának megfelelő összeget meghaladja. Amely hónapban a kereset a minimálbér 18-szorosát meghaladta, még folyósítják az átmeneti bányászjáradékot, de a következő hónaptól az év utolsó hónapjáig a folyósítás szünetel. A következő év januárjától a januári nyugdíjmelés mértékével növelt összegben ismét folyósítani kell az ellátást.

Az átmeneti bányászjáradék és a többi korhatár előtti nyugdíj helyébe lépett ellátás 2012 előtt nyugdíjnak minősült, és a nyugdíj melletti munkavégzés esetén a korhatár előtti nyugdíj mellett akkor is csak a minimálbér 18-szorosát meg nem haladó keresetig lehetett folyósítani a nyugdíjat, nem volt lehetőség a nyugdíjkorhatár betöltésekor ismételt nyugdíj megállapítására az időközben szerzett szolgálat és kereset figyelembevételével, hanem hasonlóan a mai nyugdíjasokhoz, a bruttó kereset 0,5 százalékának megfelelő nyugdíjmelésre jogosultak. Így a rendszer átalakításából adódott a kedvezmény: az ellátás folyósítása mellett szerzett további nyugdíjjogosultság alapján elérhető magasabb összegű öregségi nyugdíj.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a javaslat elfogadását, amely egyrészt hazánk nemzetgazdasági érdekét és versenyképességének javulását támogatja, másrészt közel 3 ezer - többek között az én apósom is ebbe a körbe tartozott, szegény, míg élt - dolgozni akaró átmeneti bányászjáradékos magyar nemzettársunk munkavállalását ösztönzi. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak - ha itt volna, de éppen nem látom. *(Dr. Varga-Damm Andrea belép az ülésterembe. - Közbeszólások, köztük: Itt van!)* Akkor kérem, foglalja el a helyét, képviselő asszony. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Fidesz... -a Jobbik részéről. Elnézést!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: *(Nevetve:)* Majd jövő héten átülünk! *(Derűltég.)* Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat mindenképpen támogatható, ezt az elején el szeretném mondani, de természetesen nem szólaltam volna meg, ha nem tudnám kritizálni valamilyen okból.

Ennek az a lényege, hogy rendkívül méltánytalan volt az, hogy a bányászoknak juttatott járadékot nem folyósították abban az esetben, ha más módon munkaviszonyt létesítettek, illetve - ahogy az eredeti törvény 83/B. §-a fogalmazott - amíg az öregségi nyugdíjkorhatárt el nem éri, addig felfüggesztik a bérminimum 18-szorosa feletti összes keresmény miatt. Az a legnagyobb probléma ezzel a javaslattal, hogy azt nem nagyon értem, miért van ebbe belefoglalva, hogy mentesítést kaphatnak.

Most szeretnék a bányászok érdekében beszélni. Az előbbi törvényjavaslatban a sportolók elképesztő

teljesítményéről, áldozatkészségéről beszéltünk. Nagyon sajnálom, de a bányászokról is legalább úgy tudok beszélni, mint a sportolókról. Az átmeneti bányászjáradékot a jogszabály úgy fogalmazta meg, hogy föld alatt dolgozott, legalább 5 ezer műszakot töltött el, a mecseki ércbányászatban elért műszak-számnak az 1,67-szeresét, vagy a mecseki szénbányászatban elért műszak-számnak az 1,25-szörösét teljesítette munkája során, az öregségi nyugdíjkorhatárt nem töltötte be, és biztosítási jogviszonyban nem áll. 2012-ben vették el a korábbi bányásznyugdíjat. Bányásznyugdíjnak hívták 2012. január 1-jéig, aztán lett ez átmeneti bányászjáradék.

Szóval, azt tudom mondani mindenkinek, hogy tessék szíves lenni utánozni azt a teljesítményt és azt a lelki megpróbáltatást, ami egy bányász életében fennáll. A bányászember minden áldott nap úgy megy le a föld alá, hogy nem tudja, kijön-e. A bányászembernek az idegenrendszere, a lelke, az elkötelezettsége, a fizikai állóképessége olyan szintű, amelyet egy átlagpolgár nem tud utolérni vagy el sem tud képzelni.

Azt hiszem, hogy a bányászokkal kapcsolatban bármilyen kedvező szabályt hozunk, egyet le kell fektetnünk magunknak: a bányászoknak bármilyen, az eddigiekhez képest pozitív változást hozunk, azt nem ajándékba adjuk, azt nem méltányosságból adjuk, nem azért adjuk, mert most éppen a gazdaság teljesítménye ezt diktálja, hanem azért adjuk, mert hálásak vagyunk nekik, hogy ezt a hivatást választották.

A bányászembereket nem véletlen becsülte meg egyébként már több évszázadon keresztül minden egyes ország kormánya és mindazok, akik dönthettek a sorsukról. Bár tudjuk, hogy Angliában elképesztő hosszú időn át hogy bántak velük, de az ipari forradalom után nagyon hamar felismerte jó pár ország kormánya, hogy a bányászok áldozatkész tevékenysége nélkül nem volt ipari fejlődés.

Ma már természetesen más a világ, hiszen éppen nap mint nap e Ház falai között és a bizottságokban arról beszélünk, hogy a fosszilis energiaforrás mennyire szennyezi a környezetet, és egyébként is kifogyóban van, de ha tetszik, ha nem, bányász honfitársaink, hála istennek, itt élnek közöttünk. Azok a bányász honfitársaink, akik átmeneti bányászjáradékban részesülnek, bizony teljesítették az előbb felsorolt elképesztő feltételű előírásokat.

Ezért én azt szeretném nagy tisztelettel megkérdezni az előterjesztőtől és a kormány képviselőitől, hogy ez miért csak lehetőség. Nem tudom pontosan, mennyi embert érint ez, de miért csak lehetőség, ha igaz az, ami az általános indoklásban le van fektetve, hogy az ő személyük munkae-értékét jelent iparunk számára, ha igaz az - és ezt mindannyian tudjuk -, hogy elképesztően kevés a munkae-érték, akiket be lehet vonni a gazdasági életünkbe egyrészt az elvándorlás miatt, másrészt amiatt, hogy mindenki kvalifikált munkát szeretne végezni vagy irodában dolgozni, tehát a fiatal korosztályban egyre kisebb a bányász munka iránti hajlandóság. Ezt mind tudjuk.

(17.30)

Ezt mind tudjuk. Tudjuk, hogy nem véletlen vette elő ezt a témát a kormányzat, nem véletlen terjesztette ide a Házunk elé ezt a javaslatot a kormányzat, és az általános indoklásban le is írta ennek indokát: a munkae-érték. Hát, ha ezek az emberek ennyire fontosak hazánk gazdasága számára, ha ezeknek az embereknek a munkája elengedhetetlen hazánk gazdasága számára, akkor miért hozzuk őket abba a méltánytalan helyzetbe, hogy nekik kérniük kelljen ezt a lehetőséget, és aktuálisan aki majd erről dönt, annak kénye-kedve szerint lesz az a válasz, hogy igen vagy nem. Hangsúlyozom: nem tudom, mennyi embert érint, de ha ők a gazdaság vérkeringésében, a GDP-termelésünkben pozitív erőként ott állnak, akkor adjuk meg nekik azt a lehetőséget, nyújtsák be a kérelmüket, és ezt engedélyezni kell.

Természetesen nem várom el azt, hiszen a közgazdasági rendszere elképesztő munkateherrel terhelt, ráadásul az elbocsátásokat követően egy-egy dolgozónak még nagyobb a terhe, tehát azt nem gondolom, hogy azt kellene kérnem a kormány képviselőjétől, hogy hivatalból vizsgálják ezeket a helyzeteket, hiszen az informatikai rendszerben minden bányász honfitársunk adott helyzete ebben a kérdésben megtalálható, tehát odáig helyénvaló, hogy tegye meg a kérelmét az érintett bányász azért, hogy mentesítsék őt az alól, hogy elveszítse az átmeneti bányászjáradékát, de azt kérem, tessenek a szavazásig megfontolni: ne kaphassa, hanem jár, a bányászoknak minden jár.

Ha a Házban a 199 képviselő nem egyezik meg ebben, akkor olyan honfitársainkat helyezzük másodrangúvá, akiket elsőrangúként kell kezelni, mert ők hazánk gazdasági fejlődésében elképesztően fontos tényezők. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Latorcai János alelnök úrnak, a KDNP részéről.

DR. LATORCAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Asszony, úgy is, mint Előterjesztő! Engedjék meg, hogy egy rövid történelmi áttekintéssel kezdjem, már csak azért is, mert pontosan mához egy hétre, Szent Borbála napján a bányásztársadalmat fogjuk ünnepelni, hisz akkor lesz a bányásznapi.

Hazánkban hosszú évszázadokon át a bányászat és a kohászat volt a nemzetgazdaság húzóágazata. A XIII. században a kontinensen termelt arany othatódát, az ezüstnek pedig az egynegyedét a mi országunkban bányászták, s még 1770-ben is az ország, az állam jövedelmének 30 százaléka a felvidéki és az erdélyi bányákból származott. A világ persze azóta megváltozott, a XX. század elejére az évezredek hagyományú magyar bányászat sajnos gyökeres változáson

ment keresztül. Az első világháborút lezáró trianoni diktátum következtében a korábbi területének egyharmadára zsugorodott ország bányászati jellegét egyik napról a másikra elveszítette. A bányaterület szerinti veszteség országosan 80 százalékot, benne a nemes- és színesérctermelésé 99 százalékot, a vasérc-termelésé 96 százalékot, a kőszéntermelésé 70 százalékat ért el, míg a kősótermelés teljes egészében elveszett.

A stagnálás időszaka következett. A sokszor értelmetlen szocialista iparosítás ugyan adott még egy átmeneti lendületet a hazai bányászatnak, de a XX. század végére annak hagyományos formái lényegében visszaszorultak. A munkahelyek részbeni megóvása érdekében 1993-ban a hazai bányászat továbbélésének biztosítására megteremtettük a bányászat és a vilamos ipar integrációját, ami jó tíz évre biztosította a bányai ipar továbbélését, a munkahelyek megőrzését. De látni kell, minden erőfeszítés ellenére, a szakági integráció, a technológiai fejlesztések és minden újítás felhasználásával a bányászokat most, a XXI. században is, ahol még van mélyszíni fejtés, lenn a mélyben a bizonytalanság fogadja, s olykor még a lét esendőségével is szembe kell nézniük.

Talán ennek a fokozott egymásrautaltságnak is köszönhető, hogy a bányászok nemcsak a föld méhében, hanem a munkát hátrahagyva szabadidejükben is képesek voltak összefogni, önszervező egyesület létrehozni, kórházat építeni a beteg és az elaggott bányászok számára, képesek voltak odafigyelni a kultúra ápolására, a hagyományok átadására, képesek voltak művelődési házakat emelni, úgy is mondhatnánk: maradandót alkotni, nótákat, dalokat írni, amelyeket ma is játszanak a bányászfalvakban és -városokban a bányászzenekarok.

A bányászszolidaritás és a hagyományok ma is élnek, annak ellenére, hogy hazánkban sajnos lényegében már teljes egészében felhagytunk a mélyszíni fejtéssel. De él még a szakma iránti megbecsülés, ami a bányásztérségekben nagy erőt jelent.

A nagyvilágból időről időre érkező bányászerecsétlenségekről szóló tudósítások jól mutatják, hogy hiába vetik be a legmodernebb technikai vívmányokat, a tárnákban dolgozóknak, akik munkájuk során az egészségüket, nemegyszer az életüket is kockáztatják, szembe kell nézni azzal, hogy a bányai ipar lassan meg fog szűnni. Erről soha nem szabad elfeledkeznie a társadalomnak és a politikának.

Úgy hiszem, ezért is döntöttek képviselőtársaim úgy, hogy kezdeményezik a bányászatról szóló 1993. évi XLVII. törvény módosítását annak érdekében, hogy az átmeneti bányászjáradékban részesülők kérelmére, méltányossági alapon mentesítést kaphassanak a nyugdíjtörvény szerinti keresetkorlátozás alól. A javaslat olyan személyeket kíván kedvezményben részesíteni, akik legalább 25 évet töltöttek föld alatti munkakörben, amiért, úgy hiszem, megilleti őket a külön köszönet.

Azt is látnunk kell, hogy azok az állampolgárok, akik átmeneti bányászjáradékban részesülnek, a

nemzetgazdaság számára sok esetben jelentős tapasztalattal rendelkező munkatartalékokat, munkaerő-tartalékokat jelentenek. A korábbi bányaterületeken - mint például a tatabányai térség vagy éppen a Miskolc környéki bányatérségek, vagy a mecseki bányák - az elmúlt időszakban már alacsony a munkanélküliség, a cégek sok esetben munkaerőhiánnyal küzdenek, ezért is szükséges, hogy azok a jól képzett, még életükben munkára alkalmas szakemberek, akik dolgozni akarnak, valódi lehetőséget kapjanak azáltal, hogy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 83/B. §-ában foglalt éves keresetkorlát átlépése esetén ne kerüljenek abba a méltánytalan helyzetbe, hogy vagy elveszítik a járadékot, vagy pedig meg kell szüntetniük a munkahelyüket, vagy éppen nyugellátásuk szüneteltetésére kényszerülnek.

Bízom abban, hogy ezt az előterjesztést képviselőtársaim valamennyien tudják támogatni, és remélem, hogy a javaslat 1. §-ában megfogalmazott különös méltánylást érdemlő körülmények jogalkalmazói gyakorlata is hamarosan kikristályosodik. A KDNP képviselőcsoportja a törvényjavaslat elfogadását támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Jó szerencsét! *(Taps a kormánypartok és a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, alelnök úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.40)

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, 25 év szolgálati idő, föld alatti munka mélyművelési ágban, vagy legalább 5000 műszak, néhány kivételtől eltekintve 5000 műszak, ez a feltétele tulajdonképpen a bányászjáradéknak, amely kifejezést én azért nagyon nem szeretem, mert ha visszagondolok a 2012-es vitákra, akkor azt gondolom, hogy annak a 2861 embernek, aki 2017. január 1-jei adatok szerint átmeneti bányászjáradékban részesült, nekik bányásznyugdíjnak kellene lenni azért alapvetően. Azt gondolom, hogy akkor, nagyjából hat éve önök az egyik legnehezebb munkában nagyon kemény éveket eltöltő társadalmi csoporttól vettek el valami olyan jogosultságot, ami egyébként járt nekik, meg ráadásul egy életpályában terveztek vele, nyilván az egészségükre, a családi életükre és nagyon sok mindenre ez a kemény munka olyan hatással volt, ami miatt ez nekik járt.

Egy ilyen öszvér megoldással jött létre ez az átmeneti bányászjáradék, és nyilván a konkrét javaslat tulajdonképpen arról szól, hogy a keresetkorlát ne vonatkozzon különös méltánylást érdemlő helyzetben ezekre az átmeneti bányászjáradékban részesülő személyekre. Különös méltánylást igénylő helyzetben, én azt gondolom, hogy ez sem a leghatékonyabb így.

Egyetértek abban Varga-Damm Andreával, hogy erre ilyen értelemben nem lenne szükség. Járjon nekik a bányászjáradék, akármennyit is keresnek egyébként, és ne döntsön erről valaki, valami nagyon homályos helyen.

Itt azért pontosítanám vagy az asztalra tenném azt a helyzetet, hogy nyilván itt az a helyzet, hogy ha a minimálbér 18-szorosát elérte az ő jövedelmük munkaviszonyból, akkor az átmeneti bányászjáradék folyósítását arra az évre felfüggesztették, és az január 1-től indult újra. Az a döbbenetes szám, ha jók az információim, hogy 2017. januári adatok szerint az ONYF mindössze két fő átmeneti bányászjáradékának folyósítását függesztette fel. Ez jelent valamit szerintem. Ez azt jelenti, hogy ha nem pontos a szám, akkor feltételezem, hogy mindenképpen alacsony szám, ez azért fontos, mert vélhetően a bányásznyugdíj és a nyugdíjas státusból fakadó sok jogosultság elvesztése után az átmeneti bányászjáradékban részesülők ezt is féltették annyira, hogy az egyébként ilyen jogi körülmények, környezet között nem mentek el dolgozni, még akkor sem, hogyha ez érdekük lett volna vagy lehetőségük lett volna, mert féltették azt is, amijük megmaradt.

Tehát ha ezt az egész környezetet vizsgáljuk, akkor azt gondolom, hogy ha kivesszük ezt a méltánylást érdemlő körülményeket, és egész egyszerűen csak lehetővé tesszük plafon nélkül az ő munkavállalásukat, akkor ez egy helyes törekvés. De nehéz erről úgy nyilatkozni, hogy nem tekintünk vissza a 2012-es állapotra, nem tekintünk vissza arra az időszakra, amikor még ezek az emberek megérdemelten bányásznyugdíjasok voltak vagy a nagyon nagy részük megérdemelten bányásznyugdíjas volt, és nem követeljük azt változatlanul, hogy öneik ennek megfelelő jogosultsággal bíró ellátásuk legyen a kiérdemelt és nagyon keményen ledolgozott éveik után. Tehát az a minimum szerintem, hogy akkor nem valami méltánylást érdemlő helyzet kell ahhoz, hogy ők emellett dolgozhasanak, hanem bizony elismerik ezeket az éveket számukra.

Azt gondolom, hogy még egy dolgot tennék az asztalra. A karkedvezményes, korengedményes nyugdíjrendszert számtalanszor javasoltuk, hogy újra be kell vezetni. Lehet, hogy más paraméterekkel, számtalan olyan szakma van ma Magyarországon, amely ezt indokolja, akár a hivatásos sofőröktől a vegyiparon át, a forró környezetben, meleg környezetben dolgozók számára, akik magas hőfokban kénytelenek dolgozni, ezek mind-mind olyan egészségügyi kockázatot jelentenek számukra, amely ilyen magas, egyre magasabb nyugdíjkorhatár mellett indokolttá tenné a korábbi nyugdíjba vonulásukat.

Ezek olyan szakmák, és itt a mélyművelési ágban dolgozó bányászokról is mondhatom, egyik dédapám bányász is volt, és azt gondolom, hogy sokan beszélünk most erről a témáról úgy, hogy valamilyen módon a családunk érintett ebben a kérdésben, vagy érintett volt, a felmenőink érintettek voltak. Szóval az a helyzet, hogy ezek a szakmák olyan egészségügyi

kockázatot jelentettek, jelentenek, amelyek adott esetben a szakmában dolgozók nagyon nagy részénél nem teszi lehetővé, hogy az illető elérje a nyugdíjkorhatárt.

Tehát meg kellene nézni azt, hogy egész egyszerűen egy ilyen átlagos munkakörben dolgozó ember milyen életkilátásokkal rendelkezik, milyen életkorra számíthat, és ehhez képest mit biztosít számára az állam. A kettőt szerintem arányba kell hozni, és a társadalomnak méltányolni kell azt, hogy ők milyen egészségi kockázatot vállalnak azért, hogy ez az ország haladjon, és a családjuk mit kénytelen elszemvedni azért, amilyen munkakörben ők dolgoznak.

Nehéz anélkül beszélni erről az előterjesztésről, hogy ezekről a kérdésekről nem beszélünk, mert csak egy szűk részletszabályt tartalmaz ez a javaslat, ami akár méltányolható is lehet, hogyha ezt az apró korrekciót megteszik. Én arra kérem önöket, hogy méltányolják azt a sok ezer, sok tízezer embert és a családjaikat, akik dolgoztak, a perecesi, a lyukói bányászok által a nemzetgazdaság és a nemzet asztalára letett értékeket, és természetesen ugyanezt el lehet mondani a többi bányászterület kapcsán is, a Mecsek vagy éppen az ország más területei szempontjából is.

Kérem, ezeket vegyék figyelembe, és vizsgálják felül a korábban meghozott döntéseiket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK részéről.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy kicsit úgy érzem, hogy lehet, hogy felül kell bírálnom azt a korábban elszánt hozzászólásnak szánt mondandómat, mert annyi minden jót hallottam a bányászokról itt, hogy lehet, hogy nem kellene ünneprontónak lennem. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ne legyél!)* De ennek elsősorban az az oka, mert az, akiről önök beszélnek, hogy 5000 műszakot dolgoztak le vagy kell ledolgozni, abból itt vagyok én egynek, aki ebből több mint 2 ezret egyébként konkrétan teljesített is. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Na!)* Több mint 2 ezret dolgoztam, ennek jelentős részét csillésként, segédvájárként, vájárként, robbantómesterként, akiknek egyébként járt az a nyugdíj, amiről az előbb képviselőtársam beszélt, akik számítottak arra, hogy egyébként ők nyugdíjat kapnak, nem pedig járadékot.

De ne szaladjunk ennyire előre, mert a „jó szerencsét!” köszönés az valóban nagyon illik ahhoz a munkához, amihez valóban több is kell annál, mint hogy valaki felkészült szakemberként elkezd dolgozni, éveken át végzi, tapasztalatot szerez, és a föld alatt, a mélységben végzi, akár - mint ahogy egy ideig magam is - ezer méter mélyen a Mecseki Ércbányászati Vállalatnál azt a munkát, ahol még egyébként az 5000 műszakkal szemben még különleges eljárási lehetőség is volt. Ez a Mecseki Ércbányászati Vállalat egyébként ma is fontos része vagy fontos eleme, illetve annak jogutódja, hiszen ma is működő és feladata is van. De

igazából persze az a kérdés, hogy azok a munkahelyek, amelyek gyakorlatilag évtizedekkel ezelőtt megszűntek, és a megszűnő munkahelyek után valamilyen nyugdíjassá váló bányászoknak igazából mi a sorsa, mert azt kell mondanom - és itt az ünneprontás része -, hogy nagyon sok nyugdíjat bányászoknak nem fizettek ki.

Ennek természetesen az volt az oka, hogy a fokozott veszély, a fokozott egészségügyi igénybevétel mind arról szólt, hogy egyébként megrövidíti azt, ami nekik jár, még akkor is, ha egyébként ez egy tudatosan vállalt, kockázatokkal együtt járó magatartás, és azt gondolom, hogy a nagy többségünk azt hitte, hogy lehet, de én kivétel vagyok, és nekünk majd sikerül ezt túlélni.

(17.50)

A statisztika nem ezt mutatta. Éppen ezért volt nagyon fájdalmas az, amikor tulajdonképpen ilyen méltánytalanság következett be a bányásztársadalomban, amikor arról szólt a történet, hogy a nyugdíjas lehetőséget, a nyugdíjazást megszüntették, helyette az egyébként szolgáltatásokban is csökkenő járadékmegoldással, aminek, látjuk, hogy egyébként milyen következményei vannak. Ma pedig ez az önök előterjesztésében olyan munkaerő-utánpótlást jelent, amiből próbáljon meg néhány embert szerezni még, hogy az Orbán-csomag következményeként Magyarországról elvándoroltak helyére azok az emberek, akik még dolgozni tudnak, bekapcsolódhassanak. De, kedves képviselőtársam, aki előterjesztőként vagy vezérszónokként ezt mondta, vagy az államtitkár aszszony az előterjesztésében, ezeknek az embereknek nem munkára van szükségük, hanem tisztességes nyugdíjra az után a munka után, amit elvégeztek. Ezt kellene biztosítani nekik; erre van szükségük.

Ezeknek az embereknek, akik egyébként ezt az 5 ezer műszakot elvégezték és ledolgozták, nem új munkára van szükségük, mint ahogy egyébként én a nyugdíjas-társadalomról is azt gondolom, meg a közvélemény-kutatások eredménye is azt mutatja, hogy több mint 70 százalékuk nem dolgozni akar, hanem kényeszerül, mert olyan körülményeket teremtenek, hogy nem tudnak megélni nyugdíjasként, meg a járadékból sem. Ez a probléma! És ebből a szempontból természetesen - hogy az elejére visszamenjünk - annak a néhány embernek, aki beleütközhet ebbe a problémába, vagy akinek jobb lehetőséget teremtünk, akkor természetesen érdemes ezt támogatni, feltéve, ha eljutunk odáig, hogy a módosító indítványok vagy az időközben érkező módosító indítványok nem teszik lehetetlenné ezt, de ezt majd, azt gondolom, önök fogják bizonyítani és bemutatni azt, hogy mi az, amit ebben tenni kell.

Ahhoz mindenképpen én is vagy csatlakozom, vagy kezdeményezem, ez most ebből a szempontból majdnem mindegy, de én itt hangsúlyoznám, és azt gondolom, hogy a kormányzat felelőssége az, hogy

akár magától javítsa ki azt a hibát, amit elkövetett, amikor azt állítja, hogy kérelemre, méltányosságból, ha nagyon kéri valaki, akkor majd megadjuk. Nem! Ez jár nekik. Jár az, hogy az után, amit elvégeztek, ha önök lehetőséget akarnak nyitni, ne hagyják abban a bizonytalanságban őket, hogy egyébként ezt ki és milyen alapon fogja megítélni, hanem biztosítsák jogszabály alapján azt, hogy járjon nekik az a lehetőség, hogy ha ezzel élni akarnak, akkor ezt megtehessek.

Ezt azért is mondom, mert ezek között a bányászok között sokan vannak, akik egyébként az ott tervezett időszaknál is hamarabb kellett hogy valami más munka után nézzenek vagy más lehetőséget keressenek, talán így pontosabb ez, már csak azért is, mert a rokkantsági ellátást, rokkantsági nyugdíjat vették igénybe. Aztán öt évvel ezelőtt, 2012-ben történt, ami történt, önök jogszabállyal átírták azt, hogy mostantól, már ha nem nőtt ki közben a keze, akkor egyébként akinek súlyos sérülése volt, a munkahelyi baleset itt számtalan, akkor is egyébként elvesztette azt. Az Alkotmánybíróság néhány héttel ezelőtt megállapította azt, hogy önök teljesen alkotmányellenesen jártak el, és önök tartoznak most ezeknek az embereknek. Tudják, hogy hányan vannak közöttük, akik még ebbe a kategóriába tartoznak, vagy egyébként már igazából nem kell ezzel számolni, mert pénzügyi kiadást önöknek nem fog jelenteni? Az elmúlt év alatt elmentek közülük.

Tehát én azt mondom önöknek, és örülök annak, hogy sokan vannak így, hogy nemcsak munkaerő-tartalékként tekintenek arra a társadalomra, amely egyébként egy korábbi, akkor sokkal jelentősebb iparág dolgozójaként meghatározója volt Magyarország iparának, részben személyesen, részben pedig vállalatként, megbecsült módon... - a nálunk szokásos módon egyébként nem október 3-a, hanem szeptember első vasárnapja volt az a bányásznapi (*Dr. Latorcai János közbeszól.*), bocsanat, amikor a hűségjutalmat kifizették azoknak a bányászoknak, akik egyébként ebben dolgoztak.

Amikor ez történt, az lehetőséget adott arra, hogy ott valóban akkor, abban az időszakban megbecsültnek érezték magukat. Hogy önök ezt a lehetőséget kihasználják-e, élnek-e ezzel, vagy csak munkaerő-tartalékként tekintenek erre az egész közösségre, vagy pedig ahogy néhány perccel vagy egy órával ezelőtt, amikor a sportolókat méltatták, hasonlóan lehetne folytatni ezt a kört, de ezt inkább nem én teszem, és örülök annak, ha más megtette, de legalább felhívja az önök figyelmét arra, hogy ebben az ügyben igen komoly adósságuk van mindazért, ami 2012-ben történt, és azért is, amit egyébként a bányászok nyugdíjának megszüntetésével önök csináltak. És ha ebben egy ilyen kicsi lépést tesznek az érdekekben... - de azt hiszem, vagy úgy érzem, ez sem az ő egyetértésüktől és az ő szándékaiktól függ, hanem önök munkaerő-tartalékként megpróbálják őket ebbe bevonni.

Én azt javaslom önöknek, hogy legyenek méltányosabbak a bányásztársadalommal, adjanak nekik

többet, ne csak kérésre, ne csak méltányosságból próbáljanak jót tenni velük, hanem valóságos elismeréssel próbálják meg őket segíteni abban, hogy azt a munkát, amit akár ma végeznek, akár pedig a múltban megtettek, egy kicsit legalább úgy érezhessék, hogy a társadalom javára tették. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalásoknak a végére értünk.

Most normál felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vegyes érzésekkel olvastam a most előttünk fekvő törvényjavaslatot. A vegyes érzéseimnek az az oka, hogy egyrészt az átmeneti bányászjáradék beterjesztett szándékaival kapcsolatban, amit a kormányoldal terjesztett be, egyetértünk, ez egy előrelépés, és üdvözljük ezt a lépést, amiért azonban van bennem egy negatív érzés ezzel kapcsolatban, az az, hogy mi vezetett odáig, hogy ezeket az embereket most átmeneti bányászjáradékosnak hívjuk, nem pedig bányász nyugdíjasnak. 2012. január 1-jétől szűnt meg a szokásos, addig megszokott bányásznyugdíj, ekkortól nem volt már megállapítható a nyugdíjkorhatár előtti ellátás. Az akkori nyugdíjfolyósítást már nem a tb-kasszából, hanem a költségvetésből egészítették ki, így tehát a költségvetést terhelte közvetlenül ezeknek az embereknek az ellátása, eltartása és nem pedig a nyugdíjasszát. A 2011. júliusi alkotmánymódosítás lehetővé tette azt, hogy ezek a korhatár előtti nyugdíjak csökkenthetőek, szociális ellátással alakíthatóak lettek, illetve ha a kedvezményezett munkaképesek voltak, akkor akár meg is szüntethetőek voltak.

Fontos látni azt, hogy nem véletlenül övezte ezt heves ellenállás, heves tiltakozás, egy egész tüntetés-sorozat az érintettek részéről, én magam is ebben részt vettem, és én magam is éppen ezért viszonyulok most ehhez az előttünk fekvő törvényjavaslatához igencsak vegyes érzésekkel, mert erről az egészről nem kellene akkor tárgyalni, ha a kormány egyébként ezen a téren nem avatkozott volna be a munkavállalók jogait csorbító módon. Megjegyzem, nemzetközi fórumokat is megjárt ez a kérdés, az ombudsman is foglalkozott ezzel a kérdéssel, és mindenki a munkavállalói oldalt kedvezményezte ebben a kérdésben.

(18.00)

Nagyon fontos látni azt, hogy a nehéziparban dolgozókat, kiemelten a bányászokat már nagyon hosszú ideje nemcsak Magyarországon, hanem a világ számos országában kiemelt megbecsülés övezte, kiemelt juttatásokat, korengedményes nyugdíjat biztosítottak a számukra. Megjegyzem, volt a szakma részéről egy olyan, egyébként a nemzetközi gyakorlattal

összhangban levő hűségprogram ötlete is felvetődött, amellyel egyébként ki lehetett volna kerülni azt, hogy a költségvetésre terheljék ennek minden vonzatát. Hiszen mégiscsak az adófizetők vagy így, az állami felosztó-kirovó rendszerből vagy pedig a költségvetést terhelő tételként kifizetik ezeknek az embereknek a nyugdíját, de meg lehetett volna ezt oldani másképp is.

Megfogalmazta ezt a szakma Szent József-hűségprogram néven, az 58 év feletti munkavállalókat érintené, azokat, akik több mint 35 éves munkavisztonnyal rendelkeznek. Latorcai János képviselő úr, akinek kiemelkedő szakmai felkészültsége nemegyszer megnyilvánult már itt, az Országgyűlésen belül, nem véletlenül bólogat. Ön minden bizonnyal még korábban a Gazdasági bizottság tagjaként végigélte az erről szóló szakmai vitákat. Én tehát arra tennék javaslatot tisztelettel a kormányoldalnak, hogy a jövőre vonatkoztatva vizsgálja felül annak a rendszerét, hogy az ágazaton belül dolgozó embereknek a különböző nyugdíjasellátásával összefüggő költségeket már eleve építsék be ezeknek az embereknek a munkabérébe közteherként és terheljék rá a munkáltatóikra.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ennek meglenne a fedezete, Magyarországon a bányászati ágazat kiemelten nyereséges, a nemzetgazdasági átlagot meghaladó nyereségrátát produkál, tehát ilyen módon javaslom a kormányoldal számára ezt megfontolni, és akkor nem is kell fölvetni egy hasonló, a költségvetést terhelő intézkedés elindítását.

Szintén szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat a 2014-es Jobbik-programban foglaltakra. Ennek volt egy olyan része, amit „Hét vezér” tervnek hívtunk. Az ásványi nyersanyag- és hasznosítási tervről, -fejlesztési tervről van szó. Akkor még számoltunk reálisan azzal, hogy a bányászat újraindítható Magyarországon. Ilyen intézkedésekkel egyébként, ahogy említettem is, a munkáltatók közteherviselésbe történő magasabb szintű bevonásával lehetővé vált volna az, hogy ezek a korengedményes nyugdíjak a munkáltatót terheljék, és ilyen módon elérhetővé váljon számukra.

Nagyjából ezzel az intézkedéssel, egy ilyen ásványkincs-hasznosítási programmal az akkori számításaink szerint körülbelül 30 ezer új munkahelyet lehetne közvetlenül a bányászatban Magyarországon teremteni, újraindítani az uránbányászatot, újraindítani a szénbányászatot, és még jó néhány hasonló területen lehetne még Magyarországon is lépni, de azt láttuk, hogy erre igazi szándék Magyarországon sajnos nincs. A bányászat már egyre inkább egy elfeledett ágazatává válik az országunknak, amit én egyébként emberileg is őszintén sajnálok.

Képviselőtársaimtól annyit kérek, hogy ezt a javaslatot, tekintettel arra, hogy az érintett, korábban bányásznyugdíjasoknak előrelépést jelent, segítség,

ezért támogassák. A kormányoldaltól pedig azt kérem, hogy az általam megfogalmazott javaslatot - miszerint a munkáltatókat magasabb szinten be kellene vonni a bányászatban a közteherviselésbe és ilyen módon biztosítani a dolgozók korengedményes nyugdíjazásának lehetőségét az ő terükre - fontolja meg a kormányoldal, és tegyenek ezzel összefüggő lépéseket.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Volner képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem dr. Bertalan Judit képviselő asszonyt, hogy az előterjesztők nevében kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő asszony.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Kedves Képviselőtársaim! Egy ponton mindenképpen reagálnék a hozzászólásokra. Először is, a térségemben élő bányászok és bányásznemzedékek nevében köszönöm a jóindulatát annak, aki támogatólag állt a javaslatához, még ha ezt érdekes érveléssel is néhányan picinek vagy nem jelentős előrelépésnek tartották. Varju képviselőtársamnak mondom, hogy előterjesztőként vagyunk Bencsik képviselőtársammal a törvényjavaslat jegyzői, és minket megkerestek a térség bányászai, tehát ez az origója vagy eredete a törvényjavaslatnak. Nem kívántunk többet, és a velük való egyeztetés során - nyilván a mi vidékünk iparilag egy volt bányatérség, és valóban azok a szavak, amelyeket ön intézett, még csekély mértékben is, ha lehet egyáltalán az emberi értéket és az emberi munkaerőt csekély mértékűnek számítani, akkor lehet, hogy a 3 vagy a 33 is sok, mert ők esetleg személyesen elértek vagy képviselőik útján megkerestek minket.

Szeretnék valamit tisztázni, mert mindannyian felhozták a 2012-es módosításokat és a nyugdíjtörvény változtatásait. Korózs képviselőtársamnak lett volna lehetősége a törvény vitájában hozzászólni. *(Korózs Lajos: Képviselő asszony, undorító volt, amit csináltak 2012-ben. - Az elnök csenget.)* Korózs képviselőtársam, amennyiben szót kért volna, akkor türelemmel, higgadtan és nyugalommal végighallgattam volna, és nem fordítottam volna hátat.

Tehát szeretnék valamit tisztázni. Az átmeneti bányászjáradék és a bányásznugdíj között valóban van különbség. Ez a különbség pedig azt jelenti, hogy a bányászok számára 2012-ben ez az ellátás nyugdíjnak minősült, amely nyugdíj mellett munkavégzés esetén is 18-szoros munkabérkorlát volt, tehát ha a minimálbér 18-szorosát elérte a munkavégzésből szerzett jövedelem, akkor be kellett jelenteni, és az átmeneti bányászjáradékhoz hasonlóan 2012 előtt, csak erre emlékeztetném önöket, így 2010 előtt is a nyugdíj folyósítása szünetelt. Ez az egyik.

A másik pedig: abban az időben, 2012-ig nem jogosult a bányásznugdíj mellett a nyugdíjkorhatár betöltésekor - mondjuk, elment 46, 48, 52 évesen bányásznugdíjba - nem volt jogosult 62, 63 évesen az újraszámításnál egy esetleg magasabb összegű nyugdíj összegének a megszerzésére. Az átmeneti bányászjáradék viszont, mivel a járadék időtartama alatt az átmeneti bányászjáradékra jogosult biztosított, ezért ez a plusz, mondjuk úgy, hogy jogosultság a nyugdíj megállapításánál részére nyitott. Ez a bányásznugdíj mellett korábban nem volt így. Ez az akkori egyeztetések és az akkori, bányászokkal való egyeztetés eredménye.

Ezt mindnyájuknak kiemeltém, hiszen ez lényeges különbség a 2012 előtti bányásznugdíj és a 2012 utáni átmeneti járadék között. Ez az egyik olyan pont, ami miatt a bányászok, akik érintettek lehetnek, az átmeneti járadékra való jogosultság mellettti munkavégzés és a keresetkorlát elérését követő járadék szünetelésével az ő megkeresésükre nyújtottuk be ezt a törvényjavaslatot.

Varju képviselőtársamnak pedig: elismerve és tényleg tisztelettel állva a 2 ezer, föld alatt ledolgozott műszak előtt, megköszönöm a támogató megjegyzéseit is, de azért higgye el, képviselőtársam, jobban örültem volna, ha 2009-ben, az akkori szocialista kormány tagjaként a márkushegyi bányászoknak - amikor is 2009 novembere és 2010 márciusa között 900 embert raktak utcára kétes áramvásárlási szerződéseknek köszönhetően a Vértesi Erőmű becsődöltetése okán; ha akkor ilyen vehemenciával, ilyen erővel és ilyen jóindulattal lett volna az orosz-lányi és a tatabányai bányászok iránt, akkor elfogadnám a kritikáját. Ebben az esetben nem tudom.

Köszönöm szépen, elnök úr. Kérem a javaslat támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bertalan Judit képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Most soron következik **a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

(18.10)

A Dunai Mónika és Bajkai István fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/3635. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak... *(Jelzésre:)* Bajkai István is jogosult mint előterjesztő. Akkor megadom a szót Bajkai István fideszes képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: *(A képviselő hangosítás nélkül kezdi meg felszólalását. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: A kártyáját tegye a helyére, mert így nem működik a mikrofon. De mindjárt működik, ha megvan a kártya. *(Korózs Lajos: Jó a bankkártya is! - Derültség.)* Köszönjük szépen. Bajkai képviselő úr! *(A képviselő behelyezi kártyáját a szavazógépbe.)*

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnézést a kis tévedésért. Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az állam a kezdetek óta rendelkezhet arról, hogy mely tevékenységet tart fenn kizárólagos módon saját maga részére, és ezen tevékenységek gyakorlását kiknek milyen formában és feltételekkel engedi át abban az esetben, ha az átengedés lehetőségét egyáltalán fenntartja. Annak érdekében, hogy az állam a saját maga részére fenntartott vagyontárgyak működtetését, illetve meghatározott tevékenységek végzését a leghasznosabban tudja biztosítani, koncesszió alkalmazását is igénybe veheti.

Hosszú múltra nyúlik vissza a története annak, hogy egyes építési beruházások megvalósulásának vagy közszolgáltatások nyújtásának fedezetét nem kizárólag maga az állam biztosítja, hanem gazdasági szereplők bevonásával valósítja meg úgy, hogy a működtetés vagy szolgáltatás nyújtása folyamán kitermelt eredmény egy meghatározott részét hosszabb időtartamra átengedi a közreműködő gazdasági szereplőnek.

Tekintettel arra, hogy a koncesszió tárgyát mindig az állam által kiemelten fontos és védendő tevékenység vagy tárgy jelenti, ezért kardinális kérdés a tárgykört érintő rendelkezések pontos, hatékony és garanciákat tartalmazó szabályozása. Magyarországon a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény - ezt a későbbiekben törvényként fogom majd csak rövidítve használni - határozza meg, idézem: az állam és a helyi önkormányzatok tulajdonában álló vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit, az állam és a helyi önkormányzatok kizárólagos tulajdonának körét, a nemzeti vagyon feletti rendelkezési jog alapvető korlátait és feltételeit, valamint az állam és a helyi önkormányzat kizárólagos gazdasági tevékenységeit.

Az előttünk fekvő, módosítani kívánt, koncesszióról szóló törvény állapítja meg a nemzeti vagyonról szóló törvényben meghatározott gazdasági tevékenységek gyakorlása időleges jogának koncessziós szerződés keretében történő átengedésének részletes szabályait.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti vagyonról szóló törvény hatálybalépését megelőzően lehetőség volt arra, hogy az állam vagy a helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonában álló nemzeti vagyonon osztott tulajdon kerüljön kialakításra. Az osztott tulajdon olyan tulajdon, amely esetében jellemzően az épület tulajdonjoga az építkezőt és nem a föld tulajdonosát illeti meg.

A nemzeti vagyonról szóló törvény hatálybalépését követően főszabályként, követve a régi római jogi elvet, az aedificium solo cedit elvét, nincs lehetőség osztott tulajdon létrehozására a forgalomképtelen önkormányzati törzsvagyon tekintetében. Kivételt azonban tartalmazott a törvény. A törvény 18. § (5) bekezdése úgy fogalmaz, hogy - idézem - „nem ütköznek az osztott tulajdon létesítésének tilalmába az e törvény hatálybalépését megelőzően, a szerződéskötéskor hatályos jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően megkötött, tartós jellegű felépítményekre vonatkozó, osztott tulajdon létesítésére irányuló rendelkezést tartalmazó szerződések”. Az ilyen szerződések vonatkozásában az osztott tulajdon az egyébként irányadó jogszabályi feltételek figyelembevételével jegyezhető be az ingatlan-nyilvántartásba.

Az előbbiekben ismertetett speciális átmeneti rendelkezés tehát kimondja, hogy nem ütköznek az osztott tulajdon létesítésének tilalmába a törvény hatálybalépését megelőzően megkötött, tartós jellegű felépítményre vonatkozó, osztott tulajdon létesítésére irányuló rendelkezést tartalmazó szerződések. A törvény, ahogy elhangzott, alapvetően tiltja az osztott közös tulajdon létrehozását, ezért szükségesnek tartjuk, hogy olyan alternatív lehetőséget biztosítson azok számára, akik a törvény hatálybalépése előtt osztott tulajdon létesítésére irányuló rendelkezést tartalmazó szerződést kötöttek, amely lehetővé tette számukra, hogy a tulajdonjog megosztása helyett koncesszióban használják a szerződés tárgyául szolgáló építményt.

A koncesszióról szóló törvény rendelkezései a koncessziós szerződés szabályozásával számos, a nemzeti vagyon tulajdonlását védő rendelkezést tartalmaznak, ezért a nemzeti vagyon tulajdonosának érdeke, hogy a nemzeti vagyon időleges hasznosításának joga koncessziós szerződés keretében történjen. A jogszabály módosítása ezenfelül az önkormányzati törzsvagyon használatára vonatkozó feltételek egységesítésének irányába is hat, amely a beruházó és a nemzeti vagyon tulajdonosának viszonyában kiszámíthatóságot, valamint egységes joggyakorlat kialakulását eredményezheti.

A törvényjavaslat figyelemmel van a beruházó által szerzett jogok védelmére is, hiszen a zártkörű pályázat biztosítja a tevékenység gyakorlásához szükséges koncessziós szerződés megkötésének a lehetőségét. Erre figyelemmel írja elő a jogalkotó zártkörű pályázati eljárás lefolytatását, amely során érdekeltnek kell tekinteni a hatályos építésügyi hatósági engedély engedélyesét, jogosultját. Annak érdekében, hogy a zártkörű pályázat lehetősége a törvényjavaslat által biztosított legyen, a módosítás kibővíti e kivételes eljárások körét, változatlanul fenntartva a honvédelmi vagy nemzetbiztonsági érdekből történő zártkörű pályáztatás lehetőségét, tehát a honvédelmi vagy nemzetbiztonsági érdekből történő zártkörű pályáztatás szabályai tartalmilag nem változnak.

Ezzel a kis terjedelmű módosítással lehetőség nyílik a szerződő feleknek arra, hogy ahol még nem

történt meg a tulajdonjog bejegyzése, a jogviszony koncessziós szerződéssé tudjon alakulni. Mindez azonban, a jogállamiság követelményére is tekintettel, a zártkörű pályázatát biztosítása mellett is csak lehetőség, a jogviszony átalakítására csak a felek egyező akarata esetén kerülhet sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogathatják szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bajkai képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni... *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Jelzi államtitkár úr, hogy most nem.

Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogyan az expozéban is elhangzott, a jelen törvényjavaslat a nemzeti vagyon, kiemelten is az önkormányzati törzsvagyon összefüggésében a nemzeti vagyonról szóló törvény hatálybalépése előtt fennálló szerződéses viszonyok alternatíváját kívánja megteremteni azzal, hogy az osztott közös tulajdon kialakítása helyett lehetőséget biztosít koncessziós szerződés keretében történő jogviszonyrendezésre.

A nemzeti vagyonról szóló törvény hatálybalépése előtt a forgalomképtelen önkormányzati ingatlanok hasznosítása több esetben az ingatlanon történő osztott tulajdon létrehozásával valósult meg. Ez a fajta konstrukció tartalmazta a beruházónak az építményre vonatkozó tulajdonszerzését, amely a felek megállapodása értelmében lehetett akár végleges is. Ezzel a jogosultsággal párhuzamosan a beruházó megszerezte a területre vonatkozó földhasználati, valamint az építményre vonatkozó üzemeltetési jogot is.

(18.20)

Mindezzel szemben a hatályos, nemzeti vagyonról szóló törvényünk tiltja a forgalomképtelen önkormányzati törzsvagyonra történő osztott tulajdon létrehozását.

A törvény különös szabályként rögzíti, hogy nem ütköznek az említett törvényi tilalomba a törvény hatálybalépését megelőzően megkötött, tartós jellegű felépítményre vonatkozó, osztott tulajdon létesítéséről rendelkező szerződések. Az ily módon megkötött szerződések szarmazó jogviszonyok tartalma sok esetben jelentősen eltér egymástól. Ennek köszönhetően a jogviták bírói rendezése sem egyszerű.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvényjavaslat előnyös alternatívát kínál a felek számára. Nemzeti jogunk az önkormányzati törzsvagyon a nemzeti vagyon körébe sorolja, amely alaptörvényi szinten is deklarált védelmet élvez.

A benyújtott törvényjavaslat a beruházó és a nemzeti vagyon tulajdonosa között létesítendő jogviszony tekintetében kiszámíthatóságot kíván biztosítani. Éppen ezért lehetőséget teremt a törvényjavaslat a felek számára, hogy az önkormányzat és a beruházó között fennálló jogviszonyt koncessziós jogviszonnyá alakítsák át. Kiemelendő, hogy mindez csak és kizárólag lehetőség, hiszen a felek joga nem csorbulhat arra vonatkozóan, hogy a köztük fennálló jogviszony tartalmát szabad és egyező akarataknak megfelelően továbbra is változatlanul fenntartsák.

Szeretném kiemelni, hogy a törvényjavaslat figyelemmel van a beruházó által szerzett jogok védelmére is. A jogalkotó azon módon kívánja ezt a célt elérni, hogy a tevékenység gyakorlásához szükséges koncessziós szerződés megkötésének előfeltételeként írja elő zártkörű pályázati eljárás lefolytatását. A jelen javaslat a zártkörű pályázati eljárások körének bővítése mellett nem érinti a honvédelmi vagy nemzetbiztonsági érdekből kiírt zártkörű pályázatok szabályait, azok változatlan tartalommal maradnának fenn a javaslat elfogadását és hatálybalépését követően is.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen javaslat csupán egyetlen, de igen praktikus célja az, hogy hatékony jogi szabályozást alakítson ki az önkormányzatok törzsvagyonába tartozó tereken, parkokon és egyéb közterületeken létesített felépítmények tekintetében. A törvényjavaslatban előirányzott módosítással lehetősége nyílna a feleknek arra, hogy azokban az esetekben, ahol a tulajdonjog bejegyzésére még nem került sor, jogviszonyukat koncessziós szerződésben szabályozzák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésképpen szeretném hangsúlyozni, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény nem ad lehetőséget az osztott közös tulajdon kialakítására, így az előtűnk fekvő javaslat is ennek az egységes koncepciónak az irányába hat. A koncesszió szabályai hatékonyan védik a nemzeti vagyont, de előnyös lehetőségeket biztosítanak a koncesszióba vevő fél számára is.

A javaslatban leírtak és a most elhangzottak alapján kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a javaslatot alaposan mérlegeljék. Az expozéban és a vezérszónoki felszólalásban elhangzottakra tekintettel a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslatot. Kérem, hogy a vita elhangzása után majd a zárószavazáskor az Országgyűlés is támogassa ezt. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor egy ilyen rövid törvényjavaslat érkezik a Ház elé, többször elgondolkozunk rajta, hogy mire is gondolhatott a

költő, a szerző, amikor ezt benyújtotta, miért pont most nyújtotta be, hiszen az előző hetekben volt nemzeti vagyronról szóló törvénymódosítás, állami magasepítési beruházás, több olyan törvényjavaslat, ami mögé, elnézést, kell gondolnunk valamit. Valami törénhetett.

Ahogy az expozében is elhangzott és Dunai képviselőtársam is elmondta, ez egy lehetőség, hogy zártkörű pályázaton vegyenek részt az önkormányzatok, hogy a koncessziós eljárásokat lefolytassák. Én úgy olvasom, de akkor biztos, hogy nekem nem ugyanaz van meg, hogy köteles zártkörű pályázatot kiírni. Önök azt mondták, hogy ez egy lehetőség. Szeretném megkérdezni, hogy ez tényleg csak lehetőség-e: az önkormányzati törzsvagyonba tartozó felépítmények vonatkozásában a koncessziós eljárásra kötelező vagy csak lehetőség az önkormányzatoknak ezt az eljárást lefolytatni?

Összefoglalóan: azt látom, és elnézést, itt nem a fagyisbódékra gondolunk, gondolom én, hogy az önkormányzatok közterületein, parkjaiban ezeket a felépítményeket megtegyék, hanem gondolunk utakra, gondolunk bányákra. S ha már bányák, akkor itt egy nagyon nagy kérdőjelet tennék. Miért pont most, és miért ilyen módon hozták be ezt a törvénymódosító javaslatot? Elnézést, hogy ezt feltételezem, de minden esetben ott van mögöttünk a kisördög, ott bujkál, hogy miért kell ezt a törvényjavaslatot betervezni a Ház elé. S elnézést kérek, de én sem az expozében, sem pedig a Fidesz vezérszónoki felszólalásában nem kaptam erre választ, pedig nagyon igyekeztem figyelni. Tehát a kérdésem az, hogy kötelező-e az önkormányzatoknak zártkörű pályázatot kiírni, vagy ez csupán lehetőség. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, aki a DK képviselőcsoportja vezérszónoki felszólalását fogja ismertetni.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Mondhatnám, hogy ebben a hangulatban érdemes folytatni. Tulajdonképpen fel kell tennünk a kérdést, ahogyan Pizskos Fredről gondolkodtak a társai, hogy kavarja vagy nem kavarja, mert egy ilyen törvény benyújtása után egészen biztosan el kell gondolkodni azon, hogy ha a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásra hivatkoznak, akkor - ismét az előbbi szereplőre hivatkozva mondom - megint nagyon valószínűen hangzik, amit mondanak, tehát biztos, hogy hazudnak. Ebből kiindulva óvatosságnak kell lenni akkor, amikor ezt a törvényt megítéljük.

Önök arra hivatkoztak, hogy ez csak lehetőség, miközben ebben a szakaszban kötelező előírást fogalmaztak meg. Ennek megfelelően azt gondoljuk, hogy önök úgy akarnak eljárni, miközben hivatkoznak, és nekünk is van saját tapasztalatunk abban, hogy a kon-

cesszió használatával mit tettek. Kezdem az egyik legáltalánosabban ismerttel. Amikor hasonló módon arra hivatkoztak - az előbbi hivatkozásnak megfelelően -, hogy önök ezt milyen hatékonyan tudják alkalmazni, a dohánykereskedelmet gyakorlatilag felszámolták, és irányítottan azokhoz juttatták, akikhez akarták. Tudjuk, közismert, hogy politikai döntéssel ez következett be. Egy olyan országban hivatkoznak arra, hogy ezt csak lehetőségként teremtik meg, ahol vállalkozókat arra biztattak, hogy fektessenek be, majd a következő lépésben az egész iparágat beszántották, bezárták, és két, dedikáltan a Fideszhez közel álló embernek juttatták az egészet. Olyan országban hivatkoznak arra, hogy önöknek ez csak lehetőség, ahol önök csak beszélnek ilyesmiről, és ezt nekünk el kellene fogadni. Éppen ezért én nagyon óvatos vagyok, amikor önök felhatalmazást kérnek arra, hogy az állami vagyont valamilyen kifejezetten előnyös szerződéses formában egy piaci monopóliumhoz segítsék a vállalkozókat. Amikor önök ezzel gazdálkodtak, abból idáig semmi jó nem sült ki.

(18.30)

Éppen ezért ennek a törvénynek az elfogadását addig, amíg ezt érdemben nem fogják megérvelni és feltárni azt, hogy igazából mi az, ami itt önöknek ebből a szempontból fontos, biztosan nem javaslok támogatni. Különösen azért nem, mert az, amikor a honvédelmi és nemzetbiztonsági érdekekre vonatkozó zártkörű pályázati kiírást teszi szükségessé, önök itt az elmúlt időszakban olyannyira visszaéltek ezekkel a lehetőségekkel, amelyek elfogadhatatlanná tesszük, hogy önök újabb és újabb lehetőségeket kapjanak e tekintetben.

Éppen ezért ezt a benyújtott, a Dunai Mónika által benyújtóként jegyzett javaslatot, amit ha önök nagyon fontosnak tartanak, akkor nem értem, hogy a kormány miért nem jött be és végezte volna el azt a szükséges egyeztetést, amit ebben el kellett volna végezni, ehelyett képviselői módosító indítvánnyal képviselő asszony hozta ezt elénk. Ezzel így egyetérteni nem tudok, és nem támogatom az elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varju László képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Két percre megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Dunai Mónika! Legyen kedves itt, ebben a vitában nekünk elmondani, hogy honnan jött az ihlet, amikor ezt a törvényjavaslatot meg tetszett írni. Tehát hallottunk az előterjesztő, gondolom, csatlakozó előterjesztő képviselőtársától is jogtörténeti okfejtéseket és min-

denfélét, kíváncsi is voltam, hogy hogyan lehet egy viszonylag hosszú felszólalást kihozni ebből a törvényjavaslatból. Ez a törvényjavaslat teljesen világos. Konkrét jogi viszonyokba kívánnak ismét törvényjavaslattal, törvénymódosítással beavatkozni. Legyen kedves, Dunai képviselőtársam, megmondani nekünk, hogy kit, mit tisztelhetünk ebben a törvényjavaslatban.

Nyilvánvalóan, ha valamilyen vállalható, a köz érdekét legalább érintő téma van a törvényjavaslat mögött, akkor az ellenzék is meg tudja fontolni, hogy akár támogassa is, mert ebből a szövegből az égedta világon semmi nem derül ki. De mi is csak azt tudjuk hozzátenni egyelőre, amíg ön nem nyilatkozik arról, hogy miért született meg az ötlet önben, hogy ezt a törvényjavaslatot meg tetszik írni és be tetszik ide nyújtani a Ház falai közé, hogy mi az a konkrét ügy, tehát mi az az élethelyzet, hol van. Budapesten okoz ez problémát, Kecskeméten, Karakószörcsökön nem bír már magával az önkormányzat, tényleg fabodgákról van szó vagy bányákról? Tehát legyen kedves nekünk segíteni és képbe hozni, hogy vállalható-e ez a törvény önön kívül vagy a Fideszen kívül esetleg másnak is, mert még azt sem akarjuk kizárni, hogy így van, csak jelen formájában ezt nem tudjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó képviselő úr. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen intenzív napunk van, és nagyon sokan érdeklődnek, bármily hihetetlen ez önöknek, az Országgyűlésben zajló munka iránt, épp egy ilyen kötelezettségemnek tettem eleget, hiszen a délelőtti folyamán több agrártárgyú törvényt is módosítottak salátatörvény formájában, s ezekbe nyilván ilyenkor bebecsempésznek olyan típusú szándékokat, amelyek adott esetben a gazdasági holdudvaruk kiszolgálása érdekében születtek. Ezért fogalmaztam úgy már a délelőtti során, hogy bizony itt nem értékalapú jogalkotás zajlik, hanem értékalapú jogalkotás egyremásra, és az évnek ebben a szakaszában ez mindig tetten érhető. Tehát mindig tetten érhető az, hogy november vége egy olyan időszak, amikor talán karácsony előtt azt gondolják, hogy lankad a figyelem, nagyon sok részérdeket vagy - hogy mondjam? - titkosabb szándékokat és az önök klientúrájának érdekeit kiszolgáló javaslatot át lehet tolni az Országgyűlésen, amely iránt nem terjed majd ki eléggé a társadalom meg a média figyelme. Több ilyen javaslatot tárgyalunk tehát.

Ez a javaslat, amelyről tényleg nagyon sokat is lehet beszélni, de ahogy Harangozó Tamás itt előttem elmondta, talán nem is kell, nagyon világos a helyzet, nagyon világos, hogy milyen esetben jön létre osztott tulajdon. Itt hosszan beszéltem róla az előttem szólók, az előterjesztők, és nagyon világos az, hogy mondjuk, adott esetben egy önkormányzat tulajdonában álló közterületen, szerződés alapján magánberuházó emel

vagy működtet egy építményt, és ezen az építményen nem jött létre önkormányzati tulajdon a későbbiekben, nyilván arra az esetre vonatkoztatva egy új, zárt jellegű, meghívásos pályázatot terveznek javasolni ebben az előterjesztésben a későbbiek során. Nyilván az épületet jelenleg üzemeltetőt meghívhatják erre a pályázatra, az illető vagy megjelenik, vagy nem.

Tehát elnézést kérünk itt most, hogy felvetjük ezt a kérdést, csak ez olyannyira konkrét élethelyzetre utal, hogy egészen biztos, hogy ez is valahol az érdekalapú kormányzás és az érdekalapú előterjesztések része. Tehát valahol vagy valamelyik budapesti kerületben, nem tudom, hogy itt a karácsonyi vásárok időszakának köze van-e ehhez, de lehet, hogy nem, egyébként csak meg kéne világítani, ha mi itt állandóan önök szerint túlzottan gyanakvóak vagyunk, és nem bízunk eléggé önökben, vagy valami más önkormányzat kapcsán okozhat vagy létezhet valami olyan típusú probléma vagy érdekütközés, mondjuk, adott esetben egy vállalkozóval, aminek kapcsán az ő elintézését vagy esetlegesen egy új szereplő helyzetbe hozását ilyen módon kívánják önök elintézni.

Tehát azt gondolom, hogy ennél többet talán nem is érdemes első körben erről szólni. Csatlakozom Harangozó Tamás kérdéseire: kinek az érdekében áll ez a javaslat? Ahhoz, hogy konkrétan meg tudjuk ítélni, bizony, ezt elmondhatnák.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. A következő hozzászóló Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Én most már a második ciklusomat kezdem el itt az Országgyűlésben, és azt a tapasztalatot vontam le, hogy alapjában véve a viták két nagy csoportba oszthatók az ellenzék részéről, két-fajta hozzáállást lehet megkülönböztetni. Az egyik az, és ez van többségben, amikor az ellenzék egy javaslat tartalmát bírálja, különféle szempontok alapján veszik végig a pontokat, és vannak olyanok, amelyekkel, úgy látszik, semmi bajuk nincsen, így ezzel a javaslattal sem, vélelmezem, mert nem a tartalmát vitatják, nem a tartalmáról beszélnek, felszólalásaiknak közép-pontjában nem a tartalma van, hanem az előterjesztés, a beterjesztés módja és annak a körülményei. Én azt gondolom, hogy ennek ellenére nagyon szívesen válaszolok azokra a kérdésekre, és egyben örömmel is tölt el, hogy a törvényjavaslat tartalmára vonatkozóan egyik vezérszónoki felszólalásában sem kaptunk kritikát vagy további javaslatot.

Azt gondolom, hogy itt, a Magyar Országgyűlésben mindenkinek joga van a megadott szabályok szerint előterjesztéseket benyújtani. Ezt önök is így teszik, ezt így teszi a Fidesz képviselőcsoportjából is mindenki, aki előterjesztéseket, határozati javaslatokat, illetve törvényjavaslatokat nyújt be.

Arra is nagyon szívesen vállalkozom, hogy válaszoljak, én önkormányzati képviselőként dolgoztam 1990 óta, az önkormányzat világából jöttem, helyből, a helyi közéletből, a helyi politizálásból. Azt gondolom, elvitatni azt, hogy egy képviselő, aki korábban hosszú éveken, mondhatnám, most már évtizedekig is önkormányzati képviselőként dolgozott, talán át tudja látni, hogy az önkormányzat világából, az önkormányzat szemszögéből nézve hogyan is mennek helyesen a dolgok, hogy mehetnek még jobban a dolgok, hogyan lehet még nagyobb figyelmet irányítani az önkormányzatok érdekére is. Ebben az előterjesztésben is erről van szó.

Amikor Harangozó képviselőtársam kérdezte, hogy vajon mire vonatkozik: Magyarországra vonatkozik. *(Derűltség az MSZP soraiban. - Dr. Harangozó Tamás: Akkor nem támogatjuk!)* Magyarországon összes önkormányzatra vonatkozik, amennyiben ilyen lehetőségük lesz, illetve ilyen megállapodásokat kívánnak kötni, és azt gondolom, ott pedig összeér két dolog, amikor az önkormányzati vagyont védjük és a nemzeti vagyont védjük - az önkormányzati vagyont része a nemzeti vagyonnak -, így aztán a két történet egybeér.

(18.40)

Hiszen az önkormányzatok felelnek az önkormányzati vagyonért, amely része a nemzeti vagyonnak, és nekünk mindannyiunknak kötelessége a nemzeti vagyont védenünk és a nemzeti vagyon védelmében mindent megtennünk.

Arra a kérdésre, amit Potocskáné képviselőtársam tett fel, hogy lehetőség, nem lehetőség, én a lehetőséget nem arra mondtam, hogy az eljárás módja, hanem azokban az esetekben, ahol még nem került sor a tulajdonátadásra. Azokban az esetekben, de már megkezdett eljárások, ott van lehetősége az önkormányzatnak a jelenlegi szabályok szerint hagyni a szerződést, és úgy fog majd teljesezésbe menni a tulajdonba adás vagy a megállapodás, ahogy az önkormányzat megállapodott a beruházóval. Vagy lehetőségük van ezt most már a törvény hatálybalépése után, tehát a folyamatban lévő ügyeknél koncessziós szerződéssé alakítani. De természetesen a további pontok valóban a zárt pályázat..., és itt ne csak a zártat nézzük, a pályázat nagyon fontos. Emlékezzünk vissza, amikor még pályáztatások sem voltak korábbi időszakban. Azt gondolom, hogy ezek a szabályok mind nagyon-nagyon körül vannak határolva, ezek nagyon szigorú ellenőrzés mellett mennek végbe, és kérem önöket, hogy ha szabálytalanságot látnak ezeken a területeken, mindenkinek kötelessége ezt jelezni, tegyék ezt! Köszönöm. *(Bangóné Borbély Ildikó: Pólt Péter a válasz!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Két percre megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Dunai Mónikának válaszolnék, hogy amúgy ugyanilyen módszerrel történt meg nemcsak a trafikoknak az úgymond egy kézbe való összpontosítása, hanem a szerencsejátéknak és a kaszinóknak és az online kaszinórendszernek is a kisajátítása. Tisztelt Képviselő Asszony! Azért a nemzeti vagyont védelme az ön szájából, fideszes politikusként, amikor a fél Balatont ellopták, most készülnek a Vencei-tó ellopására, Magyarország jó néhány kastélyát ellopták, és szűk körnek sajátították ki, azért arra vigyázzon, képviselő asszony, hogy a fejünk fölül ezt a Házat azért ne lopják már el, mert lassan már csak ez az, amit elvihetnek fideszes politikusok.

Képviselő asszony felállt, és azt mondta, hogy válaszolni fog a kérdésekre, amit a képviselőtársaim feltettek. Nem válaszolt, képviselő asszony. Megkérdeztem, hogy milyen konkrét ügyben van szükség erre a törvénymódosításra. Nem válaszolt. Pedig szeretnénk tudni, és lehet, hogy még meg is értenénk, mert képzelje el, attól függetlenül, hogy ön '90 óta önkormányzati képviselő volt, majd második ciklusát tölti, azért a többi ember sem hülye.

Az átlagállampolgár sem hülye, és attól függetlenül, hogy nem önkormányzati képviselő, még lehet, hogy köze lehetne az önkormányzati dolgokhoz, úgy, mint települési lakos, és úgy, mint Magyarország állampolgára. Nemcsak az önkormányzati képviselőknek van ehhez köze meg az országgyűlési képviselőknek! Nekünk meg az a dolgunk, hogy próbáljuk felhívni a figyelmet arra, hogy 8 éve önök milyen rablást folytatnak különböző törvényeken keresztül. Mert ugyebár arra vigyáznak, hogy ezeket a lopásokat törvényesítsék itt a Házon belül. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Következő hozzászóló Volner János képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem érdemes az ellenzéknek górcső alá venni ezt a törvényjavaslatot, és meg lehet érteni a lényegét. Honvédelmi és nemzetbiztonsági érdek esetén zártkörű pályázat kiírását teszi kötelezővé az önkormányzatok részére ez a törvény. Mi is lehet ez?

Hölgyeim és Uraim! Csak egy konkrét példával szemléltetném önöknek ezt az esetet. Elmegyünk, mondjuk, a Belváros egy forgalmas terére, legyen ez a Vörösmarty tér, ahol teljesen véletlenül van is egyébként egy kormányközeli üzletembernek egy 16 milliárdos beruházása, egy egész háztömböt érint - nekem éppen nem volt annyi pénzem, ezért nem én vagyok a befektető -, és ha ezen a közterületen adott esetben van, mondjuk, egy hivatalos épület, ahol honvédelmi vagy nemzetbiztonsági érdek ütközhet adott esetben valakinek a tulajdonszerzésével - azért volt erre már példa, valljuk meg őszintén -, akkor ezen a területen át lehet írni a szabályokat egy zártkörű pályázattal.

Hozzá lehet jutni, koncesszióba lehet adni, gyakorlatilag egy szűk kör kap meghívást, kellő kedvezménnyel egy kellően megbízható kör adott esetben tulajdont tud szerezni, vagy egy koncessziós szerződéssel birtokon belülre tud kerülni. Ez már önmagában egyébként egy komoly versenyelőny, főleg egy belvárosi nagy értékű beruházás esetén.

Én azt kérem Dunai Mónikától és Bajkai úrtól egyaránt, világítsák meg nekünk, hogy konkrétan ilyen esetre, például Budapest, Vörösmarty téren sor kerülhet-e ennek a jogszabálynak a keresztülvitelével, hogy - egyébként ez egy olyan közterület, megnéztem most tételesen, a főváros által kezelt, a főváros tulajdonában lévő közterületről van szó - egyetlen tollvonással ez már egy kiemelt állami beruházás vagy kiemelt nemzetgazdasági érdekléssel áttehető akár az állam kezébe, és ilyen módon megszerezhető a közterület fölötti rendelkezés lehetősége.

Különösen indokoltnak tartom ezt - például a Kopaszi-gát példáját hozom ide önöknek - a múltvaló tekintettel. Ugyanis mi történik? Egyik pillanatban még nem lehet magasházat építeni, a másik pillanatban pedig adott esetben többszörösére értékelik föl egy korábbi lepusztult állapotban lévő közterület értékét azzal, hogy megváltoztatják a besorolását, megváltoztatják a rá vonatkozó előírásokat. Hirtelen már egy magasházat is lehet építeni egy olyan területre, ahol egyébként a világörökség részébe tartozó panorámát is érint az adott építkezés.

Tehát szerintem azok az ellenzéki aggályok, amelyek ugyan itt elég homályosak és az én általam felvetetteknél sokkal kevésbé konkrétak voltak, szerintem megalapozott aggályok voltak, és én azt kérem tisztelt elölterjesztéssel érdemben foglalkozó két kormánypárti képviselőtől, hogy az itt megfogalmazott aggályokra érdemi reakciót adjanak, legyenek kedvesek, és vitassuk meg azt, hogy mit lehet annak érdekében tenni, hogy ezt a kérdést mindenki számára megnyugtató módon rendezni lehessen. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Volner képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Zárszót akar mondani, vagy...? Tessék, Bajkai képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy a házszabály lehetőséget ad több előterjesztő esetén a zárszó megosztására. Ezzel szeretnénk most élni.

ELNÖK: Tessék élni vele!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Dunai Mónika képviselőtársam már tulaj-

donképpen megvilágította az ellenzéki felszólalásoknak úgymond a lényegét, a lényege pedig az, hogy a jogszabály-módosításra irányuló előterjesztéssel, javaslattal kapcsolatban érdemi - szeretném hangsúlyozni: érdemi - kifogást, tartalmi vagy jogi kifogást nem támasztottak.

Miért fontos ezt elmondani? Azért, mert a törvényjavaslatból teljesen egyértelműen kiderül, hogy a korábban a nemzeti vagyronról szóló jogszabály, illetve a koncessziós lehetőségek kapcsán úgynevezett lehetőségként biztosított osztott tulajdon tilalma kapcsán egy erősebb, a vagyont jobban védő, hatásosabban védő dologi jogi, illetve kötelmi jogi elkülönítésre kerül sor. Biztosan tisztelt képviselőtársaim tisztában vannak azzal, hogy az építmény és a földhasználat vonatkozásában az osztott tulajdon, ha dologi jogok ütköznek egymással, az mindig erősebb jogok találkozását jelenti, mint ha a dologi jog, a tulajdon találkozik kötelmi joggal, például a koncessziós szerződéssel. Most erről van szó: kötelmi jogi úgymond szabályozásnak az erősítése, abba az irányba ható egyértelmű jogszabályi rendelkezések megfogalmazására került sor. Ha ez esetleg a tisztelt képviselőtársaknak nem volt világos, akkor ezért húzom alá: dologi jogok ütközése vagy a dologi jog és a kötelmi jog találkozása eldönti, hogy a szabályozás iránya az állami, bocsánat, önkormányzati vagyon, általában vagyon védelmét erősíti.

(18.50)

Varju képviselőtársamnak pusztán annyit mondanék, hogy ő sem fogalmazott meg konkrét kifogást a jogszabállyal kapcsolatban, csak úgy felvetette, hogy általában szerinte a jogszabályokkal úgymond visszaélünk, amit természetesen határozottan visszautasítok. Csak azt szeretném szíves figyelmébe ajánlani, hogy ha jól emlékszem, ez év júniusában börtönbüntetésükből szabaduló Tátrai Tibor *(sic!)*, illetve Császy Zsolt kapcsán és az őket erőteljesen védő Gyurcsány Ferenc kapcsán valóban felmerült a koncessziós joggal való visszaélés, és ennek a bíróság nyomatékot is adott börtönbüntetés kiszabásával. Tehát az önök sorából általában a koncessziós joggal kapcsolatos mindenfajta kritikát azzal utasítok vissza, hogy tessenek visszatekinteni a saját múltjukba. Egyébként pedig Dunai Mónika képviselőtársam egyértelműen elmondta, hogy ilyen esetben is, amikor a vagyon védelméről szóló, a vagyont erősítő, az önkormányzati jogszabályokat erősítő jogszabályalkotásról van szó, akkor teljesen érthetetlen az önök álláspontja, hogy egyébként ezt a fontos érdeket, ezt a fontos szabályozási kört vajon milyen alapon támadják és egyáltalán milyen kétségeket fogalmaznak meg.

Szeretném ismételtelen elmondani - szerintem ez egyébként az előterjesztésből teljesen világos volt -, hogy az aedificium solo cedit elvéből következően az mindig is egy kivételes lehetőség volt, hogy a föld-

használat is tulajdonjogi kérdéssé szűkül és a rajta létesített aedificium, tehát a felépítmény is dologi jogként kerül az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre. Most a jogalkotás folyamatában mi arra gondolunk - és azt gondolom, hogy ez egy teljes mértékben támogatható álláspont -, hogy ilyen esetben a koncessziós szerződés mint kötelmi jogi intézmény, álljon szemben a dologi jogi ténnyel. Én azt gondolom, hogy ez egy erősítése a vagyon védelmének, ezzel kapcsolatban mindenfajta kritika szerintem megalapozatlan. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bajkai képviselő úr. Megadom a szót a másik előterjesztőnek, Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Úgy látom, hogy a lehetőség ügyében, illetve ennek a szónak a kifejtésére még egy kis időt érdemes szánni így a zárszóban. Vagy az írott szöveg értésével vagy a hallás utáni értelemmel van probléma, vagy a kettő valahogy nem ér össze, de én azt gondolom, hogy érdemes megvilágítani, hiszen hátha rá tudjuk beszélni, meggyőzni képviselőtársainkat, hogy a nemzeti vagyon és a kiszámíthatóság védelmében benyújtott törvényjavaslatunkat támogatni érdemes.

A felek, ha megállapodnak, tehát az önkormányzat és a beruházó közösen, abban az esetben hozhatnak létre koncessziós szerződést. És a lehetőség itt van, ebben rejlik, hogy választható a koncesszióba való átmenetel vagy nem. Ez egy lehetőség, akárhogy is számoljuk és akárhogy is beszélünk róla. Tehát választható abban az esetben a koncessziós eljárás és a pályázat, mind a felek, mind a két fél ebbe beleegyeznek és ezt szeretné. Tehát nem dönthet úgy a beruházó, hogy ő koncessziós eljárást szeretne és egy ilyen konstrukcióban részt venni a továbbiakban, de az önkormányzat sem kötelezheti a beruházót erre. Ha mind a kettő ebben benne vannak, akkor indulhat a koncessziós eljárás, amelynek a szabályai a zárt pályázat.

A másik kérdés, ami még itt felmerült, hogy zárt pályázatra miért van szükség. Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen az okozna bizonytalanságot, kiszámíthatatlanságot, ha a pályázati lehetőségben, mondjuk, lehet, hogy az az ember, az a beruházó, aki már felépített valamit, aki már elkészített valamit, amikor koncessziós szerződést az önkormányzat szeretne létrehozni, akkor ő esetleg ki tudna maradni valamilyen módon.

Mindenkinek az érdeke az, hogy épüljön, szépüljön az ország, ezen belül Budapest is és minden város, minden település, a kisfalvak is mindenhol, a garancia abban rejlik, hogy itt kettőn múlik a vásár: ha a beruházókat támogatja a magyar gazdaság, támogatják az önkormányzatok, és mi olyan jogi környezetet biztosítunk, hogy ebben a kérdésben segítséget tudunk nyújtani, akkor, azt gondolom, nekünk kötelességünk megtenni. Tehát az lenne visszaélés, ha kizár-

nák a pályázatokból, a koncessziós eljárásnak a pályázatából azokat a beruházókat, akik már valamit beruháztak, előkészítettek. Erre is garancia ez a benyújtott törvényjavaslat.

Engedjék meg, hogy Bangóné képviselőtársamnak egy gondolat erejéig még visszatérjek a felszólalására. Ön említi azt, hogy ki mit lop el, ön említi azt, hogy mik tűntek el? Egyrészt nem látjuk ennek a jogi következményét, beszélni bármikor bárki tud bámről és bárhol. Ennek, azt gondolom, hogy következményének kell lennie, ha van visszaélés, ezek a bíróságra tartoznak. Én nagyon sok olyan esetet ismerek, amikor az önök pártjához vagy pártcsaládjához tartozó emberek bizony bírósági végzéssel, bizony komoly nyomozati eljárás után börtönben is végeztek. Ezek mik, ha nem visszaélések, lopások, csalások és hazugságok?!

És egy utolsó dolog: önök beszélnek, akik meg Magyarország jövőjét lopták el?! *(Hangok az ellenzéki padosorokból: Hőöö! - Hagyjuk már ezt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **munkaidő-szervezéssel és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Szatmáry Kristóf, Kósa Lajos és Bányai Gábor fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/3628. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország az elmúlt időszakban bebizonyította, hogy képes versenyképes gazdaságot építeni, képes azt üzemeltetni, és megtalálja azokat a szabályozásokat, azt a gazdaságpolitikát, azokat az eszközöket, amivel úgymond nem a nyugat-európai országok mintáját és tanácsait követve *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Az biztos!)*, nem az IMF és az Európai Bizottság tanácsait követve, de mégiscsak sikeres gazdaságot épít. Ezt hívták unortodox gazdaságpolitikának, mintegy jelezve - nem mintha lenne ortodox gazdaságpolitika -, hogy Magyarország sokszor eltérő utakon jár a különböző eszközök megválasztásánál.

Teljesen világos, ha tudunk szabályozási eszközökkel segíteni a magyar gazdaságot, a magyar gazdaságot, annak vállalatait hatékonyabbá, versenyképesebbé lehet tenni, akkor ezt meg kell ragadnunk, hiszen - idézőjelbe téve - a szabályozás a legolcsóbb a gazdaságpolitikai eszközök között, és ügyes szabályozással sokat tudunk segíteni a magyar vállalatokon. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az biztos!)* A vállalatok és a

gazdaság erősítése pedig eminens érdeke a munkavállalóknak, hiszen ha nincs erős gazdaság, ha nincsenek erős és fejlődő vállalatok, akkor foglalkoztatás sincs, és ha nincs foglalkoztatás, az nem jó a munkavállalóknak.

A Fidesz-kormány kitűzte azt a célt maga elé, hogy Magyarországon teljes foglalkoztatást valósít meg (*Csárdi Antal: 110 százalékos!*), vagyis aki tud dolgozni, az találjon munkát, és ne akadályozzák felesleges bürokratikus szabályok a munkavállalási lehetőségét.

(19.00)

Az általam benyújtott két törvényjavaslat - mert bár egyben tárgyaljuk, de azért két témáról van szó - egy ilyen szabályozásra tesz javaslatot.

Nem állítom azt, hogy nem lehet a javaslaton javítani, és őszintén mondom, hogy nyitott vagyok a különböző megközelítésekre, javaslatokra, hogyha azok nem térítik el a törvényjavaslat főbb célját és irányát. És természetesen miután be van nyújtva a Ház elé a törvényjavaslat, tehát van szöveg, van miről beszélni, így a szükséges egyeztetéseket is lefolytatom ezekkel a javaslatokkal kapcsolatban, így a munkavállalók szervezeteivel és a munkaadók szervezeteivel is.

Itt csak egy zárójeles megjegyzés: nagyon sokszor szokták - szerintem félreértve a parlamenti munka menetét - követelni azt ellenzéki pártok is és különböző szervezetek is, hogy a benyújtók előzetesen, a benyújtás előtt egyeztessék a javaslatokat. (*Közbeszólások és derűtlenség az ellenzék soraiban. - Dr. Varga-Damm Andrea: A jogalkotási törvénybe bele van írva!*) Ez egy félreértés, mert a parlamenti munkának a következő a menete és lényege: megvan a javaslat, megvan a szöveg, van miről beszélni, tükrözi (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) a törvényalkotó szándékát, az előterjesztő szándékát, és megindul természetesen az alkalmassági vita, megindul az általános vita, és természetesen eközben, olyan a parlamenti munka logikája, hogy van kellő idő arra, hogy a megfelelő szervezetekkel lefolytassuk az egyeztetést - itt is ez történik, holnap találkozom a nagy szakszervezeti szövetségek vezetőivel, közben kerestek más szervezetek is, a munkaadói szervezetek is kerestek -, és ennek kapcsán kialakul az a javaslat, amivel tudjuk módosítani, ha szükséges, az eredeti szöveget, és a végén a parlament, egyébként a parlamenti szervezetek még mindig folytathatnak egyeztetést, dönteni fog arról, hogy elfogadjuk-e a javaslatot, vagy sem. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*)

Ennek keretében, tehát nem valami szöveg nélküli, alapvetően karakter és javaslat nélküli végtelen egyeztetést csinálunk arról, hogy még nem is határoltuk le arra, hogy mit is akarunk csinálni, ennek szellemében két javaslatot fogalmaztam meg - még egyszer hangsúlyozom: nyitott vagyok a jobbító szándékú megoldásokra. Természetesen, ha valaki armageddónt, összeomlást, rettenetet, bérabszolgáltatást,

kizsákmányolást vagy nem tudom mit vizionál, valószínűleg felülte a '70-es évek agitációs propagandista broszúráit, azzal nehéz mit kezdeni, mert a dolog abból a szempontból értelmetlen, hogy az általam benyújtott javaslat sem azzal az igénnyel fogalmazódott meg, hogy találjuk fel megint a meleg vizet, az európai, egyébként versenyképes országok gyakorlata nagyon jelentősen hasonló megoldásokat tartalmaz. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Tehát például Németországban hasonló javaslatok és mechanizmus van (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Varga-Damm Andrea: Hát, ott persze van szakszervezet!*), ami azt jelenti, hogy ha Németországban persze bérabszolgáltatás és kizsákmányolás van, akkor persze nálunk is az lesz, de hogyha véletlen Németországban mégsem az lenne, akkor nálunk sem lesz az. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, ne! - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*)

Rátérve a konkrét javaslatokra: az egyik javaslatom a munkaidő-keretes gazdálkodást és munka- és humánmunkaerő-politikát folytató szervezetekre, vállalatokra vonatkozik, nevezetesen, a mai rendszer az, hogy ha munkaidő-keretes elszámolásban van egy munkaadó a munkavállalóival, akkor egy évben főszabályként 250 munkaóranyi túlmunkát rendelhet el, ami meghaladja, ez a munka, a napi 8 órát, a heti ötnapos, 40 órás munkahetet, de 12 hónapos időkeretet nézve ezt ki kell egyenlítenie, és úgy kell kijönnie az egész időszakra vetítve annak, ami egyébként nálunk is kötelező, és nem is kívánunk rajta változtatni, 8 órás munkanap, ötnapos munkahét, az én javaslatom sem kíván ezen változtatni. Itt az elszámolásnak a keretei a kulcskérdés.

Hogyha a mostani szabályozást nézzük, a kollektív szerződés, amennyiben eltér a 250 munkaórás túlmunka elrendelésének lehetőségétől, és 300-ban határozza meg ezt a jogszabályalkotó, tehát a kollektív szerződésre bízva, akkor lehetséges a 12 hónapra vetítve a 300 munkaóra túlmunka-elrendelés, azzal együtt egyébként, hogy az elszámolási időszak végén ki kell jönnie az eredeti, törvény szerinti, a munkavállalókra kötelező munkavállalási időnek. (*Dr. Varga-Damm Andrea: És ha felszámolták, akkor mi lesz?!*) Az én javaslatom azt tartalmazza, hogy ez a 300 lehetséges munkaóra menjen fel 400-ra, az elszámolási periódus pedig legyen 36 hónap, tehát három év.

Természetesen nem szeretném ezt úgy megvalósítani, hogy közben a munkavállalókat teljesen kiszolgáltatjuk a munkaadóknak, és ebben az értelemben a javaslaton, magam is látom, van mit erősíteni, mert eszközöket kell adni a munkaadók kezébe arra, hogy ne egyenlőtlen félként alkudozzanak a munkavállalóval a munkaidő és annak a kihasználása kapcsán.

Többfajta megoldás is lehetséges, ezt én meg is kaptam, egyébként két ágazati nagy szakszervezeti szövetség is elküldte a javaslatait, az egyik az, hogy a 400 órát, hasonlóan a mostani szabályozáshoz, csak akkor tegyük lehetővé, hogyha a kollektív szerződés ezt megengedi, mert, ugye, akkor egy kölcsönös megegyezés alapján alakul ez ki; de van egy másik

lehetőség is, ezt is felvetették, nevezetesen, hogy maradjon a rendszer a mostani keretek között, tehát 250 óra alapból, 300, ha kollektív szerződés, és a 400 munkaóra csak akkor lehetséges, tehát a plusz 100 óra, hogyha azt a munkavállaló vállalja, tehát ott valamifajta módon erősítsük meg a munkavállaló önálló döntését, hivatkozva arra, hogy jó néhány cégnél vagy nincsen kollektív szerződés, vagy nem szervezettek a munkavállalók kellően, és azzal egy törvényjavaslat nyilván nem tud mit kezdeni, de ekkor is szeretnénk valamilyen alkupozíciót biztosítani a munkavállalók részére.

Ez a javaslat abból indul ki, hogy a gazdaságban számos olyan vállalat van, amely olyan termelést, szolgáltatást végez, amelyre a szezonális a jellemző különböző logika mentén: vagy a kereslet szabályozza, vagy egyéb kondíciók miatt szezonális a termelés. Summa summarum, a dolognak az a lényege, hogy van az, amikor nagy a kereslet a szolgáltatás, az áru iránt, és annak a kielégítése csak többletmunkával lehetséges, más időszakokban pedig nincs annyi megrendelés, nincs annyi szolgáltatási igény, és akkor pedig nincs szükség akkora munkaerő alkalmazására. Ha ezt úgy oldanák meg a vállalatok, hogy valamifajta ilyen, a fizetést az elvégzett munkaórákhoz igazító rendszert csinálnának, akkor a munkavállalóknak a jövedelme nehezen lenne előre kiszámítható, ilyen havi, avagy negyedéves hullámzást mutatna.

A munkaidő-keretes elszámolást pont ezért találták ki, hogy akkor is meglegyen a munkavállalóknak a fizetése, ami egyébként a szerződésben rögzített, hogyha adott esetben a munkaadó nem tud annyi munkát kiadni nekik, hanem kevesebbet, 6 órát, 5 órát bizonyos szakaszokban, ezért cserébe bizonyos szakaszokban azt kéri a munkaadó, hogy ne 8 órát, hanem többet teljesítsenek, és ezt kell elszámolni egy valamilyen perióduson belül, én a 36 hónapot javaslom. *(Tordai Bence: Miért?! Miért?!)* Ez az én meglátásom szerint és az általam folytatott egyeztetések szerint lényegében a magyar gazdaság majdnem minden vállalatának elegendő periódus, tehát nincs ennél hosszabb időről szó. *(Tordai Bence: De jó! Jaj, de jó! - Közbeszólások és derűtség az ellenzék soraiból.)*

A helyzet az, hogy a 36 hónapos munkaidő-keretes elszámolás az Európai Unió számos országában ismert gyakorlat. Amikor például Magyarországon a szlovák gazdaság versenyképességét szokták emlegetni, akkor azt kell mondjam, hogy arról mindig megfeledezünk, hogy ott például a munkavállalókra vonatkozó szabályok szerint még az általam benyújtott javaslatnál kedvezőtlenebb konstrukciók is ismertek. *(Ander Balázs: Például egyharmaddal magasabb a minimálbér!)* Én nem szeretném őket követni, én azt szeretném, hogyha a munkaadók és a munkavállalók valamilyen, a kölcsönös érdekek alapján rögzített win-win megegyezést tudnának ezzel kapcsolatban létrehozni *(Dr. Varga László: Azt hogy?!)*, és én ezért azt gondolom, hogy az általam megfogalmazott javaslat nem is lesz általános, mert

csak bizonyos vállalatoknál, bizonyos gazdasági szektorokban igaz az, hogy ez a periodicitás alapvetően meghatározó a munkaerő-gazdálkodásban.

(19.10)

Mindenesetre rendkívül érdekes, de figyelmébe ajánlom az ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy egyébként számos munkavállalói szervezet jelentkezett arra *(Dr. Varga-Damm Andrea: Hogy tetszik?)*, hogy ha őket alkupozícióba hozzuk, akkor egyébként ez a szabályozás elfogadható nekik, mert azt gondolják, hogy a béralku kapcsán van mit kérni tőlük és ezért van mit nekik kérni a vállalatától. Hiszen az napnál világosabb, hogy mindenkinek az az érdeke, hogy bérfelzárkózás legyen Magyarországon az Európai Unió átlagához. *(Bangóné Borbély Ildikó: Miért? Nincs? Pedig azt mondtátok!)* Az elmúlt nyolc évben ez látványosan elindult, szemben, mondjuk, a szocialisták kormányzásának nyolc évével *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mert nem vándoroltak el annyian, azért!)*, amiben egyébként 2005-től kezdődően a nettó reálbér minden évben csökkent az előző évhez képest, és ezt fejelte meg a gazdasági válság. *(Zaj, közbeszólások.)*

Ezt fejelte meg még az akkori szocialista kormányzat - csak hogy a munkavállalóknak nagyobb kedve legyen az élethez - a 13. havi bérek elvonásával és a 13. havi nyugdíjak elvonásával *(Bangóné Borbély Ildikó: Majd mindjárt beszélünk erről!)*, merthogy a szocialisták szociális érzékenysége csak odáig terjedt ki, hogy el kell venni az emberektől a pénzt.

Én azt gondolom, hogy ez a javaslat természetesen, még egyszer mondom, jó néhány szempontot még tartalmazhat az egyeztetések során, és remélem, képviselőtársaim is majd beadják a megfelelő módosító javaslatokat, amelyek tükrözik az ő véleményüket. Mindenesetre ez a javaslat reményeim szerint segít abban, hogy a magyar gazdaság versenyképességét tovább erősítsük, ugyanakkor lehetővé tegyük azt, hogy a magyar munkavállalók... *(Leesik a mikrofonja.)... - bocsánat. (Bangóné Borbély Ildikó: Már az sem bírja! - Kósa Lajos feltűzi a mikrofonját.)* Amennyiben hozzájárulnak és előnyösnek találják ezt, akkor tudjanak olyan munkakeretben dolgozni, amit nekik a munkáltató felajánl. Ez a javaslatom egyik eleme.

A másik eleme egy másik, de nem lényegtelen ágazat, ez az atipikus foglalkoztatást tekintve a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalatokra vonatkozik. Tudjuk, hogy hogyan működik a munkaerő-kölcsönzés. A munkaerő-kölcsönző egy vállalkozási szerződést köt a munkaadóval arra, hogy biztosít neki munkavállalókat, de a munkavállaló a munkaerő-kölcsönzővel van munkaviszonyban, és nem a munkaadóval, a munkaadónál csak teljesít és dolgozik.

Durván egy 450-500 ezer olyan munkavállaló van, aki a munkaerő-kölcsönzőkön keresztül kap

munkát Magyarországon. Ezt egyébként a rugalmassága miatt, és amiatt, hogy leveszi a HR-költségeket, tehát a humán munkaerő, az emberek foglalkoztatásával kapcsolatos adminisztratív terheket leveszi a tényleges munkaadóról, ezt eléggé szeretik a magyar piacon. Természetesen a magyar kormánynak elhatározott szándéka, hogy a megfelelő kormányrendeletben rögzített minimálbér és szakmunkás-minimálbér mindenhová, minden munkavállalóhoz eljusson. Ugyanakkor az atipikus foglalkoztatási eseteknél - hogy is mondjam? - vannak rések a pajzson, és én már több javaslattal éltem, ami mind azt szolgálja, hogy ezeket a réseket valamilyen módon összehúzzuk, betömjük.

Még az előző ciklusban tettem javaslatot arra, hogy a diákszövetkezetek esetén legyen minimális szolgáltatási díj, amit a kormányrendeletben úgy kell kiszámolni, hogy a minimális szolgáltatási díj, amiért a diákszövetkezet elvállalja a munkát, az tegye lehetővé a diákoknak az elvégzett munka után a minimálbér kifizetését. Amennyiben a diáknak van szakmunkás végzettsége, hiszen szakközépiskolából is mennek egyetemre, akkor a szakmunkás-minimálbért, a ráeső járulékokat, amennyiben van, és az adó megfizetését is tegye lehetővé. Ugyanis hogyha alacsonyabb áron vállalnak, akkor napnál világosabb, hogy vagy adót nem fognak fizetni, vagy a diákokat nem fizetik ki.

Ezt el is fogadta a parlament, ennek teljesen megfelelően a nyugdíjas-szövetkezetekre is kiterjesztettük ezt, és én most szeretném a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalatokra is kiterjeszteni. Ugyanis sajnos a munkaerő-kölcsönzéssel a piac körülbelül 20 százaléka, kiszámítható, hogy hajlamos a vállalási árában alacsonyabb áron vállalni munkát, mint amiből ki lehet fizetni a minimálbért, a járulékokat és az adót.

Ehhez mindenféle trükk van, ezt mindenki tudja, hiszen papíron 6 órás a foglalkoztatás meg 4 órás, és akkor azt mondják, hogy de hát 4 órás a foglalkoztatás, tehát egy ellenőrzésen azt mondják, hogy dehogy nem, ki lehet fizetni belőle a 4 órás bért, a 8-at nem persze; persze 8 órában vannak foglalkoztatva.

Aztán van az a típusú vállalkozás, aki egy ideig-óráig fenntartja a látszatot, úgy-ahogy fizeti az alkalmazottait, az adót nem fizeti, utána pedig bedönti ezeket a vállalkozásokat. A diákszövetkezetek esetén a legismertebbé vagy hírhedtebbé váló pont az önök kollégája (*Bangóné Borbély Ildikó: Vigyázz a szádra, Lajos!*), hú barátja, fegyverhordozója és az aktivisták szervezője, Czeglédy elvtárs és az ő vállalkozási birodalma, és természetesen a munkaerő-kölcsönzéssel kapcsolatban is előfordulnak ezek az anomáliák.

Az általam megfogalmazott javaslat nagyon egyszerű, azt mondja, hogy határozzuk meg a munkaerő-kölcsönzők számára a minimális szolgáltatási díjat, az alatt ne lehessen vállalkozni, így biztosak lehetünk abban, hogy az atipikus foglalkoztatásban is mindenki megkapja a minimálbért. Főleg egyébként a szakmunkás-minimálbér az érdekes, mert típusosan

egyébként a minimálbér fölött szoktak munkát biztosítani a munkaerő-kölcsönzők, az más kérdés, hogy kifizetik-e vagy sem.

Remélem, ezt is támogatja a parlament, hiszen közös törekvésünk, hogy a minimálbér érvényesüljön a munka világában maradéktalanul, és ott, ahol anomáliákat, adónemfizetést, -elkerülést vagy az emberek becsapását látjuk (*Bangóné Borbély Ildikó: Van ilyen?*), ott ezt akadályozzuk meg.

Kérem, hogy támogassák a javaslatom mind a két elemét (*Csárdi Antal nevet. - Z. Kárpát Dániel: Engem meggyőzött! - Derűltség.*), segítsünk a magyar gazdaság versenyképességének a javításában, és tegyük lehetővé, hogy aki akar dolgozni, annak a munkavállalását ne akadályozzák adminisztratív terhek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos képviselő úr. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e államtitkár úr felszólalni. (*Jelzésre:*) Igen, öné a szó, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Valóban, Magyarország Kormánya célként határozta meg, hogy a foglalkoztatottak népességen belüli aránya számottevően növekedjen, a magyar munkaerőpiac a legrugalmasabbak közé tartozzon Európában, a vállalkozások pedig minél nagyobb számban foglalkoztassanak munkavállalókat és teremtsenek új munkahelyeket. Azt gondolom, hogy ezzel a céllal mindenképpen egyetértünk.

Ezen célokat kívánta megvalósítani a 2012. július 1-jén hatályba lépett új munka törvénykönyve. A törvénykönyv szabályainak hatékony működésére, gyakorlati alkalmazására vonatkozó tapasztalatokat nyilván a kormány is folyamatosan vizsgálja. Jelen törvényjavaslat is a gyakorlati életben felmerülő problémákat, illetve azok megoldását célozza meg.

A munkaidőkeret alkalmazása esetén a munkáltatónak lehetősége van a munkaidőnek egy meghatározott időszakon belüli egyenlőtlen beosztására és ezzel párhuzamosan a pihenőidők részleges összevonására.

Az egyenlőtlen munkaidő-beosztás alkalmazását részletszabályok rendezik, amelyeket a munkáltatóknak a munkaidőkeret alkalmazásakor kötelezően be kell tartaniuk. A hatályos szabályok alapján a munkaidőkeret tartalma legfeljebb négy, bizonyos munkarendek esetén hat hónap lehet, de kollektív szerződésel is maximum egy évre alakítható ki.

Az utóbbi évek tapasztalatai ugyanakkor azt mutatják, hogy ez az időkorlát nem igazodik a hosszabb termelési ciklusokhoz, amelyek például a modern termégyártást jellemzik. A változó intenzitású üzemműködés során jelenleg előfordulhat, hogy a felfutó termelési szakaszban egy feladat ellátására nem áll-

nak megfelelő óraszámokban rendelkezésre a munkavállalók, a lefelé futó időszakban pedig megtörténhet az a sajnálatos esemény, hogy a munkáltatók nem tudnak számukra elegendő munkát biztosítani.

Az ingadozó termelési ciklussal működő vállalkozások a helyzethez jelenleg úgy alkalmazkodnak, hogy adott esetben az átmenetileg feleslegessé váló munkavállalóiknak felmondanak. Az így működő vállalkozásoknál a munkavállalók is bizonytalan helyzetben vannak, mivel az alacsony munkaintenzitású időszakokban elveszíthetik munkájukat. A javaslat tehát mindkét fél számára hosszú távú, kiegyensúlyozott munkafeltételek kialakítására ad lehetőséget.

A munka törvénykönyve módosítása a munkarendnek az eddiginél hosszabb időszakra vonatkozó, a termeléshez rugalmasan igazodó megszervezését szolgálja. A bevezetésre javasolt jogszabály a nemzetközi gyakorlatban már kipróbált, 36 havi munkaidőkeretben teszi lehetővé a felhasznált és fel nem használt munkaórák beosztására vonatkozó időkeret kialakítását.

(19.20)

A javaslatnak tehát nem célja a munkavégzés mennyiségének emelése. *(Derültség az ellenzéki pártok soraiban.)*

A hosszabb munkaidőkeretben a munkavállalók védelme érdekében garanciális munkáltatói kötelezettségek kerültek a javaslatba beépítésre. A módosítással rögzítésre kerül az egyenlőtlen munkaidő-beosztás alapjául szolgáló heti munkaidő tartama, valamint az, hogy 12 hónap átlagában a heti munkaidő a rendkívüli munkavégzéssel együtt sem haladhatja meg a 48 órát.

Az egészséges és biztonságos munkavégzés érdekében a javaslat a hosszabb munkaidőkeret kapcsán is megerősíti a pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseket. A javaslat a hosszabb keret alkalmazása esetén arról is rendelkezik, hogy a munkavállaló havonta egyenletes bérezésben részesüljön, így a teljes időszak alatt folyamatosan a szerződésében meghatározott munkabérét kapja, abban az esetben is, amikor nem dolgozza le valamennyi munkaóráját, és akkor is, amikor a meghatározott munkaóráknál többet rendel számára a munkáltatója. A túlmunkáért bérpótlék a beosztástól eltérő, rendkívüli munkaidőre jár, amely egyéb pótlékokkal, például műszakpótlékkal, éjszakai pótlékkal együtt az adott hónapban kerül kifizetésre.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslatnak a munkaidőkeret szabályozásával összefüggő legfontosabb eleme mindazonáltal az, hogy a fent vázolt lehetőségek csak akkor válnak szabállyá, ha erre vonatkozóan a munkaadók és a munkavállalók erről egymással megállapodnak. A hosszabb munkaidőkeret kizárólag az erre vonatkozó kollektív szerződés esetén biztosít eltérést a munkaidő-szervezés általános szabályaitól. Ebből következően a törvény csak azon vállalkozások számára teszi lehetővé a

hosszabb munkaidőkeret eszközét, ahol a szociális partnerek kollektív szerződéssel szabályozzák a munkakörülményeket.

A rugalmas foglalkoztatás szabályozásában a kormányzat feladata a munkavégzés kereteinek rögzítése és a munkavállalók garanciális érdekeinek a biztosítása. A szabályozás további alakításában azonban teret kell engedni a felek megállapodásainak, bővíteni kell az egyéni és a kollektív autonómia lehetőségeit.

A javaslattal összefüggésben elmondható, hogy a munkaidő-szervezésre vonatkozó szabályozás területén a pozitív gazdasági folyamatokra és a munkaerőpiaci igényekre tekintettel az eddiginél rugalmasabb megoldásra van szükség, amely ugyanakkor figyelembe veszi a munkavállalói érdekeket is. A benyújtott törvényjavaslat a hatályos munkajogi szabályozást e cél érdekében fejleszti tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat további módosítása, hogy az elrendelhető rendkívüli munkaidő maximumát megemeli. Az elrendelhető rendkívüli munkaidő, azaz a túlmunka tartamát a hatályos törvény részben közvetve, részben közvetlenül is korlátozza, így az nem válhat parttalaná. A javaslat a közvetlen korlátozás mértékét emeli most fel. A közvetett korlátozás, amely a napi és a heti munkaidő felső korlátját rögzíti, nem változik, a módosítás arra ad lehetőséget, hogy a már eddig megállapított kereten belül éves szinten több alkalommal lehessen a túlmunka lehetőségével élni.

A rendkívüli munkavégzés nem kizárólag a munkáltató érdeke. A munkavállalók a szokásos munkahelyen magasabb díjazással vagy esetleg plusz szabadidővel ellentételezett túlmunkáért cserébe dolgoznak alkalmanként hosszabb ideig. A munkaidő-nyilvántartás szabályai szerint a munkáltató köteles rögzíteni a túlórákat, amelyeket a törvény enged, nem fogja eltitkolni, ezáltal növekszik a munkavállalók védelme is. Mindez a nemzetközi munkajogban bevált gyakorlat szerint kerül szabályozásra.

Felhívom a tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló irányelv nem rendelkezik a túlmunka maximumáról. Az irányelv csupán annyit mond, hogy a túlmunkát korlátozni kell. Az irányelv szerint hétnapos időtartamokban az átlagos munkaidő a túlórákat is beleértve nem haladhatja meg a 48 órát. Mind a hatályos munka törvénykönyve, mind a javaslat szerinti módosítás tehát megfelel a munkaidő-irányelv rendelkezéseinek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat további jelentős módosítása, hogy felhatalmazást ad a kormánynak a munkaerő-kölcsönzésért fizetendő minimális kölcsönzési díj rendeletben történő meghatározására. A kormány teljes mértékben egyetértett a törvényjavaslat céljával, mivel a munkaerő-kölcsönzésért fizetendő minimális kölcsönzési díj bevezetése valóban hozzájárulhat ahhoz, hogy a munkabér utáni közterhek befizetésére kerüljenek, kiszorítva ezáltal az ezen a piacon sajnálatos módon jelen lévő adóelkerülést.

A fentieken kívül a törvényjavaslat célja annak megteremtése, hogy a kölcsönzési díj meghatározásán keresztül biztosításra kerüljön, hogy a kölcsönzött munkavállalók hozzájussanak a garantált bérminimumhoz, minimálbérhez. A munkaerő-kölcsönzés a munkaviszony általános szabályaihoz képest úgynevezett atipikus foglalkoztatási formának minősül. Erre a munkaviszonyra is vonatkozik az az általános szabály, hogy alapbérként a minimálbérnél, illetve a garantált bérminimumnál kevesebbet nem lehet fizetni a munkavállalók számára. Minden munkavállalónak elemi érdeke, hogy az elvégzett munka ellenértékéhez a bérfizetési napon maradéktalanul hozzájusson.

A minimális kölcsönzési díj megállapítása külsőből a jövőben azt a kockázatot, hogy a kölcsönbe adó és a kölcsönvevő piaci alku keretében a bérek fedezetéül szolgáló mértéknél alacsonyabb díjban állapodjanak meg, biztosítva ezáltal a bérek biztonságos kifizetését. A minimális kölcsönzési díj a minimálbér, a garantált bérminimum és az ezekhez kapcsolódó közteher együttes biztosítását szolgálja, ezáltal a kölcsönbe adó és a kölcsönvevő nem lesz érdekelt az adóelkerülésben. Szükséges továbbá a minimális kölcsönzési díj bevezetése azért is, mert a munkaerő-kölcsönző cégek azonos piacon versenyeznek az iskolázottak és a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek között, amelyek vonatkozásában már szabályozásra került a minimális szolgáltatási díj.

A törvényjavaslat egyidejűleg fellép a munkabér védelmében és az adóelkerülés megakadályozása érdekében is, így teljes mértékben összhangban áll a kormányzati törekvésekkel. A módosítás kapcsán, hangsúlyozom, szorgalmazom a kollektív megállapodásokat, erre külföldi példák is vannak.

Kérem, hogy tegyék meg észrevételeiket, javaslatokat, hogy a magyar gazdaság céljait szolgáló, mindenki által elfogadható törvényjavaslat szülessen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bodó Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés!

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A kormány a Fidesz-frakcióval karöltve kiemelt feladatának tekinti a magyar vállalkozói szektor erősítését, és ennek érdekében a vállalkozásfejlesztési politika fő célja a hazai vállalatok által előállított hozzáadott érték növelése, a hazai vállalatok beruházásainak, termelékenységének, versenyképességének az erősítése révén.

Ha visszatekintünk az elmúlt évek vállalkozásbarát politikájára, akkor láthatjuk, hogy a vállalkozói szférával való együttműködés sok területen hozott komoly előrelépést, említésre méltó, hogy a vállalkozók évről évre kevesebb adót fizetnek, elég, ha csak arra

gondolunk, hogy az Európai Unióban a magyar vállalkozások fizetik a legalacsonyabb, 9 százalékos társasági adót. De egy szó, mint száz, az intézkedéseknek köszönhetően gazdasági eredmények, a növekedés stabilitása és kiegyensúlyozottsága egyaránt azt mutatják, hogy az ország jó irányba halad, ezt alá tudjuk támasztani az idei 5 százalékos gazdasági növekedéssel is.

Itt azonban még, azt gondolom, nem állhatunk meg, nem dőlhetünk hátra, ezért tovább kívánjuk javítani a vállalkozási szektor versenyképességét. Köztudott ugyanis, hogy a vállalkozások fontos szerepet töltenek be az ország jövedelemtermelésében és a foglalkoztatásban, tekintettel arra, hogy erejükön felül veszik ki részüket a munkahelyteremtésből, és kiemelten fontos a versenyképességük fokozása. Jelenleg azonban olyan kihívások állnak a magyar vállalkozások előtt, mint a termelékenység növelése, a munkaerőigény kezelése és nem utolsósorban a versenyképesség javítása. Az ezt szolgáló intézkedések sorába tartozik többek között a munkajogi szabályozás alakítása is, így például a jelen törvénymódosítást tartalmazó javaslat is.

Ahogy azt Kósa Lajos képviselő úr már elmondta, az elmúlt időszakban a hazai vállalkozások részéről megfogalmazódott igény arra vonatkozóan, hogy a munkaidő-beosztást a termelési ciklusoknak megfelelően lehessen kialakítani. Ezen a ponton pedig szeretném hangsúlyozni, hogy a javaslat nem a munkavégzés mennyiségi növelésére irányul - ez egy nagyon fontos eleme -, a munkavállalót nem éri aránytalan teher, hiszen a hosszabb munkaidőkeret kizárólag kollektív szerződés keretein belül rögzíthető, illetve a heti átlagos munkaidő a 48 órát továbbra sem haladhatja meg. A törvényjavaslat továbbá szintén a munkavállalói érdekek védelme érdekében felhatalmazást ad a kormánynak arra vonatkozóan, hogy a kötelező legkisebb munkabér és garantált bérminimum a munkaerő-kölcsönzés céljából létrejött munkaviszonyban is maradéktalanul alkalmazható legyen, mindez a legális foglalkoztatás erősítése érdekében.

(19.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy vállalkozás életében kiemelkedő fontosságú a tervezhetőség, a megfelelő üzleti környezet biztosítása, a munkabérekkel és a munkaidővel való gazdálkodás hosszú távú tervezhetősége. A javasolt törvénytervezet olyan munkakörülmények kialakítását célozza meg, amely egy adott munkahelyen a közvetlenül érdekelt felek megállapodása alapján a munkavállalók biztos megélhetését szolgálja, és ugyanakkor hosszú távon biztosít megfelelő termelési környezetet a munkaadók és a munkáltató vállalkozások számára. Mindez hozzájárulhat a foglalkoztatási szint növeléséhez és egyúttal a munkanélküliség csökkenéséhez is a versenyszférában, hiszen a foglalkoztatáspolitikai fő célkitűzése 2010 óta a

teljes foglalkoztatás elérése, az eddigi intézkedéseknek köszönhetően pedig már ehhez sikerült közel kerülőnk, hiszen ez már 4 százalék alatt van.

Azt gondoljuk a Fidesz-frakció részéről, hogy az ezen az úton való továbbhaladás elengedhetetlen feltétele egy olyan szabályozási környezet kialakítása, amely a munkavállalói jogok védelmét szem előtt tartva rugalmas munkaidő-szervezési feltételek megteremtését eredményezi, amellyel stabilan tervezhetővé válik a vállalkozások működése. Jelen törvényjavaslat pedig jól szolgálja ezen célokat, ezért ezt a Fidesz-frakció támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Barcza Attila képviselő úr. Most megadom a szót Pintér Tamás képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

PINTÉR TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Abszurd, életellenes, szakmaiatlan, családellenes, elfogadhatatlan, átgondolatlan. Ezeket a jelzőket használták a választópolgárok a munka törvénykönyvének tervezett módosítására. Természetesen ezeket a minősítéseket önök is hallhatták volna, ha benyújtás előtt sort kerítenek a szakszervezetekkel, a munkaadókkal a szakmai egyeztetésekre, de a nemzeti együttműködés rendszerében inkább megkímélték saját magukat az érdekvédelmi szervezetektől kapott jogos pofonoktól. Kósa képviselő úr elmondta, ezt a holnapi napon meg fogja kapni.

Amióta országgyűlési képviselő vagyok, szinte soha nem láttam a kormánypárti képviselőtársaimat szakmai alapon dönteni, én most mégis kísérletet teszek arra, hogy józan, átgondolt érvekkel meggyőzzem önöket arról, hogy a magyar dolgozói társadalom sírját ássák meg akkor, ha elfogadják a tervezett módosítást.

Mit is jelent a munkavállalókra nézve az önök tervezete? Ha megszavazzák ezt a módosítást, akkor egy átlagos dolgozó sokkal kevesebbet lehet a családjával. Értem én, hogy 2018 végén véget ér a családok éve, de arra nem számított senki sem, hogy 2019 a családok elleni év lesz. Önök ugyanis felhatalmazzák a cégeket arra, hogy a normál munkaidő mellett további 50 napot elvehessenek évente a magyar munkavállalóktól. Ötven nap, amelyet egyébként a családjukkal, gyermekeikkel, házas társukkal tölthetnének. A túlórákeret 250 órától 400 órára való emelése pedig azt jelenti, hogy akár minden szombaton behívhatják az embereket dolgozni. Kíváncsi lennék arra, hogy a nemzeti konzultáció során erről miért nem kérdezték meg a magyar embereket.

A másik katasztrófális vetülete a módosításnak az, hogy törvényileg akarják teljesen kizsákmányolhatóvá tenni a magyar dolgozókat, hiszen a munkaidőkeret jelenlegi 12 hónapról 36 hónapra való növelése kizárólag ezt a célt szolgálja. Ez azt jelenti, hogy a munkáltatók számára lehetővé tennék, hogy három

év átlagában számoljanak el a dolgozókkal. Belegondoltak abba, hogy mi van akkor, ha csődbe megy egy cég, és valaki úgy robotol két-három éven keresztül, hogy a pluszmunkáért egy fillért sem kap? Vagy abba, hogy mi lesz akkor, ha a vállalat arra hivatkozik, hogy veszteséges, és nem fizeti ki a dolgozóját? Nem hiszem, mert ha ezeket átgondolják, valószínűleg le sem írják ezeket a sületlenségeket.

Úgy látom, hogy önök a módosítás egészségügyi vonzatával sem törődnek. Az önök tervezete lehetővé teszi, hogy 12 hónap alatt egy amúgy is nehéz körülmények között dolgozó gyári munkás akár 14 hónapnyi munkát végezzen el. Az ilyen robot mellett az ember elfárad fizikailag, a szervezete legyengül, és a túlhajszoltság miatt beteg lehet. A magyar egészségügyi várólisták egyébként is kedvezőtlenek a betegek nevére, tehát a felgyógyulása is hosszabb lesz a munkavállalónak. Kiesik a munkából, így őt kollégáinak kell helyettesíteniük, akik ezáltal még leterheltebbek lesznek és fizikailag még kiszolgáltatottabbak. Vagy azt várják a dolgozóktól, hogy az önök által javasolt pluszmunkanapot beteg is teljesítsék?

De vizsgáljuk meg más szakmai szempontból is ezt a javaslatot! Az elmúlt évek során 600 ezer ember hagyta itt jobb munkalehetőségek miatt az országot. Egy dolgot viszont már most borítékolhatunk: a kivándorlás folyamatát csak fokozni fogja az, ha megszavazzák ezt a törvénymódosítást. Egy fiatal pályakezdő számára az a fontos, hogy kiszámítható munkakörülményei legyenek. Számára az a fontos, hogy tisztességes munka után tisztességes bérezést kapjon, és a ledolgozott munkanapok után a családjával lehessen. Ha ezt itthon nem kapja meg, máshol fogja megkeresni. De máshol fogja keresni majd a középkorú ember is, mert számára pedig az a fontos, hogy egészségileg ne rokkanjon bele a munkába. Ezek az emberek olyan országot választanak maguknak, ahol normális munkakörülmények várják, és nem a teljes kizsákmányolás a cél állami segítségnyújtással. Ha nem a túlórák számát emelnék, hanem a béreket, akkor hazajönnének a kivándorolt honfitársaink, és megszűnne a munkaerőhiány. Lehet, hogy kevesebb stadion épülne, lehet, hogy kevesebb jutna a látványberuházásokra, de itthon lehetnének, tisztességes körülmények között dolgozva a rokonaink.

Azonban látni kell azt is, hogy nem mindenki háborog a munkatörvénykönyv tervezett változásai miatt. Vannak, akik kifejezetten örülnének annak, ha megvalósulna az amúgy rabszolgotörvénynek nevezett tervezet. Ezek pedig nem mások, mint a multinacionális nagyvállalatok. A Magyarországon beruházó észak-rajna-vesztfáliai cégek egyértelműen kedvezően fogadták a magyar kormány törvénymódosító javaslatát. Ezt Sziijártó Péter külügyminiszter mondta a hétfői napon Düsseldorfban. Az egyik oldalon tehát a több ezer főt magukba tömörítő szakszervezetek tiltakoznak a teljesen indokolatlan változtatások ellen, a másik oldalon pedig örömködő multik állnak, akik alig várják, hogy még több

bórt húzzanak le a magyar dolgozókról, kormányzati asszisztálással.

És hogy önök melyik oldalra fognak állni, ha elfogadják a módosításokat? A multik oldalára a magyar kétkezi munkások helyett. Volt már erre többször is példa, elég, ha csak a korkedvezményes nyugdíjak és a sztrájkjog megszüntetésére gondolunk. Vagy arra, hogy a járuléksökkentésből adódó források nem tették kötelezővé a cégeknek beépíteni a bérekbe, így abból nem látszott semmi a dolgozó, annál több viszont a multi oldalán.

Végül pedig legutolsó húzásuk a kafetéria elvétele. Egészen elképesztő, mennyire nem tisztelik azokat az embereket, akiket önöknek képviselniük kellene. Önöket szolgálni küldték a nemzet templomába. Azért dolgozhatnak ilyen munkakörülmények között, mert önökbe vetették a bizalmukat a választópolgárok. Nem szégyellik magukat, aprópénzért eladni hazájukat és a benne dolgozó kétkezi munkások idejét és egészségét? Kérem önöket, hogy ne árulják el megint a magyar dolgozókat, és ne rontsák tovább az amúgy is nehéz helyzetüket további kizsigereléssel! Ha nem hallgatnak az észérvekre, akkor, kérem önöket, hallgassanak a szívükre! Önök szívesen engednék a gyermeküket iskolába egy olyan buszsofőrrel, akinek a háta mögött 12-14 órás műszak áll? Önök szívesen utaznának olyan vonattal a családjukkal, amelynek a vezetője nem tudta magát rendesen kipihenni? Örülnének annak, ha egy héten csak egy szabadnap jutna a családjukra?

Rég látszik, hogy a Fidesz teljesen elszakadt a valóságtól, és nem érzi a hétköznapi emberek problémáját. Nagyon szívesen segíték Kósa Lajosnak és Szatmáry Kristófnak is abban, hogy visszatérjen a realitás talajára. Kérem, jöjjenek el mindketten a dunaújvárosi vasműbe, és dolgozzanak le ott egy pár műszakot! *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Szél Bernadett és Csárdi Antal tapsol.)* Vagy, kérem önöket, menjenek el a rácalmási Hankookba, és szívják be a kemikáliákat egy 12-14 órás munkanapon! Tapasztalják meg, mit jelent 100-200 ezer forintért robotolni! Kíváncsi lennék, hogy akkor ezek után is mondana-e majd Kósa úr olyan ostobaságokat, hogy a módosítás a munkavállalók érdekeit szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden munkáltató tapasztalja az óriási munkaerőhiányt Magyarországon, és tudjuk, hogy nagy a baj, ami hosszú távon is veszélyezteti a magyar gazdaságot. Azonban a munkaerőhiányt nem a munkaórák, hanem a fizetések emelésével kell megoldani.

(19.40)

Az ötvenes években az államért kellett dolgozni a kommunista szombatokon ingyen, az önök javaslata után a multik kedvéért kell majd pluszterhelések mellett robotolni, kiszámíthatatlan javadalmazás mellett.

Ezért szeretném kérni a kormánypárti képviselőket: a multik helyett végre álljanak a magyar dolgozók

mellé, és szolgálják az ő érdekeiket! A multik helyett álljanak végre a magyar családok mellé, és ne szakítsák szét őket! A multik zsebének teletömése helyett a magyar dolgozók fizetését és bérét emeljék meg olyan szintre, hogy megérje nekik itthon dolgozni heti öt napot!

Az önök által benyújtott javaslat nemcsak a munkavállalók és a dolgozók ellen van, hanem egyenesen család- és életellenes is. Kérem önöket, fejezzék be a magyar kétkezi munkások kizsigerelését, és kérem önöket, ne szavazzák meg a rabszolgotörvényt.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pintér Tamás képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt álláspontját két képviselő ismerteti. Elsőként megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ember alapvetően nem talál szavakat azok után, amit Kósa Lajos itt összevissza beszélt előterjesztői hozzászólásként. Akkor mondom lassan, egyszerűen, magyarul, Kósa úr: ez a rabszolgotörvény. Ez az. Ékes bizonyítéka, hogy Orbán Viktor és a Fidesz becsapta és elárulta a magyar embereket. Sőt, egyszerű kufárként árulja a magyar embereket, a munkájukat, az életüket ezzel a törvénnyel.

Az a napnál világosabb, Kósa úr, hogy ezzel a törvénnyel nemhogy beismeri, hanem büszkén hirdeti a Fidesz: a kizsákmányolók, a külföldi multik és az oligarchák oldalára állt a tisztességes dolgozó magyar emberek helyett. Ha nem lenne teljesen egyértelmű, hogy mennyire igazunk van, akkor azt gondolom, az a szegény, amit Szijjártó Péter az elmúlt napokban csinált, teszi igazán világossá. Hogy még el sem kezdünk ennek a törvénynek a vitáját, hiszen ezt most itt este háromnegyed nyolckor tesszük meg a parlamentben, keddi napon, hétfőn ő már büszkén Németországban árulta a magyar embereket harminc ezüstpénzért, vagy csak a Jóisten tudja, miért. A magyar munkások munkaidejét, még egyszer mondom, életét és egészségét.

Őszintén kérdezem, Kósa úr: nem szégyellik magukat? Négyezer óra túlmunka? Akár havi egy nap szabadság? Háromévenkénti elszámolás minderről? Mondják maguk? A milliárdosokkal röpködő miniszterelnökükkel? Az az élbrigád, amelyikből 133 jól fizetett fideszes képviselőből itt ücsörög most három? A munkahelyén, hogy megbeszéljék, miért kellene a magyar embereknek 400 órát túlmunkázni? Miért kellene a magyar embereknek akár havonta egy nap szabadsággal kihúzni az életét? Önök a munka hősei.

Beszélt itt, Kósa úr, a német munkaviszonyokról. Beszélt itt a német gazdasági és egyéb körülményekről. Tényleg, a Jóisten áldja meg, tudja maga, mennyi Németországban a minimálbér? Nem az átlagbér, a minimálbér? 486 ezer forint, Kósa úr. Tudja, mennyi a kötelező munkaidő? 35 óra, és most februárban

egyébként 3,9 millió német munkavállaló többek között az elektronika területén kiharcolta magának, hogy 28 óra lesz január 1-jétől a német munkavállalók kötelező munkaideje. Maguk meg 48 órát írnak elő, és még ennek a törvénynek a hatására akár e fölött is ki lehet majd zsigeregni a magyar munkavállalókat, az önök szavazóit, a honfitársainkat! Ezt tartalmazza a maga törvénye. És csodálkoznak, hogy munkaerőhiány van Magyarországon? Hogy elmenekül, lelép innen mindenki, például oda, Németországba, ahol 480 ezres minimálbérért maximum heti 35 órát kell dolgoznia? És utána esetleg élvezheti az életét és a családját? Esetleg bele mer vágni gyermekvállalásba?

Kósa úr, 2017-ben egy hasonló gazembertörvényt egyszer benyújtottak a parlamentnek, és maguk visszavonták. *(Jelzésre:)* Akkor Bánki Erik volt, igen, a benyújtó. A bizottsági ülésen Czomba Sándor, korábbi, ezért a területért felelős államtitkár, a bizottság alelnöke az MSZP képviselőinek felvetésére határozottan kikérte magának, hogy ezt a törvényt majd a választások után önök vissza fogják ide hozni. Hazudtak, és becsapták az embereket.

Tisztelt Kósa úr, itt egyetlen tisztességes út van, ne pazarolja az idejét az egyeztetésekkel és az ellenzéki módosítókra való várogatással. Egyetlen tisztességes módja van e törvény kezelésének: villámgyorsan vonják vissza képviselőtársával. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó képviselő úr. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, én nem fogom urazni Kósa Lajost, ahhoz ő nagyon messze van, és egyre távolabb is kerül ettől.

Tudja, képviselőtársam, én tegnap nagyon vártam, hogy eljön a bizottsági ülésre Szatmáry Kristóffal együtt. Olyan gyávák voltak, hogy még ezt sem merték megtenni. Hivatkozik most arra, hogy ön bejelentette, hogy majd holnap tárgyal a szakszervezeti vezetőkkel, szakszervezeti képviselőkkel. Ez már nem is cinikus, hanem a magyar munkavállalók teljes lenézése. Úgy tárgyal velük, hogy hétfőn bizottsági ülésen a fideszesek megszavazták ezt a törvénymódosítást, hogy parlament elé kerülhessen. Nem úgy, mint 2017-ben, amikor már a bizottságban leszavazták. Majd ma itt, ugyebár, tárgyaljuk este - háromnegyed nyolc van -, s négy fideszes parlamenti képviselő tartózkodik itt a 133-ból. És ön arra hivatkozik, hogy holnap majd tárgyal a szakszervezetekkel.

Nem tudom, hogy olvas-e híreket Kósa Lajos, engedje meg, hogy felolvassak egy részletet. „A Vasúti Dolgozók Szabad Szakszervezete és a Magyar Orvosok Szakszervezete is tiltakozik a fideszes törvénymódosítási javaslat miatt, ami a munkaidőkeretet egyről három évre, a mostani évi 250 - kollektív szerződés sze-

rint legfeljebb 300 - munkára által potenciálisan kijelölhető túlórára 400 órára emeli.” Nem olvasom fel teljesen a cikket.

Tudja, képviselőtársam, ha valaki valakinek hitelez, azért kamatot szoktak fizetni, felszámolni. És van olyan, amikor még kamatos kamatot is felszámolnak, mert a hiteles elmarad a hiteltörlesztéssel. Tudja, ezeket a szavakat nekem egy állampolgár küldte el, hogy önök a munkavállalókat arra kényszerítik, hogy a munkáltatónak hitelezzenek akár három évig, hitelezék a saját munkaerejüket úgy, hogy lehet, hogy soha nem fognak ezért pénzt kapni. Én bizottsági ülésen is elmondtam, hogy mi van akkor, ha a cég eltűnik, csődöt jelent, nem egyszer-kétszer láttunk már ilyen Magyarországon, akkor mi fog történni a munkavállalóval? Persze, akkor majd önök mossák kezeiket.

Képviselő úr előttem már elmondta, hogy Németországban 486 ezer forint a minimálbér. 486 ezer forint! Amikor önök hivatkoznak a németekre - és elmondta képviselőtársam, hogy mennyit kell dolgozni egy németnek. Tudja, önök odadobták a németeknek a magyar munkavállalókat. Amennyi kedvezményt megkaptak a német munkavállalók, azt most behajtják a magyar munkavállalókon. Azt gondolom, hogy amikor önök azt hirdetik, hogy 2018 a családok éve, és higgyék el, hogy lassan már kívülről fogom tudni, hogy ez a mocsok mit tartalmaz, ez a szenny, amit önök mindenkinek kiküldenek. *(Felmutat egy nyomtatott papírt.)* Mert már lassan nem is tudom, mit csináljak vele, mert az már kevés, hogy széttépem mindennap a plenárison. *(Kósa Lajos közbeszólására:)* Egye meg ön, Kósa Lajos, jó? Ezt engedje meg nekem!

(19.50)

A 9. pontja azt mondja ennek a förmedvénynek, hogy a gyermekek érdekei sokszor háttérbe szorulnak. Magyarország Alaptörvénye úgy rendelkezik, hogy a szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. Hallja, képviselő? Kötelesek, önök szerint! Sokak szerint ezt ki kell egészíteni azzal, hogy a gyermeknek joga van a családjában, lehetőség szerint az anyja és az apja szerető gondoskodása mellett felnőni. Miről beszélnek önök, amikor most kényszerítik hat nap munkavégzésre? Heti hat napra. Hozzáteszem, Kósa Lajos, ön Hajdú-Bihar megyéből való, mint államtitkár úr, és tudja nagyon jól, hogyan zsigerelek ki a cégek a magyar munkavállalókat. Most is hat napot dolgoznak, sokszor 8 óra helyett 12 órát. És 8 óra van nekik kifizetve, meg 5 nap. Önök ez ellen semmit nem csinálnak. Lehet kizsigeregni. Mit csinálnak? Törvényesítik azt, hogy hadd dolgozzanak még többet. És kiküldenek egy ilyen szennyet, hogy joga van a gyermeknek az édesapjához meg az édesanyjához?! Komolyan mondom, nem tudom, hogy mit képesek még leírni, mit képesek még elküldeni a magyar családoknak!

Többen felszólaltak előttem, hogy kivándorlás. Azt kellene megvizsgálni, mi okozza azt, hogy ekkora munkaerőhiány van. Nem 600 ezer magyar hagyta el Magyarországot! Ez azt jelenti, amikre önök törvényesített megoldást keresnek, hogy sokkal többen mentek el Magyarországról! Hát nem igazak ezek az adatok! És nem azzal foglalkoznak, amit már jobbikos és MSZP-s képviselőtársam is elmondott, hogy hogyan lehetne ezt a problémát megoldani. Adjanak fizetésemelést, adjanak 486 ezer forint minimálbért mindenkinek, és akkor hazajönnének. Adjanak megfelelő fizetést az embereknek, és haza fognak jönni a gyerekeink, a fiataljaink! Nem, önök azt készítik elő, hogy minden második 18 éves, aki el akarja ezt az országot hagyni, még csak lehetőséget se adjanak nekik. Ők nem akarnak ennek az országnak a rabszolgái lenni. Sőt, nem az országnak, Orbán Viktor, Kósa Lajos, Szatmáry Kristóf rabszolgái!

Hadd kérdezzem meg Kósa Lajostól: és a BMW-től az első széria gépkocsijai közül önök kapják az első ajándékba? Mert valamiért ez a törvény nagyon fontos volt önöknek. Hogy 2017 után, miután önök a bizottsági ülésen levették, most '18-ban újra itt van. Igen, tudjuk, a BMW gyár Debrecenbe fog költözni. Ennyit ér ez nekünk, Kósa Lajos? Ennyit? Annyit, hogy eladjunk mindenkit, csak azért, hogy egy gyár idejőjjön? Persze, támogatni kell, hogy minél több munkahely jöjjön létre Magyarországon. De milyen áron? Mit fognak mi ezért fizetni?

De ez nem érdekes. Önöket már régen nem ez érdekli. Talán még valamikor, amikor az iskolapadból kiestek, talán még derengett abból valami, hogy valami jót tegyenek ebben az országban. Bár én már akkor sem hittem önöknek, mert akkor is már hallgattuk azokat a dolgokat, amik nem tetszettek. De most az elmúlt nyolc évben hivatkozik a munka törvénykönyvére? Olvassa már el az orvosi szakszervezet véleményét, amely leírja, hogy mit tettek önök a munka törvénykönyvével, hogyan zsigerelték ki lehetőség szerint legjobban a munkavállalókat, hogyan adták oda a munkavállalókat a munkáltatóknak! És hivatkoznak a munka törvénykönyvére?! És megint itt vagyunk a parlamentben, megint egy olyan dologról beszélünk, ami nem lenne szabad, hogy megtörténjen.

S tudják, hadd mondjak el valamit, amit kinyomtattunk. A munkavállalókat az érdekli a legjobban, hogy a fizetéséből mennyit visz haza, mert lényegében nem a bruttót költi el, noha abból adózik, hanem hogy mennyit tud hazavinni. 2008-ban 69 ezer forint volt a minimálbér. Ebből a 69 ezer forintból 56 190 forintot hazavitt, mert akkor még nem sújtotta a minimálbért az adó. Azóta ez másképp van. 2018-ban 138 ezer forintból 91 770 forintot visz haza. Arányaiban sokkal kevesebbet. 69 ezer forintot emelkedés történt, de nettóban csak 35 ezer forint, 35 580 forintot jelent a munkavállalónak. Lényegében a felét.

S ha megnézzük azt, ami a munkavállalót érinti, az ő zsebé, amire költeni kell nap mint nap, élelmszerekre és egyéb kiadásokra, ami a fenntartási költ-

sége, lényegében a rezszi, akkor engedjenek meg néhány adatot. A sertéscomb az áfacsökkentés után, úgy, hogy a 2018-as adatok még nincsenek benne, 11,9 százalékkal drágult. Úgy, hogy történt egy áfacsökkentés. A szárazkolbász 9,7 százalékkal drágult, s még nincsenek benne a 2018-as adatok. A párizsi felvágott ára, nem valami minőségi termékről beszélünk, 52 százalékkal növekedett. A ponty, beszéljünk erről is, mert szeretnék, ha több halat fogyasztanának a magyarok, 127 százalékkal lett drágább. A tojás az áfacsökkentés után 30 százalékkal drágább ma. A sajt, a trappista sajt 7,7 százalékkal, a tejes margarin, amit használunk, 27,3 százalékkal, a liszt 2,2 százalékkal, a rizs 14,4 százalékkal, a kenyér a mostani áremelkedés előtt 13,9 százalékkal drágább. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Szerintem jó lenne, képviselőtársaim, ha elgondolkoznának, hogy most a minimálbérrel mit tud vásárolni egy átlag munkavállaló Magyarországon. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Megadom a szót Székely Sándor képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezetőjének.

SZÉKELY SÁNDOR, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kósa Lajos Úr! Az elmúlt két napban elhangzott pár mondat, ami miatt azt gondolom, hogy azt a bizonyos pálinkatörvényt még szigorúbbra kellene venni, mert itt komoly gondok vannak. Tegnap a miniszterelnök úr is egy kérdésre elmondta, hogy minden rendben van; ma meghallgattam az egyik képviselőtársától, hogy a nyugdíjas bányászok azért jelentkeznek, hogy még dolgozhasanak, és miattuk kell törvényt módosítani. Most pedig arról beszélünk, önök azt mondták az előbb az előterjesztésben, hogy fölemelik a túlórák számát 400 órára, de ez valójában nem jelent munkaidő-növekedést. Én azt gondolom, hogy lassan önök nem egy másik országban élnek, hanem egy másik bolygón. Azt gondolom, hogy önök egész egyszerűen egy másik valóságban vannak, milliárdokat költenek el nem létező ellenségekkel való harcra, miközben a magyar munkavállalókat olyan törvényekkel sújtják, ami egyszerűen megnehezíti az ő életüket, de lassan már lehetetlenné teszi. Önök egyre inkább milliárdosok lesznek, de nemcsak önök, hanem a barátaik, a szüleik, a nagyszüleik, a dédszüleik és az unokáik unokái is, míg az átlag magyar dolgozók lassan-lassan máról holnapra élnek.

Megpróbálom elmondani, hogy mi a magyar valóság, mert úgy látom, hogy most is nagyon dolgozik, és megpróbálom elmondani, hogy mi az a helyzet, amiről mi beszélünk, hátha tudjuk közelíteni az álláspontjainkat. Az a magyar valóság ma, hogy az átlagbérek 215 ezer forintosak. Ezt egyébként tegnap a miniszterelnök úr is elismerte, ami egy óriási eredmény a valósághoz való közelítésben, hiszen eddig hónap-

kon keresztül azt sulykolták, hogy a bérek 325 ezer forintosak átlagban. Persze mindannyian tudjuk, hogy ezek a bruttó bérek, nem kapjuk kézhez őket. Tehát mindannyian tudjuk, hogy az átlagbér 215 ezer forint, ami egyébként 670 euró, jegyzem meg, csak hogy miről beszélgetünk, tehát 670 euró az átlagbér. Tudjuk, hogy nem keres ennyit a magyarok egy jelentős része. És a minimálberek is talán lesznek 400 eurósak jövőre, ha a szakszervezetek, amelyekkel elfelejtett egyeztetni ennek a törvénynek a benyújtása előtt, szóval, ha a szakszervezetekkel komolyabban tárgyalnak, akkor lesz 400 euró is a minimálbér. Igen ám, de egy lakás bérleti díja is 400 euró.

De ne csak a lakásbérleti díjakról beszéljünk, hanem beszéljünk arról is, hogy hogyan tud egy kéttagú magyar átlagcsalád ma lakást vásárolni.

(20.00)

Úgy tudna lakást vásárolni, ha mondjuk, 10-15 éven keresztül a két kereső ember, aki benne van a családban, az mondjuk, nem, sőt a két gyerek se nem eszik, nem iszik, nem mennek el sehova, nem benzinéznek, az összes keresetüket arra teszik félre, hogy lakást vásároljanak - egy átlagos kétszobás, 50 négyzetméteres lakást -, és akkor 15 év alatt máris vehetnének egyet. Nyilván tudjuk, hogy ilyen nincsen, tehát a magyar családok általában egy olyan 30-40 évet azzal töltenek, hogy lakást vásárolnak hitelből, és erre nagyjából el is megy az aktív életük. Amennyiben ez idő alatt esetleg betegek lennének, akkor bemehetnek a rendelőintézetekbe és a kórházakba, ahová, ha visznek magukkal gyógyszert és vécepapírt, akkor még el is látják őket az egyébként agyonfrusztrált, agyondolgoztatott, már így is jóval több mint 40 órában dolgoztatott ápolók és doktorok, akiknek egyébként, az ápolóknak jelentős része, pontosan tudjuk, hogy mennyit keres, borzasztó keveset, pedig azt a munkát, amit ők végeznek, közülünk nagyon kevesen végeznék el.

Szóval, ha túléljük ezt a 40 évet, amit azért dolgoztak végig, hogy mondjuk, legyen tető a fejük fölött, és mondjuk, megoldották az egészségügyi problémáikat, és nem kerültek egy hároméves várólistára, akkor nyugdíjba is mehetnek akár, de tudjuk nagyon jól, hogy minimálbérből és átlagbérekből milyen nyugdíjak lesznek: semmilyenek, vagy éppen csak arra valóak, hogy ne haljanak éhen. Ma Magyarországon egyébként több mint egymillió embernek van kevesebb mint százezer forintos nyugdíja, ez a szám nem fog csökkenni az elkövetkezendő években sem, hála önöknek. De az a helyzet, hogy olyan nagyon nem kell a nyugdíjas éveire tartogatnia a magyar lakosságnak, mert meg fognak halni. A magyar átlagéletkor 65-70 év, tehát igazuk van önöknek, kár is a nyugdíjra félretenni. Gondolom, ebből a megfontolásból lopták el a magán-nyugdíjmegtakarításokat is, és valószínűleg ez okozta azt is, hogy az elmúlt hetekben önök elvették a kafetériát az emberektől, tehát jövőre nyilvánvalóan

nem nagyon lesz érdemi, információt egyáltalán egy picit lekövető béremelkedés, és valószínűleg pontosan emiatt szüntették meg a lakáskasszát is önök az elmúlt hetekben, mert mi az istennek kellene a magyar átlaglakosságnak itt félretenni meg előre gondoskodni, úgy sincs ennek értelme.

Szóval, ez az a valóság, amiről mi beszélünk, és ezért van az, hogy a magyar munkavállalókat tartják Európában az egyik legkiszigereltebbnek, mivel a szakszervezeteket önök szétverték és/vagy lefizették, védtelenek is. Magyarországon elképesztően magas az öngyilkosok száma, a családok elválnak, nem maradnak meg, a fiatalok el akarnak vándorolni, és borzasztóan nagy az alkoholizmus is.

Ebbe a közegbe hozták maguk be azt a törvényjavaslatot, hogy meg kéne emelni a túlórákat 250 órától 400 órára. Értjük. Tehát itt dübörög a gazdaság, minden rendben van, emelkednek a bérek, és akkor dolgozzanak többet az emberek, úgy, hogy egyébként még ki se kell őket fizetni, aztán három év múlva majd elszámolják a munkaadók, azok a kedves, rendes multinacionális cégek, vezessék azokat külföldiek vagy magyarok, majd tisztességesen elszámolják ezt a munkavállalókkal, hogy akkor ők mikor túlóráztak, meg mikor nem túlóráztak, és dolgozzanak is. Ön mondta, kedves Kósa úr, hogy igazándiból kérték önöktől, hogy ezt hozzák, hiszen milyen jó lesz majd ez a szakszervezeteknek, hogy majd akkor lesz tárgyalási alapjuk, mert azt a 100 órát, azt a kis pluszórácskát, amit önök ide be akarnak hozni, akkor majd a munkavállaló eldöntheti, hogy vállalja-e. Azért ez már tényleg a pofátlanság határa, mindannyian tudjuk, hogy ha nem vállalja, akkor ki fogják rúgni. Nézheti ön most a laptopját, meg lehet, hogy nincsenek itt a fideszes kollégák, de nyilván tisztában vagyunk a magyar viszonyokkal, hogy viselkednek a magyar munkaadók a magyar munkavállalókkal.

Önök egyszerűen ezt az országot valamilyen oknál fogva kizsákmányolják. Azt gondolják, hogy azért, mert az ellenzék elköveti azt a hibát most már a második alkalommal is a választásokon, hogy nem működik együtt, önök bármit megtehetnek. Azt gondolom, hogy ez nem így van. De tegyük fel, hogy amit én itt az előbb elmondtam, az nem igaz, és önöknek van igaza, és itt minden rendben van. De ha minden rendben van, akkor önök miért nem adják vissza a 13. havi nyugdíjat, amit annak idején elvitt a világgazdasági válság? Itt nyolc éve dübörög a gazdaság, nyolc éve ömlik ide az uniós pénz, állítólag most már nemcsak uniós, hanem orosz meg kínai pénzek is. Ha mi ennyire jól állunk, és ennyire jó a mi jövőnk, akkor miért nem adják vissza azt a 13. havi nyugdíjat, miért akarják azt, hogy itt a magyar munkavállalók 13, illetve 14 hónapot dolgozzanak egy év alatt úgy, hogy egyébként még ki se fizetik? Ja persze, gondolom azért, hiszen annyira jól élünk, hogy ki se kell fizetni őket. Nyilván, hát csak úgy szórakozásból be fognak menni a munkahelyekre úgy, hogy nem kell őket kifizetni. Értem én, értjük. Ez egy fantasztikus ötlet önöktől. Nyilvánvalóan értékelni fogja a magyar dolgozó társadalom,

nem olyan sok ember, végül is négy és fél millió ember véleménye önöknek, gondolom, annyira nem számít.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Őszintén szólva el kéne döntenem, hogy melyik valóság az igaz, az önöké vagy a miénk. Ha az önöké, akkor azt gondolom, hogy ezt a törvényt nem szabad benyújtani, ezt akkor töröljék, és mint említettem, hozzák vissza a 13. havi nyugdíjat, és kezdjék el a béreket... - azt megengedem, nem kell egyik napról a másikra, értem én, nem megy ez ilyen gyorsan, de azt hiszem, hogy megcélozhatnánk, hogy három év múlva az átlagbérek ériék már el az ezereurós fizetéseket, hiszen ezzel talán megközelítenénk az alját annak, ami az európai magországokban található. Azt gondolom, hogy akkor ezt kellene csinálni, ha önöknek van igaza.

Ha viszont nekünk van igazunk, amikor az ellenzéki képviselőtársainkkal azt mondjuk, hogy önöknek nincs igaza abban, hogy itt jól mennek a dolgok, akkor azt gondolom, hogy azon kívül, hogy ezt a törvényt nemhogy benyújtaniuk nem szabad, hanem mélyen hallgatniuk kellene még az ötletéről is, leginkább gyorsan le kéne mondani, kiírni új választásokat, hogy hadd jöjjön egy olyan kormányzat, aki meg tudja oldani azt a problémahalmazt, amit önök itt az elmúlt kilenc évben okoztak nekünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK Jó estét kívánok! Folytatjuk a munkánkat, méghozzá az LMP frakciójának vezérszónokát, Csárdi Antal képviselő urat hallgathatjuk. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon megtisztelte, ha felnézne a laptopjából, mert az volna az első mondatom ebben a vezérszónoki felszólalásban, hogy ön hazudott, becsapta az Országgyűlést, becsapja a választóit, és becsapja az itt élőket.

Hogy miért mondom ezt? Egyrészt azért, mert azzal a cinikus mondattal indokolni, magyarázni ezt a törvénymódosító javaslatot, hogy ezzel javulni fog a dolgozók alkupozíciója, vérforraló. De azért is hazudik, Kósa képviselőtársam, mert úgy csinál, mintha véletlenül lett volna benyújtva ez a törvénymódosítás egyéni képviselői indítványként, pedig pontosan tudjuk - és ezt igazolja az államtitkár úr hozzászólása, igazolja a Fidesz vezérszónoka is -, pontosan mindenki tudta, hogy ez jön. És semmi más célja nem volt, azért egyéni képviselői indítványként lett ez benyújtva, mert így meg lehet úszni azt az egyeztetési kötelezettséget, ami egy kormány-előterjesztésnél fennáll, egyéni képviselői indítvány esetén pedig nem áll fenn.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én vettem a fáradságot, hogy leüljek a szakszervezetekkel, hogy leüljek az érdekvédelmi szövetségekkel; valódi szakszervezetekkel, tisztelt Kósa úr, valódi szakszervezeti képviselőkkel, akik valódi szektorokban valódi dolgozókat képviselnek. Nem holnap fogok leülni, én ellenzéki képviselőként leültem tegnap, és nem voltak elájulva a boldogságtól, tisztelt képviselőtársam, de erről majd később még beszélek.

Azt hittem, hogy leesek itt a padról, amikor valahogy úgy fogalmazott, hogy ne akarjon az ellenzék beszélni a német bérabszolgágról. Tisztelt Képviselő Úr! Akkor mondom önnek a számokat. A német bérabszolgában a minimálbér 1498 euró, ami 485 352 forint mai árfolyamon számolva, és, tisztelt képviselő úr, képzelje el, hogy Németországban ennek a felháborítóan alacsony minimálbérnek a fele adómentes, ugyanis havonta 721 euróig adómentes a jövedelem Németországban. De Belgiumban, amely egy másik bérabszolgatartó társadalom, 1563 euró a minimálbér, 506 412 forint.

(20.10)

Vagy Hollandiában, ahol 1578 euró a minimálbér, ott viszont 511 ezer forintra jön ki, ha átszámoljuk. Igaz, hozzátartozik az igazsághoz, hogy a munkaidő nem heti 40 óra, lényegesen kevesebb, van, ahol 4 órával, van, ahol csak 2-vel, úgyhogy ebben az egyben Kósa úrnak igaza van, hogy nem azonos a munkaidő. Egyébként Magyarországon, az egyik legtöbbet dolgozó társadalomban ön azt próbálja megmagyarázni nekünk, hogy ezt lehet és kell emelni. Egy valamire szeretném felhívni a figyelmet, amit Barcza képviselőtársam a vezérszónoki felszólalásában, államtitkár úr vagy Kósa Lajos képviselő úr is képviselt a hozzászólásaiban: a beruházók érdekei, a gazdaság fejlődése. És ne gondolja senki, hogy itt a padsor ellenzéki oldalán ez nem fontos szempont, csak egy dolgot vegyünk észre, hogy egyetlenegy másodpercig sem vették a fáradságot arra, igen, államtitkár úr, nem vették a fáradságot, hogy elgondolkodjanak, mi az itt élők, a dolgozók érdeke.

Önök a nyugati multinacionális cégeket szolgálják ki, ahelyett, hogy a választóikat szolgálják ki. Persze, értem én, hogy Debrecenben olyan kiszolgáltattott az ott élő, hogy kénytelen elvállalni azt a munkát, ami egyébként kötelező túlórák százaival jár, de azt gondolja Kósa képviselő úr, hogy ez lehetne még keményebb is. Cinikusan csak annyit tudok mondani, képviselőtársam: miért nem mindjárt azt a javaslatot terjesztette be a Ház elé, ugyanezzel az indoklással lehetett volna, hogy emeljük föl a napi munkaidőt 16 órára? Ezzel jelentős megtakarításokat lehet elérni a beruházóknál, az ide befektető cégek rendkívül jól jönnek ki, hiszen nem kell két műszakban dolgoztatniuk a dolgozóikat, hanem egy műszakban lenyomtatják mind a kettőt.

Ráadásul pontosan tudjuk, hogy munkaerő-hiányos helyzet alakult ki ebben az országban - többek között, zárójelben teszem hozzá - az önök gazdaságpolitikája miatt (*Barcza Attila ingatja a fejét.*), tehát munkaerőhiány van. 16 órás munkaidő esetén... Barcza képviselőtársam, ne csóválja a fejét, hanem nyomjon gombot, nagyon-nagyon szeretnék magukkal vitatkozni, nem csak a végén majd cinikus megjegyzéseket hallgatni! Szóval, persze, meg lehet azt csinálni, mert 16 órában akkor csak feleannyi munkást kell felvenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Beszelnünk kell a hároméves elszámolási keretről, időkeretről. Azt szeretném kérdezni, Kósa Lajost személyesen megszólítva, hogy meg tudja-e nekem mondani, hogy 2015 novemberében hány felszólalást mondott el, hány percben mondta el a felszólalásait, és azt nem is kell elmondania, hogy miről, nekem csak elég ez a két adat. Meggyőződésem, hogy nem fogja tudni pontosan megmondani nekem. Persze, attól függ, ha kijött a Tetris, és átkapcsol a parlament.hu oldalra, ki tudja keresni. (*Derűltég az ellenzéki padsorokban.*)

Tisztelt Országgyűlés! Amióta az Orbán-kormány hatalmon van, folyamatosan csökkenti a munkavállalók jogait, és miközben az államtitkárok vagy a fideszes elit jövedelme rakétaként lő ki, addig a munkavállalói jogok, a munkakörülmények folyamatosan romlanak ebben az országban. És itt lehet felsorolni, hogy most utoljára épp a kafetéria-rendszert lehetetlenítették el és szüntették meg, de pontosan emlékszünk sok más döntésükre is, amikor elvették a kedvezményes nyugdíjat, vagy amikor meggyengítették az érdekképviselők működését, gyakorlatilag ellehetetlenítették a sztrájkot. És igen, kérem, kedves képviselőtársaim, maguk a Fidesz-KDNP-szövetség ezekkel a döntéseikkel nem jobboldali gazdaságpolitikát folytatnak, nem jobboldali értékeket képviselnek, ezek klasszikus neoliberais gazdasági döntések, és azt gondolom, hogy ezt mindenkinek tisztán látnia kell.

Fel kell tenni a kérdést, azt gondolom, így a vezérszónoki közepén, hogy tisztelt előterjesztők - szeretném megkérdezni Szatmáry Kristófot is, csak ő nincs itt, gondolom, épp az online pénztárgépét javítja (*Derűltég az ellenzéki padsorokban.*) -, szeretném megkérdezni Kósa képviselő urat, hogy miért a bajor multikat képviselik, miért nem azokat a választókat, akik a bizalmukat az önök pártszövetségébe helyezték. Nem volt elég a támogatás? Büntetés azoknak, akik nem magukra szavaztak? Hogy merik ezt felvállalni?

Egy nagyon gyors számítást végeztem. Egy évben 52 hét van - amíg a kétharmad mást nem dönt (*Derűltég az ellenzéki padsorokban.*) -, és nagyjából el lehet mondani, hogy 5 hét szabadsága mindenkinek van. Marad 47, és ha ezt a 400 kötelezően elrendelhető túlóráat elosztom a 47 héttel, akkor 8,51 munkaóra plusz jön ki, minden héten 8,5 órával több.

Tehát hetente - lehet, hogy nem egy plusznapban - elrendelhetővé kívánja tenni, hogy ne ötször 8

órát kelljen dolgozni, hanem igenis hatszor 8 órát kelljen dolgozni, és lehetővé teszi, hogy ne járjon annyira jól szegény dolgozó, hogy nem is kapja meg a pénzt ezért a hó végén, hanem majd 36 hónap múlva. Képviselő úr, ha maga az e havi tiszteletdíját 2021 novemberében kapná meg, azért elhúzná a száját egy kicsit, nem? (*Derűltég, közbeszólások az ellenzéki padsorokban.*)

Ez már a sokadik bizonyíték arra, hogy a Fidesz-KDNP-szövetség eltávolodott a választóktól, és nem őket képviseli, és emellett azt is pontosan látjuk, hogy ahelyett, hogy az embereket képviselnék, multinacionális cégeket képviselnek. Hozzáteszem, mert látom, hogy itt többen felháborodva tekintenek rám - többen? nincsenek olyan sokan, de ketten (*Derűltég az ellenzéki padsorokban.*) -, hogy nem a beruházásokkal van a baj, hanem azzal van baj, ha maguk kiszolgáltatják a dolgozói társadalmat ezeknek a cégeknek.

Csak emlékeztetnék csak az elmúlt időszakból két szösszenetre. Szijjártó Péter két hónapja kijelentette, hogy a német autógyárak érdeke fontosabb, mint a klímaváltozás elleni küzdelem. Mindezt akkor, amikor augusztus végén virágzott az orgona. Én nagyon szeretem az orgonát, anyák napjára mindig azt vágtam a szomszéd kertjéből, és én azt gondolom, nem az a baj, hogy virágzik, csak az a baj, hogy novemberben. Vagy gyakorlatilag ki van száradva a Duna, hogy az a vízhozam, ami ma, jelen pillanatban urálja a Dunát, az nem lesz elég nemhogy Paks I.-nek vagy Paks II.-nek, hanem semminek nem lesz elég. Nem lesz vízünk, ha ez így folytatódik. Félreértés ne essék, ez nem kormánydöntés, csak észre kellene venni azokat a minket érintő problémákat, amikre választ lehetne adni, és valószínűleg nem az a válasz rá, hogy nem baj, majd 400 óra kötelezően elrendelhető túlórával lehetőséget teszünk.

Azt gondolom, hogy képviselőtársaim elég részletesen mindent elmondtak ennek a törvényjavaslatnak az összességéről, de minthogy én tegnap tényleg leültem az érdekképviselői szervezetekkel, szeretném közvetíteni az ott kialakult egyetlen darab jól kommunikálható, jól artikulált véleményt. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Kósa Lajos! Ha letette a telefont, akkor szeretném elmondani önöknek, hogy azt kérték az érdekképviselők, hogy ez a törvényjavaslat legyen visszavonva, kezdjenek egy tisztességes, átfogó egyeztetést a munkavállalói érdekképviselőkkel - csöndesen megjegyzem, a munkáltatói érdekképviselők is ezt nyilatkozták le, hogy talán ezt nem kellett volna kihagyni -, és az egyeztetést követően a megállapodás alapján hozzák vissza ezt a javaslatot.

(20.20)

Azt gondolom, hogy nem kell túlmagyaráznom azt a problémát, ami ebben a törvényben le van írva, egyik képviselőtársam nagyon plasztikusan mondta el. A tárgyaláson ott volt az egyik közlekedési szakszervezet képviselője, aki nagyon egyértelműen fogalmazott.

Jelen pillanatban is a dolgozók már túl vannak terhelve. A további munkaidő-növelés pedig semmilyen más eredménnyel nem fog járni, mint hogy kockázatot jelent a munkavégzés szempontjából. És ha hibázik a munkavállaló, például egy buszvezető, az balesetet jelent, és akár emberéletbe is kerülhet. De van egy másik és egy sokkal rosszabb forgatókönyv is. Azt mondták a munkavállalói képviselők, hogy ez a törvényjavaslat egyértelműen kontraproduktív, mert azt fogja elérni, hogy amint megérik a dolgozók ennek a következményeit, hogy túlórázhat, és majd 36 hónap múlva kap utána pénzt, azt az eredményt fogja hozni, hogy otthagyják a szektort, átmennek másik szektorba, rosszabb esetben külföldre.

Szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy Budapesthez képest Bécs 243 kilométerre van, sokkal közelebb, mint Nyíregyháza. Én azt gondolom, hogy ennek a nemzetnek egy dolgozó társadalomra van szüksége, de amit maguk csinálnak, ki fogja üríteni ezt az országot, és akkor nagyon-nagyon fontos kérdésként majd feltehetjük, hogy mit csinálunk akkor.

Tisztelt Kormánypart! Tisztelt Képviselő Urak! Kérem, vonják vissza ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd vezérszónokát, Tordai Bence képviselő urat hallgathatjuk most meg. Parancsoljon, képviselő úr!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Kósa Lajos képviselő úr, hogyha esetleg befejezné a telefonálást, és előterjesztőként egy kicsit figyelne arra, hogy mit gondol az ellenzék, mit gondolnak az emberek a maguk rabszolgatörvényéről, akkor szívesen elmondom önnek. Merthogy itt gyakorlatilag sírva könyörgött érvek híján, hogy ne nevezzük rabszolgatörvénynek ezt a benyújtott javaslatot. Érvek nem voltak mellette, amik voltak, azok inkább nem érdemesek a minősítésre, de van egy rossz hírem: nem mi nevezzük rabszolgatörvénynek, az emberek nevezik rabszolgatörvénynek, a szakszervezetek nevezik rabszolgatörvénynek, és ennek megfelelően mi is próbálunk megragadni a dolog lényegéből valamit, és ezért rabszolgatörvénynek nevezzük. De tudja mit? Teszek egy szívességet, bár látom, maga is tesz egy szívességet azzal, hogy elhagyja az üléstermet. *(Kósa Lajos: Nem megyek el!) Nem megy el, jaj, de jó!*

Teszek egy szívességet: akkor ne nevezzük most rabszolgatörvénynek néhány percig, nevezzük időutazásnak! Merthogy az emberek, amikor kiszámolták, hogy mit jelent ez számukra, hogy maguk 400 órányi kötelező túlmunkát rendelkeznek el gyakorlatilag a munkahelyeken, ez azt jelenti, hogy hetente 8,5 órával növekszik a munkaidejük. 48,5 óra lesz ezek után egy magyar dolgozó munkaideje. Tudja, hogy mikor volt 48 óra a kötelező munkaidő? 1951-ben. Tehát ez egy időutazás vissza az 50-es évekbe. És most nem a

politikai rendszer lényegét illetően mondom azt, hogy a Rákosi-időszakba utazunk vissza, hanem az emberek, a dolgozóknak a terhelését tekintve látjuk azt, hogy vissza az 50-es évekbe. Aztán a 60-as években 44-re, a 80-as években 42, majd 40 órára csökkent a kötelező munkaidő hetente, és hát maguk, úgy látszik, több mint 30 év kihagyás után nemhogy a munkaidő csökkentése irányába mozdulnak el, hanem egyenesen visszarepülnek 70 évet, és ismét 48 óra fölé lökik a kötelező munkaidőnek a mértékét.

Kissé zavaros volt az előterjesztés, hogy most ez egy unortodox politika, amit maguk itt képviselnek, vagy éppen hogy a német mintát próbálják követni. Azt hiszem, hogy a német mintából az unortodox részt követik annyiban, hogy az ipari lobbierőket valósítják meg, azokat az érdekeket, amiket Németországban ezek az óriásvállalatok nem tudnak átnyomni a szakszervezetek ellenállásán, nem tudnak átnyomni az emberek ellenállásán, nem tudnak átnyomni a politika ellenállásán, amely ott a választóit képviseli és nem a nagytőkét. Magyarországon, úgy látszik, hogy a politika ellenállását már megtörték, valószínűleg nem is volt túl nagy ára, a Fidesz harminc ezüstpénzért eladta a magyar munkavállalókat a német ipari lobbinak. Az a kérdés, hogy a szakszervezetek és az emberek ellenállását meg tudják-e törni. Én azt remélem, hogy nem, mert látjuk, hogy az időutazás visszafelé eléggé egészségtelen dolog, a munkavállalókra nézve különösen. Szeretnénk az időben előretazni.

Az időben való előretazás, a jövő felé való elmozdulás pedig egyértelműen a munkaidő csökkentése, ahogy erre a Párbeszéd éppen most leszavazott javaslata is javaslatot tesz. De az biztos, hogy akár unortodox, akár ortodox módon, de ha a német példát akarják követni, akkor nem a német ipari lobbierő által lediktált munkatörvénykönyv-módosításokat kell végrehajtani, hanem nézzék meg, hogy mi a német valóság. Elmondom!

A német valóság az, hogy évente 1363 órát dolgozik egy átlagos német munkavállaló, egy átlagos magyar munkavállaló pedig 1761 órát, tehát Magyarországon már most is évente 400 órával többet dolgozik egy munkavállaló, mint Németországban. Valahol nagyon elrontották a matekot, tehát nem még hozzáadni kéne 400 órát, hanem kivonni 400 órát. Ennyivel kéne csökkenteni a magyarok munkaterhelését ahhoz, hogy elérjük a német példát. Ennek következményei vannak nemcsak a munkavállalók egészségére nézve, hanem az életére nézve is.

Ha megnézzük, hogy hogy alakult a munkahelyi balesetek száma például a 2012-es munkatörvénykönyv-változtatás után, ahol már szintén egy az egyben németből fordították le egyes részeit az új munkatörvénynek, akkor azt látjuk, hogy 17 ezerről 23 ezerre nőtt a munkahelyi balesetek éves száma. Hat-ezerrel több baleset történik évente a magyar munkahelyeken, mert egyre kiszolgáltatottabbak, egyre kiszigereltebbek, egyre fáradtabbak, egyre betegebbek a magyar munkavállalók az önkormányzatok jogmegvonó politikájának köszönhetően.

A másik, szintén elég fontos mutató, amiben jó lenne, ha Németországot próbálnánk utolérni, az a halálozási ráta. A standardizált halálozási ráta 100 ezer főre vetítve Németországban 1057, Magyarországon pedig 1500. Tehát közel másfélszer akkora a halálozási ráta. És ez nyilván köszönhető egyrészt a maguk által teljesen szétvert egészségügyi ellátásnak, de köszönhető annak az életmódnak is, amit maguk rákényszerítenek a magyar emberekre, ami miatt a szív- és érrendszeri megbetegedésben meghaltak, illetve a rákos megbetegedésben meghaltak aránya a legrosszabbak között van az egész Európai Unióban. Ezt okozza a munkahelyi stressz, ezt okozza a munkahelyi túlterheltség, és maguk ebbe az irányba akarnak továbbmenni. Megint csak 70 évvel vissza az időben.

Elmondom, hogy ha megfelelő irányba haladnánk az időben, egyre növekvő évszámokat próbálnánk kitérni magunk elé, akkor mi lenne az irány, mik lennének azok a feladatok, amiket el kéne végezni, és mik lennének azok a célok, amiket követniük kéne. Én értem azt, hogy növelni akarják a versenyképességet, ezt az elmúlt 8 évben valóban nem sikerült megtenni. Én értem azt, hogy növelni akarják a termelékenységet, de ezt nem a munkaórák számának a növelésével, hanem az egy munkaóra jutó termelékenység növelésével érdemes megtenni. Ehhez kell két dolog: egyrészt a munkaszervezés, illetve a munkakörnyezet fejlesztése, beleértve ebbe a mesterséges intelligenciák alkalmazásától a robotok elterjedésének a támogatásán keresztül nagyon sok mindent, másrészt pedig a munkavállalók oldaláról nézve keltenek hozzá jól képzett munkavállalók, egészséges munkavállalók, kipihent munkavállalók. Ehhez képest maguk a közoktatást is szétverték, szétverik egyébként a felsőoktatást is. Magyarország az egyetlen az Unióban, ahol a diplomások aránya a fiatalok között csökken, az egészségügyi ellátórendszernek a vergődéséről, a végrömléséről szerintem nem kell senkinek beszélni, aki ebben az országban él, és hát most már arról sem tudok sok újat mondani, hogy mennyire pihentek a magyar dolgozók, és mennyire lesznek pihentek akkor, ha maguk gyakorlatilag kötelezővé teszik a heti 6 napos munkavégzést.

Pontosan fordított az irány. Ha munkaerőhiány van, akkor azt béremeléssel kell kezelni, ha nem tudnak a munkaadók béremelést kigazdálkodni, akkor a munkát terhelő adók csökkentésére van szükség az alacsony és közepes kereseti kategóriákban, szükség van egyébként a minimálbér és a garantált bérminimum emelésére. A Párbeszéd szerint szükség van az alapjövedelem bevezetésére, ami szintén a bérjöveldelmeknek, illetve a munkában állók jövedelmének a növekedésével jár. Ilyenekre van szükség, és nem arra, amit maguk csinálnak, hogy tényleg visszautazunk 70 évet az időben.

Úgyhogy én azt javaslom, hogy felejtsek el az 1950-es évek munkakultúráját, és próbáljanak szétnézni a 2010-es évek Európájában, hogy merre van előre, nézzék meg Németországot, de a tényleges Németországot nézzék meg, és ne azt a Németországot,

amit a német ipari lobbisták festenek fel a maguk szeme elé. Persze értem, hogy ha egy-egy BMW motor lepottyan a futószalagról véletlenül a törvény betervezőjének a lába elé, akkor nagy a kísértés, hogy felüljön rá, és aztán bemotorozzon ide, és elmondja ezt a vállalhatatlan szöveget arról, hogy a 400 órányi pluszmunka elrendelése nem jelent munkaidő-emelést.

(20.30)

De hogyha esetleg szembenéznek a valósággal és szembenéznek a választók felé meglévő felelősségükkel, akkor ezt a törvényjavaslatot vissza fogják vonni, és talán kihagyjuk ezt az időutazást, és akkor nem fogjuk rabszolgatörvénynek becézni a maguk betervezését. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, így megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kósa Lajos Úr! Itt ülünk órák óta, zajlik a vita, de ön ebből szerintem semmit nem érzékel, mert folyamatosan a laptopjába van temetkezve, könyököl, gépel, telefonál, egyszerűen nincs itt velünk. Én nem hiszem el tényleg, hogy ön benyújt egy törvényjavaslatot, az egyik benyújtó el sem jön, nem látom itt Szatmáry Kristófot, ön pedig egyszerűen nem figyel ránk. És szeretném hangsúlyozni, hogy ilyenkor nem mivelünk tiszteletlen, hanem az ország polgáraival. A nevét adta ehhez a szörnyszülötthöz, a nevét adta ehhez a fürtelemhez, ahogy a szakszervezetek mondják. Bejön ide az ország házába, amely a magyar állampolgárok adóforintjaiból működik, nevére veszi ezt, és utána, amikor tárgyaljuk, nem néz fel ránk? Hát, én most is nézek önre... *(Kósa Lajos felnéz.)* Köszönöm! Köszönöm, fantasztikus, tapsoljuk meg Kósa urat, hogy végre *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Éljen! - Taps az MSZP soraiban.)*, végre felnézett ránk!

Tisztelt Kósa Úr! Ez így nagyon nem lesz rendben. *(Derültség az ellenzék soraiban. - Kósa Lajos: Én a fülemmel hallok, nem a szememmel! Végig hallottam, amit elmondtak...! - Közbeszólások az ellenzék soraiból.)* Kósa úr, nem velem vitatkozik...

ELNÖK: Nagyon-nagyon köszönjük, hogy csoportosan kívánnak felszólalni, a kormánypárt képviselőjének hangját is...

DR. SZÉL BERNADETT (független): Kósa úr, én szeretném... Ja, bocsánat!

ELNÖK: Parancsoljon, parancsoljon! Ön egyedül!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Kósa úr, nagyon szeretném, ha figyelne arra, amit mondunk (Kósa Lajos: *Hallom!*), mert problémás a törvényjavaslat, amihez a nevét adta.

Kezdem ott, hogy egy normálisan működő országban egy ilyen javaslatot nem képviselők adnak be, hanem mondjuk, minimum a miniszter az, aki a nevét adja hozzá, aki felvállalja azt, hogy társadalmi egyeztetés keretében megvizsgálja azt, hogy hogyan reagálnak az érintett emberek az ő javaslatára, mielőtt még az az ország háza elé kerül.

Varga Mihály hol van? Hol van?! (*Bodó Sándor felé:*) Ideküldte a csatába az egy darab államtitkárát (*Dr. Orbán Balázs felé:*), meg ott van még egy, akiről pontosan nem tudom, hogy kicsoda (*Derültség az ellenzék soraiban.*), és itt van még kettő darab fideszes. (*Derültség és közbeszólás az ellenzék soraiból: Tessék bemutatkozni!*) Négy, négy ember...! (*Dr. Orbán Balázs: Itt egy Orbán is!*) Szeretném rögzíteni, hogy négy ember van itt a magyar parlamentben a kormány részéről, miközben rabszolgasorba akarják taszítani a magyar dolgozókat. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Ezzel komoly problémám van. Ha önök nem túlórának, mert itt most a magyar parlamentben fél 9 van, ha önök nem hajlandók túlórázni, akkor miért akarják önök túlóráztatni a magyar dolgozókat? Hát mutassanak példát! Jöjjön be ide az egész Fidesz-KDNP, jöjjön be ide a kormány, jöjjön be a miniszter, és érveljék meg ezt az egész történetet! De nem jönnek be! Önöknek kiesik a kezéből a toll, nem tudom, délután 4 órakor, és az esti műszakban, miközben rabszolgasorba hajtják ezt az országot - (*Az egymással beszélgető Kósa Lajosnak és dr. Orbán Balásznak:*) figyeljenek rám, államtitkár urak, legalább ne beszélgessenek, miközben én beszélek önökhöz -, nem jönnek be dolgozni. Hát, ez perverz, ez az egész, amit önök csinálnak! Legalább tisztelnék meg az ország nyilvánosságát azzal, hogy elmondják, hogy mik az érveik e mellett a förmedvény mellett! De nem, itt van az unatkozó két darab államtitkár, és itt van Kósa Lajos személyesen, aki telefonált, sétált és a laptopjába nézegetett végig.

Szóval, azt azért szeretném elmondani, hogy ezzel a munkamorállal rendelkező kormánypárti csapat akarja önöket, tisztelt magyar választópolgárok, ilyen rabszolgakörülmények közé tenni. Ők azok, akiknek hatalmában áll, hogy leboltoljanak, isten tudja, kicsodákkal, és fogják magukat, és benyújtásuk ezt a törvényjavaslatot. Egyébként nagyon emlékeztet ez engem valamire: itt voltunk már akkor, amikor a munka törvénykönyvét átvitték a Házon, amikor kinyírták a szakszervezeteket, a sztrájk törvényt, nagyjából mindent tönkretettek, amit a munkavállalói érdekvédelem kivívott ebben az országban, és ugyanígy csinálták: éjszaka volt, sötét volt, önök fogták magukat, azt mondták, hogy ezzel semmi probléma nem lesz, és nulla érdekegyeztetés volt előtte.

Szóval, hogy van ez? Először Kósa Lajos rájön, hogy ehhez is ért, maga mellé veszi Szatmáry Kristófot, aki ugyan megfordult a bizottságban akkor, amikor még létezett Foglalkoztatási és munkaügyi bizottság ebben a Házban, mert most már az sincsen, most már csak Vállalkozásfejlesztési van... (*Z. Kárpát Dániel: Na! Az kiváló bizottság! - Derültség az ellenzék soraiban.*) Szóval, hogy önök fogják magukat, beadják ezt egyéni képviselői indítványban, és utána, miközben kitor a botrány, és lázadnak a szakszervezetek és az emberek is, azt mondják, hogy jó, akkor a tárgyalás után majd önök leülnek a szakszervezetekkel.

Most ön még ránk sem figyel. Holnap mit fog mondani a szakszervezeteknek, tisztelt Kósa úr? Megtisztelne vele, hogyha elmondaná nekünk, hogy milyen tárgyalási alapja lesz holnap! Szeretnék tudni, igaz, most már kicsit esemény utáni ez az egész történet, de szeretnék tudni, hogy akkor mi van az ön fejében, tisztelt Kósa úr. (*Z. Kárpát Dániel: Ajjaj! - Derültség és közbeszólások az ellenzék soraiban.*)

Jó, tehát a következő a helyzet: énszerintem, Kósa úr - akkor is el fogom érni, hogy figyeljen rám -, szerintem ön nem olvasta ezt a törvényjavaslatot. Ugyanis hogyha olvasta volna a saját maga által a nevére vett törvényjavaslatot, akkor nem mondta volna azt, hogy fölösleges bürokratikus akadályokat akar az útból eltávolítani, és csak hogy tisztázzuk: ezek a fölösleges bürokratikus akadályok ez a munkaidő-szabályozás lenne Kósa Lajos szerint.

De mondott mást is, azt mondta, hogy szerinte ez a javaslat csak egy lehetőség a többletmunkára, és ha nem akarnak élni vele a dolgozók, akkor senki sem kötelezheti rá őket, csak ha a kollektív szerződésük ezt rögzíti. Na most, Kósa úr, ezzel kettő darab probléma van: az egyik probléma az, hogy nem igaz. A munkáltató, e törvényjavaslat szerint, amiről most tárgyalunk, egyoldalúan, a munkavállaló beleegyezése nélkül rendelhetné el akár az évi 400 óra túlmunkát, és nem kell ahhoz kollektív szerződés. Tehát, tisztelt Kósa úr, ha ön azt akarja a törvényjavaslatában látni, amit az imént mondott a médiában, akkor adjon be módosítót a saját javaslatához, mert nem az van benne... (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Lehet, hogy azt írja!*) Lehet, hogy azt írja, igen, egyetértek az MSZP-vel (*Derültség és közbeszólások az ellenzék soraiban.*), lehet, hogy azt írja Kósa úr, lehet, hogy ez van a fejében, igen.

A másik probléma pedig az, hogy abban a világban, ahol én élek, és ahol még páran vagyunk, mi tudjuk azt, hogy a munkavállalónak és a munkáltatónak nem azonosak az érdekegyeztetési képességei, az érdekképviseleti képességei. Az a helyzet, hogy a pálya általában a munkáltató irányába lejt. És egy felelős kormány ilyenkor nem fogja magát, és még jobban odalöki az egész szabályozást a munkáltatónak, hogy tollba mondja a kormánynak azt, amit ő látni akar, hanem a munkavállaló oldalára áll, az emberek oldalára áll. A hócipónk tele van az önök munkaalapú társadalmával, tisztelt Kósa úr és tisztelt Fidesz, mindahányan itt vannak - KDNP-t nem látok -, most már

végre egy emberalapú társadalmat szeretnénk látni! Merthogy önök a nagy kormányzásban egyvalamiről feledkeztek meg: arról, hogy emberek vannak ebben az országban, és ezek az emberek alszanak, esznek, isznak, és családjuk van, ezek ilyen dolgok, amikben mi, emberek részesülünk.

Amikor önök tönkretették a munka törvénykönyvét, és olyan szabályozásokat vezettek be, hogy az emberek már véccére sem mernek elmenni már lassan munkaidőben, akkor önök alapvető humán dolgokról feledkeztek meg. És most is, amikor önöknek van képe közpénzből teleplakátolni az országot azzal, hogy „családok éve”, meg hogy a gyermekeknek joguk van a szülőkhöz, önök elfelejtik a lényegét, azt, hogy ezeknek a szülőknél otthon kellene lenniük ahhoz, hogy a gyermekekkel foglalkozni tudjanak.

Nemrég voltam az Egyesült Államokban, de itt, Magyarországon is lehetett látni, hogy hatalmas probléma az, hogy kevés ideje jut a szülőknél a gyermekekre, átlag 7 perc, ez az, amit egy szülő egy gyermekkel eltölthet, és nem azért, mert önző, nem azért, mert jobb dolga van, hanem azért, mert utazik a munkahelyére, dolgozik, és utána haza kell hogy érjen. Hét perc, Kósa úr! Ezt növelni kellene, és nem csökkenteni!

Adok önnek egy javaslatot a családok évére: legyen az a Fidesz-KDNP célja, hogy a magyar szülők több időt tudjanak eltölteni a magyar gyermekekkel! Legyen ez, amit ön most beleír abba a nyamvadt laptopba, és beviszi a kormányülésre, és elmondja Orbán Viktornak, hogy az a cél, hogy a magyar szülők 7 percnél többet tudjanak lenni a magyar gyerekekkel! Egy kicsit kevesebb problémánk lesz a következő évtizedekben akkor, ha ez megvalósul. Mert nem azért estek szét a családok, mert az emberek elfelejtették szeretni egymást, hanem azért, mert lassan már nincs időnk egymásra. És mi a fene lesz a magyar családokkal, tisztelt Kósa úr, ott a laptopban (*Derültség.*), hogyha hat napot fognak dolgozni? Volt már ilyen ebben az országban, kommunista szombatnak hívták, emlékszünk rá! Önök nemrég még itt azt akarták, hogy vásárnap mindenki legyen otthon, ne járjunk boltokba, és mindenki szeresse egymást a vasárnapi ebéd körül. Hát, most már a szombatunk is odatesz! Önök ezt ígérték a választások előtt? Mert szerintem nem ezt ígérték. Én teljesen másra emlékszem.

A másik pedig az, hogy van egy kigyökölt, vacak, nyamvadt Alaptörvénye ennek az országnak - nem sokra becsüljük mi általában, akik hiszünk a gránit-szilárdságú dolgokban, ellentétben önökkel -, és ebben az Alaptörvényben van egy bekezdés, a XVII. cikket fogom itt tartalmilag idézni, hogy minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez, minden munkavállalónak joga van a napi és heti pihenőidőhöz, valamint az éves fizetett szabadsághoz.

Na, önök ezt most innen ki fogják csinálni. Én azt javaslom az ellenzéknek, hogy forduljunk az Alkotmánybírósághoz abban az esetben, hogyha ez átmegy, és kérem mindenkinek a támogatását. Ez egy pártok

felett álló érdek, ez az ország érdeke, nem lehet ennyire semmibe venni azt, amit itt a fejünk fölött megcsináltak, nem is olyan régen. Ez még a Fidesznek is belefért az Alaptörvénybe. Hát, most ezt is sutba dobják.

(20.40)

És hogyha adtam önöknek egy javaslatot azzal kapcsolatban, hogy segítsenek a magyar szülőknél, hogy többet lehessenek a gyerekeikkel, adnék még egy javaslatot. Önöknek csökkenteni kellene, tisztelt Kósa úr, a munkára rakódó terheket, még hozzá úgy, hogy az emberek nettója emelkedjen, mert Bangóné képviselőtársam helyesen mondta, hogy az emberek azt a fizetést nézik, azt a részét nézik, amit haza tudnak vinni. Abból tudnak utána tejet venni, kenyéret venni, sertést venni vagy bármi mást venni, tisztelt Kósa úr, az a helyzet. És hogyha önök végre egyszer az életben a munkavállalói járulékot csökkentenék és nem a munkaadóit, akkor esetleg még a nettó bérek is ebből jól járnának. De önök nem ezt csinálták.

És itt van ez a teljesen gátlástalan miniszter, akinek a diétájáról olvashattunk itt nemrég a lapokban. De engem nem az érdekel, hogy ő csokoládét eszik, meg nem tudom, mit eszik, engem az érdekel, hogy ő ilyeneket nyilatkozik, hogy fenn kell tartani a német autóiipari vállalatok beruházási kedvét. Hogyan? A magyar emberek holttesteinek keresztül? (*Derültség az ellenzék soraiban.*) Nem viccelek, tisztelt Kósa úr, emberek halnak bele sztrókba! Milyen egészségügyi mutatóink vannak? A rák, a sztrók, az összes egészségügyi probléma. Így is már, komolyan mondom, a legalacsonyabb várható élettartamunk van lassan ezen a földrészén, és önök erre raknak rá egy lapáttal? Aki ebben az országban itt maradt - kevés ember -, rengeteget dolgozik. Évekkel ezelőtt is ez volt a probléma, most még inkább ez a probléma. Halálra dolgozzák magukat az emberek, mondjuk ki végre, és ne udvariaskodjunk, erről van szó!

Én ott voltam például a Nyufigban, tisztelt Kósa úr, én ott voltam. Oda már reggel háromnegyed 6-kor bejárnak dolgozni a nők - többnyire nőkről beszélek -, 5, fél 6, mire elmennek onnan, rengetegen. Munkaerőhiány van. Önök a közszférában úgy kívánták kezelni a munkaerőhiányt meg a bérproblémát, hogy 7 ezer embert kirúgnak, hogy tényleg halálra dolgozzák magukat azok az emberek, akik ott vannak, mert a nyugdíjagnak időben meg kell érkezni. És most beleszálltak a versenyszférába is, meg beleszállnak mindenbe, holott egy egészségesen működő gazdaságban nem így megy az egész történet.

Az állam ott legyen jó gazda, rendezze a közszférában a béreket! Erre minden lehetősége megvan az államnak, és onnan gyűrűzik át a versenyszférára, és figyelnek a munkavállalókra, figyelnek az emberre, figyelnek a dolgozókra, mert erős Magyarországot akkor tudunk építeni, ha ott az embereknek minden szükséglete megvan. Ebben benne van a jó bér, benne van az, hogy rekreációra van lehetősége, benne van,

hogy a családjával, a szeretteivel tud lenni, és benne van még egy csomó olyan dolog, amiről most kevesen beszélünk, de mondjuk, elmegy egy színházba, vagy tud egy kört futni a Szigeten, vagy bárhol máshol, vidéken, hogy az emberek a kondíciójukat is megtartásák. Ilyen dolgokról kellene beszélnünk, hogy hogyan segítjük ehhez a magyar embereket.

Ehelyett megőrülök a tudattól, hogy itt vagyunk 2018 novemberében, és arról beszélünk, hogy gyakorlatilag a magyar embereket a Fidesz-KDNP halálra fogja dolgoztatni, mert ez a tét. Szerintem az, hogy rabszolgatörvény, az kevés erre. Ez ennél sokkal súlyosabb helyzet.

Én nem emlékszem olyan választási ígéretre a Fidesz-KDNP-től, hogy megemeljük például a kafetéria adóját, de arra sem, hogy megszüntetik a lakás-takarékpénztárak állami támogatását. De arra se emlékszem, hogy önök azt mondták volna, hogy kirugdossák az embereket a közszférából, arra meg végképp nem emlékszem, hogy a Bánki Erik által anno beadott és utána fideszes közfelháborodás miatt onnan leszedett törvényjavaslatot így próbálják visszacsémpezni.

Én azt tudom önöknek mondani, hogy a hazug politikusoknak előbb-utóbb lejár az ideje. Önök hazudtak, és ön ezt pontosan tudja, azért van beletemetkezve a laptopba, azért nem néz a szemembe, az államtitkár úr is azért néz lefelé, meg azért nem jönnek be vitázni, mert pontosan tudják, hogy önök most piszkosul átverik a magyar dolgozókat, és ezt a magyar dolgozók is tudni fogják.

Nem tudom, hogy mi az a pont, ameddig önök el tudnak menni. Nem pontosan látom, hogy mi lesz az az időpillanat, amikor a magyar dolgozók azt fogják mondani, hogy nem erre fizettünk be, nem ezt a mozit akarjuk nézni. Egy olyan kormányt akarunk ebben az országban, aki látja az embereket, aki nemcsak azt mondja nekünk, nőknek, hogy szüljünk, hanem utána lehetőséget is ad arra, hogy felneveljük azt a gyereket. Napi 7 percből ez nem fog menni!

Ha a szombatot benn töltjük a munkahelyen, hétfő, kedd, szerda, csütörtök, péntek, szombat, nem fog menni. Nemcsak megszülni kell azt a gyereket, Kósa úr, azt fel is kell nevelni! És mi, nők tudjuk, hogy hosszú távú döntést hozunk akkor, amikor gyermeket vállalunk, és ezt tudják azok a férfiak is, akik mellettünk vannak.

Minimum 18 év, de inkább több. Mit reméljenek a magyar családok, hogyha önök itt orvul, az éj leple alatt egy olyan törvényjavaslatot nyújtanak be, hogy majd a túlórát esetleg kifizetik három év után, ha egyáltalán annál a cégnél dolgozik valaki, meg hogyha a szombatokat benn kell töltenünk a munkahelyünkön?

Szóval, ezt nem fogják tudni megérvelni, tisztelt Kósa úr, és szeretném, ha megnevezné konkrétan azokat az országokat, ahol ön szerint ilyen rendszer működik, ilyen bérekkel, ilyen konstrukcióban, mert szerintem ön megint csak egy ordas nagyot hazudott nekünk és mindenki másnak, aki ebben az országban

remélt valamit, akár ettől a kormánytól, amit most nézünk. Akár a Fidesz-szavazókról is beszélek, mert nem hiszem, hogy ezt a törvényjavaslatot, amit ön és a képviselőtársa beadott, akár a fideszes szavazók jó szívvel nézik, mert a család nekünk tényleg fontos, önöknek eszerint nem az. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces fel szólalás következik, Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha Kósa Lajos hazugságait szeretnénk leplelni, nem kell messzire mennünk. A héten a Vállalkozásfejlesztési bizottság tartott ülést, tudja, Kósa úr, amely régen az úgynevezett munkaügyi bizottság volt. Ennek a bizottságnak most én lehetek az elnöke, és itt bizony meghívást kaptak azok a szakszervezetek, meghívást kaptak azok a szakmához valóban értő emberek, akik szerették volna elmondani önöknek az álláspontjukat ezen förmedvényvel kapcsolatban, és nem azután, hogy önök ezt benyújtották, mert hogy képzelte ön? Azt, hogy a plusz 400 óra elé majd a plusz helyett egy mínusz jelet tesznek egy módosító javaslattal? *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban.)* Hogyan gondolja ön az egyeztetést? A Fidesz világában ez hogy néz ki?

Egészen elképesztő tehát, és a kollégái elmondták, hogy az, ami előttünk fekszik, lényegében külföldi multinacionális érdekeltségek, autógyártók, egyebek érdekeit képviseli, és nem először viselkedik szolgalelkű módon a kormányzat, hogyha ezen mulitkat kell kiszolgálni, simogatni. Az a helyzet, hogy a Vállalkozásfejlesztési bizottság említett ülésén ott volt Nemes Gábor úr is, aki a közlekedésügy területén képviseli szakszervezeti vezetőként az összes magyar munkavállalót, aki ezen a területen érdekelt, és ott volt a Vasas szakszervezetek vezetője is, Balogh Béla úr is.

Mind a ketten várják azt, Kósa úr, hogy az ő véleményüket legalább meghallgassák. Nem feltétlenül azt, hogy beépítsék ebbe a vállalhatatlan javaslatba, hiszen van olyan színvonalú javaslat, amit toldozgatni-foldozgatni nem feltétlenül érdemes. Mondják, hogy egy bizonyos szint fölött nem csúszunk egy bizonyos szint alá.

Nagyon kapirgálja ezt a határt ez a javaslat, nagyon kérem önöket, hogy most forduljanak vissza az útról, amikor még békével lehet, nem szeretnénk azt, hogy a társadalmi felháborodás söpörje el ezt a javaslatot, mert volt már egy-két ilyen példa. Hagyják tehát abba a magyar társadalom tesztelgetését, mert nem először csinálják azt, hogy a társadalmi tűrőhatárt szondázzák, vizsgálják, aztán ha úgy látják, hogy az ellenerő elég nagy, akkor visszakoznak, lásd vasárnapi boltzár, lásd netadó. Ne legyen ez egy harmadik ilyen történet, forduljanak vissza erről az útról tehát most azonnal! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most előre bejelentett képviselői felszólaló következik, Ander Balázs képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „A hetedik bőrt is lenyúzzuk a magyar munkavállalókról” című neoliberais nótát fütyörészik a fideszes Döbrögik. Erről van itt szó, nem másról. Hogyha dióhéjban össze akarjuk foglalni ezt az egész disznóságot, amit volt pofájuk iderakni az Országgyűlés elé, akkor erről van szó és nem másról! Pont.

Szemen köpnek egyébként minden olyan dolgot, amit önöknek a Fidesz-KDNP padsoraiban figyelembe kellene venni. Például akkor, hogyha kereszténydemokratáknak nevezik magukat, akkor XIII. Leó pápától az 1891-es Rerum novarumot. Mit is mondott ott a pápa, mit is írt? „Rút és embertelen dolog az embereket a haszonszerzés pusztá eszközeiként felhasználni.” Betartja ez a törvényjavaslat, mondjuk, ezt az előírást? Messze nem!

Aztán szemem köpik egyébként önök a saját főnöküket is, Orbán Viktort, aki azt mondta, hogy a becsületlen munka után Magyarországon minden munkavállalót meg kellene hogy illessen a három szoba és a négy kerék. Most az a helyzet, hogy ezt az orbáni, mondjuk úgy, hogy ábrándot sok magyar fiatal bizony Ausztriában, Németországban, Angliában, meg ki tudja, hogy hol kell hogy keresse. Ők bizony nem kalandvágyból mennek el innét, hanem azért, mert azok a körülmények, amelyek itt vannak, és amelyeket önök már itt a kilencedik esztendőben szépen összehoztak nekik, volt előző nyolc év is nyilvánvaló, elüldözik őket egészen egyszerűen ebből az országból.

Aztán az Alaptörvényt is meggyalázza ez a javaslat, hiszen annak a XVII. cikke világosan kimondja, hogy minden munkavállalónak joga van az egészséget, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez. Kérem szépen, tisztelt Kósa Lajos, ez így nem fog összejönni!

(20.50)

Nagyon úgy néz ki egyébként a dolog, amikor itt erről beszélünk, nagyon jó lenne, ha belefolyna a vitába is, de az ön fölvezetője után úgy néz ki a dolog, hogy itt mindenki hülye, az egész ellenzék, úgy, ahogy van, komplett módon, a Jobbiktól az LMP-n át az MSZP-ig, csak ön helikopter (*Derültség az ellenzék soraiban.*), mert nem értjük azt, amit ön itt fölvezetett, hogy micsoda hatalmas felvirágzást fog ez hozni a magyar gazdaság és a magyar munkavállalók számára.

De hallottunk már, illetve olvastunk öntől olyat is, amikor azt nyilatkozta, képtelenség, hogy a rettenetes magyar élet- és munkahelyi, valamint bérvisszonyok miatt, a kilátástalanság miatt menekülnek el sokan Magyarországról. Ez azt jelenti, hogy a valóságismerete önnek, tisztelt képviselőtársam, egyenlő a nullával. Ugyanis a magyar rögvalóság, amit nem nagyon

szeretnek figyelembe venni, az úgy néz ki, hogy például akkor a választókerületből, ahol élek, ahol azzal ellentétben, amit a kormánypárti képviselő még a kampányban is mondott, hogy micsoda iszonyatos a munkaerőhiány, az emberek egy jelentős része képes napi majdnem 120 kilométert utazni, mondjuk, Bolhóról Zalaegerszegre, hogy ott egy multinacionális cégnél összeszerelő munkát végezzenek. Tehát két óra oda és két óra vissza, mert ez a magyar valóság. Aztán a magyar valóság még az, hogy mondjuk, 10 napon keresztül 12 órában foglalkoztatják a szerencsétlen munkavállalót, aztán utána 4 napot pihenhet. Ez 120 óra munka két hét alatt. 120 óra munka két hét alatt! Bár nyilvánvaló módon önök ezt föl nem tudják fogni. Itt a Vadászteremben ma is elfogyaszthatták, mondjuk, akkor a dijoni mustáros pácban érlelt marhasültet hagymával, vajos pácolt zöldségekkel, utána egy kicsit megtömhette a bendőjét, mondjuk, barackleváros farsangi fánkkal is, és ennek ellenére, hogy ilyen jó munkakörülmények vannak errefelé, itt van egy, kettő Fidesz-KDNP-s országgyűlési képviselő. Tehát valóban, ahogy itt már elhangzott nagyon sokszor, ennyire szeretik önök a túlórákat, azt a túlórákat, amit most zokszó nélkül a magyar emberek nyakába zúdítanak. Szégyen és gyalázat!

Szóval, ki is írta önöknek ezt a javaslatot? Teljesen egyértelmű, hogy foglyul ejtették a magyar államot az önök oligarchái, illetve ezek a multinacionális cégek, és bizony a munkatábor felügyelőiként önök egy nagyon szigorú házirendet készítenek itt összeállítani a magyar munkavállalók számára. Emlékeztetném önöket, hogy 2001-ben ez az éves túlóramennyiség mindössze még csak 144 óra volt. Most 400 órára emelnék föl. Teljesen pszichopata, vadkapitalista recept szerint történt ennek a törvényjavaslatnak az összeállítása, és éppen ezért nyilvánvaló - szerintem eddig is lejött -, hogy ezt mi elfogadni nem tudjuk, nem vagyunk rá hajlandók.

Veres Péter annak idején a „Mit ér az ember, ha magyar” című munkájában azt írta, hogy dolgozunk barom módra, mások teszik el a hasznát. Így van, nagyon úgy néz ki, hogy ennek az egésznek is ez a célja, hogy minél jobban ki tudják zsigerelni a magyar munkavállalókat. Ismét egy olyan javaslat egyébként, amire azt lehet mondani, hogy kiveri azt a bizonyos patkánymétert, mert ennél gyalázatosabb dolgot elképzelni nem nagyon lehet, már bocsánat. És akkor még a legfinomabb, amit elmondtam, tessék olvasgatni, mondjuk, a kommenteket, mert a magyar munkavállalóknak ennél sokkal határozottabb és karakteresebb véleménye is van ezzel az egészrel kapcsolatosan. Önök lélek nélküli munkaerőállatnak tekintik ezeket a dolgozókat, akikről valóban a hetedik bőrt is le lehet nyúzni.

Amikor a munkáról van egyébként szó, akkor úgy néz ki, hogy önök a szónak azt az etimológiáját vették alapul, ugye szláv gyökerű szó, ami nem mást jelent, mint kint, fájdalmat, gyötrelmet. Csak nem biztos, hogy a XXI. század elején, Európa kellős közepén ennek így is kellene lennie.

Képviselőtársaim, itt már elhangzott, Székely képviselőtársam mondta, lehet, hogy a pálinkatörvényt is szigorítani kellene, mert holnapután lehet, hogy valamelyik kormányparti képviselőtársunk egy újabb javaslattal rukkol elő, és mondjuk, mintának tekintve az 1876-os 13. törvényt, az úgynevezett cseléd-törvényt, ami a tőkés kizsákmányolás tipikus példája volt: a cseléd a gazda háznépének tagjává vált, az meg is dorgálhatta, testileg megfenyíthette. Lehet, hogy majd Kósa Lajos elgondolkodik azon, hogy ezzel is mennyire lehetne fokozni a magyar versenyképességet, hogyan lehetne munkára szorítani ezeket a lusta magyarokat. A munkaidő e szerint a törvény szerint egyébként napkeltétől napnyugtáig tartott, az mondjuk, június végén hajnali háromnegyed öttől háromnegyed kilencig tartott, gyors fejszámolást követően ez 16 óra is lehetett. Vagy lehet, hogy azt mondja, hogy inkább visszanyúlnak az 1907-es 45-ös derestörvényhez, amelynek értelmében a 12 éves gyereket is el lehetett szerződtetni. Hiszen azt mondják, hogy munkaerőhiány van, nosza, csökkentsék még jobban akkor a tankötelezettségi korhatárt Magyarországon, és küldjék dolgozni a 12 éves gyerekeket. Szolgálati helyre, ha elégedetlenkedik ez a munkavállaló, akkor e szerint a törvény szerint karhatalommal lehetett elővezetni. Nem tippetek akarok adni, csak arra a veszélyre figyelmeztetem itt tisztelt képviselőtársaimat, hogy bármi kijöhet akkor még az önök fejéből, mint valami isteni szikra kipattanhatnak ezek az elmebetegbnél elmebetegbb gondolatok. Aztán azt is előírták 1907-ben, hogy ez a cseléd év közben nem költözhetett. Nosza, kössék akkor röghöz a magyar munkavállalókat, és legyen nekik megtiltva, hogy az egyik multinacionális céget otthagyják, és valahol máshol keressenek boldogulást. Mert mégis, milyen dolog lenne ez, felborítaná az ő munkarendjüket!

De van egy kicsi ország a világban, annak egy alacsony, kis köpcös diktátora, Észak-Korea, és Kim Dzsongun a saját állampolgárait is elküldi idegenbe dolgozni, tulajdonképpen bérrabszolgaként. Egyes számítások szerint van vagy 60 ezer ilyen munkás szerzeteséjjel a világban, Szibériától Kína és Borneó bányáin keresztül mindenféle. Moslékot etetnek velük, a bérüknek a 90 százalékát elvonnák. Gondoljanak bele, itt a szép új világ! Na, hát ez az, amiből mi nem kérünk!

2014-ben, Rijádban a második magyar-arab gazdasági fórumon Orbán Viktor azt mondta, hogy minőségéhez képest meglepően olcsó a magyar munkaerő, és ez az ország rugalmas munkatörvénykönyvvvel rendelkezik; és azt mondta, hogy ez egy befektetőbarát kormány, ez várja itt a külföldi befektetőket Magyarországon. Nézzük meg azt, hogy milyen is a helyzet itt, Magyarországon, ezek az úgynevezett rugalmas törvények milyenné formálták a mindennapokat, amelyekről önök nem nagyon szeretnek tudomást venni. Nézzük, hogy mennyit dolgozik egy átlag magyar munkavállaló. Elhangzott az is, OECD-felmérés, 2017-es adatokat mondanék: Magyarországon ez több mint 1700 óra, 1740 óra kerekítve, Németországban

1350 óra körül mozog, de Dániában is 1400 óra, Hollandiában is alig haladja meg az 1400 órát éves szinten. És még a munkamániásnak titulált japánok is kevesebbet dolgoznak OECD-adatok alapján, mint a magyarok. De fogjuk be a szánkat, lehetne ennél sokkal rosszabb! Mi lenne, ha önök számára Thaiföld lenne a követendő példa, hol 84 órát lehet dolgozni hetente!

Nézzük meg, hogyan alakultak a munkahelyi balesetek. 2013-ban 17 ezer bejelentett munkahelyi baleset volt. Ez 2017-re 23 387-re nőtt, több mint egyharmados növekedés! Ha volt valahol növekedés, ez az a terület. 79-en haltak meg munkahelyi baleset következtében. 79 embert gyászolnak a gyermekei, a szülei, a hozzátartozója, a felesége, a férje. Ha önök még 400 órát dolgoztatják pluszban a magyar munkavállalókat, el lehet képzelni, mennyire ki lesznek merülve.

Azt is hozzáteszem egyébként, hogy milyen a magyar munkavédelem, a magyar munkafelügyelet: 117 millió forintra büntették összességében egyébként a cégeket Magyarországon, úgy, hogy sok esetben valóban munkaerőállati sorban tartják a dolgozókat.

Nézzük a táppénzt, mert úgyis szeretik úgy beállítani, hogy ez igazándiból nem egy versenyképes nemzet, szeretnek lógni. Akkor jelzem, hogy 25 millió nap volt 2016-ban a táppénzre kivett napok száma. Ez dolgozónként kevesebb, mint 6 nap. Kevesebb, mint 6 nap!

(21.00)

A 7 évnél fiatalabb gyermekek tulajdonképpen 7 százaléka, minden tizenegyedik, ha beteg volt, egyedül volt kénytelen otthon lenni, mert a szülőknek dolgozni kellett. 8 és 12 év között ez az arányszám 10 százalék volt, mert a szülőnek el kellett menni dolgozni. Gyalázat! Nem európai állapotokat idéző számok ezek.

Mindemellett egyébként a magyar termelékenység, egy átlagdolgozó termelékenysége egy nyugat-európai dolgozó 70 százalékán áll. Tehát ha ezt nézzük, meg azt, hogy mennyivel többet dolgozunk, nem állunk olyan rosszul, mint ahogy azt önök föl szokták vázolni, és jelzem - akkor ne menjünk, mondjuk, Nyugat-Európáig -, Szlovákiában a nettó minimálbér összege 128 ezer forint, annyinak megfelelő euró a hazai 92 ezerrel szemben. Egyharmaddal több minimálbért vihetnek haza a szlovák dolgozók.

Aztán az egészségi állapot: minden öt magyar férfiből három meg sem éri a nyugdíjkort, és ha meg is éri egyébként a nyugdíjat, akkor azt is meg kell nézni, hogy milyen egészségi állapotban. Nem véletlen! Halálra dolgoztatják, igavonó baromként dolgoztatják őket. Míg Németországban - ha ezeket az OECD-számokat vesszük alapul -, mondjuk, egy 45 éves munkaciklus során egy átlagdolgozó 63 ezer órát dolgozik le, ha önök a magyar számokat még 400 órával

megnövelik, az azt jelenti, hogy egy átlag magyar dolgozó ugyanennyi idő alatt 99 ezer órát fog dolgozni. Tényleg, hány bőrt akarnak még lehúzni az emberekről!? Gyalázat! Elfogadhatatlan az, hogy a tőkeérdekek oltárán fölálodozzák a magyar munkavállalókat, a magyar családokat!

Azt hiszem, ha önök tovább folytatják ezt az utat, tovább mennek azon az úton, hogy az alacsony bér és az úgynevezett rugalmas munka törvénykönyve az, ami nekünk versenyképességet biztosít, akkor ott ragadunk az értékláncok alján, nem tudunk egyről a kettőre jutni, és ez nagyban veszélyezteti a humán tőke képződését Magyarországon, azt is lehet mondani, hogy a társadalmi újatermelődési folyamatoknak annyi, tisztelt Kósa Lajos képviselőtársam, egy szakadékba fog zuhanni ez az ország. Mit tesznek egyébként ezzel szemben az emberek? A lábukkal szavaznak. Az az exodus, ami tapasztalható, még inkább fokozódni fog, és hiába várják önök szavakban haza a kivándorolt fiatalokat - sőt már nemcsak a fiatalok mennek el, hanem a középgeneráció is -, nem fognak visszatérni. Ilyen körülmények közé nem jönnek vissza, és nem mernek családot alapítani.

Tehát egy ilyen demográfiai hanyatlás közepette, ahogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam szokta mondani, egy demográfiai tél közepette ilyen intézkedésekkel sanyargatni a magyar családokat, az több mint gyalázat, az egy nemzetellenes merénylet. És ha önök nemzeti kormánynak nevezik magukat, akkor sürgősen felejtsek el ezt az egészet, és nem kérjük, hanem követeljük határozottan, hogy dobják a kukába ezt az egész szemétséget! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő felszólalók véleményének meghallgatásával folytatjuk a munkát. Ezek sorában elsőként Volner János független képviselő szólhat. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a hét legfontosabb javaslata, most kedd van, valamivel elmúlt 9 óra, este 9 óra, most kerül sor a hét legfontosabb javaslatának a tárgyalására, s rögzíteni szeretném a jegyzőkönyv kedvéért, hogy kettő fideszes országgyűlési képviselő tisztelte meg a hét legfontosabb javaslatát a jelenlétével.

Egy szélsőséges, ember- és családellenes törvényjavaslatot nyújtott be Kósa Lajos és Szatmáry Kristóf, egy olyan törvényjavaslatot, amely egyoldalúan hátrányba hozza a tisztességesen dolgozó magyar embereket, amely egyoldalúan az őket most már gyakorlatilag kizsákmányoló multik részére kedvez, és én ezt úgy mondom, hogy nem vagyok tőkeellenes, nem vagyok multiellenes, de annak a gyalázatnak, amit ilyen törvényalkotással folytat a kormány, egyszer s mindenkorra véget kell vetni.

S most hadd beszéljek egy kicsit az ellenzéki képviselőtársaimhoz is egy picit formabontó módon! Képviselőtársaim, ez a hét legfontosabb javaslata,

szerintem ebben nincs vita. Önök mit csináltak, tesék mondani, a hétfői nap folyamán, tegnap? Az összes napirend előtti, interpelláció, azonnali kérdés a politika friss gumicsontjáról, a Gruevszki-ügyről szólt. Én nem vagyok tanár, Hiller Istvánnal ellentétben én nem akarom önöket megtanítani a politikacsinálásra, de az egyszerűen röhej, hogy az ellenzék egy politikai gumicsonton rágódik, amikor behozza a kormány ezt a törvényjavaslatot, ami munkavállalók százezreit érinti. Hölgyeim és uraim, ha önök politikai stratégiát akarnak követni, akkor ezzel foglalkozzának, ezt pedig intézzék el egy-két felszólalással, de ne erről szóljon egy egész nap! Ez érdeklő valójában a magyar embereket. Ha valaki politikai stratégiát akar építeni, és azt akar alkotni, és ezt végre akarja hajtani, akkor azzal foglalkozzon, amire van fogadókészség a társadalomban, ami valóban fontos, és ne egy politikai gumicsonton rágódjon.

Nagyon fontos látni azt, hogy nekünk, ellenzéki képviselőknek az a dolgunk, hogy rámutassunk ennek a törvényjavaslatnak az embertelenségére. Nekünk, ellenzéki képviselőknek az a dolgunk, hogy rámutassunk arra, hogy azt a jövőképet, amit a Fidesz egyébként a társadalomban nagyon sikeresen felrajzolt a polgári társadalom ideáljáról, ez a törvényjavaslat keresztbe veri, ez ezzel ellentétes. Az ellenzéknek az lenne a dolga, hogy rámutasson arra, hogy ez a szélsőségesen ember- és családellenes javaslat nem illeszkedik bele abba a jövőképhez, amit a Fidesz sikerrel hitetett el a magyar választók felével. Hölgyeim és uraim, ez lenne az ellenzéki politika dolga ebben a Házban.

Nagyon fontos azt látni, hogy amikor a kormány arról beszél, hogy a hatékonyság és a versenyképesség jegyében fogant ez a javaslat, hölgyeim és uraim, a XIX. század elejére repít vissza minket ez a fajta gondolkodásmód. A XXI. századot írjuk, amikor tudásalapú társadalmat kellene Magyarországon csinálnunk mindannyiunknak, a munkaerő újatermelésére szolgáló ágazatokban, az oktatásban, az egészségügyben erősödni kellene, amikor magára az emberre, az ember képességének növelésére, a képzettségének javítására kellene minden költségvetési energiát és pénzt fordítani, nem pedig infrastrukturális beruházásokba önteni.

Ehhez képest itt egy javaslat, ami visszavisz a középkori Kína szintjére minket, hölgyeim és uraim: minél többet dolgozzunk, minél kevesebb pénzért, minél inkább kiszolgáltatva. Ezt kell elmesélnünk nekünk, hogy mennyire nem illik be abba a jövőképhez, amit a Fidesz a magyar társadalommal igyekszik elhitetni.

Tessék belegondolni, ezzel a törvényjavaslattal, az éves szinten 450 elrendelhető túlmunkaórával eljön majd a kommunista szombat után 30 évvel a kapitalista vasárnap, hölgyeim és uraim, mert ez a törvényjavaslat ezt fogja eredményezni. Nekünk pedig minden eszközzel tiltakoznunk kell ez ellen a javaslat ellen.

Megjegyzem egyébként itt Szél Bernadett felvetésére válaszolva, hogy tökéletesen egyetértek önnel, én

arról is tartottam ma sajtótájékoztatót, hogy először meg fogjuk kérni a köztársasági elnök urat, ha ez a javaslat itt elfogadásra kerül az Országgyűlésen belül, hogy ne írja alá ezt a javaslatot, ha alá fogja írni, akkor az Alkotmánybírósághoz fogunk fordulni, és minden ellenzéki képviselő támogatását kérni fogjuk annak érdekében, hogy megakadályozzuk egy előzetes normakontrollal ennek a jogszabálynak a hatálybalépését, és ha ez sem fog eredményre vezetni, akkor az alapvető jogok biztosához fogunk fordulni, és ott is jogi lehetőséget próbálunk keríteni arra, hogy ezt az elképesztő törvényjavaslatot megakadályozzuk.

250 elrendelhető túlmunkaóra helyett 450 elrendelhető túlmunkaóráról van szó, hölgyeim és uraim. Három éven belül kell elszámolni a túlmunkák költségét. Itt valóban az történik, hogy a szerencsétlen, nyomorult, a nyugati munkabérek töredékéért dolgozó magyar munkavállaló fogja meghitelezni a külföldi foglalkoztatóit, három évig a magyar munkavállaló fogja ennek a költségét állni, aztán a multi vagy kifizeti őket, vagy nem, mert megjegyzem, az a fajta bérgarancia a bér megérkezésére, kifizetésére, ami egy országgal nyugatabbra jellemző - Ausztriáról beszélek -, az Magyarországon nem jellemző most sem. Ha esetleg csődöt jelent az adott vállalkozás, megszűnik, eltűnik, akkor a munkavállaló bottal ütheti a pénze nyomát, legalábbis e szerint a rendelkezés szerint.

Fontos látni, hogy sem az időtállóságnak, sem a fenntarthatóságnak ez a törvényjavaslat nem felel meg. Hölgyeim és uraim, amikor arról beszélünk, hogy 500-600 ezer ember Magyarországról eltávozott, külföldön értékesíti a munkaerejét, külföldön teremti értéket, külföldön fizet adót, akkor nem hozhatunk be ebbe a Házba és nem fogadhatunk el egy olyan agyrémet, ami segít ezeket az embereket még jobban elüldözni, még jobban eltávolítani Magyarországról, és újabb és újabb embereket rábírní arra, hogy eltávozzanak Magyarországról, hogy kivándoroljanak innen.

(21.10)

Fontos azt is látni, hogy Kósa Lajos arra hivatkozott, hogy bizony van példa már arra, hogy van hasonlóan nagy számú, kötelezően elrendelhető munkaóra, túlmunkaóra Európában. A Fidesz mindig ezt csinálta, hölgyeim és uraim, az elmúlt években. Összevadászta az extrém példákat szerte Európából, összefércelte egy ilyen frankensteini lényt alkotva egy törvényjavaslatba, és a végén megcsinálta azt, amire egyébként sehol Európában nincs példa, a részleteit itt-ott fel lehet fedezni, de az egészet együtt sehol nem látják.

Amiről most beszél Kósa Lajos, a munkaerő-kölcsönzési tevékenység. Érdemes megnézni ezt is, hogy miről is szól ez a törvényjavaslat. Hosszú-hosszú idő után gyakorlatilag az adóeltüntetés egyik ágazata a munkaerő-kölcsönzés, ez most olyan módon

lesz - idézőjelesen - megreformálva, hogy a bér fedezetét biztosítani kell a kifizetésnek. Kérdezem én: akár egy szociális szövetkezet, akár egy piaci alapon gazdálkodó cég működési költsége, a piaci alapon gazdálkodó cég profitja vajon hol lesz kifizetve. Hölgyeim és uraim, ha nem lesznek ezek a költségek belekalkulálva, csak a dolgozók bére, akkor továbbra is el fogják csalni ezt a pénzt.

Tessék belegondolni abba, hogy nagyjából 130 ezer vagyonőr dolgozik Magyarországon! Ott ugyanez a modell, a multik, akiket most önök védenek és kiszolgálnak ezzel a gyalázatos törvényjavaslattal, nem egyszer 600-700 forintos órabérért szerződnek le a vagyonőrökkel, miközben az állami szférában Pintér Sándor volt cégének meg egyéb kormányközeli vállalkozók vagyonvédelmi cégeinek 1800-2000 forintos garantált óradíjjakkal lehet törvény szerint leszerződni. Hölgyeim és uraim, 600-700 forintból a bérminimumot, amit kötelező lenne kifizetni, nem lehet kifizetni.

Ahhoz ennél jóval több pénz, nagyjából kétszer ennyi kellene, hogy egyáltalán a dolgozó bérének fedezete meglegyen, és akkor még a cég működési költsége nincs belekalkulálva és a profitja sem, uram-bocsá, mivel kapitalista társadalomban élünk, a cég természetesen egyértelmű módon profitért dolgozik, ez sincs benne. Mi lesz ennek a következménye? El fogják ugyanúgy csalni a közterheket, mint ahogy ennek a törvényjavaslatnak is az lesz a következménye, hogy az érintett munkáltatók, ezek a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó cégek jelentős részben továbbra is el fogják csalni ezeket az összegeket, mert egyszerűen az a vállalkozás meg sem kapja ezt a pénzt, ami a munkáltató részére szükséges lenne a dolgozók teljes bérré történő bejelentéséhez, ami egyáltalán biztosítaná a legális adófizetés feltételeit.

Azt kérem Kósa Lajostól, hogy ne fércelgessük ezt a javaslatot, ne toldozgassuk, ne foldozgassuk, ne hogy az legyen, hogy a végén tíz rossz dolognak, amit ez a törvényjavaslat tartalmaz, a felét visszavonja a kormány és a végén örülhet a magyar társadalom annak, hogy csak a fele valósult meg ezeknek a borzalmaknak!

Ezt az egész törvényjavaslatot, hölgyeim és uraim, vissza kellene vonni így, ahogy van. Ha a kormány akar valamit a magyar munkaerőpiaccal, a magyar gazdasággal kezdeni, akkor ne játsszon egy sunyi játékot, ne kerülje meg a törvényes egyeztetés kötelezettségét, és ne egyéni képviselői indítvánnyal forduljon az Országgyűléshez!

Nyújtsa be maga a kormány ezt a törvényjavaslatot, legyen erről egy tisztességes társadalmi érdek egyeztetés - munkáltatói oldal, munkavállalói oldal, Országgyűlés -, és ennek alapján majd kialakul valami. De megkerülni az emberek véleményét, nem figyelembe venni azt, hogy nem a középkorban élünk, nem a málenkij robot korszakát éljük, hanem a tudásalapú XXI. századot kellene építenünk, ezt a kérdést nem lehet megkerülni. Ezt a kérdést nem lehet megkerülni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, felszólalása következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amit ebből a témából érzelmi megközelítésből ki lehet hozni, azt Ander Balázs képviselőtársam, barátom, úgy érzem, már kihozta. Viszont nem árt gazdasági oldalról megközelíteni ezt az egész kérdéskört, és Kósa Lajost, illetve államtitkártársát szeretném arról felvilágosítani, hogy a magyarországi munkaerőhiány ilyen típusú megközelítése nemcsak szakmaiatlan, nemcsak barbár, hanem egész egyértelmű bizonyítványt állít ki az önök alkalmatlanságáról. Tökéletesen alkalmatlanok önök arra, hogy egy nemzetgazdaság helyzetét átlássák és majd rendezék.

Az alkalmatlanság alapja pedig nemcsak a demográfiai kérdéskörök elképesztően hibás kezelése, megközelítése, hanem bizony az is, amit itt csinálnak. Teljesen egyértelműen bevallották önök maguk: német autógyártóknak szeretnének kedvezni, és olyan külföldi gazdasági ágazatokat igyekeznek helyzetbe hozni, amelyeket egyébként a stratégiai szerződésekkel már megpróbáltak. De hogy teljes legyen a folyamatára, hogy értsük, miről van szó: előállt a munkaerőhiány Magyarországon, hiszen a demográfiai kérdéskörök elszabotálásában tulajdonképpen versengett egymással a balliberálisnak nevezett kormányzatok sora és a Fidesz-kormányzatok sora.

Azt is láthatjuk, hogy miközben az egészségügyben a munkaerőhiány elképesztő hatásai már most láthatóak, ezeket egyszerűen letagadják a kormánypárti képviselők, vagy éppen kivonulnak a teremből, mint most egyikük. De ettől még nem lehet eltagadni, hogy adott esetben koraszülött-ambulanciát, vagy koraszülötteket fogadó központot zárnak be munkaerőhiány, szakemberhiány miatt. Ez csak most e heti hír, amiről beszélünk. Azt kell mondanunk, hogy ezt a problémát úgy állítják be, mintha nem létezne.

Mindemellett itt a parlamentben nagyon kevesen tudják, de szeretném, ha minél többen tudnák, hogy informatikai konferencián elhangzott a következő. Szóba került, hogy jogászok mellett informatikusokból és még két-három szakterület képviselőiből van a legnagyobb munkaerőhiány Magyarországon. Mi volt az elképzelés, ami arról szólt, hogy pótoljuk ezt a hiányt? Az, hogy Dél-Amerikából tömegesen hozzanak ide egyetemistákat a magyar egyetemekre, képezzék ki őket informatikusnak, és rimánkodjanak nekik, hogy legalább néhányuk maradjon a magyar piacon, miután a magyar adófizetők pénzéből részben kiképezték őket. Ez itt, ebben az épületben hangzott el azon a konferencián, amit évek óta idézünk, mert a kormányzat elképesztő dilettáns hozzáállásának minden mozzanatát tartalmazza.

Azt is láthatjuk, hogy hoztak már be olyan törvényjavaslatot, amely multicégek számára könnyíti meg a munkaerőimportot. Ennek egyenes következménye, hogy most már a statisztikai adatokban is

megjelent 20 ezer ukrán munkavállaló jelenléte. (*Korózs Lajos: Több!*) Jóval többről van szó a valóságban. (*Korózs Lajos: Többről, igen.*) Azt is meg kell említenem, hogy aki mezőgazdasággal csak érintőlegesen foglalkozik, nagyon jól tudja, hogy a távol-kelettől kezdve, de főleg az indiai úgynevezett szakmunkások elkezdtek megjelenni a magyar vidéken. Ha nincsenek is bejelentve, ha a Kósa Lajos zsebében lévő statisztikákban nem is jelennek meg, akkor is elmondható, hogy a lakosságcsere tulajdonképpen a Fidesz-KDNP szervezőként segíti elő. Elősegíti egyik irányban a kivándorlás elképesztő felpörgetésének helybenhagyásával. Erre, államtitkár úr, mit szoktak nekünk mondani? Azt, hogy kivándorlás tekintetében érezzük magunkat szerencsésnek, hiszen a régió további országaiból még többen mennek el, Magyarországról - idézőjelben - csak ennyien, tehát nagyon mindenki elégedett. Felháborító ez a magatartás.

Arra hivatkoznak, hogy csak kollektív szerződéses esetekben fordulhat elő az, hogy a munkavállalók kizsigelése az eddiginél is tovább folytatódik, pedig az eddigi szint sem volt semmi. De mondjuk el azt, hogy egy kollektív szerződés tekintetében az egyes munkavállaló érdekérvényesítési joga enyhén szólva halovány. Gondoljanak csak arra, hogy a magyar szakszervezetiség kényszerből mekkora lemaradásban van! A kommunizmus évtizedeiben talán kicsit mást jelentett ez a fogalom, mint 1990 óta.

Azt is el kell mondanom önöknek, amit bizottsági ülésen már elmondtunk, hogy Németországban - egyébként a digitális transzformáció című tantárgy első előadásán bárki megismerkedhet vele, mondjuk, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen - a szakszervezetiség azt is magában foglalja, hogy a munkavállaló profilozásához, különböző munkajogi szokásainak feltérképezéséhez használatos eszközök a munkáltató számára jellemzően tiltottak. Még ezen a fronton is védik a munkavállalók jogait. Tehát a magyarországi különböző multicégek hölgyekkel szembeni atrocitásaihoz hasonló botrányok fel sem merülhetnek azon a területen, ahol szakszervezetiség tekintetében a bennünket érő negatív kényszer okán ott sajnos egy kicsit előrébb járnak.

El kell mondanom önöknek, hogy ha megvizsgáljuk azt, hogy hány új kollektív szerződés van... Kósa képviselőtársam, mondja meg nekem, hogy ágazati szinten hány új ágazatban kötöttek kollektív szerződést, most, amióta Fidesz-kormányok vannak! (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nulla!*) Hány olyan ágazat van, ahol ezek a kollektív szerződések munkavállalók tömegének jogait voltak képesek nemcsak rendezni, de legalább kicsit enyhíteni a sorsukon? Nem fognak tudni ilyet mondani!

A Vállalkozásfejlesztési bizottság ülésén kiderült, hogy akire hivatkoznak kommunikációs és konzultációs jelleggel, azokkal nemcsak hogy szóba sem álltak, de az önökével ellenkező véleményt fogalmaztak meg, pedig mondjuk, a közlekedésben dolgozókat képviselik vagy éppen olyan szakszervezeti vezetők, akik önökkel szemben értenek ehhez a szakmához. Nem

akarom megmondani országgyűlési képviselőként, hogy a szakszervezetiség hogyan érvényesüljön Magyarországon. Mert ránk az jellemző, hogy ha nem értünk egy szakterülethez, akkor a nálunk okosabbakhoz fordulunk.

Önöknel az a jellemző a jelek szerint, hogy azt szeretik, ha önök a legokosabbak abban a munkacsoportban, amelyben dolgoznak, és ez nagyon sötét jövőt jósol Magyarország számára. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(21.20)

ELNÖK: A következő felszólaló, megköszönve képviselő úr felszólalását, Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akartam hozzászólni, de kénytelen vagyok a T/3628. számú törvényjavaslatához hozzászólni, mert egyszerűen azt gondolom, hogy a Fidesz-KDNP-ben a harmadik kétharmad után valami megbomlott. Az látszik a beterjesztett javaslatok után, hogy sürgősen el kell kezdeniük az összes magyarországi pszichológust és pszichiátert bevonnai, és ezt a megbomlást valahogy elkezdni gyógyítani. Nagyon jó gyógyszerek vannak rá. Egyszerűen elképesztőek azok a javaslatok, amiket a Házba behoznak!

Persze, ha végiggondolom azt, hogy a 2 millió 700-800 ezer ember kiből állt össze, és kiket tudtak egy liter pálinkáért meg egy kiló krumpliért megvenni, akkor az igaz, hogy tényleg nem a munka világában lévő emberek a választóik nagy része. Ergo mit tesz? Fogja magát, és azokat az embereket, akik tisztességes, jóra való magyar életet szeretnének itthon, eladja egy törvényjavaslattal a multiknak és a saját oligarcháiknak. Ilyen marha egyszerű ez az egész! Nincs ebben semmi, de semmi több.

De ha a 2010 előtti nem Orbán-kormányok bármelyike egy ilyen javaslatot beterjesztett volna a Házba, másnap Budapest égett volna. A 2006-os örület ahhoz képest egy semmi, mint amit ők csináltak volna. És elképesztő egyébként, hogy milyen türelmes a magyar ember, milyen türelmes a magyar ellenzéki politikus, mert még nem gyújtottuk fel Budapestet. Pedig egy ilyen törvényjavaslat beterjesztése után egy demokratikus országban minimum az emberek az utcára vonulnak, és azt mondják, hogy na nem. Ugye, képviselőtársaim?!

Annyiban vitatkoznék Volner képviselőtársammal, hogy az ellenzék mit tesz meg mit nem tesz, hogy egyszerűen tudomásul kell venni, hogy olyan szintű jogszabályokat nyújtanak be, amiről normális ember ép ésszel nem tudja elképzelni, hogy ilyen meg fog történni. Nemegyszer volt olyan, hogy elolvastuk a törvényjavaslatot, és azt kerestük benne, hogy hátha nem annyira borzalmas, mint amilyennek előre látszik. Nem? Tehát sokszor van az, hogy arra keresünk

indokot, hogy ez mégsem olyan borzasztó. S amikor már végképp nem találunk benne indokot, hogy ez mégsem olyan borzasztó, akkor kezdünk el mindenféle eszközzel, törvényes keretek között tiltakozni, javaslatot tenni, megkérdezni, s a többi.

De én most meg fogom védeni az előterjesztőket is. Meg fogom védeni az előterjesztőket. Nem baj, ha Kósa képviselő úr nem figyel rám, meg fogom védeni az előterjesztőket. Amit már ma is mondtam Bánki Erik képviselőtársunknak, ez vélhetően a vezeklés egyik tárgya. Nagy valószínűséggel csináltak valamit, ami valahol valakinek nem tetszett, és vezekelnek, hogy az ilyen szörnyűséges törvényjavaslatokat nekik kell benyújtaniuk. De ilyenkor azt szoktam mondani, nem igaz, hogy nem tudtok nemet mondani. Hát mi lesz akkor? Előveszik a páncélszekrényből az aláírt lemondásokat a képviselőségről? Vagy elveszik valamelyik sertéstelepet? Vagy nem kapjátok meg valamelyik következő beszerzést? Hát, gyerekek, az élet, a hitelesség, a gyerekeim előtt való tisztességem megőrzése, a jövő nemzedék megítélése sokkal fontosabb annál, mint hogy lesz ma 10, 20, 30, 100 millióval több, vagy nem lesz. Úgyse tudunk három életet élni, egy élet meg tudjuk, hogy mibe kerül.

Nem csodálom, hogy Barcza Attila képviselőtársam kiment, mert az az igazság, hogy a vezérszónoki kormánypárti felszólalásoknál pontosan látszik mindig, hogy a kormánypárti képviselő egyetért vagy nem ért egyet azzal, amit neki föl kell olvasnia. Barcza Attila képviselőtársunk totál nem értett egyet azzal, amit neki fel kellett olvasnia. Hála istennek, a testbeszéd és a hangsúly tökéletesen megmutatja mindig, hogy valaki egyetért-e azzal, amit neki meg kell tennie, vagy sem. Én azt csodálom, hogy még hajlandó volt félórát itt lenni, én már korábban kimenekültem volna a teremből.

Egy ilyen gyalázatnak a részesévé tettek egy fiatal, egyszerű embert, aki valószínűleg még nem követett el bűnt az életében és nem is fog, hanem ilyen szörnyűségeket kell neki itt a Házban vezérszónokként elmondani és támogatni. Szerencsétlennek egy életen át ott lesz a jegyzőkönyvekben, hogy egy ilyen borzalomhoz adta a nevét. De higgyék el, ha aláírtak lemondást a képviselőségükről, én leszek az első, aki megvédem magukat, és be fogom bizonyítani, hogy visszaéltek a maguk jóhiszeműségével.

Na szóval, visszamentek harminc évet az időben. 1988-ban mi volt a Fidesz? Egy neoliberalis párt, az SZDSZ gyereke, fiatalok vagy ifjúsági tagozata, vagy hogy hívjuk, és harminc év múlva visszatértünk a neoliberalizmusnak ugyanarra a pontjára, csak kicsit rosszabb kivitelben. Mert hozzáadódott egypár senkiházi, mindenre képes, magát szakembernek előadó csicska, aki 500-600 ezer forintért az anyját eladja az állásokban, a különböző minisztériumokban, akiket persze soha nem látunk. Mindig olyanokat látunk, akik kénytelenek ezeket a förtelmeket idehozni a Ház elé, akiknek egyébként közük nincs hozzá. Kósa Lajos képviselő úrnak ehhez a törvényjavaslatához az égedta világon semmi köze nincs, soha nem fog bólogatni, de

a szemén látom, hogy igazam van. (*Kósa Lajos: Nincs igazad!*)

Tehát visszatért harminc évvel az, aki ezeket a förtelmeket írja, és idehozza a Ház elé. Jobboldaliság, keresztényi elvek, szeretet, együvé tartozás, nemzet nulla, semmi. Ez lózung! A tevékenységben egy kíméletlen neoliberais, kizsákmányoló szörnyűséges rendszer van; gyakorlatilag már nem is tudjuk meghatározni, hogy Magyarországon mikor volt ilyen utoljára. (*Korózs Lajos: Soros-bérencek!*) Tényleg, lehet, hogy Soros György nagyon jól végezte a dolgát, bár szerintem az ő vállalatainál ennél kedvezőbbek a viszonyok.

Na de ami fontos: hol van a KDNP? Hova tűnt a KDNP? Hát, a vasárnapi zárvatartás arról szólt, hogy megy a család a templomba, és együtt ül az egész család, az egész szép nagy család a vasárnapiebed-asztalnál, és nem megyünk vásárolni. Nem, nem megyünk vásárolni, ott szeretjük egymást, ha utáljuk, ha nem. (*Derűltég az ellenzéki oldalon.*) Hát, hol van a KDNP? Hova tűnt a KDNP?! (*Hohn Krisztina: Gyónnak, szerintem.*) Hát, hova tűnt a KDNP? Ő nem tudja, hogy egy ilyen szörnyűséges javaslatot akar beadni Kósa Lajos meg Szatmáry Kristóf? Nem tudnak róla? Nem hirdették ki a frakcióülésen? Hát, itt kéne az összesnek ülnie, és őrjöngve tiltakozni, hogy az én keresztényi elveim nem engedik, hogy még egy plusznapot dolgozzanak a dolgozók az amúgy is öthetes munkahét után. Meg hát, ha vasárnap szeretnünk kellett egymást, szombaton miért kell még halálra dolgoznunk magunkat?! Hát, már nem lesz energiánk a szeretetre. Hát, nem lesz, ki megfőzze a vasárnapi ebédet. Tudom, hogy szélsőségesek ezek a gondolatok (*Kósa Lajos: Nem! Marhaság!*), de, képviselőtársaim, ennek a szakmai hátterét már mind elmondták. Akkor már ilyen retorikával fogunk beszélni.

Én mindig megvédem az előterjesztőket meg a hozzászólókat a kormánypárti oldalon, mert tudom, hogy közük nincs a sztorihoz. Egyszer szeretnék azokkal találkozni, akik valamilyen ügyvédi iroda mélyén ezeket a förtelmes törvényeket írogatják. Hogy lelkük nincs, az tuti, és nem hiszem, hogy annyi pénzt kapnak érte, hogy az megérné. A piacon ennél sokkal többet tudnának keresni.

De menjünk pragmatikusan a számokra! A magyar vállalatok átlagéletkora - most tessenek figyelni! - 9,5 év. Ami mit jelent? Hogy mivel a 0,7 százaléka legalább 25 éves, és körülbelül 10 százaléka 15 és 25 év közötti, ez azt jelenti, hogy igen nagy százaléka pár éves csak. Tehát ha három év múlva kell neki kifizetni, akkor a dolgozók 40 százalékának esélye van arra, hogy az a vállalat három év múlva már nem lesz. Sőt, ha ez a javaslat átmegy - remélem, hogy nem, bár a köztársasági elnök csak azt nem írja alá, ami nem megy be hozzá, már teljesen Schmitt Pál-i mélységbe süllyedt, már csak be kell röppenteni az ablakon és ott is az aláírás -, de ha valami csoda folytán nem írja alá, akkor örülünk. De egyébként azt képzeljék el, hogy erre fognak munkaerő-kölcsönző cégek alakulni. Megalakul, lesz egy csomó dolgozó, előírja a

400 órát, majd szépen felszámolja saját magát. Adóssága nem lesz, csak a munkavállaló felé, de mivel az adósság még nem lépett hatályba, ezért még felszámolás alá nem kell kerülni, és sima megszűnéssel meg fogják magukat szüntetni. Hát, a kormány megteremtette ennek a lehetőségét! Elképesztő! Elképesztő!

Na de azért elmondom, hogy mi lesz, Kósa Lajos képviselőtársam. Az lesz, hogy az ügyvédek között és az emberek között fogok egy kampányt indítani, és meg fogjuk fogalmazni azt a záradékot, amit minden egyes munkavállaló, amikor szépen megtárgyalja a munkaadójával a munkaviszony feltételeit, záradékként bele fogja írni, hogy ő már most kijelenti, hogy nem vállal túlmunkát, ugyanis ez a javaslat csak lehetőséget teremt a munkáltatónak.

(21.30)

És ha a dolgozó akkor, amikor megköti a munkaszerződést - sajnos már a folyamatban lévő munkaszerződésekre ezt nem tudjuk, de a jövőbeni rabszolgák megkímélése érdekében erre van lehetőség -, akkor a munkáltató, mivel a munkavállaló záradékkal fogadja el a munkaviszonyt, szépen meg fogja ezt úszni. Társadalmi programot fogunk erre indítani. Mindenkit rá fogunk beszélni, mivel úgymint munkaerőhiány van, hogy keressen egy jobban fizető állást, és akkor újra kell neki a munkaviszony feltételeit tárgyalni, és ki fogja zárni a túlmunkát. Erre egy társadalmi programot fogunk csinálni, és az összes ügyvédet be fogjuk vonni, aki hajlandó a társadalomnak ebben a kérdésben igenis ellenérték nélkül dolgozni. Mert nincs miről beszélnünk, nekünk muszáj megóvni az embereket ettől az elmebajtól. Na!

A Facebookon meghirdettem - miután Kósa Lajos képviselőtársam azt mondta, hogy ez milyen jó a dolgozóknak -, jelentkezzen, akinek jó. Gondoltam, hogy majd idézni fogok ezekből a levelekből, amit válaszként kapok, de nem mernék idézni, mert az a nyomdafesték nem létezik, ami eltűri azokat a szavakat, amelyek megjelentek az oldalamon. Tehát nem idéznék, de egyről tudok beszámolni. Nincs az a munkavállaló Magyarországon, akinek ez jó, jelentem. Tehát, ha erre alapult ez a javaslat, akkor most tessenek visszavonni, mert már megszondáztuk a társadalmat, és nem jó neki. Tehát: nem.

Az utolsó pedig, szeretnék valamiről beszélni: pénz, gazdaság, célok, emberi élet. A gazdaság eszköz. A cél a jólét. Minden tisztességes kapitalista demokratikus jogállamban a gazdaság annak az eszköze, hogy a társadalom jólétét biztosítja. Nem a cél a gazdaság. Az Orbán-kormány alatt egy elmebaj kerekedett, úgyhogy tényleg a pszichiátereknek lenne dolga rendszeresen, hogy a pénz lett a mindenható. A pénz a cél. Már egyébként nem tudom, hogy mennyi pénz lenne elég, mert körülbelül olyan 18 generáció tudná elkölteni azt a pénzt, amit már különböző pénzfolyamok útján sikerült az állami költségvetésből és az európai

uniós támogatásokból lenyúlni. Már nem tudom elképzelni, hogy miért kell ez mind. Egyszerre két cipő van rajtunk, egy kabát, egy gatyá. Egyszerre egy autóra tudunk beülni, egyszerre egy ágyba tudunk lefeküdni aludni. Nem tudunk egyszerre nyolc helyen lenni, és ha még minden fideszesnek 16 gyereke lenne, akkor sem tudná még a dédunoka sem elkölteni ezeket a pénzeket.

Tehát tessenek már megérteni: egy országban a polgárok akkor boldogok, ha azt látják, hogy a gazdaság és a pénz nem cél, hanem eszköz az ő jólétükre. Megjegyzem, a demokrácia fogalmi elemének egyik legfontosabb eleme az, hogy a demokratikus ország törekszik a jóléti állam megteremtésére. Törekszik arra, hogy a polgárok jól éljenek. Ezek a javaslatok semmi mást nem szolgálnak, mint rabszolgatársadalom, cselédtársadalom, kiszolgáltatottság, olyanfajta életforma, amit nem tehet meg egyetlen még megválasztott politikus sem akkor, amikor a polgároknak, a választópolgárainak az nem jó, és azok nem adták előre ehhez hozzájárulásukat.

Nagyon kérem - miután Kósa Lajos képviselőtársunk azt mondta, hogy ezen még lehet változtatni, ezt lehet befolyásolni -, álljon az élére ennek, vállalja még a rizikót is, bár nem hiszem, hogy túl nagy lenne, és kezdjünk el arról beszélgetni, mi volt a valódi cél, és az legyen a szempontunk, amikor végül valami kialakul vagy akár visszavonják örök időkre, hogy a magyar polgárok élete és jóléte az egyetlen szempont, amit nekünk ebben a Házban képviselnünk kell. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Korózs Lajos képviselő úr szólhat most, MSZP. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Meglehetősen nehéz már, amikor szinte minden fontos dolgot elmondtak, olyan témával előhozakodni az előterjesztés kapcsán, amelyik újdonság erejével hathat. Először is azzal szeretném kezdeni, kedves képviselőtársaim, hogy fölítették itt a kérdést már előtte: hol van a kormány? Hol van a miniszter? Én úgy látom, kedves képviselőtársaim, ezt Albániában nem engedik meg maguknak, az albán parlamentben nem engedik meg maguknak, hogy egy ilyen fontos, az ország életében talán a legfontosabb törvény ebben az évben idekerül az éjszakai órákban, és a kormány képviseletében nincs itt a miniszter. Ide előrelöki az államtitkárát, meg ideküldik a kis Orbánt, akinek látszik, hogy fogalma sincs arról, hogy miről beszélünk itt. Kritikán aluli ez a fajta mentalitás.

Képviselőtársaim említették Szijjártó Péter előadását Düsseldorfban. Én is idecitolom, mert egyértelművé tette, hogy a megnövekedett beruházásaikhoz a szükséges munkaerő rendelkezésre fog állni. Ezt írta az MTI. Ebből egyértelműen látszik, hogy a mult cégeket maradéktalanul ki fogják szolgálni. Ha törik, ha szakad.

Az is látszik, képviselőtársaink, legalábbis az elmúlt évek ezt mutatták, hogy a multinacionális cégek, a nagytőkések a profiton nem akarnak osztozkodni, nem akarnak adni a magyar munkásnak belőle csak annyit, amennyit éppen muszáj, amennyit éppen a törvény előír, és az összes profitot ezek a kapitalisták - dollármilliárdokat, eurómilliárdokat keresnek itt Magyarországon, és ebből vajmi keveset csurgatnak vissza.

Kedves Képviselőtársaim! Az egy hazug állítás, hogy a munkaerőhiányt lehet pótolni ezzel a törvényjavaslattal. Munkaerőhiány ott van, kedves képviselőtársaim, ahol nem fizetik meg a munkásokat. Ahol megfizetik a munkásokat, ott minden munkahely be van töltve.

Említették azt is képviselőtársaim, hogy Németországban van olyan ágazat, amelyik most taposta ki éppen azt, hogy 28 órás munkahét legyen. Nálunk pedig 48 óráért gyúr a Fidesz képviseletében Kósa Lajos képviselő úr. Igen, ez rabszolgatörvény. Ez a törvény embertelen. Ez a törvény aljas és családellenes. Többen utaltak erre is. És igen, ez a munkásokat kizsigeleli. Itt nincs semmi másról szó, csak arról, hogy dolgozz többet kevesebb pénzért.

Próbálom én a Fidesz nyelvét lefordítani magyarra, mert itt az elmúlt években mindig amit állítottak, annak az ellenkezője valósult meg. Ha ön azt mondja, képviselő úr, hogy ez egy lehetőség a munkavállalók számára, akkor ez azt jelenti a Fidesz nyelvén, hogy ez kötelező lesz. Ha önök egy törvényjavaslatba azt teszik bele, mint ahogy az Alaptörvényükbe, hogy valami majd lehetővé teszi, akkor azt előbb-utóbb kötelezővé fogják tenni. Ha ön azt mondja, hogy ez a munkaerőt védi, akkor ezt azt jelenti a Fidesz nyelvén, hogy ez a munkaerőt támadja. Ha azt mondja, hogy a munkásoknak ez jó, akkor az tuti, hogy rossz lesz. Már most is 400-500 órát dolgoznak pluszban ezek a munkavállalók. Itt voltak a felszólalók előttem, akik elmondták a különböző szakszervezeti vezetők elmúlt napokban tett nyilatkozatait, mindegy, hogy a vasutasok szakszervezeti vezetőjét citáljuk ide, vagy éppen a Vasas Szakszervezet vezetőjét citáljuk ide. Pontosan tudják, hogy miről van szó.

Minden negyedik dolgozót olyan jogsértés ér, amely a munkaidővel kapcsolatos. Ezeket szociológiai felmérések tudják bizonyítani. Hamisítják a nyilvántartásokat, hamisítják a munkaerő-nyilvántartásokat, a munkaórak nyilvántartásait. Az is látszik, hogy a cégek jelentős része, aki eddig is ki akarta zsigeregni a saját munkásait, és számít arra, hogy megbüntetik, mondjuk, egy Gazdasági Versenyhivatal által, bekalukálják az összes költségükbe azokat a bírságokat, amelyeket előre tudnak, hogy meg fogják őket bírságozni.

Erre a három évre való kitolásra hoznék néhány példát. Mondják meg nekem, hogy három év múlva ki fog arra emlékezni, hogy három évvel ezelőtt szombat délután éppen munkanap volt vagy bedolgozott idő volt, vagy olyan munkaszüneti nap volt, amikor

egyébként nem is kellett volna dolgozni? És mi történik akkor, ha három év alatt felszámolják ezt a céget? Varga-Damm Andrea képviselő asszony éppen előttem említette, a magyar cégek 40 százaléka három éven belül bedől. Senki az égvilágon nem tudja behajítani ezeken a cégeken a ki nem fizetett munkaórákat.

(21.40)

És mi van, ha úgy alakul át ez a cég, hogy nincs jogutódja? Itt az égvilágon senki nem fogja kifizetni ezeket a munkabéreket. És mi történik akkor, ha elveszik egyszerűen csak a nyilvántartás? Hopp, elszállt a winchesterről minden adat. Márpedig ilyen láttunk már, még a nemzeti adóhatóság központi szerverével kapcsolatosan is. És mi történik akkor, ha három éven belül meghal a munkavállaló? Ki fogja megkapni azt a munkabért, amelyet három év alatt nem fizettek ki? Én azt látom, hogy egyszerűen követhetetlen, hogy három évvel ezelőtt mikor, ki, mennyit dolgozott, és ezért milyen munkabér jár neki.

Az is látszik, hogy itt 50 munkanapot elvesznek a családotól, és majd fizetnek, ha akarnak három év múlva. Ja, és van 3-4 százalékos infláció? Lehet, hogy három év múlva már 10-12 százalékkal eleve kevesebbet ér az a pénz, amelyért három évvel ezelőtt megdolgoztak. Igazán helyénvaló volt az, amit az egyik jobbikos képviselőtársam mondott, hogy Kósa Lajos mit szólna ahhoz, ha az e havi munkabéréért három hónap múlva fizetnék ki? Vagy mit szólnának azok a szolgáltatók, akik benyújtják a számlát, legyen ez gázszolgáltató vagy áramszolgáltató vagy éppen lakossági egyéb közmű, és azt mondanánk, hogy három év múlva fizetjük ki a rezsit, nem most fizetünk a gázért, a villanyért vagy éppen a csatornáért.

Olvashattuk világosan azokat, ahogy említettem, szakszervezeti felvetéseket, hogy milyen gyalázatosan zsigerelek ki az ott dolgozó embereket. Az egészségügyi dolgozók esetében éppen az egyik szakszervezeti vezető említette azt, hogy a családok évében a normál 40 óra helyett plusz 8 órát dolgoznak az egészségügyben dolgozók, nemcsak az orvosok, az egészségügyi szakdolgozók, és még van 8 óra elrendelhető és 12 önként vállalt óra, amelyet le kell dolgozniuk, de ha ezt nem vállalják, akkor egyszerűen kirúgják őket a munkahelyükről. És itt is majd az elszámolás háromhavonta fog bekövetkezni? Hangsúlyozom, most itt az egészségügyről beszélek. De ide tudom citálni a fuvarozók szakszervezetének a vezetőjét, akik megmondták, hogy nem akarnak ilyen életveszélyes munkakörben még plusz száz órát dolgozni. Most is 300 órát dolgoznak, különösen a buszsofőrök. Ezen túlmenően nyilvánvaló az is, hogy rabszolgát csinálnak ezekből az emberekből, mert 30-40 órát pluszban rendelkezésre állásban kell lenniük, például a gépkecsivezetőknek, például a buszsofőröknek. Ezek a gépjárművezetők napi 12 órát vannak távol a családtól akkor is, ha kevesebbet dolgoznak, de a rendelkezésre állás miatt bent kell lenniük a munkahelyükön. Tehát

itt világosan látszik, hogy most is 11-12 óra a jelenlét a munkahelyen.

Kedves Képviselőtársaim! Ha önök azt szeretnék elérni, hogy itt a munkaerő rendelkezésre álljon, lehetőség szerint azokat az embereket, akik szalag mellett dolgoznak, folyamatos műszakban dolgoznak, azok, akik műszakos munkarendben dolgoznak, azokat nem túlmunkára kéne kötelezni, hanem csökkenteni kéne a munkaidejüket. Ezek az emberek, akik szalag mellett dolgoznak, akik folyamatos műszakban dolgoznak, vagy akik olyan műszakos munkarendben dolgoznak, hogy állandóan ott kell lenniük, fejben is ott vannak akkor, ha nincsenek fizikailag jelen, mert egyszerűen fiziológiailag a szervezetük teljesen átáll és elhasználódik, akkor a munkaidejüket csökkenteni kéne, és nem emelni.

És látjuk, hogy amikor egy ilyen gyalázatos törvényt beterjesztenek, párhuzamosan fut egy másik törvényjavaslat itt a Ház előtt, ahol a futballisták kedvezményes adózási keretét 500 millió forintra emelik, akkor, amikor ezt a gyalázatos törvényt ide betervezték és bejelentették, akkor azt jelenti, hogy a focisták kedvező adózással évente nettó fizetésben 425 milliót hazavihetnek akkor, amikor a havi fizetésük 35,4 millióra jön ki? Hát hol élünk? És az egyik szájukkal kedvezményeket adnak, a másik szájukkal meg gyalázzák azokat az embereket, akik, ahogy említettem az előbb, műszakos munkarendben dolgoznak, és rendszerint mire elérnék a nyugdíjkorhatárt, addigra vagy le vannak rokkanna, vagy a legtöbbször meg se éri ezt a nyugdíjkorhatárt.

A másik gyalázat az, hogy folyamatosan megy, látom, a határon túli szervezeteknek az utalás. Nem tudjuk ugyan, hogy azok a beruházások megvalósulnak-e, nem tudjuk, hogy azok a fociakadémiák, azok a jégkorong-akadémiák, azok a parókián működtetett ökölvívó-akadémiák egyáltalán működnek-e, ahová százmilliókat utaltak ki. De miből utalták ki? Azt itt, a határon innen dolgozó emberek három műszakban termelik meg, és az ő adójukból és az ő járulékukból van az a pénz, amelyet kiutalnak a határon kívülre, és soha senki meg nem tudja mondani, hogy miből épültek meg ezek a stadionok, vagy hova lettek ezek a pénzek, hova lett az a pénz, amelyet ezeknek a szervezeteknek kiutaltak.

Zárásként még egyszer elmondom, értsék meg, munkaerőhiány ebben az országban csak ott van, ahol nem fizetik meg a munkást. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Most kétperces hozzászólás következik, Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár Kósa Lajos úr és államtitkár barátja is néha úgy tesz, mintha nem figyelne ide, azért tudom én, hogy figyelnek ők arra, hogy mi hangzik el a vita sodrában. *(Kósa Lajos: Mi végig figyelünk! Ez egy komoly vita!)* Nyomjon gombot, ha ilyen bátor,

Kósa úr! Ne kiabáljon közbe! (*Kósa Lajos: Nem, mondom, figyelünk!*) Mi is végighallgatnánk önt, ha lenne annyira bátor, hogy felszólalna, bár ennek jelét eddig nem mutatta.

Ha már ilyen bátor, adjon nekem, kérem, magyarázatot arra, hogy hogyan fordulhat elő az újabb multismogató lépésük magyarázata közben, hogy az a balliberálisnak nevezett kormányzat, amellyel én egyáltalán nem szimpatizálok - tehát a 2004-2010 között működő kormányokra gondolok, többre -, lényegesen kisebb összeggel támogatta az érintett multicégeteket, mint önök. Lényegesen kevesebb munkahelyteremtési támogatást, infrastrukturális beruházást adott vissza nem térítendő módon. Beszéljenek a számok, Kósa úr! 2004-2010 között az általam egyébként nagyon nem tisztelt akkori gazdaságpolitika 130,2 milliárd forintot juttatott ezeknek a társaságoknak, külföldi cégeknek, olyanoknak, akik ezermilliárdos nagyságrendben lopják ki a profitot Magyarországról, mert nem vesznek részt a közteherviselésben, ezt ön is tudja, én is tudom. Tehát 130,2 milliárdot. 2010-2017 között önök 255,6 milliárd forintot biztosítottak vissza nem térítendő transzferek formájában ezen társaságoknak.

Adjon magyarázatot arra, hogy ha itt százmilliárdos nagyságrendben kiderült, hogy önök túlsimogatták ezeket a multihálózatokat, akkor hogyan tudná elosztani most azt a gyanút, amit egyébként be is vallottak, hogy német autógyártók és egyéb közületek érdekében csinálják ezt az örületet. Hogyan hivatkozhat ön a magyar munkavállalók életérdekeire? Ez nem egy egyszerű törvényjavaslat, amivel adott esetben lakás-előtakarékosságot szüntetnek meg. Itt emberek életével játszanak, képviselőtársam! A 17 ezerről 23 ezerre emelkedett munkahelyi balesetek száma halott embereket takar a háttérben, többtucatnyi olyan magyar munkavállalót, aki elhunyt. És ezt a számot, nem azt mondom, hogy kívánják önök fokozni, de engedik fokozódni. És ehhez nem adhatná a nevét tisztességes ember. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Folytatjuk normál szót kérő képviselők felszólalásával. Varga László képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megállapítani, hogy a tévéközvetítés, mármint a köztvé közvetítésének a hiánya nagyon rossz hatással van az Országgyűlésben lévő vitákra. Elhangzott itt az is, hogy egyébként az egyik frakció álláspontját meg sem ismerhettük a konkrét előttünk fekvő jogszabályról, pont a KDNP-ét nem, aki többször hangoztatta, frakciójuk többször hangoztatta, hogy milyen családbarátok ők, és egyébként mennyit tesznek ők azért, hogy a magyar munkavállalók megfelelő időt tölthessenek otthon a szereteteik körében. Nem véletlen talán, hogy nem sikerült ma

sem vezérszónokot állítaniuk, sem a vitában hozzászólniuk. Azt gondolom, hogy nagyon is szégyellhetik magukat emiatt is.

De az idő, amikor ezt tárgyaljuk, az is talán méltatlan, hiszen lassan itt már tíz óra lesz, és a periódus, ami az ülészakának egy jellegzetes időszaka, november vége, december eleje jön lassan, az évnek ebben a szakaszában önök szinte mindig behozzák azokat az egyébként konfliktusosnak gondolt javaslataikat, amelyek a társadalom széles köreinek érdekeivel ellentétben állnak, és úgy gondolják, hogy ezt most valahogy majd áterőltetik, az ilyen irányú javaslataikat, és majd karácsonykor elfelejtik az emberek.

Négy évvel ezelőtt, megjegyzem, ebben az időszakban próbáltak bevezetni egy netadónak hívott intézményt, amely kapcsán a magyar társadalom nagyon keményen felháborodott, és nagyon komolyan bezuhant az önök támogatottsága.

(21.50)

Azt gondolom, ha tesztelni kívánják a magyar társadalmat, akkor szerintem, minden ellenzéki képviselővel egyetértve, ahogy itt figyeltem a vitát, mondhatjuk, hogy meddig lehet elmenni ebben az ügyben: eddig és ne tovább! Ezt a javaslatot csak visszavonni lehet. Ez a javaslat nyíltan munkavállaló-ellenes, de beillik abba a sorba, amit az elmúlt 8 évben önök ebben a kérdésben csináltak. A munka törvénykönyve és az ezt a kérdést szabályozó jogszabályok összessége a világ minden táján, vagyis úgy mondom, a jobb sorsú országokban azt a kiegyensúlyozatlan viszonyt igyekszik kiegyensúlyozni, hogy nyilvánvalóan a munkaadóknak jelentős erőfölényük van adott esetben ebben a jogviszonyban a munkavállalókkal szemben. A munkavállalók mindig kiszolgáltatottabbak tulajdonképpen ebben a helyzetben, kisebb érdekérvényesítő képességük van. Intézményes kereteket biztosít tehát ez a típusú jogi szabályozás arra, hogy ők is megfelelően tudják érvényesíteni az érdekeiket.

Hogy reagáltak önök erre? Amikor '10 után átvették a kormányzást, szinte azonnal, egyébként megjegyzem, hogy akkor éppen pár nappal karácsony előtt törölték el a sztrájkjogot Magyarországon, és ki lehet mondani, hogy eltörölték, mert mondhatják, hogy valamilyen formában az létezik, de míg korábban számtalanszor támogattak is ellenzékben különböző ilyen típusú munkabeszüntetéseket, addig ezeknek a valódi, érdemi megszervezését ellehetetlenítették. Ezután elfogadtak egy munka törvénykönyvét minden tiltakozásunk ellenére, pedig számtalan módosítást benyújtottunk. Emlékezzünk, hogy egész át éjszakán át tartott egy részletes vita itt a Házban, áthúzódott egy következő napra is, mégis elfogadták ezt a munkatörvénykönyvet, amelyről úgy szoktak nyilatkozni, hogy a rugalmas munkaerőpiac megteremtése érdekében.

Azt szeretném önöknek mondani, hogy önök rugalmasan kizsákmányolhatóvá tették a magyar munkavállalókat, és ez felháborító, mert ezen az áron növelni a versenyképességet bizony elfogadhatatlan. Nagyon helyesen hangzott el, nem tudom már, melyik képviselőtársamtól, hogy a cél a jólét, és tulajdonképpen a gazdasági versenyképesség ennek csakis az eszköze lehet. Az önök szótárában nyilván ez nem szerepel, és az érdemi intézkedések is ez ellen mutatnak, most már leplezetlenül mutatnak ezzel szemben.

Szijjártó Péter, amit itt mondott, nem szó szerint, de tartalmilag mondanám, hogy örülnek a német beruházók a kormány munkaerőpiaci javaslatainak, mármint ami az Országgyűlés előtt hever - elképesztő! Kiknek az érdekében kell hogy itt politizáljunk ebben a Házban? A magyar emberek tömegei érdekében, a magyar családok érdekében, a magyar munkavállalók érdekében. Nekünk az ő érdekeiket kell védeni elsősorban. Fordítva ülnek a lovon, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim!

Tulajdonképpen arra szeretnék utalni, mert tartalmilag nagyon sok mindent elmondtak itt előttem, hogy ezt miért tehetik meg. Miért tehetik meg, miért lehet itt mosolyogni meg nem hozzászólni, meg letojni itt ezt az egész vitát a Házban? Nyilván benne van ebben az, ami a választáson történt. Természetesen nagyon sok övön aluli, méltatlan, az erőfölényükkel visszaélő eszközt használtak ebben a kampányban. Szerintem elképzelhető, hogy jól szerepeltek volna, de hogy ennyire, ilyen kiemelkedő eredményt nem tudtak volna elérni, és nem lett volna kétharmaduk, ha ezeket a nemtelen eszközöket nem használják, az biztos.

Az EBESZ is mondta, kimondta nagyon világosan, hogy nem volt tisztességes ez a választás, de önök ezt így elfelejtik, hivatkoznak az emberekre, amikor érdekükben áll; amikor meg nem áll érdekükben, akkor természetesen nem foglalkoznak velük vagy az érdekükkel ellentétesen döntenek. Tehát persze, önök az eredményüket úgy érték el, hogy egészpályás letámadást folytatnak, és leépítik a magyar jogállamot. Ugye, a legfőbb ügyész fideszes volt, és sorolhatnám azokat a pozíciókat, amiket teljesen, minden demokratikus alapot mellőzve elfoglaltak.

Azonban a mai vitának van egy tanulsága még szerintem, és ezt magunknak mondom, kedves ellenzéki képviselőtársaim. Az is benne van ebben az eredményben, hogy bár sok jó szándékú ember és sok jó szándékú ellenzéki politikus javasolta, hogy mélyebb együttműködésre van szükség a kormány leváltása érdekében, ez valójában nem tudott megvalósulni, vagy nem tudott megfelelő mértékben megvalósulni. Ez egy történelmi hiba. Történelmi hiba. Nem akarom én ezt most hánytorgatni, de ez is szerepet játszik abban, hogy ez megtörténhet. Legalább a konkrét ügyben próbáljunk meg együttműködni viszont, ezt javaslom nagyon konkrétan. Hangzottak el ilyen javaslatok az Alkotmánybíróság tekintetében, adott esetben módosító indítványok tekintetében, de azt gondolom, hogy bármilyen eszköz, ami még a ma megmaradt keretek

között, amiket demokráciának mondhatunk még talán ebben az országban, használható, azt használjuk föl annak érdekében, hogy ezt az egész javaslatot ebben a formában ellehetetlenítsük, és rávesszük önöket, hogy vagy vonják vissza, vagy egyébként számtalan módosító indítvánnyal alakítsák olyanná, amely a magyar munkavállalók érdekeit szolgálja. Szerintem ebben van tartalék.

Azt szeretném mondani, hogy eddig és ne tovább. Ez ugyanaz a típusú jogalkotás, amit számtalan esetben láttunk, nem értékalapú, hanem érdekalapú jogalkotás. Erről szólt az egész mai nap, meg erről fog szólni, azt látom, a következő hetek parlamenti munkája. Nagyon sajnálom, hogy a köztvé és a közmédia, akár a rádiók nem tudnak erre nyilvánosságot biztosítani a magyar embereknek, hogy lássák, hallják azt, hogy mi megy itt, és milyen színvonalon működik a Magyar Országgyűlés, hogy a kormánypárti képviselők arra nem veszik a fáradságot, hogy az általunk elmondott kérdésekre legalább reagáljanak.

Tehát azt gondolom, hogy úgy járnak ezzel is, mint a netadóval, én ebben bízom. Abban bízom, hogy ezt a vállalhatatlan, családellenes és munkavállaló-ellenes javaslatot kénytelenek lesznek visszavonni a hatalmas közfelháborodás hatására, és azt javaslom ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy ebben tényleg működjünk együtt, és találjuk meg azokat a demokratikus lehetőségeket és eszközöket, amelyek jobb belátásra fogják bírni az előterjesztőket és a kormányt. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem véletlen az időpontválasztás. Csodálkozunk rajta, hogy miért este 8 órakor kezdődik ez a vita. Hát, pont azért, hogy minél kevesebb ember értesüljön róla, minél nagyobb titokban folyjék ez a vita, hogy minél inkább meg tudják úszni a fideszes képviselők, hogy egy ilyen kellemetlen javaslatot védeniük kelljen itt a Házban. Kósa Lajosra itt kimérték a büntetést, amiért sok butaságot beszélt az elmúlt időszakban, hogy neki itt ezt végig kell hallgatnia, de utána tulajdonképpen majd gyorsan leszavazák ezt, és túl lesznek ezen a kérdésen.

Tordai képviselőtársamnak mondanám, hogy szerintem téved, a Fidesz nem eladta a munkavállalókat harminc ezüstart, a Fidesz soha az életben nem képviselte a munkavállalókat. Ők sokat beszélnek mindig erről, aztán semmit nem cselekednek; mindig precízen és pontosan végrehajtották, amit a bankok kértek tőlük, és amit a multinacionális cégek kértek tőlük. Ennek a kormánynak van megállapodása az EBRD-vel, amit magyarra se fordítottak le, csak nehogy valaki el tudja olvasni, aki nem beszél angolul, ami arról szól, hogy a bankokat semmi kár nem érheti Magyarországon például a devizahitelezés kapcsán.

Szél Bernadett is beszélt arról, hogy a fideszeseknek is kéne túlórázni. Hát, a Jóisten mentsen meg bennünket attól, hogy a fideszesek túlórázzanak! (*Derűltség az ellenzéki padsorokban.*) Még hány ilyen javaslatot hoznának ide akkor, ha maguk még túlóráznának is? Szerintem elég nagy baja az országnak, hogy ennyiszer bejönnek ebbe a parlamentbe, mert annyi hülyeséget hoznak ide, amitől már tele van a padlás egészen biztosan, úgyhogy inkább maguk ne túlórázzanak, ez egészen biztos.

De ami fontos, képviselő úr, mondja már meg nekem, hogy ki kérte, mert nem pontosan értem. Ki kérte ezt a törvénymódosítást? Elolvastam a szakszervezetek nyilatkozatait. Nekem nem úgy tűnik, hogy akik rabszolgatörvénynek hívják, elmondták mindennek ezt a javaslatot, csak nem támogatható javaslatnak, tüntetést szerveznek, kritizálják minden egyes betűjét, karakterét ennek a módosításnak; tehát azt feltételezzük, hogy a szakszervezetek nem kérték önöktől ezt a módosítást, hiszen nem is tudták kérni, mert még nem is találkoztak velük, ugye, de már itt van a parlamentben ez a törvény. Oké. Akkor kik kérhették még? Kérték a munkáltatók? Kérem, azt is elolvastam, mit nyilatkoztak a munkáltatók. A következő: „A munkáltatók széles körében nem merült fel igényként.” - idézet. Másik idézet: „A munkaadók szűk rétegének jelentene némi segítséget.”

(22.00)

Harmadik idézet: a 400 óra túlórával kapcsolatban megjegyezte az MGYOSZ alelnöke, hogy „ennek a módosításnak az általános bevezetését azért nem támogatják, mert nagyon magas munkaterhelést jelent a dolgozóknak, ami egészségileg is káros”. Akkor mondja már meg nekem, akkor ki kérte?

Maga azt mondta, hogy szeretnének még többet dolgozni az emberek. Tehát akkor ezek szerint a dolgozók, a nép kérte maguktól, hogy ők szeretnének még többet dolgozni. Na most, én ma jártam Zalamegyyeesen, Zagyvaszántón és Gyöngyösön, na, nekem a dolgozók azt mondták, hogy leginkább azt kérnék magától, hogy így ebben a farmernadrágban meg a mackófelsőben, amiben itt van, hogy mégis megtisztelje a Házat, ahogy szokta, hogy leginkább magát szívlapáttal meg szöges deszkával kergetné meg. Tehát nem könyörögnének magának, hogy ők még szeretnének többet dolgozni, hanem magát kergetné, hogy ilyen javaslatot mert idehozni képviselőtársával a Ház elé.

Tehát akkor az a kérdés, hogy akkor vajon mi a csuda miatt kerül egy ilyen javaslat ide az Országgyűlés elé, ha ez önöknek ráadásul még politikailag adott esetben kárt is okozhat, mert szerintem a szalagnál meg egyéb helyen dolgozó fideszes szavazók sem boldogok attól, hogy ilyen túlórára és ilyen rabszolgamunkára akarják őket kényszeríteni. Ráadásul ön a legképzettebb bróker a politikusok között (*Dr.*

Varga-Damm Andrea felnevet.), ebből kifolyólag biztosan tudja, hogy ennek milyen gazdasági hatásai vannak, hiszen élesen átlátta eddig is a különböző gazdasági projekteket, és komoly üzleteket tudott kötni magánemberként is, úgyhogy egészen biztosan látja, hogy ez az összefüggés azért gazdaságilag is káros lehet hosszú távon a magyar nemzetgazdaságnak.

Na most, akkor kinek az érdeke? Felmerül az egyik, hogy ugye egy dísznótenyésztő meg egy trafikos miért ad be ide egy ilyen törvényjavaslatot, hát, ennek csak az lehet az oka, merthogy nekik ez fontos, mert-hogy maguk meg az oligarcha haverjaik, a Mészáros Lőrinc meg a Garancsik, meg a mit tudom én, kicsodák, így akarják dolgoztatni a magyar munkavállalókat, hogy még jobban kizsigereljék a nemzeti tőke meg a nemzeti vállalkozóréteg megképzésének az árca mögött. Ez az egyik lehetőség, hogy saját maguknak akarnak olcsóbb munkaerőt termelni, mert még nem tudtak eleget lopni, ezért még kizsigerelnék tulajdonképpen a magyar munkavállalókat is. Hát, ezért is megérdemelné a szívlapátot.

De a másik is egy érdekes történet, az pedig az, hogy, Kósa úr, nem kötöttek valami titkos alkut a BMW-vel? (*Bangóné Borbély Ildikó: Dehogynem!*) Nincs valami olyan háttéralku, amit elfelejtettek megmondani? Hogy azért jön csak Magyarországra a BMW adott esetben, mert maguk ezt a törvénymódosítást keresztülviszik, mert ezt nem vállalta be egyetlenegy környező ország sem, amire azt mondták esetleg más versenyző országok kormányai, hogy na, nem, tisztelt multinacionális cégek, ezt köszönjük szépen, már ezt azért mégsem tehetjük meg a saját állampolgárainkkal? Vagy azok a fantasztikus stratégiai megállapodások, amelyeket önök kötnek szintén multinacionális cégekkel sok száz milliárd forintért, lehet, hogy ők kérték ezt? Hiszen a munkavállalók, még egyszer mondom magának, a munkáltatóknak a képviselője, az MGYOSZ alelnöke azt mondta, hogy a munkáltatók széles körében nem merült fel igényként, a munkaadók szűk rétegének jelentene némi segítséget.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hát, mondja már meg nekem, melyik az a szűk réteg, amelyik megkereste magát! Tudja, mint azzal az üzlettel, hogy vegyen csodarészvényeket, amiért elhíresülten Bróker Lajcsiként szokták magát emlegetni. Tehát ki volt az, aki magától ezt kérte, hogy adja be? Ki volt az, aki a trafikos kollégáját megbízta azzal, hogy maguk ketten vigyék ezt a törvényt? Kinek az érdeke, hogy egy ilyen törvényről szavazzon ez a Ház? Vagy a maguké, vagy adott esetben valamilyen olyan titkos háttéralkué, amit el akarnak tagadni az Országgyűlés és a magyar emberek előtt, még egyszer, még egyszer mondom, hogy ne hagyja elfelejtse: szöges deszka, szívlapát. Tehát semmi más lehetőség nincsen.

Kollégám itt említette, hogy vagy módosítókkal... Kérem, itt nincsenek „vagy módosítók”! Ezt a törvényt vissza kell vonni, ez elfogadhatatlan minden szempontból, mivel senkinek nem érdeke, se a szakszervezeteknek, se a munkáltatóknak, se a dolgozóknak, innentől kezdve nincs értelme, hogy ezt bármilyen módosítóval alakíttassák bárki is ebben a Házban az én megítélésem szerint. Tehát egy lehetőség van: ha tisztességesen akarnak viselkedni, akkor vonják vissza ezt az egészet!

A másik: az ellenzéki pártoknak szeretnék egy mondatot mondani. Nagyon fontos a Gruevszki-ügy is, de azt gondolom, hogy ez az ügy még fontosabb, tehát hogyha valakinek, valakiknek valamiben össze kell fogni, akkor egészen biztosan ez az a kérdés, ami- ben az ellenzéknek össze kell fogni. Miattam a Gruevszki maradhat itt örökre, hogyha akar, egy esetben: hogyha visszavonják ezt a törvényt. Ha ez az ára neki, akkor adjuk meg ezt az árat, és akkor nem azt kell vizsgálni vizsgálóbizottságban, hanem ezt kell visszavonni, és ehhez kell a magyar szakszervezeteknek minden ellenzéki pártnak megadni a segítséget, hogy ha tüntetnek, akkor ott sokan legyenek, ha bármilyen más akciót kezdeményeznek, akkor a mögé pártpoli- tikától függetlenül fel kell sorakozni, mert ez a törvény mindannyiunk életéről szól. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy Attila képviselő úr. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asz- szonyának, Lehet Más a Politika.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Most szeretném önöket megkérni arra, hogy tegyenek tanúbizonyosságot halált megvető bátorságról, és keressék meg azokat a kicsike zöld gombokat ott maguk előtt, és tegyék meg, hogy megnyomják valamelyiket felszó- lálásra! Ne meneküljenek a történet elől, hogyha már idehozták a Ház elé ezt a gyalázatos rabszolga- törvényt, hanem legyenek olyan bátrak, hogy megnyom- ják azt a gombot, és itt, a parlamenti vitában, amit egyébként késő este kell lefolytatni, hozzászólnak a felvetett kérdésekhez. És az egy dolog, hogy az ellen- zéki képviselőknak a kérdéseire, felvetéseire válaszol- niuk kell, de leginkább a magyar embereknek, a mun- kavállalóknak tartoznak nagyon-nagyon sürgősen magyarázattal, hogy hogyan jöhetett be ez az embere- ket kizsigerelő törvényjavaslat ide a Ház elé, hogyan történhetett ez meg. Úgyhogy nyomják meg azt a gombot, merthogy itt most millióknak az életéről van szó, és egy vagy másfél hét alatt millióknak az életét tehetik tönkre.

A pofátlanság netovábbja az - azon túl, hogy ide- került a Ház elé ez a törvény -, hogy hogyan került ide. Egyéni képviselői indítványként, hogy még csak vélet- lenül se kelljen semmilyen érdemi szakmai szervezet- tel vagy az érintettekkel erről beszéljenek, és megma- gyarázzák azt, hogy mégis honnan támadt az a feno- menális ötletük, hogy akkor innentől kezdve 48 óras

lesz a munkahét, innentől kezdve mindenki plusz egy napot dolgozik, és ettől a magyar emberek egy fikarc- nyit sem fognak jobban megélni. Erre adjanak magya- rázatot! És Kósa Lajos képviselőtársamtól is magya- rázatot várok, hogy hogyan adhatja a nevét egy ilyen törvényjavaslathoz. Merthogy ebben a törvényjavas- latban is benne foglaltatik az, hogy nagyon is lehet túl- óráztatni, az, hogy ezeket a pénzeket nem fogják a munkavállalók megfelelő időben megkapni, hogy a szabadságot nem fogják kiadni nekik, és én azt gon- dolnám, hogy itt a túlóra kapcsán igenis lenne annak terepe, hogy ön felszólaljon ezek ellen az intézkedések ellen, nemhogy ön hozza be ide a parlamentbe! Hát hogy történhet ez meg?

Szégyen és gyalázat, hogy a kormány annyira nem vállalja a tetteiért, az ötleteiért, a mindenféle piszkos alkuiért a következményt, hogy egyrészt nincs itt egy darab miniszter sem, másrészt pedig nem a kormány nyújtja be a Ház elé ezt a törvényjavaslatot, ha már mindenképpen ragaszkodnak ahhoz, hogy ez itt legyen.

Említették, hogy akkor majd ezek után fognak egyeztetni a szakszervezetekkel. Először is kérdezem, hogy kikkel. Olyan szervezetekkel, amelyek kifejezet- ten, mondjuk, a kormányhoz lojálisak, és amelyek majd bólogatnak, és elmondják, hogy ezzel minden rendben van? Vagy hajlandók egyáltalán csak egy pillanatra is foglalkozni azokkal az érdekképviselői szervezetekkel, amelyek ténylegesen a magyar mun- kavállalók érdekeit képviselik, és azt tartják szem előtt? Mert úgy néz ki, hogy erre semmilyen hajlandó- ságot nem mutatnak. És nem holnap meg holnapután meg másfél év múlva kell egyeztetni, hanem már ré- gen kellett volna. Nem merték őket megkérdezni. El- képesztően gyávák. Elképesztően gyávák, és még csak nem is hajlandók ezt akár még maguknak sem beis- merni.

Ez a rabszolga-törvény egyértelműen megmutatja azt, hogy plusz egy nappal nő majd a munkahét, egy- értelművé válik az, hogy a munkaadók azt fognak csi- nálni a dolgozóikkal, amit csak akarnak, ha nem adják ki a szabadságot, akkor nem fogják kiadni, hogyha fo- lyamatosan túlórátztatják őket, akkor ezt fogják meg- tenni, ha úgy döntenek, nem fizetik ki őket, akkor nem fogják őket kifizetni, és a kormány ezt nemhogy tétlenül nézi, hanem saját maga idézi elő ezt a helyze- tet, úgy, hogy elfogadtak egy gyalázatos munka tör- vénykönyvét, amely ellen minden érdekképviselő fel- szólalt, amely ellen minden ellenzéki képviselő felszó- lalt, és nemhogy azt a szabályozást tennék rendbe, ha- nem még sokkal inkább rontanak a helyzeten.

(22.10)

És hogy nézzük a magyar realitásokat: képviselő- társaim, a dolgozók jószerével nem is dolgoznak há- rom évig egy munkahelyen, kénytelenek lesznek el- hagyni a most meglévő állásaikat is.

A fiatalok ki fognak menekülni külföldre, mert semmilyen perspektíva nem marad majd itt számukra.

Teljes a kiszolgáltatottság, a munkabérek nem nőnek, és még mindig rekordmagas az áfa Magyarországon. Ez a törvény egyértelműen a multiknak az érdekét szolgálja. Nem véletlenül kérdeztem a miniszterelnököt itt a parlamentben arról, hogy miért szolgáltatja ki a multinacionális nagyvállalatoknak a magyar embereket. Hogyan beszélhet ez a kormány szuverenitásáról, amikor a multicégek érdekeinek a feltétlen kiszolgálója? És nem véletlenül mondtam azt sem, hogy a magyar miniszterelnök és a kormány is sakkfigurává vált mások játszmáiban.

Kérdezem önöktől, hogy milyen pozíciót kapnak mégis ezért. Hogyan lehet szuverenitásról beszélni, kikkel kötöttek alkut? Mert nagyon úgy néz ki, hogy a magyar munkavállalóknak a sárba tiprásával, az életüknek az ellehetetlenítésével, az elképesztő túlterhelésükkel maguk szórakoznak és játszanak - és mire használják ezt? Arra, hogy az európai parlamenti választásokat követően pozíciókat fogjanak, hogy ezekkel az intézkedésekkel sakkozzanak, hogy kiszolgálják a multicégeket, és ilyenformán jussanak pozíciókhoz.

És az is felmerül, hogy a kormányzatnak a talán rendkívül hibás döntéseit próbálják-e így kompenzálni. Valakik kértek önöktől valamit, hogy az egyébként százmilliárdos adókedvezményen túl, amit a nagyvállalatoknak adnak, még-még puhítsanak a szabályozásokon, hogy még inkább kiszolgáltatott legyen a munkaerő, mesterségesen alacsonyan tartott bérekkel? A magyar emberek jövőjével szórakoznak, ami arról szól, hogy majd milyen pozíciókat fognak kapni az Európai Bizottságban, meg a Parlamentben, meg a saját pártcsaládjukban majd hogyan sakkozhatnak. Ez nem szól másról, és a magyar embereknek nem-hogy semmilyen előnye nem származik ebből, de csak és kizárólag kára származik.

Azért felhívnám a figyelmüket, hogy míg a miniszterelnök itt elmondta a parlamentben, hogy mennyire megadóztatták a multicégeket, látjuk egyébként, tehát százmilliárdos adókedvezmények, a munkaerő teljes kiszolgáltatottsága, lényegében bármit meg lehet tenni a magyar emberekkel, rendkívül alacsonyan tartott bérek, és mindezt azért, hogy olyan multinacionális nagyvállalatok érdekét szolgálják ki, amelyek egyébként két válságért is felelősek. Például a 2008-as gazdasági válságért, és igen, közvetett módon még a migrációs válságért is, és önök feltétel nélkül kiszolgálják ezeket a nagyvállalatokat, és arra hivatkoznak, hogy itt majd nő a versenyképesség.

Lehet tovább fújni ezt a lufit, lehet kozmetikázni a számokat vagy javítani a statisztikát, csak hogy ez egy lufi, és hogyha elkövetkezik egy következő válság, amire egyébként sajnos sok esély van, akkor a magyar gazdaság egy az egyben kiszolgáltatott ennek. Hiszen semmi mással nem tartják fenn mesterségesen ezt a lufit, ezt az úgynevezett versenyképességet, ami nem

jelent valós versenyképességet, mint hogy összeszerelő üzemekbe terelik a magyar munkavállalókat és a magyar fiatalokat.

Azt mondják meg, hogy ha már egy ilyen szemetet idehoztak a Ház elé - mert nem tudok erre sajnos mást mondani -, hol van a minimálbér valós emelése ehhez kapcsolódóan. Hol van? Letettek ilyen javaslatot a parlamentben? Semmi ilyen sincsen. Ami emelést egyáltalán végrehajtottak, az nem volt más, mint a munkáltatói járulékok csökkentése, a nettó jövedelmek nem nőttek érdemben. Nem nőttek. És a versenyképességhez az is hozzájárulna, hogy a magyar emberek itthon tudjanak vásárolni, fogyasztani, olyan bérük legyen, amiből egyáltalán meg tudnak élni, amiből el tudják tartani a családjukat.

Nem terjesztették be az áfának a csökkentését sem, még mindig 27 százalékról beszélünk, és nem kell egy-két kiragadott példát sem említeni, mert ez összességében nem segítette a magyar emberek életét.

Világosan látszik az, hogy önök nagyon is tudatos társadalom- és gazdaságpolitikát folytatnak. Itt nem arról van szó, hogy valamit behoznak a Ház elé, vilámgyorsan megszavazzák, és akkor esetleg hibáznak, vagy jó szándékkal teszik, de beigazolódnak, hogy ez mégsem úgy működik. Nem, itt egy teljesen tudatos politikáról van szó, ami nem szól másról, mint hogy valaki esetleg elmehet majd közmunkásnak, vagy elmehet egy ilyen összeszerelő üzembe dolgozni, lényegében éhbérért, ahol agyondolgoztathatják. Ez erről szól. Minél olcsóbb a magyar munkaerő, önök annál inkább tudnak sakkozni, pozíciókkal, multicégekkel, akár zsebbe rakott pénzekkel, a saját vállalkozásaiknak a kedvezményezésével, és ezt mind a magyar emberek kárára teszik.

És ha már közmunka, akkor nagyon sokak nemcsak úgy kerülnek közmunkába, hogy nincsen más lehetőségük, és ezért vállalják ezt a munkát, hanem említsük meg itt azokat az embereket, akiket kirúgnak a meglévő állásukból, állami intézményekből, önkormányzatoknál, iskolákból, óvodákból, más intézményektől, és ugyanazt az embert visszaveszik közmunkásként, csak azért, hogy feleannyi pénzt kelljen neki fizetni. Ez a Fidesz társadalompolitikája, ennyire fontosak önöknek a magyar emberek.

Már eddig is végtelenül megnyirbálták a szakszervezetek jogosítványait, elvették a korengedményes, kordkedvezményes nyugdíjat, és nem foglalkoztak azzal, hogy mi lesz ezekkel az emberekkel. Ellehetetlenítették lényegében a sztrájkot, és meg kell mondanunk, hogy a szakképzési rendszer, bármennyire próbáltak vele machinálni, meg hogy az majd jól fog működni, nem, nem működik megfelelően. Önök mindent elkövetnek azért, hogy a fiatalok ne kaphassanak olyan tudást, ami igazán versenyképes, ja, mert ahhoz már versenyképes jövedelmet is kellene biztosítani, versenyképes béreket, akkor meg kellene emelni, hanem mindent elkövetnek azért, hogy a XX. századi színvonalon maradjon az ő tudásuk és a lehetőségeik. Miközben elképesztően felgyorsult a világ, és a XXI.

századi kihívásoknak nem fog tudni így megfelelni a magyar munkaerő, nem tudnak a fiatalok rendesen tanulni, esélyük nincsen arra, hogy versenyképes tudást szerezzenek az országban, és igen, ahogy mondta képviselőtársam, Bécs rendkívül közel van. Ez a céljuk? Ez a cél, hogy kiürüljön az ország?

Százezrek fognak elmenni Magyarországról ismét, hogyha ezt a törvényjavaslatot megszavazzák. Bele fognak rokkanni az emberek, ezt kimondhatjuk, egészségileg is, lelkileg is. És itt, a családok évében nemhogy azon fáradoznának, hogy a szülők hogyan tudjanak több időt tölteni a gyerekekkel, hogyan tudjanak jobban odafigyelni a fiatalokra, hanem még elveszik tőlük azt a maradék, picike közös időt is, és hullafáradtan fognak hazaérni a szülők a munkából. Az állami oktatási rendszer pedig képtelen pótolni ezt a hiányosságot, és egyébként nem is dolga, mert a szülők nem pótolhatóak. De az oktatási rendszert is tönkretették. Szét fognak szakadni a családok, nagyon sokan ki fognak menni külföldre, és nagyon sokan nem fogják tudni megfelelően ellátni a családjukat, hiszen a bérek egyébként meg nem emelkednek.

Felhívnam a figyelmet, hogy nem alamizsnát kell osztogatni a választások előtt, Erzsébet-utalványokat, év végi apró-cseprő kis jutalmakat, üveggyöngyöket szórni. Nem, nem erre van szükség! Kiszámíthatóságra van szükség, és arra, hogy emeljék a béreket, és hogy védjék meg a magyar munkavállalókat. Nemhogy nem védik meg őket, de folyamatosan ellenük tesznek. Emellett pedig a multiknak a folyamatos kedvezményezése helyett a kis- és közepes vállalkozásokat kellene támogatni, amelyek helyben működő magyar kis- és közepes vállalkozások, mert azok tudnák helyben tartani a munkaerőt, és így lehetne igazán munkahelyeket teremteni.

(22.20)

Abban egészen biztosak lehetnek, hogy bármilyen intézkedéseket is hoznak, a magyar emberek, a magyar dolgozók nem lesznek annyira fáradtak, hogy ne kergessék el magukat. Ennek a törvényjavaslatnak is és annak a rengeteg intézkedésnek, amit csinálnak, meglesz a böjtje és meglesz a következménye, és ez elől nem fognak tudni ilyen gyáván elfutni, mint ahogy azt ilyenkor teszik a parlamentben. *(Taps az el-lenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter Márta képviselő asszony. Két percre megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Tisztelt Kósa Lajos Úr! Szeretném, ha részt venne a vitában, ezért, hogy ezt elősegítsem, felteszek önnek két darab kérdést. Az első kérdésem úgy hangzik - legyen kedves, figyeljen rám! -, az első kérdésem úgy hangzik,

hogy ha önök milliárdokat elköltötenek arra, hogy nemzeti konzultációkat folytassanak le a magyar állampolgárokkal, miért nem egyeztettek előre a magyar szakszervezetekkel.

A második kérdésem pedig úgy hangzik: hogy ha ebben az országban jelenleg hét perce jut egy szülőnek a gyerekére, mert annyira szétzilált már most az élet, és mint képviselőtársaimtól is hallotta, hogy a beteg gyermekeinkkel már nem merünk otthon maradni, mert félünk, hogy kirúgnak minket a munkahelyünkről, és nem lesz meg a havi fix, amiből el tudjuk tartani a családjukat, kiszámolták-e, hogy ennek a javaslatnak milyen következményei lesznek a magyar demográfiára? Ennyi kérdésem van.

ELNÖK: Köszönöm, Szél Bernadett képviselő asszony. Két percre megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Hát, szép jó estét kívánok mindenkinek és annak az egyetlen fideszes képviselőnek, aki itt van a körünkben.

Tisztelt Kósa Lajos Úr! Azt gondolom, hogy ez az ön nagy napja, és ön az, akinek köszönhetjük azt, hogy egy olyan törvényről kell ma itt beszélni, ami emberek életét keseríti meg. És olyan gyalázatos helyzetet állít elő, hogy éppen, amikor az előbb a nyugdíjasokról beszéltünk, a nyugdíjakról beszéltünk, akkor szóba került, hogy igen, azok a szabályok, amiket önök hoznak, annak az a következménye, hogy igenis a nyugdíjakat, nyugdíjat egyre kevesebben tudják igénybe venni, mert annyit és annyiszor dolgoztatják őket, éppen az önök által meghozott szabályokkal, amelyek egyre és egyre nehezebb helyzetbe hozzák a munkavállalókat. Amikor önök a munka törvénykönyvét először megváltoztatták, már akkor is súlyos helyzetet állítottak elő.

Most pedig betérjesztenek egy olyan javaslatot, ami az embereket és a dolgozókat, munkavállalókat abba a helyzetbe hozza, hogy egy nappal többet kell dolgozni hetente. Most, hogy visszatért még egy képviselőtársam, és így ketten ezt most meg tudják vitatni, bízom abban, hogy lesz épeszű válaszuk arra, hogy miért kell valakinek egy nappal többet dolgozni hetente. Miért akarják önöket erre kényszeríteni, miért akarnak olyan helyzetet teremteni, amit önök itt elterveztek? És erre adjon nekünk még akár ma este választ, már csak azért is, mert ön is tudja, hogy december 8-án nagy tüntetés lesz. A szakszervezetekkel kell szembenézni, nemcsak holnap, december 8-án, és akkor lesz az a pillanat, amikor önnek is rá kell döb-benni, hogy amit ma tett, az egy óriási tévedés volt. Vonják vissza ezt a törvényt!

ELNÖK: Köszönöm. Következő hozzászóló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megvallom őszintén, hogy

ugyebár vezérszónoki felszólalásomban már sok mindent elmondtam, de engem az inspirált, hogy újra felszólaljak, hogy Kósa Lajos annyira szenved, hogy ez öröm számomra. És én ezt még nézni szeretném. Látványosan szenved ettől a parlamenti vitától, és legalább ennyi örömünk legyen már, hogyha ezt a törvényt itt tárgyaljuk a Parlament falai között.

A másik, hogy Mesterházy Attila is adott egy ötletet, hogy milyen vállalkozást kellene létrehozni Magyarországon úgy, hogy ingyen dolgozhassanak az emberek, még ötletet is adnak: szívlapátgyártó és szögdeszka-gyártó céget kellene létrehozni, mert szerintem a magyar választópolgárok ingyen beállnának, hogy ezt-azt legyártsanak, hogy hogyan lehetne utána a fideszes politikusokat ezekkel az eszközökkel kergetni.

De hogy egy kicsit komolyabbra fordítsam a szót, én lassan kezdek örülni, hogy ezt a szemetet kiküldték a magyar családoknak. *(Felmutatja a nemzeti konzultációs kérdőívet.)* Egyre jobban örülök neki. Mert szerintem egyre idegesebbek lesznek, és szerintem most elemezzük ki ezeket a kérdéseket, hogy miről is szól, és hogyan kapcsolódik ehhez a törvénymódosításhoz ez a sok remek kérdés, amiket önök feltettek.

Az első a legszebb, amivel kezdődik: egyetért ön azzal, hogy a népességfogyást nem bevándorlással, hanem a családok erőteljesebb támogatásával kell orvosolni? És közben tárgyalunk egy rabszolgatörvényt. Tudják, kedves fideszes képviselőtársaim, a gyermeknemzéshez kell egy férfi meg egy nő, és az kell, hogy otthon lehessenek legtöbb esetben. Na már most, ha 7 napból 6 napot dolgoznak, szerintem mindenre fog-nak gondolni, csak arra nem, hogy gyereket csinálnak, kedves képviselő urak. Mert úgy el lesznek fár-advá, hogy eszük ágába sem jut, hogy ez megtörténjen. Na, ez éppen nem fogja az önök vagy Magyarország népességproblémáit megoldani, ezt nem fogjuk sikerrel elkönyvelni.

Következő kérdés, a második, és a bevezetés az egyik legérdekesebb: a kormány célja a munka és a család egyensúlyának megteremtése. Na, kedves képviselőtársak, ez megint nem jött össze. Énszerintem, ha ezt most előveszik a választópolgárok, egyre idege-sebbek lesznek. Én ajánlom is nekik, mert elég sokan nézik még az élő közvetítést az egyik hírportálon, vegyék elő, ajánlom nekik, hogy egyre többet forgassák, olvassák, tanulmányozzák, hogy miről is szól ez a szemét.

Következő, a harmas számú. A kutatások szerint a magyar fiatalok több gyermeket szeretnének, mint ahányat végül vállalni tudnak, és a kérdés így szól: egyetért-e ön azzal, hogy a fiatal házaspároknak támogatást kell adni az önálló életkezdéshez. Erre önök majd megszavazzák a rabszolgatörvényt. Hát, ehhez is gratulálok önöknek.

Negyedik kérdés, ez is csodálatos, ahogy így fel van vezetve. Komoly feladat egy édesanya számára, hogy egyszerre teljesítsen otthon és a munkahelyén. Kiemelt figyelmet érdemelnek azok az édesanyák, akik több gyermeket is nevelnek, és emellett a munka

világában is helytállnak. Na már most, ha ennyi gyermekeket neveltek, meg helyt tudtak állni, akkor nagyon gyorsan még tegyünk pluszmunkaidőt nekik, nehogy már el tudják ezt végezni! Figyelmeztetjük őket, hogy ez a kettő egyszerre nem megy! Hát akkor még egyszer suhintsunk oda nekik: még többet dolgozzatok! Majdcsak lesz a végén valami belőle. Ez is szép volt.

A hatodik kérdés, felvezetés megint gyönyörű. Sokak szerint fontos, hogy a gyermekvállalást követően a szülők, ha szeretnének, mihamarabb visszatérhessenek a munkahelyükre. Na, önök gondoskodnak róla, hogy eszük ágába se jusson ez. Az se, hogy visszakerüljenek, meg az se, hogy gyereket neveljenek, vagy egyáltalán Magyarországra szülnének gyerekeket.

Nyolcadik kérdés. Hát, ez is nagyon szép! Gyermekre egyre több veszély leselkedik, hiába tesznek meg mindent a szülők védelmük érdekében. A kormány fontos feladatának tartja, hogy időről időre áttekintse a gyermekvédelem magyarországi helyzetét, és szigorúan fellépjen a gyermekek egészségét, fejlődését veszélyeztető jelenségek ellen. Rájöttem, hogy mi ez a jelenség. Kósa Lajos! Itt ül a parlamentben. A magyar gyermekek legnagyobb veszélyeztető tényezője, most akarja az édesanyákat, édesapákat rabszolgamunkára kényszeríteni. Gratulálok, megérne egy feljelentést, képviselőtársam, de lehet, hogy gondolkodom rajta, hogy meg fogom tenni.

(22.30)

A kilencediket már a vezérszónokimban elmondtam, hogy ugyebár minden gyermeknek joga lenne az édesanyjához meg édesapjához. Szerintem a rabszolgatörvény után ebben is kételyeink vannak.

A legutolsó, a tizedik. Ezeket a családátogatási rendszereket, amiket önök bevezettek, ezt kétharmados törvényben, az Alaptörvényben rögzíteni kellene. Remélem, nem azon gondolkodik Kósa Lajos, mert most is nagyon elmélyült, hogy ezt a rabszolgatörvényt is majd Alaptörvényben fogják véglegesíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagyon szeretném - most már átértékelem -, hogy minden családanya és családapa ezt olvassassa, szemezgesse, ízlelgesse ezeket a szavakat, mert nagyon-nagyon tanulságos, ami ide le van írva, és szerintem ebből még nagyon sokat fogunk tanulni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Kósa Lajos ügyrendben jelentkezik. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból: Óóó! - Kettő perc? - Taps az ellenzéki padosorokból.)* Nem kettő perc lett volna, hanem ügyrendben adom meg a szót.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök úr, két perc tárgyalási szünetet, kérem, rendeljen el.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tárgyalási szünetet elrendelem.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. (Rövid szünet.)

ELNÖK: Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Úr! Varga képviselőtársammal szeretnék vitatkozni, illetve mindenkivel, aki azt gondolja, hogy ezt a törvényjavaslatot bármilyen módon, módosítókkal adott esetben érdemes piszkálni, módosítani. Én azt gondolom elsősorban, hogy adjuk meg a tiszteletet a dolgozóknak, és minthogy pontosan tudjuk, hogy sem Kósa úr, sem a kormány nem ült le egyeztetni a munkavállalókkal, én azt gondolom, hogy ez egy illegitim - értelemszerűen nem jogi értelemben, de egy illegitim - javaslat.

Értem én azt, képviselő úr, hogy ön majd holnap, de lehet, hogy egy hónap múlva is, miután megszavazta a fideszes többség, majd leül velük tárgyalni, de azért láttuk már ezeket a tárgyalásokat, én emlékszem, amikor az Orbán Viktor által vezetett kormány azt ígérte az otthonápolásért küzdőknek, hogy leül velük egyeztetni, majd nekiálltak egy propagandaszöveget nyomni, és amikor kiderült, hogy ők valóban egyeztetni akarnak, akkor vége lett a megbeszélésnek.

Én azt gondolom, hogy nekünk legalább első körben az ellenzéki oldalon meg kell adnunk azt a tiszteletet a munkavállalóknak, hogy a dolgozók nélkül egy ilyen döntést és annak a módosítását sem valósítjuk meg. Nekem édesapám mindig azt mondta, mikor gyerek voltam, hogy tudod, fiam, ha a dolgozó nem dolgozik, akkor te nem teszel, és én ezt tudom mondani, ha a dolgozó nem dolgozik, akkor mi itt mind éhen fogunk halni, kedves képviselőtársaim. Én azt hiszem, ezt hiányolom leginkább Kósa képviselőtársamból, az alázatot, azt az alázatot, ami a képviselői feladatok ellátásához, a minőségi ellátásához elengedhetetlenül szükséges.

Elhangzott Mesterházy Attilától, hogy a munkáltatónak nem érdeke, ezt nem kell megmagyarázni, de elmondták a munkavállalói érdekképviselők, hogy igazándiból nekik sem az érdekük. És én hadd egészítsem ki ezt a gondolatsort, hogy a gazdaságnak sem érdeke.

Képviselő úr, ez társadalmilag, emberileg nem fenntartható helyzetet állítana elő, a túlórának egy olyan mértékét érné el a 400 órával a dolgozók terhelése, ami minőségcsökkenéshez vezetne, egészségcsökkenéshez vezetne, és a kivándorlásról már sokan beszéltek előttem. És én azt gondolom, hogy a fideszes többségnek sem lehet az érdeke, hogy egy olyan javaslatot akarjon erőből áttolni a törvényhozáson, ami egyébként nem érdeke itt senkinek, illetve, bocsánat, pontosítanom kell, egyvalakinek, de ezt a valakit valószínűleg csak Kósa Lajos ismeri.

Képviselő úr, ne csináljunk Magyarországból Európa Kínáját! Ne akarjunk lenni az a nemzet Európában, aki egy dollárért majd összerakja! Ez a felelősség,

az öné jobban, de az enyém is és minden képviselőtársamé!

És egy kérdést engedjen meg, egy személyeset, ha még kimegy az emberek közé, csak abban az esetben; ha nem megy ki, akkor ne nyomjon gombot, akkor tudom, hogy nem megy ki az embere közé: hogy fog a szemébe nézni majd a nem jómódú debrecenieknek, ha véletlen kimerészkedik sétálni a város főterére?

(22.40)

Ez egy nagyon fontos kérdés, merthogy én értem, én mindent értek, azt is értem, hogy a Fidesz demográfiai alapú kormányzásra készülődött, de azért lássuk be - szerintem Kósa képviselőtársam fogja érteni -, hogy a túlóra alatt annyira nehézkes családot alapítani; nagyon nehézkes, körülményes, és a munka sem megy.

Minimális tiszteletet kérek a dolgozók számára, képviselő úr. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Tordai Bence képviselőnek, Párbeszéd.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor itt gondolkodtunk azon, hogy ez mégis kinek az érdeke, és hogy ki mennyit kaphatott, kitől, akkor eszembe jutott az a népies műdal, amit maga Kósa Lajos költött, miszerint édesanyám nem strómanja senkinek. S nyilvánvalóan nem kötődik semmilyen módon ehhez a történethez az a két BMW 530e iPerformance típusú személygépjármű, illetve az a BMW K1600 típusú motorkerékpár, amivel édesanyja - aki nem strómanja senkinek - sertésenyésztő cége fegyverkezett fel, és éppen egy ilyen típusú motorkerékpáron látták Kósa Lajost begördülni valamelyik kiváló fideszes eseményre.

Tényleg csak ezt az ide sehogyan nem passzoló történetet akartam feleleveníteni itt két percben mintegy színes keretesként, kiegészítve azt, hogy hogyan lehet elgondolni mégis, hogy amikor Debrecen városa megkapja ezt a beruházást, és amikor Kósa Lajos, Debrecen nagyszerű szülöttje, volt polgármestere betolja az Országgyűlés elé ezt a törvényjavaslatot, amely a harmadik előterjesztő, aki eddig méltatlanul keveset szerepelt, Bányai Gábor személyes bevallása szerint is a német autógyárak érdekeit szolgálja ki, ellentétben a fideszes vezérszónok állításával, aki azt mondta, hogy a hazai vállalkozások igényelték ezt az adminisztráció könnyítése érdekében. Nos tehát, ahogy az előterjesztő bevallotta, a német autógyárak kiszolgálása ezen a fronton is, úgy látszik, teljes sikerrel halad előre.

Remélem, hogy Kósa Lajosnak jó motorozás esik ezen a BMW K1600 típusú motorkerékpáron. Reméljük, hogy vigyáz magára, és jó egészséget kívánunk neki a továbbiakra is. (Taps az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Megadom a szót kettő percre Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kósa Úr! Ennyi erővel tényleg be se jöhetett volna a vitára! Itt ül, telefonál, laptopozik, most már egy államtitkár van itt, meg még egy fideszes; komolyan mondom, ezt csinálják az országgal, és néma leventét játszanak! Ez így nem működik. Nem velünk szúrnak ki. A választópolgárok felé tartoznak elszámolással.

Önök nem megszorításokat ígértek a 2018-as kampányban, ez pedig annak a része. Úgyhogy akkor legyenek kedvesek, álljanak fel a magyar parlamentben - önök közpénzből kapják a fizetésüket, itt minden, a villany és minden közpénzből van -, és mondják el, hogy mit akarnak ezzel a törvényjavaslattal. Cáfolják meg, amit itt órákon keresztül az ellenzék mondott! Mondják el! Vegyenek részt a vitában! Az, hogy az elején elmondja a gondolatait, aztán leül, és öt óra múlva a végén összefoglalja, ez nem vitázás. Nem erre van igényünk sem nekünk, sem a választópolgárok-nak.

Volt itt sertéstelep, BMW autók, volt itt német gazdaság, volt itt rengeteg példa, beszéltünk a családkorról, felolvastuk az egész nemzeti konzultációt, és önök nem reagálnak semmit. Mi ez, ha nem a választópolgárok teljes mértékben való figyelmen kívül hagyása?

Nem rajtunk néznek keresztül, mi itt embereket képviselünk mindannyian, önök és mi is, a választópolgárokat vesszük semmibe. És nekem ne magyarázzák azt, hogy 400 pluszórát akarnak nekik adni, miközben tényleg az egész Fideszből két ember volt képes bejönni a munkahelyére, hogy ezt a törvényt végigcsinálja; az, aki kitalálta a törvényjavaslatot, az nem jött be a vitára. Önök akarnak itt bárkinek pluszmunkát adni, amikor még a saját munkájukat sem végzik el? És hol van a miniszter? Vártam, hogy esetleg majd itt este 10-kor vagy 11-kor beállít, mondván, hogy halaszthatatlan közfeladata volt, és az nem focinézés, és elmondja, mi a véleménye erről. Semmit nem tudunk róla.

Szóval, elégünk van a sunnyogásból, a fű alatt való tárgyalgatásából a törvényjavaslatoknak. Valljanak színt! *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő kétperces Varju László képviselő úr, DK.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előző gondolatokban itt felmerült, hogy ki volt az az igazi ötletgazda, aki ezt kitalálta, és a nyakunkra hozta ezt a törvényjavaslatot, de nem is a miénkre, mert mi kitarunk ebben, és beszélünk arról, hogy mennyire értelmetlen, mennyire káros, mennyire hátrányos a dolgozóknak, munkavállalóknak.

De most nézzük meg arról az oldalról is, hogy mi történik akkor, amikor azok a képviselők, akik ma vagy a tegnapi bizottsági ülésen fennen hangoztatták, hogy egyéni képviselők, egyéniben megválasztották őket, amikor hazamennek, és egyébként ott a választópolgárral találkoznak. Mit szólnak majd ők? Hogy fogják elmondani majd, képviselő úr, azoknak az embereknek, hogy azt szavaztuk meg, sőt azt kezdeményezték önök, hogy egyébként dolgozatok többet?

Akkor is ugyanolyan büszkék lesznek, mint tegnap a bizottsági ülésen vagy itt a parlamentben? És akkor ugyanazoknak a polgármestereknek, akik egyébként ott jópofáskodnak helyben, és azt gondolják, hogy azért, amit egyébként alamizsnaként egy-egy stadionnal, egy-egy uszodával önök ott megteremtettek, és olyan helyzetet állítanak elő, mintha megérdemelték volna ezt, és jussként kapnak valamilyen támogatást és építkezési lehetőséget - és most a többről ne beszéljünk -, akkor ezért cserébe hallgatniuk kell, és el kell tűrni azt, hogy egyébként az emberek mindennap bejönnek, és akár fogadóórán elmondják, hogy mit kell szenvedniük önök miatt, amikor ilyen törvényjavaslatot hoznak ide, akkor ezek után ők majd hogyan vállalják fel önöket? Mit fog mondani Újpesten Wintermantel Zsolt, amikor majd a közmeghallgatásán megkérdezem ezt tőle? Ó is támogatja azt, amit egyébként önök csinálnak, azt, hogy 400 órával többet kelljen dolgozni? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Hát, ehhez gratulálok, de inkább vonják vissza a törvényjavaslatot! *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Mielőtt megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, jelzem, hogy meg fogom vonni a továbbiakban a szót bármelyik képviselőtől, ha nem tér a tárgyra, ha személyeskedik és nem új elemeket hoz be a vitába. Én bent az alelnöki irodában végighallgattam a megszólalókat, és körülbelül jegyeztük is, hogy mik hangzottak el ebben a vitában. A házszabály szerint cselekszem, és ha valakinek ez nem tetszik és ezt vitatja, attól meg még egyszer megvonom a szót. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Úgyhogy megadom a szót... Ügyrendi jelentkező az LMP részéről? *(Csárdi Antal: Igen.)* Tessék, Csárdi Antal képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Szeretném kérdezni, hogy a házszabály melyik pontja alapján, mert mondta, hogy a házszabály alapján döntött az elmondottak szerint. Szeretném kérdezni, hogy a házszabály mely pontja az, ami ezt lehető teszi, illetve előírja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor legyen kedves, jegyezze, Csárdi képviselő úr: az országgyűlési törvény 46. § (1) bekezdése: „Azt a felszólalót, aki felszólalása során nyilvánvalóan indokolatlanul eltér a tárgytól, vagy ugyanabban a vitában feleslegesen saját

vagy más beszédét ismétli, az ülést vezető elnök felszólítja, hogy térjen a tárgyra, egyidejűleg figyelmezteti az eredménytelen felszólítás következményeire.”

Megadom a szót Demeter Márta... *(Jelzésre:)* Csárdi Antal, kétperces még. Ebben a körben Csárdi Antalnak, LMP, van egy kétpercese.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm a szót. Én azt gondolom, hogy itt a túlórát sokan úgy keretezik, hogy az pluszpénzt hoz a dolgozónak, és azt gondolom, hogy például ezzel a hamis gondolattal le kell számolni egyszer s mindenkorra. Az való igaz, hogy az önök statisztikái, a KSH által bemutatott, az emberek túlnyomó többsége által soha nem látott átlagkeresetet gyakorlatilag így sikerült kimutatni, de tisztelt Kósa képviselő úr, tisztelt államtitkár urak - mert ott telefonozik a másik államtitkár úr, akinek szintén címezem, amit mondani szeretnék -, az egy nagyon hibás irány, ha a béremelést túlórából akarjuk finanszírozni. Nem!

(22.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! A munkát meg kell fizetni. Ha a munkát megfizetik, akkor azt gondolom, hogy az emberek itt maradnak, és működtetik a gazdaságot. Ha viszont ez a törvényjavaslat, ami négy-százra emelné a kötelezően elrendelhető túlórák számát évente, még egyszer mondom, a kötelezően elrendelhető túlórák számát, az olyan mértékben zsigerezné ki a dolgozókat fizikailag, egészségügyileg, ami nem fenntartható.

Ezért csak azt tudom ismételni, mantrázni lassen, hogy Kósa Lajos képviselőtársam is megjegyezze: nagyon kérem, hogy vonják vissza, és tessenek egyeztetni a munkavállalói érdekképviseletekkel. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót 2 percre Z. Kárpát Dánielnek, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Annyit tudom mondani fideszes képviselőtársaimnak, hogy szégyelljék magukat azért, amit itt az ellenzékkel tesznek, saját magukkal tesznek, a mögöttünk álló szavazókkal tesznek. S hogy az általános vita kereteit ne feszítsem szét, szeretném megjegyezni, hogy a munkaerőhiány enyhítésének a legocsmányabb módját kísérli meg ez a kormányzat. Szeretném önnek, Kósa úr, elmondani, hogy azt a lehetetlen helyzetet, ami elé a magyar fiatalokat állítják, miszerint megfizethetetlen ingatlanárak, megfizethetetlen albérleti díjak tornyosulnak előtjük, és egy feldolgozhatatlan probléma, amelynek okán sokan külföldre távoznak, nem fogják tudni a munkaerőhiány esetén való kezelési kísérletével megoldani.

Szeretném önnek elmondani, hogy a munkaerőhiányból adódó kivitelezésiköltség-növekmény, az ingatlanárak további felverődése ugyanúgy folytatódni

fog, mert önök más frontokon egy állami háttérű bérlakásépítési program kimunkálását elmulasztják, az Airbnb és egyéb alternatív internetes közösségi szállásmegosztó portálok szabályozását vagy legalább közteherviselés alá való bevonását elmulasztják. Azt is elmulasztják ebből kifolyólag, hogy az albérleti piacon rendet tegyenek. A CSOK-kal egyértelműen a szerencsésebb társadalmi osztályoknak kívánnak kedvezni. A lakás-előtakarékosság állami lábának felszántásával pedig a legundorítóbb demográfiai atombombát helyezte el egy olyan kormányzat, amely saját maga családok évét hirdetett.

Ezen állítólagos családok éve során rekordszámú kilakoltatás történt. S ami a leginkább fájó számunkra, az az, hogy önöket meghívtuk azokra a kilakoltatási eseményekre, ahová a károsultak az összes párt képviselőjét elvárták, de annyi nem volt önökben, hogy akár csak egyetlenegy alkalommal megjelenjenek, és a szemükbe nézzenek azoknak, akiknek a kálváriáját életre szóló módon okozták. Ez elképesztő, képviselőtársam! *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Varga László képviselő úr következik 2 percre, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Órák óta folyik egy vita, amit persze vitának a klasszikus értelemben nagyon nehéz nevezni, hiszen ellenzéki képviselőtársaimmal folyamatosan mondjuk az észrevételeinket, folyamatosan mondjuk el azokat a problémás pontokat, amik miatt ezt a szakszervezeti mozgalom, de most már a magyar társadalom széles tömegei rabszolgatörvénynek hívják. Egyetlen válasz sem érkezett erre fideszes képviselőtársaimtól. Itt ül Kósa Lajos, és nem reagál az észrevételekre. Nyilván ennek van egy taktikai oka is, gondolom, azt várja, hogy fogyjanak el ezek a hozzászólások, ezek az észrevételek, majd a végén elmondja a véleményét, amire mi már ilyen értelemben nem reagálunk. Tehát ezt ilyen értelemben nagyon nehéz vitának nevezni.

Azt az állítást változatlanul fenntartom, hogy ez a jogszabály abban a formában, amit ön arcpirító módon iderakott az Országgyűlés asztalára, mindenféle előzetes egyeztetés nélkül, munkavállaló-ellenes, családellenes, és ebben a formában elfogadhatatlan. Egyetlen megoldás van, hogy ezt a javaslatot visszavonják és elfelejtik. Történt már ilyen, hogy az évnek ebben a szakában kezdeményezésükből meghátráltak.

A négy évvel ezelőtti netadós kezdeményezésükhöz tudom csak hasonlítani az előterjesztést. Legyen bátor, reagáljon, alakuljon ki egy vita itt, ne csak a zárzóban mondja el a véleményét az ellenzéki hozzászólásokról. Alakuljon ki egy valódi vita, és indokolja meg, hogy mi indokolta egyáltalán, hogy ezt az Országgyűlés asztalára idetették. Várom Kósa úr választát, és várom azt, hogy tényleg egy valódi, érdemi párbeszéd alakul ki. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Hét ismételt felszólalás. Először majd Varju László képviselő úrnak adom meg a szót, akinek nem ismételt felszólalása van. De addig is mondom a rendelkezést a házszabályból: 23. pont, általános vita. A vita közben további vagy ismételt felszólalásra az ülést vezető elnök ad engedélyt. Ha az ülést vezető elnök nem adja meg a szót, a képviselő kérésére e tárgyban az Országgyűlés vita nélkül, kézfelemeléssel határoz. *(Derűltég az ellenzéki oldalon. - Csárdi Antal: Ez nekünk jó!)* Mivel az Országgyűlés nem határozatképes, ezért az elnök dönt. *(Zaj az ellenzéki oldalon. - Bangóné Borbély Ildikó: Gyevi bíró!)* Olvassák el a házszabályt! Öné a szó, Varju képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szerintem használjuk ki az alkalmat arra, hogy tulajdonképpen hosszú ideje már folytatjuk itt a vitát, de nem biztos, hogy önmagában a tévéközvetítés hiánya egyébként ebben nagyon nagy hátrány. Lehetősége volt mindenkinek elolvasni azt a törvényt, ami itt van előttünk. Éppen ezért elnök úr intelmeit figyelembe véve foglalkozunk azzal, ami előttünk van, és nézzük meg, hogy miről is szól az a törvény, amelyet Kósa Lajos ideterjesztett elénk. Éppen ezért ennek a törvénynek a szövegével lehet, hogy az előterjesztőt is meg kell ismertetni, hátha ez sokat segít, és elgondolkodtatja abban, hogy itt az ideje, hogy ezt visszavonja.

Nos tehát, ez a törvény 2018-ban a munkaidő-szervezéssel és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjával összefüggő egyes törvények módosításáról szól. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításának keretében az 1. § 1. pontjában a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény, továbbiakban munka törvénykönyve, 87. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép. Munkanap. A naptári nap vagy megszakítás nélküli 24 óra, ha a munkarend alapján a beosztás szerinti nap munkaidő kezdete és befejezése nem azonos, a naptári napra is beosztható. 2. számú pont. A munka törvénykönyve 87. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép. A hét, a naptári hét vagy megszakítás nélküli 168 óra, ha a munkarend alapján a beosztás szerinti nap munkaidő kezdete és befejezése nem azonos, a naptári napra is beosztható.

2. §. A munkatörvénykönyv 94. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép. 3. pont. A munkaidőkeret tartama, ha azt objektív vagy műszaki vagy munkaszervezéssel kapcsolatos okok indokolják, a kollektív szerződés rendezése szerint legfeljebb 36 hónap.

3. §. A munkatörvénykönyv 97. § (2) és (5) bekezdés helyébe a következő rendelkezések lépnek. Az általános munkarend. A munkáltató a munkaidőt heti öt napra, hétfőtől péntekig osztja be. (3) bekezdés. A munkaidő munkaidőkeret vagy elszámolási időszak alkalmazása esetén egyenlőtlenül osztható be. Egyenlőtlen munkaidő-beosztás, ha a munkáltató a munkaidőt a napi munkaidőtől, b) a heti pihenőnapot a

105. § (1) bekezdésétől, c) a heti pihenőidőt a 106. § (1) bekezdésétől eltérően osztja be.

4. pont. A munkáltató a munkaidő-beosztást legalább egy hétre a beosztás szerinti napi munkaidő kezdetét megelőzően legalább 168 órával korábban írásban közli.

(23.00)

Közlés hiányában az utolsó munkaidő-beosztás az irányadó. A munkáltató - ez már az (5) bekezdés - a közölt munkaidő-beosztást, ha gazdálkodásában vagy működésében előre nem látható körülmény merül fel, a beosztás szerinti napi munkaidő kezdetét megelőzően legalább kilencvenhat órával korábban módosíthatja. A munkáltató a közölt munkaidő-beosztást a munkavállaló kérésére vagy hozzájárulásával is módosíthatja.

Az Mt. 98. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép: Az elszámolási időszak tekintetében a 93. § (2)-(4) bekezdése, a 94. § és a 95. § megfelelően irányadó.

Az 5. §: Az Mt. 99. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki: Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a beosztás szerinti heti munkaidő tartamát a) a 94. § (1) és (2) bekezdés szerinti meghatározott időszakon, vagy b) ha ezt objektív vagy műszaki vagy munkaszervezéssel kapcsolatos okok indokolják - kollektív szerződés rendelkezése szerint - tizenkét hónapon belül átlagban kell figyelembe venni.

6. § Az Mt. 105. §-a helyébe a következő rendelkezés lép: 105. § Hetenként két pihenőnapot (heti pihenőnap) kell beosztani. A heti pihenőnapok egyenlőtlenül is beoszthatók. Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén hat egybefüggő munkanapot követően legalább egy heti pihenőnapot be kell osztani. (3) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a) a megszakítás nélküli, b) pont a több műszakos, c) az idényjellegű tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló számára havonta legalább egy heti pihenőnapot be kell osztani.

(4) Havonta legalább egy heti pihenőnapot - a 101. § (1) bekezdés f) pont kivételével - vasárnapra kell beosztani.

7. § Az Mt. 106. §-a helyébe a következő rendelkezés lép. (1) A heti pihenőnapok helyett hetenként a beosztás szerinti napi munkaidő befejezésétől a következő beosztás szerinti napi munkaidő kezdetéig tartó, legalább negyvennyolc óra tartamú megszakítás nélküli pihenőidő osztható be (heti pihenőidő). (2) A heti pihenőidő egyenlőtlenül is beosztható. Egyenlőtlen beosztás esetén legalább negyven óra tartamú és egy naptári napot magában foglaló megszakítás nélküli heti pihenőidőt kell beosztani. (3) A heti pihenőidőt - a 101. § (1) bekezdés f) pont kivételével - havonta legalább egy alkalommal vasárnapra kell beosztani.

8. § Az Mt. 135. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek: A felek megállapodása

vagy kollektív szerződés a) a 87. §-ban, b) pont a 96. § (2) bekezdésében, c) a 122. § (5) bekezdésében, d) a 126. § (4) bekezdésében, e) a 127. § (1)-(2) és (4) bekezdésében, f) a 134. §-ban foglaltaktól nem térhet el.

Kollektív szerződés a) a 86-ban, b) a 88-93. §-ban, c) a 95. §-ban, d) a 96. § (3) bekezdésében, e) a 97. § (1) bekezdésében, f) a 99. §-ban, g) a 101-108. §-ban, h) a 109. § (2) bekezdésében, i) a 111. §-ban, j) a 113-121. §-ban, k) a 122. §-ban, l) a 123. §-ban, m) a 124. §-ban, n) a 125. §-ban, o) a 126. § (1)-(3) és (5) bekezdésében, p) a 127. § (5) bekezdésében, r) a 128-133. §-ban foglaltaktól csak a munkavállaló javára térhet el.

Az Mt. 165. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki: (3) A 94. § (3) bekezdése alkalmazása esetén órabéres munkavállalóval a 156. § (1) bekezdés b) pont szerinti eltérő megállapodás csak kollektív szerződés rendelkezés szerint köthető.

10. § Az Mt. 298. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép: Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a munkaerő-kölcsönzési tevékenység folytatásának, a munkaerő-kölcsönzésért a kölcsönbeadónak fizetendő minimális kölcsönzési díjat, a kölcsönbeadó nyilvántartásba vételének feltételeit és részletes szabályait, valamint a közhasznú kölcsönzőkkel szemben támasztott feltételekre, a kölcsönzettek részére nyújtandó szolgáltatásaikra, valamint az általuk létesített, munkavégzésre irányuló jogviszony egyes feltételeire vonatkozó szabályokat rendeletben állapítsa meg, és ennek során vagyoni biztosíték meglétét írja elő.

11. § Az Mt. 109. § (1) bekezdésében a „kétszázötven óra” szövegrész helyébe a „négy száz óra” szöveg lép.

Tisztelt Kósa Lajos Úr! Emlékszik még erre a szövegrészre? Ezért megismétlem önnek: a 11. §-ban ön azt javasolja, hogy a munka törvénykönyve 109. § (1) bekezdésében szereplő kétszázötven óra szövegrész helyébe a négy száz óra szöveg lépjen.

„12. § Hatályát veszti az Mt. a) 98. § (3) bekezdése, valamint b) 135. § (3) bekezdése.

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és a törvénymódosításokról szóló 2012. évi LXXXVI. törvény módosítása.

13. § A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló 2012. évi LXXXVI. törvény első része a következő 19/D. §-sal egészül ki: Az Mt.-nek a munkaidő-szervezés egyes kérdéseiről szóló törvénnyel (a továbbiakban: Módtv3.) megállapított a) 94. § (3) bekezdését, 98. § (2) bekezdését, 99. § (5) bekezdését a Módtv3. hatálybalépését követően kezdődő munkaidőkeret és elszámolási időszak tekintetében kell alkalmazni, b) 94. § (3) bekezdése - az a) pontban foglaltaktól eltérően - a folyamatban lévő munkaidőkeret vagy elszámolási időszak tekintetében a kollektív szerződés szabályai szerint alkalmazható.”

Önök a törvényben még a záró rendelkezéseket említik, amely szerint a törvény 2019. január 1-jén lép

hatályba, amikortól 250 óra helyett 400 órát dolgoztathatják túlórában a munkavállalókat, és azt is meghatározták a fentieknek megfelelően, hogy nem az adott évben, hanem 36 hónap áll rendelkezésre az elszámolásra.

Az általános indoklásban önök kifejtik, hogy minderre miért van szükség. „A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 2012. július 1. napján lépett hatályba, azzal a céllal, hogy a piacgazdaság viszonyainak megfelelő, új munkajogi rendszert alakítson ki.” Hát, kedves képviselő úr, ez az önök új munkajogi rendszere. Az, amikor megtiltották és érdemben korlátozták a munkavállalók érdekképviseleti lehetőségeit, elvették és módosították a sztrájkjogot, és azt a gyalázatos törvényt elfogadták, amelyet önök munka törvénykönyvének hívnak. Ahelyett, hogy egyébként észrevették volna, hogy ezzel mennyi kárt okoztak, és ide egy konszenzussal előállítható munkatörvénykönyvet idehoztak volna, ehelyett további terhekkel sújtják a munkavállalókat.

A jogalkotói szándékról is szólnak itt: miszerint „az állami beavatkozás visszaszorításával és a szerződéses alapú szabályozás szerepének növelésével jelentős szerep jut a kollektív megállapodásoknak, a munkaerőpiac központi jelentőségű szabályozási faktorainak.” Kedves képviselő úr, elmagyarázná nekem, hogy ebben mi az a szerződés, amelyben a munkavállalók is szívesen beleegyeznének? Szerintem hallhatják azokat a szavakat, azokat a véleményeket, és talán olvashatják is a kommentekben, hogy a munkavállalóknak mi a javaslatuk és mi a véleményük arról, amit önök ide beterjesztettek.

(23.10)

„Az Mt. hatálybalépése óta szerzett tapasztalatok rávilágítanak arra, hogy a jogalkotói szándék csak részben teljesült.” Hm! „A kollektív megállapodások szerepe a hazai munkaerőpiac alakításában továbbra is viszonylag korlátozott maradt. A törvénykönyv rendszerében rögzített jogosulatlanságok és a kötelezettségeknek adott munkahelyre, gazdasági tevékenységre való alakítása ugyanakkor a munkaviszony szereplőinek az érdekkörébe tartozik, ezért a rugalmas szabályozás elengedhetetlen feltétele a közvetlen érintett felek megállapodása, melyet a törvénymódosítás ösztönözni kíván.”

Akkor most itt visszaidézhetjük az önök miniszterének külföldön hangoztatott szavait, visszaidézhetjük az önök miniszterelnökének külföldön hangoztatott szavait, miszerint mindent megtesznek azért, hogy a munkaerő rendelkezésre álljon. Ez az a módszer, és erre fogják önök rá, hogy egyébként ez szerződéses jogviszony. Ez olyan rabszolgatörvény, amelyben törvénnyel akarják kényszeríteni az embereket arra, hogy olyan munkát is vállaljanak, amihez egyébként már sem erejük, sem pedig kedvük nincsen. Éppen ezért a lehető leggyorsabban vonják vissza ezt a törvényt, semmi szüksége erre a munkavállalóknak.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, megismétlem és nagyon kérem tisztelettel, indokolatlanul ne térjen el a tárgytól, feleslegesen ne ismételje saját vagy más képviselőtársa korábbi beszédét, ne kelljen felszólítanom. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nem tudom, hogy én vagyok-e a megszólított most jelen esetben, mert Varju képviselőtársam, mivel a törvénynek... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Demeter Márta képviselő asszonynak adtam meg a szót, és őt kértem arra, hogy tartózkodjon az ismétlésektől, térjen a tárgyra *(Varju László Demeter Mártához: Te vagy az áldozat. Te vagy az elkövető.)*, és mindegyik felszólaló esetében el fogom ezt mondani. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Nagyon kedves, elnök úr, köszönöm szépen. Az a helyzet, hogy úgy tudom, az általános viták pontosan arról szólnak, hogy azon túl, hogy megtárgyaljunk egy konkrét törvényjavaslatot, természetesen vizsgáljuk azt a környezetet, azt a kontextust, amiben megvalósul majd ez a törvényjavaslat, és nyilván ez egy rendkívül széles kört érint, ilyenformán a magyar társadalom jelenlegi helyzete, a dolgozók helyzete is abszolút idetartozik.

Itt szeretném kérni azt, hogy Kósa Lajos képviselőtársam is és még az a három kormánypárti, aki itt van ebben a teremben, vegyenek részt a vitában, nyomják meg a gombot, és szóljanak hozzá, mert rendszeresen azt játsszák el sok-sok éve, hogy nem szólnak hozzá a vitában... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! Ez a gondolat már több alkalommal elhangzott, kérem szépen, térjen a törvényjavaslatra. *(Zaj, közbekiáltások az ellenzéki padsorokból.)* Legközelebb felszólítás nélkül meg fogom vonni a szót. Öné a szó, képviselő asszony. *(Dr. Szél Bernadett: Ne minket állítson le! Nekik mondja, hogy szólaljanak meg!)*

DEMETER MÁRTA (LMP): Éppen vitát próbálok generálni, és a világért sem szeretnék elnök úrral vitakozni, a jelen lévő kormánypárti képviselőkkel szeretnék. Az a műfaj, hogy általános vita, ezért szeretném, ha vitát tudnánk folytatni erről a törvényjavaslatról, ami egyébként több millió magyar dolgozó sorsát fogja meghatározni. Ezt jó eséllyel egyébként a jövő hét folyamán önök meg is fogják szavazni itt a parlamentben, és azt gondolják, hogy egyébként kibújhatnak a felelősség alól.

Tehát arra kérem önöket, hogy most szóljanak hozzá, ne akkor, amikor már lezárásra kerül a vita, és önök elmondanak egy zárszót úgy, hogy arra már az ellenzéki képviselők, akiket ugyanúgy a magyar emberek küldtek ide ebbe a házba, tudom, hogy ez nagyon sokszor nem tetszik... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, ez is több alkalommal elhangzott, köszönöm, foglaljon helyet.

Következik Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd. *(Demeter Márta: Ezek szerint nem lehet elvárni a magyar parlamentben, hogy vita folyjon.)* Tisztelt Képviselő Asszony! Ön a korábbi felszólításaim ellenére nem tért a tárgyra, felesleges ismétlésekbe bocsátkozott, ezért az Országgyűlésről szóló törvény 46. § (2) bekezdésében biztosított jogkörömmel élve megvonom öntől a szót. A mai ülésnapon ebben a napirendi pontban már nem szólalhat föl. Foglaljon helyet! *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból, köztük: Ez lesz a módszer! Elhallgattatják a képviselőket.)*

A következő hozzászóló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt látom, hogy az elnök saját jogkörében - tényleg nem azt mondom, hogy nem feltételezem, hogy végigkövette a napirendet úgy, hogy nem is volt itt, és tudja szóról szóra, hogy mi hangzott el. Én becsülöm ezt önben, elnök úr, és köszönöm szépen, hogy ekkora tudással rendelkezik.

Akkor én folytatnám, ahol Varju László abbahagyta. Szorosan kapcsolódik a törvényt módosításhoz a 2012-ben hatályba lépett munka törvénykönyve. Akkor ismerjük meg ezt a munka törvénykönyvét, mivel úgy látom, hogy a fideszes képviselőtársaim nem ismerik, mert többször hivatozik a törvényt módosítás a munka törvénykönyvének paragrafusaira, akkor olvassunk egy kicsikét.

„2012. évi I. törvény a munka törvénykönyvéről. Első rész; Általános rendelkezések; I. fejezet; Bevezető rendelkezések; A törvény célja; 1. § E törvény a tisztességes foglalkoztatás alapvető szabályait állapítja meg a vállalkozás és a munkavállalás szabadságának elve szerint, tekintettel a munkáltató és a munkavállaló gazdasági, valamint szociális érdekeire.” Már az 1. pont megbukott, kedves képviselőtársaim.

„A törvény hatálya”. Örülök neki, államtitkár úr, hogy fotóz. Lehetne beszélni is. *(Dr. Orbán Balázs: Bocsánat, videózom.)* Néha hozzá is lehetne szólni. Magának ez a dolga, és ezért kap fizetést, nem azért, hogy itt ücsörögjön és fotózzogasson, és önre is vonatkozik a munka törvénykönyve.

„2. § (1) E törvény hatálya a) a munkáltatóra, b) a munkavállalóra, c) a munkáltatói érdekképviseleti szervezetre - akiket önök nem hallgattak meg - d) az üzemi tanácsra, valamint e) a szakszervezetre terjed ki.” Persze, őket sem hallgatták meg.

„(2) E törvény a) XIV. fejezetét a kölcsönvevőre b) a XVII. fejezetét az iskolaszövetkezet által nyújtott szolgáltatás jogosultságára alkalmazni kell.”

Felhívnam képviselőtársaim figyelmét, hogy nagyon keveset beszéltünk az iskolaszövetkezetekről - adok tanácsot, hogy miről lehetne még nagyon sokat szólni a következő időszakban, mert arról szinte még semmit nem beszéltünk, ez a törvénymódosítás pedig két részből áll. És Kósa Lajosnak kellene hogy ismerje, mivel ő nagyon érdekelt ebben a törvénymódosításban is. *(Zaj, közbeszólások, derűltség az ellenzéki padosorokban.)*

„(2) E törvény a) XIV. fejezetét a kölcsönvevőre” - ez is vonatkozik, mert figyeljünk; „b) pont - ja, ezt már mondtam -, a XVII. fejezetét az iskolaszövetkezet által nyújtott szolgáltatás jogosultságára alkalmazni kell.

„3. § (1) E törvény rendelkezéseit a nemzetközi magánjog szabályaira tekintettel kell alkalmazni. (2) E törvényt - eltérő rendelkezés hiányában - akkor kell alkalmazni, ha a munkavállaló a munkát rendszerint Magyarországon végzi.” Márpedig most Magyarországon történt munkavégzésről beszélünk.

„(3) E törvény XIX. és XX. fejezetét alkalmazni kell, ha a munkáltató székhelye vagy önálló telephelye Magyarország területén van. 4. § A tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nem munkaviszony keretében történő foglalkoztatására e törvénynek a fiatal munkavállalóra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.” Szerintem jó lenne, ha Kósa Lajos hallgatna, mert szerintem ezt a törvényt, a munka törvénykönyvét nem ismeri rendesen.

„3. rész: Értelmezési alapelvek; 5. § (1) E törvény rendelkezéseit Magyarország és az Európai Unió jogrendjével összhangban kell értelmezni. (2) A jogról lemondó vagy abból engedő nyilatkozatot nem lehet kiterjesztően értelmezni.

4. Általános magatartási követelmények; 6. § (1) A munkaszerződés teljesítése során - kivéve, ha törvény eltérő követelményt ír elő - úgy kell eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat.

(23.20)

A másik fél felróható magatartására hivatkozhat az is, aki maga felróhatóan járt el.”

2. pont. „A jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni, és nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti.” Vannak érdekes dolgok, szerintem jó, ha tényleg végigolvassuk, mert rájövünk, hogy ez a törvénymódosítás gyökeresen szembemegy a munka törvénykönyvével, amit lényegében önök fogadtak el, és lépett hatályba 2012-ben.

„A jóhiszeműség és a tisztesség követelményét sérti az is, akinek joggyakorlása szemben áll olyan korábbi magatartásával, amelyben a másik fél okkal bízhatott.” Gyönyörű mondatok vannak a munka törvénykönyvében, gyönyörű mondatok!

Negyedik rész - vagyis még csak a harmadik, ne hagyjunk ki egyetlenegy pontot sem. „A munkáltató a munkavállaló érdekeit a méltányos mérlegelés alapján köteles figyelembe venni. A teljesítés módjának egyoldalú meghatározása a munkavállalónak aránytalan sérelmet nem okozhat.”

4. pont. „Az e törvény hatálya alá tartozók kötelesek egymást minden olyan tényről, adatról, körülményről vagy ezek változásáról tájékoztatni, amely a munkaviszony létesítése, valamint az e törvényben meghatározott jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése szempontjából lényeges.”

7. § (1) „Tilos a joggal való visszaélés.” Én ezt elismételném még egyszer: tilos a joggal való visszaélés. „E törvény alkalmazásában joggal való visszaélés különösen, ha az mások jogos érdekeinek csorbítására, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul vagy ehhez vezet.” Szerintem itt is most alkalmazza elnök úr, hogy korlátozni akarják a véleménynyilvánításunkat velünk szemben is, parlamenti képviselőkel szemben is... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! Ön nem bírálhatja az ülésvezető elnök működését, úgyhogy megvonom öntől a szót. *(Bangóné Borbély Ildikó: Elnök úr, hadd tegyem már meg! Ennyi jogom hadd legyen már parlamenti képviselőként! Ha ön bírálhat engem, én is bírálhatom önt!)* Megvonom öntől a szót. A mai ülésnapon ebben a napirendi pontban már nem szólalhat fel. Köszönöm, foglaljon helyet! *(Bangóné Borbély Ildikó: Így fog mindenkit kitiltani, hogy vége legyen a vitának?)*

A következő felszólaló: Csárdi Antal ügyrendben kért szót. Nincs a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! Újra megismétlem, a vita közben további vagy ismételt felszólalásra az ülésvezető elnök ad engedélyt. Ismételt felszólalásra nem fogok engedélyt adni ebben a napirendi pontban. Kétperces lehetőségük van. Elsőként jelentkezett Tordai Bence, nincs a teremben. Potocskáné Kőrösi Anita, jobbikos képviselő asszonyt két percben illeti a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Miközben képviselőtársaim mondták a véleményüket, felolvasták, hogy mindenkinek egyértelmű legyen, miről is szól ez a törvényjavaslat, én Kósa képviselőtársam arcát figyeltem. Rezenéstelen arccal figyeli a vitát vagy kalandoznak a gondolatai. Vajon miről kalandozhatnak?

Van egy egyszülős mozaikcsalád, anyuka egyedül neveli a gyermekét. Mondjuk, ne családnak nevezzük, egyelőre még nem élnek közös háztartásban. És az az egyszülős anyuka, mondjuk, írunk itt a parlamentben.

Rá is vonatkozik ez a törvény. Neki is el lehet rendelni túlórát. El lehet rendelni a gyárban dolgozó anyukáknak. El lehet rendelni a mezőgazdaságban dolgozó anyukáknak vagy apukáknak. Ki fog vigyázni a gyermekekre? Ezen gondolkodik Kósa képviselőtársam? A gyermekek érdeke a családok évében nem fontos? Én nagyon sajnálom. Most is rezzenéstelen arccal ül és hallgatja. Lelkiismerete nem kopogtat. Ott kopogtat. Mikor? Meddig? Én várnám a választ. Miért nem lehet erre válaszolni? Ezt kívánják önök tenni? Ezt? Meddig? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Két percre megadom a szót Szél Bernadett független képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Tisztelt Elnök Úr! Én normál hozzászólást nyomtam, mire ön közölte, hogy nem fog nekem szót adni. Ilyen esze ágába ne jusson, elnök úr! Önök mondják, hogy ez nem diktatúra, ez egy szabad... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! *(Dr. Szél Bernadett: Tisztelt elnök úr! Gondolataink vannak!)* Ön bírálja az ülésvezető elnököt, ezért megvonom öntől a szót. *(Dr. Szél Bernadett: De miért vonja meg? Azért, mert ön a levezető?)* A mai ülésnapon ebben a napirendi pontban már nem szólalhat fel. *(Dr. Szél Bernadett: Elnök úr! Ne vicceljen már velem!)*

Következő kétperces hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr. *(Dr. Szél Bernadett: Önök tették éjszákára a vitát! Akkor tegyék nappalra a vitát...!)* Z. Kárpát Dániel képviselő úr két percben a szó. *(Dr. Szél Bernadett: ...elnök úr! Kirakhat engem innen négy évre is, én akkor is el fogom mondani a gondolataimat, mert ön nem fogja az én számat befogni, elnök úr!)*

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar demokrácia emlékei iránti tisztelem jeléül ezzel a kétperces hozzászólással, engedelmükkel, nem élnék. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mivel csak ismételt felszólalók jelentkeztek, a kétperces Tordai Bence képviselő úr nincs a teremben, Csárdi Antal képviselő úr nincs a teremben, ezért a vitát lezárom, s megkérdezem, hogy... *(Mesterházy Attila közbeszól. - Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból. - Mesterházy Attila: Új vitalemet akartam behozni a beszélgetésbe! - Dr. Szél Bernadett: Új szempontot! - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól. - Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból. - Z. Kárpát Dániel: Rossz vége lesz ennek! - Bangóné Borbély Ildikó: Honnan? - Mesterházy Attila: Hogyan vonja meg a szót? - Bangóné Borbély Ildikó: Hogy gondolják ezt? Hogy gondolja? - Dr. Vadai Ágnes: Elnézést, nyomtam egy gombot!)*

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Kósa Lajosnak adom meg a szót. *(Mesterházy Attila: Azt se tudja, hogy miről akarok beszélni!)* Miután az általános vitát lezártam. *(Mesterházy Attila: De mire fel?)*

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! *(Dr. Vadai Ágnes: Nyomtam egy normál felszólalást! - Bangóné Borbély Ildikó: Ne szólalj fel, Lajos! Ne szólalj fel! - Dr. Varga László: Legalább lenne benned annyi szolidaritás, hogy nem szólalsz meg! - Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* A magyar parlamentnek van egy házszabálya, amely világosan rendelkezik arról, hogy a magyar parlamentben hogyan kell az általános vitákat a törvényjavaslatok kapcsán lefolytatni *(Dr. Vadai Ágnes: De nyomtam egy normál felszólalást! - Z. Kárpát Dániel: Kit akarsz kioktatni, Lajos? Kit akarsz kioktatni? Ne viccelj már!),* én ehhez tartom magam.

A magyar parlamentben a szokásjog is az, hogy az előterjesztő az előterjesztésében elmondja az álláspontját, érveit, majd a vita végén *(Z. Kárpát Dániel: Milyen szokásjog, Lajos? - Dr. Varga László közbeszól.)* mond zárszót, mert meghagyja a parlamenti képviselőknek a vitában való részvételt. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból. - Dr. Varga László: Ez szégyen, amit műveltek, Lajos, ezzel kéne foglalkozni! Mit képzelsz magadról? - Bangóné Borbély Ildikó: Mit képzél?)* Természetesen mindegyik kérdésre tudok válaszolni, és betartva a parlamenti vita szabályait, ezt meg is teszem. *(Mesterházy Attila: Milyen vita szabályait? - Dr. Vadai Ágnes: Nyomtam egy gombot! - Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: Kezdeményezni fogjuk Kósa Lajos fizetésének megvonását!)*

Természetesen azt szomorúan állapítom meg, hogy a magyar parlament szokásaitól eltérően *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* a vitában nemcsak érvek, hanem durva személyeskedések is elhangzottak. Odáig, hogy néhány szocialista képviselő személyemben is megfenyegetett. *(Bangóné Borbély Ildikó: Fogja be a száját és üljön le! - Dr. Varga László: Szégyellj magad! Öt órája nem szólaltál meg!)* Szeretném majd felhívni a tisztelt parlament figyelmét, hogy a Házbizottsághoz fogok fordulni annak érdekében, hogy ez a fizikai fenyegetés ne harapóddzon el a parlamentben, a magyar parlamentben való vita az előterjesztések, az érvek terepe kell hogy legyen *(Mesterházy Attila: Akkor miért nem érveltek?),* és nem a fizikai fenyegetésé, mint a szocialista képviselőtársaim által szárvlapát és szöges léce emlegetése. *(Mesterházy Attila: Deszka! Deszka!)*

Az a helyzet, hogy szomorúan állapítom meg, hogy az ellenzék felvetéseinek döntő többsége egyszerűen olyan mérhetetlen ténybeli tévedés - hogy most udvariasan fogalmazzak -, amivel nem is nagyon lehet vitatkozni, mert értelmetlen. *(Bangóné Borbély Ildikó: Elnök úr! Sérti a Ház méltóságát!)*

Csak rögzíteni szeretném (*Dr. Varga László közbeszól.*), természetesen Magyarországon ez előtt is és a javaslatom elfogadása után is a munkanap 8 órás lesz és a munkahét 5 napos. Ezen az én javaslatom sem változtat.

(23.30)

A magyar munkarend az, hogy ha valaki munkát vállal, akkor az általa aláírt szerződés szerint azért neki fizetés jár. Tehát minden olyan felvetés, ami azt fogalmazta meg - sokan mondták ezt -, hogy nem kapják meg a dolgozók a bérüket, az egyszerűen kapitalis túlzás (*Dr. Varga László közbeszól.*), félreértés, valótlanság; természetesen az én javaslatom módosítása után is mindenki havonta megkapja a bérét. Tehát az, amikor azt vetették fel, hogy majd nem kapják meg a bérüket, az nem igaz, ez súlyos ferdtítés, hazugság, valótlanság.

Mint ahogy természetesen az én módosításom nem érinti azt a főszabályát a munka törvénykönyvének, hogy ha túlmunkát rendelnek el, akkor sem haladhatja meg a heti összes ledolgozott munkaóra a 48 órát. Ez most is így van, ezelőtt is így volt, ezután is így lesz. Ellenzéki képviselőtársaim teljesen tudatosan kevernek két dolgot, vagy pedig nem tudják, és azért összevissza beszélnek. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Vadai Ágnes: Össze kell hívni a Honvédelmi bizottságot!*)

Túlmunkát, többletmunkát kétfajta módon lehet Magyarországon elrendelni: egyrészt van a rendkívüli munkavégzés; a rendkívüli munkavégzésre vonatkozó szabályokat az én javaslatom nem érinti. Rendkívüli munkavégzés az a munkavégzés, amit előre nem látható körülmények okán - amelyek egyébként kellően alá kell hogy támasztódjanak a munkaadó részéről - a munkaadó rendel el, de azt egyébként, a rendkívüli munkavégzés keretében végzett munkát, ami előre nem látható, nem bejelentett, nem tervezett, azt egyébként a hónap végén a vonatkozó szabályok szerint ki kell fizetni a dolgozónak. Ez a rendkívüli munkavégzés. Egyébként hozzátésem, hogy a rendkívüli munkavégzés keretében, főleg hogyha az a pihenőnapra vagy a munkaszüneti napra esik, az jelentősen meghaladja a normál foglalkoztatásban fizetett fizetés időarányos részét. Ez a rendkívüli munkavégzés. Nem érinti az én javaslatom, semmi köze az én javaslatomnak ehhez, tehát minden olyan felvetés, ami tudatosan az előre tervezett túlmunkát rendkívüli munkavégzés keretében mutatná be, az egy hazugság, tévedés, valótlanság.

Mint ahogy tökéletesen megfelelnek az ellenzék arról (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), hogy ha előre tervezett, mert az én javaslatom erről szól, az előre tervezett és bejelentett - ugye, a törvényt most már ismerik, legalább tudom, hogy a szövegét az ellenzék is elolvasta, vagy legalábbis hallotta egyszer (*Bangóné Borbély Ildikó: Te még mindig nem ismer-*

red! - Dr. Varga László közbeszól.) -, az előre eltervezett túlmunka elrendelésénél a túlmunkának pontosan megfelelő időt szabadnapban ki kell adni. Tehát az a felvetés, hogy itt megváltoznának egyébként a foglalkoztatás alapvető keretei, a 8 óra, a 40 óra hente, az nem igaz.

Hogy néz ki ez a való életben, amiről annyira sokat beszéltek, de látszik, hogy fogalmuk sincs arról, hogy ez hogy működik? Hogyha négy napon keresztül (*Dr. Vadai Ágnes az elnöknek: Nem kaptam szót! Hát ez hogy van, elnök úr? Tüllépte a hatáskörét!*) például napi két óra túlmunkát tervezhetően rendel el a munkaadó, az 8 óra, az azt jelenti, hogy a négy nap után jár egy plusz pihenőnap az illető dolgozónak. Ezért van olyan ágazat, ahol olyan munkarendben dolgoznak a dolgozók - hozzájárultak ehhez -, amikor például öt hét, heti négy nap (*Z. Kárpát Dániel: Nyolc!*), napi két óra túlmunka elrendelése esetén a dolgozó a hatodik hetet teljes egészében megkapja szabadságként, nem kell bemennie dolgozni egy hétig, és, hozzáteszem, ugyanazt a bért kapja meg. (*Z. Kárpát Dániel: Hosszú lesz még?!*)

Az ellenzék végig úgy beszél a javaslatomról, minthogyha az előre tervezhető és bejelentett, az időt, hogy milyen, fél évre előre be kell jelenteni egyébként a munkavállaló számára, az előre tervezett, elrendelt munkavégzés esetén mindig kötelező azt szabadnapban kiadni. Dolgoznak így emberek, egyébként ez nem népszerűtlen foglalkoztatási forma, és természetesen semmivel nem csökken a pihenőnapoknak és a munkaszüneti napoknak a száma. Tehát akik azt állították, hogy az én javaslatom ezt módosítja, nem mondtak igazat. És végig úgy beszélt az ellenzék erről a javaslatról, minthogyha az előre eltervezett és bejelentett túlmunka, az mintegy pluszfoglalkoztatás lenne (*Z. Kárpát Dániel: Elég lesz, Jajos, magadat sem tudod meggyőzni!*), és semmit nem érintene. Ez nem igaz, hazugság! Ráadásul - ennek kapcsán még egyszer mondom - nem érinti ez a munkarend a dolgozók fizetését (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), meg fogják kapni.

Az tehát a helyzet, kedves képviselőtársak (*Dr. Vadai Ágnes: Nem kaptam szót! Normál hozzászólást nyomtam, és új szempontjaim lettek volna!*), hogy az ellenzék hozzászólásainak a jelentős része olyan mértékben tér el a valóságtól, hogy nem is vitaképes, mert azt kell mondjam, hogy azért bizonyos állításokkal nem lehet mit kezdeni. Ha az ellenzék azt állítja, hogy az ég piros, nem fogom őket győzködni, hogy az ég kék (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), mert egész egyszerűen nem érdemes. Ezért ezt a törvényt rabszolgatörvénynek bemutatni, vagy hogy itt az armageddon eljövételét jósolták (*Csárdi Antal: Bocsánat, ez már elhangzott a vitában! - Derültség az ellenzék soraiban.*), meg a családok tönkretételét, ez teljes mértékben elrugaszkodik a valóságtól. (*Varju László: Vonják meg a szót tőle!*)

Nehéz úgy vitatkozni a munka világáról, amikor egy képviselő ex cathedra kijelenti, hogy nem volt bér-

emelés az elmúlt időszakban a magyar munkaerőpiacon. (Z. Kárpát Dániel: *Amikor nem ismered, igen! Te még nem dolgoztál rendes munkahelyen, így valóban nehéz!*) Hát, csak a tavalyi évben 13 százalék volt a nettó bérkiáramlás (Bangóné Borbély Ildikó: *Elnök úr, vonja már meg tőle a szót!*), és most már négy éve folyamatosan két számjegy körüli a nettó bérkiáramlás évről évre a magyar gazdaságban. (Z. Kárpát Dániel: *Kit akarsz meggyőzni, Lajos? Minket nem tudsz!*) Ha erről valaki ellenzéki képviselőként azt mondja, hogy statisztikai trükk, meg hogy nem volt nettóbér-emelkedés, akkor őszintén szólva a valóságnak az ilyen torzítása, és amikor valaki ilyen mértékben elrugaskodik a tényektől, azzal nem fogok vitatkozni, mert teljesen értelmetlen, nem fogom győzködni a képviselőtársaimat arról, hogy vegyék már észre, hogy mi történik a magyar foglalkoztatásban, a munka világában (Varju László *közbeszól.*), hogy béremelés van, hogy igenis vannak ágazatok, amelyek számára az én javaslatom adott esetben hasznos (Bangóné Borbély Ildikó: *Az egyik a sertés-telep! Sertés-telep!*), de a legtöbb ágazat esetében egyébként nem fog bekövetkezni (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), nem fog bekövetkezni, ahogy ezt jól mondták, hiszen egy sor magyar gazdasági vállalatnál, ágazatban az előre tervezhető túlmunka elrendelése nem szükséges, nem szükséges. (Z. Kárpát Dániel: *Ne erőlködj! Semmi értelme!*)

Én éppen ezért azt gondolom, hogy a vitában elhangzottakkal kapcsolatban még néhány dologra szeretnék kitérni. Tehát nehéz (Csárdi Antal: *Ne legyen benne ismétlés! - Z. Kárpát Dániel: Ne ismételd magad, Lajos! - Varju László: Vissza! Vissza!*) úgy vitatkozni, hogy az ellenzék folyamatosan ragaszkodik olyan rögeszmékhez, amelyeknek a valósághoz semmi köze. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Szél Bernadett: Miért nem egyeztettek a szakszervezetekkel, Kósa úr?! Miért nem egyeztettek a szakszervezetekkel?!*)

Ez a törvényjavaslat természetesen senkit nem fog elüldözni az országból. (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Ugyan már! Nem, mi?!*) Ez a törvényjavaslat lehetőséget ad arra, hogy kölcsönös megegyezés alapján (Csárdi Antal: *De nem ez van leírva a törvényben!*) ilyen munkarendben is dolgozhassanak a munkaadók és a munkavállalók közösen. Az teljesen jellemző, hogy egyébként nem érkezett ahhoz észrevétel, hogy az általam megfogalmazottak szerint hogyan lehetne még erősíteni a munkavállalóknak a tárgyalási pozícióját (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), mert az ellenzék szemmel láthatólag ettől nemesen eltekintett, mint ahogy arra sem méltattak egyetlen hangot sem, hogy a javaslatom bizonyos ágazatokban, például a munkaerő-kölcsönzőknél garantálja a dolgozóknak a bérminimum és a minimálbér kifizetését. (Csárdi Antal: *Hát, de jó! Ez a minimum! - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Ez számukra nem fontos, bár az emberekre hivatkoznak, erről egy hang sem szólt. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*)

Elnök Úr! Tisztelt Ház! (Varju László: *Most a párnát is elvitték! A szót is elvették, a párnát is elvitték!*) Nagy szerepet játszott a vitában az, hogy vajon a magyar munkaerőpiacról hány magyar állampolgár döntött úgy, hogy élve európai uniós jogával (Bangóné Borbély Ildikó: *Elnök úr, elmondja ugyanazt! - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), az Európai Unió országaiban dolgozik. Természetesen a 600 ezer, meg az ilyen számok nem felelnek meg a valóságnak. (Bangóné Borbély Ildikó: *Te aztán tudod!*) De hogyha megnézzük a tényleges helyzetet, akkor azt látjuk, hogy ma durván 420-430 ezer azoknak a száma, akik magyar állampolgárként az Európai Unió különböző országaiban dolgoznak. (Varju László: *Ezt összeadtad?*) 2004-ben, amikor beléptünk az Európai Unióba, ez a szám 220 ezer volt. Tehát - figyelem! - a rendszerváltástól 2004-ig 220 ezren választották ezt a formát, akkor nem voltunk uniós tagok, tehát jóval nehezebb volt egyébként az uniós országokban munkát vállalni, és az azóta eltelt időszakban, ez 14 év, még ez a szám 200 ezerrel megnőtt.

(23.40)

Magyarul: az a beállítás, hogy itt a Fidesz-kormányzat vagy bármifajta gazdaságpolitikája gyorsítaná ezt a folyamatot, az egyszerűen nem igaz. Ráadásul, hogyha ennek a belső struktúráját megnézzük (Dr. Harangozó Tamás: *Kit akarsz meggyőzni?*), akkor 110 ezer a 420 ezerből napi ingázó. Ez azt jelenti, hogy nem ment el Magyarországról. (Dr. Harangozó Tamás: *Nincs olyan család, akiből valaki ne ment volna el! Kit akarsz meggyőzni?*) Ez alapvetően a nyugati határszél mentén jellemző. Nem ment el az országból, itt lakik, itt él a családjával, naponta átjár. (Varju László: *Ezt mondd el az öcsémnek és a húgomnak is!*)

Ha belegondolunk, ez a pozíció nem különbözik attól, mint hogyha valaki Ceglédről jár be Budapestre dolgozni. (Csárdi Antal: *Azzal a különbséggel, hogy nem itt fizeti az adóját!*) És egyébként még jó 40 ezer ember heti ingázó, kihasználva a fapados járatok adta lehetőséget (Bangóné Borbély Ildikó: *Ami már Debrecenben is van! - Derűltég.*), ami azt jelenti, hogy nem hagyta el Magyarországot abban az értelemben, hogy a családjával él együtt. Ez ahhoz hasonlít, hogyha még valakinek ez mond valamit, mint amikor valaki az ország távolabbi vidékéről heti ingázó volt, és Budapestre járt dolgozni, csak ez most már repülőgéppel történik, és nem fekete vonattal Mátészalkáról.

Éppen ezért az a beállítás nem felel meg a valóságnak, nem igaz, hazugság, amit az ellenzék azon magyarokról mondott, akik egyébként az Európai Unió országaiban vállalnak munkát. (*Folyamatos zaj, közbeszólások.*)

Tovább színesíti a magyar munkaerőpiaci tényt az a szám, hogy közben 240 ezer olyan ember van, aki

nem magyar állampolgár, és Magyarországon tartósan él, ebből 110-120 ezer ember munkavállalási engedéllyel. Tehát az egyenleg, hogy ennyien kimennek és közben más országokból idejönnek, az nem 420 ezer, mert értelemszerűen 110-120 ezer ember Magyarországot választotta az Európai Unió különböző országaiból munkahelyének. (Z. Kárpát Dániel: *Taníts még, mester!* - *Derűltség.*)

Magyarul: az a beállítás, hogy Magyarországot tömegével hagyják el a magyar munkavállalók, és Magyarország semmilyen kínálatot nem jelent másoknak, ez egyszerűen nem igaz, hazugság, a számok ennek élesen ellentmondanak.

Hozzáteszem, aztán a hivatkozási alap az végképp kétséges a tekintetben, hogy egyébként az európai uniós országok közül Németország az az ország, ahonnan a legtöbben német állampolgárok (*Dr. Harangozó Tamás: Menekülnek!*) nem Németországot választják munkahelyül, hanem az Európai Unió különböző országait, több mint egymillió német dolgozik az Európai Unió különböző országaiban és nem Németországban. (Z. Kárpát Dániel: *Magyarországon szeretne dolgozni!*) Feltételezem, hogy nem azért „menekültek” Németországból, mert a rettenetes gazdasági kilátások, a kilátástalan fizetés és a tűrhetetlen életszínvonal elűzte őket a hazájukból.

Az ellenzék valamilyen furcsa módon, bár emlékeim szerint ők kampányoltak azzal a marhasággal, hogy majd mindenki nyithat kávéházat a Mariahilferen, nem veszik azt észre, hogy akkor, amikor valaki azt a döntést hozza meg (*Dr. Vadai Ágnes: Elnök úr, nyomtam egy normál felszólalást, szeretnék most már ezzel a lehetőséggel élni!*), hogy az életének egy szakaszában nem Magyarországon dolgozik, az nem feltétlenül baj abban az értelemben, hogy máshol is megpróbálja magát. Egyébként a lényeg az, hogy ez a szám belső összetételében dinamikus legyen, és egészen addig, amíg ez a szám körülbelül a teljes magyar munkaerőpiac 10 százalékát nem haladja meg, én azt gondolom, hogy ez egy dinamikus egyensúlyt tart, amit nemcsak lehet vállalni, hanem azt is lehet mondani, hogy kifejezetten valamikor egyébként a magyar gazdaságtörténetben jelentőségeltjes is volt az úgynevezett peregrináció, és ez hagyománya is Magyarországnak évszázadok óta. (*Derűltség, taps az ellenzéki pártok soraiban.*) Ez a marxizmusból kimaradt, tehát hogy az ellenzék nem tud erről, az egyébként nem meglepő. (*Derűltség az ellenzéki pártok soraiban.*)

Összességében én azt tudom mondani, hogy amit az ellenzéki hozzászólásokból most hallottam, az egyszerűen nem vitaképes. (*Mesterházy Attila: Te nem vagy vitaképes!*) Annyira messze van a valóságtól, hogy nem érdemes rá szót vesztegetni. Mit kezdjen az ember azzal, hogy azt mondják az ellenzékiek, hogy ha ez a módosítás életbe lép, akkor nem kapják meg az emberek a fizetésüket minden hónapban? Ez nyilvánvalóan nem igaz, ennek semmi köze a valósághoz.

Mit kezdjünk azzal az állítással, hogy azt gondolták, és úgy olvassák az egészet, hogy az esetleg elren-

delt 400 óra tervezett pótmunka hozzájön a heti munkaidőhöz? Nem. Azt egyébként szabadnapban majd ki kell adni. Egyetlen lesz a munkaterhelés, erről egyébként nem beszéltek. Tehát a lényegről, hogy azt meg kellene nézni, hogy adott esetben kell-e valamilyen olyan garanciát beépíteni a munkavállalóknak (*Bangóné Borbély Ildikó: Akkor végül csak nem lesz?*), ami a túlzott terheléstől megóvjá őket, hozzáteszem: a főszabály az, hogy 48 óránál nem lehet többet dolgoztatni senkit sem egy héten, az egyébként most is él, de még lehetnének garanciális elemek. Az ellenzék hozzatétele ehhez az ügghöz nem értelmezhető, mert az ellenzék részint összevissza hazudozott, személyeskedett, és teljesen elfogadhatatlan stílusban - hogy is mondjam - gyalázkodott, amivel én nem tudok mit kezdeni. Azért vagyunk parlamenti képviselők, hogy adott esetben ezt is elviseljük. Nem könnyű. (*Csárdi Antal: Szegény!*) De én azt gondolom, hogy tanulságos.

Egyébként pedig, kedves ellenzéki képviselőtársaim, végig, amíg a vita (*Csárdi Antal: Folyt.*) közben gondolkodtam, igazából az járt a fejemben, hogy az egyik szemem sír, a másik pedig nevet. (*Bangóné Borbély Ildikó: Vannak érzéseid, Lajos?*) Ugyanis sír azért, mert régen hallottam ennyi marhaságot összehordani, másrészt pedig nevet, mert egészen addig, amíg az ellenzék ilyen, addig a Fidesz és a kormányoldal kétharmada garantált (*Bangóné Borbély Ildikó: Lesz még más világ is!*), és most a teljes szeletét adták annak, hogy igazából miért is van kétharmados támogatottsága a kormánypártoknak, és az ellenzéknek pedig töredék támogatottsága. De én tisztelen, nem az ellenzék, hanem az ellenzék mögött megnyilvánuló választókat, és azt gondolom, hogy velük érdemes vitázni, velük érdemes egyeztetni, akár az ágazati szakszervezetekkel, a munkavállalói szervezetekkel (*Dr. Szél Bernadett: Mi lesz a szakszervezetekkel? Miért nem egyeztetett Kósa úr a szakszervezetekkel?*), és megpróbálni egy olyan javaslatot összehozni, ami egyébként segít a magyar gazdaságnak.

A magyar gazdaság pedig nem önérték, a magyar gazdaság erősítése, versenyképességének javítása egy szempontból rendkívül fontos: az emelkedő jövedelemhez juttatja a magyar embereket, és a magyar emberek emelkedő jövedelme stabilabb életet, tervezhetőbb jövőt, kilátást, családokat jelent (*Dr. Szél Bernadett: Válaszoljon a kérdésre!*), és én ezt szeretném támogatni. Ha az ellenzék ebből kimarad, hajrá, én mindenesetre szeretném azt, hogyha a parlament ezt a javaslatot adott esetben esetleges jobbító szándékú módosításokkal, de elfogadja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, 16 óráig van lehetőségünk.

Ügyrendben jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. De mielőtt megadnám a szót, jelzem, hogy az előző napirendhez hozzászólni ügyrendben nem lehet. Mondom: 10. § a napirendet vagy a

tárgyalt napirendi pontot érintően bármelyik képviselő egyperces időtartamban szólhat, de mivel lezárta az előző napirendet, egy más témát tessenek ügyrendben előterjeszteni. Hallgatom, képviselő asszony, tisztelettel.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azonnali szünet elrendelését kezdeményezem, és azt kezdeményezem, hogy a házbizottsági ülést azonnal hívják össze, mert elnök úr a házszabály szerint túllépte a hatáskörét. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)* Önre is vonatkozik a házszabály, és ön többször túllépte a hatáskörét, úgyhogy azonnal intézkedjen, elnök úr. Köszönöm. *(Varju László: Úgy van!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! Mivel indítvány hangozott el a Házbizottság összehívására, bejelentem, hogy erről értesítem az Országgyűlés elnökét. Az országgyűlési törvény 13. § (5) bekezdésének megfelelően elnök úr írásban értesíteni fogja a frakcióvezetőket a Házbizottság időpontjáról és helyszínéről.

Ügyrendben jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Azt szeretném sérelmezni a jegyzőkönyvnek, hogy meg se hallgatta, miről akartam beszélni. Tehát azok a paragrafusok, amelyeket ön felolvasott, hogy ha nem járul valaki hozzá a vita menetéhez, akkor nem szólhat hozzá, ezt az én esetemben nem tudta megítélni, merthogy el se kezdhettem azt, amit akartam. Egyébként a munkahelyi balesetekről szerettem volna beszélni, amit a túlterheltség okoz. Ezt szeretném a jegyzőkönyvnek jelezni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Az ügyrendi bizottsághoz fordulhat a döntéssel kapcsolatban. Csárdi Antal képviselő úr ügyrendben jelentkezett.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szeretném kérdezni, hogy a házszabály vagy az Országgyűlésről szóló törvény melyik paragrafusa teszi lehetővé, hogy különböző módon ítélje meg a kormánypárti és az ellenzéki képviselőknek azonos tevékenységét.

(23.50)

Engedje meg, hogy példákat is hozzak. Orbán Balázs államtitkár úr itt a Ház kellős közepén fotózott minket. Én több alkalomra is emlékszem, amikor a levezető elnök rendreutasította a fotózó képviselőt, ezért kérdezem, hogy mi a különbség a megítélésben, és hogy melyik házszabályi rendelkezés teszi lehetővé,

hogy a kormánypárti képviselők vagy a kormány képviselői ezt megtehessek, az ellenzéki képviselők pedig nem.

A másik kérdésem ugyanerre vonatkozik, Kósa képviselőtársam több alkalommal is ismételte önmagát, és míg Demeter Márta frakcióvezető-helyettes asszonytól elvette a szót, addig Kósa Lajostól nem vette el a szót. Nagyon súlyos elfogultságot vélek ebben felfedezni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem, forduljon az ügyrendi bizottsághoz, ha sérelmesnek találja az ülésvezetésemet. Demeter Márta képviselő asszony ügyrendben jelentkezett.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Én szeretnék érdeklődni, hogy milyen intézkedéseket kíván felterjeszteni az Országgyűlés elnökének, és foganatosítani annak érdekében, hogy ne lehessen visszaélni a házszabállyal, és ne lehessen a törvényesen megválasztott képviselők munkáját ezzel szabotálni, illetve hogy a különböző megítélés alá eső, sajnos, mert nagyon úgy néz ki, hogy különbözőek a megítélések, azt korábban láthattuk a pénzbüntetések és más intézkedések kapcsán is, ebben ön személy szerint fog-e javaslatot tenni az Országgyűlés elnökének, hogy intézkedjen, és állítsa helyre az Országgyűlés tekintélyét. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ismétlem, a vita közben további vagy ismételt felszólalásra az ülésvezető elnök ad engedélyt. Ha ezt sérelmezi, forduljanak az ügyrendi bizottsághoz. Vadai Ágnes képviselő asszony, DK.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző törvényjavaslat vitájánál én ismételni sem tudtam magamat, mert hiába nyomtam gombot, egyáltalán nem kaptam szót, tehát azt végképp nem lehetett megítélni, hogy én mire készültem. Éppen ezért arra szeretném kérni tisztelt elnök urat, ne az ügyrendi bizottságot...

ELNÖK: Ezt a vitát, tisztelt, kedves képviselő asszony, lezártuk, az előző napirendet. *(Dr. Vadai Ágnes: Ne vonja meg tőlem a szót, mert anélkül is fogok beszélni!)* Hallgatom a javaslatát.

DR. VADAI ÁGNES (DK): ...haladéktalanul legyen szíves ön itt intézkedni, és fölfüggeszteni az ülésnapot mindaddig, amíg a parlamentben nem tisztázzuk, hogy milyen jogosítvány illeti meg az Országgyűlésben a kormánypárti képviselőket és az ellenzéki képviselőket. Mert az világosan látszott az én esetemben, hogy engem mint ellenzéki képviselőt, aki normál felszólalásra jelentkezem, kevesebb jog illet meg, mint kormánypárti képviselőket. Éppen ezért, elnök

úr, haladéktalan intézkedését szeretném kérni. Ne delegálja a feladatot az ügyrendi bizottságba, ne írjon levelet Kövér Lászlónak, hanem legyen bátor, itt és most függessze föl az ülésnapot mindaddig, amíg ezt a kérdést nem sikerül akár az ügyrendi bizottságban, akár a Házbizottságban tisztázni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyrészt Vadai Ágnes képviselő asszony már a vita lezárása után jelentkezett. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem, nem! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Majd megnézzük!)* A következő ügyrendi jelentkező Szél Bernadett képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Tisztelt Elnök Úr! Határozott véleményem az, hogy ön itt kőkevényen átlépett egy újabb vörös vonalat. Amióta én a parlamentben vagyok, ilyen eset nem volt, hogy sorra hallgattattak el ellenzéki képviselőket. Megvonta a szót Bangóné Borbély Ildikótól, Demeter Mártától és tőlem, majd kizárt minket a vitából, nem adott megszólalási lehetőséget Mesterházy Attilának, és nem engedte felszólalni Vadai Ágnest. Ez az, amit én láttam, de bizonyára a jegyzőkönyv és a videófelvelelek tanúságot fognak tenni a szavaim mellett, illetve ki fogjuk deríteni azt, hogy még hány ellenzéki képviselőt csorbítottak itt ma éjjel demokratikus alapjogaiban.

Tisztelt Elnök Úr! Kérem, ne hivatkozzon a házszabályra, kérem, ne hivatkozzon arra, hogy önnek erre joga van, mert önnek arra joga nincsen, hogy minket itt elhallgattasson sorra egymás után, mondva csinált okokból. Úgyhogy nagyon kérem, függessze föl most a Ház ülését, nem mehet így tovább; ön átlépett egy vörös vonalat, kérem, ezt vegye tudomásul. Lehet, hogy most ön a pulpituson ül, mi meg itt vagyunk lent, de a házszabály, azt gondolom, kell hogy védje a demokráciát. Innentől elkezdve azt kérem, hogy ne folytassa tovább ezt az ülést, függessze fel, hívja össze a Házbizottságot *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ébressze föl a tisztelt képviselőket, akik kellenek hozzá, és meg kell vitatni ezt az esetet, ami itt történt, mert ez a demokratikus alapjogaink brutális megcsúfolása. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, azért csöngettem, mert csak egy perc áll rendelkezésére az ügyrendi javaslatot elmondani, egyrészt. Másrészt nem függesztem föl az ülést, és ha panasz van, akkor forduljanak az ügyrendi bizottsághoz vagy a Házbizottsághoz. A következő ügyrendi jelentkező Varju László képviselő úr, DK.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. A helyzet az, hogy ön pontosan tudja azt, hogy hibázott, méghozzá nem kicsit, hanem nagyot, és ennek az a következménye, hogy magatartásával képviselőket megakadályozott abban, hogy egy fontos törvény,

amely dolgozók millióit érinti, hogy ebben kifejtésük álláspontjukat. Én magam is ezek közé tartozom. Most ön nagyjából úgy érezheti magát, mint azok a dolgozók, akiket túlórára kényszerít egyébként a munkáltató. Ez lehet, hogy önnek rossz érzés, de önnek az a dolga, hogy biztosítsa az ülés rendes levezetését, a házszabálynak megfelelően eljárjon, és ennek keretében pedig biztosítsa azt, hogy képviselői jogommal, képviselői jogainkkal élhessünk. Ön ezt megakadályozta. Ezt még most kijavíthatja azzal, hogy belátja tévedését, azonnal felfüggeszti ezt az ülést, nem folytatjuk tovább, nem folytatja tovább ezt a magatartást, mert mi garantálja azt, hogy a következő napirendnél nem ugyanezt fogja elkövetni. Ugyanúgy Kósa Lajos az előterjesztő, és ugyanúgy egy gyalázatos törvénnyel próbálkoznak. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Így van! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát függessze fel, és hagyja abba, legyen szíves! *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A házszabály szerint jártam el. A következő ügyrendi jelentkező Tordai Bence képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Azzal a javaslattal élnék, hogy miután itt bebizonyosodott, hogy ön sajnós meglehetősen elfogultan vezeti az ülést, és több hibát is vétett a levezetés során, minden személyes tisztelem mellett azt javasolnám, hogy valaki más, a Ház egy másik alelnöke vegye át az ülés levezetését; ha pedig ennek a feltételei nem biztosítottak, akkor pedig én is arra kérném, hogy függessze fel az Országgyűlés ülését.

Egyébként pedig a jegyzőkönyv kedvéért szeretném jelezni, hogy nekem is volt egy jelzésem, hogy felszólaltam volna az előző vitában, amire szintén nem került sor. *(Kósa Lajos: Nem volt itt!)* De volt egy kétpercesem is, Kósa képviselő úr, úgyhogy azt mindenképp elmondtam volna, és például arról lamentáltam volna, hogy miért kap 135 milliárd forintnyi támogatást infrastrukturális fejlesztések formájában a BMW gyár, miután 12,3 milliárd forintot már közvetlen támogatás formájában megkapott. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence képviselő úr. Önnek is ezt tudom mondani, a házszabály szerint jártam el, és ha úgy ítélik meg, hogy nem, akkor forduljanak az ügyrendi bizottsághoz, amelyik majd megvizsgálja. Valóban van televíziós felvétel, pontosan lehet látni rajta, hogy ön nem volt a teremben, amikor lett volna lehetősége kétperccel elmondani. *(Tordai Bence: Az a normál felszólalás volt.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

(Az ellenzéki képviselők kivonulnak az ülésteremből.) A Kósa Lajos és Riz Gábor fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/3629. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. (Varju László: Elnök úr, ezt ön követte el! Ön a bűnös!)

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! A parlament 2006-ban fogadott el egy törvényt, amelyik a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításáról és azok gyorsításáról szól. Én ehhez a törvényhez terjesztettem elő egy módosítást. Nagyon röviden mondom el a lényegét.

(0.00)

Ma az a szabály ezeknél a beruházásoknál, hogy megvan a telek, amin a beruházást megvalósítani szándékoznak, de az építési engedélyt csak akkor lehet kiadni, hogyha a telek kialakítása nemcsak végleges telekalakítási engedéllyel jön létre, hanem ennek a telekkönyvi bejegyzése is megvalósul. A telekkönyvi bejegyzés elválik a telekalakítási engedély sorsától, mert a telekkönyvi bejegyzéshez az kell, hogy a telekalakítási engedély teljes egészéhez minden érintett tulajdonos hozzájáruljon. Nagyon sok esetben tapasztalat az, hogy a tulajdonosok, főleg ott, ahol sok osztatlan közös tulajdonos van vagy pedig sok a tulajdonos, a tulajdonosok egy része rendkívül nehezen fellelhető, és ez a jelenlegi eljárási szabály egész egyszerűen nagyon elnyújtja a beruházások megvalósulásának az indítási pontját. Ezért én arra teszek javaslatot, hogy főszabályként az ezen nemzetgazdasági szempontból kiemeltnek minősülő beruházások esetén a telek kialakításának végleges telekalakítási engedélye tegye lehetővé, hogy az engedélyezési eljárás elinduljon. A telekkönyvi bejegyzéssel véglegesített telekalakítás a használatbavételi engedélynek legyen a feltétele. Így a két folyamat összeér, mert mire egyébként a telekkönyvi bejegyzés is megtörténik, mert minden érintettet felleltek, megegyeztek a tulajdonosokkal, tulajdonképpen akkorra már minimum a tervezés vége van, de nagyon sokszor a beruházás is a befejezéséhez közeledik.

De itt tudnia kell a beruházónak, hogy a használatbavételi engedélyt csak akkor kapja meg, ha a végleges telekalakítási engedély telekkönyvi bejegyzése is megtörténik. Ez egy gyorsító lépés, két, viszonylag hosszú folyamatot párhuzamosan elvégezhetővé tesz. Én ebben kérem a tisztelt Ház támogatását.

ELNÖK: Köszönöm, Kósa Lajos képviselő úr. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e felszólalni Orbán Balázs államtitkár úr. Igen, öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon rövid leszek. A törvényjavaslat lehetőségét ad arra, hogy a végleges telekalakítási engedéllyel rendelkező, de az ingatlan-nyilvántartásba e minőségében át nem vezetett telkekre is kiadható legyen az építési engedély azzal, hogy annak legkésőbb a használatbavételi engedély kiadásáig meg kell történni, és mindezt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokkal összefüggésben teszi a törvényjavaslat lehetővé.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez egy gyorsító lépés, amely egyúttal garanciákat is tartalmaz, tehát visszaélésekre nem alkalmas. Viszont segíti azt, hogy ezek a beruházások ne húzódnak el, és minél előbb megvalósuljanak. A törvény címe is a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokra utal. Ezek olyan beruházások, amelyek az ország érdekét szolgálják, ebből következően a kormány egyetért a törvényjavaslatban foglaltakkal, és javasolja, hogy a tisztelt Ház ezt fogadja el. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A 2006. évi LIII. törvény annak érdekében került megalkotásra, hogy az Európai Unió támogatásából finanszírozott projektek megvalósítása gyorsabb, egyszerűbb és egységesebb eljárási rendben történjen meg, a rendelkezésre álló források minél hatékonyabb felhasználásával. A törvény tíz éve lépett hatályba, 2006 márciusában.

Fontos megjegyezmem, hogy a kiemelt beruházások említett gyors és hatékony elbírálása azért is szükséges, hogy az Európai Unió által a kohéziós alapból és a strukturális alapokból biztosított támogatások teljes egészében lehívhatók legyenek, hazánk társadalma és gazdasága így a csatlakozásból a lehető legtöbbet profitálhasson.

A törvény az európai uniós, illetőleg a magyar központi költségvetési forrásokból finanszírozott beruházások mellett teljes mértékben magánforrásból finanszírozott beruházások hatékonyabb engedélyezésének elősegítését is célul tűzte ki. A törvény tíz évvel ezelőtti hatálybalépése óta a gyakorlat bebizonyította, hogy szükség volt erre a szabályozásra, és beváltotta a hozzá fűzött reményeket és elvárásokat. Azóta többszöri módosításon esett át, hatályának köre kibővült, és mára szerves részévé vált az építésügyi szabályozásoknak is. Hiszen az építési tevékenység eredményeképpen megvalósult építmények a nemzeti vagy jelentős elemei, amelyek műszaki, gazdasági értékükön túl is alkalmasak jelentős fejlesztések beindítására.

Hogy egy példát tudjak mondani, nemrég a soproni választókerületben kapta meg a kiemelt státuszt

a Fertő tó turisztikai fejlesztése, amely Magyarország egyik legnagyobb turisztikai beruházása.

A célként említett gyors és hatékony támogatás-lehívás fokozása érdekében a jelen módosítás javaslatot tesz arra, hogy nemzetgazdasági szempontból a kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításához kapcsolódó szabályok olyan irányú kiegészítésre kerüljenek, amely előmozdítja az építési engedély iránti kérelmek minél előbbi benyújtásának lehetőségét és az építési engedélyek megszerzését, ezzel is hozzájárulva a gyorsabb megvalósításához. Az építési engedély megszerzésének elhúzódása jelentős ügyekben rendkívül nagy károkat tud okozni, ezért ennek elkerülése érdekében indokolt a jelenlegi szabályozás kiegészítése.

Tisztelt Képviselőtársak! Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat jól szolgálja azt a célt, hogy előmozdítsa a nemzetgazdasági szempontból jelentős beruházások által letámasztott speciális igényeknek a megfelelő szabályozási környezet kialakítását, ezért a Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Barcza Attila képviselő úr. Megállapítom, hogy a többi vezérszónok nem tartózkodik a teremben, ezért a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. Öné a szó, Kósa Lajos képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a támogatást, köszönöm a vitát, és remélem, a Ház megszavazza a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Miután az általános vitát lezártam, a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédelmi alkalmazottak jogállásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3621. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy látom, hogy az Országgyűlésben csak a kormánypártok képviselik magukat. Beletekintve az előző napirendi álvitájába, az jól látható, ma megjelent egy közvélemény-kutatás, amely világossá tette, hogy a magyar emberek nem hajlandók együttműködni, nem hajlandók támogatni a magyar ellenzéket. Nyilván

ezen nagyon felmérgesedtek, hiszen ezek az eredmények sokkal rosszabbak, mint amit egyébként 2018 áprilisában a választásokon elértek, és ezért úgy gondolták, én legalábbis ezt vettem ki az előző napirendből, hogy a hisztériakeltéssel, handabandázással, hazudozással, obstrukcióval, kőkemény obstrukcióval bosszút állhatnak a magyar embereken, illetve itt a parlamentben a kormánypártokon. De úgy látom, hogy ez sem sikerült a hazai ellenzéknek.

Nos, tisztelt Országgyűlés, az előttünk fekvő törvényjavaslat egy új kategória, egy új munkáltatási kategória, a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvényjavaslat. Engedjenek meg egy Tisza István-idézetet, mielőtt rátérnék konkrétan a törvényjavaslatra: „A világtörténelem mérlegének serpenyőjébe dobattunk, és saját súlyunktól függ, hogy e serpenyő mily eredményt fog mutatni.”

Jelen javaslat a közelmúltban tárgyalt javaslattal együtt adja ki azt az egészet, ami a honvédelem nem haditechnikai fejlesztéséhez szükséges.

(0.10)

A 2011. évet követően Magyarország keleti szomszédságában kiújuló új típusú, de semmiképpen sem hagyományosnak mondható fegyveres konfliktus kapcsán szokás említeni a hibrid vagy proxy háborút. Az elmúlt napok eseményei önmagukért beszélnek, mondhatnám úgy is, ha képviselőtársaim olvasnak híreket, jelen expoze megtartására sincs igazán szükség. Az elmúlt napok csak igazolják a kormányt abban, hogy a nemzetközi világkének vége, aki nem ébred föl, az nem felelős vezető, nem képes a hazáját megvédeni. Clausewitz ezt így fogalmazta meg: az előre nem látott lehetőségeket azonnal használd ki, és az előre nem látott nehézségekre tettekkkel felelj.

A magyar kormány elkötelezett az erős honvédelem kiépítésében és annak fenntartásában. Ennek része, legfőbb és legmeghatározóbb része a honvédség nemrég tárgyalt új struktúrájának kialakítása, de része a teljes, civil és katonai személyi állomány helyzetének, jogállásának rendezése is. Ennek keretében - másik törvényünkkel összefüggésben - 2019. január 1-jétől a kormány egy új jogállást kíván bevezetni honvédelmi alkalmazott elnevezéssel. Honvédelmi alkalmazott lesz a honvédelmi szervezetnél foglalkoztatott polgári, azaz civil alkalmazott. Ezzel érdemi változás a honvédségnél most is közalkalmazottként dolgozó hétköznapijaiban csak kisebb mértékben következik be, például, hogy szakterülete tekintetében éves honvédelmi, de egyáltalán nem kifejezetten katonai továbbképzéseken kell majd részt venni.

A honvédelmi alkalmazottak olyan alkalmazottak, akik a honvédelmi szervezetek keretein belül dolgoznak napi szinten, ebből következően ismerik annak felépítését, működését és szervezeti sajátosságait. Mivel együtt mozognak, de mondhatjuk azt is, hogy eddig is együtt mozogtak a honvédekkel, a közalkal-

mazotti törvény eddig is ismerte a honvédségi közalkalmazottakra vonatkozó külön eltérő szabályokat, most azonban egyfajta profiltisztítás fog bekövetkezni, ezzel is elősegítve a honvédségi civilek és a katonák még szorosabb együttműködését, a különböző alakulatok polgári alkalmazottai jogállásának egységesítését, végső soron a honvédség operativitásának növelését. A honvédelmi alkalmazott jogviszonnal járó többletkötelezettségek vállalását a közalkalmazottakhoz képest ugyanakkor többletjuttatással fogjuk kompenzálni.

Kétségtelenül a honvédelmi alkalmazottak civil foglalkoztatottjai ugyan a Magyar Honvédségnek, számos esetben azonban igazodniuk kell mind feladatvégzésük, mind magatartásuk tükrében a Magyar Honvédségben uralkodó szervezeti rendhez és fegyelmehez. Erre tekintettel bizonyos többletjuttatásokra és néhány korlátozásra, néhány kötelemre is szükség lesz, amelyek Magyarország és a magyar emberek biztonságának, valamint a Magyar Honvédség biztonságos feladatellátásának érdekeit szolgálják. Ezért a honvédelmi alkalmazottak tekintetében a katonákhoz közelítő, sőt többletjuttatások esetén több helyen azt is el is érhető szabályozás bevezetése indokolt.

Különleges jogrend idején a honvédelmi alkalmazott nem élhet a jogviszonyáról való lemondással. Ez azonban a honvédelmi ágazatban nem ördögtől való, a honvédségi közalkalmazottak jelenleg is úgynevezett meghagyásban vannak, azaz azért nem hívhatók be katonának hadiállapot idején, mert rájuk ott és akkor, abban a közigazgatási egységben, abban a civil beosztásban van szükség. Az előterjesztő ezzel is meg kívánja erősíteni a honvédelmi ágazat különleges jogrendi működését, illetve annak szakmai és civil biztosítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A honvédelmi alkalmazottakra vonatkozó, a közalkalmazottakhoz képest - hangsúlyozom most már többször - tervezett kedvezőbb szabályok az alábbiak. Az egyes munkakörök betöltéséhez a jogviszony létesítésekor nem kell pályázatot írni, ezt a javaslatot a munkáltatói jogkört gyakorló döntésére bízni.

A javaslat értelmében gyorsabb és egyszerűbb lesz a honvédelmi alkalmazotti jogviszony létesítése. A javaslat a honvédelmi alkalmazottak esetében a honvédelmi alkalmazotti jogviszony egységes jellegéből adódóan a kollektív szerződés helyett miniszteri, rendeleti szintre utal egyes jogosultságokat, kedvezményeket, illetve a jogosultságok feltételeinek megállapítását, ezáltal minden honvédelmi szervezetre vonatkozóan egységes szabályozást fog megvalósítani.

Az alapilletmény tekintetében a közalkalmazottakra vonatkozó és felülről nyitott szabályozást biztosító illetménytáblához hasonlóan kialakított és az ágazati sajátosságoknak megfelelő illetménytáblát határozzunk meg itt a honvédelmi alkalmazottak esetében is.

A honvédelmi illetménykiegészítés annak érdekében jár, hogy a vállalt többletkötelezettség miatt illetmény szempontjából a honvédelmi alkalmazotti

jogviszony a közalkalmazotti jogviszony fölé emelkedhessen, a honvédelmi alkalmazottak részére magasabb összegű honvédelmi illetménykiegészítést állapít meg.

A végkielégítésnél: jelenleg a közalkalmazottaknál a végkielégítés mértéke 20 évnél éri el a maximumot. Ez 8 havi távolléti díjat jelent. A hivatásos és szerződéses katonákra vonatkozó szabályok mintájára ezt egészíti ki 25 és 30 év után járó végkielégítéssel, 9, illetve 10 havi távolléti díjjal az új jogszabályjavaslat.

Jubileumi jutalomnál: jelenleg a közalkalmazottaknak nincs 30 év feletti jubileumi jutalma, a honvédelmi alkalmazottakra vonatkozó szabályozás szerint azonban 35 és 40 év után további ötévente újabb jutalom jár, 7 havi mértékben. Ez a hivatásos és szerződéses állományra vonatkozó szabályokkal teljes mértékben megegyező.

Nos, tisztelt Országgyűlés, még egyszer szeretném hangsúlyozni, az államnak kötelessége gondoskodni az állampolgáraitól, mondhatni, ez egy alapelv. Ugyanakkor ezen belül minden munkáltatónak, az államnak is az a kötelessége, hogy gondoskodjon az általa alkalmazottakról. Az államnak az is kötelessége, hogy gondoskodjon a honvédelméről, a honpolgárok biztonságáról. Jelen javaslat a közelmúltban tárgyalt javaslattal együtt adja ki azt az egészet, ami a honvédelem nem haditechnikai jellegű fejlesztéséhez szükséges. Tehát még egyszer idézném Tisza Istvánt: „A világtörténelem mérlegének serpenyőjébe dobattunk, és saját súlyunktól függ, hogy e serpenyő mily eredményt fog mutatni.”

Az elmúlt napok eseményei teljes mértékben igazolják a kormányt, a kormánynak azt a tételét, hogy erős ország nincs erős hadsereg nélkül, és az erős hadseregnek nemcsak a technikai, személyzeti alkalmasságát kell megtalálnunk, nemcsak katonákat, jól képzett, ép lelkű, erős katonákat kell alkalmaznunk, nemcsak modern, korszerű hadfelszerelést, hanem azt a jogi környezetet is meg kell teremtenünk, amiben ezt az új típusú hadsereget fel tudjuk építeni, és amiben a teljes honvédelem része megépíthető. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, legalábbis, akik itt jelen vannak, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az az elgondolás, hogy a közalkalmazotti jogviszony általános szabályaiból vegyük ki azokat a speciális foglalkoztatási ágakat, amelyekre a speciális szabályok tényleg szétfeszítik a közalkalmazotti jogállásról szóló általános törvényt, szerintem teljesen elfogadható és támogatható.

Ez a törvény is ilyen, de hozzáteszem, ez azt is magában hordja, hogy számos olyan ágazat lehet még, ami adott esetben átgondolást igényel, hogy az általános szabályokból vegyük-e ki vagy sem.

A honvédelmi alkalmazott elnevezés, illetőleg az, hogy a honvédelmi alkalmazottakat egy speciális, külön jogállással szabályozzuk, az ebben a javaslatban átgondolt, a specialitásokat jól figyelembe veszi. Tehát igazából én most nem nagyon szeretnék az apró részletekbe belebonyolódni, mert úgyis a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság előtt ezt majd vitatjuk, tehát ott alkalmam lesz a részletes vitában kifejtetni az álláspontomat.

(0.20)

Itt csak annyit szeretnék mondani, hogy rendkívül fontos az, ami az előterjesztésben is szerepel, tulajdonképpen nem direktben, hanem impliciten, de kiolvasható a jogszabályból, hogy ez a honvédelmi alkalmazotti jogállás azért speciális elvárásokat támaszt azokkal szemben, akik ezt vállalják. S ha versenyképes akar lenni a többi foglalkoztatási ág vagy a Kjt. alá tartozó foglalkoztatottak körében a honvédelmi jogállás, akkor ezt bérben tényleg képviselni kell. Magyarul, egy csomó kötelezettség van a honvédelmi alkalmazottak számára, amit illik komolyan venni, mert előfordulhatnak rendkívüli jogrendek, előfordulhat más terhelés. Hogy mást ne mondjak, a honvédelmi alkalmazottak munkaterhelése a honvédség sajátos munkarendjéből fakadóan könnyen elképzelhető, hogy egyenetlen. Pont ma fogadta el a parlament azt a szabályozást, amely a Hszt. és a Hjt. alá tartozó alkalmazottak számára kifizetődő túlmunka esetén választható pénz- vagy szabadidő-megváltást hosszabbította meg.

Ha nem akarjuk megismételni azt, hogy rákényszerüljünk ilyen időszakos átmeneti szabályozásra, akkor ezt a bérben kell tisztázni. Erre egyébként azt kell mondjam, államtitkár úr, hogy a Honvédelmi Bizottságra számíthat. Tehát azt gondolom, hogy a költségvetési vitában, ha már most ezt meglépjük, leírjuk, akkor majd ne feledkezzünk el arról, hogy bérben is oda kell adni a honvédelmi közalkalmazottaknak azt, ami miatt ez az állás versenyképes lehet, egyébként meg tisztelni kell őket azért, mert a haza védelmének szolgálatában fejtik ki a munkájukat. Én tehát ezt támogatom, és a frakció is támogatja. Csak ne feledkezzünk el arról, hogy a költségvetési vitában ennek van folyománya. S ha ezt támogatjuk most, akkor majd azt is kell támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselőcsoportok vezérszónokai nem tartózkodnak a teremben, ezért a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Egyéb hozzászólásra jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztő államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: *(Mikrofon nélkül.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon fontos hozzászólást tett, hiszen a lényegről beszélt. Nemcsak egy jogi környezetet szeretnénk megváltoztatni, hanem azt szeretnénk, hogy ha ez a honvédelmi alkalmazottakról szóló jogszabály, természetesen azzal a határozati javaslattal, amely megengedte, hogy 37 650 főre növeljük a honvédség létszámát, a hivatásos állománnyal kapcsolatos, a toborzással kapcsolatos jogszabályváltozások, a Zrínyi 2026 honvédelmi és haderőfejlesztési program, vagy mondhatnám még a ma délelőtt megszavazott túlszolgálat, túlmunka 2022...

ELNÖK: Államtitkár úr, nem lehet hallani a hangját. Vagy másik mikrofont illesztett föl, vagy nincs bent a kártyája.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Bent van a kártya. Itt több mikrofon van, megnézek egy másikat. *(Kicserélte a mikrofonját a sajátjára.)* Akkor ez így jobb lesz. Köszönöm szépen. Elnézést kérek, egymás mellé voltak rakva a mikrofonok.

Szóval, az éppen ma megszavazott, 2022. december 31-ig meghosszabbított túlszolgálat, túlmunkával kapcsolatos szabálmódosítás mind-mind abba az irányba megy, hogy kellő számú ember álljon rendelkezésre a honvédelem területén, mind békeidőben, mind pedig különös jogrend esetén. A honvédelemnek nemcsak a legfőbb letéteményese a Magyar Honvédség, a katonáink, de egy olyan közgazgatási szervezetnek, mint a Honvédelmi Minisztérium és egyéb intézmények, viszont rendelkezésre kell állniuk.

Olyan speciális, ahogy képviselő úr fogalmazott, feladatokkal, olyan speciális kötelekkel, speciális jogosultságokkal rendelkező munkatársak, amiről egyébként ez a törvény szól, és ez adja ki gyakorlatilag egészében azt a honvédelmi életpályamodellt, amiről folyamatosan beszélünk.

Utánanéztünk a pénznek is. Arról tudom tájékoztatni a tisztelt Országgyűlést, hogy a Honvédelmi Minisztériumnál foglalkoztatott honvédelmi alkalmazottak átlagos rendszeres illetménye 2019. január 1-jétől 270 719 forintról 324 650 forintra fog emelkedni, 53 931 forinttal fog megemelkedni. Ennek közteherrel együtt a teljes költségvetési vonzata 5,4 milliárd forint. Ezt a pénzt rendelkezésre fogjuk bocsátani, sőt a költségvetésben már megtalálható ez a pénz.

De ahogy említettem, nemcsak az alapilletményről, alapjövedelemről, hanem egyéb mozgó bérről, jubileumi jutalomról is szó van. És teljes mértékben egyetértek, ha van kötelem, akkor ahhoz speciális jogosultságok is kellenek, hogy mindenki tudjon számolni azzal, hogy a családját eltartja, és aki ebbe a rendszerbe lép, az azzal is tudjon számolni, hogy ebben a rendszerben karriert tud építeni.

Köszönöm szépen, továbbra is kérem, hogy ezt a törvényjavaslatot, amit az előbb ismertettünk, és amihez hozzászólt a Fidesz-KDNP vezérszónokaként, támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. A napirend utáni felszólalásra jelentkezett

képviselő úr még késő délután visszavonta a felszólalási szándékát.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**, jó éjszakát kívánok.

(Az ülésnap 00 óra 28 perckor ért véget.)

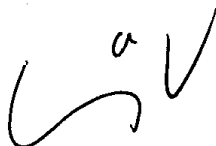
Földi László s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)